

יקוּוּ הַמַּיִם

דברי תורה, גימטריות
ורמזים מהפסוקים והאותיות

ספר דברים

בראשית פרק א' פסוק ט':

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וַתֵּרָא הַיַּבְשָׁה וַיְהִי כֵן"

ע"פ חז"ל מעבר לסיפור בריאת העולם יש בפרשה זו רמזים לעתיד לבוא. עוד אמרו חז"ל שכל יום בבריאה הוא כנגד אלף שנים בעולם. אולי הפסוק הנ"ל (יום שלישי לבריאה) רומז על מאורע שהתרחש באלף השלישי: **מתן תורה**.

ספרי (וזאת הברכה):

"...מלמד שהחזיר הקב"ה התורה על כל העולם ולא רצו לקבלה עד שבאו ישראל וקבלוה"
"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד"—'אין מים אלא תורה'.

הקב"ה החליט לתת את התורה ולרכז אותה בעם אחד—**"אל מקום אחד"**, לעם ישראל, "ומי כעמד ישראל גוי אחד בארץ".
ותראה היבשה", לאחר נתינת התורה לעם ישראל בולט העדר התורה והקדושה אצל הגויים.
"ויהי כן", כך נשאר סדר עולם, 70 אומות ללא תורה, **"כן"** עולה למנין **70**, כנגד עם ישראל שעם התורה.

חז"ל אומרים: אם אומרים לך שיש חכמה בגויים-- תאמין, יש תורה בגויים-- אל תאמין.

על הכותרת

הובא לידיעתי, על ידי הרב פרפי' יחזקאל בבקוף, כי הרב שמואל אבן תבון (תלמידו ומתרגם ספריו של הרמב"ם) כתב לפני כ- 800 שנה ספר בשם "מאמר יקוו המים". ברצוני להבהיר כי שם החוברת שלפניכם- "יקוו המים" מבוסס על דבר התורה שלמעלה ובלא כל קשר למאמר של הרב שמואל אבן תבון.

לעילוי נשמת נכדי:
סגן (סיירת מטכ"ל) נוה אלעזר לקס הכהן ז"ל
שנפל בקרב עם מחבלים בקיבוץ בארי בשבת קודש, שמיני עצרת, תשפ"ד
תנצב"ה
ה' יקום דמו

קינה

על מלחמת חרבות ברזל
ולעילוי נשמת סגן נוה אלעזר לקס הי"ד

עיניי עיניי מורידות מים על בנינו שאיננו היום בחיים.
גיבורי כוח שעמדו בפרצה ונפלו ארצה.

שונאינו הרגישו הפילוג והקיטוב בתוכנו.
ובערפל שעטף אותנו פרצו לארצנו.

עיוור עיוור היינו ביום שמחתנו.
עצרת לצערת נהפך ובנינו הלכו בשבי.

ישראל בצרה על רפיון כלל גדול בתורה.
"לא תשנא את אחיך בלבבך", ואהבת לרעיקך"

חטאינו נקמו בנו, אויבינו השיגנו, חמס, חיזבאללה, חותים תקפו את ארצנו.
מקטרגים התומכים באויבנו הרימו קולם נגדנו וצועקים השמד לכלותינו.

"מאין יבא עזרי? "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ"

שערי תפלה נעולים, נתעורר ונבכה הלא שערי דמעה פתוחים.
בבכי נשוב ונבקש הצלה מאלקנו שבשמים.

נשמות וולדנו היו לקרבן, הצל נא ותיק הרחמן.
נא סתום פיות מקטרגנו, הפר מחשבות ומעשי שונאינו נגדנו.
"כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו"

וגם לעילוי נשמות :

אבי מורי : ר' חיים אלעזר בן ישראל הכהן (לקס) ז"ל
איש בעל לב טוב

אמי מורתי : מרת רחל בת זלמן ז"ל
אשה חשובה ובעלת צדקה

סבתי : מרת הנדה בת מרדכי יצחק הלוי (הרשקוביץ) ז"ל
לבית קלוש (סבתא מצד האם)

מורי חמי : ר' יוסף שמואל בן יחזקאל הכהן (קריגר) ז"ל

חמתי : מרת חנה גיטל בת שלמה זלמן ז"ל

אחותי : אלטע חנה בת חיים אלעזר הכהן ז"ל

ולעילוי נשמות סבתי ומשפחת אבי שנרצחו על ידי המרצחים במלחמת העולם השנייה.

תודה לה' יתברך, שהצליח דרכי להוציא לאור חוברת זאת לעילוי נשמת הורי זצ"ל.

חז"ל אמרו: אין דבר שלא נרמז בתורה.
פרקי אבות פרק ה' משנה כ"ו: "בן בג אומר: הפך בה והפך בה **זכלא בה**..."

בתקופתנו, אנו עדים למחקרים בפענוח צופני התורה. עידן המחשבים פתח לפנינו אפשרויות חדשות לחקור את החכמה והסוד שבתורה. כידוע פרשו חז"ל את פסוקי התורה בשיטת ה'**פרדסי**' (פשט, רמז, דרש, סוד). דרישתם בדרך זו הראתה לנו שיטות שונות ביניהן הגימטרייה, דרישת הרשומים, נוטריקונים ועוד.

החוברת שלפניכם כוללת דברי תורה, גימטריות, וגם רמזים מהאותיות מפרשיות השבוע, רעיונות, ונאומים מאירועים משפחתיים.

לעיתים הגימטרייה של פסוק (או חלקו) שווה בקירוב או במדויק לגימטרייה של הפירוש אותו נתנו חז"ל לפסוק זה.

כתוב:

אבות (פרק ד' משנה כ'):

"רבי מאיר אומר אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו..."

בקשה לקורא ספר זה:

"אל תסתכל בקנקן" - נא לא להסתכל בחיצוניות של הספר
(קרי בטעויות כתיבה, באיות, ובדקדוק)
"אלא במה שיש בו" – בתוכן העניינים והרעיונות.

יחיאל לקס

רחובות, ישראל

טבת התשפ"ו

כל דברי התורה (של כל ספרי יקוו המים) נמצאים באתר:

yekavu-hamayim.com

רב תודה לאשתי, אלן, שעזרה בתיקון שגיאות כתיב.

תודה לבתי לאה נחמני, שתרמה מזמנה ועזרה בהגהת חלק מהחוברת.

תודה לבני דני, שקרא חלק מדברי התורה ותרם לשיפורם.

תודה לבני, נועם, שעזר בעיצב החוברת.

תודה לנכדי, עמיחי צבי, שקרא חלק מדברי התורה ותרם לשיפורם, ושעזר בהגהת חלק מהחוברת.

תודה לרב נריה קורש שקרא את דברי התורה ותרם לשיפורם, ועזר בהגהת החוברת והביא לתשומת לבי את אשר כתוב:

ברכות (נ"ח, א'), נדרים (ח'ב'), ילקוט ירמיהו (רמז ש"ו), זוהר רע"ם פנחס רל"ה:
"אמר רבי יוחנן משום רשב"י:

כשם שאי אפשר לבר (תבואה) בלא תבן (קש) כך אי אפשר לחלום בלא דברים בטלים" ועל אותו משקל נאמר:

שכשם שאי אפשר לבר בלא תבן כך אי אפשר לספר בלי טעויות. וביחוד שמדובר בספר זה, שכל מילה צריכה בו להיות שקולה בשקל הקודש.

ולכן נשמח מאוד לקבל הארות והערות הקשורות לתוכן הספר,

בכתובת: חוה לוצקי 13, רחובות, 7625176

טלפון: 08-9476223

בברכת התורה,

יחיאל לקס

תוכן ענינים

9	פרשת דברים
69	פרשת ואתחנן
145	פרשת עקב
245	פרשת ראה
309	פרשת שופטים
353	פרשת כי תצא
421	פרשת כי תבוא
467	פרשת נצבים
511	פרשת וילך
543	פרשת האזינו
575	פרשת וזאת הברכה

פרשת דברים

בין המצרים

פרק א' פסוק א':

"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב"

1. אולי יש רמז מהמילים "ודי זהב" לתקופת בין המצרים.

"ודי זהב": אות ד', (די עולה 4), רמז לחודש הרביעי. צרוף אותיות י', ז' (י"ז) עולה 10, ז' עולה 7, ביחד 17, יום ה-17 בחודש, רמז ל"ז תמוז.

"זהב": אותיות ז', ה', ב', אות ז' ואות ב' עולה 9, ועוד אות ה' עולה 5 אולי רמז ל-9 ימים בחודש ה-5 (תשעה באב).

"וחצרת ודי זהב": אותיות, צ', ר', ת', ו', ד', מצטרפות ל'צרות ד' (צרות בחודש 4, חודש תמוז). האותיות י', ז', מצטרפות ל"ז, (רמז ליום 17 לחודש). ביחד, רמז לצרות י"ז תמוז.

2. אנו קוראים פרשת דברים, קרוב או בתוך השבועות שבין המצרים. האם יש כאן רמז לתשעת הימים מסה"כ מספר המקומות המוזכרים כאן, שהם 9? (9 מקומות-9 ימים).

- 1) בעבר הירדן
- 2) במדבר
- 3) בערבה
- 4) מול סוף
- 5) בין פארן
- 6) ובין תפל
- 7) ולבן
- 8) וחצרת
- 9) ודי זהב

3. אולי יש כאן רמז שהדיבור היה ל"כל ישראל" בכל התקופות.

"**בעבר הירדן**": תקופת ההווה (במדבר), בזמן שעמדו להיכנס לארץ.
"**במדבר**": חורבן בית ראשון. הארץ היתה שממה כמו מדבר, 70 שנה.
"**בערבה**": חורבן בית שני, חושך ירד לעולם ("בערבה", אותיות: **ערב בה**).
"**מול סוף**": רמז עד הגאולה (סוף הגלות).
"**בין פארן**": תקופת הפאר (בתי מקדשות).
"**ובין תפל**": תקופת התפילה ("ונשלמה פרים שפתינו", אחרי חורבן בית שני עד בית שלישי).
"**ולבן**": רמז לבואו של מלך המשיח, (לבן, ורוכב על סוס).
"**וחצרת**": בית שלישי.
"**ודי**": רמז לחג הפורים שיישאר אחרי ביאת המשיח ("יד" עולה 14).
"**זהב**": רמז לתשעה באב שיישאר ויהפוך ליום טוב אחרי ביאת המשיח.
(הרמז מאותיות ז', ב' העולה 9, ואות ה', העולה 5, רמז ליום ה' בחודש 5).

* * * * *

תוכחה

פרק א' פסוק א':
"אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב"

חז"ל אמרו, "אלה הדברים", שדבר אתם דברי תוכחה לפני מותו.

ורמזים:

(1) "הדברים" עולה 261

תוכחה באתב"ש: אפלטון עולה 261

(2) "אלה הדברים אשר דבר" סוף תיבות, אותיות: ה', ס', ר', ר' עולה 445
תוכחה עולה 439 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 445

(3) "אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב"
ראש תיבות, אותיות:

א', כ', י', ב', ה', ב', מ', ס', ב', פ', ו', ת', ו', ו', ו', ז' עולה 655
דברי תוכחה עולה 655

* * * * *

”אשר דבר משה”

המדרש מביא את הפסוק :

משלי פרק ט”ו פסוק ד’ : **”מרפא לשון עץ חיים”**

ודורש את זה על התורה (עץ חיים היא למחזיקים בה“). ”לשונה של תורה מתיר את הלשון”, שהתורה מרפא את לשונו של אדם.

והרמז :

”מרפא לשון עץ חיים” באתב”ש : **יגות כבפט זה סממי** עולה 692

”עץ חיים היא” באתב”ש : **זה סממי צמת** עולה 692

ובהמשך המדרש קושרים את זה לתחילת פרשת דברים :

דברים רבה (א, א) :

ר”ל אמר מה לנו ללמוד ממקום אחר נלמד ממקומו הרי משה עד שלא זכה לתורה כתוב בו 'לא איש דברים אנכי', כיון שזכה לתורה נתרפא לשונו והתחיל לדבר דברים מנין ממה שקרינו בענין 'אלא הדברים אשר דבר משה' "

ורמז :

”מרפא לשון” עולה 707

”אשר דבר” עולה 707

(”אלא הדברים אשר דבר משה”)

לפי המדרש רק אחרי שמשה רבנו זכה לתורה שהיא 'מרפא לשון' הוא התרפא ממצב של 'כבד לשון' והתחיל לדבר בלי מגבלה.

ועוד :

משה רבנו אמר בסנה :

שמות פרק ד' פסוק י' : **”לא איש דברים אנכי”**

”לא איש דברים” עולה 598 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה 611 למנין המילה **'תורה'**.

אולי ניבא ולא ידע שניבא, שהתיקון עבור **”לא איש דברים”** זה התורה שהיא מרפא לשונו של אדם.

והוא גם אמר :

שמות פרק ד' פסוק י' : **”כי כבד פה וכבד לשון אנכי”**

(1) **”כבד פה וכבד לשון אנכי”** עולה 610

מרפא לשונו באתב”ש : יגות כבפטף עולה 610

תורה עולה 611

(2) **”כבד פה וכבד לשון”** עולה 529

”מרפא לשון” באתב”ש : **יגות כבפט** עולה 530

משה רבנו אמר **”כי כבד פה וכבד לשון אנכי”**, והתיקון לזה, **תורה, 'מרפא לשון'**.

* * * * *

”אשר דבר”

פרק א' פסוק א':

”אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב”
רש”י: ”(ספרי) לפי שהם דברי תוכחות...”
ורמז:

”אשר דבר” עולה 707

”דברי תוכחות” באתב”ש: קשגם אפלספא

עולה 695 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים עולה 707

וגם:

”אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל...”
ראש תיבות, אותיות: א', ה', א', ד', מ', א', כ', י'
עולה 82 ועוד 8 אותיות עולה 90 למנין המילה 'הוכיחם' (כולל המילה)

וגם:

”בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב”
סוף תיבות, אותיות: ר', ו', ר', ה', ל', ו', ו', ו', ל', ו', ת', י', ב'
עולה 528 למנין המילים 'הוכיחם על מה שעשו' (באתב”ש: צפלמסי זך יץ בזבף)

וגם:

”אשר דבר” עולה 707 ועוד 6 אותיות עולה 713

”דברי תוכחה” באתב”ש: קשמי אפלספך עולה 704 ועוד 9 אותיות עולה 713

וזה מנין המילה 'תשובה'.

וכמו שכתוב:

ויקרא פרק י”ט פסוק י”ז:

”הוכח תוכיח את עמיתך”

”הוכח תוכיח” באתב”ש: צולמס אפלמס עולה 471 ועוד 2 מילים עולה 473 למנין

המילה 'תשובה' (באתב”ש אבפשך)

מטרת תוכחה, לא להכניע, אלא כדי להחזיר בתשובה.

”הדברים” שדיבר משה רבנו ”אל כל ישראל” היו דברי תוכחה להחזירם בתשובה.

’הוכיחם על מה שעשו’ במ”ב מסעות.

(ורמז, ’הוכיחם’ באתב”ש צפלמסי עולה 310 למנין ’מ”ב’ באתב”ש י”ש”)

ועוד:

”במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב”

ראש תיבות, אותיות: ב', ב', מ', ס', ב', פ', ו', ת', ו', ו', ז'

עולה 617 למנין המילה 'הדברות'.

לרמז:

הוכיחם על רפיון בתורה ומצות.

* * * * *

”אחד עשר יום מחרב”

פרק א' פסוק ב':

”אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע”

רש"י: "...בשלשה ימים הלכו כל אותו הדרך וכל כך הייתה שכינה מתלבטת בשבילכם למהר ביאתכם לארץ”

לפי רש"י הדרך המהירה ביותר בין הר חורב לקדש ברנע (מקום שלוח המרגלים) זה דרך הר שעיר, הליכה של 11 יום. "וכל כך הייתה שכינה מתלבטת בשבילכם למהר¹ ביאתכם לארץ", עשיתם את הדרך הזה בשלשה ימים.

ורמז לזה מהפסוק:

(1) "אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע"

עולה 2739

עולה 2698 ועוד 31 אותיות ועוד 10 מילים

עולה 2739

"שכינה מתלבטת בשבילכם למהר ביאתכם לארץ"

(2) "יום מחרב דרך הר" עולה 735

שלשה ימים עולה 735

עשו את הדרך מחורב לקדש ברנע דרך הר (שעיר) ב3 ימים של נסיעה.

(3) "קדש ברנע" עולה 726 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה 735

שלשה ימים עולה 735

הלכו בפועל רק 3 ימים להגיע לקדש ברנע.

* * * * *

לא הוכיחן אלא סמוך למיתה

פרק א' פסוק ג':

"ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהים"
רש"י: "מלמד שלא הוכיחן אלא סמוך למיתה...ומפני ד' דברים אין מוכיחין את האדם אלא סמוך למיתה כדי שלא יהא מוכיחו וחוזר ומוכיחו..."

1. **"ויהי בארבעים שנה בעשתי"** עולה 1493
מוכיחים האדם סמוך למיתה כדי שלא יהא חוזר ומוכיחו עולה 1493

2. **"ויהי בארבעים שנה בעשתי"** עולה 1493
בסמוך למיתתו משה מוכיחן עולה 1493

* * * * *

בשבעים לשון

פרק א' פסוק ה':
"בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר"
רש"י: "בשבעים לשון פירשה להם"

עולה 1430 "את התורה הזאת"
עולה 1430 מפרש בשבעים לשון

אולי רמז לדברי חז"ל שמשה רבנו פירש להם התורה בשבעים לשון.

* * * * *

שכר הישיבה בהר חורב

פרק א' פסוקים ו' – ז':

"ה' אלקינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה. פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו"
רש"י: "ויש מ"א הרבה גדולה לכם ושכר על ישיבתכם בהר הזה עשיתם משכן ומנורה וכלים קבלתם תורה מניתם לכם סנהדרין שרי אלפים ושרי מאות"

(1) **"שבת בהר הזה פנו"** סוף תיבות, אותיות: **ת', ר', ה', ו'**, אותיות המילה 'תורה'.

(2) **"דבר אלינו בחרב לאמר רב"**

סוף תיבות, אותיות: **ר', ו', ב', ר', ב', עולה 410**
משכן **עולה 410**

(3) **"הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי"**

ראש וסוף תיבות, אותיות:
ה'+ה', פ'+ו', ו'+ו', ל'+ס', ו'+ו', ה'+ר', ה'+י', עולה 410
משכן **עולה 410**

(4) **"וסעו לכם"**

באתב"ש:
פחזף כלי
ראש תיבות, אותיות: **פ', כ', עולה 100**
כלים **עולה 100**

(5) **"רב לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו"**
באתב"ש:

גש כלי בשא שצג צעץ וטף פחזף כלי פשתף צג צתיגם פתך לך בלטמף
סוף תיבות, אותיות:
ש', י', א', ג', צ', פ', י', י', ג', ס', ד', ד', פ', עולה 817
משכן מנורה וכלים **עולה 817**

(6) **"בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו"**

באתב"ש:
שצג צעץ וטף פחזף כלי פשתף
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ש'+ג', צ'+ץ, ו'+ף, פ'+ף, כ'+י, פ'+ף, עולה 919
מניתם סנהדרין **עולה 919**

(7) "דבר אלינו בחרב לאמר רב"

באתב"ש :

קשג תכמטף שסגש כתיג גש

823 ראש תיבות, אותיות: ק', ת', ש', כ', ג', עולה

823 משכן ומנורה וכלים עולה

* * * * *

בשבעים לשון

פרק א' פסוק ה' :

"בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר"

רש"י : "בשבעים לשון פירשה להם"

אבן עזרא : "והנה משה החל לפרש לבנים שנולדו במדבר הדברים ששמעו אבותיהם מפי השם ישמעו גם הם מפי ציר נאמן"

ונשאלת השאלה :

למה משה רבנו פירש להם בשבעים לשון? הלא בני ישראל ידעו לשון הקודש. ונראה לי להגיד שבגלל בני הערב רב שהיו בני גרים מהמון גויים (שנצטרפו לבני ישראל ביציאתם מארץ מצרים) היה צורך לפרש גם בשפת האם שלהם.

(1) "הואיל" עולה **52**

בן עולה **52**

(2) "בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה"

ראש תיבות, אותיות : ב', ה', ב', מ', ה', מ', ב, א, ה', עולה **102**

בנים עולה **102**

(3) "הירדן בארץ מואב הואיל"

ראש תיבות, אותיות : ה', ב', מ', ה' עולה **52**

בן עולה **52**

(4) "מואב הואיל"

באתב"ש :

יפתש צפתמך עולה 1420 ועוד 9 אותיות עולה **1429**

החל לפרש לבנים שנולדו במדבר עולה **1429**

(5) "מואב הואיל משה באר את"

באתב"ש :

יפתש צפתמך יבץ שתג תא

ראש תיבות, אותיות : י', צ', י', ש', ת', עולה **810**

בשבעים לשון עולה **810**

(6) "משה"

באתב"ש :

יבץ עולה **102**

בנים עולה **102**

(7) "באר את" עולה 604 ועוד 2 מילים עולה 606
בגלל בני הערב רב עולה 606
פירש בשבעים לשון בעיקר עבור בני הערב רב.

* * * * *

"לא אוכל לבדי"

פרק א' פסוק ט':

"ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם"

"לאמר לא אוכל לבדי" באתב"ש : כתיג כת תפלך כשקם

ראש תיבות, אותיות: כ', כ', ת', כ' עולה 460 למנין המילה 'למשפט' (כולל המילה).

וגם:

"לבדי" באתב"ש : כשקם עולה 460 למנין המילה 'למשפט' (כולל המילה).

וגם:

**"לא אוכל" עולה 88 ועוד 2 מילים עולה 90
לדון עולה 90**

וגם:

"לא אוכל לבדי שאת אתכם"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ל'+א', א'+ל', ל'+י', ש'+ת', א'+ס' עולה 1073
למנין המילים 'מי יכול לשפוט את עמך' (כולל המשפט)

* * * * *

"איכה אשא לבדי"

פרק א' פסוק י"ב :
"איכה אשא לבדי טרחרכם ומשאכם וריבכם"
רש"י: "אם תומר לקבל שכר לא אוכל"
שפתי חכמים: " כלומר אפילו אם יש בדעתי לשאת אתכם כדי לקבל שכר לא אוכל"

רמז שמדובר כאן בנושא שכר (בנושא ממון):

(1) "איכה אשא לבדי טרחרכם ומשאכם וריבכם"
סוף תיבות, אותיות: ה', א', י', ס', ס', ס' עולה 136
ממון עולה 136

(2) איכה עולה 36
שכר באתב"ש: ב', ל', ג' עולה 35 ועוד המילה עולה 36
מדובר כאן בנושא שכר. שגם לקבל שכר לשאת אתכם לא יכולתי.

ועוד:
במדבר י"א, י"ב:
"כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את הינק"

שואל רש"י: וכי היכן אמר לו ה' למשה לשאת את עם ישראל בחיקו כמו תינוק?
ומשיב כי המקור הוא ..... ויסבול טרחם ומשאם ותלונותם וקצפם כאשר ישא האומן את היונק
"כאשר ישא האמן את הינק" עולה 1494 ועוד 5 מילים עולה 1499
"כדי לקבל שכר לא אוכל" עולה 1499

* * * * *

”ומשאכם”

פרק א' פסוק י"ב:
”איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם...”
רש"י: ”מלמד שהיו אפיקורסין (סנהדרין צ"ט, ב')...”

ורמז:
”ומשאכם” באתב"ש: פיבתלי עולה 532 ועוד 6 אותיות עולה 538
למנין המילים 'היו אפיקורסין'

* * * * *

”ויבחר”, ”ואקח”

במינוי השופטים והשוטרים (שרי האלפים, שרי המאות, שרי החמישים ושרי העשרות) כתוב :
במדבר פרק א' פסוק י"ג :
”הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם”
רש"י : ”הזמינו עצמכם לדבר”

לפי הפשט בספר במדבר מנו 4 מידות לשופטים (ולא 3, כי ”אנשים” גם מידה), והם :
”אנשים” – ”צדיקים” (רש"י)
”חכמים” – ”כסופים” (פרוש שפתי חכמים – נחמדים, ענווים)
”נבונים” – ”היודעים דבר מתוך דבר” (רש"י)
”וידעים” – ”שהם ניכרים לכם..אתם מכירים בו שאתם גדלתם אותו” (רש"י)

בספר שמות, כאשר יעץ יתרו למשה רבנו, כתוב :
שמות פרק י"ח פסוק כ"א :
”ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם...”
רש"י (על המילה ”תחזה”): ”ברוח הקדש שעליך”

לפי הפשט בספר שמות מנו 4 מידות לשופטים :
”אנשי חיל” – ”עשירים שאין צרים להחניף ולהכיר פנים” (רש"י)
”יראי אלקים” – צדיקים
”אנשי אמת” – ”אלו בעלה הבטחה שהם כדאי לסמוך על דבריהם” (רש"י)
”שנאי בצע” – ”ששונאין את ממונם בדין” (רש"י)

למרות שלפי הפשט נראה שמנו 4 מידות בספר שמות ו4 מידות בספר במדבר, רש"י כותב על סמך הספרי (במדבר פרק א' פסוק ט"ו): ”זו אחת משבע מדות שאמר יתרו למשה”.
שיש רק 7 מידות סה"כ. וכדי להתאם המספר יש שלא מנו ”אנשים” כמידה. ויש עוד שיטות לצמצם השמונה לשבע (ראה שפתי חכמים במדבר פרק א' פסוק ט"ו אות ח').

האבן עזרא משווה בין המידות בספר שמות לבין המידות בספר במדבר (שהן אותן המידות). כנגד המידות בספר שמות אמר משה רבנו מידות בספר במדבר כאשר ספר הדבר, והם :
”אנשי חיל” (בספר שמות) – ”אנשים” (בספר במדבר)
”יראי אלקים” (בספר שמות) – ”חכמים ונבונים” (בספר במדבר)
”אנשי אמת”, ”שונאי בצע” (בספר שמות) – ”וידועים” (בספר במדבר)
כאן אנו רואים שהוא מנה ”אנשים” כמידה בספר במדבר, אבל לפעמים כלל 2 מידות ביחד בפרוש.

ונשאלת השאלה :

אם יתרו אמר 7 מידות למשה למה חילק אותם הכתוב ומנה 4 בספר שמות, ו3 בספר במדבר?

חזקוני (במדבר א, טו) : ...ולמה לא נכתבו שבעתם כאחת, ללמד שאם לא מצאו שבע מביאים מארבע, לא מצאו מארבע מביאים משלש, חכמים ונבונים וידעים, לא מצאו משלש מביאים משתים, לא מצאו משתים מביאים מאחת שכך הכתיב 'אשת חיל מי ימצא' (משלי לא, ז) "

לפי זה בדיעבד ניתן לקחת שופט שיש לו רק אחת מהמידות האלו.

ועוד נשאלת :

האם יש חשיבות שהמידות "אנשי חיל יראי אלקים אנשי אמת שנאי בצע" כתובות ביחד (בספר שמות), ושהמידות "חכמים ונבונים וידעים" כתובות ביחד (בספר במדבר)? האם יש משהו משותף בין המידות בתוך כל קבוצה של מידות?

ונראה לי להגיד :

בגלל שיתרו אמר למשה רבנו "ואתה תחזה", ומשמעו ברוח הקדש שעליך (רש"י), המידות הכתובות בספר שמות הם קבוצה של מידות שרק ניתן לדעת אותם בשימוש רוח הקדש. הם מידות נסתרות מעיני אדם, מידות פנימיות, והם אנשי חיל, יראי אלקים, אנשי אמת, ושונאי בצע.

לעומת זאת, המידות הכתובות בספר במדבר הם בגדר "וידעים" מידות שאפשר גם לדעת אותם בלי להשתמש ברוח הקדש. מידות שאפשר להכיר באנשים שיש להם אותם המידות והם חכמים, נבונים, וידעים.

ולפי זה כתוב בפרשת שמות "ויבחר משה", קרי הוא בחר אותם ברוח הקדש. ולפי זה כתוב בפרשת במדבר "ואקח אותם". שמשה רבנו משך את האנשים שהעידו עליהם השבטים לתפקיד של שופט, בדברים רכים. ורמז לזה מהכתוב "הבו לכם אנשים", "הזמינו עצמכם לדבר" (רש"י), ופירוש דברי רש"י "תנו עצה או עזר לדבר זה" (שפתי חכמים).

וכותב האור החיים הקדוש הדבר הזה בפרושו על המילה "ואשימם" - "הגם שאיני אומר לכם 'הבו לכם' שאתם הם הבוחרים אותם לא יהיה תחת מאמרכם...". בני ישראל הכירו האנשים האלו בתור "ידועים" במידות האלו, ומסרו שמותיהם למשה רבנו לאישור הבחירה ולקחת אותם לשרי אלפים ושרי מאות.

* * * * *

”ואשימם”

פרק א' פסוק י"ג:

”הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם”

רש"י (על המילה "ואשימם"): "חסר יו"ד למד שאשמותיהם של ישראל תלויות בראשי

דיניהם..."

בעל הטורים: "דבר אחר, לומר לך האשם הוא בראשים בשביל שיש בידם למחות ואינם

מוחים"

כלומר, כאשר המילה "ואשימם" חסר "ואשמם", זה רומז על נושא של 'אשם', קרי

האשמה שלהם (אבל בגרסה אצלנו "ואשימם" עם האות י').

ורמז לדבריהם:

”ואשימם” עולה 397

’נוטל מהם צדיק אחד’ עולה 397

מדרש (על המילים "עצי שיטים עומדים"): "אמר הקב"ה: 'אני נוטל מהם צדיק

אחד וממשכנו בעדם, ומכפר אני עליהם על כל עוונותיהם"

כלומר, בזמן שיש משכן (מקדש) קרבנות מכפרים על בני ישראל.

קרבנות באתב"ש: דגשטפא עולה 397

(זה נגד "ואשימם")

אבל כאשר אין משכן הצדיקים (וזה כולל הדיינים) הם משכון עבור עוונותיהם של הדור.

’נוטל מהם צדיק אחד’ וזה מכפר עליהם.

רש"י, וגם בעל הטורים, דרשו את המילה "ואשימם" חסר:

בעל הטורים: "כתיב חסר יו"ד לומר לך יוד פעמים הוזהרו על הדינין בתורה"

אבל יש עוד דעות בחז"ל (ראה מנחת שי שהביא דיון בנושא) עם המילה "ואשימם" מלא עם

האות י', או חסר (ואשמם). לפי הכתוב אצלנו היום, המילה "ואשימם" מלאה.

בפסוק "ואשימם עליכם" האות י' מופיע 10 פעמים.

האות י' באתב"ש זה האות י'. ואולי זה עוד רמז למה שכתב בעל הטורים.

(ואולי האות י' גם רמז למילה 'משכון'. לרמז, שכאשר לא שומעים לדיני התורה נוטל מהם משכון).

* * * * *

מדות הדיינים

1110

דברים רבה (א', י') : "...אמר רבי ברכיה בשם רבי חנינא צריכין הדיינין שיהא בהן שבע מדות ואלו הם, חכמים ונבונים וידועים, וארבע שכתוב להלן (שמות י"ח) 'ואתה תחזה מכל העם וגו' הרי שבע"

כתב המדרש 3 מידות בדיינים (ומובא בפרשה בפרק א' פסוקים ט"ו-ט"ז), ועוד 4 מידות בפרשת יתרו (שמות י"ח, כ"א), סה"כ 7 מידות בדיינים, והם :

אנשי חיל
יראי אלוקים
אנשי אמת
שנאי בצע
חכמים
נבונים
ידועים

וממשיך המדרש ומסביר למה 7 המידות לא כתובים ביחד. להגיד לך :
"שאם לא נמצאו משבע מביא מארבע, ואם לא נמצאו מארבע מביא מג', ואם לא נמצאו מג' מביא מאחד"

ואפשר לסכם המידות באותיות :

א' – אמת
י' – ידועים, יראי אלוקים
ש' – שנאי בצע
ח' – חכמים, חיל
נ' – נבונים

אותיות : א', י', ש', ח', נ', אותיות המילים **איש חן** (איש נח).
הדיין שיש לו כל התכונות האלו הוא באמת איש חן, שימצא חן בעיני אלוקים ואדם.

* * * * *

משפט בנות צלפחד

פרק א' פסוק י"ז :
"לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו"

בעל הטורים (על המילה "והדבר"): "...בא לידי כן שלא ידע מה שידעו בנות צלפחד..."

"במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא והדבר

אשר יקשה"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ב+ט, כ+ן, כ+ל, ת+ן, ל+א, ת+ו, מ+י, א+ש, כ+י, ה+ט, ל+ם, ה+א, ו+ר, א+ר
י+ה,

עולה 1911

עולה 1911

התקשה במשפט בנות צלפחד

עוד:

בעל הטורים: "בשביל שאמר והדבר אשר יקשה מכם בא לידו כן שלא ידע מה שידעו
בנות צלפחד"

ורמז:

(1) "והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי"

ראש תיבות, אותיות: ו', א', י', מ', ת', א' עולה 458

בנות עולה 458

(2) "אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו"

ראש תיבות, אותיות: א', י', מ', ת', א', ו' עולה 458

בנות עולה 458

(3) "מכם תקריבון"

באתב"ש:

ילי אדגשפט עולה 447 ועוד 9 אותיות ועוד 2 מילים עולה 458

בנות עולה 458

ועוד:

במדבר פרק ל"ו פסוק א':

"ויקריבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו
לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל"

יש גם רמז לבני מנשה ממשפחת בני יוסף שבאו לשאול:

- (1) "והדבר" עולה 217 ועוד המילה עולה 218
בני יוסף עולה 218
- (2) "והדבר אשר יקשה מכם תקרבון"
ראש תיבות, אותיות: ו', א', י', מ', ת' עולה 457
בני מנשה עולה 457
- (3) "יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו"
ראש תיבות, אותיות: י', מ', ת', א', ו' עולה 457
בני מנשה עולה 457
- (4) "והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי"
באתב"ש:
פצקשג תבג מדבץ ילי אדגשפט תכס
ראש וסוף תיבות, אותיות:
פ'+ג', ת'+ג', מ'+ץ', י'+י', א'+ט', ת'+ס' עולה 1086
ממשפחת בני יוסף עולה 1086

* * * * *

"ואצוה אתכם"

פרק א' פסוק י"ח:

"ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשו"
רש"י: "אלו י' דברים שבין דיני ממנות לדיני נפשות"

"את כל הדברים" יש כאן 10 אותיות אולי רמז לדברי רש"י.

* * * * *

ירושת הארץ

פרק א' פסוק כ"א:

"...עלה רש כאשר דבר ה' אלקי אבתיך לך אל תירא ואל תחת"

"עלה רש" עולה 605 ועוד 5 אותיות ועוד 2 מילים עולה 612 למנין המילה 'דברות'
ולמנין המילה 'ברית'
ואולי רמז כאן שיעלו וירשו את הארץ ויזהרו לשמור הדברות וברית התורה.

* * * * *

חטא המרגלים

פרק א' פסוק כ"ב:
"...ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר
נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן"

משה רבנו ספר איך קרה ששלח את המרגלים. ובתוך סיפורו טמון רמז שהשליחות
ייהפך לחטא המרגלים. כי הם בקשו "נשלחה אנשים לפנינו...וישבו אתנו דבר":
"אתנו דבר" באתב"ש: **תאטף קשג** עולה **893**
חטא המרגלים עולה 883 ועוד 10 אותיות עולה **893**

ובסוף, הדבר שהשיבו, "דבת הארץ רעה", ולפי:
"וישבו אתנו דבר" עולה 987 ועוד 12 אותיות עולה **999**
"דבת הארץ רעה" באתב"ש: **קשא צתגה גזץ** עולה **999**

כי בשליחות הזאת יש רמז שמטרתם להוציא דבה על הארץ, ולפי:
"נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ"
סוף תיבות, אותיות: ה', ס', ו', ו', ו', ת', צ' עולה **553**
להוציא דבה על הארץ עולה 549 ועוד 4 מילים עולה **553**

משה רבנו אמר (דברים א', י"ט) "ונבא עד קדש ברנע". ובני ישראל הפכו 'ונבא' של משה
רבנו, שמשמעותה שהגענו עד קדש ברנע ומשם ניכנס לארץ לרשת אותה, לנבא שלהם
("אשר נבא עליהן"), 'נבא' להגיד עליהן 'דבת הארץ רעה', ולפי:
"נבא" באתב"ש: **טזש** עולה **709**
דבת הארץ עולה 702 ועוד 7 אותיות עולה **709**

* * * * *

”את הדרך אשר נעלה בה”

פרק א' פסוק כ"ב:
”ותקרבוני אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו
דבר את הדרך אשר נעלה בה”

כאן מדובר בשליחות המרגלים. רצו לשלוח אנשים לחפור את הארץ לגלות הדרך הכי
נוח לכבוש אותה.
ולא בקשו 'וירגלו לנו את הארץ', ולא בקשו 'ויתורו לנו את הארץ', אלא "ויחפרו לנו
את הארץ".
חזקוני (על המילה "ויחפרו"): "לשון חיפוש, שהחופר מחפש מה שיש בסתר"
לחשוף את מטמוניה.

ובמישור הרעיוני
יש כאן מוסר תיקון לכולנו בכל דור ודור:
”אנשים לפנינו ויחפרו לנו” ראש תיבות, אותיות: א', ל', ו', ל' המילה 'אלול'.

וגם:
”ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו”
סוף תיבות, אותיות: ו', ה', ס', ו', ו', ו' עולה 69
באלול עולה 69

באלול, שדרשו חכמים 'אני לדודי ודודי לי', חודש שהקב"ה קרוב אלינו לשמוע תפילתנו
ולקבל תשובתנו:
”ותקרבוני אלי כלכם” – אנחנו כולנו צריכים להתקרב אליו:
”ותקרבוני אלי”
ראש וסוף תיבות, אותיות: ו', ו', א'+י' עולה 67
אלול עולה 67

ולחפש דרך תשובה:
”ותקרבוני אלי”
באתב"ש:
פאדגשפט תכם עולה 937
דרך תשובה עולה 937

וכדי להשיג את זה:
”ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו” – נבקש מהצדיקים וחכמים שבדורנו
להדריך אותנו איך לא להיות עוד שכן של יצר הרע-של רשע, כי "אוי לשכנו":
”ותאמרו נשלחה” עולה 1046
”אוי לרשע ואוי לשכנו” עולה 1046

וכדי שנזכה לתקן נפש החוטא :

"כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו"

באתב"ש :

לכלי פאתיגף טבכסץ תטבמי כוטמטף פמסוגף כטף

סוף תיבות, אותיות: י', פ', צ', י', י', פ', ג', א', ל' עולה 430

נפש עולה 430

והזמן הכי נוח לחיפוש הזה זה בסוף השנה :

"ויחפרו לנו" באתב"ש : פמסוגף כטף עולה 378 ועוד 9 אותיות עולה 387

בחודש אלול עולה 387

"ויחפרו לנו" — בחודש אלול יחפשו לנו דרך תשובה :

"אנשים לפנינו ויחפרו" עולה 937

דרך תשובה עולה 937

("ויחפרו" — על הגלוי וגם על הסתר. שנשוב על הכול כי "הנסתרות לה' א-ל-ה-י-נ-ו")

"את הארץ" — יחקרו את הגשמיות בחיינו לדעת את הדרך אשר נלך בה, את התיקון

שצריכים לעשות במעשנו.

"וישבו אתנו" — וילמדו אותם דרך תשובה, כדי שנוכל לשוב בתשובה שלמה

"דבר" — ואיך לבקש רחמים על עצמנו ("קחו עמכם דברים")

"נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך"

באתב"ש :

טבכסץ תטבמי כוטמטף פמסוגף כטף תא צתגה פמבשף תאטף קשג תא צקגל

סוף תיבות, אותיות :

צ', י', פ', צ', י', פ', ג', א', ל', ה', פ', ג', א', ל' עולה 540

"קחו עמכם דברים" עולה 540

ואיך לפתוח בתפלה ("ונשלמה פרים שפתינו")

"את הארץ וישבו אתנו"

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ת', ה'+צ', ו'+ו', א'+ו' עולה 515

תפלה עולה 515

"את הדרך אשר נעלה בה" — כדי לגלות מחדש את הדרך שנעלה בה, את דרך התורה

שיש בה רק עליה לנפש :

"אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את

הדרך"

סוף תיבות, אותיות: י', ס', ו', ה', ס', ו', ו', ת', צ', ו', ו', ר', ת', ד' עולה 1241

את דרך התורה עולה 1241

וגם :

"ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר"

באתב"ש :

פמסוגף כטף תא צתגה פמבשף תאטף קשג

ראש תיבות, אותיות: פ', כ', ת', צ', פ', ת', ק' עולה 1170

דרכה של תורה עולה 1170

כדי שנזכה לשוב בתשובה שלמה :

"ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר

נעלה"

באתב"ש :

פאתיגף טבכסץ תטבמי כוטמטף פמסוגף כטף תא צתגה פמבשף תאטף קשג תא צקגל

תבג טזכץ

סוף תיבות, אותיות :

ף, צ, י, ף, ף, ף, א, ה, ף, ג, א, ל, ג, ץ עולה 713

תשובה עולה 713

וכל זה בחודש אלול לפני בוא יום הדין והנורא :

"אוי לרשע ואוי לשכנו" ראש תיבות, אותיות: א, ל, ו, ל' המילה 'אלול'.

באלול תפסיק להיות שכן לרשע, ליצר הרע שבתוכך.

אל תיתן לו עוד לשכון בתוכך באופן חפשי, אלא תשיב לו מלחמה, תכניע אותו או

תברח ממנו (לבית המדרש).

ותתחבר לצדיק, להיות השכן של יצר הטוב, ואז יתקיים בך :

"טוב לצדיק וטוב לשכנו" ראש תיבות, אותיות: ט, ל, ו, ל' המילה 'טלול'.

טלול – פירושו מלא טל

וטל מראה על דבר נשגב.

וכתב הרב זמיר כהן מהידברות על חשיבות 'טל' :

"וכן יש 'בטל' הגשמי משמעות רוחנית עמוקה, כי עתיד הקב"ה להחיות את המתים

בי"טל של תחיה"; פירוש הדבר, שלעתיד לבוא תתגלה כל הטוב שהיה גנוז בכל חלקי

הבריאה, ועיי"ז יתקשרו כל הברואים באופן טבעי ליעדם ולשורשם המקורי - לשורש

הכל, לאדון הכל ברוך הוא, והטוב והאור הוא שיקבלו מן החויה ההיא, יבטל מן

הברואים את החויה של מיתה"

וכאשר בחודש אלול נצליח נגד היצר ולהתפלל ולבקש רחמים, אז 'בתשרי' נזכה בדין,

"נעלה בה" מחיל אל חיל :

"וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה"

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ו'+ו', א'+ו', ד'+ר', א'+ת', ה'+ך', א'+ר', נ'+ה', ב'+ה' עולה 912

בתשרי עולה 912

* * * * *

”ותרגנו באהליכם”

פרק א' פסוק כ"ז:
”ותרגנו באהליכם ותאמרו בשאת ה' אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו”

- (1) רס"ג: ”נתלחשתם בדבר רכילות ושקר”
”ותרגנו” עולה 665 ועוד המילה עולה **666**
רכילות עולה **666**
- (2) רש"י: ”לשון הרע...אדם המוציא דבה”
”ותרגנו באהליכם” עולה 773 ועוד 13 אותיות עולה **786**
הוציא דבה ושקרים עולה **786**
- (3) ”ותרגנו” ראש וסוף תיבה, אותיות: ו', ו', עולה **12**
דבה עולה **12**
- (4) ”בשנאת ה'” עולה **779**
הוציא לשון הרע עולה **779**

* * * * *

המת ל60 שנה - מיתה האמורה בתורה

פרק א' פסוק ל"ה:

"אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם"

ירושלמי בכורים (פ"ב, ה"א): " תניא, המת לששים שנה מיתה האמורה בתורה, דכתיב, 'אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה', הגע עצמך, זה שיצא ממצרים בן עשרים שנה ועוד עשה במדבר ארבעים שנה ומת, נמצאת אומר המת לששים שנה היא מיתה האמורה בתורה"

"אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה"

עולה 1556

עולה 1556

עולה 1519 + 8 מילים + 29 אותיות

מיתה בתורה הינו ב' ס' שנה

* * * * *

עיר חברון לכלב בן יפנה

פרק א' פסוק ל"ו:
"זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ה'"
רש"י: "חברון, שנא' (במדבר י"ג) 'ויבא עד חברון' "

1. "יראנה" עולה 266
חברון עולה 266

2. "הוא יראנה ולו אתן את הארץ"
עולה 1468 ועוד 20 אותיות ועוד 6 מילים עולה 1494
עיר האבות ירושה לכלב בן יפנה עולה 1494

3. "...יען אשר מלא אחרי ה'..."

"יען אשר מלא אחרי ה'", סוף תיבות, אותיות: ו', ר', א', י', ה' עולה 266
חברון עולה 266
אולי עוד רמז, שכלב יקבל חברון.

* * * * *

“לא ידעו היום טוב ורע”

פרק א' פסוק ל"ט:
“...אשר לא ידעו היום טוב ורע...”

“היום טוב ורע”, ראש תיבות, אותיות: ה', ט', ו', עולה 20.
אולי רמז שרק אלו מעל גיל 20 נדונו בבית דין של מעלה ורק אלו מעל גיל 20 לא יוכלו להיכנס לארץ.

“לא ידעו היום טוב ורע”, ראש תיבות, אותיות: ל, י, ה', ט', ו', עולה 60.
אולי רמז שרק אלו שהם מתחת לגיל 60 היום יכנסו לארץ. כי הגזרה היתה מגיל 20 ומעלה והיו במדבר 40 שנה והמבוגר בהם היה בן 60, חוץ מכלב ויהושע.

* * * * *

ישבו בקדש י"ט שנה

פרק א' פסוק מ"ו:

"ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם"

רש"י: "י"ט שנה שנא' כימים אשר ישבתם בשאר המסעות והיו ל"ח שנה י"ט מהם עשו בקדש וי"ט שנה הולכים ומטורפים וחזרו לקדש כמו שנא' (מדבר לב) וינעם במדבר כך מצאתי בסדר עולם"

"רבים כימים" עולה 372 ועוד 2 מילים עולה 374

374 עולה

י"ט שנה

* * * * *

”רב לכם סב”

פרק ב' פסוק ג':

”רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה”

מדרש רבה (א', ט"ו): ”א”ר יודן, כיון שבאו ישראל לעשות עמו מלחמה הראהו הקב”ה למשה אותו הר שהאבות קבורים בו. א”ל משה, אמור להם לישראל, אין אתם יכולין להזדווג לו, עד עכשיו מתבקש לו שכר הכיבוד שכבד את אלו שקבורין בהר הזה..”

”רב לכם סב את ההר הזה” עולה 982

בהר בו קבורים אבות עולה 982

אולי רמז לדברי רב יודן שאמר שאינם יכולים להזדווג לעשו עכשיו, כי מתבקש לו שכר הכיבוד שכבד את אלו הקבורים בהר הזה.

* * * * *

”סב את ההר הזה”

פרק ב' פסוק ג':

”רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה”

תחילת הפסוק ”רב לכם סב את ההר הזה”. ומדובר על הר שעיר השייך לעשו, לאדום. המדרש מקשר בין תחילת הפסוק לסופה ”פנו לכם צפנה”, בהוראה לבני ישראל איך להתנהג מול אדום.

דברים רבה א', י”ט: ”א”ר חייא אמר להם אם ראיתם אותו שמבקש להתגרות בכס אל תעמדו כנגדו אלא הצפינו עצמכם ממנו עד שיעבור עולמו הוי פנו לכם צפנה. א”ר יהודה בר שלום אמרו לו ישראל רבש”ע אביו מברכו על חרבך תחיה ואתה מסכים עמו ואומר לנו הצפינו עצמכם מפניו ולהיכן נברח. אמר להן אם ראיתם שמזדווג לכם ברחו לתורה ואין צפונה אלא תורה שנאמר (משלי ב') יצפון לישרים תושיה”.

ד”א מהו צפנה, אמר רבי יצחק אמר הקב”ה המתינו עד עכשיו מלך המשיח לבא ויקיים מה טובך וגו' ”

(1) **”רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה”**

ראש תיבות, אותיות: **ר', ל', ס', א', ה', ה', פ', ל', צ',** עולה **501**
הצפינו עצמכם עולה **501**

(2) **”את ההר הזה פנו”** סוף תיבות, אותיות: **ת', ר', ה', ו',** אותיות המילה **’תורה’**.
”סב את ההר הזה פנו” סוף תיבות, אותיות: **ב', ת', ר', ה', ו',** אותיות המילה **’תרי”ג’**.

(3) **”את ההר”** עולה **611**
תורה עולה **611**

(4) **”פנו לכם צפנה”**
 סוף תיבות, אותיות: **ו', ס', ה',** עולה **51**
אדום עולה **51**

(5) **”את ההר הזה פנו לכם צפנה”**
 באתב”ש:
תא צצג צעץ וטף כלי הוטץ
 ראש תיבות, אותיות: **ת', צ', צ', ו', כ', ה',** עולה **611**
תורה עולה **611**

(6) "רב לכם סב את ההר הזה"

באתב"ש :

גש כלי חש תא צצג צעץ

ראש תיבות, אותיות: ג', כ', ח', ת', צ', צ', עולה 611

תורה 611 עולה

(7) "רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם"

באתב"ש :

גש כלי חש תא צצג צעץ וטף כלי

ראש תיבות, אותיות: ג', כ', ח', ת', צ', צ', ו', כ', עולה 637

הצפינו עצמכם ממנו 637 עולה

(8) "לכם סב את ההר הזה פנו לכם"

באתב"ש :

כלי חש תא צצג צעץ וטף כלי 1357 עולה

המתינו עד שמלך המשיח יבוא 1357 עולה

* * * * *

”סב את ההר הזה”

1114

פרק ב' פסוק ג':

”רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה”

הפסוק מדבר על ההווה ועל העתיד (כלי יקר).

על ההווה:

זה המשך של הדברים שכתוב לפני זה ”ונסב את הר שעיר ימים רבים”, שמספיק זמן סבבו את הר שעיר ועכשיו הגיע הזמן לפנות צפונה ולעלות בצד המזרחי של הירדן לכיוון ארץ מואב ועמון (רש"י).

על העתיד:

שבני ישראל יהיו הולכים ימים רבים, זמן רב סביב סביב, ממקום למקום, בגלות אדום (”ונסב את הר שעיר ימים רבים”). עד שיגיע הזמן של הגאולה (ראה דברי הכלי יקר). ובזמן הגלות לא להתגרות באדום אלא להצפין את עצמכם ממנו. לא להראות לגויים את הצלחות והעושר שלכם שלא למשוך קנאתם בכם.

(ואולי ”צפנה” רומז על משיח בן יוסף. לומר, חכו בגלות אדום בסבלנות עד שיבוא משיח בן יוסף. כי פרעה קרא ליוסף ’צפרת פענח’, פירוש, פותר נעלמים, חלומות, פוטר צופנות. ויוסף הוא זה שעמד מול עשו כאשר הגיע למחנה יעקב אביו. וזרעו של יוסף יעמדו מול אדום ויתגברו עליו בעתיד.

ועוד, אנו מזכירים בכל בוקר בפרשת התמיד ”ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה'...”.

לפי רבי בגמרא מסכת זבחים דף כ' ”צפנה” נובע מתוך עניין שקיים בצד צפון אשר יכול לבטא את מידת הדין והגבורה אשר שחיטת הקרבנות נועדה למתקה.

ועוד, כתוב במדרש:

ויקרא רבה (א', י"א): צפנה לפני ה', אמרו בשעה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו התקין הקדוש ברוך הוא שני כבשים, אחד של שחרית ואחד של ערבית, וכל כד למה, שבשעה שהיו ישראל מקריבין תמיד על גבי המזבח וקורין את המקרא הזה צפנה לפני ה', זוכר הקדוש ברוך הוא עקדת יצחק, מעידני עלי את השמים ואת הארץ, בין גוי בין ישראל בין איש בין אשה בין עבד בין אמה, קורין את המקרא הזה, צפנה לפני ה', זוכר הקדוש ברוך הוא עקדת יצחק, שנאמר: צפנה לפני ה'.

דבר אחר, צפנה לפני ה', כנגד מעשיהם של אברהם יצחק ויעקב שהם צפונים לפניו...”

ואולי ”פנו לכם צפנה” לרמוז לעקדת יצחק. וגם לרמוז שכדי להינצל מאדום להזכיר זכות ומעשה אבות, זכר לאברהם ליצחק וליעקב)

ובמדרש:

דברים רבה (א', י"ט): ”א"ר יהודה בר שלום אמרו ישראל רבש"ע אביו ברכו על חרבך תחיה... ואומר לנו הצפינו עצמכם מפניו ולהיכן נברח. אמר להן אם ראיתם שמזדווג לכם ברחו לתורה ואין צפנה אלא תורה שנאמר (משלי ב') 'יצפון לישרים תושיה' ”

”פנו לכם צפנה” סוף תיבות, אותיות: ו', ס', ה' עלה 51 למנין המילה ’אדום’

להינצל מגלות אדום, ברחו לתורה, תצפינו את עצמכם בתורה (”פני לכם צפנה”).

(ועל שכר בעתיד לשומרי התורה והמצוות כתוב ”מה רב טובך אשר צפנת לרעיך”)

ועוד :

"רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה"
"רב" – מי שאמר "רב" ("ויאמר עשו יש לי רב אחי") וזה עשו שהוא אדום
"לכם" – והוא משתלט עליכם, כאשר אדום רב עליכם, מזדווג לכם (גלות אדום)
"סב את ההר הזה פנו לכם צפנה" – תצפינו את עצמכם בתורה שקבלתם בהר
ותתעסקו בה

ועוד :

"ונסב את הר שעיר ימים רבים" – כאשר אתם בגלות אדום
"רב לכם סב את ההר הזה" – תיזהרו מלימוד תורה בפרהסייה
"פנו לכם צפנה" – אלא תצפינו את עצמכם ולימודכם בתורה
(תמשיכו בסתר ללמוד תורה כדי לא להתגרות בגויים).

ורמזים :

- (1) **"את ההר" עולה 611 למנין המילה 'תורה'**
  - (2) **"את ההר הזה פנו" סוף תיבות, אותיות: ת', ר', ה', ו' אותיות המילה 'תורה'.**
  - (3) **"רב לכם סב את ההר הזה"**
באתב"ש :
גש כלי חש תא צצג צעץ ראש תיבות, אותיות: ג', כ', ח', ת', צ', צ' עולה 611
למנין המילה 'תורה'.
כאשר אדום "רב לכם", "סב את ההר הזה", עסקו בתורה.
  - (4) **"את ההר הזה פנו לכם צפנה"**
באתב"ש :
תא צצג צעץ וטף הוטץ סוף תיבות, אותיות: ת', צ', צ', ו', ה' עולה 611
למנין המילה 'תורה'.
- להינצל מאדום הוי שפל רוח בפני אדום ועסוק בתורה ("פנו לכם צפנה").

* * * * *

הרפאים

אצל בני מואב כתוב:

פרק ב' פסוק י' :

"האמים לפנים ישבו בה"

אצל בני עמון כתוב:

פרק ב' פסוק כ' :

"ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים"

ונשאלת השאלה:

למה יש שינוי בסדר המילים, בין המילה "ישבו" לבין המילה "לפנים"?
אצל מואב כתוב על האמים ("האמים לפנים ישבו בה"), המילה **"לפנים"** לפני המילה **"ישבו"**.

אצל עמון כתוב על הרפאים ("רפאים ישבו בה לפנים"), המילה **"ישבו"** לפני המילה **"לפנים"**.

ואצל החריים כתוב, **"ישבו החריים לפנים"** (כאן המילה 'החריים' באמצע, בין המילה ישבו" לבין המילה "לפנים").

בחז"ל יש דעות לגבי מהותם של האמים, הזמזמים, והרפאים.
יש שכתבו שהם לא הרפאים שהובטחו לאברהם אבינו:

רש"י (על המילים "האמים לפנים"): "אתה סבור שזו היא ארץ רפאים שנתתי לו לאברהם לפי שהאמים שהם רפאים ישבו בה לפנים אבל לא זו היא כי אותם רפאים הורשתי מפני בני לוט והושבתים תחתם"

זקנים מבעלי התוספות (ב',ט): "וכן מעמון ומואב היו סבורין שהן ארץ רפאים שנתן הקב"ה לאברהם כדכתיב את הקיני ואת הקנזי וגו' ואת החוי ואת הפרזי ואת הרפאים. וכן כתוב במואב, רפאים יחשבו אף הם, סבורים וחושבים בני אדם שהיא ארץ רפאים ואינם כן, כי המואבים יקראו להם אמים, שאימתם מוטלת על הבריות ואין להם דין בארצם. ובעמון כתיב ארץ רפאים תחשב גם היא, כלומר אף היא סבורין היו בני אדם שהיא ארץ רפאים, ואינו כן, כי אם העמונים יקראו להם זמזמים על שם שהיו בעלי מחשבות ותחבולות. וכל אלו עם רב וגדול ורס כענקים..."

ויש שכתבו שהם כן בגדר הרפאים שהובטחו לאברהם אבינו:

המב"ן (ב',כ): "שהיא בחשבון ארץ רפאים, כלומר שהיא מכללה... יאמר האמים אשר ישבו לפנים גם הם יחשבו רפאים מכללם והם כענקים ולכן יקראו אתם אמים. והנה ארץ רפאים היתה גדולה מאוד, ולקחו מהם מואב ולקחו מהם בני עמון, ושארה ממנה לרפאים עצמם. כי עוג היושב בעשתרות מהם... לכן יאמר הכתוב בגבול מואב ועמון כי לרפאים יחשב, והמואבים והעמונים הם ששינו להם שמות אחרים אמים, וזמזמים"

אור החיים (ב', י"א): "'לאיזה ענין מודיענו הכתוב שהרפאים יחשבו וגו' כי לפי שבעמים אשר אמר ה' לאברהם לתת לנו הזכיר הרפאים שהוא אחד מעשרה והודיע הכתוב כי ער שנתן ירושה לבני לוט היא הרפאים אשר אמר ה' לאברהם והוא אומרו אמים לפנים ישבו בה וגו'"

אחרי מלחמת חמשת המלכים עם ארבעת המלכים, בברית בין הבתרים, ה' כרת ברית עם אברהם אבינו, ונתן לזרעו הארץ ואת י' העמים היושבים עליה:

בראשית פרק ט"ו פסוקים י"ח – כ"א:

"ביום ההוא כרת ה' את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת. את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני. ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים. ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסים" לפי דעות בחז"ל (רש"י וחזקוני בראשית ט"ו, י"ט) הקיני, הקנזי, והקדמוני שהיו (3 מתוך 10) עמים הנתונים לזרעו של אברהם אבינו, הם מואב, עמון ועשו (ורק בעתיד בני ישראל יקבלו את ארצם).

ונראה לי להגיד:

פשוטו של המילה "לפנים" זה - לפני שמואב ועמון ירשו את הענקים וישבו תחתם. אבל נראה לי שהמילה "לפנים" אומר דרשני.

כי ברור שהאמים ישבו בארץ מואב לפני בני מואב. הלא כתוב שבני מואב ירשו אותם. וברור שהרפאים ישבו בארץ עמון לפני בני עמון. הלא כתוב שבני עמון ירשו אותם.

לפי זה נראה להגיד שהמילה "לפנים", בא לרמוז על משהו נוסף. בא לרמוז לפנים (לפני, בציר הזמן ביחס) למלחמת חמישה המלכים עם ארבע המלכים, ולפני ההבטחה לאברהם אבינו שארץ רפאים תהיה לבניו (המילה "לפנים" ככינוי לפני ההבטחה לאברהם אבינו). וכך מסכנת:

אור החיים (ב, י"א): "ופרוש 'לפנים', הוא קודם שכרת ה' ברית עם אברהם"

ואסביר:

ארץ שבה ישבו הרפאים (סוג של הענקים) לפני ההבטחה לאברהם אבינו היא בתוך ההבטחה (והיא ארץ רפאים).

אבל ארץ שבה ישבו הרפאים (סוג של הענקים) אחרי ההבטחה לאברהם אבינו איננה בתוך הבטחה (והיא איננה ארץ רפאים).

עם הסבר זה ניתן להבין את שינוי הסדר בין המילה "לפנים" לבין המילה "ישבו". אצל מואב כתוב "לפנים" לפני "ישבו".

האמים שהיו גם הם סוג של ענקים ישבו בארץ אחרי ההבטחה לאברהם אבינו. ("ישבו" אחרי "לפנים". כי "לפנים" רומז על זמן לפני ההבטחה לאברהם אבינו. ונשים לב שלמרות פרוש זה למילה "לפנים" של אור החיים, הוא הגיע לפרוש הפוך ממה שכתוב כאן בקשר לאמים של מואב. וכמו שכתוב בדבריו שהבינו למעלה).

אצל עמון כתוב המילה "ישבו" לפני המילה "לפנים".

הרפאים ישבו בארץ אחרי ההבטחה לאברהם אבינו ("ישבו" לפני "לפנים"). לפי זה, האמים (של ארץ מואב) לא היו מהרפאים שהובטחו לאברהם אבינו, אבל

הזמזמים (של ארץ עמון) כן היו מהרפאים שהובטחו לאברהם אבינו.

(כאן יש התאמה לדעה של הרמב"ן לגבי הזמזמים, ויש התאמה לדעה של רש"י וזקנים מבעלי התוספות לגבי האמים).

דרך אגב, אצל עמון כתוב 'רפאים'. אולי בגלל שארץ עמון הייתה יותר קרובה לארץ הבשן של עוג מלך הבשן אחרון הרפאים (ודרומה לה). וארץ הבשן הייתה ממש ארץ

רפאים. וייתכן שחלק מהרפאים עברו דרומה וישבו לפנים בארץ שתהיה לארץ עמון. (יש לשון ב', כ', "ארץ רפאים תחשב", ויש לשון ג', י"ג, "יקרא ארץ רפאים". ויש שכתבו, זקנים מבעלי התוספות ב', ט', שלשון "תחשב" משמעו שאנשים חושבים ככה אבל היא לא באמת ארץ רפאים.

ויש כתוב, ברייתא של ספרי מובא בדברי אור החיים ב', כ', שלשון "יקרא" משמעו שאנשים קוראים אותה ככה אבל באמת היא לא ארץ רפאים. ויש כתוב, אור החיים ג', י"ג, שכל מקום שכתוב רפאים הם ממש רפאים. וכנראה לא משנה אם כתוב "תחשב" או "יקרא", הם רפאים וארצם ארץ רפאים)

ונשים לב :

אצל מואב מתחיל הכתוב במילים "האמים לפנים ישבו בה". לא כתוב רפאים. למרות שהם היו כענקים ממש.

(אמנם כן כתוב: "רפאים יחשבו גם הם כענקים", קרי הם הפחידו אנשים כמו הרפאים אבל רפאים ממש לא היו. ולא כתוב שהארץ ההיא היא ארץ רפאים).

אבל אצל עמון כתוב: "רפאים ישבו בה לפנים". כאן קורא אותם ממש 'רפאים' (וגם כתוב "ארץ רפאים תחשב גם היא". הארץ כן נחשבת ארץ רפאים).

לגבי ירושת החורים על ידי בני עשו כתוב, **"ישבו החורים לפנים"** - אף החורים היו מההבטחה לאברהם אבינו. ולפי :

מב"ן י', י"א: כי מלפנים היתה אף היא מן החורים והיא ממתנת אברהם, כי החורי הוא החוי, והוא מבני כנען

ולפי זה נכון שהמילה "ישבו", תופיע לפני המילה "לפנים".

וכאן מפרידה המילה "החורים", בין המילה "ישבו" לבין המילה "לפנים".

כי ירושתם על ידי בני אברהם אבינו לא קשורה לזמן יישובם בארץ, אלא בהם עצמם כעם שארצם הובטחה לבני אברהם אבינו. ובני עשו, שהם ממש מאברהם אבינו, ירשו אותם בדין אם רק עכשיו עד בוא המשיח. ואז בני ישראל יכבשו וישמידו את בית עשו וייקחו את ארצם, וכמו שכתוב :

עובדיה א', י"ח: "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו"

(נשים לב שזהות החורים במחלוקת. כי מפרש זקנים מבעלי התוספות ב', ט', "החורים אין עיקר שמם חוי ואינם משבעה העממין". ועוד מפרש ב', כ"ג, שהעוים הם החוים, בחילוף אות ע' באות ח').

רעיון זה (שארץ האמים לא הובטחה לאברהם אבינו, אבל ארץ הזמזמים כן הובטחה לאברהם אבינו) קשור לעוד שאלות :

כתוב אצל מואב :

פרק ב' פסוק י"ב :

"ובשעיר ישבו החורים לפנים ובני עשו וירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן ה' להם"

כתוב אצל עמון :

פרק ב' פסוק כ"ב :

"כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה"

ונשאלת השאלות :

למה הכתוב חוזר פעמים על הנושא של בני עשו, גם אצל מואב וגם אצל עמון?
ועוד :

למה יש שינוי בסדר הפעולות?

אצל מואב כתוב לגבי בני עשו : "יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם"

אצל עמון כתוב לגבי בני עשו : "אשר השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם".

לגבי בני עשו אצל מואב כתוב (ב', י"ב), **"יירשום"** לפני **"וישמידום"**.

לגבי בני עשו אצל עמון כתוב (ב', כ"ב), **"השמיד"** לפני **"ויירשם"**.

ונראה לי להגיד :

חוזר הכתוב על בני עשו פעמים, פעם אצל בני מואב ופעם אצל בני עמון, להודיע לנו שכמו שעשה לבני עשו, שירשו את החורים, כך עשה גם לבני מואב ולבני עמון, בני לוט, שירשו את האמים והזמזמים.

והשינויים שכתוב בסדר הפעולות לגבי בני עשו (הבדלים בין הכתוב לגבם אצל מואב ובין הכתוב לגבם אצל עמון שהבינו למעלה) הם רמזים לשנויים בכיבוש של בני מואב לעומת הכיבוש של בני עמון.

נראה שיש הבדל בין כיבוש ארץ האמים על ידי בני מואב לכיבוש ארץ הזמזמים על ידי בני עמון. כי אצל כיבוש ארץ עמון כתוב:

פרק ב' פסוק כ"א:

"עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם ה' מפניהם ויירשם וישבו תחתם"

כאן כתוב בפרוש שה' השמיד את הרפאים מפניהם, דבר שלא כתוב בפרוש אצל מואב. (ואולי זה קשור לעובדה שמואב יותר פרוץ בערוה מעמון.)

כי השם מואב, שנתנה להם בתו הבחירה של לוט, מזכיר מה שהיא עשתה עם אביה. והשם עמון, מזכיר השם, 'בן עמי', שנתנה להם בתו הצעירה של לוט. זהר: "בן יש לי מעמי, אבל לא אמרה ממיי".

לפי זה כתוב בבני עשו אצל בני עמון, "השמיד" לפני "ויירשם".

ונראה שכך היה גם אצל בני עמון. ה' השמיד יושב הארץ בפניהם והם ירשו אותם.

אבל אצל מואב נראה שהדברים היו קצת שונים.

בני מואב גם קבלו ארצם בזכות היותם בני לוט. הם קיבלו את ארץ האמים בירושה.

ספורנו (בי, י'): "מפני שלא היו בני לוט יורשי אברהם בדן כלל יודיע שגם להם נתן ה'

את הארץ כמו לבני עשו והעד על זה כי שניהם כבשו את הארץ שלא כמנהג העולם"

ועוד:

ספורנו (ב', י"ב): "עשו ומואב השמידו והחריבו ישוב יותר מכדי צורך יישובם כדי להשמיד כל היושבים בה לפנים בל יקומו ויירשו ארץ כי גם מואב גם עשו לא מלאו את כל ישוב החורי וישוב האמים שהשמידו ובהיות הר שער מגיע עד גבול מואב ושם אצל גבול מואב אין שום יושב מבני עשו וכן גבול מואב מגיע עד המדבר ושם אצל המדבר אין שום יושב מבני מואב"

ולפי זה כתוב מיד בבני עשו אצל מואב "ויירשום". עשו ירש את החורי, וכמוכן מואב את האמים. אבל שניהם השמידו מעל ומעבר לירושה שלהם, ולפי זה כתוב "וישמדום" אחרי "ויירשום".

וייתכן שהבדלים בכיבוש בין בני מואב לבין בני עמון (כפי שרמזו בכיבוש של בני עשו) נובע ממה שכתבנו למעלה. שארץ עמון כנראה גם הובטחה לאברהם אבינו (כארץ רפאים), ולפי זה היא הייתה גם שייכת לבני ישראל. ובני עמון זכו בה עכשיו בזכות לוט אביהם (ורק בעתיד תהיה של בני ישראל). ומודיע הכתוב בפרוש כי השמדתם של הרפאים שישבו לפנים בארץ עמון הייתה על ידי ה'.

אבל ארץ מואב הקדומה שכנראה לא הייתה ארץ שהובטחה לאברהם אבינו, ושאינה שייכת לבני ישראל מטעם זה (אבל כן תהיה שייכת להם בעתיד כי היא ארץ מואב והם לא מבני אברהם אבינו), בני מואב זכו בה רק בזכות לוט אביהם. ולפי זה, למרות שבני מואב כן

השמידו את הענקים שישבו בה שלא כדרך העולם (כמו שכתוב שעשו בני עשו לחורי, ושעשו בני ישראל לארץ ירושתו), לא גילה לנו הכתוב בפרוש שה' השמיד את האמים שישבו בארצם לפניהם.
כי מדרגת מואב פחותה ממדרגת עמון. והם ירשו ארץ האימים רק בזכותו של לוט.

* * * * *

”תמו כל אנשי המלחמה”

פרק ב' פסוק ט"ז:

” ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם”
רש"י: ”מבן כ' שנה היוצאים בצבא”

(1) ”ויהי כאשר תמו כל אנשי”

באתב"ש:

פמצם לתבג איף לך תטבם

ראש וסוף תיבות, אותיות: פ+ם, ל+ג, א+ף, ל+ך, ת+ם עולה 724

מבן כ' שנה היוצאים בצבא עולה 724

(2) ”תמו כל אנשי”

ראש וסוף תיבות, אותיות: ת+ו, כ+ל, א+י עולה 467

מבן כ' שנה עולה 467

(3) ”כל אנשי” עולה 411

בגלל חטא המרגלים עולה 411

(4) ”ויהי”

ראש וסוף תיבות, אותיות: ו+י עולה 16

ב ט' באב עולה 16

* * * * *

”חיל אחז”

שלושת העמים (אימים, חוים, וזמזמים, ראה דברים פרק ב') שישבו בעבר הירדן לפני, לפני ובימי אברהם אבינו, ושבני מואב, בני עשו, ובני עמון ירשו אותם, היו עמים חזקים ומפחדים. האימים והזמזמים היו מן ענקים (רפאים).

כתוב בשירת הים :

שמות פרק ט"ו פסוק י"ד : 'חיל אחז יושבי פלשת'
לא רק יפחדו על הווה, על שמיעת קריעת ים סוף, אלא אולי גם נבואה על העתיד.

כאשר בני ישראל יכנסו לכבוש את הארץ "חיל", פחד, יאחו "אנשי פלשת", אנשי הארץ מפניהם ("אנשי פלשת" - האנשים שעליהם פולשים, והם אנשי הארץ).

"חיל אחז" – פחד של "אחז", כמו שהיו אנשים מפחדים מהרמוז במילה :

"אחז", אותיות : א', ח', ז' :

א' – אימים

ח' – חוים

ז' – זמזמים

כך יפחדו מבני ישראל.

* * * * *

עמדה חמה למשה רבנו

פרק ב' פסוק כ"ה:
"היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעו שמעך
ורגזו וחלו מפניך"

רש"י: "למד שעמדה חמה למשה ביום מלחמת עוג (ס"א סיחון) ונדע הדבר תחת כל
השמים"
בעל הטורים: "הזה אחל, בגי' בחמה"
(כאן זה עם הכולל, כי "הזה אחל", עולה 56 ובחמה עולה 55)

(1) "היום הזה אחל תת" עולה 917 ועוד 4 מילים עולה 921
למד שעמדה חמה למשה
עולה 921

(2) "הזה אחל תת פחדך ויראתך על"
ראש תיבות, אותיות: ה', א', ת', פ', ו', ע' עולה 562
העמיד החמה למשה
עולה 562

(3) "הזה אחל תת" עולה 858
"תחת כל" עולה 858

אולי רמז שבגלל שעמדה חמה למשה, נדע הדבר לכל העמים תחת השמים, ויראו.
כי לכל העמים יש שר בשמים וה' מפיל את השר שלהם לפני שהוא מפיל אותם,
קרי, אלוקי ישראל שולט בכל ואין להם תקוה.

* * * * *

מלחמה סיחון

כתוב אחד אומר:
במדבר פרק כ"א פסוקים כ"א-כ"ב:
"וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר.
אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר
גבלך"
כאן כתוב שישראל שלח.

וכתוב אחד אומר:
דברים פרק ב' פסוק כ"ו:
"ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר"
כאן לא כתוב בפרוש מי שלח. לדוגמה לא כתוב 'וישלח משה'.
אלא בגלל שכתוב "ואשלח" ומשה רבנו הוא המדבר, אנו יודעים שהוא שלח.
והרמז:
"ואשלח" עולה 345
משה עולה 345

ועוד:
אצל משה רבנו כתוב שם המקום שממנו שלח את האיגרת, "ממדבר קדמות".
יונתן בן עוזיאל (דברים ב', כ"ו): "ושדרית אזגדין מנהרדעא דסמיך למדבר קדמות לות
סיחון מלכא דאמוראי פתגמי שלם למימר "
המקום שממנו שלח משה רבנו האיגרת לסיחון "מנהרדעא", ורמז:
"סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר"
סוף תיבות, אותיות: 'ן, 'ד, 'ן, 'י, 'ס, 'ר' עולה 370
מנהרדעא עולה 370

ואמרו חז"ל שלמרות שסיחון ייפול בידיו, ולא נאמר לו לפתוח לו בשלום, למד מהתורה
("קדמות") שהיא קדמה לעולם. שכתוב בתורה (דברים ל"ג, ב') "ויאמר ה' מסיני בא וזרח
משעיר למו הופיע מהר פארן", פתח הקב"ה לבני עשו ולבני ישמעאל שיקבלו את
התורה (רש"י) למרות שידוע לו שהם לא יקבלו אותה.
ורמזים:

(1) "קדמות אל סיחון" עולה 715 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 730
למד מהתורה עולה 730

(2) "אל סיחון מלך חשבון דברי שלום"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
א'+ל', ס'+ן, מ'+ד', ח'+ן, ד'+י, ש'+ם עולה 613
תרי"ג עולה 613
(רמז שלמד מהתורה)

(3) "קדמות אל"

באתב"ש :
דקיפא תך עולה 615 ועוד 2 מילים עולה 617
הדברות עולה 617

(4) **"אל סיחון"**
 באתב"ש :
תך חמספט עולה 617
הדברות עולה 617

מהשינוי הזה (שכתוב פעם אחד "ישראל" ופעם אחד "ואשלח" שמשמעו משה רבנו) יש לימוד :
רש"י (במדבר כ"א, כ"א) : "לומר לך שנשיא הדור הוא ככל הדור כי הנשיא הוא הכל"

למרות הלימוד, נראה שמדובר בשתי מסרים שנשלחו לסיחון, או בשתי אגרות או באגרת אחת :

דעת זקנים מבעלי התוספות (דברים ב', כ"ו) :

"ואמרו חז"ל שתי אגרות שלח. אחת של שלום מאת משה ואחת של מלחמה מאת ישראל.

אמר ריש לקיש חס ושלום לא נחלקו ישראל על משה אלא באגרת אחת כתבו שלום מלמעלה ומלחמה מלמטה..."

ואפשר להבחין מתוך האגרות שאחד למלחמה ואחד לשלום. כי יש שנויים ביניהם, והם :

האיגרת בספר דברים	האיגרת בספר במדבר
"ואשלח"	"וישלח ישראל"
"סיחון מלך חשבון" (סיחון מלא, חשבון)	"סיחון מלך האמרי" (סחון חסר, אמרי)
"לא אסור ימין ושמאול"	"לא נטה בשדה ובכרם"
"בדרך בדרך אלך"	"בדרך המלך נלך"
"ומים בכסף תתן לי"	"לא נשתה מי באר"

באגרת הכתובה בספר במדבר, האיגרת שישראל שלחו, יש רמזים למלחמה. כתוב ששלחו אל "סיחון מלך האמרי" :

"סיחון" – בכתב חסר ואולי כדי למעט בחשיבותו וכבודו ולהתייחס אליו כחלש "מלך אמרי" – רמז למלחמה, האמרי אחד מהעממים לכיבוש על ידי ישראל.

אמרו לו :

"לא נטה בשדה ובכרם" – ורמוז מתוך זה שרק בשדה וכרם לא נטה אבל בכל מקום אחר, כגון בעיירות כן נטה.

"בדרך המלך נלך" – בריש גלה בדרך הראשי נעבור ככובשים, ולא בדרך צדדי

"לא נשתה מי באר" – לא תרוויח מאיתנו כלום כי לא נקנה ממך שום דבר לא אוכל ולא מים

ורמזים :

(1) "אל סיחן מלך האמרי לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר"

ראש תיבות, אותיות:

א', ס', מ', ה', ל', א', ב', ל', נ', ב', ו', ל', נ', מ', ב' עולה 349
פנינו למלחמה עולה 349

(2) "סיחן" עולה 128

המלחמה עולה 128

(רק סיחון בכתב חסר שווה לערך מלחמה)

(3) "סיחן מלך האמרי לאמר"

באתב"ש:

חמסט יכל צתיגם כתיג

ראש תיבות, אותיות: ח', י', צ', כ' עולה 128

המלחמה עולה 128

(4) "האמרי לאמר"

באתב"ש:

צתיגם כתיג

ראש וסוף תיבות, אותיות: צ'+ס', כ'+ג' עולה 153

למלחמה עולה 153

(5) "נטה"

באתב"ש:

טנץ עולה 149 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה 153

למלחמה עולה 153

באגרת הכתובה בספר דברים, האיגרת שמשה רבנו שלח, לא רק שכתוב בפרוש "דברי שלום", אלא גם יש רמזים לשלום. כתוב ששלח אל "סיחון מלך חשבון"

"סיחון" – בכתב מלא, אולי כדי לתת לו כבוד

"מלך חשבון" – רומז על חזקו שהוא כבש עיר חשבון ממואב ויושב שם עכשיו. וגם

שמכירים בחזקו כמגן על מלכי ארץ כנען מפולשים ושהם משלמים לו דמי הגנה (רמז מתוך המילה "חשבון")

"לא אסור ימין ושמאול" – לא נפריע לעמך בכלל

"בדרך בדרך אלך" – אעבור בדרך שתגיד לי ולא דווקא בדרך המלך הראשי

"ומים בכסף תתן לי" – אתה ועמך תתעשרו, כי נקנה מכם מים ואוכל

ותשובתו של סיחן לאגרת ישראל: "ולא נתן"

במדבר פרק כ"א פסוק כ"ג:

"ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל

המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל"

איגרת ישראל למלחמה, "ולא נתן", לא נתן להם רשות לעבור בארצו והכין עצמו, ויצא

להילחם אתם כי ה' הקשה רוחו (והוא בטח בעצמו כל כך שלו קרא לעוג לעזרה).

ותשובתו של סיחן לאגרת משה רבנו: "ולא אבה"

דברים פרק ב' פסוק ל':

"ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה ה' א-ל-ה-י-ך את רוחו ואמץ את לבבו..."

אגרת משה רבנו לשלום, "ולא אבה" סירב ללא סיבה, ולפי:
אור החיים (ב', ל'): "אמר לשון אבה שמורה מיאון בלא עצה לומר הגם שלא היה לו מיחוש ליראת העברת ישראל בעירו וסמוך בטוח היה שאין כח בישראל להרע לו אעפ"כ לא אבה והיא מה שגמר אומר כי הקשה ה' וגו'"

סיחון מתואר פעמים עם שמו מלא ופעמים חסר. פעמים "מלך האמרי" ופעמים "מלך חשבון". ופעמים רק "סיחן" בלי התואר מלך בכלל, ולפי:
"סיחן מלך האמרי" (במדבר כ"א, כ"א)
"למלך אמרי סיחון" (במדבר כ"א, כ"ט)
"סיחון מלך חשבון" (דברים ב', כ"ו)
"סיחן מלך חשבון" (דברים ב', ל')
"סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון" (דברים ד', ס"ו)
"סיחן" (דברים ב', ל"א- לב")

ונראה לי להגיד:
שככל שגורלו של סיחון מתגלה לנו גם תיאורו משתנה, ואסביר:
באיגרת בספר במדבר:
כאשר ישראל שולח אליו כתוב:
"וישלח מלאכים אל סיחן מלך האמרי" – סיחן בכתב חסר כי כמלך אמרי אין לא זכות קיום בפני ישראל.
"ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו" – בכתב חסר ובלי תואר מלך כי סירובו צעד ראשון למפלתו.
"ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל" – סיחן בכתב חסר ובלי תואר מלך כי גורלו נחרץ והוא כבר כאיננו.

וכאשר תואר הצלחתו נגד מואב כתוב:
"למלך אמרי סיחון" – כאן סיחון בכתב מלא כי הוא במיטבו כובש חלק מארץ מואב ומתואר "למלך אמרי" לרמוז שמה שכבש טוהר לישראל כשייך לאמרי.

באיגרת בספר דברים:
כאשר משה רבנו שולח אליו הוא מתואר:
"סיחון מלך חשבון" – קרי סיחון בכתב מלא כי הוא במיטבו ויושב בעיר הכבושה החזקה חשבון. אבל כאשר לא אבה לתת לישראל לעבור כתוב:
"ולא אבה סיחן מלך חשבון" – שמו כבר חסר למרות שהוא עדיין מלך חשבון כי הסירוב שלו צעד ראשון למפלתו. ובהמשך:
"ויאמר ה' אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו..." – כאן סיחן בכתב חסר ובלי תואר של מלך. כי גורלו להרג כבר נתגלה והוא כאיננו.

"ויצא סיחן לקראתנו וכל עמו למלחמה יהצה" – סיחן בכתב חסר ובלי תואר מלך כי הוא כבר נתון בידי ישראל, ולפי:

דברים פרק ב' פסוק ל"ג:

"ויתנהו ה' אלהי-נו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו"

ורמז שסיחון בכתב חסר רומז על גורלו:

"סיחון" באתב"ש: **חמסט** עולה 117 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 122

"ונך" באתב"ש: **פטל** עולה 119 ועוד 3 אותיות עולה 122

* * * * *

כתוב במלחמת סיחון:

פרק ב' פסוק כ"ד:

"...ראה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו מלחמה"

וגם:

פרק ב' פסוק ל"א:

"ויאמר ה' אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו"

מלחמת סיחון הייתה מלחמת צווי מהתורה:

"החל רש" באתב"ש: **צסך גב** עולה 175 למנין המילה **'תורה'** באתב"ש (אפגץ) כולל המילה.

גם מלחמת עוג הייתה מלחמת מצוה. במלחמת עוג כתוב:

פרק ג פסוק ב':

"ויאמר ה' אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר

עשית לסיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון"

וגם:

פרק ג' פסוק ד':

"ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל

חבל ארגב ממלכת עוג בבשן"

"בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם"

סוף תיבות, אותיות: **ת', א', ה', ה', ר', א', ו', ס'** עולה 659

מלחמת מצוה עולה 659

מלחמת מצוה מן התורה:

"בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר"

ראש תיבות, אותיות:

ב', ה', ל', ה', ק', א', ל', ל', מ', ש', ע' עולה 613 למנין המילה **'תרי"ג'**

"אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן"

ראש תיבות, אותיות:

א', ל', ל', מ', ש, ע', כ', ח', א', מ', ע', ב' עולה 613 למנין המילה **'תרי"ג'**

"לקחנו" באתב"ש: **כדסטף**

עולה 173 ועוד המילה עולה 174 למנין המילה **'תורה'** באתב"ש (אפגץ)

''בבשן'' באתב''ש : ששבט עולה 611 למנין המילה 'תורה'
(כל הבשן בדין תורה לנו)

* * * * *

ה' פרע משרו של סיחון

פרק ב' פסוק ל"א:

"וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי רֹאֵה הַחֲלָתִי תֵת לַפְּנִיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אֶרְצוֹ הַחֵל רֶשׁ לְרֶשֶׁת אֶת אֶרְצוֹ"
 דברים רבה (א', כ"ב): **"אמר ר' תנחומא... שאין הקב"ה פורע מאומה עד שפורע משרו**
 תחלה... ואף סיחון ועוג שבקשו להזדווג עם ישראל אמר הקב"ה למשה ראה שהפלתי שר
 שלהן"

פירוש מהרז"ו: **"...וזהו 'ראה החלתי' מה הראהו שאמר ראה, אלא שהראהו מפלת השר**
שזהו התחלת מפלת האמורי"

המדרש דורש את המילים **"ראה החלתי תת לפניך"** שה' הפיל שת שר של סחון ועוג
 (כמו שעשה לשר של מצרים על הים).

ורמזים:

(1) **"ה' אלי ראה החלתי תת לפניך"** עולה 1716 ועוד 6 מילים עולה **1722**
"שהפלתי שר שלהן" עולה 1710 ועוד 12 אותיות עולה **1722**

(2) **"תת לפניך את סיחון ואת ארצו"**
 סוף תיבות, אותיות: **ת', ד', ת', ו', ת', ו'** עולה **1276**
"עד שפורע משרו" עולה **1276**

(3) **"לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת את"**
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
ל'+ד', א'+ת', ס'+ן, ו'+ת', א'+ו', ה'+ל', ר'+ש', ל'+ת', א'+ת'
 עולה **2340**
"אין הקב"ה פורע מאומה עד שפורע משרו תחלה" עולה **2340**

(4) **"את סיחון ואת ארצו החל"** עולה **1276**
"עד שפורע משרו" עולה **1276**

(5) **"החלתי תת לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש"**
 באתב"ש:
צסכאס אא כוטמל תא חמסט פתא תגהף צסך גב
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
צ'+ס', א'+א', כ'+ל', ת'+א', ח'+ט', פ'+א', ת'+ף, צ'+ד', ג'+ב'
 עולה **1276**
"עד שפורע משרו" עולה **1276**

(6) "אלי ראה החלתי תת לפניך"

באתב"ש :

תכס גתץ צסכאס אא כוטמל עולה 1271 ועוד 5 מילים עולה **1276**

עולה **1276**

"עד שפורע משרו"

(7) "את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת"

באתב"ש :

תא חמסט פתא תגהף צסך גב כגבא עולה 1688 ועוד 22 אותיות עולה **1710**

עולה **1710**

"שהפלתי שר שלהן"

(8) "לרשת את ארצו"

באתב"ש :

כגבא תא תגהף

ראש וסוף תיבות, אותיות : כ'+א', ת'+א', ת'+ף' עולה **902**

עולה **902**

פורע משרו

ועוד :

פרק ב' פסוק ל"א :

"**ויאמר ה' אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו...**"

רש"י :

"כפה שר של אמורים של מעלה תחת רגליו של משה והדריכו על צוארו"

"תת" עולה 800 ועוד המילה עולה **801**

עולה **801**

שר אמריים

(בפרשה המילה "אמרי" כתוב חסר, בלי האות וו)

* * * * *

”כי בידך נתתי אתו”

כתוב כאן לגבי עוג מלך הבשן:

דברים פרק ג' פסוק ב':

”וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי אֵל תִּירָא אֶתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֵת כָּל עַמּוֹ וְאֵת אֶרְצוֹ”

דברים רבה (א', כ"ה): ”כי בידך אתננו אין כתיב כאן אלא 'כי בידך נתתי אתו'.

אמר הקב"ה כבר פסקתי את דינו מימות אברהם, כיצד? בשעה שנשבה לוט בן אחיו ובא עוג ובישר את אברהם שנאמר (בראשית י"ד) 'ויבא הפליט'... ולא בא לשם שמים אלא לשם נזיה של שרה. אמר בלבו הריני מבשר אותו והגדוד הורגו ונוטל אני את שרה אשתו.

אמר לו הקב"ה אי רשע כך אמרת חייך שאני נותן לך שכר רגליך ומאריך לך שנים ומה שחשבת בלבך הריני הורג אברהם ונוטל את שרה ביד בני בניה עתיד אותו האיש ליפול”

וכתוב בפרשת לך לך:

בראשית פרק י"ד פסוק י"ג:

”וַיֵּבֵא הַפְּלִיט וַיְגַד לְאַבְרָם הָעֵבְרִי”

רש"י: ”לפי פשוטו זה עוג”

לפי חז"ל עוג נפלט מהמכה שהכה אמרפל וחבריו את הרפאים בעשרות קרנים. והוא בא והגיד לאברהם אבינו שלוט בן אחיו נשבה במלחמה עם אמרפל וחבריו נגד מלך סדום וחבריו.

רש"י: ”ומתכוון שיהרג אברם וישא את שרה”

גזר דינו של עוג נגזר עליו עקב מחשבה הרעה הזו, ובדיבור הרע שאמר על יצחק במשתה שעשה אברהם אבינו ביום הגמל את יצחק ”זה כלום באצבעי אני הורגו”, ובעין הרע שנתן בבני ישראל כאשר יעקב אבינו עמד לפני פרעה בהגעתו למצרים (כל זה בדברים רבה א', כ"ה).

ובגלל הדברים האלו נגזר על עוג שייפול בידי זרעו של האבות. וממלחמת עוג למדים שמה רבנו בעצמו הוא המבצע של גזר הדין נגד עוג מלך הבשן, כי משה רבנו הרג אותו.

ואולי רמז לזה מהנאמר לאברהם אבינו כאשר עוג בא אליו:

425 עולה (1) ”וַיֵּבֵא הַפְּלִיט וַיְגַד לְאַבְרָם”

”אֱלֹהֵי אֵל תִּירָא אֶתוֹ כִּי בִידְךָ”

425 עולה ראש תיבות, אותיות: א', א', ת', א', כ', ב' עולה

717 עולה (2) ”הַפְּלִיט וַיְגַד לְאַבְרָם הָעֵבְרִי”

717 עולה על יד משה רבנו

בגלל שעוג בא והגיד לאברהם אבינו שלוט נשבה ורצה שאברהם אבינו ייהרג והוא ייקח את שרה אמנו, נגזר עליו ליפול בידי זרעה, להרג על ידי משה רבנו.

ועוד רמזים על הקשר בין "ויבא הפליט", "אל תירא אתו" וגם "בידך נתתי אתו":

(1) "אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת"
ראש תיבות, אותיות: א', כ', ב', נ', א', ו', כ', ע', ו' עולה 176
"ויבא הפליט ויגד"
עולה 176

(2) "נתתי אתו ואת כל עמו ואת"
ראש תיבות, אותיות: נ', א', ו', כ', ע', ו' עולה 153
"ויבא הפליט"
עולה 153

(3) "אל תירא אתו"
באתב"ש:
תך אמגת תאף
עולה 1345
"ויגד לאברהם העברי והוא שכן באלני ממרא"
עולה 1345

במישור הרעיוני:

כתוב על אברהם אבינו (המשך הפסוק שכתוב בו "ויבא הפליט"):
בראשית פרק י"ד פסוק י"ג:

"והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברהם"
ואולי יש כאן גם קצת רמז שזרעו של אברהם אבינו מוגנים מעוג ותחבולותיו.
'ממרא אשכל ענר', ראש תיבות, אותיות: מ', א', ע'
מ' – מחשבה (מחשבה רעה בלבו של עוג לקחת את שרה אמנו)
א' – אצבע (לשון הרע שאמר עוג שיהרוג את יצחק אבינו)
ע' – עין (עין רע שהכניס עוג ליעקב אבינו במצרים)

אברהם אבינו שכן בברית עם ממרא, אשכל, וענר.
אולי זה גם רמז על העתיד. אולי הברית רומז שאברהם אבינו (וזרעו) מוגנים מתחבולותיו של עוג נגדם הרמוזים בשמות:
"ממרא" – ממחשבה הרעה של עוג שחשב לקחת את שרה אמנו (עוג ממרא באברהם אבינו בדומה לזקן ממרא שמורד בחכמים)

"אשכל" – מהדיבור של עוג שאמר במשתה של יצחק "באצבעי אני הורגו",
(אשכל, אות א', ואותיות, שכ"ל. עוג רצה באמצעות א', 'אצבע' שלו לעשות 'שכל' לאברהם אבינו, להרוג את בנו יצחק)

"ענר" – מעין הרע של עוג שהכניס ביעקב אבינו ובניו במצרים.
(ענר, קיצור למילים 'עין רע')

"ויבא הפליט" – הפליט בא, אבל לא יכול להזיק לאברהם אבינו וזרעו.
כי אברהם אבינו מוגן בברית בנושאי ממרא, אשכל, וענר.

* * * * *

הר חרמון

פרק ג' פסוק ט':

"צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר"

רש"י: "ומקום אחר הוא אומר 'ועד הר שיאון הוא חרמון'. הרי ארבעה שמות...הוא שלג בלשון אשכנז ובלשון כנען"

להר השלג בצפון יש 4 שמות: חרמון, שרין, שיאן (שיאון כתוב חסר), שניר (שרין ושניר אותם האותיות).

ורמזים:

"חרמון" עולה 304

"חרמון" באתב"ש: **סגיפט** עולה 162

ביחד (304+162) עולה 466

מכוסה בשלג עולה 466

וגם:

הר החרמון באתב"ש: **צג צסגיפט** עולה 345

"הוא שלג" עולה 345

וגם:

"שיאן הוא הר חרמון" עולה 882

פסגתו שלג עולה 882

וגם:

שלג עולה 333

שלג באתב"ש **בכר** עולה 222

ביחד (333+222) עולה 555 ועוד 6 אותיות (שלג, בכר) עולה 561

שניר עולה 560 ועוד המילה עולה 561

וגם:

"שניר" עולה 560 ועוד המילה עולה 561

"שרין" עולה 560 ועוד המילה עולה 561

לבן משלג באתב"ש: **כשט יבכר** עולה 561

וגם:

"שיאן" באתב"ש: **במתט** עולה 451 ועוד 4 אותיות עולה 455

לבן משלג עולה 455

וגם:

הר שיאן באתב"ש: **צג במתט** עולה 544

הר השלג עולה 543

וגם:

הרי הלבנון באתב"ש: **צגם צכשטפט** עולה 641

לבן משולג באתב"ש: **כשט יבכר** עולה 641

(החרמון הר בהרי הלבנון ופסגתו לבן משלג)

ועוד :

מצאתי כתוב בדף תורה ומדע, שאתר ברית בין הבתרים בהר דב שהוא שלוחה של הר חרמון בצידו המערבי. וכך כתוב בדף :

"בספר יחוס הצדיקים, מאת הנוסע היהודי, גרשום איש שקרמילה, מהמאה ה-16, כותב כך " באניאס היא דן...ושם מעמד לאברהם אבינו, והוא מקום בין הבתרים, והוא על ראש ההר וקורין לו הגויים מעשעד אל טייר". גם ב"אגרת יחוס אבות" משנת הרצ"ז (1537) כותב דברים דומים "דן היא באניאס והיא מארץ ישראל וממנה יוצא הירדן...וגם שם המקום שעבר אברהם אבינו בברית בין הבתרים, והוא על ראש ההר וקורין לו הגויים מעשעד אל טייר" וגם מצאתי (ventura daniel wiki):

" קיימת מסורת מהמאה ה-16 ב"אגרת יחוס אבות" משנת 1537 לפיה יהודי צפת נהגו לעלות להר הבתרים בשבת פרשת לך לך. בשבת נהגו לשהות בהר ולקרוא בתורה את פרשת השבוע שבה מסופר על ברית בן הבתרים. חוקר ארץ ישראל יוסף ברסלבי מצא כי כבר ב"אגרת יחוס אבות" משנת תר"צ (1537), העוסקת בקברים הקדושים שיהודי ארץ ישראל היו נוהגים להשתטח עליהם, מוזכר אחרי הקברים בבניאס, "מעמד לאברהם אבינו", והוא מקום בין הבתרים והוא על ראש ההר, וקורים לו הגויים "משהד א-טייר" "

לפי רש"י ברית בין הבתרים התרחש סמוך למלחמת 4 המלכים, "אחר הדברים האלה" "כל מקום שנאמר אחר, סמוך".

יש שרצו להגיד שבדרך חזרה מהמלחמה, התקיימה ברית בין הבתרים בהר חרמון. ורמז :

כתוב במלחמת 4 המלכים "וירדף עד דן", שאברהם אבינו רדף אחרי המלכים עד דן.
"עד דן" עולה 128
הבניאס עולה 128

וגם :

"דן" עולה 54
"שניר" באתב"ש : בטמג עולה 54
(שניר" אחד משמות 'הר חרמון')

אבל הדבר הזה (ברית בין הבתרים בהר חרמון) צריך עיון רב (כי נראה שהמקור לזה הוא מכתבי ישמעאלים). וגם יש שאמרו שברית בין הבתרים היה בהר שנאן בצפון, או בחברון (כי לפי הסדר הכתוב בתורה אברהם אבינו כבר חזר לחברון לפני שכתובה פרשת ברית בין הבתרים).

בברית בין הבתרים כתוב :

בראשית פרק ט"ו פסוק י"ז :

"...והנה תנור עשן ולפיז אש אשר עבר בין הגזרים האלה"

ובכל זאת, אולי קצת רמזים לבניאס ולחרמון מברית בין הבתרים :
בניאס באתב"ש : **שטמתח** עולה 757 ועוד 5 אותיות עולה **762**
"בין הגזרים" באתב"ש : **שמט צרעגמי** עולה **762**

וגם:

"הר חרמון" עולה 509

"הר חרמון" באתב"ש: צג סגיפט עולה 255

עולה 764

ביחד (509+255)

"בין הגזרים" באתב"ש: שמט צרעגמי עולה 762 ועוד 2 מילים עולה 764

וגם:

"שיאן הוא הר חרמון" עולה 882 ועוד 4 מילים עולה 886

הר בין הבתרים באתב"ש: צג שמט צשאגמי עולה 886

* * * * *

'חצי שבחו'

פרק ג' פסוק י"א :

"כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני עמון..."

כתוב **"הלה"** באות ה"א בסוף במקום אות אל"ף (יהלא').

מנחת שי:

"דין לחוד כתיב ה' ובפסיקתא המיוחסת לר' טוביהו הלה היא ה"א תחת אל"ף משמש ולמה כתיב בה"א להודיעך כי חצי שבחו לא אמר שאין מספרין בכבוד הרשע כל כך..."

ונשאלת השאלה:

איך אות ה"א במקום אות אל"ף מראה על 'חצי שבחו'?

ונראה לי להגיד:

האות **א'** באתב"ש עולה **400**, והאות ה' באתב"ש עולה **90**.
ההפרש ביניהם (400-90) זה **310** העולה למנין המילה **'שבח'**.
יש בהחלפת האות א' באות ה' רמז למילה **'שבח'**.

אותיות המילה ה"א עולה **6**, ואותיות המילה אל"ף עולה **111**.
ההפרש ביניהם (111-6) עולה **105** למנין המילה **'חצי'** (באתב"ש סהם).

ועוד:

אותיות המלים **"הלה הוא"**:

ה"א למ"ד ה"א ה"א וי"ו אל"ף עולה **225**

"שבחו" באתב"ש: **בססף** עולה **442**.

חצי **"שבחו"** עולה **221** ועוד **4** אותיות ועוד המילה עולה **225**.

כאשר מחליפים האות א' באות ה' יש רמז לחצי שבחו.

ועוד:

המילים **'חצי שבחו'** עולה למנין **424**.

חצי של **424** זה **212**.

וכתוב: **"הלה הוא"**.

המילה **"הלה"** באתב"ש: **צכץ** עולה **200**.

המילה **"הוא"** עולה **12**.

ביחד (200+12) עולה **212**.

כלומר, כאשר **"הלה"** כתוב עם אות ה' בסוף, יש רמז לחצי שבחו.

בהחלפת האות א' באות ה' יש רמזים לחצי ולשבת.

* * * * *

פרשת ואתחנן

שמא הותר הנדר

דברים פרק ג' פסוקים כ"ב-כ"ג :
"כי ה' א-ל-ה-יכם הוא הנלחם לכם. ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר"
רש"י: "שמא הותר הנדר..."
רמב"ן: "רמז לעת הגזירה שהזכיר... והנכון בעת ההוא, בעת הנזכרת שכבשתי סיחון ועוג"

כתוב "בעת ההוא". ושואלים מתי זה היה?
ומסביר אור החיים:
יש אומרים לזמן שנאמר לו "לא תביאו את הקהל", אז ביקש מיד לבטל הגזירה.
ויש אומרים בזמן שאמר לו "קח את יהושע".
ויש אומרים אחרי מלחמת סיחון ועוג (רש"י, רמב"ן). שאז חשב משה רבנו שמא הותר הנדר שלא ייכנס לארץ, ויש לו פתח להתפלל ולשנות הגזירה. ולפי הכלי יקר זה היה בגלל המעשה שעשה משה רבנו במלחמה שהעמיד החמה על מקומה (כמו שעשה יהושע בגבעון). והמעשה הזה כמין תיקון למה שעשה במי מריבה. כי לפי חז"ל במי מריבה הוא הכה את הסלע ולא דיבר אל הסלע ובזה לא קידש שם שמים ברבים. אבל במלחמת עוג (או סיחון) העמיד החמה (רש"י דברים ב', כ"ה) וראו כולם וקידש שם שמים ברבים (בעל הטורים דברים ב', כ"ה על המילה "אחלי").

ורמזים:

(1) "הוא הנלחם לכם ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר" עולה 1567
חשב שאולי הותר לי הנדר עולה 1567

(2) "הנלחם לכם ואתחנן אל ה' בעת" עולה 1267
חשב אולי הותר לי הנדר עולה 1267

(3) "לכם ואתחנן" עולה 605
התר עולה 605
אולי יש לו עכשיו התר להתחנן כי אולי הותר הנדר.

(4) "הוא הנלחם לכם ואתחנן אל ה"

באתב"ש :

צפת צטכסי כלי פתאסטט תך מ--ץ

ראש וסוף תיבות, אותיות :

1259 עולה 'ץ+'ת', 'י'+כ', 'י'+פ', 'ט'+ת', 'ד'+מ', 'ץ+'עולה
1259 עולה התרת נדר

(5) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא"

באתב"ש :

פתאסטט תך מעקץ שזא צצפת

910 עולה 'ץ+'ת', 'מ'+ש', 'צ'+פ', אותיות :

910 עולה הותר לי הנדר

(6) "ה' בעת"

באתב"ש :

מ--ץ שזא עולה 608 ועוד 7 אותיות עולה 615

615 עולה התיר

* * * * *

מתנת חינם

פרק ג' פסוק כ"ג:

"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר"

רש"י ("על המילה ואתחנן"): "אין חנון אלא לשון מתנת חינם. אף על פי שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים אין מבקשים מאת המקום אלא מתנת חינם לפי שנאמר (שמות ל"ג) 'וחנותי את אשר אחוץ' אמר לו בלשון ואתחנן. דבר אחר, זה אחד מעשרה לשונות של תפלה כדאיתא בספרי"

ונעמוד על פרוש המילים בפסוק זה.

"ואתחנן" – לפי חז"ל (רש"י, מדרש ואתחנן רבה) יש 10 לשונות תפלה. ולא בחר משה רבנו אלא בתחינה. כי למד את זה ממה שאמר ה' "וחנותי את אשר אחוץ".

ומקשה הכלי יקר על הכתוב ברש"י שצדיקים יכלו לתלות בקשתם במעשים הטובים שלהם. כי אדם (וגם הצדיק) לא יודע אף פעם מה מצב מאזן הזכויות שלו. ונוסיף שאנו לא יודעים מתן שכרן של מצוות. וגם לפי חז"ל "אין שכר מצוות בעולם הזה" (שכר המצוות מקבלים לעתיד לבוא ורק פירותיהם של מעשים הטובים בעולם הזה).

הלא יעקב אבינו ביקש מה' שיציל אותו מעשו אחיו, ואמר: "קטנתי מכל החסדים". מאזן הזכויות שלי קטן ואולי לא נשאר לי זכויות (רש"י). והוא ביקש רחמים מה' שיציל אותו ומשפחתו. וחזקיהו שתלעה בקשתו במעשיו, למרות שה' ענה לו, לא ענה לו בגלל מעשיו שלו, אלא בגלל דוד המלך (כלי יקר).

ומסביר הכלי יקר שנראה שהכוונה היא למעשים שיעשו הצדיקים בעתיד, ולא למעשים שכבר עשו בעבר. ובגלל ענווה של משה רבנו הוא לא ביקש על העתיד. וגם, אם יכנס לארץ, מי יודע אם יצליח לעשות מצוות. לפי זה הוא ביקש **"בעת ההוא"**, עכשיו, מתנת חינם ורחמים. ורמז לזה:

"ואתחנן אל ה'" עולה 572 ועוד 3 מילים עולה **575**

"קטנתי" עולה 569 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה **575**

משה רבנו לא ביקש תמורת זכויותיו שלו מהעבר (ובדומה ליעקב אבינו שאמר בראשית ל"ב, י"א: "קטנתי מכל החסדים ומכל האמת"). ורמז:

"ה' בעת ההוא לאמר" עולה **786**

"קטנתי מכל החסדים" עולה **786**

ולא תמורת מעשיו שיעשה בעתיד, אלא ביקש מתנת חינוך עכשיו:
"בעת ההוא לאמר"
 באתב"ש:

שזא צצפת כתיג עולה 1401 ועוד 3 מילים עולה **1404**
מתנת חינוך עכשיו עולה **1404**

אלא בעת ההיא 'ביקש רחמים' מלפני ה', ולפי:
יונתן בן עוזיאל: "ואתחנן ובעית רחמין מן קדם ה' בעידנא ההוא למימר"

(1) **"ה' בעת ההוא לאמר"** עולה 786 ועוד 4 מילים עולה **790**
בעית רחמין עולה **790**

(2) **"ההוא לאמר"** עולה 288 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה **298**
רחמים עולה **298**

(3) **"ה' בעת"**
 באתב"ש:

מנשץ שזא עולה 788 ועוד 2 מילים עולה **790**
בעית רחמין עולה **790**

(4) **"בעת"**
 באתב"ש:

שזא עולה **308**
"רחמין" עולה **308**

ומתי ביקש? "בעת ההוא".

"בעת ההוא" – אחרי הניצחון על סיחון מלך חשבון ועל עוג מלך הבשן.
רש"י (על המילים "בעת ההוא"): "לאחר שכבשתי ארץ סיחון ועוג דמיתי שהותר הנדר (ספרי)"
 ואולי בגלל שכתוב (דברים ג', ח') "ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי".
 ורמזים:

(1) **"ה' בעת ההוא לאמר"**
 ראש וסוף תיבות, אותיות: **'י+ה', 'ב'+ת', 'ה'+א', 'ל'+ר'** עולה **653**
"ונקח בעת ההוא" עולה **653**

(2) **"ה' בעת ההוא"** עולה 515 ועוד 11 אותיות עולה **526**
עוג מלך הבשן עולה **526**

(3) "ואתחנן" עולה 515 ועוד 6 אותיות עולה **521**
ירושה עולה **521**
רמז שאחרי שקבלו **ירושה** את ארץ סיחון ועוג, משה רבנו פתח בתפלה
"ואתחנן".

(4) "ואתחנן"
באתב"ש:
פתאסטט עולה 559 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה **566**
ירשנו עולה **566**
רמז שאחרי **ירשנו** את ארץ סיחון ועוג, אז משה רבנו פתח בתפלה "ואתחנן".

חשב משה רבנו שאולי הותר (או אפשר להתיר) הנדר האוסר עליו להיכנס לארץ. כי אחרי שכבשו את ארצם של שני מלכי האמרי בעבר המזרחי של הירדן, וירשו את ארצם שבט ראובן ושבט אפרים וחצי שבט מנשה, נראה שכיבוש הארץ התחילה תחת פיקודו. ונדר שהותר מקצתו ניתן להתיר כולו.
אבל מקשה הכלי יקר ואומר שכיבוש עבר המזרחי של הירדן זה לא ארץ שבעת העממין ואי אפשר ללמוד מזה על הקלת האיסור נגד כניסת משה רבנו לארץ. אלא, הוא מפרש, שהנס שקרא במלחמת סיחון הוא שהעמיד משה רבנו את החמה במקומה (כמו שעשה יהושע אחר כך בגבעון, "שמש בגבעון דום"), זה שהסיבה למה חשב משה רבנו כי אפשר להתיר הנדר. כי מעשה זה, שהתפלל ועצר את החמה, ולעיני כל ישראל, הוא קידוש שם ה' ברבים. וזה אולי מהווה תיקון לדבר שנכשל בו במי מריבה. שאז הכה את הסלע במקום לדבר אל הסלע.

כותב אור החיים הקדוש שזמן "בעת ההוא" זה אחרי חטא המרגלים.
אז התחיל משה רבנו לבקש רחמים על בני ישראל וגם על עצמו לבטל הגזירה.
כי אמר משה רבנו לבני ישראל בקשר לחטא המרגלים:
דברים א', ל"ז: "גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם"
דברים ד', כ"א: "וה' התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה"

רמזים שהתחיל להתחנן אחרי חטא המרגלים:

(1) "ואתחנן"
באתב"ש:
פתאסטט עולה 559 ועוד 6 אותיות עולה **565**
אחרי חטא המרגלים עולה **565**

(2) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר"
סוף תיבות, אותיות: 'ן, 'ל, 'ה, 'ת, 'א, 'ר, עולה **686**
"גם בי התענף ה'" עולה **686**

משה רבנו התפלל הרבה תפלות במשך התקופה מחטא המרגלים עד עכשיו (38 שנה). ונאמר לו כמה פעמים "רב לך" עד שנאמר לו עכשיו "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה".

ולפי דעת זקנים מבעלי התוספות משה רבנו התפלל **515** תפילות כמנין המילה

יקוו המים פרשת ואתחנן

"ואתחנן" העולה 515.

ורמוז :

"ואתחנן" עולה 515

תפלה עולה 515

הוא התפלל 515 פעמים תפלה.

* * * * *

”ואתחנן”

פרק ג פסוק כ”ג:

”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר”

רש”י: ”אין חנון בכל מקום אלא לשון מתנת חינם”

חז”ל (דעת זקנים מבעלי התוספות) אמרו שמשה רבנו התפלל 515 תפילות כמו שרמוז במילה ”ואתחנן” (העולה 515). ואמרו חז”ל שאם משה רבנו היה מוסיף עוד תפילה היא הייתה נענית.

רואים מזה 2 דברים:

- למרות שלמשה רבנו היו הרבה זכויות הוא בקש דווקא מתנת חינם

- משה הרבה בתפילות.

ולומדים מזה מוסר:

על כל צרה שבאה, להתפלל ולבקש רחמים, ואם לא רואים שהתפילה עושה פרי, לא להתייאש, להמשיך ולבקש.

כי יש תפילה שאדם נענה אחרי שעה, ויש אחרי יום, ויש אחרי שבוע, ויש אחרי ארבעים יום (וגם לזמנים יותר ארוכים). ומובא במדרש:

ואתחנן רבה (ב', י”ב):

”...אמר רב ענן אף שערי תפלה אינן ננעלים לעולם...”

’ קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה' , הוי מתפלל וחוזר ומתפלל ויש שעה שיתנו לך”

ומה ואיך ביקש?

פרק ג' פסוק כ”ה:

”אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן”

רש”י: ”אין נא' אלא לשון בקשה. 'ההר הטוב הזה', זו ירושלים. 'והלבנן', זה בית המקדש”

בקש לעבור ולראות את הארץ, ואת ירושלים, ואת בית המקדש.

משה רבנו התפלל בלשון ”נא”, בלשון בקשה:

”נא” באתב”ש: טת עולה 409 ועוד 2 אותיות ועוד המילה עולה 412

”בקשה” עולה 407 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 412

התפלל בקשה של רחמים על עצמו:

”נא ואראה את הארץ הטובה” עולה 988 ועוד 18 אותיות עולה 1006

בקש רחמים על עצמו עולה 1006

וגם:

”ואראה את הארץ הטובה אשר”

סוף תיבות, אותיות: ה', ת', צ', ה', ר' עולה 700

בקש רחמים עולה 700

וגם:

"הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב"
סוף תיבות, אותיות: צ', ה', ר', ר', ר', ו', ר', ב' עולה 747
מדת הרחמים עולה 747

ונשאלת השאלה:

מה בא להגיד לנו המספר הזה של 515 תפילות?
(אם העניין רק להגיד שהתפלל הרבה תפילות היה אפשר לכתוב 'ואתחנן הרבה')

ונראה להגיד:

כבר נגזרה עליו הגזרה שלא יכנס לארץ.
ומשה רבנו התפלל להפוך את גזרת מידת הדין למידת הרחמים.
(וראה דברי הרמב"ן בעניין מידת הדין ומידת הרחמים בנושא הזה)

ואמר:

"ואתחנן אל ה' בעת שהוא לאמר ה'"
ראש תיבות, אותיות: ו', א', י', ב', ה', ל', י' עולה 64
דין עולה 64

וגם:

"ואתחנן אל ה' בעת שהוא לאמר" באתב"ש: פתאסטט תך מ-ץ שזא צצפת כתיג
סוף תיבות, אותיות: ט', ד', צ', א', ת', ג' עולה 523
מידת הדין עולה 523
בקש להתיר הנדר ולבטל מידת הדין נגדו

והתפלל:

"אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
א'+ה', נ'+א', ו'+ה', א'+ת', ה'+צ', ה'+ה', א'+ר', ב'+ר', ה'+ן, ה'+ר', ה'+ב',
ה'+ה', ו'+ן' עולה 1310
מידת הדין למידת הרחמים עולה 1310

והתפלל 515 תפילות כנגד מידת הדין:

"ואתחנן" עולה 515
מידת הדין עולה 513 ועוד 2 מילים עולה 515

ונגד "ואתחנן", נגד 515 תפילות שהתפלל, נאמר לו:

פרק ג' פסוק כ"ו:

"ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"

"ויאמר ה' אלי רב לך אלי"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+ר', י'+ה', א'+י', ר'+ב', ל'+ד', א'+ל' עולה 515
"ואתחנן" עולה 515

וגם נאסר עליו להוסיף עוד בקשה על ה-515 בקשות שכבר בקש:

"אל תוסף" באתב"ש : תך אפחו עולה 515

וגם :

"אל תוסף" ראש וסוף תיבות, אותיות : א'+ל', ת'+ף' עולה 511 ועוד 4 אותיות עולה 515
למניין המילה 'תפלה' ולמניין המילה 'ואתחנן'.

כי תוספת של עוד תפלה על ה-515 תפלות, תהפוך מידת הדין למידת הרחמים :
הרחמים עולה 303

הרחמים באתב"ש : צגסימי עולה 213

ביחד (303+213) עולה **516**

עוד תפלה, קרי **516** תפלות סה"כ, תביא את הרחמים.

ומידת 'רחמים' יכול להתגבר על מידת 'דין' :

דין עולה 64

דין באתב"ש : קמט עולה 149

ביחד (64+149) עולה **213**

הרחמים באתב"ש : צגסימי עולה 213

וגם :

"אל תוסף דבר אלי עוד"

סוף תיבות, אותיות : ל', ר', י', ד' עולה **324**

מדת הרחמים באתב"ש : יקא צגסימי עולה 324

כל הבקשה לא התקבלה, מדת הדין עדיין עליו :

"אל תוסף" באתב"ש :תך אפחו עולה 515 ועוד 6 אותיות ועוד 2 מילים עולה 523
עולה 523 מידת הדין

וגם :

"לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה"

ראש תיבות, אותיות : ל', א', ת', ד', א', ע', ב', ה' עולה **513**

מדת הדין עולה 513

אבל משה רבנו בקש 2 דברים, **"אעברה"**, **"ואראה"**.

יש מחלוקת בחז"ל אם תפילה עושה הכול, או מחצה.

פרוש, תפילה (הנעשית בכוונה), אם כולה תמיד נענית או רק מחצה ממנה תמיד נענית :

ללקוט שמעוני פרשת ויקרא רמז תקי"ב :

תפלה עושה הכל ממי אתה למד מחזקיהו עיקר מלכותו לא היתה אלא י"ד שנה הה"ד ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו וכיון שהתפלל הוסיפו לו ט"ו שנה שנאמר הנני יוסיף על ימך חמש עשרה שנה...

תפלה עושה מחצה ממי אתה למד מאהרן שנגזרה עליו גזרה קשה, הה"ד ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו אין לשון השמדה אלא כלוי בנים כד"א ואשמיד פרו ממעל ושרשיו מתחת. כיון שהתפלל משה מתו שנים ונשתיירו שנים"

מזה רואים שתפילה עושה לפחות מחצה. פרוש, שתפלה בכוונה תמיד עושה פרי, לפחות חצי מהבקשה נענית.

וכאן בקשר לבקשה **"אעברה נא"** מידת הדין עדיין עליו :

"אלי עוד בדבר" עולה 329

"אעברה נא" עולה 329

וגם:

"ה' אלי רב" עולה 269 ועוד 9 אותיות עולה 278
"אעברה" עולה 278

וגם:

"ה' אלי רב לך" ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ה', א'+י', ר'+ב', ל'+ך' עולה 278
"אעברה" עולה 278

אבל הבקשה **"ואראה"**, נענתה בגדר מידת הרחמים. קרי, מחצה מבקשתו של משה רבנו התקבלה.

ונאמר לו:

פרק ג' פסוק כ"ז:

"עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך"
ולפי:

"ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך"

באתב"ש:

פבת זמטמל מיץ פהוטץ פאמיטץ פיעגסץ פגתץ שזמטמל
ראש תיבות, אותיות: פ', ז', מ', פ', פ', פ', פ', ש' עולה 747
מדת הרחמים עולה 747

וגם:

"ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר"
באתב"ש:

גתב צוחרץ פבת זמטמל מיץ פהוטץ פאמיטץ פיעגסץ פגתץ שזמטמל לם כת אזשג
סוף תיבות, אותיות:

ב', צ', ת', ל', צ', צ', צ', צ', צ', ל', ס', ת', ג' עולה 1445
נהפך מדת הדין למדת הרחמים עולה 1445

משה רבנו נשאר קבור בחוץ לארץ עם מתי מדבר. וכתוב במדרש, בבוא הזמן, בעתיד, בתחיית המתים, יוביל את מתי מדבר לארץ. חזקוני (ג', כ"ה):
"אמר הקב"ה למשה, אם אתה עובר בארץ, יאמרו, מה שנגזר על דור המדבר שלא ליכנס לארץ היינו לפי שאין להם חלק לעולם הבא, ואם תכנס לארץ בתפלתך, יאמרו לא חש אלא על עצמו, אלא תיקבר אצלם ותביא עמך לעתיד..."

אמן כן יהי רצון במהרה בימינו

* * * * *

רמזים באתחנן משה

פרק ג' פסוק כ"ג:
"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר"

חז"ל אומרים לנו, "בעת ההוא", קרוב למיתה. ועוד, שאם משה רבנו היה נכנס לארץ היה המצב אחרת (ולא היה חורבן בתי המקדש), והיו מגיעים לבית המקדש ולגאולה השלמה.

ואולי יש רמז לזה מאותיות המילים "בעת ההוא".
משה רבנו התחנן על העיתים שמרומזים באותיות "בעת ההוא" שלא יהיו, והם:

"בעת ההוא", אותיות: ע', ת', ה', ה', עולה ל 480
וזה רמז ל 480 שנים עד לבניית בית המקדש הראשון על ידי שלמה המלך.

"בעת ההוא", אותיות: ת', ה', ה', עולה למנין 410 רמז לבית מקדש הראשון
שהחזיק מעמד רק 410 שנים.

"בעת", אות: ע' רמז ל 70 שנה בין בית ראשון לבית שני.

"בעת ההוא", אותיות: ב', ת', ה', ה', ו', א', עולה למנין 419 רמז לבית שני שנחרב
אחרי 419 שנים (לפי חז"ל בית שני החזיק מעמד 420 שנים)

ביחד, יש רמזים במילים "בעת ההוא" לכל התקופה שבני ישראל היו בארץ ישראל
מכניסתם בימי יהושע עד הגלות אחרי חורבן בית שני.
משה רבנו התחנן על הזמנים הללו שלא יהיו, ושהוא יוביל את העם לגאולה שלמה
בארץ.

* * * * *

”ואתחנן” – לשון מתנת חינם

פרק ג' פסוקים כ"ג – כ"ד :

”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. ה' אלקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך”
 רש"י (על המילה ואתחנן): ”אין חנון אלא לשון מתנת חינם. אף על פי שיש להם לצדיקים לתלות במעשיהם הטובים אין במקשים מאת המקום אלא מתנת חינם לפי שנאמר (שמות ל"ג) 'וחנותי את אשר אחוץ' אמר לו בלשון ואתחנן. דבר אחר, זה אחד מעשרה לשונות של תפלה כדאיתא בספרי”

בעל הטורים (על המילה "החלת"): ”ב' במס' אתה החלת אשר החלת לנפול לפניו. אתה החלת להראות במה שכבשת לפני סיחון ועוג וזהו הנחלת לנפול לפניו להראות במה שהתחיל לנפול”

רש"י (על המילים "אתה החלת להראות את עבדך"): ”פתח להיות עומד ומתפלל אע"פ שנגזרה גזירה אמר לו ממך למדתי שאמרת לי (שמות ל"ב) 'ועתה הניחה לי', וכי תופס הייתי בך? אלא לפתוח פתח שבו תלוי להתפלל עליהם, כמו כן הייתי סבור לעשות עכשיו”

רש"י מפרש את פסוק כ"ד על מידות ה' :

”את גדלך” – ”זו מדת טובה”

”ואת ידך” – ”ימינך פשוטה לכל באי עולם”

”החזקה” – ”אתה כובש ברחמים את מדת הדין החזקה”

אחרי מלחמת סיחון ועוג (לפי בעל הטורים) משה רבנו פתח בבקשת לרחמים ולקבל מתנת חינם (חנינה) לבטל הגזירה שעליו הוא מזכיר (דברים א', ל"ז) ”גם בי התאנף ה' בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם” :

ורמזים לזה :

(שים לב : לצורך הדפסה כתוב כאן 'ה' אלקים' ולא לפי האותיות שבתורה. אבל החשבון לפי האותיות שבתורה. ובאתב"ש המילים האלו כתובים בלי האותיות שלא שייכות לחשבון)

1) **”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. ה' אלקים”**

עולה 1397 ועוד 7 מילים

עולה 1404

מתנת חינם עכשיו

2) **”אל ה' בעת ההוא לאמר. ה' אלקים”**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

א'+ל', י'+ה', ב'+ת', ה'+א', ל'+ר', א'+י', י'+ה'

עולה 710

ביקש רחמים

עולה 710

3) **”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. ה' אלקים אתה”**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

א'+ל', י'+ה', ב'+ת', ה'+א', ל'+ר', א'+י', י'+ה', א'+ה'

עולה 716

עולה 716

”שני מלכי האמרי”

4) **”לאמר. ה' אלקים אתה”** עולה 768

"בי התענף ה' בגללכם" עולה 768

- (5) **"אתה החלת להראות את עבדך את"**
ראש תיבות, אותיות: א', ה', ל', א', ע', א', עולה 108
חינם עולה 108
- (6) **"את עבדך את גדלך" עולה 955 ועוד 12 אותיות עולה 967**
"את אשר אחון" עולה 967
- (7) **"עבדך את גדלך" עולה 554 ועוד 3 מילים עולה 557**
כיבוש סיחון ועוג עולה 557
- (8) **"בעת ההוא לאמר ה' אלקים אתה החלת להראות את"**
באתב"ש:
שזא צצפת כתיג מ--ץ ת--י תאץ צסכא כצגתפא תא
ראש תיבות, אותיות: ש', צ', כ', מ', ת', ת', צ', כ', ת', עולה 1760
"שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן" עולה 1760
- (9) **ה' אלקים אתה החלת להראות את**
באתב"ש:
תטקם מנשץ תאץ צסכא כצגתפא תא
ראש תיבות, אותיות: ת', מ', ת', צ', כ', ת', עולה 1350
"ונקח בעת ההוא את הארץ" עולה 1350
- (10) **"להראות את עבדך"**
באתב"ש:
כצגתפא תא זשקל עולה 1432 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 1447
"וחנותי את אשר אחון" עולה 1447

* * * * *

”ואתחנן”

אמרו חז”ל כלל: ‘המתפלל על חברו נענה תחילה’.
ולפי:

גמרא בבא קמא צ”ב, א’: “א”ל רבא לרבה בר מרי מנא הא מילתא דאמור רבן כל המבקש רחמים על חברו והוא צריך לאותו דבר הוא נענה תחילה”
וזה במידה כנגד מידה.

בעבר, כאשר בני ישראל חטאו במדבר והיו בסכנה של כליה, משה רבנו התפלל על בני ישראל וביקש להם מחילה ורחמים. והיה מוכן להקריב את עצמו עבורם, ואמר: “מחני נא מספרך”.
וכאן משה רבנו זקוק למחילה ורחמים עצמו כדי שיוכל להיכנס לארץ.
ואולי זה עוד סיבה שביקש בשימוש המילה “ואתחנן” כי יש בה רמז לכלל הזה.
שביקש על עצמו, במידה כנגד מידה, מחילה ורחמים (מתנת חיים), כדי שיוכל לחיות עוד ולהיכנס ולראות את הארץ:

”ואתחנן” באתב”ש: פתאסטט עולה 559
”מחני נא מספרך” עולה 559

ועוד:

יש רמז במילה “ואתחנן” למה שאמרו חז”ל:
‘כאשר אדם מתפלל הוא צריך לכוון לבו לשמים’

”ואתחנן” באתב”ש: פתאסטט עולה 559
”כיון לבו לשמים” עולה 544 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 559

ואמרו חז”ל שיש לעמוד לתפילה מתוך ‘שמחה של מצוה’ (עיין גמרא ברכות ע”ב).
לפי התוספות, ‘שמחה של מצוה’ היא כל עיסוק בדברי תורה.
ורמז:

’מכון לבו לשמים’ באתב”ש: ילפט כשף כבימי עולה 611 עולה למנין המילה ‘תורה’.

ועוד:

המתפלל ב’ תפילות, או גומר תפילה (שמונה עשרה), צריך לשהות זמן מה, ולפי:
גמרא ברכות ל’ ב’:

”כמה ישהא בין תפלה לתפלה? רב הונא ורב חסדא, חד אמר כדי שתחנן דעתו עליו דכתיב ‘ואתחנן אל ה’’, וחד אמר כדי שתתחולל דעתו עליו דכתיב ‘ויחל משה”

ונשאלת השאלה:

למה הביאו את המילה “ואתחנן” בנושא הזמן לשהות בין תפילות?

ונראה להגיד:

שיש במילה “ואתחנן” רמז לריבוי תפילות, ולפי מה שאמרו חז”ל, שמשה רבנו התפלל

515 תפילות, כנגד מנין המילה "ואתחנן".
ומובא בתורה תמימה, שכתוב בגמרא, בירושלמי, שהשיעור הוא כדי 'הלוך ד' אמות'.
ויש קצת קשר בין השיעור ובין המילה "ואתחנן":
'הלוך ד' אמות' עולה 512 ועוד 3 מילים עולה 515 למנין המילה 'ואתחנן'.

וגם:

"ואתחנן אל" עולה 546
"כדי הלוך ד' אמות" עולה 546

ועוד:

בגוף האדם יש רמ"ח אברים.
ואמרו חז"ל שהקורא קריאת שמע צריך לכוון רמ"ח אבריו.
כי ב 3 פרשיות של 'קריאת שמע' יש רמ"ח תיבות.
(יש 245 תיבות ב 3 הפרשיות, ו248 תיבות עם 3 התיבות 'א-ל מלך נאמן' שאומרים ביחיד, או עם 3 התיבות 'ה' א-ל-ה-י-כ-ם אמת' שאומר השליח צבור אחרי קריאת שמע בציבור)

ואמרו חז"ל, שכל מילה ומילה בק"ש רפואה לאחד מרמ"ח אבריו של האדם.
ורמז:

קריאת שמע באתב"ש: דגמתא ביז עולה 467
רמ"ח אבריו עולה 467

וגם:

כוון אבריו בקריאת שמע עולה 1424
רפואה לאבריו באתב"ש: גופתץ לתשגמף עולה 1422 ועוד 2 מילים עולה 1424

כאשר אדם 'כיוון רמ"ח אבריו' בקריאת שמע, קרי קרא ק"ש, ביראה, ברתת, ובזיע:
'ביראה ברתת ובזיע' עולה 1315
רפואת אבריו באתב"ש: גופתא תשגמף עולה 1313 ועוד 2 מילים עולה 1315

זה רפואה לאבריו וכאילו התפלל על כל אבר ואבר מרמ"ח אבריו:
'כיוון רמ"ח אבריו' עולה 559
"ואתחנן" באתב"ש: פתאסטט עולה 559
(ואתחנן" זה אחד מ"י לשונות של תפלה).

* * * * *

סבור שפתח פתוח להתחנן

פרק ג' פסוק כ"ד:

"ה' א-לקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה"
 רש"י: "עומד ומתפלל אף על פי שנגזרה גזירה, אמר לו ממך למדתי שאמרת לי (שמות
 ל"ב) 'ועתה הניחה לי', וכי תופס הייתי בך, אלא לפתוח פתח שבי תלוי להתפלל עליהם,
 כמו כן הייתי סבור לעשות עכשיו"

רש"י מסביר שבחטא העגל הקב"ה פתח למשה רבנו פתח לבקש רחמים על בני ישראל.
 וזה מה שמשה רבנו התכוון באומרו "אתה החלת להראות את עבדך".

ורמזים:

- (1) "עבדך את גדלך ואת" עולה 961
 "ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם" עולה 961
- (2) "א-לקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך"
 ראש תיבות, אותיות: א', א', ה', ל', א', ע', א', ג', ו', י' עולה 128
 בחטא העגל עולה 128
- (3) "ה' א-לקים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת"
 ראש תיבות, אותיות: י', א', א', ה', ל', א', ע', א', ג', ו', י' עולה 128
 בחטא העגל עולה 128
- (4) "החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך"
 ראש תיבות, אותיות: ה', ל', א', ע', א', ג', ו', י' עולה 126
 חטא העגל עולה 126
- (5) "להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה"
 ראש תיבות, אותיות: ל', א', ע', א', ג', ו', י', ה' עולה 126
 חטא העגל עולה 126
- (6) "א-ל-ה-ים אתה החלות להראות את"
 באתב"ש:
 ת-כ-צ-מי תאץ צסכא כצגתפא תא
 סוף תיבות, אותיות: י', צ', א', א', א' עולה 103
 עגל עולה 103

* * * * *

”ואתחנן”

פרק ג' פסוקים כ"ד-כ"ה:

”א-ד-נ-י ה' אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון”

כאן התחנן משה רבנו ואמר 34 מילים למנין המילה 'דל'.

לרמוז:

למרות שהיה למשה רבנו הרבה זכויות והוא בן 120, הוא ביקש מתנת חינוך (רש"י):
'חינוך' באתב"ש: **סמטי** עולה 119 ועוד המילה עולה **120** למנין **'דל'** (באתב"ש קד).

כדל שאין לא על מה לבקש. כי (במדבר י"ב, ג') "והאיש משה ענו מאד מכל אדם אשר על פני האדמה"

"ענו מאד"

ראש וסוף תיבות, אותיות: **ע'+ו', מ'+ד'** עולה **120** למנין **'דל'** (באתב"ש קד).

ולפיכך:

”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר”

ראש תיבות, אותיות: **ו', א', י', ב', ה', ל'** עולה **54** למנין המילה **'כדל'**.

* * * * *

ביקש רחמים

פרק ג' פסוק כ"ה:

"אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן"

לפי חז"ל משה רבנו ביקש רחמים על עצמו, שגם אם הוא לא יהיה המנהיג שיוביל את בני ישראל בכיבוש הארץ (וזה יהיה יהושע), שבכול זאת שהוא יעבור שמה כאיש ישראל. ונותנים חז"ל שתי תירוצים עיקריים למה משה רבנו לא עבר את הירדן.

- אם הוא כן היה עובר הוא היה בונה את בית המקדש והבית לא היה נחרב לעולם. משמעות הדבר שכאשר בני ישראל יחטאו (בעתיד) העונש יבוא על גופם ולא על האבנים והעצים של בית המקדש. כי ה' ריחם על בני ישראל והוציא כעסו על האבנים ועל העצים ולא כלה את בני ישראל. ואם משה רבנו היה עובר והם חוטאים מצבם של בני ישראל בסכנה.

- חז"ל (ואתחנן רבה) נותנים משל. איש אחד נפל לו בלילה הרבה מטבעות של פרוטות על הארץ. אם הוא יבקש מאנשים עוברים בדרך להאיר ולעזור לו כדי לאספם אף אחד היה שם לו לב לאסוף פרוטות. מה עשה? זרק זהוב אחד, מטבע יקרה, על הארץ. וכדי לאסוף אותה באו אנשים לעזור לו. באותו הזדמנות אסף גם את כל הפרוטות. והנמשל, מתי מדבר הם המטבעות (הפרוטות). משה רבנו הוא המטבע של זהב.

באחרית הימים (בתחיית המתים), בזכות משה רבנו, יובלו גם מתי מדבר לארץ ישראל.

ונשאלת השאלה:

למה משה רבנו רק ביקש לעבור ולראות את הארץ ולא ביקש כדי שיוכל לקיים באמצעותה? כי הרבה מהמצוות רק אפשר לקיים אותם בארץ. ומסביר הכלי יקר שבקשת משה רבנו כפולה. אחד בשבילו ואחד בשביל בני ישראל. "אעברה נא – (מישור הגשמי בשביל בני ישראל) שהוא באופן מעשי יעבור את הירדן לפני בני ישראל ויוביל אותם בכבוש הארץ. "ואראה" – (מישור הרוחני בשביל עצמו) את ירושלים ("ההר הזה". רמז לירושלים כמו שכתוב אצל אברהם "הר ה' יראה") ואת בית המקדש ("והלבנון", רמז למקדש שמלבין חטאיהם של ישראל).

וכותב הכלי יקר שבקשתו לגבי בני ישראל לא קיבל, אבל בקשתו בקשר לעצמו כן קיבל.

* * * * *

”וראה את ארץ כנען”

כתוב בפרשת ואתחנן :

פרק ג' פסוק כ"ה :

”אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן”

משה רבנו ביקש, 2 דברים, בלשון ”ואתחנן”, שיוכל לעבור ולהכנס לארץ וגם שיוכל לראות את הארץ.

וכתוב בפרשת האזינו :

דברים פרק ל"ב פסוק מ"ט :

”עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה”

ואמרו חז"ל 'תפלה עושה מחצה'. תפלה לא חוזרת ריקם ולפחות חצי מהבקשה מתקבלת.

וכאן נאמר למשה רבנו ”וראה את הארץ” אבל ”ושמה לא תבוא”. חצי מבקשתו התקבלה.

וזה רמוז כאן :

”אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני”

סוף תיבות, אותיות :

ר', ל', י', ו', ה', ת', צ', נ', ר', י', נ', י' עולה 1061

”ואתחנן אל ה' בעת ההוא” עולה 1061

”אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני”

ראש וסוף תיבות, אותיות :

א'+ר', ע'+ל', פ'+י', י'+ו', ו'+ה', א'+ת', א'+צ', כ'+ן, א'+ר',

א'+י', נ'+ן, ל'+י' עולה 1332

”ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר” עולה 1332

”ירחו וראה את” עולה 17

”ואתחנן אל ה'” ראש תיבות, אותיות : ו', א', י' עולה 17

”הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ”

סוף תיבות, אותיות :

ר', ו', ר', צ', ב', ר', ל', י', ו', ה', ת', צ' עולה 1239

”אעברה נא ואראה את הארץ” עולה 1239

**"הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען
אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה"**

באתב"ש:

**צעץ צג טשף תבג שתגה יפתש תבג זך וטם מגסף פגתץ תא תגה לטזט
תבג תטם טאט כשטם מבגתך כתסעץ**

סוף תיבות, אותיות:

**ץ, ג', ה', ש', ג', ד', ס', ה', א', ה', ט', ג', ס', ט',
ס', ד', צ' עולה 931**

"ואראה את הארץ הטבה" עולה 931

"וראה את ארץ כנען"

באתב"ש:

פגתץ תא תגה לטזט

ראש תיבות, אותיות: **פ', ת', ת', ל' עולה 910**

"ואראה את הארץ" עולה 910

"אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את"

באתב"ש:

תבג שתגה יפתש תבג זך וטם מגסף פגתץ תא

סוף תיבות, אותיות: **ג', ה', ש', ג', ד', ס', ה', א' עולה 542**

"אעברה נא ואראה" עולה 542

"על פני ירחו וראה את"

באתב"ש:

זך וטם מגסף פגתץ תא עולה 1239

"אעברה נא ואראה את הארץ" עולה 1239

"אל הר"

באתב"ש:

תך צג עולה 513 ועוד 2 מילים עולה 515

"ואתחנן" עולה 515

(ביקש לראות "ההר הטוב הזה" ונאמר לו לעלות להר לראות את הארץ)

* * * * *

”לא תעבר”

משה רבנו רצה להכנס עם בני ישראל לארץ :

פרק ג' פסוק כ"ה :

”אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן”
ספורנו (ג', כ"ה, על המילים ”אעברה נא”): **”כדי להכרית כל ישבי כנען כדי שלא יגאלו ישראל ממנה”**

וגם :

פרק ג' פסוק כ"ו :

”ויתעבר ה' בי למענכם...”

ספורנו : **”מפני שהייתי מתאוה לקיים אתכם בה שלא תגלו ממנה לעולם”**

אי אפשר להתקיים בארץ בלי שמירת התורה.

ואם משה רבנו היה נכנס לארץ עם ישראל, הם היו שומרים את התורה ולא גולים ממנה לעולם.

ונאמר לו :

פרק ג' פסוק כ"ז :

”כי לא תעבר את הירדן הזה”

בגזרה בה נאמר לו שלא יכנס לארץ, יש רמז לתורה :

”כי לא תעבר את” סוף תיבות, אותיות : **י', א', ר', ת'** עולה **611** למניין המילה **'תורה'**.

אתה לא עובר איתם. אבל תוכיח אותם :

”כי לא תעבר” סוף תיבות, אותיות : **י', א', ר'** עולה **211**

תוכיח באתב"ש : **אפלמס** עולה **211**

תזהיר אותם על שמירת התורה, כדי שלא יגלו ממנה.

ופתח ואמר :

פרק ד' פסוק א' :

”ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים...”

שתשמרו החוקים והמשפטים שלמדתי אתכם.

”שמע” עולה **410** ועוד המילה עולה **411**

”תעבר את הירדן הזה” ראש תיבות, אותיות : **ת', א', ה', ה'** עולה **411**

הזהיר אותם, כאשר אתם עוברים את הירדן ואני לא אתכם, **”שמע”**.

ובמישור הרעיוני :

"ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים..."

ראש תיבות, אותיות: ו', י', ש', א', ה', ו', ה' עולה 333

גשמיות באתב"ש : רבימפא עולה 333

להרחמים עולה 333

בחיי היום יומיים, בגשמיות של העולם הזה, "שמע", אל תשכחו את התורה.
כי רק ככה תזכו להרחמים והטוב, ותהיה ברכה בכל מעשה ידיכם.

* * * * *

”הארץ הטובה”

פרק ג' פסוק כ"ה:

”אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן...”

”הטובה” באתב"ש: **צנפסץ** עולה 610 ועוד המילה עולה 611 למנין המילה **'תורה'**.
(וגם: **"בעבר"** באתב"ש: שזשג עולה 610 ועוד המילה עולה 611 למנין המילה **'תורה'**)
לרמוז:
טובה למי ששומר התורה.

ועוד:

”הארץ הטובה” עולה 323 למנין המילה **'מרגלים'**.

לרמוז:

למרות שהמרגלים אמרו שהארץ **"זבת חלב ודבש"**, הם פתחו בדיבה על הארץ וקבלו עונשם. לעומת זאת, יהושע וכלב אמרו **"טובה הארץ מאד מאד"**.
”טובה הארץ” עולה 318 למנין המילה **'שיח'**.

לרמוז:

טובה הארץ לשיח, שיח בדברי תורה, כי אין תורה כתורת ארץ ישראל והיא **'סגלה'** (באתב"ש: חרכץ עולה 318), כלומר חביבה.

* * * * *

”ואראה”

פרק ג' פסוק כ"ה:
”אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון”
וה' אמר למשה רבנו:
פרק ג' פסוק כ"ו:
”רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה”

”ואראה”
עולה 213
”אלי רב” ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+י', ר'+ב' עולה 213
אולי לרמוז:
”אלי רב” – שרב לך במה שאתה תראה את הארץ.

”ואראה” עולה 213 ועוד המילה
עולה 214
”דבר אלי עוד” סוף תיבות, אותיות: ר', י' ד' עולה 214
”אלי עוד בדבר” סוף תיבות, אותיות: י', ד' ר' עולה 214
אולי לרמוז:
אחרי שבקשתה ”ואראה” ונעניתי לבקשה הזאת, אל תמשיך לבקש עוד בעניין
”אעברה”.

* * * * *

”רב לך”

פרק ג' פסוק כ"ו:

”...ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה”
רש"י: ”ד"א, רב לך הרבה מזה שמור לך רב טוב הצפון לך”

303 עולה   ”אלי רב לך” עולה 293 ועוד 7 אותיות ועוד 3 מילים
303 עולה   ה טוב הצפון לך

* * * * *

”אל תוסף”

פרק ג' פסוק כ"ו:

”...ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה”

חז"ל אומרים שאם משה רבינו היה מבקש עוד, הוא היה מקבל בקשתו. אבל ה' אסר עליו להמשיך. משה לא יכול להמשיך לדבר בדבר הזה.

בפרשת חקת, בנושא מי מריבה כתוב (פרק כ' פסוק י"ב):

”יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם”

אומרים חז"ל שהעונש שקיבל משה רבינו, לא להיכנס לארץ ישראל, היה מידה כנגד מידה. ונשאלת השאלה איך העונש הזה מידה כנגד מידה?

ואולי ניתן להגיד:

במי מריבה משה רבינו לא דבר אל הסלע אלה הכה את הסלע. כתוצאה מזה נאסר עליו להיכנס לארץ. כאן בפרשת ואתחנן משה רבינו רוצה לדבר ולבקש להיכנס לארץ ונאסר עליו במידה כנגד מידה - לדבר. כאילו, אז לא דברת ועכשיו נמנע ממך לדבר.

* * * * *

לא תספו, ולא תגרעו

פרק ד' פסוק ב':

**"לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה'
א-ל-ה-יכם אשר אנכי מצוה אתכם"**

רש"י נותן לנו דוגמאות "לא תספו":

רש"י: "חמש פרשיות בתפילין, חמשה בלולב, וחמש ציציות"

חזקוני וספורנו נותנים לנו דוגמאות "לא תגרעו":

חזקוני: "אני אמרתי לא תעלו, ואתם גרעתם מצוותי, ויצא העמלקי והכנעני ויכום
ויכתום (במדבר י"ד, מ"ה)"

ספורנו: "ולא יחשוב החושב שכאשר תסור סיבת האיסור לא יהיה חטא לגרוע, כמו
שחשב שלמה המלך אמר "אני ארבה ולא אסור, אני ארבה ולא אשיב"

רמז לדברי הספורנו:

"תגרעו ממנו לשמר" ראש תיבות, אותיות: **ת', מ', ל'** עולה **470**
שלמה המלך עולה **470**

לכאורה נראה שמשמעות הציווי "לא תגרעו" זה הפך הציווי "לא תספו".
(דוגמה: 3 ציציות במקום 4, או 3 מינים בלולב במקום 4, או 4 פרשיות בתפילין במקום 5)

אבל הדוגמאות שמביאים ההזקוני והספורנו הם דוגמאות של עשיית דבר הנאסר.
לעבור על מצווה 'לא תעשה' (ולא רק לגרוע ממצות עשה). ואיזה מין גורע זה?
ונראה לי להגיד:

שנוסף על האפשרות לגרוע ממצות עשה (כפי הדוגמאות שהבינו) העובר על מצות 'לא
תעשה' כאילו מבטל קיום המצווה, הוא גורע מן תרי"ג המצוות את המצווה שהוא עובר
עליה, כאילו המצווה לא קיימת בשבילו.

לפי זה נראה להגיד שהציווי "לא תספו" תקף לגבי מצוות עשה, והציווי "לא תגרעו"
תקף עבור מצוות עשה וגם עבור מצוות לא תעשה.
ואולי רמז לזה:

אצל מצוות "לא תגרעו", כתוב:

"ולא תגרעו ממנו לשמר את" סוף תיבות, אותיות: **א', ו', ו', ר', ת'** עולה **613**.
שהציווי "לא תגרעו" תקף עבור כל תרי"ג (613) המצוות.

ועוד :

"תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה'

א-ל-ה-יכם"

באתב"ש :

אחוף זך צקשג תבג תטלם יהפץ תאלי פכת ארגזף ייטף כביג תא יהפא מ—ץ

ת---לי

911 סוף תיבות, אותיות : ף, ך, ג, ג, ס, ץ, י, ת, ף, ף, ג, א, א, ץ, י עולה

911 מצות עשה עולה

גם "לא תספו וגם "לא תגרעו" תקף לגבי (רמ"ח) מצות עשה.

* * * * *

”ואתם הדבקים”

פרק ד' פסוק ד':

”ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-יכם חיים כלכם היום”

לפי חז”ל (אבן עזרא) ”אתם הדבקים”, מי שלא עבד עבודה זרה- חי.

ועוד מובא במדרש:

ילקוט שמעוני דברים פרק ד' סימן תתכ”ד:

”א”ר אלעזר עמי הארץ אינן חיינן, שנאמר מתים בל יחיו.

יכול לכל תלמוד לומר רפאים בל יקומו - מי שריפה עצמו בדברי תורה הכתוב מדבר.

א”ל ר' יוחנן לעבודת אלילים הוא דכתיב.

א”ל: מקרא אחד אני דורש, דכתיב כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל כל המשתמש

בתורה טל תורה מחייהו, ואי לא, לא”

מי שחי זה מי שדבק בתורת ה' ובמצותו.

ורמזים:

(1) **”ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-י כם חיים כלכם היום”**

עולה 981 ועוד 33 אותיות עולה **1014**

בתורתו עולה **1014**

(2) **”הדבקים”**

באתב”ש:

צקשדמי עולה **544**

במצותו עולה **544**

(3) **”הדבקים בה”**

באתב”ש:

צקשדמי שמ-ץ עולה 1144 ועוד 11 אותיות עולה **1155**

בתורה ומצות עולה **1155**

ועוד:

ילקוט שמעוני דברים סימן תתכ”ד:

א”ל: רבי, מצאתי להם רפואה מן התורה, שנאמר: ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-יכם

חיים כולכם היום, וכי אפשר לאדם לדבק בשכינה, והלא כבר נאמר: כי ה' א-ל-ה-יך

אש אכלה הוא? אלא לומר לך, כל המשיא בתו לת”ח וכל העושה פרקמטיא לת”ח

ומהנה מנכסיו לת”ח מעלה עליו הכתוב כאלו נדבק בשכינה.

גם מי שרפה ידו בתלמוד תורה יש לו תקנות איך להדבק, או ישיא בתו לתלמיד חכם, או יעשה עמו פרקמטיא, או ייהנה אתו מנכסיו.

ורמזים:

(1) "ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-יכם"

באתב"ש:

פתאי צקשדמי שמ--ץ ת-כ-נ-פלי

ראש תיבות, אותיות: פ', צ', ש', ת' עולה 870

במהנה מנכסיו לתלמיד חכם עולה 870

(2) "בה' א-ל-ה-יכם חיים"

באתב"ש:

שמ--ץ ת-כ-נ-פלי סממי

ראש וסוף תיבות, אותיות: ש'+ץ, ת'+י, ס'+י עולה 870

במהנה מנכסיו לתלמיד חכם עולה 870

(3) "ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-יכם חיים"

באתב"ש:

פתאי צקשדמי שמ--ץ ת-כ-נ-פלי סממי

ראש תיבות, אותיות: פ', צ', ש', ת', ס' עולה 930

במהנה מנכסיו לתלמידי חכמים עולה 930

(4) "בה' א-ל-ה-יכם חיים"

באתב"ש:

שמ--ץ ת-כ-נ-פ-לי סממי עולה 1340 ועוד 3 מילים עולה 1343

במשיא בתו לתלמיד חכם עולה 1343

ועוד:

ונראה לי להגיד "הדבקים" כולל גם שאנו צריכים להדבק ללכת בדרכיו, ולהתנהג במידות טובות כמו שעושה הקב"ה. הוא רחום אף אתה תהיה רחום, ועוד (גמרא מסכת סוטה על המילים "והלכת בדרכיו"). והכול כלול בתורה ובשמירת מצות ה'. ואז נחיה ונזכה ונירש 2 עולמות (ולפי המדרש: "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום - מה היום כולכם קיימים אף לעוה"ב כולכם קיימים")

ורמזים:

(1) "הדבקים בה' א-ל-ה-יכם חיים כלכם"

עולה 473

י"ג מידות

עולה 473

(2) "הדבקים בה' א-ל-ה-יכם חיים כלכם"
עולה 473 ועוד 5 מילים עולה 478
במידותיו עולה 478

* * * * *

"ואתם הדבקים"

פרק ד' פסוק ד':
"ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום"

איך אפשר להדבק בהקב"ה?
לפי חז"ל זה לכבד ולשרת תלמידי חכמים.

ובמישור הרעיוני:
"ואתם הדבקים" עולה 608 ועוד 10 אותיות עולה 618 למנין המילה **'התרי"ג'**.
"ואתם הדבקים" עולה 608 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים עולה 620 למנין המילה **'כתר'**.

'התרי"ג' מצוות הם הם הדבק המדביק את בני ישראל להקב"ה.
כאשר שומרים מצוותיו, ולומדים תורתו- קרי רוכשים **'כתר'** תורה,
אז **"חיים כלכם היום"**, "כולכם"- גם חיים גשמיים גם וחיים רוחניים.

* * * * *

פרקמטיא לתלמידי חכמים

פרק ד' פסוק ד':

"ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום"

מסכת כתובות ק"א, ב': "וכי אפשר להדבק בשכינה והא כתיב כי ה' אלקיך אש אכלה הוא, אלא כל המשא בתו לתלמיד חכם והעושה פרקמטיא לתלמידי חכמים והמהנה ת"ח מנכסיו, מעלה עליו הכתוב כאלו מתדבק בשכינה"

תורה תמימה: "העושה פרקמטיא לת"ח ענינו שמתעסק בממון ת"ח כדי להגיע לידם שכר והם פנויים לעסוק בתורה"

(1) **"ואתם הדבקים בה'" עולה 636 ועוד 15 אותיות ועוד 3 מילים עולה 654**
בתלמידים חכמים עולה 654

(2) **"ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם"**
עולה 920 ועוד 6 מילים עולה 926
עולה 926 **עוסק בממון תלמיד חכם**

* * * * *

”חיים כלכם ביום”

לפני קבלת התורה, והברית, בני ישראל אמרו למשה רבנו (שמות כ”ד, ז):
”נעשה ונשמע”
(אמרו חז”ל שהכוונה כאן שיעשו מה שה’ יצווה להם עכשיו וישמעו מה עוד יגיד להם לעשות)

ובקבלת התורה בהר סיני אמרו למשה רבנו (דברים ה’, כ”ד):
”ושמענו ועשינו”

למה שינו את הסדר?

ונראה להגיד:
בדרך כלל,
יש לאדם בחירה לשמוע, או לא לשמוע, מה שמדברים אליו.
וגם,
יש לאדם בחירה לעשות (לקיים), או לא לעשות, מה שמצווים אותו.

ולפיכך, כאשר ידעו שיקבלו הדברות מפי ה’ הם הקדימו ”נעשה לנשמע”.
קרי, אנחנו נעשה מה שידבר אלינו בלי פקפוק, כי:
משלי פרק כ”א, פסוק ל’:
”אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה’”
אין דבר שיעמוד נגד רצון ה’, למרות שנשמע בעל כורחנו מה שידבר אלינו.
(כי יכפה עליהם את ההר כגיגית)

אבל כאשר בקשו ממשה רבנו לתווך בינם לבין ה’, הקדימו נשמע לנעשה.
קרי, למרות שבמצב כזה יש לנו יותר בחירה לשמוע לך או לא לשמוע לך, אנחנו נשמע
מה שאתה אומר לנו וגם נעשה, נקיים אותה.

ועוד:
פרק ד’ פסוק ד’:
”ואתם הדבקים בה’ א-ל-ה-י-כ-ם חיים כלכם היום”
קרי, עכשיו אחרי 40 שנה במדבר אתם עדיין בחיים.

אמרו חז”ל במדרש (ילקוט שמעוני):
”הדבקים” – זה המחזיק תלמידי חכמים ועוזר להם.

ובמישור הרעיוני:
”דבקים” באתב”ש: קשדמי אותיות המילה ’קדשים’.
לרמוז:

”קדשים תהיו”, מופרדים מהרע ודבקים בטוב. תהיו דבקים במידות ה’.
כמו שה’ מלביש ערומים כן תעשו. כמו שה’ גומל חסדים כן תעשו, ועוד.

וגם:
”היום” – כל יום. כל זמן שמתקיים בכם ”ואתם הדבקים”, קרי שאתם שומרים את

התורה, אתם זוכים לחיים.
כי למרות שכפה עליהם את ההר כגיגית', כלומר שקבלו את התורה מאונס, התורה היא תבלין ליצר הרע, והיא עוזרת לאדם במלחמת היצר.
מלחמת היצר באתב"ש: **יכסיא צמהג** עולה 239
ומזכה אותו שיתקיים בו כל יום:
"חיים כלכם היום"
עולה 239

כי כל יום שאדם הכניע היצר, כבש יצרו, זוכה לעוד יום של חיים:
הכניע היצר עולה 460
כבש יצרו באתב"ש: **לשב מהגף** עולה 460
"חיים כלכם היום" באתב"ש: **סממי לכלי צמפי** עולה 460

ועוד:
"חיים כלכם היום"
לא כלל את עצמו עמהם (אמר "כלכם"). כי אצלם היה עניין אם דבקים בה' אם לא.
ואמר שאתם חיים היום בגלל דבקותכם בה'.
"היום כלנו חיים"
כלל את עצמו עמהם (אמר "כלנו"). כי גם אני חי אחרי 40 שנים במדבר.

"חיים כלכם היום", **"היום כלנו חיים"**, סדר הפוך.
ונראה שבמשפט הראשון ("חיים כלכם היום") הדגש על המילה "חיים".
והיא סמוכה למילים **"הדבקים בה' א-ל-ה-י-כ-ס"**, לקשר למה שאמרנו, אתם חיים בגלל דבקותכם.
ובמשפט השני ("היום כלנו חיים"), הדגש על המילה "היום". לקשר למה שאמרנו, שעכשיו ("היום") אחרי ארבעים שנה במדבר "כלנו חיים".

ועוד:
פרק ד' פסוק י"א:
"ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל"
ראש תיבות, אותיות:
ו', ו', ת', ה', ו', ב', ב', ע', ל', ה', ח', ע', ו' עולה 616 למנין המילה 'התורה'.
כל זה עבור השכינה, שירד על ההר לתת את התורה.
כתוב שעמדו **"תחת ההר"**.
איך ניתן לעמוד תחת ההר? אלא כוונת הכתוב שעמדו קרוב לתחתית ההר.
ואולי גם לרמוז למה שאמרו חז"ל:
מסכת שבת (פ"ח, ב): **"ויתיצבו בתחתית ההר"**. אמר ר' אבדימי בר חמא, מלמד שכפה הקב"ה עליהם את ההר כגיגית ואמר להם אם אתם מקבלים התורה מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם"
כאילו ההר עליהם, והם מתחת להר.
וקצת רמז:

כפה הקב"ה עליהם הר כגיגית באתב"ש: **לוץ קדשץ זכמצי צג לרמרמא**
עולה 1381 ועוד 5 מילים עולה 1386
"ותעמדון תחת" עולה 1384 ועוד 2 מילים עולה 1386

ובמישור הרעיוני:
"וההר בער באש"
"בער באש" עולה 575 למנין המילים **'יצר הרע'**.

לרמוז :

שהאש בסיני, בקבלת התורה (התורה נקרא "אש דת למו"), מועיל נגד האש הבוער בתוכנו, קרי יצר הרע.

"בער באש עד לב השמים" – בזכות לימוד התורה נכניע את יצרנו ונגדיל בליבנו יראת שמים, לאהבה וליראה את שמו. אש התורה כביכול ישרוף את היצר החוצץ בינינו לבין הקב"ה.

ועוד :

פרק ה' פסוק ג' :

"לא את אבתינו כרת ה' את הברית כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים"

במישור הרעיוני :

"כרת ה' את הברית ראש תיבות, אותיות : כ', י', א', ה' אותיות המילה 'איכה'.

"איכה" באתב"ש : תמלץ אותיות המילה 'תצלם'.

לרמוז :

"תורה צוה לנו משה" ראש תיבות, אותיות : ת', צ', ל', מ'.

שנדע תמיד את מקומנו וחיובינו, לשמור ברית התורה.

"כי אתנו אנחנו" עולה 602 עווד 11 אותיות עולה 613 למנין 'תריג'.

"אלה פה" באתב"ש : תכץ וץ עולה 606 ועוד 5 אותיות עולה 611 למנין 'תורה'.

ועוד 2 מילים עולה 613 למנין 'תריג'.

לרמוז :

אנחנו פה "היום כלנו חיים" בגלל קבלת התורה ועול מצוות.

* * * * *

”בכל קראנו אליו”

פרק ד' פסוק ז':
”כי מי גוי גדול אשר לו אלקים קרבים אליו כה' אלקינו בכל קראנו אליו”

דברים רבה ב', י"ז: ”מהו 'בכל קראנו אליו'? אמרו רבנן יש תפלה שנענית לארבעים יום... ויש תפלה שנענית לעשרים יום... ויש תפלה שנענית לשלשה ימים... ויש תפלה שנענית ליום אחד... ויש תפלה שנענית לעונה... ויש תפלה שעד שלא יתפלל אותה מפיו הקב"ה יענה...”

ואולי יש רמז לזמנים האלו מתחילת הפסוק:
”כי מי גוי גדול אשר” ראש תיבות, אותיות: כ', מ', ג', ג', א'
כ' – עשרים (יום)
מ' – ארבעים (יום)
ג' – שלשה (ימים)
ג' – עונה אחת (3 משמרות, מבוקר עד ערב או מערב עד בוקר)
א' – יום אחד (או שעה, לפי הדעה שעונה אחת זה שעה)

* * * * *

”מתוך החשך”

על מעמד הר סיני כתוב :

פרק ד' פסוק י"א :

”ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל”

משה רבנו אמר שבמעמד הר סיני בני ישראל שמעו את הקול ”מתוך החשך”, ולפי :

פרק ה' פסוק כ' :

”ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך”

אבל בני ישראל אמרו ששמעו את הקול ”מתוך האש”, ולפי :

פרק ה' פסוק כ"א :

”ואת קלו שמענו מתוך האש”

לפי המדרש משה רבנו אמר ”מתוך החשך”, לרמוז בנבואה, שידוע שבני ישראל יסורו

מהר מן הדרך הטובה, ולפי :

לקוט שמעוני (פרשת ואתחנן, רמז תתל"א) :

”ולמה השמיע הקב"ה את קולו מתוך החושך ולא מתוך האור? משל למה הדבר דומה?

למלך שהיה משיא את בנו ותלה בחופת בנו מסכות שחורות. אמר להן: יודע אני שאין

בני ממתין עם אשתו אלא ארבעים יום, שלא תאמרו למחר: המלך לא היה

איסטרוגלוס ולא היה יודע מה שיארע לבנו. כך המלך זה הקב"ה, הבן אלו ישראל,

והכלה זו תורה, והיה הקב"ה יודע שאין ישראל ממתניין בדברות אלא ארבעים יום

לפיכך השמיע קולו מתוך החושך”

ונראה לי להגיד :

יש ביכולתם להשיג את כל התורה ממה שהם שמעו. יש ביכולתם להשיג את פרד"ס

(פשט, רמז, דרש, וסוד) של התורה. לא רק את הנגלה (הפשט) אלא גם את הנסתר (רמז, דרש,

סוד) של התורה.

ורמז מהמילים :

”מתוך החשך”- שיש ממה ששמעתם גם את הדברים המכוסים והנסתרים (הדומים

לחשך) :

כי אותיות של הדברים הנסתרים :

רדס' (ראש תיבות של 'רמזי' 'דרשי' 'סודי'), באתב"ש : **גקח** עולה **111**

הנסתר באתב"ש : **צטחאג** עולה **111**

והדברים הנסתרים הם :

רמז דרש סוד' באתב"ש : **גיע קגב חפק** עולה **305**

”מתוך החשך” באתב"ש : **יאפל צסבל** עולה 303 ועוד 2 מילים עולה **305**

אבל בני ישראל הסתפקו בנגלה, ואמרו ”מתוך האש”. את הדברים הנסתרים הם

השאירו למשה רבנו (ולאנשי סגולה).

ובמישור הרעיוני :

כאשר בני ישראל נמצאים על אדמתם, ויושבים בשלווה, ובית המקדש קיים, המצב דומה ליום, זמן של אור גשמי, וזמן של 'אש' רוחנית. ואז יותר קל להשיג דבר ה' מתוך התורה, "מתוך האש" (התורה נמשלה לאש, ולפי: "אש דת למו").
כי רק "מתוך האש" - מתוך התורה משיגים ומבינים את מצוות ה' (שומעים את הקול) ומבינים איך לקיים את המוטל עלינו (עול המצוות, להגיע לתורה לשמה).

אבל כאשר בני ישראל בגלות, ושעבוד המלכויות מקשה עליהם, ומונע מהם ללמוד תורה, המצב דומה ללילה, זמן של חשך (גשמית ורוחנית), ואז מה ניתן לעשות?
ואומר כאן "ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך" - יש מציאות שגם תשמעו את הקול "מתוך החשך", מתוך הגלויות והצרות - לא לאבד תקווה.

כי לימוד התורה לא מותנה במגבלות המרחב והזמן. וכפי שאמרו חז"ל, למה לא כתוב תאריך ליום מתן תורה? להגיד שצריך לחשוב שכל יום זה מתן תורה. כאילו אנו עומדים עכשיו לפני הר סיני ומקבלים את התורה. וחייבים בלימודו בכל יום ובכל מקום, ולפי:

יהושע פרק א' פסוק ט': "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה"
ולפי:

"אבות פרק ו' משנה ב': "בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת: 'או להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף..."

כל אחד יכול לשמוע את הקול "מתוך האש" וגם "מתוך החשך".
כי:

"והסנה בער באש" - גם פשוטי העם, אלו הדומים לסנה
"וההר בער באש" - וגם צדיקים וחכמים, אלו העוקרים הרים
כאשר יש אצלם מצב של "בער", שמתלהבים בלימוד התורה, ושורפים את נפשם עליה, אז גם "מתוך החשך", מתוך הגלויות והצרות ניתן לשמוע את הקול ולזכות בפרד"ס.

* * * * *

”מכור הברזל”

פרק ד' פסוק כ':

”ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה”
רש"י (על המילה "כור"): "הוא כלי שמזקקים בו את הזהב"

המשל כאן של 'ככור הברזל' אומר דרשני.
הלא כור הינו כלי שבתוכו מחממים את הברזל, כדי שהפסולת יעלה למעלה או ירד למטה, כדי שיהיה נתן להוציא את הפסולת ולקבל ברזל יותר זך ונקי.
ידוע שמצרים מרכז הכישוף וטומאה בעולם הקדמון הייתה.
חז"ל אמרו שבני ישראל שקעו עד למ"ט שערי טומאה בהיותם במצרים.
ואם כן, מה בא "מכור הברזל" להגיד? כי נראה שבני ישראל הוסיפו טומאה על טומאתם במצרים, וזה ההפך מפעולת הכור.

ונראה להגיד במישור הרמז שנקרא 'כור הברזל', ולא לדוגמה 'כור הזהב', כי בתיאור הזה יש רמזים גם למצרים וגם לעם בני ישראל, ואסביר:

התיאור "הברזל" מתאים למצרים, ולפי:

"הברזל" עולה 483

'כישוף וטומאה'

באתב"ש: למבפו פנפיתץ עולה 483

ועוד רמזים למצרים מאותיות המילה:

ברז"ל אותיות: ב', ר', ז', ל', ובאתב"ש: ש', ג', ע', כ'

שבמצרים מצויים:

ב' – בועלים

(האנשים של מצרים. ולפי המדרש המצרי שהרג משה רבנו היה מן הנוגשים. והוא נכנס לבית של עברי שיצא לעבודה ואנס את אשתו)

ר' – רוצחים

(שהרגו את ילדי ישראל)

ז' – זימה, זנות

(הנשים של מצרים שטופי זימה, ולפי אשת פוטיפר שאמרה ליוסף בראשית ל"ט, ז' – "שכבה עמי")

ל' – לשון הרע

שאשת פוטיפר סיפרה לשון הרע על יוסף הצדיק ואמרה בראשית ל"ט, י"ד – "איש עברי לצחק בנו")

ש' – שיעבוד

(בראשית ט"ו, י"ג – "גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם")

ג' – גלולים

(טומאת מצרים בע"ז)

ע' – עינוי

(בראשית ט"ו, י"ג – "גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם")

כ' – כישוף

(חרטומי מצרים – לפי המדרש במופת הנחש פרעה אמר למשה רבנו ולאחרן הכהן, מה? אתם מביאים כישוף למרכז הכישופים)

והתיאור "ברזל" מתאים לעם בני ישראל ברמז לאמהות של עם בני ישראל

(שמעתי מפי הרב ד"ר אנטלמן ז"ל שהמילה 'ברזל' רמז לאמהות), ולפי:

ברז"ל אותיות : ב', ר', ז', ל'

ב' – בלהה

ר' – רחל

ז' – זילפה

ל' – לאה

והם שהולידו 12 שבטי ישראל.

ואמרו חז"ל:

גמרא סוטה (י"א, ב'), וילקוט שמעוני, (תהלים פרק ס"ח, סימן תשצ"ה):

דרש רבי עזריא, "בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים"

הרמז לאמהות, ובעקבתם לכל נשי עם בני ישראל, מבליט הדבר שלמרות שהיו בתוך הטומאה והכישוף של מצרים, הנשים נשארו צדקניות, ונשארו באמונתם, וזכותם עזר להציל את בניהם.

וכתב (ראיתי זה בדבר תורה שכתב שמעיה ריצימן משיבת הסדר קרית שמונה):

מהר"ל (בספר גבורות ה' בתחילת פרק שלישי):

"ויוציא אתכם מכור הברזל - כשם שהזהבי פושט ידו ונוטל הזהב מן הכור, כך הוציא

הקב"ה את ישראל ממצרים. וכעובר שהוא נתון במעיה של בהמה והרועה נותן ידו ושומטו, כך 'הנסה אלקים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי'... כן היו ישראל במצרים כמו העובר שנתהווה בבטן אמו ולבסוף יוצא כאשר נשלמה הווייתו, לכך בני"י היו גדלים ומתהווים בתוך מצרים עד שנעשו שלמים"

הבנתי מזה שמשמעות "מכור הברזל" זה כמו 'סיר' שבו בשלו את בני ישראל להיות לעם. וממנו הוציא הקב"ה את בני ישראל בדומה לזהבי שפושט ידו לתוך הכור להוציא את הטהור והמזוקק כל צרכו. כי בתוך 'כור הברזל' בני ישראל "פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד" והפכו להיות 'עם' (וכמו שאמר פרעה, שמות א', ט' - "עם בני ישראל רב ועצום ממנו"). והתהליך הזה המשיך (210 שנים) עד שהם הגיעו משבעים נפש לששים ריבוא (600,000) מספר הראוי לקבלת התורה ולהשראת השכינה בתוכם. ולנשים הייתה תפקיד מרכזי בזה. כי הם הולידו את העם, ודאגו שילדי ישראל ישאירו בחיים (המיילדות "העברית שפרה ופועה"), וגדלו את הילדים, ובצדקתן ובנס גדול, הגיעו משבעים נפש לסי' ריבוא תוך זמן קצר יחסית.

ומזה אנו רואים שמשמעות 'כור הברזל' זה לאו דווקא שיפור באיכות אלא שיפור בכמות, ולפי:

(1) "ויוציא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+א', א'+ם', מ'+ר', ה'+ל', מ'+ם', ל'+ת', ל'+ו'

עולה 869 ששים ריבוא

(2) "לו לעם נחלה" עולה 269

ס' רבוא עולה 269

(המילה ריבוא כתוב גם חסר בכתבי חז"ל)

(3) "לו לעם נחלה כיום"

באתב"ש :

כף כזי טסכץ למפי

ראש וסוף תיבות, אותיות : כ'+ף', כ'+י', ט'+ץ', ל'+י' עולה **269**

ס' רבוא עולה **269**

(4) "ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום"

באתב"ש :

פמפתת תאלי ילפג צשגעך ייהגמי כצמפא כף כזי טסכץ למפי

ראש וסוף תיבות, אותיות :

פ'+ת', ת'+י', י'+ג', צ'+ך', י'+י', כ'+א', כ'+ף', כ'+י', ט'+ץ', ל'+י'

עולה **1323**

"הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו" עולה **1323**

(הגיעו לס' ריבוא)

(5) "מכור הברזל ממצרים"

באתב"ש :

ילפג צשגעך ייהגמי

ראש תיבות, אותיות : י', צ', י' עולה **110**

עם עולה **110**

(כאשר הגיעו להיות 'עם', ס' ריבוא, התחיל הגאולה, להוציא אותם מכול הברזל)

ולמרות שבברית בין הבתרים נאמר לאברהם אבינו על השעבוד (בראשית ט"ו, י"ג- "גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם"), ועל הגאולה (בראשית ט"ו, י"ד - "ואחרי כן יצאו ברכש גדול"), ולמרות שהם הגיעו להיות 'עם', ס' ריבוא - בלי שום מעשה או זכות מצדם, מצד 'עם בני ישראל' עצמם, השעבוד יכול להמשיך הרבה זמן. אמנם השעבוד לא המשיך עד הקץ שנאמר לאברהם אבינו, כי לפי חז"ל בני ישראל היו במצרים רק 210 שנה ולא 400 שנה כמו שנאמר לאברהם אבינו בברית בין הבתרים (כי הקב"ה חישב את הקץ).

כי למרות שהיו 210 שנים 'בכור הברזל' של מצרים הם שמרו על ד' דברים : 'לא שינו שמם, לשונם, מלבושם, ולא היו פרוצים בעריות'. ובגלל זה אמרו חז"ל שנגאלו, ולפי :

(1) "ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם"

עולה **2762** ועוד **46** אותיות עולה **2808**

'כי לא שינו שמם ולשונם ומלבושם ולא פרוצים בעריות' עולה **2808**

(פרוצים כתוב חסר כאן)

2) "ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה"
באתב"ש :

מ-ץ פמפהת תאלי ילפג צשגעך ייהגמי כצמפא כף כזי טסכץ למפי צעץ
ראש וסוף תיבות, אותיות :

מ'+ץ', פ'+ת', ת'+י', י'+ג', צ'+ד', י'+י', כ'+א', כ'+ף', כ'+י', ט'+ץ', ל'+י',
עולה 1633 צ'+ץ'

'לא שינו שמם ולשונם ומלבושם' עולה 1633

ואף שבני ישראל שקעו עד למ"ט שערי טומאה במצרים, היה הכר בינם לבין המצריים. ואולי זה דומה קצת למה שאמר לוט למלאכים (שבאו להציל אותו מהפיכת סדום) כאשר הם אמרו לו לברוח להר. והוא אמר להם שהוא לא יכול לברוח להר וביקש להישאר בערי הכיכר. כי בהר יושב אברהם אבינו ולוט ידע שביחס לאברהם אבינו הצדיק הוא נחשב רשע. אבל ביחס לאנשי סדום ואנשי הכיכר הוא נחשב צדיק. ורואים מזה שיש 'צדיק יחסית'. ונראה להגיד שבגלל שעם בני ישראל במצרים שמרו בפרהסיה על שמם, לשונם, מלבושם, קרי הם נשארו 'שלם', והם היו שונים מהמצריים. כי היה בהם הכר כל יום ויום מי הם, כי ראו ושמעו שהם בני ישראל. ובשמירת הדברים האלו (וגם שגרו בארץ גושן קצת מופרדים מיתר מצרים) הם לא התבוללו בין אנשי מצרים. וזה תואם מה שצווה להם יעקב אביהם, ולפי :

בעל הטורים (דברים י', כ"ב, "בשבעים נפש"): "הפסוק מתחיל ומסיים בבי"ת לומר שיעקב הזהירם שידבקו איש בביתו ולא יתערבו במצרים ולכך נקראו בית יעקב"

ועוד זכויות היו בידם כדי לטהרם 'מכור הברזל' של מצרים - מצוות דם ברית המילה ודם קרבן הפסח (כמו שנאמר יחזקאל ט"ז, ו' - "ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי"). והרמז לזה מכאן לפי :

1) "ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום"

סוף תיבות, אותיות : א', ס', ר', ל', ס', ת', ו', ס', ה', ס' עולה 802

"ואמר לך בדמיך חיי ואמר לך בדמיך חיי"
(יחזקאל ט"ז, ו')

1) "לעם נחלה" עולה 233

מילה, פסח עולה 233

2) "בדמיך חיי בדמיך חיי" עולה 208

"עם סגלה" עולה 208

3) "ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים"

ראש תיבות, אותיות : ו', א', מ', ה', ס'

באתב"ש : פתיצי עולה 590

'דם קרבן הפסח'

באתב"ש : קי דגשט צוחס עולה 590

- (4) "לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו"
 סוף תיבות, אותיות: ח', ה', א', ס', ר', ל', ס', ת', ו'
 עולה 730
 ממ"ט שערי טומאה עולה 730
- (5) "ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים"
 באתב"ש:
 פתאלי כדס מ-ץ פמפהת תאלי ילפג צשגעך ייהגמי
 ראש תיבות, אותיות: פ', כ', מ', פ', ת', י', צ', י'
 עולה 730
 ממ"ט שערי טומאה עולה 730
- (6) "להיות לו לעם נחלה כיום"
 באתב"ש:
 כצמפא כף כזי טסכץ למפי
 עולה 707 ועוד 18 אותיות ועוד 5 מילים עולה 730
 ממ"ט שערי טומאה עולה 730
- (7) "ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם"
 באתב"ש:
 מ-ץ פמפהת תאלי ילפג צשגעך ייהגמי כצמפא כף כזי
 ראש תיבות, אותיות: מ', פ', ת', י', צ', י', כ', כ', כ'
 עולה 690
 ממ"ט שערי טומאה עולה 690
- (8) "לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו"
 באתב"ש:
 כדס מ-ץ פמפהת תאלי ילפג צשגעך ייהגמי כצמפא כף
 ראש תיבות, אותיות: כ', מ', פ', ת', י', צ', י', כ', כ'
 עולה 690
 ממ"ט שערי טומאה עולה 690

לסיכום :

'כור הברזל' רמז לשעבוד בני האמהות (בני ישראל) בתוך הטומאות והכישוף של מצרים. ומטרת הכור להביא את בני ישראל לעם, להביא אותם לששים ריבוא. ובזכות הדברים שמנינו : צדקתם של הנשים, ועוד ד' הדברים ששמרו בני ישראל, ועוד ה' דברים המובא במדרש, הם נגאלו (לפני הזמן) ממצרים :
אתחנן רבה (ב', כ"ג) : "ד"א אמר ר"א כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא מתוך חמשה דברים אלו : מתוך צרה, מתוך תשובה, ומתוך זכות אבות, ומתוך רחמים, ומתוך הקץ..."

והם טהרו "מכול הברזל" (עלו ממ"ט שערי טומאה של מצרים) באמצעות הדם של מצוות ברית מילה וקרבת הפסח.

* * * * *

"לעם נחלה", "לעם סגלה"

בני ישראל מתוארים :

"לעם נחלה" – (דברים ד', כ') "ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה"
"עם קדוש" – (דברים ז', ו') "כי עם קדוש אתה לה' א-ל-ה-י-ך"
"לעם סגלה" – (דברים ז', ו') "בך בחר ה' א-ל-ה-י-ך להיות לו לעם סגלה מכל העמים"

ופירוש הדברים :

"לעם נחלה" – (הרשב"ם) "לעבדו", (האבן עזרא) "שתעבדוהו"
שהקב"ה הוציא את בני ישראל ממצרים, מכור הברזל, כדי שיהיו עמו (הנחלה שלו בין העמים) ויעבדוהו, והוא יהיה להם ל-א-ל-ה-י-ם.

וכדי שיביא אותם להר סיני, לחורב, ויתן להם את התורה :

"לעם נחלה" באתב"ש : **כזי טסכץ** עולה 216
חורב עולה 216

ובני ישראל ישמעו ויקיימו תורתו :

"לעם נחלה" באתב"ש : **כזי טסכץ** עולה 216
ונעשה ונשמע" באתב"ש : **טזבץ פטביז** עולה 216

וכדי שתהיה יראתו עליהם תמיד :

"לעם נחלה" באתב"ש : **כזי טסכץ** עולה 216
יראה עולה 216

ואז הם יהיו "ממלכת כהנים וגוי קדוש" :

"נחלה" באתב"ש : **טסכץ** עולה 179
כהנים באתב"ש : **לצטמי** עולה 179

"לעם נחלה" באתב"ש : **כזי טסכץ** עולה 216
כלם קדשים באתב"ש : **לכי זקבמי** עולה 216

וישים אותם עליון על כל הגויים :

"לעם נחלה" עולה 233
"עליון על כל" באתב"ש : **זכמפט זך לך** עולה 233

ויביא אותם לנוה קדשו, לבית המקדש (למשכן) :

"נחלה" באתב"ש : **טסכץ** עולה 179
נוה באתב"ש : **טפץ** עולה 179

וישרה שכינתו, בקודש הקדשים, אצלם :

"לעם נחלה" באתב"ש : **כזי טסכץ** עולה 216
דביר עולה 216

(קרי, גם שכינה תהיה נחלה בתוכם)

ובנוה קדשו, יקריבו קרבנות שיכפרו עליהם:
"נחלה" עולה 93
מחילה עולה 93

ושכרם לעתיד:
נחלה באתב"ש: טסכץ עולה 179
בגן עדן עולה 179

"לעם נחלה" עולה 233
עז העולם הבא עולה 233

ובזמן ובמרחב הם יהיו "לעם סגלה".
ופירוש הדברים:
"לעם סגלה" – לעם נחמד.
"סגלה" עולה 98 ועוד 4 אותיות עולה 102 למנין המילה 'נחמד'.

"לו לעם סגלה" באתב"ש: כף כזי חרכץ עולה 455
עניינים חמודים באתב"ש: זטממטמי סיפקמי עולה 455

והרוחניות שלהם תהיה מעל כל העמים:
"לו לעם סגלה" עולה 274
רוחני עולה 274

וזה בזכות התורה:
"לו לעם סגלה" עולה 274
מהתורה באתב"ש: יצאפגץ עולה 274

עם סגלה עולה 208
'כתר תורה' באתב"ש: לאג אפגץ עולה 208

שיקבלו על עצמם בהר סיני:
עם סגלה באתב"ש: זי חרכץ עולה 335
הר סיני עולה 335

ובזה הם מיוחסים:
מיוחסים עולה 174 למנין המילה 'תורה' (באתב"ש, אפגץ).

והתורה תחזיר אותם תמיד בתשובה:
"לעם סגלה" באתב"ש: כזי חרכץ עולה 355
"שובו אלי" עולה 355
(מלאכי ג', ז')

והתורה תכפר עליהם:
עם סגלה באתב"ש: זי חרכץ עולה 335
לכפרה עולה 335

"סגלה" עולה 98

סלח עולה 98

וחלק מסגולתם,
 שהם מדברים בדברי תורה (מוציאים דברי תורה בפהם, והתורה להם לסם החיים):
עם סגלה באתב"ש: זי חרכץ עולה 335
"חיים הם למוצאיהם" עולה 335
 ונמנעים מלדבר לשון הרע ורכילות:
"לעם סגלה" עולה 238
"נצור לשונך" באתב"ש: טהפג כבפטל עולה 238

ועובדים את ה' בשמחה:
"לעם סגלה" באתב"ש: כזי חרכץ עולה 355
בשמחה עולה 355

ובחר בהם כי הם ממעטים את עצמם תמיד ויודעים מקומם (שפל רוח):
"לעם סגלה" עולה 238
"מעט מעט" עולה 238
 ובזה שהם 'המעט' הם 'עם מיוחס' שממשיכים במידות אבותיהם (מידת "המעט", שפל רוח):

המעט עולה 124
מיוחס עולה 124
 ולפי:

דברים פרק ז' פסוק ז':
"לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים"
 בחר בהם מכל העמים:
"מכל העמים חשק ה' " עולה 689
שבעים גוים באתב"ש: בשזמי רפמי עולה 689
 בגלל שבני ישראל חביבים עליו, קרי אוהב אותם ורוצה בהם:
"חשק ה' " עולה 434
חביבותו עולה 434
 ובגלל השבועה והברית עם אבותיהם:
"חשק ה' " עולה 434
הברית באתב"ש: צשגמא עולה 434

חשק בהם:
"כי אתם המעט" — לפי הפשט זה כמות האנשים שלהם. ולמה כמות האנשים זו סיבה
שבגללה 'חשק ה' בכם' (ראה רשב"ם)? אלא צריך להגיד לפי פירוש רש"י ולפי הגמרא
(חולין פ"ט), שזה לא בגלל הכמות, אלא בגלל האיכות, 'שממעטים את עצמם':
"כי אתם המעט" עולה 595
שמונה שבשמינית באתב"ש: ביפטץ בשבימטמא עולה 595
 בני ישראל ממעטים את עצמם מהגאווה (מדרש), ושומרים רק על קצת גאווה

כמו שאמרו חז"ל:
סוטה ה', א': "א"ר חייא בר אשי אמר רב, ת"ח צריך שיהא בו אחד משמונה בשמינית"
"משמונה בשמינית" באתב"ש: יביפטץ שבימטמא עולה 603 למנין המילים 'בני
ישראל'
 (ואם 13 אותיות עולה 613 למנין המילה 'התורה')

זאת אומרת, דרכה של תורה היא שתלמיד חכם צריך שתהיה לו 1/64 גאווה, כלומר רק קצת גאווה. ובני ישראל יש להם הסגולה להיות ככה.

ואהב אותם :

פרק ז' פסוק ח' :

"כי מאהבת ה' אתכם... הוציא ה' אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים..."

" כי מאהבת ה' " עולה 474 למנין המילה 'בתורה' (באתב"ש שאפגץ)

שיקבלו את התורה ויתעסקו בתורה.

וסגולתם, שהם יהיו חמדת העמים (בני ישראל), ויזכו לקבל כלי חמדתו (תורתו), ולרשת ארץ חמדת אבות (ארץ ישראל), ולשמור חמדת הימים (שבתו, השקולה כנגד כל המצוות) :

חלק מחמדתם שיזכו לקבל כלי חמדתו, התורה :

"עם סגלה" באתב"ש : זי חרכץ עולה 335 ועוד 6 אותיות עולה 341

כלי חמדתו באתב"ש : לכס סיקאף עולה 341

ובשמירת הדברות (המצוות) הם הופכים להיות 'חמדת העמים' :
'חמדת העמים' עולה 617 למנין המילה 'הדברות'.

'חמדת העמים' הם אלו ששומרים תורתו ומקדשים שם שמים :

חמדת העמים באתב"ש : סיקא צזימי עולה 328

קידוש השם באתב"ש : דמקפב צבי עולה 328

נתן להם את הארץ החביבה עליו (חמדת אבות) :

חמדת אבות עולה 861

חביבותו באתב"ש : שמשפאף עולה 861

וזה חלק מסגולתם שזכו לארץ חמדת אבות, קרי "ארץ הטובה" :

"סגלה" באתב"ש : חרכץ עולה 318

"ארץ הטובה" עולה 318

אהב אותם ובחר בהם מכל העמים ונתן להם את השבת, יום השביעי שרצה בו (בתפלת מוסף שבת, "וביום השביעי רצית בו וקידשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית") :

" מכל העמים חשק ה' " עולה 689

בשביעי באתב"ש : שבשמזם עולה 689

ויהיו העם שלו בעולם הזה (עניין של נחלה) כאשר שומרים את השבת ("זכור את יום השבת לקדשו") :

"לעם נחלה" עולה 233

"זכור" עולה 233

ומתענגים בו :

"לעם נחלה" באתב"ש : כזי טסכץ עולה 216

ענג באתב"ש : זטר עולה 216

וזה חלק מסגולתם (שקבלו ושומרים יום השביעי, חמדת הימים) :

"לו לעם סגלה" באתב"ש : כף כזי חרכץ עולה 455
ביום השביעי עולה 455

וגם :

עצם העניין שהם "נחלה" הם גם "סגולה" :

"נחלה" עולה 93 ועד 4 אותיות ועוד המילה עולה 98 למנין המילה 'סגלה'.

וזה בזכות התורה :

'עם נחלה ועם סגלה' באתב"ש : זי טסכץ פזי חרכץ עולה 611 למנין המילה 'תורה'.

הם בו זמנית 'נחלה וסגלה' כי הם העם שקבלו התורה והם העם ששומרים התורה.

עם נחלה ועם סגלה, שתמיד מכון לבו לשמים

("כאיש אחד בלב אחד", כמו שעשו כאשר קבלו את התורה) :

'מכון לבו לשמים' באתב"ש : ילפט כשף כבימי עולה 611 למנין המילה 'תורה'

ובזכות 'לימוד התורה' תתקיים בכל דור הכתוב :

"חשק ה' בכם" באתב"ש : סבד מעקץ שלי עולה 706

לימוד התורה עולה 706

* * * * *

”בצר לך ומצאוך”

פרק ד' פסוק ל':

”בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' א-ל-ה-י-ך ושמעת בקלו”

”ומצאוך” באתב”ש: **פיהתפל** עולה 605 ועוד 6 אותיות עולה 611 למנין המילה ‘תורה’
(”ומצאוך” באתב”ש כולל האותיות וכולל גם המילה עולה למנין ‘דברות’)

וגם:

”בצר לך ומצאוך כל הדברים”

באתב”ש:

שהג כל פיהתפל לך צקשגמי

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ש'+ג', כ'+ל', פ'+ל', ל'+ד', צ'+י' עולה 613
תרי"ג עולה 613

לרמוז לך:

כאשר יש צרה (”בצר לך”) תברח לתורה, תשמור המצות.

ואפוא למצוא התורה? תלך לבית המדרש:

”כל הדברים האלה באחרית” עולה 973 ועוד 18 אותיות עולה 991
לבית המדרש עולה 991

ומוסר השכל:

”באחרית הימים” – בסוף ימי השנה, בחודש אלול:

”בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה'”

באתב”ש:

שהג כל פיהתפל לך צקשגמי צתכץ שתסגמא צמימי פבשא זק מ-ץ

סוף תיבות, אותיות:

ג', ל', ל', ד', י', צ', א', י', א', ק', צ' עולה 385
חודש אלול עולה 385

באלול תשוב:

”ושבת” באתב”ש **פבשא** עולה 383 ועוד 4 אותיות עולה 387

בחודש אלול עולה 387

לשמור תרי”ג מצות:

”באחרית הימים ושבת עד ה' א-ל-ה-י-ך”

באתב”ש:

שתסגמא צמימי פבשא זק מ-ץ תכצמל

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ש'+א', צ'+י', פ'+א', ז'+ק', מ'+ץ, ת'+ל' עולה 1149
תרי”ג מצות עולה 1149

כי זה לשמוע בקול ה':

”עד ה' א-ל-ה-י-ך ושמעת בקלו”

עולה 1120 ועוד 24 אותיות ועוד 5 מיילים עולה **1149**

עולה **1149** **תרי"ג מצות**

(זה המצוות ששמענו בחורב, נחזור לשמוע מה ששמענו, דברים ה', כ"א-י"ואת קלו שמענו מתוך האש")

* * * * *

”בצר לך”

פרק ד' פסוק ל':

”בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אל-ה-י-ך ושמעת בקלו”

אור החיים: ”פירוש מחמת היסורין אשר יצר לך אויבך”

ופירוש הדברים, שבגלל היסורין של אויבך, באחרית הימים, אתה תשוב לה' לשמוע בקולו.

ורמז:

”בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה”

ראש וסוף תיבות, אותיות: ב'+ר', ל'+ך', ו'+ך', כ'+ל', ה'+ס', ה'+ה' עולה 383
”ושבת” באתב”ש: פבשא
עולה 383

ובמישור הרעיוני:

כאשר אדם בצער, והוא מקבל הייסורים באהבה (קל להגיד ולא תמיד קל ליישם), אז הוא ימצא דרך הישועה.

”בצר לך ומצאוך”

”בצר לך”— כאשר אתה בצער, קרי בייסורים

אז:

”ומצאוך”— תמצא הישועה.

ורמז:

”בצר לך ומצאוך כל הדברים” סוף תיבות, אותיות: ר', ד', ד', ל', ס' עולה 310
הישועה באתב”ש: צמבפזץ עולה 309 ועוד המילה
עולה 310

* * * * *

תשובה רחמים וזכות אבות

פרק ד' פסוקים ל' – ל"א:

**"בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו"
"כי קל רחום ה' אלקיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם"**

חומש תורה תמימה (פסוק ל'): "תניא, אף לעתיד לבא אין ישראל נגאלין אלא מתוך תשובה, מתוך רחמים, ומתוך זכות אבות. וכן הוא אומר בצר לך ושבת עד ה' אלקיך – זו תשובה, כי קל רחום ה' אלקיך – זו רחמים, ולא ישכח את ברית אבותיך – זו זכות אבות (ירושלמי תענית פ"א, ה"א)"

לפי הירושלמי הגאולה באחרית הימים תבוא מתוך 3 דברים, והם: תשובה, רחמים, וזכות אבות.

על גאולת מצרים כתוב במדרש:

דברים רבה ב', כ"ג: "ד"א אמר ר"א כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא מתוך חמשה דברים אלו: מתוך צרה, מתוך תשובה, ומתוך זכות אבות, ומתוך רחמים ומתוך הקץ..."

פירוש מהרז"ן: "במזמור ק"ו, ד' פסוקים סמוכים יחד בסופו שכן הוא בכל צרתם שצמחה ישועתם בקיבוץ ה' דברים אלו ושכן יהיה לעתיד"

לפי המדרש, הגאולה ממצרים בא מתוך 5 דברים (וכן יהיה לעתיד). והם: צרה, תשובה, זכות אבות, רחמים, והקץ.

ואולי רמז לזה בגאולת מצרים מהפסוק:

שמות פרק י"ג פסוק י"ח:

"וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים"

"וחמשים עלו" – שבני ישראל עלו מארץ מצרים מתוך חמישה דברים, והם: צרה, תשובה, זכות אבות, רחמים, וקץ.

ונשאלת השאלה:

למה הירושלמי מנה רק 3 דברים לגאולה בעתיד, כאשר המפרשים כותבים (על סמך המדרש של גאולת מצרים) שיגאלו גם בעתיד מתוך 5 דברים? (הירושלמי לא מנה מתוך צרה, ומתוך הקץ).

ונראה לי להגיד:

הירושלמי מנה רק הדברים ההכרחיים שמתוכם תבוא הגאולה בעתיד. לעומת זאת המדרש מנה את הדברים שמתוכם נגאלו ממצרים בפועל (ויכול להיות גם בעתיד).

ואסביר:

הגאולה העתידה יכול לבוא מתוך הקץ וגם לא מתוך הקץ. כי על הגאולה העתידה כתוב:

ישעיהו ס', כ"ב: "בעתה אחישנה".

אם עושים תשובה 'אחישנה' (לפני הקץ). ואם לא 'בעתה' (בקץ).

'צרה' הינו אמצעי של הגאולה העתידה (ולא חלק של הגאולה). ומטרתה לקרב הגאולה, לגרום לבני ישראל לחזור בתשובה ולהתפלל לגאולה (מתוך "צרות רבות ורעות").

ונראה לפי זה שיש רק 3 דברים הכרחיים לגאולה העתידה, והם: תשובה, רחמים,

וזכות אבות.

אבל בגאולת מצרים כל חמשת הדברים היו חלק מעצם הגזירה. כי נאמר לאברהם
אבינו בברית בין הבתרים :

בראשית פרק ט"ו פסוק י"ג:

**"וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת
שָׁנָה"**

'צרה' – קרי 'ועבדום וענו אתם ארבע מאת שנה', צרה חלק מהגזירה.

'קץ' – "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" – (בקץ) קץ חלק מהגזירה.
ולא כתוב שאם יעשו משהו הקץ ישתנה או יקצר, אלא הם יגאלו בקץ.

* * * * *

”גוי מקרב גוי”

פרק ד' פסוק ל"ד:
”לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי”

”לבוא לקחת לו”
עולה 613
בני ישראל עולה 603 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 613

”גוי מקרב גוי” עולה 380
מצרים עולה 380

לקחת 'בני ישראל' מתוך 'מצרים' לתת להם תרי"ג מצוות.

* * * * *

”גוי מקרב גוי”

פרק ד' פסוק ל"ד:
”או הנסה א-ל-ה-י-ם לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים”

”גוי מקרב גוי” עולה 380 למנין המילה 'מצרים'.
לקח את ישראל ממצרים.

מכילתא דרבי ישמעאל בשלח:

”גוי מקרב גוי” – ”אלא כאדם שהוא שומט את העובר ממעי הפרה”
ונראה שהרעיון כאן שבני ישראל היו כל כך שקועים בתוך טומאת מצרים שהיה קשה
להוציאם והיה צורך להוציאם בכוח (ביד חזקה) כמו שמוציאים עובר ממעי הפרה.

ולפי:

ויקרא רבה (כ"ג סימן ב):

” יְקַשְׁוּשָׁנָה בֵּין הַחוּחִים כִּן רְעִיתִי בֵּין הַבְּנוֹת' (שיר השירים ב', ב') – רבי אליעזר פתר
המקרא בגאולת מצרים. מה שושנה זו כשהיא נתונה בין החוחים היא קשה על בעלה
ללוקטה, כך היתה גאולתן של ישראל קשה לפני הקב"ה ליגאל.

זהו שכתוב: 'או הנסה א-ל-ה-י-ם לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי' (דברים ד', ל"ד) – אלו
ערלים ואלו ערלים, אלו מגדלי בלורית ואלו מגדלי בלורית, אלו לובשי כלאים ואלו
לובשי כלאים. אם כן, לא הייתה נותנת מדת הדין לישראל שייגאלו ממצרים לעולם.
אמר ר' שמואל בר נחמני: אילולי שאסר הקב"ה עצמו בשבועה לא נגאלו ישראל
לעולם”

מידת הדין מקטרג עליהם, למה להציל ישראל, הלא כביכול בהתנהגותם אין הבדל
בינם לבין המצרים. אבל, הקב"ה בא לגאול את בני ישראל ומתוך חמישה דברים ורמז,
(שמות י"ג, י"ח) – "וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים", ואלו הם:
ואתחנן רבה (ב', כ"ג): "אמר ר"א כשנגאלו ישראל ממצרים לא נגאלו אלא מתוך חמישה
דברים אלו, מתוך צרה, ומתוך תשובה, ומתוך זכות אבות, ומתוך רחמים, ומתוך
הקץ... מתוך רחמים דכתיב, 'וירא א-ל-ה-י-ם את בני ישראל'...”
ורמזים:

”ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים”
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+ס', ו'+ה', ו'+ד', ח'+ה', ו'+ע', נ'+ה', ו'+ס', ג'+ס' עולה 300
ברחמים עולה 300

וגם:

”לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע”
באתב"ש:

כף רפס ידגש רפס שיחא שתאא פשיפואמי פשיכסיץ פשמק סעדץ פשעגפז
סוף תיבות, אותיות:

ף, ס', ש', ס', א', א', י', י', ק', י', ז' עולה 759
במידת הרחמים עולה 759

וגם :

"הנסה א-ל-ה-י-ם" באתב"ש : צטחץ תכצמי עולה 757

מידת הרחמים עולה 757

(המילה א-ל-ה-י-ם רומז על מידת הדין. ונראה שאם היו זוכים לפי מידת הדין לא היה צריך לכתוב "הנסה א-ל-ה-י-ם לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי" כי זה היה בדין, אלא נראה שכאן השבוע לאברהם אבינו ומידת הרחמים גברו על מידת הדין כדי "לבוא לקחת גוי מקרב גוי")

וגם :

"ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה"

באתב"ש :

פשיפואמי פשיכסיץ פשמק סעדץ

ראש תיבות, אותיות : פ', פ', פ', פ', פ', ס' עולה 300

ברחמים עולה 300

ועל ים סוף השטן קטרג עליהם :

לקוט ראובן בשלח סימן פ"ב : "הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה"

על ים סוף היה קטרוג גדול נגד בני ישראל ("והמים להם חמה", קרי חומה וכתוב חמה).

וכאשר עמד לבקוע להם את הים ולהצילם ממצרים אמר למשה רבנו :

שמות פרק י"ד פסוק ט"ו : "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו"

עד שבני ישראל יעברו את הים ויצילם נתן לשטן להתעסק עם איוב וכדי שישראל לא

יצאו רשעים בדין (בשלח רבה כ"א, ז').

והצילם כדי לתת להם התורה ושיקבלוה ("לקחת לו" - ושיהיו עמו והוא א-ל-ה-י-ה-ם),

"לבוא לקחת לו" עולה 613 למנין תרי"ג

ולפי :

רות רבה פתיחתא א' :

"... כדי שיהא לי פתחון פה בפני שרי אומות העולם שעתידין לקטרגם לפני ולומר :

ריבון העולמים, אלו עובדין עבודת כוכבים ואלו עובדין עבודת כוכבים. אלו גלו עריות

ואלו גלו עריות, אלו שפכו דמים ואלו שפכו דמים. אלו יורדין לגן עדן ואלו יורדין

לגיהנם? אותה שעה סנגלרן של ישראל משתתק. אומר לו הקב"ה : נשתתקת ואין אתה

מלמד סניגוריא על בני? חייך שאני מדבר בצדקה ומושיע את בני. באיזו צדקה? ר'

אליעזר ור' יוחנן. חד אמר : בצדקה שעשיתם את עולמי על שקבלתם את תורתני, שאילו

לא קבלתם את תורתני הייתי מחזיר אותו לתוהו ובהו"

כי ידוע לפניו שיקבלו את התורה ויאמרו :

שמות פרק כ"ד פסוק ז' : "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע"

ולפי :

"לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה

ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים"

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ל'+ו', ג'+י', מ'+ב', ג'+י', ב'+ת', ב'+ת', ו'+ס', ו'+ה', ו'+ד',

ח'+ה', ו'+ע', נ'+ה', ו'+ס', ג'+ס' עולה 1208

"כל אשר ה' דבר נעשה" עולה 1208

וגם:

"באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה"

באתב"ש:

שתאא פשיפואמי פשיכסיץ פשמק סעדץ

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ש'+א', פ'+י', פ'+ץ', פ'+ק', ס'+ץ' עולה 891
"נעשה ונשמע" עולה 891

ועוד:

דברים פרק ה' פסוק כ"ד:

"ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה' א-ל-ה-י-נו אליך ושמענו ועשינו"

ורמזים:

"לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים"

באתב"ש:

כף רפס ידגש רפס שיחא שתאא פשיפואמי

סוף תיבות, אותיות: פ', ס', ש', ס', א', א', י' עולה 472

"ושמענו" עולה 472

וגם:

"מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה"

באתב"ש:

ידגש רפס שיחא שתאא פשיפואמי פשיכסיץ

סוף תיבות, אותיות: ש', ס', א', א', י', עולה 442

"ועשינו" עולה 442

* * * * *

"אתה הראת"

פרק ד' פסוק ל"ה:

" אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו "
רש"י: "...פתח להם שבעה רקיעים, וכשם שקרע את העליונים כך קרע את
התחתונים, וראו שהוא יחידי"

"אתה הראת לדעת" עולה 1516 ועוד 11 אותיות עולה 1527
פתח ז' רקיעים והם ראו שהוא יחיד עולה 1527

* * * * *

”והשבת אל לבבך”

פרק ד' פסוק ל"ט:
”וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא ה-א-ל-ה-ים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אין עוד”

(1) ”והשבת אל לבבך כי ה'”

ראש תיבות, אותיות: ו', א', ל', כ', י' עולה 67

אלול עולה 67

אם לא לפני זה, בחודש אלול.

(2) ”לבבך כי ה' הוא ה-א-ל-ה-ים בשמים”

ראש תיבות, אותיות: ל', כ', ה', ה', ב' עולה 67

אלול עולה 67

אם לא לפני זה, בחודש אלול.

* * * * *

”כאשר צוך”

פרק ה' פסוק י"ב:

”שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלקיך”

רש"י: ”כאשר צוך (שבת פ"ז) קודם מתן תורה במרה”

גמרה מסכת סנהדרין (נ"ו, ב'):

”מצות שבת במרה נצטוו ישראל, דכתיב בה 'כאשר צוך ה' אלקיך', ואמר רב יהודה אמר רב כאשר צוך במרה”

”כאשר צוך ה' אלקיך” – מפרש רש"י על סמך הגמרא שצווה לבני ישראל מצות שבת 'במרה' במדבר.

ואולי רמז לזה:

”כאשר צוך ה' אלקיך”, סוף תיבות, אותיות: ר', ד', ה', ד' עולה 245

מרה עולה 245

* * * * *

”עמד פה עמדי”

פרק ה' פסוק כ"ח:

”ואתה פה עמד עמדי...”

בעל הטורים: ”יו”ד כפופה שתעמוד באימה לפני וכפוף”

”ואתה פה עמד עמדי”

ראש וסוף תיבות, אותיות: ו', ה', פ', ה', ע', ד', ע', י' עולה 250

עולה 250

באימה וכפוף

* * * * *

דרך אמצעי

פרק ה' פסוק כ"ט:

"ושמרתם לעשות כאשר צוה ה' א-ל-ה-י-כ-ם אתכם לא תסרו ימין ושמאל"

מה צוה? לשמור התורה, ולפי:

"צוה" באתב"ש: הפץ
תורה באתב"ש: אפגץ עולה 174 ועוד המילה עולה 175

ועוד:

"לא תסרו ימין ושמאל"

רמב"ן: זו אזהרה על עשרת הדברות שצוה אותם ה'..."

הזהיר אותם "לא תסרו" מי' הדברות, ולפי:

"תסרו" עולה 666 ועוד המילה עולה 667
מי' הדברות עולה 667

כי מי שסר מהתורה, מזמין 'מות' (גשמי ורוחני), ולפי:

"לא תסרו ימין ושמאל"

ראש תיבות, אותיות: **ל', ת', י', ו'** עולה 446 למנין המילה **'מות'**.

ובמישור הרעיוני:

יש סוגי התנהגות בקשר להלכה.

יש שהולכים רק אחרי החומרות. ויש שהולכים רק אחרי הקולות.

והדרך הרמוז כאן:

"לא תסרו ימין ושמאל"

"ימין ושמאל" באתב"ש: מימט פביתך עולה 611 למנין המילה **'תורה'**.

בקיום התורה, בשמירת הלכותיה:

"לא תסרו" – אל תלך לקיצוניות

"ימין" – אל תלך רק אחרי החומרות

"ושמאל" – אל תלך רק אחרי הקולות

ורמזים:

"תסרו" עולה 666

החומרות עולה 665 ועוד המילה עולה 666

וגם:

"לא תסרו" עולה 697

אחרי קולות באתב"ש: תסגם גפכפא עולה 688 ועוד 9 אותיות עולה 697

בקיום מצוות **תורה** לא הולכים רק אחרי חומרות ("ימין") ולא הולכים רק אחרי קולות ("ושמאל"), אלא הולכים במישור האמצעי ("לא תסרו"). כי בהלכות 'תורה' יש חומרות

וקולות ועבודת היהודי להיות בן אדם עם שכל טוב לדעת מתי לתפוס חומרה ומתי לתפוס קולא.

ההולך בדרך אמצעי מקיים "כאשר" ("צוה"):
"כאשר" באתב"ש: לתבג עולה 435
דרך אמצעי עולה 435

וגם:
"כאשר" עולה 521 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 526
לא להחמיר ולא להקל עולה 526

וגם:
"ושמרתם לעשות כאשר צוה ה"
באתב"ש:
פביגאי כזבפא לתבג הפץ מ-ץ עולה 1126
לא רק להחמיר ולא רק להקל עולה 1126

* * * * *

לא תסרו

פרק ה' פסוק כ"ט – ל':
"לא תסרו ימין ושמאל"

ספורנו: "לא להוסיף לטוב כפי מחשבותיכם ולא לגרוע כלל"

לפי הספורנו "ימין ושמאל" זה דומה ללא תוסיף ולא תגרע.
אבל זה כבר כתוב ("פרק ד' פסוק ב': "לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו"), אז איזה חידוש יש כאן?

ונראה לי להגיד שיש כאן גם רעיון מוסרי.
"לא תסרו ימין ושמאל" – לא לסטות מהדרך שכתוב בתורה בכלל.
כאשר מגביהים ספר התורה בבית הכנסת אומרים הקהל "וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי ה' ביד משה...אורך ימים בימינה אושר וכבוד בשמאלה".

ואולי המוסר כאן זה:
"לא תסרו ימין" – לא תסורו ימינה לרוחניות יתרה כדי להשיג עולם הבא שהוא יום שכולו ארוך ("אורך ימים בימינה") כי אתם לא רק יצורים רוחניים כמו המלאכים.
"ושמאל" – לא תסורו שמאלה לגשמיות יתרה כדי להשיג אושר וכבוד בעולם הזה ("בשמאלה אושר וכבוד") כי אתם לא רק יצורים גשמיים כמו בעלי החיים.
אלא:

"בכל הדרך אשר צוה ה' אלוקיכם אתכם תלכו" – תלכו בדרך האמצעי, לפי דרך התורה, שמותאם למזג האדם (שהוא יצור גשמי וגם רוחני) וככה תשיג אורך ימים ואושר וכבוד.

וכמו שכותב אור החיים על סיום הפסוק:
"למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון"
"למעל תחיון" – "פ' תחיון אריכות ימים בעולם הזה"
"וטוב לכם" – "והארכתם ימים", סתם שנפרש שנתכוון לעולם שכולו ארוך"

* * * * *

”וצדקה תהיה לנו”

פרק ו' פסוק כ"ה:

”וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' א-ל-ה-ינו כאשר צונו”

רמב"ן: ”גמול המצוות צדקה”

- (1) ”וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות”
סוף תיבות, אותיות: ה', ה', ו', י', ר', ת' עולה 626
”גמול המצוות” עולה 626
- (2) ”וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות”
סוף תיבות, אותיות: ה', ה', ו', י', ר', ת' עולה 626
”גמול המצוות” עולה 626
- (3) ”כי נשמר” עולה 620 ועוד 6 אותיות עולה 626
”גמול המצוות” עולה 626
- (4) ”המצוה הזאת לפני ה' א-ל-ה-ינו כאשר”
סוף תיבות, אותיות: ה', ת', י', ה', ו', ר' עולה 626
”גמול המצוות” עולה 626
- (5) ”וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' א-ל-ה-ינו”
באתב"ש:
פּהקדָץ אצמָץ כטף לם טביג כזבפא תא לך ציהפץ צעתא כוטס מ-ץ ת---טף
סוף תיבות, אותיות: ץ', ץ', ף', ס', ג', א', א', ד', ץ', א', ס', ץ', ף' עולה 626
”גמול המצוות” עולה 626

ועוד:

אבן עזרא: ”יש אומרים מכאן רמז לשכר המצוות לעולם הבא”
חזקוני: ”כאן הזכיר שכר לעולם הבא.... כלומר שכר גדול נקבל על כך”
רמב"ן: ”ועוד שתהיה לנו צדקה לפני ה' א-ל-ה-ינו, ויתן לנו שכר טוב בעשיית כל המצות האלו”

- (1) ”וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את”
ראש תיבות, אותיות: ו', ת', ל', כ', נ', ל', א' עולה 537
שכר טוב עולה 537
- (2) ”וצדקה תהיה לנו כי” עולה 741 ועוד 4 מילים עולה 745
”שכר גדול נקבל” עולה 745

- (3) "וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה"
 סוף תיבות, אותיות: ה', ה', ו', י', ר', ת', ת', ל', ה' עולה 1061
 שכר המצות עולה 1061
- (4) "תהיה לנו כי נשמר"
 ראש וסוף תיבות, אותיות: ת'+ה', ל'+ו', כ'+י', נ'+ר' עולה 721
 שכר טוב לעולם הבא עולה 721
- (5) "לנו כי נשמר לעשות"
 סוף תיבות, אותיות: ו', י', ר', ת' עולה 616
 התורה עולה 616
 בגלל שמירת התורה נקבל צדקה, שכר טוב.
- (6) "וצדקה תהיה לנו כי נשמר"
 באתב"ש:
 פהקדץ אצמץ כסף לס טביג עולה 703 ועוד 18 אותיות עולה 721
 "שכר טוב לעולם הבא" עולה 721
 אין טוב אלא תורה עולה 721
 נקבל שכר טוב (צדקה) בעד שמירת המצוות – כי אין טוב אלא תורה.
- (7) "תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל"
 באתב"ש:
 אצמץ כסף לס טביג כזבפא תא לך
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
 א'+ץ', כ'+ף', ל'+ס', ט'+ג', כ'+א', ת'+א', ל'+ך' עולה 745
 שכר גדול נקבל עולה 745
- (8) "כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני"
 באתב"ש:
 לס טביג כזבפא תא לך ציהפץ צעתא כוטם
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
 ל'+ס', ט'+ג', כ'+א', ת'+א', ל'+ך', צ'+ץ', צ'+א', כ'+ס' עולה 885
 שכר גדול נקבל על כך עולה 885

* * * * *

”פה עמד”

פרק ה' פסוק כ"ח:
”ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה””

”ואתה פה עמד” עולה 611 למנין המילה 'תורה'
לרמוז:
לקבל התורה. כמו שכתוב בהמשך הפסוק, ”כל המצות והחקים והמשפטים אשר תלמדם”

ונשאלת השאלה:
למה כתבו ”פה”?
(’פה’ זה כאן. וגם איבר בפנים)
ואולי לרמוז:
”ואתה פה עמד עמדי” – שהדיבור עם משה רבנו יהיה ”פה אל פה”.
וכמו שאמר ה' על משה רבנו כאשר דיבר אל אהרן ומרים:
במדבר פרק י"ב פסוק ח':
”פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת ה' יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה”

ועוד:
מדובר במעמד לקבל המצות והחוקים והמשפטים, כלומר התורה.
”פה” עולה 85
אולי לרמוז:
שמשה רבנו יזכה להגיד פרשה שהיא לעצמה אחת מספרי התורה.
ואסביר:
85 אותיות זו המספר המינימלית של האותיות כדי שתהיה פרשה נחשבת לעצמה להיות אחת מספרי התורה. וחז”ל פרשו את זה מהמילים במשלי ”עמודיה שבעה”:
משלי פרק ט' פסוק א':
”חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה”
רש”י: ”ד”א שבעה ספרים שיש בתורה ויהי בנסוע הארון ספר לעצמו במסכת שבת”
85 האותיות שמתחילות מהמילים ”ויהי בנסוע הארון” ספר תורה לעצמו.

(ועוד רואים את החשיבות של 85 אותיות ממה שאמרו חז”ל:
ידיים פרק ג' משנה ה':
”מגילה שכתוב בה שמונים וחמש אותיות כפרשת ויהי בנסוע הארון, מטמא את הידים”
חז”ל גזרו על כתבי הקודש שיטמאו את הידיים (מסכת שבת י”ד, א'). כי היו שמים את התרומה עם ספרי הקודש, קודש עם קודש. והעכברים היו מפסידים את התרומה ומזיקים לכתבי הקודש. וכדי למנוע את זה גזרו טומאה מדרבנן על כתבי הקודש שכתובים על קלף כהלכה)

ולפי זה יש שבעה ספרי תורה ולא חמשה.
"פה עמד" – כלומר "עמודיה שבעה"
ועוד קצת רמז :
"חצבה עמודיה שבעה" עולה 617 ועוד 3 מילים עולה 620 למנין המילים "ואתה פה
עמד" (כולל האותיות).

* * * * *

”והארכתם ימים”

פרק ה' פסוק ל':
”בכל הדרך אשר צוה ה' א-ל-ה-י-כ-ם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון”

”והארכתם” באתב”ש: פצתגלאי עולה 614 למנין 'בדברות'.

וגם:

”למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ”
ראש תיבות, אותיות: ל', ת', ו', ל', ו', י', ב' עולה 484
דברות באתב”ש: קשגפא עולה 484

וגם:

”אשר צוה ה' א-ל-ה-י-כ-ם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם”
באתב”ש:
תבג הפץ מ--ץ ת-כ-צ-מ-ל-י תאלי אכלף כיזט אסמפט פנפש כלי
סוף תיבות, אותיות:
ג', צ', י', י', י', ט', ט', ש', י' עולה 611 למנין 'תורה'.

וגם:

”וטוב לכם והארכתם ימים”
ראש וסוף תיבות, אותיות: ו'+ב', ל'+ס', ו'+ס', י'+ס' עולה 174
תורה באתב”ש: אפגץ עולה 174

לרמוז:

אם אתם הולכים ”בכל הדרך אשר צוה ה'”, כלומר שומרים התורה, הדברות, תזכו
לנאמר ”והארכתם ימים”.

* * * * *

”יארכן ימיד”

פרק ו' פסוק ב':
”לשמר את כל חקתי ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנד ובן בנד כל ימי חייד ולמען
יארכן ימיד”

ורמז:
”יארכן ימיד” באתב”ש: מתגלט מימל עולה 602 ועוד 9 אותיות עולה 611 למנין
’תורה’.

וגם:
”יארכן ימיד” באתב”ש: מתגלט מימל עולה 602 ועוד 9 אותיות ועוד 2 מילים
עולה 613 למנין ’תרי”ג’.

וגם:
”חייד ולמען יארכן ימיד”
ראש וסוף תיבות, אותיות: ח’+ד’, ו’+ן’, י’+ן’, י’+ד’ עולה 174
תורה באתב”ש: אפגץ עולה 174

כאשר שומרים את התורה מאריכים ימים, ולפי:
משלי פרק ג’ פסוק ב’:

”כי ארך ימים ושנות חיים ושלוס יוסיפו לך”
רש”י: ”תורה ומצות”
ורמז:

”כי ארך ימים” באתב”ש: לס תגל מימי עולה 603 ועוד 9 אותיות עולה 612 למנין
”דברות”.

וגם:
”כי ארך ימים ושנות חיים ושלוס יוסיפו”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
כ’+י’, א’+ד’, י’+ס’, ו’+ת’, ח’+ס’, ו’+ס’, י’+ו’ עולה 617
הדברות עולה 617

כאשר בני ישראל (העולה 603) שומרים המצות (דברות) יש להם אורך ימים.

* * * * *

”אשר ייטב לך”

פרק ו' פסוק ג':

”ושמעת ישראל ועשות לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה'
א-ל-ה-י אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש”

הגורל שלנו תלוי בתורה ובשמירת תרי”ג המצוות:
הגורל עולה 244 למנין המילה ’תרי”ג’ (באתב”ש אגמ”ר).

אזהרה על שמירת המצוות כתוב במפורש הרבה פעמים בפרשה, וגם ברמזים:
”ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה'
א-ל-ה-י אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש”
ראש תיבות, אותיות:
ו', ל', א', י', ל', ו', ת', מ', כ', ד', י', א', א', ל', א', ז', ח', ו'
עולה 611 למנין ’תורה’

וגם:

”מאד כאשר”

ראש וסוף תיבות, אותיות: מ'+ד', כ'+ר' עולה 264
התורה באתב”ש: צאפגץ עולה 264

וגם:

”ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה' א-ל-ה-י אבתיך”
באתב”ש:

פביגא כזבפא תבג ממנש כל פתבג אגשפט יתק לתבג קשג מ--ץ ת-כ-צ-ם תשאמל
סוף תיבות, אותיות:
א', א', ג', ש', ל', ג', ט', ק', ג', ג', צ', ס', ל' עולה 613 למנין ’תרי”ג’

וגם:

”אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה' א-ל-ה-י אבתיך”
באתב”ש:

תבג ממנש כל פתבג אגשפט יתק לתבג קשג מ--ץ ת-כ-צ-ם תשאמל
סוף תיבות, אותיות:
ג', ש', ל', ג', ט', ק', ג', ג', צ', ס', ל' עולה 611 למנין ’תורה’

וגם:

”ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה' א-ל-ה-י אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש”
באתב”ש:

פתבג אגשפט יתק לתבג קשג מ--ץ ת-כ-צ-ם תשאמל כל תגה עשא סכש פקשב
סוף תיבות, אותיות:
ג', ט', ק', ג', ג', צ', ס', ל', ל', ה', א', ש', ב' עולה 616 למנין ’התורה’

וגם :

"תרבון מאד כאשר דבר ה' א-ל-ה-י אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש"

באתב"ש :

אגשפט יתק לתבג קשג מ-ץ ת-כ-צ-ם תשאמל כל תגה עשא סכש פקשב

סוף תיבות, אותיות :

ט', ק', ג', ג', צ', ס', ל', ל', ה', א', ש', ב' עולה 613 למנין 'תרי"ג'

* * * * *

“ונשל גוים”

פרק ז' פסוק א':
“ונשל גוים רבים מפניך”
רס"ג: “יפזר יעקור ויכלה”
רש"י: “לשון השלכה”
רשב"ם: “והשליך”

“ונשל” עולה 386

“יעקרו” עולה 386

עקר עולה 370

ישליך עולה 370
ישליך אותם מלפניך.

נשל באתב"ש טבכ עולה 31

ועוד המילה עולה 32.

רמז- יעקר וישליך 32 מלכי ארץ כנען מלפניך.

* * * * *

פרשת עקב

מצות קלות

פרק ז' פסוק י"ב:

"וה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם..."

1. **רש"י:** "אם המצות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון"

"וה-י-ה עקב תשמעון" עולה 1064 ועוד 13 אותיות עולה 1077
מצות הקלות עולה 1077

אולי רמז לדברי חז"ל שמדובר כאן במצות קלות שאדם דש בעיקביו ולא מקפיד עליהן. (שישמרו מצות הקלות כמו ששומרים המצות החמורות).

2. **מדרש רבה (ג', א'): "א"ר חייא ברבי אבא, את מקדש את השבת במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ומהנה את נפשך ואני נותן לך שכר, מניין? (ישעיה נ"ח) 'וקראת לשבת עונג וגו', מה כתיב אחריו? 'אז תתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך' "**
גמרה מסכת שבת דף קי"ח עמוד ב' : "אמר רב יהודה אמר רב, כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו, שנאמר, ' והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך' "

"וה-י-ה עקב תשמעון"

אולי "עקב תשמעון" זה נוטריקון:

אות ע': עונג

אות ק': קרא

אותיות ב', ש', ת': שבת

אות מ': משאלותיך

אות ע': עומדים

אותיות ו', ו': ונתונים

עונג קרא שבת משאלותיך עומדים ונתונים

* * * * *

מצות קלות

פרק ז' פסוק י"ב:

"ו-ה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם"
רש"י (על "ו-ה-י-ה עקב תשמעון"): " אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון"

(1) **"עקב תשמעון את המשפטים"** עולה 1923 ועוד 4 מילים עולה **1927**
המצוות הקלות שאדם דש בעקביו עולה **1927**

(2) **"וה-י-ה עקב תשמעון"** עולה 1064 ועוד 13 אותיות עולה **1077**
מצות הקלות עולה **1077**

(3) **"המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם"**
 באתב"ש:

ציבונמי צתכץ פביגאי פזבמאי עולה 1054 ועוד 23 אותיות עולה **1077**
מצות הקלות עולה **1077**

דעת זקנים מבעלי התוספות: " יש מצות שאדם דש בעקביו כגון שלוח הקן דכתיב כי יקרא קן צפור לפניך ודרשינן פרט למזומן נמצא כשהולך דש על הקן. אי נמי מצות ציצית שאדם גורר אחריו כמנהג העולם. אמנם שמעתי שכל המגרר ציציותיו עליו הכתוב אומר וטאטאטיה במטאטא השמד אלא משליכן על הכתף ונוטלן ביד"

(1) **"עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם"**
 ראש וסוף תיבות, אותיות:

ע'+ב', ת'+ן, א'+ת, ה'+ם, ה'+ה, ו'+ם, ו'+ם, עולה 1070
המגרר ציציותיו עולה **1070**

(2) **"ו-ה-י-ה עקב תשמעון"** עולה 1064 ועוד 3 מילים עולה **1067**
במגרר ציציותיו עולה **1067**

(3) **"ו-ה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם"**
 סוף תיבות, אותיות: **ה', ב', ן', ת', ם, ה', ם, ם, ם, ם, ם, עולה 622**
ציציותיו עולה **622**

(4) **"ו-ה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם"**
 ראש תיבות, אותיות: **ו', ע', ת', א', ה', ה', ו', ו', עולה 499**
שלוח הקן עולה **499**

* * * * *

”והיה עקב תשמעון”

פרק ז' פסוק י"ב:

”והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמתם ועשיתם אתם...”
בעל הטורים: ”היום לעשותם אבל שכרם בעקב, פי' בסוף”

הפסוק מדבר על העתיד. ששכרם של מצוות בעתיד ”בעקב”, בסוף.

אבל, במישור הרעיוני, יש רמזים בפסוק גם על העבר. רמזים על מעמד הר סיני. שעמדו שם בני ישראל וקבלו את הדברות בהר.

”עקב”ב, אותיות: ע', ק', ב'

ע-ענן, ערפל

ק-קול

ב-בער (באש), בהר

(וגם: ”עקב” באתב”ש: זדש עולה 311, ”האש” עולה 306 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה 310)

”והיה עקב”-באתב”ש עולה 611 למנין 'תורה'.

בגלל שכבר היה עק”ב, קרי כבר קבלתם הדברות, כבר עמדתם בחורב ושמעתם קול א-ל-ה-י-ם חיים מדבר אלכם מתוך החשך, מתוך הענן והערפל (רס”ג ד', י”א-”ומקיף אותו חשכות הענן והערפלי”). וראיתם ההר בער באש וראיתם הקולות. לא נשאר לכם אלא: **”תשמעון”**— ציום ”תשמעון”! (לשמוע ולעשות המצוות).

* * * * *

וה-י-ה עקב

פרק ז' פסוק י"ב:
"וה-י-ה עקב תשמעון אל המשפטים האלה..."

חז"ל אומרים, "שכר מצוה בעלמא ליכא", אין שכר המצות בעולם הזה, אלא בעולם הבא.

בעל הטורים:

"...היום לעשותם אבל שכרם בעקב פי' בסוף"
"עק"ב תיבות יש בי' דברות הראשונות וזהו בשמרים עקב רב אם תשמור עקב תזכה למה רב טובך אשר צפנת"

ואולי יש כאן רמז לזה מהמילה **עקב**:

אם מסתכלים על המילה **עקב** מהסוף רואים המילה **בקע**.
"בקע לגולגולת", קרי, חצי השקל, ממון, כסף, המזכיר שכר. ב "עקב", בסוף, בעולם הבא, יבוא השכר.
(לא רואים את השכר עד שמגיעים לסוף. רמז ממילה 'עקב', כאשר מגיעים לסוף המילה 'עקב', אז רואים המילה 'בקע' - השכר).

* * * * *

”עקב תשמעון”

פרק ז' פסוק י"ב:
”ו-ה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה' א-לקיך
לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך”

בעל הטורים (דברים י"א, כ"ז): ”את הברכה אשר תשמעו, סוף תיבות, תורה, שבזכות
התורה יבואו הברכות”

ורמז:

”ו-ה-י-ה עקב”

באתב"ש:

פ-צ-מ-ץ זדש עולה 611

תורה עולה 611

רמז שבסוף (”עקב” זה בסוף), באחרית הימים:

”תשמעון” – תשמעו את התורה.

וגם:

”ו-ה-י-ה עקב תשמעון” – ’תורה’ ”תשמעון... ושמר ה' לך את הברית”.

בעקבות שמירת התורה ה' ישמור את הברית ואת החסד ויבואו הברכות.

ונשים לב:

סגנון הפסוק כאן ”ו-ה-י-ה עקב תשמעון את המשפטים האלה”, דומה בסגנון לפסוק
הכתוב אצל אברהם אבינו:

בראשית כ"ו, ה': ”עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתיי”

ואולי זה בגדר מעשה אבות סימן לבנים, כי כתוב:

ללקוט שמעוני לך לך י"א: ”(משלי ב', ז') 'יצפון לישרים תושיה מגן להלכי תם'...עד שלא

נברא העולם צפן הקדוש ברוך הוא התורה, עד שבה אברהם וקימה”

וכתוב במדרש שבגיל שלוש הכיר אברהם אבינו את בוראו. ובמשך ”עקב” שנים (172

שנה, בראשית כ"ו, ה' - ”עקב אשר שמע אברהם בקלי”) הוא שמר את התורה. ואולי בגלל

שאברהם אבינו שמע את התורה במשך ”עקב” שנה נאמר כאן לבניו בקשר לשמירת

התורה באותה לשון ”עקב אשר תשמעון”.

ועוד:

”עקב”, רמז (מסוף המילה עד תחילתה):

ב' – ברכות

ק' – קללות

ע' – עברות, עוונות

שבאחרית הימים (”עקב” זה בסוף) תשמעו את התורה. וזה אחרי (הרבה דורות) שבהם

יתקיימו הברכות, וגם יגיעו הקללות מפני העברות והעוונות.

ועוד:

אברהם אבינו שאל את ה' (בראשית ט"ו, ח') ”במה אדע כי אירשנה”, באיזה זכות ירשו

זרעי את הארץ. והתשובה, בזכות הקרבנות (כפרות, בראשית רבה מ', י"ד. וראה פרוש רבנו

בחי). ורמז (מסוף המילה עד תחילתה):

ב' – בזכות

ק' – קרבנות
ע' – עלו, וירשו את הארץ ("עלה רש")

ב' – בזכות
ק' – קרבנות
ע' – עולה

ב' – 2
ק' – קרבנות
ע' – עולה

ועוד:

ללקוט שמעוני (בראשית ט"ו, ע"ז): " אמר אברהם לפני הקב"ה רבש"ע שמא חס ושלוש ישראל חוטאין ואתה עושה להם כאנשי דור המבול וכאנשי דור הפלגה אמר לו לא. במה אדע? אמר לו, קחה לי עגלה משלשת. אמר לו, תניח בזמן שבית המקדש קיים, בזמן שאין בית המקדש קיים מה הוא עליהם? אמר לו, כבר תיקנתי להם סדר קרבנות. שכל זמן שקוראים בהן מעלה אני עליהם כאלו הקריבו לפני קרבן ואני מוחל להם על כל עונותיהם"

ביקש לדעת, אם יחטאו בניו ולא יהיה קרבנות (אין בית המקדש) מה יכפר עליהם. ונאמר לו קריאת סדר הקרבנות. אמירה בפה במקום הקרבה על המזבח. וגם אמירת תפלה בפה בא במקום הקרבנות לכפר על בני ישראל, ולפי:

הושע י"ד, ג': "ונשלמה פרים שפתינו"

גמרא ברכות כ"ו, ב': "רבי יוסי ברבי חנינא אמר: תפלות אבות תקנום; רבי יהושע בן לוי אמר: תפלות כנגד תמידין תקנום"

לפי חז"ל קבעו אבותינו אברהם ויצחק תפלת שחרית ותפלת מנחה, וחז"ל ייסדו נוסח תפלת העמידה (וזמנה) כנגד קרבנות התמיד (בוקר וערב דומיה לעולת שחרית ולעולת המנחה).

"עקב", רמז (מסוף המילה עד תחילתה) לתפלה:

ב' – ברכות (השחר, וברכות קריאת שמע)

ק' – קריאת שמע

ע' – עמידה

סדר התפלה: ברכות השחר, ברכות קריאת שמע, ותפלת העמידה (שמונה עשרה). שבזכות התפלה נזכה לדברים טובים.

ועוד:

רמז לכוח של הציבור בשמירת המצוות (ואמירת התפילות):

ע' – עדת

ק' – קהל

ב' – בני ישראל

כאשר הציבור - עדת, קהל, ישראל, שומעים את המשפטים ("תשמעו את המשפטים האלה") יבאו הברכות. כי תפלת ציבור לא חוזרת ריקן.

ועוד:

"ו-ה-י-ה עקב תשמעון"

אולי רמז לבתי המקדש.

כי בזמן שבית המקדש קיים, יש קרבנות, ויותר קל להשיג כפרה. כי על ידי הקרבנות יש כפרה לבני ישראל. וברכה יורדת לעולם. ואולי רומז כאן שבנוסף למה שיהיה בסוף ("עקב" באחרית הימים), יש הזדמנות יותר טובה בכל זמן שבית מקדש קיים לזכות בברכות, ולזכות בכתוב: "ושמר ה' לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך". והרמז:

ו-ה-י-ה – רמז לבית ראשון:

(כי בבית ראשון שרתה שכינה. רמז מאותיות המילה "ו-ה-י-ה")

בבית ראשון הייתה ארון הקודש בקדש הקדשים, ושכינה שורה מעל הארון.

(בבית שני לא הייתה הארון).

עקב – רמז לבית שני:

ע' – 70 (שנה)

ק' – קם

ב' – בית 2

רמז, בתום 70 שנה (אחרי חורבן בית ראשון, "עקב", בסוף תקופה של 70 שנות גלות) **קם** בית שני. ואז תוכלו לשמור את המצוות בארץ ולהביא את הקרבנות.

תשמעון – רמז לבית שלישי:

"תשמעון" עולה 866

בבית המקדש הג' עולה 866

בסוף (בבוא מלך המשיח) יבנה בית שלישי ואז "תשמעון את המשפטים".

ועוד רמזים:

(1) **"לך את הברית"**

ראש וסוף תיבות, אותיות: **ל'+ד', א'+ת', ה'+ת', עולה 856**

בית מקדש עולה 856

(2) **"הברית ואת החסד"** עולה 1101 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 1116

בזמן קיום בית המקדש עולה 1116

(3) **"את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם"**

באתב"ש:

תא ציבונמי צתכץ פביגאי פזבמאי

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ת'+א', צ'+י', צ'+ץ', פ'+י', פ'+י', עולה 861

בית המקדש עולה 861

(4) "את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם"

באתב"ש :

תא ציבונמי צתכץ פביגאי פזבמאי

ראש וסוף תיבות, אותיות :

861 ת'+א', צ'+י', צ'+ץ', פ'+י', פ'+י', עולה

861 בתי המקדש עולה

* * * * *

שכר מצוות בעקב

פרק ז' פסוק י"ב:

"והיה עקב תשמעון"

עקב רבה (ג', א'): "אמרו לו ישראל ואימתי את נותן לנו שכר המצות שאנו עושים?
אמר להם הקב"ה מצות שאתם עושים מפירותיהן אתם אוכלים עכשיו, אבל שכרו
בעקב אני נותן להם"

ורמזים:

"והיה עקב" באתב"ש: **פצמץ זדש** עולה **611** למנין המילה **תורה**.
בעקב באתב"ש: **שזדש** עולה **611** למנין המילה **תורה**.

רמז ששכר המצוות (של שמרת התורה) מקבלים בעקב, לעתיד לבוא.

* * * * *

"לא יהיה בך עקר ועקרה"

פרק ז' פסוק י"ד:
"ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך"
הברכה תהיה בפרי בטנך ובפרי בהמתך (קרי בוולדות):
"בך עקר" ראש וסוף תיבות, אותיות: ב, +ד', ע'+ר' עולה 292 למנין המילה 'בפרי'.

חז"ל דרשו את סוף הפסוק הזה על התפילה ועל התשובה.
עקב רבה (ג,ו): "לא יהיה בך עקר ועקרה"
א"ר חנין בן לוי אמר הקב"ה לא תהא תפלתך עקרה אלא תהא עולה ועושה פירות.
ד"א א"ר יונתן לא יהיה בך עקר ועקרה מן התשובה"

ורמזים על התפלה:
"לא יהיה בך עקר ועקרה"
ראש תיבות, אותיות: ל', י', ב', ע', ו'
עולה 118
תפלה באתב"ש: אוכץ עולה 117 ועוד המילה עולה 118

וגם:
"יהיה בך עקר ועקרה"
עולה 803
לא תהיה תפלתך עקרה באתב"ש: כת אצמץ אוכאל זדגץ עולה 803

וגם:
"בך עקר ועקרה" ראש וסוף תיבות, אותיות: ב'+ד', ע'+ר', ו'+ה' עולה 303 למנין
המילה 'הרחמים'. תפלה זה בקשת הרחמים.

ורמזים על התשובה:
"עקר ועקרה" עולה 751 ועוד 8 אותיות עולה 759
מהתשובה עולה 758 ועוד המילה עולה 759

וגם:
"בך עקר ועקרה"
עולה 773
בתשובה באתב"ש: שאבפשץ עולה 773

* * * * *

”עקב תשמעון”

פרק ז' פסוק י"ב:

”והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם...”

לפי חז"ל:

”עקב”— לשמור המצוות הקלות (רש"י) ”שאדם דש בעקביו”. לא להזניח שום מצוה. וכמו

שאמרו חז"ל:

אבות פרק' משנה ב':

”בן עזאי אומר, הוי רץ למצוה קלה [כבחמורה], ובורח מן העבירה. שמצוה גוררת

מצוה, ועבירה גוררת עבירה. ששכר מצוה, מצוה. ושכר עבירה, עבירה”

וגם:

”עקב”— רמז לעתיד, (לסוף כמו העקב שבסוף, אחורי הרגל), לאחרית הימים (ראה אור החיים). שאם לא לפני זה, אז בגלל הגלות הארוכה והצרות בתוכה בסוף ”תשמעון את

המשפטים”, בשלימות (עד העקב, עד המצווה הקלה ביותר).

וכמו שכתב:

מהרז"י (על עקב רבה ג', ב'):

”והיה עקב תשמעון שבסוף הכל תשמעו לי”

ומוסיף:

מהרז"י: ”בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' א-ל-ה-י-ך”

(וזה המאוחר ביותר)

”עקב” בכיוון הפוך **”בקע”**, כלומר רמז לכתוב (שמות ל"ח, כ"ו) ”בקע לגלגלת”, למחצית

השקל, כפר נפש.

לרמוז, שאפשר לזכות בכפרה בכל רגע, להקדים ולקיים ”תשמעון”.

(כלומר, יש ”עקב” באחרית הימים, ויש ”בקע” בכל עת) וכמו שכתוב:

עקב רבה ג', ב': ”אמר הקב”ה הכל מוכן לעשות תשובה”

כלומר, כל עת מוכנה לישראל לעשות תשובה. ואם עושים זאת ה' חוזר עליהם.

ולפי:

מהרז"י: ”כי כאשר ישראל שבים אל ה', אז ה' שב עליהם.

במישור הרעיוני:

”והיה עקב תשמעון”— כאשר ”תשמעון” (מנביא):

”עקב”

עונש קללות בא

”עקב” באתב”ש: זד”ש

זעקה, דבר, שבי

כלומר, אויב בא ומתגבר, הקללות מתממשות, ובשעת סכנה :
שהשטן מקטרג באתב"ש : בצבנט ידנגר עולה 420
תאמרו על חטאיכם :
וידוי באתב"ש : פמקפם עולה 420

ותחזירו לשמור את "המשפטים האלה" :
"עקב תשמעון" באתב"ש : זדש אביזפט עולה 420 למנין המילים "תרי"ג מצוות"
(באתב"ש 'אגמ"ר יהפפא').

כדי לזכות להצלה :
'לפנים משורת הדין'
באתב"ש : כוטמי יבפגא צקמט עולה 420

ועוד :
"והיה עקב תשמעון" – מדבר על העתיד
"ראה אנכי נותן לפניכם היום" – מדבר על ההווה.

אחרי שתדעו שבסוף ("עקב") כולם שומעים לה', ושכר המצוות בעולם הזה אין,
תתחילו להכין עצמכם כבר היום לקבל הברכה.

* * * * *

”והיה עקב”

פרק ז' פסוק י"ב:
”והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה'
א-ל-ה-י-ך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך”

במישור הרעיוני:
מוסר ליהודי לעשות הרמוז במילים ”והיה עקב”.
וזה:
תשובה:
”והיה עקב” באתב”ש: פצמץ זדש עולה 611 למנין ’תורה’.
צד ראשון בחזרה בתשובה זה שמירת התורה.

תפלה:
”והיה עקב” עולה 198 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה 207
התפלה באתב”ש: צאוכץ
”עקב”
ע-ערב
ק-קול
ב-בוקר
ערב ובוקר תשמיע קולך. ובמה? בתפלה.

צדקה:
”עקב” אותיות המילה ”בקע”
(שמות ל”ח, כ”ו) ”בקע לגלגלת”, כלומר כופר נפש, צדקה.

”עקב”-בסוף, תעשה מתכונת התשובה, כי:
”ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה”
ואז תזכה לקיום הברית והחסד.

* * * * *

”והיה עקב תשמעון”

פרק ז' פסוק י"ב:
”והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה...”

ונשאלת השאלה:
מה מונע מהאדם לשמוע את המשפטים ולקיים את המצוות?
כמובן זה יצר הרע שהאדם טיפח בתוכו.

וכדי שיוכל לשמוע ולקיים ולעשות המצוות צריך להשיב מלחמה נגד היצר.
ואמרו חז"ל:

ברכות ה', א':

” א"ר לוי בר חמא אמר ר"ש בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנאמר
(תהלים ד', ה') 'רגזו ואל תחטאו'. אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה שנאמר 'אמרו
בלבבכם' אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר 'על משכבכם' אם נצחו
מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר 'ודומו סלה' ”
וגם:

סוכה נ"ב, ב':

”תנא דבי רבי ישמעאל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש אם אבן הוא נימוח
אם ברזל הוא מתפוצץ”
(”מנוול” זה יצר הרע)

”לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנאמר רגזו ואל תחטאו”
איך מקיימים ”רגזו”?

”רגזו” עולה 216

דרך אחת שבטוח ירגיז את היצר זה כאשר לא שומעים ליצר, ומקיימים:
”נעשה ונשמע”

באתב"ש: טזבץ פטביז עולה 216

אם אחרי המאמץ הזה לא הצלחת לנצח אותו והיצר עדיין תוקף ומתגבר אומרים
לאדם שיעשה את הדברים הבאים:
יעסוק בתורה, כלומר ימשוך את היצר לבית המדרש, ואם לא עזר שיקרא קריאת
שמע, ואם זה לא עזר יזכור יום המיתה.

ונראה שיש רמז לזה מהמילים :
"והיה עקב תשמעון" – "והיה עקב" (כאשר יתקיים "עקב") אז "תשמעון".

כלומר כאשר עושים הרמוז באותיות המילה :
"עקב"

ע—עול (עול מלכות שמים, כלומר "יקרא קריאת שמע")

ק—קבר ("יזכור לו יום המיתה")

ב—בית ("משכהו לבית המדרש")

וגם :

"והיה עקב" באתב"ש : **פצמץ זדש** עולה **611** למנין המילה 'תורה'.
אז תקטין את השפעת היצר ותזכה לקיים "תשמעון את המשפטים האלה".

* * * * *

הסרת עין הרע

כתוב:

דברים פרק ז' פסוק ט"ו:

"והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך..."

ודורש המדרש בפרשת מצורע על הפסוק הזה:

מצורע רבה (ט"ז, ז'):

"והסיר ה' ממך כל חלי", ממך הוא שלא יבואו חוליים עליך. רבי אבין אמר זה יצר הרע שתחלתו מתוק וסופו מר. רבי תנחומא בשם ר"א, ורבי מנחמא בשם רב אמר, 'והסיר ה' ממך כל חלי' זו עין. על דעתיה דר"א תשעים ותשע בעין ואחד בידי שמים. ור' חמיא בדתיה דרבי חנינא ורבי נתן אמרי תרווחייהו תשעים ותשע בצנה ואחד בידי שמים. רב על דהוה שרי בבבל עינא בישא שחכא..."

לפי דרש המדרש 'והסיר ה' ממך כל חלי' – שיסיר חולי הבא מחמת, יצר הרע, עין הרע, שרב, צנה, ופשיעה.

ורמזים:

(1) "ה' ממך כל חלי"

ראש וסוף תיבות, אותיות: 'י'+ה', 'מ'+ך', 'כ'+ל', 'ח'+י' עולה 143
"זו עין" עולה 143

(1) "והסיר ה' ממך"

ראש תיבות, אותיות: 'ו', 'י', 'מ' עולה 56
עין באתב"ש: זמט עולה 56

(2) "והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי"

ראש תיבות, אותיות: 'ו', 'י', 'מ', 'כ', 'ח', 'ו', 'מ' עולה 130
עין עולה 130

(3) "כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת"

ראש תיבות, אותיות: 'כ', 'ח', 'ו', 'מ', 'מ', 'ה', 'א', 'י' עולה 130
עין עולה 130

(4) "חלי וכל מדוי מצרים הרעים"

סוף תיבות, אותיות: 'י', 'ל', 'י', 'ס', 'ס' עולה 130
עין עולה 130

(5) "והסיר ה' ממך כל חלי וכל"

עולה 561 ועוד 20 אותיות ועוד 6 מילים עולה 587
"זה יצר הרע" עולה 587

(6) "ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים"
סוף תיבות, אותיות: ה', ד', ל', י', ל', י', ס'
עולה 145
צנה עולה 145

(7) "והסיר ה' ממך"
באתב"ש:
פצחמג מ-ץ ייל
ראש תיבות, אותיות: פ', מ', י'
עולה 130
עין עולה 130

(8) "והסיר ה' ממך כל"
באתב"ש:
פצחמג מ-ץ ייל לך
סוף תיבות, אותיות: ג', צ', ל', ד'
עולה 143
עין עולה 143

(9) "ה' ממך כל"
באתב"ש:
מ-ץ ייל לך עולה 400
עין רע עולה 400

(10) "כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר"
באתב"ש:
לך סכס פלך יקפס יהגמי צגזמי תבג
סוף תיבות, אותיות: ד', ס', ד', ס', י', י', ג'
עולה 143
עין עולה 143

(11) "כל חלי וכל מדוי מצרים"
באתב"ש:
לך סכס פלך יקפס יהגמי
סוף תיבות, אותיות: ד', ס', ד', ס', י'
עולה 130
עין עולה 130

(12) "אשר ידעת לא ישימם בד"
באתב"ש:
תבג מקזא כת מבמיי של
סוף תיבות, אותיות: ג', א', ת', י', ל'
עולה 444
עינא בישא עולה 444

(13) "אשר ידעת"

באתב"ש :

תבג מקזא

444 ראש וסוף תיבות, אותיות : ת'+ג', מ'+א' עולה

444 עולה **עינא בישא**

* * * * *

”ונתנם בכל שנאיך”

פרק ז' פסוק ט"ו :
”והסיר ה' ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך”

אויב הוא גם שונא. בדרך כלל 'אויב' מוציא את שנאתו לפועל ובא נגדינו במלחמה. אבל 'שונא' יכול להיות רק בלב ולא עושה מעשה. ופלא הדברים, שכאשר עושים רצונו של מקום כתוב "ונתנם בכל שנאיך", ולא רק באויבך. אלא שכל שונאינו (וזה כולל אויבינו), וגם אלו שרק שונאים אותנו בלב, ידבקו בחולי. ושונאינו במשך הדורות הם האדומים והישמעאלים.

ורמזים:

(1) ”מדוה מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך”

ראש תיבות, אותיות:

מ', מ', ה', א', י', ל', י', ב', ו', ב', ש' עולה 446
השונאים בלב עולה 446

(2) ”בך ונתנם” עולה 568

לאדום ולישמעאל עולה 568

(3) ”ממך כל חלי וכל מדוה מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך”

ראש תיבות, אותיות:

מ', כ', ח', ו', מ', מ', ה', א', י', ל', י', ב', ו', ב', ש' עולה 520
זה אדום וישמעאל עולה 520

(4) ”לא ישימם בך ונתנם”

סוף תיבות, אותיות: א', ס', ד', ס' עולה 101

אדומים עולה 101

(5) ”לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ל'+א', י'+ס', ב'+ד', ו'+ס', ב'+ל', ש'+ד' עולה 501
ישמעאלים עולה 501

(6) ”ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך”

באתב"ש:

מקזא כת מבמיי של פטאטי שלך בטתמל

סוף תיבות, אותיות: א', ת', י', ל', י', ד', ל' עולה 501

ישמעאלים עולה 501

(7) "שנאיך"

באתב"ש:

481 עולה **בטתמל**

481 עולה **לישמעאל**

* * * * *

"וגם את הצרעה"

פרק ז' פסוק כ':

" וגם את הצרעה ישלח ה' אלקיך במ עז אבד הנשארים והנסתרים מפניך"

רש"י: "(סוטה ל"ו) מין שרץ העוף שהיה זורקת בהם מרה ומסרסתן ומסמאה את עיניהם בכל מקום שהיו נסתרים שם"

(1) **"וגם את הצרעה"** עולה 820

סוג שרץ העוף עולה 820

(2) **"את הצרעה ישלח ה' אלקיך במ עז אבד הנשארים והנסתרים מפניך"**

עולה 2911 ועוד 11 מילים עולה 2922

מין שרץ העוף המטילה בהם מרה ומסמאה עיניהם בכל מקום שהם

נסתרים עולה 2922

(3) **אבן עזרא:** **"חולי בגוף מגזרת צר"**

"וגם את הצרעה" עולה 820

חולי הצרעת עולה 819

* * * * *

מלחמת היצר

פרק ז' פסוק כ"ב:
"ונשל ה' א-ל-ה-י-ך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה"

כיבוש הארץ לקח 7 שנים, למרות שהיה אפשר לפגוע במלכי כנען במכה אחת.
ורמזים:

"א-ל-ה-י-ך את הגוים" ראש תיבות, אותיות: א', א', ה' עולה 7.

וגם:

"א-ל-ה-י-ך את הגוים האל מפניך" עולה 767 ועוד 5 מילים עולה 772
שבע שנים עולה 772

נשל את הגוים מפניך במשך 7 שנים, ולפי:
"ונשל ה'" עולה 412
ז' שנים עולה 407 ועוד 5 אותיות עולה 412

וזה כדי לבטל "פן תרבה עליך חית השדה", ולפי:
"פן תרבה" באתב"ש: וט אגשץ עולה 409
בז' שנים עולה 409

במישור הרעיוני:

אנשי המוסר ממליצים לאדם לא להילחם נגד היצר מלחמה לכלותו בבת אחת.
אלא מלחמה הדרגתית, מעט מעט, ואז תוכל לנצח אותו. כי יצר הרע מובנה בתוכנו ועלול לנקם למי שהולך נגדו בכוח מהר מדי.

וניקח מוסר כאן במלחמת היצר:
"ונשל ה' א-ל-ה-י-ך" – הבא לטהר מסיעים לו מהשמים
מסיעים לו להתגבר על היצר, ולפי:

"את הגוים האל מפניך" – 'הגוים', רמז ליצר הרע (המכונה סתם 'יצר'), ולפי:
"הגוים האל מפניך" עולה 300
יצר עולה 300

'יצר' זה קיצור ליצר הרע שכולל הרבה יצרים רעים שיש לאדם, ולפי:
"ה' א-ל-ה-י-ך את הגוים האל מפניך מעט מעט"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

י'+ה', א'+ך', א'+ת', ה'+ס', ה'+ל', מ'+ך', מ'+ט', מ'+ט' עולה 675
יצרים הרעים עולה 675

המלחמה נגד כל היצרים הרעים, גם כאשר יש סיעתא דשמיא, מוכרחה להיות "מעט מעט".

"האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם"
ראש תיבות, אותיות: ה', מ', מ', מ', ל', ת', כ' עולה 575
יצר הרע עולה 575

וגם:
"האל מפניך מעט"
באתב"ש:
צתך יוטמל יזן עולה 672 ועוד 3 מיילים עולה 675
יצרים הרעים עולה 675

כי קיימת סכנה, פן תתגבר עליך היצר, ולפי:
"כלתם מהר פן תרבה עליך"
באתב"ש:
לכאי יצג וט אגשץ זכמל עולה 670 ועוד 5 מיילים עולה 675
יצרים הרעים עולה 675

"חית השדה" רמז ליצר. כי בדומה לחית השדה הבא לטרוף אותך ולפגוע בך,
כך היצר יבוא ויטרוף את דעתך אם תנסה לגרש אותו מהר מדי, ולפי:
"מהר פן תרבה עליך חית"
סוף תיבות, אותיות: ר', ו', ה', ד', ת' עולה 675
יצרים הרעים עולה 675

בכל השנה מגרשים אותו "מעט מעט", אבל יש זמן בשנה הכי טוב לנצח אותו קצת
יותר מהר, "מעט" (ולא "מעט מעט"), וזה בחודש אלול, חודש התשובה, ולפי:
"מעט" באתב"ש: יזן עולה 67
אלול עולה 67

* * * * *

כיבוש הארץ

בכיבוש הארץ כתוב אחד אומר :

פרק ז' פסוק כ"ב :

"ונשל ה' א-ל-ה-י-ך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה

עליך חית השדה"

וכתוב אחד אומר :

פרק ט' פסוק ג :

"והורשתם והאבדתם מהר"

כתוב אומר "מעט מעט", וכתוב אחד אומר "מהר".

ונשאלת השאלה איך מיישבים ביניהם?

בדרך כלל במלחמה כוללת, כמו מלחמת כיבוש, יש קרבות בודדות ויש המלחמה הכוללת.

הרמב"ן והרשב"ם מפרשים שהמילה "מהר" מתייחסת לקרב עם כל אחד מה 31 מלכי ארץ כנען. שהמלחמה עם מלך אחד תהיה מהר. לא יצטרכו לבנות מבנים כבדים נגד עירו או להילחם הרבה זמן אתו, אלא יכניעו וישמידו אותו מהר. אבל כיבוש הארץ יהיה "מעט מעט". תהיה הפסקות בין המלחמות עם המלכים. וידוע, שכיבוש הארץ נמשך שבע שנים.

ורמז :

"ונשל ה' א-ל-ה-י-ך את הגוים האל מפניך"

באתב"ש :

פטבך מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל תא צרפמי צתך יוטמל

ראש תיבות, אותיות : פ', מ', ת', ת', צ', צ', י' עולה 1110

כיבוש שבע שנים עולה 1110

במישור הרעיוני :

ניתן לקחת מוסר ודרך פעולה ממלחמת הכיבוש.

יש אויב חיצוני, כמו הכנעניים האמוריים, היושבים בארץ.

יש אצלנו אויב פנימי, היושב בתוכנו, יצר הרע.

"את הגוים האל"

באתב"ש :

תא צרפמי צתך

ראש תיבות, אותיות : ת', צ', צ' עולה 580

היצר הרע עולה 580

וכמו שהיו כמה עמים בארץ כנען שנשארו להילחם, גם יצר הרע אצלנו מורכב מהרבה יצרים.

ונלמד מזה גם לעשות מלחמת היצר "מעט מעט".

ורמז :

"הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם"

ראש תיבות, אותיות : ה', ה', מ', מ', ל', ת', כ' עולה 580

היצר הרע עולה 580

כי אמרו אנשי המוסר, לא לנסות להכניע את כל היצרים בבת אחת.

כי היצר מתוחכם, ומתגבר אצלנו מיום ליום, וינקום בנו אם ננסה להכניע אותו כליל בבת אחת.
(בדומה לכיבוש הארץ "פן תרבה עליך חית השדה", קרי היצר יבוא להכשיל אותך ולפגוע בך כמו שעושה חית השדה)
אלא, צריך לפעול נגד כל אחד מהיצרים בנפרד. וזה יכול להיות יחסית מהר.
ואם נתקלים בקשיים, קח עצמך לבית המדרש. כי שם אתה עוסק בתורה וקשה ליצר להשפיע עליך. וגם התורה נבראה לעזור לך מול יצר הרע:
"טוב לי תורת" באתב"ש: **נפש כם אפגא** עלה 575 למנין המילים **'יצר הרע'**.
(תהלים קי"ט, ע"ב: "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף")

* * * * *

המתחיל במצוה אומרים לו גמור

פרק ח' פסוק א':
" כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם
וירשתם את הארץ אשר נשבע ה' לאבתים " רש"י: "ומדרש אגדה, אם התחלתה במצוה גמור אותה, שאינה נקראת המצוה
אלא על שם גומרה"

עולה 2797 "כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות"
עולה 2797 מתחיל מצוה אומרים לו גמור, מצוה נקראת על שם גומרה

ועוד:
רש"י (על "כל המצוה"):
"...ומדרש אגדה אם התחלתה במצוה גמור אותה שאינה נקראת המצוה אלא על שם
גומרה..."

"מצוך היום תשמרון" עולה 1213 ועוד 3 מילים עולה 1216
המתחיל מצוה אומרים לו גמור עולה 1216

* * * * *

חודש אלול, חודש התשובה

פרק ח' פסוק ב':
"וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אל-ה-י-ך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך
לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא"

במישור הרעיוני:
בחודש אלול כולנו במבחן האם נשוב בתשובה לפני יום הדין, ולפי:
"לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר"
ראש תיבות, אותיות: ל', ל', א', א', ב', ה' עולה 67 למנין המילה 'באלול'.

וגם:
"לנסתך" באתב"ש: כטחאל עולה 68 ועוד המילה עולה 69
באלול עולה 69

וגם:
"למען ענתך לנסתך"
באתב"ש:
כזט זטאל כטחאל
סוף תיבות, אותיות: ט', ל', ל' עולה 69
באלול עולה 69

וגם:
"למען ענתך לנסתך לדעת"
באתב"ש:
כזט זטאל כטחאל כקזא
ראש תיבות, אותיות: כ', ז', כ', כ' עולה 67
אלול עולה 67

וגם:
"לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר"
ראש תיבות, אותיות: ל', ל', א', א', ב', ה' עולה 69
באלול עולה 69

בעצם אנחנו נמצאים במבחן כל הזמן ובפרט בסוף השנה בין תשעה באב לסוף חודש
אלול (ראש השנה) לראות אם נחזור בתשובה ונזכה בדין.

וכתוב כאן "ארבעים שנה", וניקח מזה מוסר לכארבעים ימים בשנה שבין תשעה באב לראש השנה שבהם עיקר הזמן שנוח לתשובה וזה חודש אלול:
"הליכך ה' אלקיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך"
 סוף תיבות, אותיות:
 ד', ה', ד', ה', ס', ה', ר', ו', ד', ד' עולה 385
 חודש אלול עולה 385

"זה ארבעים שנה במדבר" – וכדאי לנו לעשות את ארבעים הימים האלו של השנה "במדבר", הרומז על מקום הפקר. בימים האלו נעזוב, ונפקיר, את מעשינו הרעים. וכדי להצליח, נשים את עצמנו ארבעים ימים "במדבר", ארבעים ימים בלימוד התורה שניתנה במדבר אחרי ארבעים יום.

וגם בימים האלו, בין תשעה באב לראש השנה, נחדש את הקשר שלנו בברית התורה, נעשה את עצמנו כאילו עכשיו מקבלים את לוחות הברית, הדברות (ונתפוס "נעשה ונשמע"):

"הדרך אשר הליכך ה' אל-ה-י-ך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך"
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
 ה'+ד', א'+ר', ה'+ד', י'+ה', א'+ד', ז'+ה', א'+ס', ש'+ה', ב'+ר',
 ל'+ו', ע'+ד', ל'+ד' עולה 1067
 לוחות הברית עולה 1067

וגם (פרק ט' פסוק ט'):
"בעלתי ההרה לקחת לוחות" ראש תיבות, אותיות: ב', ה', ל', ל' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

ונחזור ללכת בדרך אשר ה' הוליק אותנו, בי' הדברות, בדרך התורה:
"אשר הליכך ה'" עולה 612
 דברות עולה 612

ונתפוס "נעשה ונשמע":
"כל הדרך אשר הליכך ה'" עולה 891
"נעשה ונשמע" עולה 891

ולשמור המצוות (פרק ח' פסוק א'):
"כל המצוה אשר אנכי מצוך" ראש תיבות, אותיות: כ', ה', א', א', מ' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

ועוד:
 בחודש אלול אנחנו מחזקים את הקשר בינינו לבין הקב"ה:

תהילים פרק ל"ג פסוק י"ב:

"אשרי הגוי אשר ה' א-ל-ה-י-ו העם בחר לנחלה לו"

"העם בחר לנחלה לו"

ראש תיבות, אותיות: ה', ב', ל', ל' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

בחודש אלול מחדשים את הקשר שלנו עם הקב"ה כאשר חוזרים לשמור מצוותיו.
"את ה' האמרת היום להיות לך ל-א-ל-ה-ים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו"
באתב"ש:

תא מ-ץ צתיגא צמפי כצמפא כל כ-ת-כ-צ-מי פככלא שקגלמף פכביג סדמף פיהפאמף
סוף תיבות, אותיות:

א', צ', א', י', א', ל', י', א', א', ג', א', א', עולה 387
בחודש אלול עולה 387

כביכול, בוחרים בהקב"ה לנחלה ("העם בחר לנחלה- לו") שאנחנו העם שבחרים לו, כמו
בעבר:

דברים פרק כ"ו פסוק י"ז:

"את ה' האמרת היום להיות לך ל-א-ל-ה-ים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו
ומשפטיו ולשמע בקלו"

והקב"ה שומר אותנו כעמו. אנחנו העם (מתוך 70 אומות העולם) שבחר להיות הנחלה שלו
("העם בחר- לנחלה לו"), ולפי:

דברים פרק כ"ו פסוק י"ח:

"ה' האמריך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר ולשמר כל מצותיו"

בחודש אלול, הזמן הכי נוח בשנה לחזור בתשובה נחזור לשמור תורתו.
וכאשר אנחנו נבחר בדרך התורה, יהיה ברור לכול העמים שהקב"ה בחר בנו "להיות לו
לעם סגולה" כמו שהובטח:

דברים פרק י"ד פסוק ב':

"כי עם קדוש אתה לה' א-ל-ה-י-ך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר
על פני האדמה"

"בחר ה' להיות לו" סוף תיבות, אותיות: ר', ה', ת', ו' אותיות המילה 'תורה'.
שמירת תורתו זה ההוכחה שאנחנו עמו (ועם סגולה). והזמן הכי נוח לזה חדש אלול,
ולפי:

"להיות לו לעם סגלה כאשר דבר"

באתב"ש:

כצמפא כף כזי חרכץ לתבג קשג

ראש וסוף תיבות, אותיות:

כ'+א', כ'+א', כ'+א', ח'+ץ', ל'+ג', ק'+ג' עולה 385
חודש אלול עולה 385

כן יהי רצון.

* * * * *

שומר מצוות ה' - חי

פרק ח' פסוק ג':
"כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם"

פרק ח' פסוק ז':
"ושמרת את מצות ה' אלקיך ללכת בדרכיו"

האדם חי כאשר הוא שומר (עושה) את מצות ה'.

(1) "מוצא" עולה 137 ועוד 4 אותיות עולה **141**
מצוה עולה **141**

(2) "כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" עולה 516 ועוד 24 אותיות עולה **540**
"מצות" עולה 536 ועוד 4 אותיות עולה **540**

* * * * *

”על כל מוצא פי ה' יחיה”

פרק ח' פסוק ג':

”ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם”

”מוצא פי ה'” – התורה, כולל י' הדברות, תרי”ג המצוות, המשנה, הגמרא, וההלכות. יש כאן רמזים לכל הדברים הללו:

רמזים למצוות:

”לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ל'+א', ע'+ל', ה'+ס', ל'+ו', י'+ה', ה'+ס', כ'+י', ע'+ל', כ'+ל', מ'+א', פ'+י', י'+ה', י'+ה' עולה 613 למנין המילה 'תרי"ג'

וגם:

”כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

כ'+י', ל'+א', ע'+ל', ה'+ס', ל'+ו', י'+ה', ה'+ס', כ'+י', ע'+ל', כ'+ל', מ'+א', פ'+י' עולה 613
תרי"ג עולה 613

רמזים למשנה:

”לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה”

ראש תיבות, אותיות:

ל', ע', ה', ל', י', ה', כ', ע', כ', מ', פ', י', י' עולה 400
המשנה עולה 400

וגם:

”כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי”

ראש תיבות, אותיות:

כ', ל', ע', ה', ל', י', ה', כ', ע', כ', מ', פ' עולה 400
המשנה עולה 400

רמזים לגמרא:

”לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ל'+א', ע'+ל', ה'+ס', ל'+ו', י'+ה', ה'+ס', כ'+י', ע'+ל', כ'+ל', מ'+א', פ'+י', י'+ה', י'+ה' עולה 613
גמרא באתב"ש: ריגת עולה 613

וגם:

"כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

כ'+י', ל'+א', ע'+ל', ה'+ס', ל'+ו', י'+ה', ה'+ס', כ'+י', ע'+ל',

כ'+ל', מ'+א', פ'+י' עולה 613

גמרא באתב"ש: ריגת עולה 613

ועוד:

"לא על הלחם לבדו יחיה", אלא על יי הדברות,

ורמזים:

"על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ע'+ל', ה'+ס', ל'+ו', י'+ה', ה'+ס', כ'+י', ע'+ל', כ'+ל', מ'+א',

פ'+י', י'+ה', י'+ה', ה'+ס' עולה 627

י הדברות עולה 627

וגם:

"לא על הלחם"

באתב"ש:

כת זך צכסי עולה 627

י הדברות עולה 627

וגם:

"כי לא על הלחם"

באתב"ש:

לס כת זך צכסי

ראש וסוף תיבות, אותיות: ל'+ס', כ'+ת', ז'+ד', צ'+י' עולה 617

הדברות עולה 617

ועוד:

"לא על הלחם לבדו יחיה", אלא על המשנה,

ורמזים למשנה:

"יחיה האדם כי על כל מוצא" עולה 400

המשנה עולה 400

וגם:

"אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה"

ראש תיבות, אותיות: א', ל', ה', כ', ל', ע', ה', ל', י' עולה 201
המשנה באתב"ש: יבטץ עולה 201

וגם:

"על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם"
באתב"ש:

זך צכסי כשקף מסמץ צתקי לס זך לך יפהת וס מ-ץ מסמץ צתקי
ראש תיבות, אותיות:

ז', צ', כ', מ', צ', ל', ז', ל', י', ו', מ', מ', צ' עולה 500
על המשנה עולה 500

וגם:

"הודעך" עולה 105 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 111
משנה באתב"ש: יבטץ עולה 111

וגם:

"למען הודעך כי לא עלי"

סוף תיבות, אותיות: ך', י', א', ל' עולה 111
משנה באתב"ש: יבטץ עולה 111

וגם:

"מוצא" באתב"ש: יפהת עולה 495 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 500
על המשנה עולה 500

ועוד:

"לא על הלחם לבדו יחיה", אלא על הגמרא,
ורמזים:

"כי לא על הלחם" עולה 244
גמרא עולה 244

וגם:

"הודעך כי לא על הלחם" עולה 349
על הגמרא עולה 349

וגם:

"האדם כי על כל מוצא פי"
באתב"ש:

צתקי לס זך לך יפהת וס

ראש וסוף תיבות, אותיות :

צ'+י', ל'+ס', ז'+ך', ל'+ך', י'+ת', ו'+ס' עולה 703
הגמרא באתב"ש : צריגת
עולה 703

ועוד :

"לא על הלחם לבדו יחיה", אלא על פסקי הלכה של חכמנו ז"ל,

ורמז :

"אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל

מוצא פי ה' יחיה האדם"

ראש תיבות, אותיות :

א', ל', ה', כ', ל', ע', ה', ל', י', ה', כ', ע', כ', מ', פ', י', י', ה' עולה 461
הלכות
עולה 461

"וירעבך ויאכלך" עולה 395

משנה
עולה 395

* * * * *

"ארץ נחלי מים"

פרק ח' פסוק ז':

"כי ה' א-ל-ה-יך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר"

ידוע שהמילה 'מים' רמז לתורה.

הפסוק מציין את שבח ארץ ישראל שנתברכה במים.

ואמרו חז"ל, "אין תורה כתורת ארץ ישראל"

ועוד 'אווירה של ארץ ישראל מחכים'

ולפי זה ארץ ישראל זה מקום של חידושי וגילוי רזי תורה ולימוד תורה בנחת.

ורמזים מהפסוק:

(1) "מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי"

עולה 806 ועוד 21 אותיות עולה 827

דברי תורה עולה 827

(2) "ארץ טובה ארץ נחלי" עולה 702 ועוד 4 מילים עולה 706

לימוד התורה עולה 706

(3) "נחלי מים עינת" עולה 718 ועוד 3 מילים עולה 721

ללמוד תורה עולה 721

(4) "ותהמת יצאים" עולה 1002 ועוד 10 אותיות עולה 1012

תורתו עולה 1012

(5) "ותהמת יצאים בבקעה ובהר"

סוף תיבות, אותיות: ת', ס', ה', ר' עולה 645

משנה וגמרא עולה 645

(6) "מים עינת ותהמת יצאים"

ראש וסוף תיבות, אותיות: מ'+ס', ע'+ת', ו'+ת', י'+ס' עולה 1006

תורת עולה 1006

(7) "עינת"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ע'+ת' עולה 470

תנ"ך עולה 470

(8) "ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים"

באתב"ש :

תגה טסכס ימי זמטא פאציא מהתמי

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ת'+ה', ט'+ס', י'+י', ז'+א', פ'+א', מ'+י' עולה 613

תרי"ג עולה 613

(9) "נחלי מים עינת ותהמת יצאים"

באתב"ש :

טסכס ימי זמטא פאציא מהתמי

עולה 923 ועוד 21 אותיות ועוד 5 מילים עולה 949

חידושי תורה עולה 949

ועוד :

פרק ח' פסוק ט' :

"ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל

ומהרריה תחצב נחשת"

משנה אבות : "אם אין לחם אין תורה"

הפסוק מציין שבארץ ישראל יהיה לחם ולשובע, ואז תוכל ללמוד תורה ולשמור תרי"ג המצוות בנחת.

(1) "לחם לא תחסר כל" עולה 827

דברי תורה עולה 827

(2) "לחם לא תחסר"

ראש וסוף תיבות, אותיות : ל'+ס', ל'+א', ת'+ר' עולה 701

לימוד תורה עולה 701

(3) "לא תחסר" עולה 699 ועוד 2 מילים עולה 701

לימוד תורה עולה 701

(4) "לא תחסר כל בה ארץ" עולה 1047 ועוד 5 מילים עולה 1052

ארץ זבת חלב ודבש עולה 1052

(5) "בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה"

סוף תיבות, אותיות : ה', ס', א', ר', ל', ה', צ', ר', ה', ל', ה' עולה 611

תורה עולה 611

(6) "בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב"
סוף תיבות, אותיות:

ה', ס', א', ר', ל', ה', צ', ר', ה', ל', ה', ב' עולה 613
תרי"ג עולה 613

(7) "בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב"
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ב'+ה', ל'+ס', ל'+א', ת'+ר', כ'+ל', ב'+ה', א'+צ', א'+ר', א'+ה', ב'+ל',
ו'+ה', ת'+ב' עולה 1508
אווירה של ארץ ישראל מחכים עולה 1508

(8) "ארץ אשר לא במסכנת תאכל"

סוף תיבות, אותיות: צ', ר', א', ת', ל' עולה 721
ללמוד תורה עולה 721

(9) "לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר"
תורת ארץ ישראל עולה 1838
עולה 1838

(10) "לא במסכנת" עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611
תורה עולה 611

(11) "לא במסכנת" עולה 603 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 613
תרי"ג עולה 613

(12) "אשר לא במסכנת תאכל"
באתב"ש:

תבג כת שיחלטא אתלך
ראש תיבות, אותיות: ת', כ', ש', א' עולה 721
ללמוד תורה עולה 721

(13) "לא במסכנת"
באתב"ש:

כת שיחלטא
ראש וסוף תיבות, אותיות: כ'+ת', ש'+א' עולה 721
ללמוד תורה עולה 721

(14) "בה לחם לא תחסר כל בה"

באתב"ש :

שץ כסי כת אסחג לך שץ

סוף תיבות, אותיות : 'ץ, י', ת', ג', ד', 'ץ' עולה 613

תרי"ג עולה 613

(15) "בה לחם לא תחסר כל בה ארץ"

באתב"ש :

שץ כסי כת אסחג לך שץ תגה

עולה 1820 ועוד 18 אותיות עולה 1838

תורת ארץ ישראל עולה 1838

(16) "לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה"

באתב"ש :

כת אסחג לך שץ תגה תבג תשטמץ

סוף תיבות, אותיות : 'ת', ג', ד', 'ץ', ה', ג', 'ץ' עולה 611

תורה עולה 611

(17) "לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה"

באתב"ש :

כת אסחג לך שץ תגה תבג תשטמץ שגעך פיצגמץ

סוף תיבות, אותיות : 'ת', ג', ד', 'ץ', ה', ג', 'ץ', ד', 'ץ' עולה 721

ללמוד תורה עולה 721

* * * * *

”ארץ טובה”

ארץ ישראל, ”ארץ טובה”. וחלק מין הסגולות של ארץ ישראל היא שאין תורה כמו תורת ארץ ישראל, והאזיר של ארץ ישראל מחכים, ורק בארץ ישראל ניתן לקיים כל המצוות.

ובפסוקים שמתארים את הארץ יש רמזים לזה, לתורה ולמצוות:
ולפי:

פרק ח' פסוק ז':

”כי ה' א-ל-ה-י-ך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר”

ורמזים:

”ארץ טובה ארץ” עולה 604 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה 617
הדברות
עולה 617

וגם:

”עינת ותהמת יצאים בבקעה”

באתב”ש:

זמטא פאציא מהתמי ששדזץ פשצג

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ז'+א', פ'+א', מ'+י', ש'+ץ', פ'+ג' עולה 612

דברות
עולה 612

וסגולת התורה בארץ ישראל רמוז גם בפסוק:

שמות פרק ג' פסוק ח':

”...ולהעלתו מן הארץ שהוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש...”

”ורחבה”
עולה 221

”לי תורת פיך” באתב”ש: כם אפגא ומל עולה 221

(תהלים קי”ט, ע”ב- ”טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף”)

כי גם התורה מכונה 'ורחבה', ולפי:

איוב פרק י”א פסוק ט':

”אַרְפֵּה מֵאַרְץ מִדָּה וְרַחֲבֶה מִנֵּי יָם”

ועוד:

כתוב בגמרא (תרומה כ”ט, א', ובבא בתרא קנ”ח, ב'):

”אזירא דארץ ישראל מחכים”

הפשט, מחכים לחכמים ללמוד תורה.

ורמז:

”ארץ טובה ארץ נחלי מים”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ץ', ט'+ה', א'+ץ', נ'+י', מ'+ם' עולה 336

עולה 336
אזירא מחכים

וכתוב על התורה והמצוות הנקראים עדות (ראה רד”ק):

תהלים פרק י”ט פסוק ח': ”עדות ה' נאמנה מחכימת פתי”

ורמוז :

"א-ל-ה-י-ך מביאך אל ארץ טובה ארץ"

באתב"ש :

'ת-כ-צ-מ-ל ישמתל תך תגה נפשך תגה'

ראש תיבות, אותיות : ת', י', ת', ת', נ', ת' עולה 1660

"עדות ה' נאמנה מחכימת פתי" עולה 1660

ועוד :

פרק ח' פסוק ח' :

"ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש"

ורמזים לתורה ולמצוות :

"חטה ושערה" עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611

תורה עולה 611

וגם :

"וגפן ותאנה" עולה 601 ועוד 9 אותיות ועוד 2 מילים עולה 612

דברות עולה 612

וגם :

"ארץ חטה"

באתב"ש :

תגה סנך עולה 608 ועוד 6 אותיות ועוד 2 מילים עולה 616

התורה עולה 616

וגם :

"זית שמן ודבש"

באתב"ש :

עמא ביט פקשב עולה 614 ועוד 3 מילים עולה 617

הדברות עולה 617

ועוד :

"ה' א-ל-ה-י-ך מביאך"

"אל ארץ טובה" עולה 344

ארץ שלפי המדרש הקב"ה ברא ראשון, וממנה כל הארצות. ולפי :

מדרש הנעלם (דרך קבלה כעין ספר הזוהר) :

"א"ר יהודה מהכל עשה אחד...וארץ אותה המשובחת מכולן, וזו ארץ ישראל, וממנה

נתהוו שאר הארצות" :

'ברא עלמא' עולה 344

(זאת אומרת, כאשר הקב"ה 'הסתכל בתורה וברא את העולם', ברא ארץ ישראל לפני כל שאר הארצות)

ובארץ ישראל תתקיים הברית :

ברית באתב"ש : **שגמא** עולה 344

קרי, התורה. ושם תזכה לשוח בדברי תורה :

לשוח עולה 344

וכוח התורה יתגלה ("מחכים") לך שם :
כוח תורה באתב"ש : **לפס אפגץ** עולה 344
ובזה יתקיים רצון ה' ותהיה נחת רוח לנשמה :
נחת רוח לנשמה באתב"ש : **טסא גפס כטביץ** עולה 344

* * * * *

”לא תחסר”

פרק ח' פסוק ט':
”...לא תחסר כל בה...”

בעל הטורים: ”תחסר, תגין על הרי”ש לומר שהיא ראש עטרות תבל”

אולי יש רמז לדבר מהמילה ”תחסר”. מסוף המילה לתחלתה, אותיות: ר', ס', ח', ת'.

ר' – ראש
ס', ח' – עולה 68 ועוד 2 האותיות עולה 70 לאות ע' - עטרות
ת' – תבל

קרי, ראש עטרות תבל.

* * * * *

"וצמאון אשר אין מים"

פרק ח' פסוק ט"ו:
"המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש"

במישור הרעיוני:
מוליך אותנו בתורה, בדרך המצוות, שיהיה לנו 'כפר' לנפש:
"המוליכך" באתב"ש: ציפכמלל עולה 300 למנין המילה 'כפר'.

כי התורה סם החיים נגד "נחש שרף ועקרב" (נחש כינוי לשטן), נגד השטן ותחבולותיו
שמירת תרי"ג המצוות:
"במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב"
סוף תיבות, אותיות: ר', ל', א', ש', ף', ב' עולה 613
תרי"ג עולה 613

"וצמאון אשר אין מים" – "אשר אין מים" אומר דרשני. הלא אם יש מים אין צימאון.
אלא נלמד מכאן מוסר.
"וצמאון" – צימאון רוחני
ולמה?
"אשר אין מים" – אין תורה (התורה נמשלה למים)

וכדי להסיר את הצימאון:
"המוציא לך מים מצור החלמיש"
"מים" – רמז לתורה

"מצור" עולה 336 ועוד המילה עולה 337
הר סיני עולה 335 ועוד 2 מילים עולה 337

"החלמיש" עולה 393
החלמיש באתב"ש: צסכימב עולה 222
ביחד (393+222) עולה 615 ועוד 2 המילים עולה 617 למנין המילה 'הדברות'.

הוציא ונתן לנו התורה, קרי הדברות מהר סיני, להסיר מאיתנו צימאון רוחני ולזכות
אותנו בתרי"ג מצוות שיהיו לנו כפר לנפש.

* * * * *

”קשה ערף”

פרק ט' פסוק ז':
”לא בצדקתך... כי עם קשה ערף אתה”

בתוך התוכחה של משה רבנו לבני ישראל מוזכר הביטוי, ”עם קשה ערף אתה”. המילה ”עם” בדרך כלל משמעותו, הערב רב. גם משתמשים במילה ”עם” לכינוי החלקים הפחות טובים של בני ישראל. אולי בתוך המילה הזה טמון רמז לדברים רעים שעשו בני ישראל: ”עם”, אותיות: ע', ס'.
ע-י- עגל
ס' – מסכה
ועוד:
ע-י – עצת
ס' – מרגלים

החטאים האלו גרמו צרות רבות לבני ישראל במשך הדורות.

* * * * *

“ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה'”

פרק ט' פסוק י':

“ ויתן ה' אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלקים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל”
גמרא מסכת מגילה דף י"ט עמוד ב': " ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מאי דכתיב, ' ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר', מלמד שהראהו הקדוש ברוך הוא למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה שהסופרים עתידין לחדש, ומאי ניהו? מקרא מגילה”

“ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל”

עולה 2572

הראה למשה דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים ומה הם? מקרא מגילה

עולה 2572

אולי רמז לדברי רב חייא בר אבא בשם רבי יוחנן.

ועוד:

(1) “ויתן ה' אלי”, ראש תיבות אותיות: ו', י', א', עולה 17.
רמז ליום 17 בתמוז.

(2) “ויתן”, עולה 466 ועוד 4 מילים עולה 470
17 תמוז עולה 470

* * * * *

”קום רד”

פרק ט' פסוק י"ב:

”...קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים...”

- (1) ”קום רד מהר”, סוף תיבות, אותיות: ס', ד', ר', אותיות המילה 'מרד'.
”קום רד מהר”, סמיכת אותיות, פעמים המילה 'מרד'.
אולי רמז שבחטא הזה העם מרדו במצות ה'.
- (2) ”עמך אשר הוצאת”, סוף תיבות, אותיות: ד', ר', ת', המילה 'כרת'.
אולי רמז שבאותה רגע היו חיבים מיתה בידי שמים.
- (3) ”שחת”, בכיוון הפוך המילה 'תחש'. המעשה שעשו ששמו להם מסכה – דומה לעור תחש במובן שהוא מכסה ומפריד. הם שמו הפרדה בינם לבין ה'.

”שחת” – אותיות ש', ח', ת' :

ש' – שמו

ח' – חוסם

ת' – תפילות

הדבר הזה לא רק חטא גדול אלא גם חוסם תפילותיהם מלהישמע.

* * * * *

”הרף”

פרק ט' פסוק י"ד:
”הרף ממני ואשמידם...”
רס"ג: ” אם תפסיק מלהתפלל עליהם אשמידם”

”הרף”, אותיות: ה', ר', ף'
ה' – הסר או הפסק
ר' – רינתך
ף' – פילולך

אולי רמז לדברי הרס"ג.
שמשה רבנו לא יפסיק להתפלל עליהם (רינה ופילול לשונות תפילה).

(מתכונת התפילה בנויה משלבים. פותחים בשבח וממשיכים אחריו בבקשות.
”אמר ר' יוחנן: עשרה לשונות נקראת תפילה, ואלו הן: שוועה, צעקה, נאקה, רינה, פגיעה, ביצור,
קריאה, ניפול, פילול ותחנונים”. רינה ופילול הם חלק מ 10 לשונות של תפילה.
רינה זו תפילה של שבח – ראה עין יעקב מסכת ברכות דף נ"ו. פילול זו תפילה של בקשה. וכך מסביר
הרב עודד מיטלמן בבית מדרש הוירטואלי:
רינה - אנו מרננים ומשבחים את ריבוננו של עולם.
פילול - בקשת מתנת חינוך, ללא הזכרת לזכויות. במדרגה זו פונה האדם אל ה' בבקשה למלא את
רצונו לא בגלל שמגיע לו, אלא כמתנת חינוך, כגילוי ה' בטהרתו
ובספר מאורי יעקב כתוב:
פילול – ”שהמתפלל נמצא במצב של עריכת טענות בפלילים וכל זה בכדי לשכך כעס ה' ולהביא לידי
פיוס”)

* * * * *

האותיות פרחו

פרק ט' פסוק י"ז :
"ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל ידי ואשברם לעיניהם"

אור החיים : "צריך לדעת למה הוצרך לתפוש והלא בידו היו. ואולי כשלא חטאו ישראל היו הלוחות גבוהות על יד משה ולא היתה ידו משגת לקחת אותם. וכמו שדקדק לומר שלפני זה ושני הלוחות על שתי ידיו לא אמר בשתי ידי או בידי אלא נתכוון לומר שלא היו בידיו ממש אלא גבוהות למעלה מידיהו והיו נושאות עצמן ואחר שראה העגל הוסר כח קדושתם והוצרך לתופשם בידו"

יונתן בן עוזיאל : " ואחדת בתרין לוחיא וטלק תיננון מעלוי תאתין ידי ותברתיננון ואתון חמיין כד לוחיא מיתברין ואתוותא פרחין"

וכתוב עוד בנושא שבירת הלוחות בספר שמות :
שמות ל"ב, י"ט :

"ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישבר אתם תחת ההר"

יונתן בן עוזיאל (שמות ל"ב, י"ט) : "...רתח רוגזיה דמשה וטלק מן ידוי ית לוחיא ותבר תהון בשיפולי טוורא ברם כתב אקדישה די בהון חוה פרח וטייס לאויר שמיא..."

לפי חז"ל הלוחות נשאו את עצמן ("מעל ידי"). וכאשר משה רבנו ראה (או הלוחות ראו) מה שעשו בני ישראל, האותיות פרחו מהלוחות לשמים. ואז היה אפשרי למשה רבנו לתפוש הלוחות בידיו ולהשליכן בתחתית ההר. ואולי כל זה רמוז במילה "ואתפש".

"ואתפש", אותיות : ו', א', ת', פ', ש'

ו' – 6, אחרי שש שעות. כאשר משה רבנו לא ירד בשעה שש ("כי בשש משה לרדת מן ההר", קרי 'בשש', בא שש, בחצות היום, והוא לא ירד), הם חטאו. ואחרי 6 שעות ירד משה רבנו מההר וכאשר התקרב למחנה האותיות פרחו מעל הלוחות לשמים, ואז תפש הלוחות בידיו.

א' – אותיות

ת' – תורה

פ' – פרחו

ש' – שמימה

(גם רמוז מאותיות ו', א', ת', אותיות המילה "אות")

"ואתפש" – אחרי שש שעות אותיות התורה פרחו שמימה.

* * * * *

משוי הלוחות

פרק ט' פסוק י"ז :

"ואתפש בשתי הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם"

שמות פרק ל"ב פסוק י"ט : "ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר"
כלי יקר (שמות פרק ל"ב פסוק י"ט) : "...בלחות' לא נאמר, אלא 'על הלוחות', שנקבעו עליהם מלמעלה לכך דרשו חרות לשון חירות. לומר, כשם שהיו אותיות הללו בני חורין ולא נשתעבדו אל הלוחות כלל, ולא נתבטלו בביטול הלוחות, שהרי בשבירת הלוחות היו האותיות פורחות, אם כן בוודאי אינן משתעבדים על חומר האבן..."

לפי חז"ל, כאשר משה רבנו התקרב למחנה בני ישראל וראה את המעשה שעשו, חרה אפו. וגם האותיות, שהיו מעשה ה', ושהיו "חרות על הלחת", "חירות" חופשיות מהלוחות, ובנס היו רוחפות מעל הלוחות, פרחו ועלו לשמים. ונפסקה הקדושה הגדולה שהיו בלוחות והם הפכו להיות כבדים מדי לאדם לנשוא אותם (כי כמו שהארון נשא את עצמו בנס כנראה גם הלוחות נשאו את עצמם בנס). כי למה היה צריך לתפוש את לוחות אם כבר היו בידו. אלא מוכרחים להגיד שהלוחות נשאו את עצמם בנס "מעל ידיו ("מעל שתי ידי") של משה רבנו עד שהתקרב למחנה ישראל ואז פג קדושתם. ואז משה רבנו היה צריך לתפוש בם, והם הפכו להיות לו משוי, ורמז :

"ואשלכם מעל שתי ידי"

ראש תיבות, אותיות : ו', מ', ש', י', אותיות המילה 'משוי'.

"מעל שתי ידי ואשברם"

ראש תיבות, אותיות : מ', ש', י', ו', אותיות המילה 'משוי'.

* * * * *

”ואשלכם מעל ידי”

פרק ט' פסוק י"ז :
”ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל ידי ואשברם לעיניכם”

עולה 470 ”הלחת ואשלכם מעל”, סוף תובות, אותיות: ת', ס', ל' עולה 470

עולה 470 17 תמוז

משה רבנו שבר את הלוחות ב17 בתמוז.

* * * * *

הלוחות לא ממש בידי משה רבנו

פרק ט' פסוק י"ז :

"ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל ידי ואשברם לעיניהם"

אור החיים :

"...ושני הלוחות על שתי ידי ולא אמר בשתי ידי או בידי אלא נתכוון לומר שלא היו בידי ממש אלא גבוהות למעלה מידי והיו נושאות עצמן..."

1592 עולה **"ואתפש בשני הלחת"**

1592 עולה **לוחות לא בידי ממש אלא גבוהות למעלה מידי**

"ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם"

באתב"ש :

1597 עולה **1 (פתבכלי יזך באם מקם פתבשגי**

1597 עולה **הלוחות לא בידי ממש אלא גבוהות למעלה מידי**

1618 עולה **2 (פתבכלי יזך באם מקם פתבשגי עולה 1597 ועוד 21 אותיות עולה**

1618 עולה **לא היו הלוחות בידי ממש אלא גבוהות למעלה מידי**

* * * * *

”פסל לך”

פרק י' פסוק א':

”בעת ההוא אמר ה' אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון...”

דעת זקנים מבעלי התוספות: ”...משה חצב לו שני לוחות ונטל לו הפסולת ומשם העשיר משה שהיו של סנפרינון”
לפי חז”ל הלוחות היו מאבן סנפרינון (סנפרינון – אבן ספיר).

(1) **”אלי פסל לך”**

אתב”ש:

תכס וחד כל

ראש וסוף תיבות אותיות: **ת'+ס', ו'+ד', כ'+ל'** עולה **516**

516 עולה **סנפרינון**

לפי חז”ל (רש”י) נאמר למשה ”פסל לך” לסוף ארבעים יום. ומשה ירד מההר ב28 באב (רש”י, גמרא ב”ב קכא, א). ועל זה כותב החזקוני שנאמר למשה בליל 29 באב ”פסל לך”.

(2) **”פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי”**

סוף תיבות אותיות: **ל', ד', י', ת', ס', ס', ה', י'** עולה **555**

555 עולה **לסוף ארבעים יום**

(3) **”יקוק אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים”**

סוף תיבות אותיות: **ה', י', ל', ד', י', ת', ס', ס'** עולה **555**

555 עולה **לסוף ארבעים יום**

(4) **”ההוא אמר יקוק אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון”**

ראש תיבות אותיות: **ה', א', י', א', פ', ל', ש', ל', א', כ', ו', א', ה', ו', ל', א'**

527 עולה

527 עולה

בסוף ארבעים יום

(5) **”לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי”**

סוף תיבות אותיות: **ד', י', ת', ס', ס', ה', י'** עולה **525**

525 עולה **סוף ארבעים יום**

6) "אמר יקוק אלי פסל לך שני לוחות"

באתב"ש:

תיג מ-צפץ תכס וחד כל בטס כפסא עולה 1469 ועוד 7 מיילים עולה 1476

עולה 1476

ליל עשרים ותשעה באב

* * * * *

”ואעש ארון עצי שטים”

ה' אמר למשה רבנו :

פרק י' פסוק א' :

”בעת ההוא אמר ה' אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ”

נאמר למשה רבנו לעשות ג' דברים ולפי הסדר :

(1) ”פסל לך שני לוחות אבנים”

(2) ”ועלה אלי ההרה”

(3) ”ועשית ארון עץ”

ומשה רבנו עשה :

פרק י' פסוק ג' :

”ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלוחות בידיו”

משה רבנו עשה את ג' הדברים ולפי הסדר :

(1) ארון עץ

(2) שני לוחות אבנים

(3) עלה להר

אנו רואים מזה שמשה רבנו שינה ועשה את הארון תחילה.

ונשאלת השאלה :

אם הכוונה הייתה שיעשה את הארון תחילה למה נאמר לו לעשות את הארון בסוף?
ואם משה רבנו שינה, איך עשה את זה מדעתו, ולמה?

רש"י : ”...ואמר פסל לך ואח"כ ועשית ארון ואני עשית ארון תחלה שכשאבוא והלוחות בידו היכן אתנם”

לפי פרוש רש"י משה רבנו שינה בגלל דבר פרקטי שיהיה לו ארון מוכן לשים בו את הלוחות מיד כאשר ירד מן ההר.

ולמה שינה לעשות הארון תחלה? ולא עשה את הלוחות ואחר כך את הארון?

ונראה להגיד :

הסדר שנאמר למשה רבנו זה לאו דווקא סדר המחייב לביצוע הדברים אלא הסדר של חשיבות הדברים (מהחשוב להפחות חשוב). כי בלי הלוחות אין מה להעלות להר ובלי הכתב על הלוחות אין מה לשים בארון.

ומשה רבנו הבין, בגלל חשיבות וקדושה של הלוחות (אחרי שיהיה עליהם כתב) שצריך ארון מוכן לשים את הלוחות בתוכה מיד כאשר ירד מן ההר. וזה בגלל ב' טעמים :

שישתמרו הלוחות ושלא ישברו בנטילתם כמו שקרא בראשונות, ולפי :

חזקוני : ”ולא תהיה נושאם עוד על ידיך ולא מצויות לך לשברם כמו האחרות”

וגם שסדר העשייה יהיה שהולכים מחיל אל חיל, מקדושה פחותה לקדושה לגבוהה

(מהארון, ללוחות, להר).

ועוד יתכן שעשה את הארון תחלה כדי שיהיה לו מקום לשים את שברי הלוחות הראשונות לפני שישים בארון את הלוחות האחרונות, ולפי: דעת זקנים מבעלי התוספות: "וארון ברית ה' נוסע לפניהם זה שיוצא עמהם במחנות הוא היה ארון שעשה משה בעלייתו לסיני ומתחלה שם בו שברי לוחות גם לוחות אחרונות...עד שנעשה ארון של זהב שעשה בצלאל וכשנעשה נתנו בו הלוחות אחרונות" (אמנם, יש מחלוקת המובא בגמרא ירושלמי שקלים פ"ו, ה"א, האם היו ב' ארונות או רק ארון א')

במישור הרעיוני:

עשה את הארון תחלה - הכין מקום לקבלה ולשמירה של התורה תחלה. ונראה שיש כאן רעיון מוסרי:

לא מספיק שיהיה דברי תורה בידינו, לא מספיק להפעיל את המוח, את השכל, ללמוד תורה, אלא כדי שיהיה תועלת בדברים מוכרחים לשמור את דברי התורה שלמדנו בפנים בתוכנו, ולפי 'בלבבי משכן אבנה'. כאשר באים ללמוד תורה מוכרחים להכין מקום מראש לקבלת הדברים. והמקום הזה הוא בלב, ולפי:

דברים י"א, י"ח: "ושמתם את דברי אלה על לבבכם"

זה המקום למתן תורה, ולפי:

'מתן תורה' באתב"ש: יאט אפגץ עולה 194

"על לבבכם" עולה 194

כי כאשר הלב מלא עם הבלי העולם הזה אין מקום לתורה להשתמר שם. אלא בדומה לעשיית הארון תחלה, מקום פנוי לקבלת התורה, כך צריך לפנות חבלי העולם הזה מלבנו, וככה להכין מקום מראש לקבלת התורה, ואז התורה יכולה להיכנס ולהשתמר שם.

ועוד:

בלוחות הראשונות לא נצטוו לעשות ארון. יש אומרים:

רמב"ן: "ולא אמר כן בלוחות הראשונות לפי שהיה גלוי לפניו שישברם" שבגלל שהקב"ה צפה שיישברו לא צווה לעשות ארון ללוחות הראשונות. וגם בגלל קדושתם, ולפי:

אור החיים: "והם עומדים בעצמן ולא היו צריכין ארון לבד מארון שעשה בצלאל" כי הלוחות הראשונות וגם הכתב שעליהם מעשה א-לקים.

ככל שדבר יותר קדוש דרוש עבור קיומו מקום יותר קדוש כדי לשמור על קדושתו. כאשר בני ישראל היו במדרגה של איש אחד בלב אחד (במתן תורה) ניתן לתת להם את הלוחות ברמה קדושה גבוה בלי שיהיה שום מפריד בינם לבין הלוחות. הלוחות לא צריכים להיות נתונים בתוך ארון (הם נתונים בתוך עם קדוש). אבל אחרי החטא (שגרם לשבירת הלוחות הראשונות) הלוחות השניות ירדו לסביבה שיש בה פחות קדושה, וכדי להתקיים, לשמור על קדושתה, צריך שיהיה מפריד בין הלוחות לבין העם ואז נתנם מיד בארון.

ויש בזה רעיון מוסרי:

התורה מתקבלת ונקלטת במקום המתאים לקבלתה.
ככל שמקום קבלת התורה יותר קדוש אפשר לקבל ולקלוט הדברים היותר קדושים,
היותר מוסתרים שבתוכה, קרי רזי התורה.

כי מאז שהלוחות נתונות בתוך ארון כאילו רד"ס (רמז, דרוש, סוד) התורה, רזי התורה
בארון, מכוסים, ולפי:
פרק י' פסוק ה':

"ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם"
עולה 377 **"ויהיו שם"**

רזי תורה באתב"ש: געם אפגץ עולה 377
(וגם: "בארון" עולה 259 ועוד 5 אותיות עולה 264, רד"ס עולה 264)

מאז שהתורה נתכסתה מעינינו, צריך להיטהר ולעבוד יותר קשה כדי לגלותה.
(אבות פרק ו' משנה ד' -"כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה, ועל הארץ
תישן, וחיי צער תחיה, אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך. אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא")

וזה דורש לא רק להכין מקום בלב לקבלתה, אלא גם תיקון ושיפור המידות כדי
שהמקום שאליו יגיע התורה יהיה מקום קדוש ומתאים לקבלתה, ולפי:

'סוד התורה' באתב"ש: חפק צאפגץ עולה 452
'שיפור המידות' באתב"ש: במופג צימקפא עולה 452

* * * * *

ויתנס אלי

פרק י' פסוקים ד'-ה':

"ויתנס ה' אלי ואפן וארד מן ההר ואשים את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני ה'"

ראש תיבות, אותיות: ו', י', א'

ו' ועוד א' – עולה 7

י' – עולה 10

בעשירי לחודש השביעי, ביום הכפורים, אמר ה' "סלחתי כדברך" ומשה רבנו קיבל לוחות שניות וירד מההר.

ועוד:

דעת זקנים מבעלי התוספות (י', י'): "נמצא שלוחות הראשונות באו בה' בשבת בשבעה עשר בתמוז, וא"כ יום הכפורים בשני היה והלוחות האחרונות באו יום שני. ולפי ששניהם באו חדה ביום שני וחדה ביום חמישי נהגו לקרות התורה ביום שני וביום חמישי וזהו דרשו את ה' בהמצאו, ב"ה מצאו, שהם ימי קריאת התורה"

ורמזים:

(1) **"אלי ואפן"**

סוף תיבות, אותיות: ו', י', עולה 60

ביום ב' עולה 60

(2) **"אלי ואפן וארד מן ההר"**

ראש תיבות, אותיות: א', ו', מ', ה' עולה 58

יום ב' עולה 58

(3) **"אלי ואפן וארד מן ההר ואשים"**

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+י', ו'+ן, ו'+ד, מ'+ן, ה'+ר, ו'+ם עולה 418

ביום שני עולה 418

(4) **"וארד מן ההר ואשים את"**

ראש תיבות, אותיות: ו', מ', ה', ו', א' עולה 58

יום ב' עולה 58

(5) **"מן ההר ואשים את הלחת בארון אשר"**

ראש תיבות, אותיות: מ', ה', ו', א', ה', ב', א' עולה 60
 ביום ב' עולה 60

(6) "ויהיו שם כאשר צוני"
 ראש תיבות, אותיות: ו', ש', כ', צ' עולה 416
 יום שני עולה 416

(7) "ויתנם יזדה אלי ואפן וארד מן ההר ואשים את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר"
 באתב"ש:
 פמאטי מ--ץ תכס פתוט פתגק יט צצג פתבמי תא צכסא שתגפט תבג זבמאם
 פמצמף בי לתבג
 סוף תיבות, אותיות:
 י', צ', ס', ט', ק', ט', ג', י', א', א', ט', ג', ס', פ', י', ג' עולה 418
 ביום שני עולה 418

(8) "ה' אלי"
 באתב"ש:
 מעקץ תכס עולה 760
 שני בשבוע היה עולה 760

(9) "אלי ואפן וארד מן ההר ואשים"
 באתב"ש:
 תכס פתוט פתגק יט צצג פתבמי
 ראש תיבות, אותיות: ת', פ', פ', י', צ', פ' עולה 740
 שני בשבוע עולה 740

(10) "ואפן וארד מן ההר ואשים את"
 באתב"ש:
 פתוט פתגק יט צצג פתבמי תא
 ראש תיבות, אותיות: פ', פ', י', צ', פ', ת' עולה 740
 שני בשבוע עולה 740

(11) יהיו שם כאשר צוני ה"
 באתב"ש:
 פמצמף בי לתבג הפטס מ--ץ
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
 פ'+ף, ב'+י, ל'+ג, ה'+ס, מ'+ץ' עולה 380
 שני היה עולה 380

* * * * *

"ובני ישראל נסעו"

פרק י' פסוק ו' :

"ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה..."

"ובני ישראל נסעו", סוף תיבות אותיות : י', ל', ו', המילה לוי.

כתוב ברש"י וביונתן בן עוזיאל, שכאשר מת אהרן הכהן ונסתלקו ענני הכבוד, בא מלך ערד להלחם בבני ישראל. בני ישראל ברחו ממלחמת מלך ערד וחזרו שבעה (שמונה) מסעות (מהור ההר למוסרות). ובני לוי רדפו אחריהם להחזירם. ובמוסרה היה קרב בין בני לוי לבין בני ישראל. ושבט לוי החזירם.

ואולי הרמז כאן, "ובני ישראל נסעו", כאשר נסעו בני ישראל (אחורה מבארות בני יעקן למסרה) בני לוי רדפו אחריהם (אותיות המילה "לוי" בסוף המילים).

* * * * *

”בעת ההוא הבדיל”

פרק י' פסוק ח':

”בעת ההוא הבדיל ה' את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה”

חזקוני: ”הגזירה היתה בהר סיני אבל משה לא הבדילם עד הקמת המשכן”

הבדלת שבט לוי בשני זמנים. הבדלת הכהנים מתוך שבט לוי משקבל לוחות שניות והציווי לעשות את המשכן ובגדי כהונה, וזה בשנה ראשונה לצאתם ממצרים בהר סיני. והבדלה שניה של יתר הלוויים לעבודת המשכן בשנה השניה. ולפי זה מה משמעות כאן של ”בעת ההוא? באיזה עת (שנה ראשונה או שניה)?

ונחלקו בזה רמב”ן ורש”י. רש”י כתב ”בעת ההוא” זה אחרי חטא העגל.
רש”י: ”וטעיתם בעגל ובני לוי לא טעו ששבט לוי לא טעה, הבדילם המקום מכס”

והרמב”ן כתב שהמשפט כאן יכול להתאים גם להבדלת הכהנים וגם להבדלת הלוויים.
רמב”ן: ”השני כראשון, כי בעת שאמר לו פסל לך שני לוחות אבנים, נתרצה לישראל ונצטווה על המשכן ואז נתרצה (לקדשו) לכהנו לי, וצוהו המילואים...ועשה הבדלת כל השבט ענין אחר. כי מן היום ההוא היה לפניו שיהיו שבטו נתונים נתונים לו לעבוד עבודת המשכן, או אמר כי שבט לוי נבדל בעת ההיא להיות כהנים מהם כי גם הם נושאים הארון...”

ונראה להגיד (לפי הרמב”ן וגם מתאים לדברי רש”י) שבמחשבה כבר הובדלו כל שבט לוי בשנה ראשונה. אבל בפועל הבדיל הכהנים בשנה ראשונה והלוויים בשנה שניה. בכל מקרה, הבדלה ראשונה של שבט לוי (קרי הכהנים) הייתה משנצטווה להקים המשכן (בשנה הראשונה).

ורמז, ”בעת ההוא”:

”הבדיל” עולה 51

משכן באתב”ש: יבלט עולה 51

ועוד:

”לעמד לפני ה' לשרתו”

באתב”ש:

כזיק כוטס מ-ץ כבגאף

ראש וסוף תיבות, אותיות: כ'+ק', כ'+ס', מ'+ץ', כ'+ף' עולה 410

משכן עולה 410

ובגלל שבני לוי לא טעו ושמרו **תרי”ג** מצות (ולפי ברכת משה רבנו לשבט לוי דברים ל”ג, ט”-”כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו”), הבדילם מיתר השבטים.

ורמזים:

(1) "ה' לשרתו ולברך" עולה 1220 ועוד 14 אותיות ועוד 3 מילים עולה 1237
 "כי שמרו אמרתך" עולה 1237

(2) "את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו"
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
 א'+ת', א'+ן', ב'+ת', י'+ה', ל'+ד', ל'+י', י'+ה', ל'+ו' עולה 994
 "ובריתך ינצרו" עולה 994

(3) "הבדיל ה' את שבט לוי לשאת את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו"
 באתב"ש:
 צשקמך מ-ץ תא בשן כפס כבתא תא תגפט שגמא מ-ץ כזיק כוטס מ-ץ כבגאף
 סוף תיבות, אותיות:
 ד', צ', א', ו', ס', א', א', ט', א', צ', ק', ס', צ', פ' עולה 613
 תרי"ג עולה 613

(4) "בעת ההוא הבדיל ה' את שבט לוי לשאת את ארון"
 באתב"ש:
 שזא צצפת צשקמך מ-ץ תא בשן כפס כבתא תא תגפט
 סוף תיבות, אותיות:
 א', ת', ד', צ', א', ו', ס', א', א', ט' עולה 613
 תרי"ג עולה 613

(5) "ההוא הבדיל ה' את שבט לוי לשאת את ארון ברית"
 באתב"ש:
 צצפת צשקמך מ-ץ תא בשן כפס כבתא תא תגפט שגמא
 סוף תיבות, אותיות:
 ת', ד', צ', א', ו', ס', א', א', ט' עולה 613
 תרי"ג עולה 613

(6) "את שבט לוי לשאת את ארון ברית ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו"
 באתב"ש:
 תא בשן כפס כבתא תא תגפט שגמא מ-ץ כזיק כוטס מ-ץ כבגאף פכשגל שביף
 סוף תיבות, אותיות:
 א', ו', ס', א', א', ט', א', צ', ק', ס', צ', פ', ל', פ' עולה 613
 תרי"ג עולה 613

(7) "ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו עד היום"

באתב"ש :

מ-ץ כזיק כוטס מ-ץ כבגאף פכשגל שביף זק צמפי

ראש וסוף תיבות, אותיות :

מ'+ץ, כ'+ק, כ'+ס, מ'+ץ, כ'+ף, פ'+ל, ש'+ף, ז'+ק, צ'+י' עולה 1237

עולה 1237

"כי שמרו אמרתך"

* * * * *

”לך למסע”

בשנה השנייה לצאת בני ישראל ממצרים אחרי שנשלח להם על החטא (ראה רש”י), נאמר למשה רבנו ”לך למסע לפני העם”, ולפי:
פרק י’ פסוק י”א:
”וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי קוּם לֶךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וַיִּירָשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לְתַתְּ לָהֶם”

בשנת הארבעים (אחרי מי מריבה) נאמר לו (במדבר כ”ז, י”ח) ”קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו” להסיע את בני ישראל לתוך ארץ כנען כי (דברים ל”ב, נ”ב) ”ושמה לא תבוא”.

יש שיח במדרש שבו משה רבנו נסה להתיר את הגזירה.
ואתחנן רבה (ב', ח'):

”אמר לפניו רבש”ע למה איני נכנס לארץ מפני שאמרתי שמעו נא המורים, אתה הוא שאמרת תחילה למשמרת לאות לבני מרי.”

דבר אחר, אמר רבי ראובן אמר משה לפני הקב”ה למה את עושה לי כך אתה התחלת לבא אצלי מנין (שמות ב') וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה, אמר לו, משגדלת אותי אתה מורידני מגדולתי, אמר לו הקב”ה והרי נשבעתי, אמר לפניו רבש”ע אתה החילות כשבקשת לא חללת השבועה לא נשבעת שאתה מכלה את בניך בעגל וחזרת בך שנאמר וינחם ה'.

דבר אחר, אמר ר' לוי אמר לפניו רבש”ע עצמותיו של יוסף נכנסו לארץ ואני איני נכנס לארץ? אמר לו הקב”ה, מי שהודה בארצו נקבר בארצו ומי שלא הודה בארצו אינו נקבר בארצו. יוסף הודה בארצו מנין גבירתו אומרת (בראשית ל”ט) ראו הביא לנו איש עברי וגו' ולא כפר אלא גנב גנבתי מארץ העברים נקבר בארצו המין שנאמר (יהושע כ, ד) ואת עצמות יוסף אשר העלו מארץ מצרים קברו בשכם. את שלא הודית בארצך אין אתה נקבר בארצך כיצד בנות יתרו אומרות (שמות כ') איש מצרי הצילנו מיד הרועים והוא שמע ושותק לפיכך לא נקבר בארצו”

ואולי הטענות שהעלה משה רבנו מכוונים נגד מה שנאמר לו אז ”לך למסע”. כי עכשיו הוא לא יגמור את ה' מסע' (שיירשו את הארץ). והטענות רמוזים באותיות המילה:

מסע', אותיות: **מ', ס', ע'**

מ' – מרי (אות לבני מרי), מי מריבה

ס' – סנה, סלע

ע' – עגל, עצמות יוסף

* * * * *

שאזכור זכות אברהם

פרק י' פסוק י"א:
"**קום לך למסע לפני העם...**"
בעל הטורים: "ג' תגי"ן על הקו"ף שאזכור להם זכות אברהם שאמרתי קום לך בארץ
לארכה ולרחבה כי לך אתננה"

קום לך למסע לפני העם עולה 681
זכות אברהם עולה 681

* * * * *

”למסע”

פרק י' פסוק י"א :

”וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי קוּם לֶךְ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעָם וַיְבֹאוּ וַיִּירָשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם לְתַתּ לָהֶם”

משה רבנו צווה להנהיג את העם לארץ וזה נאמר לו לפני מי מריבה. ואולי יש באותיות המילה ”למסע” רמז שהמסע שלו יהיה רק עד ארץ ישראל ולא בתוכה. כתוב: ”לך למסע”
”למסע” אותיות: ל', מ', ס', ע'
ל' + מ' – להוציאם ממצרים
ס' – סיני (להביאם להר סיני לקבלת התורה)
ע' – ערבות (מואב)

המסע שלך היא להוציא את העם ממצרים, להביא אותם להר סיני (לקבלת התורה), וזה כבר עשית, ועוד להנהיג אותם עד ערבות מואב.

ועוד רמזים :

(1) ”למסע” באתב”ש : כיחז עולה 45 ועוד 4 אותיות עולה 49

מואב עולה 49

המסע יהיה רק עד מואב (עד ערבות מואב).

(2) ”קום לך למסע לפני העם ויבאו” עולה 706 ועוד 21 אותיות עולה 727

ערבות מואב עולה 727

* * * * *

”סלחתי כדברך”

המדרש הבא מדבר לכאורה בנושא חטא העגל ומעביר לנו חלק ממה שאמר משה רבנו כדי להציל את בני ישראל.

מדרש רבה (פרשת עקב ג', ט"ו):

” אמר לפניו משה חשוב אותם כסדום. מה אמרת לאברהם, ויאמר ה' אם אמצא בסדום חמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם וויתרת לו עד עשרה מנין, ויאמר אל נא יחר ל-אדו-ני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה. ואני מעמיד לך מאלו שמונים צדיקים. אמר לו העמד. אמר לפניו רבש"ע הרי שבעים זקנים דכתיב ויאמר ה' אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם ושטריו ולקחת אותם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך. אהרן, נדב, ואביהו, אלעזר, ואיתמר פנחס, וכלב, הרי שבעים ושבע. א"ל הקב"ה הא משה היכן ג' צדיקים? ולא היה מוצא אמר לפניו רבש"ע אם הללו בחיים ואינם יכולין לעמוד להם בפירצה הזו יעמדו המתים. אמר לפניו עשה בזכות ג' אבות והרי שמונים. זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך. כיון שהזכיר משה זכות אבות מיד א"ל 'סלחתי כדברך' ”

לפי פרוש רש"י (דברים ט, יח), אחרי חטא העגל כאשר משה רבנו ירד בפעם השלישית מההר ביום הכיפורים אמר לו ה' "סלחתי כדברך". ולשון רש"י - "לכך הוקבע ליום לסליחה ומחילה". אמנם, "סלחתי כדברך" לא כתוב במפורש בתורה בחטא העגל (חזקוני דברים ט, יח, שפתי חכמים דברים ט, יח). ונראה שבעל המדרש שהבינו למעלה גם חושב ככה.

אבל מסביר פרוש מהרז"ו (מדרש רבה עקב ג, טו) על המדרש הזה, שיש כאן שיבוש במדרש.

לפי הסברו זה בגלל שבחטא העגל רק כתוב (שמות ל"ב, יד) "וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו" ולא כתוב "סלחתי כדברך". ורק בחטא המרגלים כתוב במפורש (במדבר יד, ב) "ויאמר ה' סלחתי כדברך".

ועוד בזמן חטא העגל לא היו 70 זקנים כי הם נהרגו עם חור. ועוד קשה כי בזמן חטא המרגלים נדב ואביהו כבר לא היו בחיים (ולמה הם במנין של המדרש).

ועוד למה לא מנה את משה רבנו ויהושע כחלק מהצדיקים? מסקנתו, שחלק מהמדרש מדבר בחטא העגל וחלק בחטא המרגלים. וה80 זקנים שכתוב במדרש זה קשור לתפילת משה רבנו בחטא המרגלים (אבל עם שינויים קלים). במקום נדב ואביהו צריכים לשים משה רבנו ויהושע. ואז לצרף 70 זקנים ועוד זכות האבות ומגעים 80 צדיקים.

ואולי יש כאן רמז לתוכן המדרש :
בעקבות שהעמיד משה רבנו 80 צדיקים אמר ה' למשה רבנו מיד :
"סלחתי כדברך" ראש תיבות, אותיות: **ס', ד', העולה 80**.

ועוד :
"סלחתי כדברך" ראש תיבות, אותיות: **ס', ד', רמז לעונשם**.
אות **ס'** – ששים ריבוא
אות **כ'** – עשרים ולמעלה

ס' ריבוא מישראל, אלו שמעל כ' שנה, ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ כנען.
ולפי המדרש מתו 15,000 כל שנה ($15,000 = 600,000 / 40$). ולדייק בערך 15,800 כל 38
שנה של הגזירה בפועל ($15,789 \sim 600,000 / 38$)

* * * * *

”לך נחה”, ”לך למסע”

בשנה השניה לצאת בני ישראל ממצרים, אחרי חטא העגל, כאשר ירד משה רבנו מההר כתוב:

שמות פרק ל"ב פסוק ל"ד:
”ועתה לך נחה את העם...”

המילה ”נחה” פירושו להוביל (מקדימה), או לזרז ולדחוף ולשכנע (מאחורה, כמו לנחות ולכוון את העדר שמתפזרים לכל כיוון ליעד שאליו רוצים שהם ילכו). מזה אין אנו יודעים אם הכוונה להוביל (להנהיג) או לשכנע או לשניהם. (האם זה כמו בים סוף שמשה רבנו היה צריך להסיע את בני ישראל מבזית הים בכוח או שיובילם ברצון?) ואולי השימוש כאן במילה ”נחה” (שניתן לפרש בשני פירושים) משקף את העובדה שיהיו שני סוגי זמנים: זמנים של ”נחה את העם” – במובן מקדימה וברצונם. זמנים של ”נחה את העם” – במובן שיהיה צורך לשכנע את העם לא לחזור למצרים (או לאחור) ושימשיכו ליעדם.

בשנת הארבעים כאשר משה רבנו חוזר על האירועים, כתוב:
פרק י' פסוק י"א:
”...קום לך למסע לפני העם...”

ונשאלת השאלה מה משמעות שינוי הלשון מהמילה ”נחה” למילה **למסע**?

ואולי שימוש כאן במילה ”לפני” מראה שהכוונה העיקרית היתה – ”נחה את העם” במובן להוביל את העם מקדימה ולרצונם. אבל השינוי כאן למילה ”למסע” במקום המילה ”נחה” משקף את העובדה שאחרי שנסעו מסיני, ”נחה” הפך ”למסע” במובן ’למשא’ (כבדה) עבור משה רבנו. וכמו שכתוב (במדבר פרק י"א פסוק י"ד): ”לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני”

ועוד:
במסעות בני ישראל הכתובים בפרשת מסעי כתוב צמד המילים ”ויסעו”...”ויחננו”. בדרך כלל ”ויסעו” מראה על יציאה ממקום והליכה למקום אחר. ”ויחננו” מראה על הגעה ליעד.

ואולי כאן יש רעיון דומה, ונסביר:
בשנה השניה מיד אחרי חטא העגל כתוב לשון ”נחה את העם”. ובהמשך הפסוק כתוב ”אל אשר דברתי לך” (אבן עזרא - ”אל מקום הכנעני”). ועוד (פרק ל"ג, א'), ”לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב”. מהלשון ”לך נחה” ומההמשך ניתן להבין שמשה רבנו הוא יוביל את בני ישראל אל היעד שלהם - אל ארץ כנען. ונשים לב שזה לפני שנחה הרוח על אלדד ומדד בכתובים שהתנבאו ”משה מת, יהושע מכניס”. וזה גם לפני שמשה רבנו הוציא מים מהסלע. קרי, לפני שנודע שמשה רבנו לא יכנס לארץ.

אבל בשנת הארבעים אחרי שכבר נודע שמושה רבנו לא יכנס לארץ, כתוב:
"לך למסע לפני העם". כאן בשימוש המילה "למסע" במקום המילה "נחה". כאן
הלשון "למסע" מראה על יציאה ממקומם והוליכתם ממקום למקום, ולא מראה על
הגעתם אל היעד הסופי שלהם - לא מראה שיביא אותם ליעדם. כי כבר ידוע שמושה
רבנו לא יכנס לארץ כנען.

ואולי הרמז כאן:
"למסע", אותיות: ל', מ', ס', ע', אותיות המילה סלע ועוד האות מ'.
אות מ' – רמז למים
אותיות ס', ל', ע' – רמז לסלע

"קום לך למסע לפני העם" – שבגלל שהוצאתי מים מן הסלע (באופן שהוצאתי) אני רק
אקח אתכם ממקום למקום ("למסע") אבל לא אל היעד שלהם לארץ כנען (לא אל המנוחה
ואל הנחלה). וכמו שממשיך הפסוק "ויבאו וירשו את הארץ" – אתם תבואו ותירשו את
הארץ.

* * * * *

מה ה'...שואל מעמד

פרק י' פסוק י"ב:
"ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמד כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו..."
בעל הטורים: "מה בא"ת ב"ש י"ץ ששואל ממך ק' ברכות בכול יום ויום..."
זקנים מבעלי התוספות: "...ומכאן דרשו רבו' דחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום..."

(1) " ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמד " עולה 1113
עולה 1113 דחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום

(2) " מה ה' אלקיך שאל מעמד כי " עולה 268 ועוד 6 אותיות עולה 674
עולה 674 מאה ברכות

(3) " ישראל מה ה' " ראש וסוף תיבות, אותיות: י', ל', מ', ה', י', ה' עולה 100

* * * * *

”כי אם ליראה”

פרק י' פסוק י"ב:

”ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך”
דעת זקנים מבעלי התוספות: ”...ומכאן דרשו רבו' דחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום, דכתיב: 'מה', אל תקרי 'מה', אלא מאה, כלו', קי ברכות ה' אלקיך שואל מעמך. ויש לחזק הדבר, מ"ה בחילוף א"ת ב"ש הוי י"ץ, שעולה מאה, וכן בפסוק זה יש מאה אותיות חסר אחת, וכאשר תוסיף אות אחת לעשות ממני מאה תשלם החשבון למאה...”

”כי אם ליראה את ה' אלקיך”

עולה 810 ועוד 20 אותיות ועוד 6 מילים עולה 836
100 ברכות בכל יום עולה 836

אולי רמז לדברי דעת זקנים מבעלי התוספות על התחלת הפסוק, ”ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך...”

* * * * *

הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים

פרק י' פסוק י"ב:

"ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך"
רש"י: "רבותינו דרשו מכאן שהכל מידי שמים חוץ מיראת שמים"

ורמז:

"בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך"
עולה 1967 ועוד 48 אותיות ועוד 12 מילים עולה 2027
מכאן שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים עולה 2027

ועוד:

דעת זקנים מבעלי התוספות: "ומכאן דרשו רבותינו דחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום דכתיב מה, אל תקרי מה, אלא מאה, כלומר ק' ברכות ה' אלקיך שואל מעמך"

בעל הטורים: "מ"ה באתב"ש י"ץ, ששואל ממך ק' ברכות בכל יום. ויש בפסוק ק' אותיות (עיי' ברכות מ"ג), וכן ממך עולה ק"י"
(צריך להגיה כאן שבפסוק יש רק 99 אותיות, וראה דברי זקנים מבעלי התוספות)

חז"ל דרשו מהפסוק הזה שחייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום.
ורמזים לזה מהפסוק:

(1) "ישראל מה ה'"

ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ל', מ'+ה', י'+ה', עולה 100

(2) "שאל מעמך כי אם"

סוף תיבות, אותיות: ל', ד', י', ס', עולה 100

(3) "א-לקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל"

סוף תיבות, אותיות:

ד', ת', ל', ו', ה', ו', ד', ת', ה', ד', ל', עולה 926

לברך מאה ברכות עולה 926

(4) "א-לקך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל"

ראש תיבות, אותיות:

א', ל', ב', ד', ו', א', ו', א', י', א', ב', ל', ו', עולה 100

(5) "ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל לבבך"

סוף תיבות, אותיות: ת', ל', ו', ה', ו', ד', ת', ה', ד', ל', עולה 926

לברך מאה ברכות עולה 926

- (6) "את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל נפשך"
ראש תיבות, אותיות: א', י', א', ב', ל', ו', נ', עולה 100
- (7) "בכל לבבך ובכל נפשך"
סוף תיבות, אותיות: ל', ד', ל', ד', עולה 100
- (8) "מה ה' א-לקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' א-לקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל נפשך"
באתב"ש:
יץ מ-ץ ת...ל בתך יזיל לם תי כמגתץ תא מ-ץ ת...ל ככלא שלך קגלמף
פכתצשץ תאף פכזשק תא מ-ץ ת...ל שלך כששל פשלך טובל
סוף תיבות, אותיות:
ץ, צ', ל', ד', ל', ס', י', צ', א', צ', ל', א', ד', פ', צ', ק', א', צ', ל', ד', ל',
ד', ל' עולה 1113
דחיבב אדם לברך מאה ברכות בכל יום עולה 1113
- (9) "ועתה ישראל מה ה' א-לקיך שאל מעמך כי אם ליראה"
באתב"ש:
פזאץ מבגתך יץ מ-ץ ת...ל בתך יזיל לם תי כמגתץ
ראש תיבות, אותיות: פ', מ', י', מ', ת', ב', י', ל', ת', כ',
לברך מאה ברכות כל יום עולה 1032
עולה 1032
- (10) "ישראל מה ה' א-לקיך שאל מעמך"
באתב"ש:
מבגתך יץ מ-ץ ת...ל בתך יזיל
ראש וסוף תיבות, אותיות:
מ'+ד', י'+ץ', מ'+ץ', ת'+ל', ב'+ד', י'+ל'
מאה ברכות בכל יום עולה 782
עולה 782
- (11) "שאל מעמך כי אם"
באתב"ש:
בתך יזיל לם תי
סוף תיבות, אותיות: ד', ל', ס', י', עולה 100
- (12) "ללכת בכל דרכיו"
באתב"ש:
ככלא שלך קגלמף עולה 674
מאה ברכות עולה 674
- (13) "בכל דרכיו"

באתב"ש :

שלך קגלמף

סוף תיבות, אותיות : ד',ף', עולה **100**

(14) "א-לקיך בכל לבבך ובכל"

באתב"ש :

ת...ל שלך כששל פשלך

סוף תיבות, אותיות : ל',ד',ל',ד', עולה **100**

(15) "בכל לבבך ובכל נפשך"

באתב"ש :

שלך כששל פשלך טובל

סוף תיבות, אותיות : ד',ל',ד',ל', עולה **100**

* * * * *

”בכל לבבך ובכל נפשך”

פרק י' פסוק י"ב:
”ועתה ישראל מה ה' א-לקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' א-לקיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל לבבך ובכל נפשך”

אבות פרק ו' משנה ב':
”ואומר 'והלחת מעשה אלקים המה והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלחת', אל
תקרא חרות אלא חרות, שאין לך בן חרין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה”

וכתוב בפסוק:
”בכל לבבך ובכל נפשך” עולה 614
חרות עולה 614

ומוסר לאדם:
כאשר עובדים את ה' ”בכל לבבך ובכל נפשך” אז יש לך חירות.
כי כדי לעשות את הדבר הזה צריכים ללכת בדרכיו, וליראה ולאהבה אותו, ולשמור את
הברית שכרת עמנו בחורב (ולפי דברים ה', ב' – ”ה' אלו קינו כרת עמנו ברית בחרב”). ואי אפשר
לעשות את זה בלי ללמוד תורה ולשמור תרי”ג המצוות.
כי ”אין לך בן חרין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה”.

ורמזים:

(1) ”ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
”ה'+ה', א'+ד', ל'+ת', ב'+ל', ד'+ו', ו'+ה', א'+ו', ו'+ד', א'+ת', י'+ה', א'+ד',
ב'+ל', ל'+ד', ו'+ל' עולה 1091
תלמוד תורה עולה 1091

(2) ”ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך”
ראש תיבות, אותיות:
”י', מ', י', א', ש', מ', כ', א', ל', א', י', א', ל', ב', ד', ו', א', ו', א', י', א', ב',
ל', ו', נ', עולה 613
תרי”ג עולה 613

(3) ”ה' א-לה-יך שאל מעמך” עולה 593 ועוד 16 אותיות ועוד 4 מילים עולה 613
תרי”ג עולה 613

(4) ”ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך בכל לבבך”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
”ו'+ה', א'+ו', ו'+ד', א'+ת', י'+ה', א'+ד', ב'+ל', ל'+ד',
המצוות עולה 547
עולה 547

- (5) "מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך"
ראש תיבות, אותיות:
מ', י', א', ש', מ', כ', א', ל', א', י', א', ל', ב', ד', ו', א', ו', א', י', א', ב', ל',
עולה 547
עולה 547
המצוות
- (6) "ישראל מה ה'" עולה 612
ברית עולה 612
- (7) "ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
י'+ל', מ'+ה', י'+ה', א'+ד', ש'+ל', מ'+ד', כ'+י', א'+ם, ל'+ה' עולה 617
הברית עולה 617
- (8) "את ה' אלהיך בכל לבבך" עולה 599 ועוד 18 אותיות עולה 617
עולה 617
הברית
- (9) "ולעבד את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך"
באתב"ש:
פכזשק תא מ-ץ ת--ל שלך כששל פשלך טובל
ראש תיבות, אותיות: פ', ת', מ', ת', ש', כ', פ', ט', עולה 1329
עוסק בתלמוד תורה עולה 1329
- (10) "את ה' אלקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך"
באתב"ש:
תא מ-ץ ת--ל ככלא שלך קגלמף פכתצשץ תאף פכזשק תא מ-ץ ת--ל
סוף תיבות, אותיות: א', צ', ל', א', ד', ו', צ', ו', ק', א', צ', ל' עולה 613
תרי"ג עולה 613
- (11) "בכל דרכיו"
באתב"ש:
שלך קגלמף עולה 603 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 613
עולה 613
תרי"ג
- (12) "בכל דרכיו"
באתב"ש:
שלך קגלמף עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611
עולה 611
תורה

(13) "ה' א-לקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' א-לקיך"

באתב"ש :

מ-ץ ת--ל ככלא שלך קגלמף פכתצשץ תאף פכזשק תא מ-ץ ת--ל

סוף תיבות, אותיות :

ץ', ל', א', ד', ך', ף', ץ', ף', ק', א', ץ', ל', עולה 612

ברית עולה 612

(14) "א-לקיך שאל מעמד כי אם ליראה את ה' א-לקיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה

אתו"

באתב"ש :

ת--ל בתך יזיל לם תי כמגתץ תא מ-ץ ת--ל ככלא שלך קגלמף פכתצשץ תאף

סוף תיבות, אותיות :

ל', ד', ל', ס', י', ץ', א', ץ', ל', א', ד', ך', ף', ץ', ף' עולה 612

ברית עולה 612

(15) "ועתה ישראל מה ה' א-לקיך שאל מעמד כי"

באתב"ש :

פזאץ מבגתך יץ מ-ץ ת--ל בתך יזיל לם

ראש תיבות, אותיות : פ', מ', י', מ', ת', ב', י', ל', עולה 612

ברית עולה 612

* * * * *

"מה" קרי 'מאה'

פרק י' פסוק י"ב:

"ועתה ישראל מה ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך כי אם..."

חז"ל דרשו מהפסוק הזה אסמכתא לחיוב לברך מאה ברכות בכל יום –
"אל תקרא "מה" אלא 'מאה'.

ועוד, כתב בעל הטורים רמז, שהמילה "מה" באתב"ש יץ העולה 100.
(וגם מביא עוד רמז שיש 100 אותיות בפסוק אבל צריך עיון כי יש רק יש 99. והסבירו שהכוונה זה
שכאשר מוסיפים האות "א" למילה "מה" יש 100 אותיות בפסוק, ראה זקנים מבעלי התוספות)

ואולי עוד רמז למאה מהפסוק:

עולה 501 "שאל מעמך"

מאה באתב"ש: יתץ עולה 500 ועוד המילה עולה 501

ורמז שהמספר 'מאה' שייך לנושא של ברכות מביאים חז"ל מפסוק אחר.
תהילים קכ"ח: "הנה כי כן יברך גבר"
כ"י כ"ן עולה 100, ומדובר בברכה.

ואולי יש רמזים גם מפסוק י"ב שמדובר בברכות, ולפי:

(1) "ועתה ישראל מה ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך כי אם ליראה"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+ה', י'+ל', מ'+ה', י'+ה', א'+ד', ש'+ל', מ'+ד', כ'+י', א'+ס', ל'+ה'

עולה 628

ברכות עולה 628

(2) "מה ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך כי" עולה 668 ועוד 6 מילים עולה 674

עולה 674

מאה ברכות

(3) "ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך כי" עולה 623 ועד 5 מילים עולה 628

עולה 628

ברכות

(4) "כי אם ליראה את ה'" עולה 723 ועוד 5 מילים עולה 728

עולה 728

ק' ברכות

(5) "ישראל מה ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך"

באתב"ש:

מבגתך יץ מ-ץ ת-כ-צ-מל בתך יזיל

ראש וסוף תיבות, אותיות:

מ'+ד', י'+ץ', מ'+ץ', ת'+ל', ב'+ד', י'+ל' עולה 782

עולה 782

מאה ברכות בכל יום

(6) "מה ה' א-ל-ה-יך"

באתב"ש :

יץ מ-ץ ת-כ-צ-מל עולה 980

לברוך ק' ברכות עולה 980

(7) "ללכת בכל דרכיו"

באתב"ש :

ככלא שלך קגלמף עולה 674

מאה ברכות עולה 674

ובמישור הרעיוני :

כתוב "שאל מעמד", ולא כתוב 'דורש מעמד'.

ואולי רומז שכמו שהשואל יחזיר מה ששאל כך יחזור אליך הרבה ברכות על קיום המצווה הזאת. שמי שמקיים מאה ברכות בכל יום יקבל בחזרה שכר רב (ברכות) על מעשיו, ורמז.

פרק י' פסוק י"ג :

"...אשר אנכי מצוך היום לטוב לך"

"לטוב לך" באתב"ש : כנפש כל עולה 500

מאה באתב"ש : יתץ עולה 500

ביום יום כאשר עושים רצונו של מקום ומברכים מאה ברכות מושלמים בכל מיני טובה ("לטוב לך")

ועוד :

תהילים פרק ל"א פסוק כ' : "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך"

ואולי גם כאן "מה" רומז גם למאה (ברכות). שמי שמשלים מאה ברכות שכתרו רב, ורב טוב לו לעתיד לבוא.

וכתוב "מעמד" ולא 'ממד'. ונראה להגיד שהמילה "מעמד" רומז על דברים שבאים ממקום פנימי עמוק שבתוכך. והם רגשי יראה ואהבה, מהלב והנפש ("בכל לבבך ובכל נפשך").

ועוד :

תוחלת החיים 70 שנה. ומגיל 13 חייבים במצוות.

יוצא ש57 שנים מקיימים המצווה (70-13=57).

והרמז :

"מעמד" באתב"ש : יזיל עולה 57.

הדברים (הברכות) באים "מעמד" וצריכים להיות מכוונים לשמה, ולפי :

"אל ה'" עולה 57.

* * * * *

”חשק ה' לאהבה אותם”

פרק י' פסוק ט"ו:
”רק באבתיך חשק ה' לאהבה אותם...”

וגם כתוב בפרשת ואתחנן (ז', ז') ”לא מרובכם חשק ה' בכם”. גם כאן שימוש במילה ”חשק”. וממשיך הכתוב ומסביר למה 'חשק' בנו - ”כי מאהבת ה' אתכם ומשמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם”. ומסבירים המפרשים (כלי יקר, ספורנו) שזה ב”בהיותכם זרע אוהביו” ובגלל ”זכות אבות”, נבחרנו לעם סגולה.

ואולי יש כאן רמז במילה ”חשק” לחלק מהסיבות שאהב את האבות (ואותנו בגין זרעם):
”חשק”, אותיות: ח', ש', ק'.

ח' – חסד (”יתן חסד לאברהם”).
אות ח' עולה 8, רמז למצווה השמינית (ברית מילה הנתון לאברהם אבינו אחרי 7 מצוות בני נח).
חושן, קרי רמז לחושן משפט (בראשית י"ח, י"ט - ”כי ידעתי למען יצוה את בניו ואת ביתו אחרי שמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט”)

ש' – שה (שה זה קרבן עולה, רמז ליצחק אבינו שהיה עולה תמימה)

ק' – קול (”הקל קול יעקב”)

אברהם – עמד בניסיונות ובלט בו מידת החסד. ומעיד עליו הכתוב שיצוה את בניו וביתו אחרי לשמור צדקה ומשפט. והוא לא היסס, ובזריזות עשה מצות ברית מילה בגיל מבוגר. והוא סיכן את עצמו כי הדבר הזה היה יכול לעלות בחייו או למנוע ממנו להוליד עוד.

יצחק – הלך לעקדה בלב שלם לקיים המצווה. והוא סיכן את עצמו ולא היסס גם אחרי שאביו אמר לו בראשית כ"ב, ח': ”אלקים יראה לו השה לעולה בניי”. והוא היה עולה תמימה (שה או איל).

יעקב – התפלל על כל צרה (”הקל קול יעקב”). והוא סיכן את עצמו בהתמודדותו עם אחיו עשו ועם לבן (שרצה לעקור את הכל). וגם סיכן את עצמו באמצעות הקול שלו כדי לקבל הברכות מאביו.

* * * * *

”למטר השמים תשתה מים”

1119

פרק י”א פסוק י”א:

”והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים”

למרות שהתורה נתנה במדבר, בחוץ לארץ, אמרו חז”ל: **בראשית רבה ט”ז:** ”אין תורה כתורת ארץ ישראל ולא חכמה כחכמת ארץ ישראל” התורה נמשלה למים. ופרשו שחכמת ארץ ישראל זה כינוי לסודות התורה. רק בארץ הקדושה, בארץ ישראל, ניתן להגיע לכל רזי התורה וללמוד את כל התורה לעומקה.

ובמישור הרעיוני:

”והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה” – קרי ארץ ישראל
”ארץ” – מקום אשר יש בה היכולת לגלות

”הרים” – דברים נשגבים (סוד, רזי תורה, רמז)

”ובקעת” – דברים פשוטים ועמוקים (פשט, דרש)

”למטר השמים תשתה מים” – תזכו לעסוק שמה בדברי תורה, ולגילוי רזי תורה ולחידושי תורה, וללמוד בכל הפרד”ס (פשט, רמז, דרש, סוד) של התורה.

כי רק בארץ ישראל:

”למטר” – לצמאת

”השמים” – הנפש

”תשתה מים” – תלמד תורה

רק בארץ ישראל הנפש יכול להגיע לסיפוקו בדברי תורה.

וגם רק בארץ ישראל תזכה:

”למטר השמים” – לגלויים שמימיים

”תשתה מים” – בלימוד התורה

ורמזים:

(1) **”אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה”**

ראש תיבות, אותיות: א', א', ע', ש', ל', א', ה', ו', ל', ה', ת' עולה 849

ועסק בתורה עולה 849

(”רבי מאיר אומר, הוי ממעט בעסק ועסק בתורה...”)

(2) **”אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים”**

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ר', א'+ס', ע'+ס', ש'+ה', ל'+ה', א'+ץ', ה'+ס' עולה 828

רזי תורה עולה 828

(3) **”שמה”** עולה 345 ועוד המילה עולה 346

בפרד”ס עולה 346

רק בארץ ישראל (”שמה”) ניתן להגיע לכול התורה, ללמוד כל הפרד”ס.

(4) "ובקעת" עולה 578

מחלקת עולה 578

('בקע' מראה על פירוד, "שמה" מחלקת לשם שמים, מחלקת שסופה להתקיים)

(5) "לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה"

באתב"ש:

כגבאץ תגה צגמי פשדזא כינג צבימי אבאץ

ראש תיבות, אותיות: כ', ת', צ', פ', כ', צ', א' עולה 701

לימוד תורה עולה 701

(6) "ובקעת למטר השמים"

באתב"ש:

פשדזא כינג צבימי עולה 627 ועוד 14 אותיות עולה 641

לתורה עולה 641

(7) "עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר"

באתב"ש:

זשגמי ביץ כגבאץ תגה צגמי פשדזא כינג

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ז'+י', ב'+ץ', כ'+ץ', ת'+ה', צ'+י', פ'+א', כ'+ג' עולה 828

רזי תורה עולה 828

* * * * *

”למטר השמים”

פרק י”א פסוק י”א:
”והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים”

”למטר השמים” – בארץ ישראל מאזן המים תלוי בחסדי שמים. אין בנהרות מספיק מים לצרכיה, אנו תלויים בגשמים. כאשר שומרים מצוותיו של הקב”ה מטר יורד ומקבלים גשמים בעתם. וחס וחלילה אם לא, בצורת, ואין מה לאכול.

במישור הרעיוני גם רמז לעתיד:
”למטר השמים” – בעתיד ”למט”ר” מן ”השמים”

”למט”ר” אותיות: ל’, מ’, ט’, ר’
ל – למו (לעמו)
מ – מקיימי מצוותיו
ט – טמון, טובך
ר – רב

”למטר” עולה 279 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 284
”מה רב טובך” עולה 284

בעתיד למט”ר:
”הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים”
ראש תיבות, אותיות: ה’, ו’, ל’, ה’, ת’, מ’ עולה 486
בעתיד עולה 486

למט”ר – למו (לעמו), מקיימי מצוותיו, טמון טובך רב.
ולפי:
תהלים פרק ל”א פסוק כ’: ”מה רב טובך אשר צפנת ליראיך”
זה השכר הצפון לצדיקים לעתיד לבוא.

ועוד רמזים:
”ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים”
באתב”ש:
תגה צגמי פשדזא כינג צבימי אבאץ ימי
עולה 1332 ועוד 28 אותיות עולה 1360
”רב טובך אשר צפנת” עולה 1360

וגם :

"הרים ובקעת למטר השמים תשתה"

באתב"ש :

צגמי פשדזא כינג צבימי אבאץ

עולה 864 ועוד 22 אותיות ועוד 5 מילים עולה 891

"צפנת ליראיך" עולה 891

ועוד :

בארץ הטובה :

"למטר השמים תשתה מים"— הארץ ברוכת מטר (מים).

והתורה נמשלה למים :

"ובקעת למטר השמים"

באתב"ש :

פשדזא כינג צבימי עולה 627 ועוד 14 אותיות עולה 641

לתורה עולה 641

רק בארץ ישראל הנפש (הרמוז במילים) :

"למטר השמים תשתה" ראש תיבות, אותיות : ל', ה', ת' עולה 435 למניין המילה

'הנפש'.

תקבל כל צרכיה **'לתורה'**, ברוחניות של התורה.

כי :

בראשית רבה (פ', ט"ז) : 'אין תורה כתורת ארץ ישראל'

* * * * *

”מרשית השנה ועד אחרית שנה”

פרק י”א פסוק י”ב:
”ארץ אשר ה’ אלקיך דרש אתה תמיד עיני ה’ אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה”

”בה מרשית השנה ועד אחרית שנה”, ראש תיבות, אותיות: ב’, מ’, ה’, ו’, א’, ש’
עולה 354.

בשנה רגילה יש 6 חדשים מלאים של 30 ימים בכל חודש (180 יום), ו-6 חדשים חסרים של 29 ימים בכל חודש (174 יום). סה”כ 354 ימים בשנה.

ואולי זה הרמז כאן:
”ארץ אשר ה’ אלקיך דרש אתה תמיד עיני ה’ אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה”

”תמיד” - כל 354 הימים שבשנה, מתחילתה עד סופה.

* * * * *

”דרש אתה תמיד”

פרק י”א פסוק י”ב:

”ארץ אשר ה’ אל-ה-יך דרש אתה תמיד עיני ה’ אל-ה-יך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה”

רש”י (על המילים ”תמיד עיני ה’ אל-ה-יך בה”): **”לראות מה היא צריכה ולחדש לה גזירות עתים לטובה עתים לרעה, כדאיתא בר”ה מראש השנה נידון מה יהיה בסופה”**

ורמזים:

”דרש אתה” עולה 910 למניין המילה **’תשרי’**.

וגם:

רשית אותיות המילה **’תשרי’**.
לרמוז שמרשית, מתשרי, מראש השנה, מתחילה הדרישה.

וגם:

”דרש אתה תמיד עיני”

באתב”ש:

קגב תאץ אימק זמטם עולה 843 ועוד 14 אותיות ועוד 4 מילים עולה 861
ראש השנה עולה 861

וגם:

”מרשית השנה ועד אחרית”

ראש וסוף תיבות, אותיות: **מ’+ת’, ה’+ה’, ו’+ד’, א’+ת’** עולה 861
ראש השנה עולה 861

’בראש השנה (בימי תשרי) נידון מה יהיה בסופה’

ועוד:

רש”י: **”והלא אף את כל הארצות הוא דורש...אלא כביכול אינו דורש אלא אותה, ועל ידי אותה דרישה שדורשה דורש את כל הארצות עמה”**
דורש את ארץ ישראל ובעקבותיה את כל העולם (זן את העולם כולו בטובו):
”ארץ אשר ה’ אל-ה-יך דרש אתה תמיד עיני ה’ אל-ה-יך בה מרשית השנה ועד אחרית”

יש כאן 57 אותיות למנין המילה **’זן’**.

וגם:

”מרשית”

באתב”ש:

יגבמא עולה 56 ועוד המילה עולה 57

זן עולה 57

’זן’ רומז על מזונותיו של אדם שנקבעים לו בראש השנה (”מרשית השנה”). מה יהיה לו עד סוף השנה.

ילקוט שמעוני (על נ”ך תתקמ”ג): **”ארץ ישראל שחביבה מכל נבראת קודם לכל, שנאמר ‘עד שלא עשה ארץ וחוצות’, ארץ זו ארץ ישראל, חוצות אלו שאר ארצות”**

הדרישה על הארצות היא "מרשית", מתחילה מארץ ישראל שהיא ראשונה לכל הארצות, ומתחילה מראש השנה שראשון הוא לכל ימי השנה.

ועוד :

חזקוני : "ואין אדם יכול להשקותה מן הנהרות, ולפי שאתם צריכים לי על ידי גשמים בעתם הזהרו במצוותי כדי שאתן לכם גשמיכם בעתם"
ספורנו (על המילים "דרש אתה") : "להשגיח על מעשי יושביה אם הם ראויים למטר או לא..."

"מרשית השנה"

באתב"ש :

יגבמא צבטץ עולה 247 ועוד 2 מילים עולה 249
מטר עולה 249

וגם :

"מרשית השנה ועד אחרית"

באתב"ש :

יגבמא צבטץ פזק תסגמא
ראש תיבות, אותיות : י', צ', פ', ת' עולה 580
גשמי ברכה עולה 580

וגם :

"ארץ אשר"

באתב"ש :

תגה תבג עולה 813 ועוד 6 אותיות ועוד 2 מילים עולה 821
גשם בעתו עולה 821

בחג בסוכות נדונים על המים :

"דרש" עולה 504 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה 508
חג הסוכות עולה 508

אבן עזרא : "ונתתי מטר ארצכם, וזהו עיני ה' א-ל-ה-יך-בה"
"תמיד עיני"

באתב"ש :

אימק זמטם עולה 247 ועוד 2 מילים עולה 249
מטר עולה 249

וגם :

"דרש אתה תמיד עיני"

באתב"ש :

קגב תאץ אימק זמטם
ראש תיבות, אותיות : ק', ת', א', ז' עולה 508
חג הסוכות עולה 508

וכותב :

חזקוני (על המילים "דרש אתה"): "לפקוד את יושביה ולדקדק במעשיהם"
רס"ג: "מפקח ובודק על צרכיה ותמיד השגחתו עליה"

הקב"ה דורש את מעשי יושבי הארץ, אם שומרים מצוותיו. אם עושים רצונו, גשמים בעתם, וחס וחלילה אם לא, בצורת, ואין מה לאכול. ארץ ישראל לא ככל הארצות. היא קדושה מכל הארצות, מופרדת מהם בהשגחה עליונה שעליה כל השנה. לספק את כל צרכיה :

"אשר ה' א-ל-ה-י-ך דרש אתה תמיד עיני ה'"

ראש וסוף תיבות, אותיות :

א'+ר', י'+ה', א'+ך', ד'+ש', א'+ה', ת'+ד', ע'+י', י'+ה' עולה 1046
לספק את כל צרכיה עולה 1046

ולדרוש מעשי יושבה (מצוות יושביה) :

"אשר ה' א-ל-ה-י-ך דרש"

ראש וסוף תיבות, אותיות : א'+ר', י'+ה', א'+ך', ד'+ש' עולה 541
המצות עולה 541

וגם :

"ה' א-ל-ה-י-ך דרש" עולה 596 ועוד 16 אותיות עולה 612
דברות עולה 612

וגם :

"אשר ה' א-ל-ה-י-ך דרש אתה"

ראש וסוף תיבות, אותיות :

א'+ר', י'+ה', א'+ך', ד'+ש', א'+ה' עולה 547
המצוות עולה 547

וגם :

"א-ל-ה-י-ך דרש אתה תמיד עיני ה' א-ל-ה-י-ך בה מרשית השנה ועד אחרית"

ראש תיבות, אותיות :

א', ד', א', ת', ע', י', א', ב', מ', ה', ו', א' עולה 541
המצות עולה 541

וגם :

"אחרית שנה"

באתב"ש :

תסגמא בטץ עולה 605 ועוד 8 אותיות עולה 613
תרי"ג עולה 613

וגם:

"תמיד עיני ה'"

באתב"ש:

אימק זמטם מ-ץ עולה 547

המצוות עולה 547

"עיני ה' אל-ה-ג-ך בה מרשית השנה"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ע'+י', י'+ה', א'+ך', ב'+ה', מ'+ת', ה'+ה' עולה 573

לדקדק ביושביה עולה 573

וגם:

"אתה תמיד עיני ה' אל-ה-ג-ך בה מרשית השנה ועד"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ה', ת'+ד', ע'+י', י'+ה', א'+ך', ב'+ה', מ'+ת', ה'+ה', ו'+ד' עולה 993

לדקדק במעשי יושביה עולה 993

* * * * *

”מרשית השנה”

פרק י”א פסוק י”ב:

”...תמיד עיני ה’ אל-ה-י-ך בה מרשית השנה עד אחרית שנה”
בעל הטורים (על המילה ”מרשית”): ”אותיות מתשרי”

”מרשית” באתב”ש: יגבמא עולה 56 ועוד המילה עולה 57 למנין המילה ’זן’.

ואולי האות ’מ’ במילה ”מרשית” בא למעט, קרי לא כל ’רשית’!
(בדומה לכתוב בבכורים ”מראשית כל פרי האדמה” לא כל ראשית, אלא רק משבעת המינים)

לרמוז על מה שאמרו חז”ל:

’כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה’.
(כאן המילה ”כל” לאו דווקא הכול, אלא רוב)
חוץ ממה שמוציא על:

”תשרי” – תלמוד תורה, שבת, ראש חודש, יום טוב.
שאם מוסיף, מוסיפים לו.

המילה ”מרשית” חסרה את האות ’א’.

האות ’א’ מרמזת על דברים הקשורים לראשית (’א’ האות הראשונה).
ואולי חסרה כאן האות ’א’ כדי לרמוז על הדברים שלא מוגבלים בקביעת מזונותיו של
אדם, ויש להם קשר לראשית, והם הרמוזים במילה ”תשרי”:
תלמוד תורה – התורה נקראת ראשית.
שבת – שבת זכר למעשה בראשית.
ראש חודש – ראשית החודש.

יום טוב – הימים הטובים הם גם ימי דין, וקשור בהם עניין של ראשית:
פסח, יום דין על התבואה. ומביאים אז קרבן ראשית של העומר מהשעורים
שבועות, יום דין על פרות האילן. ומביאים אז שתי הלחם ראשית לקרבן חיטה הבא
מחטה החדשה, וגם הבכורים (ראשית לפרות האילן)
סוכות, יום דין על המים. מנסכים מים על המזבח. ראשית לעונת הגשמים.
בראש השנה הקב”ה דן את עולמו, את האדם, וקובע מראש מה יהיה בסוף.
ויש קצת רמז לעניין הדין במילה:
”מרשית” באתב”ש: יגבמא עולה 56 למנין המילה ’דן’ (כולל האותיות).
כלומר מראשית השנה דן מה יהיה בסופה (רש”י).

וגם יש קצת רמז מאותיות המילה ’רשית’ לדין על האדם ועל מזונותיו:

’רשית’ באתב”ש: גבמא

ג’ – גורן (דן התבואה בפסח),

ב’ – בכורים (דן פרות האילן בשבועות),

מ’ – מים (דן המים, מטר, הגשם בסוכות),

א’ – אדם (דן האדם בראש השנה, בעשרת ימי תשובה, וביום הכפורים)

ועוד :

אולי חסרה האות 'א', לרמוז גם :

גמרא תענית ח', ב': "אמר ר' יצחק, אין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין"
שמה שמוסיפים לו על הוצאת 'תשרי', זה בגדר ברכה, מעבר לקצבת מזונותיו.
(כי בלי האות א', כאילו היא סמויה, מה שנשאר זה אותיות המילה 'תשרי', ומה שכלול בתשרי זה ברכה)

* * * * *

”דרש אתה”

פרק י”א פסוק י”ב:

”ארץ אשר ה’ א-ל-ה-י-ך דרש אתה...”

ספורנו: ”להשגיח על מעשי יושביה אם הם ראויים למטר ואם לא”
ורמוז:

בוהן מעשיהם באתב”ש: **שפסט יזבמצי** עולה 608
מוריד הגשם באתב”ש: **כדשך צאפגך** עולה 608

ועוד:

דעת זקנים: ”לפקוד יושביה ולדקדק מעשיהם שאינן נדונין אלא לפי רוב מעשיהם”
ורמוז:

”ארץ אשר ה’ א-ל-ה-י-ך דרש אתה” באתב”ש: **תגה תבג מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל קגב תאץ**
סוף תיבות, אותיות: ה’, ג’, צ’, ל’, ב’, ץ’ עולה 220 למנין המילה ’לפקוד’
(”דורש אתה”, לפקוד יושביה)

ועוד:

”ה’ א-ל-ה-י-ך דרש” עולה 596 ועוד 13 אותיות ועוד 3 מילים עולה 612 למנין המילה
'דברות' (זה התורה).

וגם:

”ארץ אשר ה’ א-ל-ה-י-ך דרש אתה”

סוף תיבות, אותיות: ץ’, ר’, ה’, ד’, ש’, ה’ עולה 620 למנין המילה ’כתר’ (תורה).

והמשך הפסוק:

”תמיד עיני ה’ א-ל-ה-י-ך בה מרשית השנה עד אחרית שנה”

”עיני ה’” עולה 166 ועוד 8 אותיות עולה 174 למנין המילה ’תורה’ (באתב”ש: אגפץ).
וגם:

”תמיד עיני ה’” עולה 620 למנין המילה ’כתר’ (תורה).

לרמוז:

דורש מעשי יושביה (בוהן מעשיהם) אם הם שומרים התורה:
ורמוז:

בוהן מעשיהם באתב”ש: **שפסט יזבמצי** עולה 608
לקבל התורה באתב”ש: **כדשך צאפגך** עולה 608

וכאשר שומרים התורה :

פרק י"א פסוק כ"ה :

"...ומוראכם יתן ה' א-ל-ה-י-כ-ם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם"

"אשר תדרכו בה כאשר דבר"

סוף תיבות, אותיות : ר', ו', ה', ר', ר', עולה 611 למנין המילה 'תורה', ולמנין המילה 'יראת'.

לרמוז :

כאשר אתם שומרים התורה (הולכים בדרכיה), ויראת ה' על פניכם, אז מוראכם על פני כל הארץ.

* * * * *

”תשמרון את כל המצוה הזאת”

כתוב בפרשת עקב :

פרק י”א פסוק כ”ב :

”כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה”
ראה רבה (ד’, ד’): ”דבר אחר, מה כתוב למעלה מן הענין כי אם שמור תשמרון וגו’, מהו
’את כל המצוה הזאת’, אמר רבי לוי זו קריאת שמע, רבנן אמרי זו השבת”

אומר לנו המדרש בפרשת ראה, שמה שכתוב למעלה, קרי בפרשת עקב, ”כי אם שמר
תשמרון”, מדבר במצוות קריאת שמע או במצוות שבת.

ורמזים :

(1) ”כי אם שמר תשמרון את כל המצוה”

ראש תיבות, אותיות: כ’, א’, ש’, ת’, א’, כ’, ה’ עולה 747

לקרוא שמע עולה 747

(2) ”אם שמר תשמרון את”

ראש תיבות, אותיות: א’, ש’, ת’, א’ עולה 702

שבת עולה 702

(3) ”כי אם שמר תשמרון את כל”

באתב”ש :

לם תי ביג אביגפט תא לך

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ל’+ס’, ת’+י’, ב’+ג’, א’+ט’, ת’+א’, ל’+ך’ עולה 946

מצות שמע עולה 946

(4) ”אנכי מצוה אתכם”

באתב”ש :

תטלם יהפץ תאלי עולה 1105 ועוד 3 מילים עולה 1108

את השבת עולה 1108

* * * * *

”שמר תשמרון”

פרק י”א פסוק כ”ב:

”כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה...”
רש”י: ”אזהרות שמירות הרבה להזהיר בתלמודו שלא ישתכח”
בעל הטורים: ” כי אם שמור’ בגי’ תורה”

כותב לנו בעל הטורים:

”כי אם שמר” עולה 611 למניין המילה ’תורה’.

הפסוק הזה מזהיר על שמירת התורה והמצוות:
ועוד רמזים:

(1) ”מצוה אתכם” עולה 602 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 612
דברות עולה 612

(2) ”כל המצוה הזאת” עולה 609 ועוד 3 מילים עולה 612 למניו המילה ’דברות’.

(3) ”כי אם שמר תשמרון”

באתב”ש:

לם תי ביג אביגפט עולה 600 ועוד 13 אותיות עולה 613
תרי”ג עולה 613

(4) ”שמר תשמרון את כל המצוה הזאת”

באתב”ש:

ביג אביגפט תא לך ציהפץ צעתא
ראש תיבות, אותיות: ב’, א’, ת’, ל’, צ’, צ’ עולה 613
תרי”ג עולה 613

(5) ”תשמרון את כל המצוה הזאת”

באתב”ש:

אביגפט תא לך ציהפץ צעתא
ראש תיבות, אותיות: א’, ת’, ל’, צ’, צ’ עולה 611
תורה עולה 611

* * * * *

וכתוב בפרשת ראה :

פרק י"א פסוק ל"ב :

"ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום"

בפשטות מדובר כאן בכל המצוות. אבל אולי בדומה לנאמר בפרשת עקב יש גם כאן רמזים מכוונים לשני המצוות האלו, ולפי :

(1) **"כל החקים ואת המשפטים"** עולה 1104 ועוד 4 מיילים עולה **1108**
את השבת
עולה **1108**
(השבת שקולה כנגד כל המצוות)

(2) **"כל החקים ואת המשפטים"** עולה 1104 ועוד 17 אותיות עולה **1121**
קריאת שמע
עולה **1121**
(יראת ה', דרך ארץ קדמה לתורה)

(3) **"את כל החקים ואת המשפטים אשר"**
ראש וסוף תיבות, אותיות :
א'+ת', כ'+ל', ה'+ס', ו'+ת', ה'+ס', א'+ר' עולה **1148**
לקרוא את שמע
עולה **1148**

(4) **"כל החקים ואת המשפטים אשר"**
ראש וסוף תיבות, אותיות :
כ'+ל', ה'+ס', ו'+ת', ה'+ס', א'+ר' עולה **747**
לקרוא שמע
עולה **747**

(5) **"את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם"**
באתב"ש :
תא לך צסדמי פתא ציבונמי תבג תטלם טאט כוטמלי
עולה 2362 ועוד 9 מיילים עולה **2371**
מצוות קריאת שמע ושבת עולה **2371**

(6) **"אשר אנכי נתן לפניכם היום"**
באתב"ש :
תבג תטלם טאט כוטמלי צמפי עולה 1238 ועוד 5 מיילים עולה **1243**
מצות השבת
עולה **1243**

* * * * *

”אשר תדרך כף רגלכם בו”

פרק י”א פסוק כ”ד:
”כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה”

יש מפרשים (רשב”ם) שמדובר כאן בכבוש שבעת העממים בארץ ישראל.
יש מפרשים (רמב”ן) שמדובר בכבוש חוץ לארץ, בארץ שנער ובארץ אשור.
וזה לפי המדרש:
לְקוּט שְׁמַעוֹנִי (תתע”ד): ”אם ללמד על תחומי ארץ ישראל הא כבר נאמר מן המדבר והלבנון עד הנהר נהר פרת ועד הים האחרון. ומה תלמוד לומר המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה, אמר להם כל מקום שתכבשו חוץ ממקומות האלו הרי הוא שלכם. (אינו אלא) רשות בידם לכבוש חוץ לארץ ישראל עד שלא יכבשו ארץ ישראל.
תלמוד לומר וירשתם גוים גדולים ועצומים מכם, ואחר כך כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה”

ונשאל: מה מוסיף כאן המילה ”כף” (”כף רגלכם”)? הלא מהמילה ”רגלכם” מספיק להבין הנושא.
ונראה לי להגיד במישור הרעיוני:
המילה ”כף” באתב”ש: ל”ו. אולי רמז 36 צדיקים שתמיד נמצאים בעולם, ושתורתם (וזכותם) מחזיקה את קיום העולם.
כמו שהפשט של הפסוק מדבר בהצלחת כבוש ’גשמי’ (והצלחה מותנה בשמירת התורה והמצוות), יש גם כבוש רוחני של צדיקי בני ישראל (ובני ישראל בכלל) בלמוד תורת ארץ ישראל.
אמרו חז”ל ”אין תורה כתורת ארץ ישראל”
ועוד ’אווירה של ארץ ישראל מחכים’
ולפי זה שבחה של ארץ ישראל היא שהיא מקום של חידושי, וגילוי רזי תורה, ולמוד תורה בעומק ובנחת.
ובדומה למי שהולך בארץ (הגשמית) לכבוש אותה, כך יש מטיילים בפרד”ס (הרוחני) של פשט, רמז, דרש, וסוד של התורה כדי לרכוש אותה.
וכאן במישור הרעיוני מובטח לבני ישראל כאשר הם בארץ ישראל, והם עוסקים (הולכים) בתורה ובהלכה, שאין מגבלות ליכולת שלכם ללמוד תורה ה’ ולהשיג רזי התורה, הכולל תורה שבכתב (תנ”ך), ותורה שבעל פה (משנה וגמרא). ולפי:
”כל המקום” – בכל נושא
”אשר תדרך כף רגלכם בו” – שתתעסקו בפרד”ס (של התורה), ולפי:

(1) ”כף רגלכם בו” עולה 401
טיול בפרד”ס עולה 401

(2) ”אשר תדרך כף רגלכם בו”
סוף תיבות, אותיות: ר’, ד’, פ’, מ’, ו’ עולה 346
בפרד”ס עולה 346

(3) "רגלכם בו לכם" עולה 391 ועוד 10 אותיות עולה 401
 טיול בפרד"ס עולה 401

"לכם יהיה" – תצליחו לרכוש לעצמכם את אותו פרד"ס של תורה.
 כל תורה שתעסקו בו בארץ ישראל, ייכבש תחת רגליכם, ולכם יהיה.

ועוד רמזים:

(1) "המקום אשר תדרך כף רגלכם בו"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ה'+ס', א'+ר', ת'+ד', כ'+ף, ר'+ס', ב'+ו' עולה 1014
 בתורתו עולה 1014

(2) "תדרך כף רגלכם"

ראש תיבות, אותיות: ת', כ', ר', אותיות המילה 'כתר'.
 תשיגו כתר תורה.

(3) "אשר תדרך כף"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ר', ת'+ד', כ'+ף עולה 721
 ללמוד תורה עולה 721

(4) "המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם"

עולה 1807 ועוד 24 אותיות ועוד 7 מילים עולה 1838
 תורת ארץ ישראל עולה 1838

(5) "אשר תדרך כף" עולה 1225 ועוד 3 מילים עולה 1228

תורה בכתב ובעל פה עולה 1228

(6) "רגלכם בו לכם"

באתב"ש

גרכלי שף כלי עולה 703

בלימוד תורה עולה 703

(7) "המקום אשר תדרך כף רגלכם"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ה'+ס', א'+ר', ת'+ד', כ'+ף, ר'+ס' עולה 1006
 תורת עולה 1006

"המקום אשר תדרך כף רגלכם" (8)

באתב"ש :

1032 עולה **צידפי תבג אקגל לו גרכלי** עולה

1032 עולה **תורת ה'** עולה

"אשר תדרך כף" (9)

באתב"ש :

תבג אקגל לו

ראש וסוף תיבות, אותיות :

470 עולה **ת'+ג', א'+ל', ל'+ו'** עולה

470 עולה **תנ"ך** עולה

"כף רגלכם בו" (10)

באתב"ש :

691 עולה **לו גרכלי שף** עולה **679** ועוד **9** אותיות ועוד **3** מילים עולה **691**

691 עולה **סודי תורה** עולה

"רגלכם בו" (11)

באתב"ש :

645 עולה **גרכלי שף** עולה **643** ועוד **2** מילים עולה **645**

645 עולה **משנה וגמרא** עולה

"רגלכם בו לכם" (12)

באתב"ש :

706 עולה **גרכלי שף כלי** עולה **703** ועוד **3** מילים עולה **706**

706 עולה **לימוד התורה** עולה

"בו לכם יהיה" (13)

באתב"ש :

703 עולה **שף כלי מצמץ** עולה **700** ועוד **3** מילים עולה **703**

703 עולה **בלימוד תורה** עולה

* * * * *

פרשת ראה

”ראה אנכי”

פרק י”א פסוק כ”ו :
”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

אור החיים : ”פ”י לפי שהיום עמדו על דעתם כאומרם ז”ל אין אדם עומד על דעת רבו עד מ’ שנה”

(1) ”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”
עולה 1476 ועוד המשפט עולה 1477
אין אדם עומד על דעת רבו עד מ’ שנה עולה 1477

(2) ”אנכי נתן לפניכם”
באתב”ש :
תטלם טאט כוטמלי עולה 613 למנין תרי”ג

”אנכי נתן לפניכם” - תרי”ג מצוות לחיות בהם (התורה, סם החיים). ובחרת בחיים.

ועוד :
”ראה” אותיות :
רי”ש, אל”ף, ה”א עולה 227
ברכה עולה 227
מיד בתחילת הפסוק טמון רמז למה שאמרו חז”ל ’תבחרו בברכה’, קרי בחיים, בדרכי התורה.

* * * * *

“ראה אנכי נתן לפניכם”

פרק י"א פסוק כ"ו:

“ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

מתוך המילים של הפסוק יש רמזים לשני הדרכים הפרוסים לפני האדם. וכמו שמביא המדרש על הפסוק הזה. זקן אחד ישב על פרשת דרכים והכריז, יש שתי דרכים לפניך, דרך אחת מלאה קוצים בתחילתה (מתחילה ברע) ובלי קוצים בסופה (ונגמרת בטוב). ודרך אחת בלי קוצים בתחילתה (מתחילה בטוב) ומלאה קוצים בסופה (ונגמרת ברע). ובחרת בחיים, בחרו בדרך שהיא נגמרת בטוב. וזה דרך התורה, שקשה בהתחילה (בעולם הזה) אבל מלאה שכר וכל טוב בסופה (בעולם הבא).

(1) **“ראה אנכי”** עולה **287**

טוב, רע עולה **287**

(2) **“ראה אנכי”** עולה **287** ועוד **2** מילים ועוד **7** אותיות עולה **296**

‘נרי בידך’ עולה **296**

נרי – תורתך. רמז שתבחרו בתורה.

(3) **“ראה אנכי”** עולה **287**

אורי כן עולה **287**

“ראה אנכי”, אותיות המילים **‘אורי כן’**. שתגידו כן לאורי – לתורתך (ותורה אורי). תבחרו בדרך התורה.

(4) **“ראה אנכי נתן”** עולה **787** ועוד **3** מילים עולה **790**

בעולם הזה יש לכם בחירה עולה **790**

(5) **“לפניכם היום”** עולה **291** ועוד **2** מילים עולה **293**

טוב ורע עולה **293**

(6) **“אנכי נתן לפניכם”**

באתב"ש:

תטלם טאט כוטמלי עולה **613**

רמז שיבחרו בתרי"ג המצוות (613 מצוות, בדרך התורה), וכפי ובחרת בחיים.

(7) **“ראה אנכי נתן”** עולה **787**

התורה, וקללה עולה **787**

8) "ראה אנכי נתן לפניכם היום", ראש תיבות אותיות: ר', א, נ', ל', ה', אותיות המילים 'נר הא-ל'. ולפי "נרי בידך" או "נר מצוה". נרי – תורת, ובחרתה בחיים, בתורה ובמצוות.

ועוד:
המילה "ראה" בעצמה רומזת על ברכה ועל קללה. ונסביר:
המילה "ראה", אותיות המילה 'ארה', וזה לקלל.
"ראה" עולה 206 ועוד המילה עולה 207 למנין המילה 'אור'.
הרומז על התורה לפי "נר מצוה ותורה אור", וזה ברכה.
הבחירה היא "היום", בעולם הזה. כי בעולם הבא יש רק שכר ועונש.

* * * * *

”ראה”

פרק י”א פסוק כ”ו:

”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

בעל מטורים: ”ראה אנכי”, עשרת הדברות שפתח באנכי ותקיים אותם כי כל המצוות כלולות בהם”

בדרך כלל האוזניים שומעים קול ולא רואים אותו. כי בקול אין ממש. ובדרך כלל העיניים רואים רק מה שיש בו ממש. אבל במתן תורה שמעו וגם ראו הדיבור, שמעו וראו את הקולות (ולפיכך אין שום ספק מה נאמר, כי גם ראו את זה).

”ראה אנכי” רמז לעשרת הדברות, ולפי המילה ”אנכי”, וגם:

”ראה”, אותיות: ר’, א’, ה’

ר’ – ראה

א’ – אוזן, זה שמיעה

ה’ – חמישי חומשי תורה

”ראה” אנכי – רק במתן עשרת הדברות שמעו וגם ראו ”אנכי” (שמעו וראו את הקולות).

ועוד:

”אנכי נתן לפניכם”

באתב”ש: ”נתלם טאט כוטמלי עולה 613 (הרמז לתורה)

ועוד:

”ראה”

רי”ש, אל”ף, ה”א עולה 227

י’ הדברות עולה 227

ועוד:

”יו”ד הדברות” עולה 637

”ברכה וקללה” באתב”ש: שגלץ פדככץ עולה 637

מי ששומע תורה לשמה זוכה לברכה, ומי שלא, לקללה.

וכמו שאמרו חז”ל:

יומא (ע”ב, ב’): מאי דכתיב ”וזאת התורה אשר שם משה”, זכה, נעשית לו סם חיים, לא זכה, נעשית לו סם מיתה”

ובמישור הרעיוני :

תהילים פרק ד' פסוק ה' : " רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה"
"ראה", אותיות : ר', א', ה'
ר' – "רגזו ואל תחטאו"
א' – "אמרו בלבבכם על משכבכם"
ה' – חמישי חומשי תורה
ברכות (ה', א') : "אמר לוי בר חמא אמר ר"ש בן לקיש, לעולם ירגיז אדם את יצר הטוב
על יצר הרע"

"ראה" - אדם צריך להיות עיניו בראשו, כלומר לראות בעין השכלית שלו איך לזהות
יצר הרע ותחבולותיו. ואחרי שזיהתו, "ראה" (שידע) מה לעשות נגדו :
"רגזו ואל תחטאו" - תיכנס למאבק עם יצר הרע ותרגיז אותו כדי להכניע אותו, ולפחות
לשמור ממנו מרחק, ולא לחטוא.

"אמרו בלבבכם על משכבכם" – (ישעיה ח', י) "דברו דבר ולא יקום", תגיד דברי תורה
ותינצל מהיצר.
ואז תזכה :
"ונתתה את הברכה על הר גרזים, הברכה יינתן :
"על הר" – על הצדיק
"גרזים" – שמרגיז את יצרו

ועוד :

"ראה אנכי"

ראש וסוף תיבות, אותיות : ר'+ה', א'+י', אותיות המילה "ראה"
תהילים (קיי"א, י) : "ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיה".

כדי לזכות בברכה תמיד תהיה יראה על פניך.

'מוח, עין, אוזן' עולה 248 למנין רמ"ח.

כדי שרמ"ח איבריו של האדם יהיו משועבדים לעבודתו צריך לדאוג שהמוח (השכל),
העיניים (הראיה), והאוזניים (השמיעה) יהיו מכוונים לדברים טובים ולא עסוקים ונהנים
מהבלי העולם הזה.

כי נתון לפניכם מצוות עשה, ומצוות לא תעשה לשמור, ולפי :

"ראה אנכי"

באתב"ש :

גתץ תטלם

ראש וסוף תיבות, אותיות : ג'+צ', ת'+ס' עולה 533

עשין ולאויין עולה 533

ומעשיו של האדם יביא אותו אל הברכה והקללה.

רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו של האדם יגרום לו לזכות או לא לזכות, ולפי :

(1) "ברכה וקללה"

באתב"ש :

שגלץ פדככץ

ראש וסוף תיבות, אותיות : ש'+ץ', פ'+ץ' עולה 560

'רמ"ח איבריו'

באתב"ש :

560 עולה

בחץ רמקמף

(2) "לפניכם היום ברכה וקללה"

באתב"ש :

כוטמלי צמפי שגלץ פדככץ

ראש תיבות, אותיות : כ', צ', ש', פ' עולה 490

'שסה גידים'

490 עולה

באתב"ש : בחץ רמקמי

(3) "ראה אנכי נתן לפניכם"

באתב"ש :

גתץ תטלם טאט כוטמלי

ראש תיבות, אותיות : ג', ת', ט', כ' עולה 432

432 עולה

שס"ה גידים

* * * * *

”ראה”

פרק י”א פסוק כ”ו :

”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה”

במדרש (ראה רבה) דורשים כאן על התורה ושמירת המצוות.

”ראה אנכי נתן לפניכם”

כאילו כתוב נותן לפניכם **”ראה”**.

במילה **”ראה”** יש רמז למה שנותן, קרי, ברכה וקללה.

ולפי :

ברכה—

”ראה” עולה 206 ועוד המילה עולה 207 למנין המילה **’אור’**. ואור רומז על ברכה, ולפי :

”ויהי אור” עולה 238

הברכה עולה 232 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 238

קללה—

”ראה” אותיות המילה **’ארה’**, קרי קלל.

ועוד :

”ראה אנכי”

”ראה” באתב”ש : **גתץ** עולה 493

דברה באתב”ש : **קשגץ** עולה 493

רומז : **”ראה אנכי”**, על הדברה הראשונה של יי הדברות שכתוב בא **”אנכי”** (בעל הטורים).

ועוד :

’רא”ה’— אותיות :

רי”ש אל”ף ה”א עולה 627 למנין המילים **’יי הדברות’**.

וגם :

”ראה” באתב”ש : אותיות, **גימ”ל, ת”ו, צד”י** עולה 593

’כל הדברים’ באתב”ש : **לך צקשגמי** עולה 593

(דברים ל”ב, מ”ו) - **”ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום**

את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת”

לרמוז :

ראה לשמור **”לכל הדברים”**, קרי תרי”ג המצוות :

”לכל הדברים” באתב”ש : **כלך צקשגמי** עולה 613 למנין **’תרי”ג’**.

לרמוז :

’רא”ה’— רץ אל התורה.

והסתכל ותלמד בא :

”ראה” באתב”ש : **גתץ** עולה 493

בעין והשכל עולה 493

ראה בעין הגשמי ובעין הרוחני (השכל) את התורה.

להיות מאלו הרואים את נפלאות התורה :

”ראה” עולה 206

"גל עיני ואביטה" עולה 206
(תהלים קי"ט, י"ח- "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך")

כי היא :

"ראה" באתב"ש : עולה 493 **גתץ**
"באר מים" עולה 493
(התורה נמשלה למים, והיא 'באר מים חיים' הנותן לכם חיים)

ובתורה יש :

'רא'ה'— רק את האמת

ותזכו לקבל :

'רא'ה'— רחמים, אהבה, הצלחה

וגם להיות הרמוז במילה :

"ראה" באתב"ש : עולה 493 **גתץ**
'לעם סגולה מכל העמים' עולה 493
(דברים ז', ו'- "בך בחר ה' להיות לו לעם סגולה מכל העמים")

וגם לכפרה, כי התורה מכפר על האדם בדומה לקרבנות :

"ראה" עולה 206

המקדש באתב"ש : עולה 206 **ץידקב**

לכפר עליו באתב"ש : עולה 206 **כלוג זכמף**

וגם :

"ראה" באתב"ש : עולה 493 **גתץ**

"ונרצה לו לכפר עליו" עולה 493

(ויקרא א', ד'- "וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו")

ותזכה לעולם הבא :

"ראה" עולה 206

בן עולה הבא עולה 206

וגם :

"ראה" באתב"ש : גתץ עולה 493

הבריח באתב"ש : ץשגמס עולה 493

רמז :

ראה הברכה, התורה שנתתי לכם שיביא אתכם לעולם הבא.
(הבריח, באות הא הידיעה, לרמוז לבריח התיכן שכתוב עליו שמות כ"ו, כ"ח-והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה". מעולם הזה לעולם הבא)

ולגן עדן :

"ראה" עולה 206 ועוד המילה עולה 207 למנין המילים 'לגן עדן'.

* * * * *

”ברכה וקללה”

פרק י”א פסוק כ”ו :

”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

ספורנו : ”הביטה וראה שלא יהיה ענינך על אופן בינוני כמו שהוא מנהג בשאר האומות, כי אמנם אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה, והם שני קצבות, כי הברכה היא הצלחה יותר מן המספיק, והקללה היא מאירה מחסרה שלא יושג המספיק”

תשתדל לא להיות בינוני. כי באמת נתן לפניכם שני קצבות. אם תשמרו את המצוות אתם נידונים כצדיקים ומקבלים הברכה. ואם חס וחלילה לא תשמרו נידונים כרשעים ומקבלים הקללה.

ובמישור הרעיוני :

”ראה” – רא”ה, קיצור למילים ’ראש השנה’

”היום” – יום השנה הידוע בכינויו ”היום”, וזה יומא, יום הכפורים

עשרת הימים בין ראש השנה ליום הכפורים הם ’ימים הנוראים’. הם הימים האחרונים לפני גמר הדין שבו אפשר לזכות בברכה ולהינצל מהקללה. והם נתונים לנו במידת הרחמים, כמתנה (”נתן לפניכם”), ולפי :

”ראה אנכי נתן”

באתב”ש :

גתץ תטלם טאט

ראש תיבות, אותיות : ג’, ת’, ט’ עולה **412**

ימים הנוראים עולה **412**

כי עצם ניתנת יי ימים לתשובה זה חלק מן ’הברכה’, ולפי :

”הברכה” באתב”ש : **צשגלץ** עולה **513**

י’ תשובה באתב”ש : **מ’ אבפשץ** עולה **513**

וצריך לנצל את הימים האלו לטובה, כי :

בראש השנה גי ספרים נפתחים. צדיקים גמורים נכתבים לאלתר (מיד) לחיים (זה ’ברכה’). רשעים גמורים נכתבים לאלתר למוות (זה ’הקללה’). והבינוניים תלויים ועומדים עד יום הכפורים (עד ’היום’). אם עשו תשובה נכתבים לחיים, ואם חס וחלילה לא, נכתבים למוות.

בימים אלו ”ברכה וקללה” מרחפת על האדם :

ימים נוראים’ עולה **407**

”ברכה וקללה” עולה 398 ועוד 9 אותיות עולה **407**

ולפיכך צריך להזדרז בימים אלו להשיג את הברכה, כי אחרי חתימת הדין ביום הכפורים לא יישאר בינוניים, ולפי :

”היום ברכה וקללה” – ’ביום הכפורים’ נדונים הבינוניים בברכה או בקללה.

ולכן ההמלצה היא:

"ובחרת בחיים" – תתפוס הברכה ותחיה.

(**"ובחרת בחיים"**, ראש תיבות, אותיות: ו', ב' עולה 8. סוף תיבות, אותיות: ת', ס', המילה 'תם'. והאותיות שנשארו 'בחר' 'חיי'. בשמונת הימים בין ראש השנה ליום הכפורים תהיה תמים, ותבחר בחיים, חיי העולם הזה וחיי העולם הבא)

שימו לב:

"ראה אנכי נתן לפניכם"

"ראה", רא"ה נתון לפניכם, וזה - רחמים, דין, תורה, ולפי:

ר' – רחמים

א' – דין (א, לקים)

ה' – חמישה חומשי תורה

העולם נידון במידת הרחמים ובמידת הדין:

"אנכי נתן לפניכם"

באתב"ש:

תטלם טאט כוטמלי

ראש וסוף תיבות, אותיות: ת'+ס', ט'+ט', כ'+י' עולה **488**

ימי דין וימי רחמים עולה **488**

ובימים הנוראים הנתון לפניכם זה החלטי ביותר, ומי יזכה בדין?

אבל אתם קבלתם סם החיים, התורה.

(האות ה' במילה "ראה", הרומז על התורה, ברצף עם המילים "אנכי נתן לפניכם", קרי "לקח טוב נתתי לכם").

תתפסו דרך התשובה, דרך התורה, ותזכו בברכה.

* * * * *

עינוי הנפש

פרק י"א פסוק כ"ו:
"ראה אנכי נתן לפניכם היום"

נתון לפניכם "היום", קרי יום הכפורים, לכפר על נפשותיכם.
יום של עינוי הנפש - יום לעשות את הנפש עניה, להכניעה את הנפש.
יום לפרוש מכול עייני העולם הזה ולהתרכז בתשובה ובתפלה כדי להסיג סליחה,
מחילה, וכפרה, ולקבל 'את הברכה' - את החיים.

(1) "אנכי נתן" עולה 581
עינוי הנפש עולה 581

(2) "ראה אנכי נתן לפניכם"
באתב"ש:

גתץ תטלם טאט כוטמלי

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ג'+ץ', ת'+ס', ט'+ט', כ'+י' עולה 581
עינוי הנפש עולה 581

* * * * *

ששי בסיון

כתוב:

פרק י"א פסוק כ"ו:

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"

לפי חז"ל הדיבור הזה ("היום") לא נאמר בשנת הארבעים ליציאתם ממצרים אלא בהר סיני ביום מתן תורה, ו' בסיון ("היום" בהה הידעה, יום הידוע והמפורסם).

ורמזים לזה:

(1) **"נתן לפניכם היום"** עולה 791 ועוד 3 מילים עולה 794
יום ששי בסיון עולה 794

(2) **"נתן לפניכם היום ברכה"**

באתב"ש:

טאט כוטמלי צמפי שגלץ עולה 777 ועוד 17 אותיות עולה 794
יום ששי בסיון עולה 794

(3) **"היום ברכה וקללה"**

באתב"ש:

צמפי שגלץ פדככץ

סוף תיבות, אותיות: **י', צ', צ'** עולה 190
יום ו' בסיון עולה 190

רמזים עם המילה סיוון (מלא)

(4) **"אנכי נתן לפניכם היום"**

סוף תיבות, אותיות: **י', ו', ס', ס'** עולה 140
ו' בסיון עולה 140

(5) **"נתן לפניכם היום ברכה וקללה"**

סוף תיבות, אותיות: **ו', ס', ס', ה', ה'** עולה 140
ו' בסיון עולה 140

* * * * *

"לפניכם היום"

פרק י"א פסוק כ"ו:

"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"

אמרו בעלי המוסר שתתרכז בענייני "היום" ולא לדאוג לענייני אתמול או לענייני מחר. אלא היום תבחר הדרך הנכונה ותתחיל להתאים התנהגותך בהתאם. צד קטן בכל יום יביא לשינוי גדול עם הזמן.

אבל בפרשת עקב כתוב:

דברים פרק י' פסוק י"ב:

"ועתה ישראל מה ה' א-ל-ה-יך שאל מעמך כי אם ליראה את ה' א-ל-ה-יך..."

כאן כתוב "ועתה" ולא "היום". "ועתה" זה עכשיו - כל רגע ורגע. להגיד לך, שבנושא היראה והביטחון ומלחמת היצר לא מפספסים אפילו רגע אחד בתוך 'היום'.

* * * * *

בחר בחיים

פרק י"א פסוק כ"ו :
"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"

נשאלת השאלה :
למה כתוב "ראה"?
(הלא אם רק היה כתוב מהמילים "אנכי נתן..." נראה שהמסר היה אותו הדבר)

אלא נראה להגיד :
"ראה" עולה 206 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה 210 למנין המילה 'בחר'.
המילה "ראה" לשון יחיד, לרמוז שמדבר אל כל יהודי באופן אישי.
להגיד לו לראות ולהבין שבעולם הזה יש לו לבחור דרכו, או דרך של ברכה או דרך של קללה. ומזהירים את היהודי שישים אל לבו למשמעות הבחירה.
כי דרך הברכה זה דרך השכר, ודרך הקללה זה דרך העונש.
וברמז אומרים לו "ראה", כלומר 'בחר' דרך הברכה, דרך החיים, דרך השכר.

אותיות 'בחר' זו אותיות המילה 'חרב', כלומר סייף, וגם רמז להר 'חרב'.
דברים רבה ד', ב': "אמר ר' אלעזר הסייף והספר ירדו כרוכים מן השמים
אמר להם אם תעשו מה שכתוב בספר הזה אתם ניצולים מן הסייף הזה
ואם לא תעשו מה שכתוב בספר הזה אתם נהרגים בסייף הזה"

"ראה" – 'בחר' בתורה שנתנה בהר 'חרב', שלא תפגע בדך 'חרב'.

ולמה צריך להזהיר את היהודי? מי יבחר עונש על שכר?
אלא נראה להגיד שהשכר והעונש זה לא תחילת הדרך אלא סופה.
כי בתחילה הדרך, דרך העונש, דרך הגשמית, נותן הרגשות נעימות שמושך את האדם אליה. ורק בסוף, שעוזב את עולם הגשמי, רואה שהכול הבל ורעות רוח.

וזה מזכיר את המדרש (תנחומא פרשת ראה, ג') שמספר על איש ההולך בדרך והגיע לצומת דרכים. והוא רואה שבהמשך הדרך אחד הדרכים מלא קוצים והשני לא.
ושם יושב זקן אחד הממליץ לו לקחת את דרך הקוצים. כי הזקן יודע שהדרך שנראה קשה בתחילתה סופה מישור, והדרך שנראה מישור בתחילתה סופה מלא קוצים.
והמשל לאדם בדרכו בעולם הזה. בכל רגע יש לו להחליט איך להתקדם.
ואם הוא מקבל על עצמו עול מצוות, כלומר דרך התורה, למרות שאולי יהיה לו קשה בתחילת הדרך, בסופה יהיה לו ברכה ושכר.

לפי זה מזהירים את היהודי :
"ראה" – מה שאנוכי אומר לך, ולא מה שאתה רואה ומרגיש.

"ראה" באתב"ש : גתץ עולה 493 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה 497
למנין המילים 'סוף דבר' (באתב"ש : חפו קשג).
ולפי המלצת שלמה המלך עליו השלום :

קהלת פרק י"ב פסוק ע"ג :
"סוף דבר הכל נשמע את הא-ל-ה-י-ם ירא ואת מצותיו שמור"

תהיה חכם, "ראה" את הסוף ולא את ההתחלה:
תמיד ל"ב, א': "איזהו חכם הרואה את הנולד"

ויש גם רמז לזה במילים (דברים ז', כ"ב):

"והיה עקב תשמעון"

"והיה" – כאשר תתבונן

"עקב" – בעקב, 'בסוף'

"תשמעון" – אז תשמעון

כלומר:

"תשמעון" – תשמעו, 'תשמעו' נון של המילה "תשמעון".
וזו התורה שנתנה בחורב אחרי נון יום, אחרי 50 יום מיציאת מצרים.

וענין הזה גם רמוז בסדר שמות הפרשיות, 'עקב' 'ראה' 'שופטים'.

'עקב' 'ראה' – ראה מה שיהיה בסוף

'שופטים' – דין על כל מעשיך

ומוסר ליהודי:

'עקב' 'ראה' – עכשיו, בעולם הזה, תתבונן בסוף

'שופטים' – וראה מידת הדין

'כי תצא' – כדי שתצא זכאי בדין

'כי תבוא' – וכדי שתבוא לעולם הבא

ונסיים:

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה" – היום (בעולם הזה) ברכה, "וזאת התורה",

ומחר (בסוף בעולם הבא) שכרה.

* * * * *

”ברכה וקללה”

פרק י”א פסוק כ”ו :
”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

הזהיר על שמירת תרי”ג המצוות :

”אנכי נתן לפניכם”

באתב”ש :

תטלם טאט כוטמלי עולה 613

תרי”ג עולה 613

והכוונה :

פרק י”א פסוקים כ”ז-כ”ח :

”את הברכה אשר תשמרו אל מצות ה’... והקללה אם לא תשמרו את מצות ה’...”

מי ששומר המצוות תבוא עליו ברכה, ומי שעובר על המצוות תבוא עליו קללה.
ברכה למי שעושה מצוות עשה. קללה למי שעובר על מצוות לא תעשה.

ונשאלת השאלה :

מי שלא עושה מצוות עשה האם יש לו קללה?
ומי שלא עובר על מצוות לא תעשה האם יש לו ברכה?
או שאין לו, לא ברכה, ולא קללה.

ספורנו : ”שלא יהיה ענין על אופן בינוני כמו שהוא המנהג בשאר האומות כי אמנם
אנכי נתן לפניכם ברכה וקללה והם שני הקצוות...”

ונראה להגיד שאצל ישראל לכתחילה מן התורה אין מצב של ישב ואל תעשה במצוות
עשה ולא תעשה. אמנם, מדרבנן יש מקרים שצריכים לקיים ישב ואל תעשה, שבו”ת (לא
לעשות מצוות עשה), וזה בדרך כלל למנוע תקלה במצווה דאורייתא.

המצב של איני מקיים, אבל גם לא עובר, נראה מצב של מנהג הבינוני.
אלא, צריכים לעשות את מצוות העשה ולא לעשות את מצוות הלא תעשה.
ומי שעושה זה תבוא עליו ברכה. כי נראה שמצב ישב ואל תעשה מבחינת דאורייתא זה
מצב בינוני, הקרוי מצב ’המספיק’. ומפרש הספורנו שהברכה ”היא ההצלחה יותר
מהמספיק”, והקללה ”היא מאירה מחסרת מן המספיק”. אין אצל ישראל דרך בינוני
במצוות דאורייתא, אלא דרך קצוני, או ברכה (של קיום מצווה) או קללה (על אי קיום
מצווה).

חז”ל עשו סייג לעשיית חלק מהמצוות, שבו”ת, ישב ועל תעשה. לדוגמה, אסרו תקיעת
שופר בשבת. וזה למרות שתקיעת שופר מן התורה מותרת בשבת כי זה לא מלאכה
אלה חכמה. ועשו זאת כדי למנוע מצב שמישהו יעביר את השופר ד’ אמות דרך רשות
הרבים בשבת (כי אסור מן התורה הוצאה מרשות לרשות וגם אסור להעביר חפץ ד’ אמות ברשות
הרבים). בכוחם, חז”ל דחו מצוות עשה של תורה בשב ועל תעשה.

לפעמים צריכים לתפוס דרך בינוני, ישב ואל תעשה במצוות התורה כדי למנוע תקלה
במצוות התורה.

ונראה שגם זה רמוז כאן :
דרך בינוני באתב"ש : קגל שמטפטם עולה 611 למניין המילה 'תורה'.
(דרך בינוני חלק מהברכה והקללה)

כי כאשר שומרים לדברי חז"ל גם דרך בינוני, דרך המספיק, תביא ברכה :
"היום ברכה" עולה 288 ועוד 2 מילים עולה 290
מספיק עולה 290

וגם :
"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
באתב"ש : **גתץ תטלם טפאט כלי צמפי שגלץ פדכדץ עולה 902**
שב ואל תעשה באתב"ש : בש פתך אזבץ עולה 902

וגם :
"ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
ראש תיבות, אותיות : **ר', א', נ', ל', ה', ב', ו' עולה 294**
המספיק עולה 295

וגם :
"אנכי נתן לפניכם היום" באתב"ש : תטלם טאט כוטמלי צמפי
ראש תיבות, אותיות : **ת', ט', כ', צ' עולה 519**
דרך המספיק עולה 519

למרות שלפעמים כדי למנוע תקלה במצוות, למנוע קללה, צריכים 'שב ואל תעשה',
בלי הסיבה הזאת, במצוות דאורייתא נראה שאין דרך המספיק.

וסיכום :
המקיים דברי חז"ל, היינו שבו"ת, למרות שלא קיים את המצווה מדאורייתא עצמה,
מקבל ברכה על ששומע לדברי חז"ל, וגם מונע קללה.
ורמז :

"לפניכם היום ברכה וקללה" עולה 689 ועוד 19 אותיות עולה 708
שבו"ת עולה 708

וגם :
"נתן לפניכם היום ברכה וקללה"
באתב"ש :
טאט כוטמלי צמפי שגלץ פדככץ
ראש וסוף תיבות, אותיות :
ט'+ט', כ'+י', צ'+י', ש'+י', פ'+י' עולה 708
שבו"ת עולה 708
שומרי שבו"ת מקבלים ברכה ומונעים קללה.

* * * * *

”לפניכם היום”

פרק י”א פסוק כ”ו:
”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”

”נתן לפניכם היום” ראש תיבות, אותיות: נ’, ל’, ה’ עולה 85
”לפניכם היום ברכה” סוף תיבות, אותיות: ס’, ס’, ה’ עולה 85
אולי לרמוז:

על התורה (היום) לקיימה ומחר לקבל שכרה). כי 85 אותיות זו המספר המינימלית של האותיות כדי שתהיה פרשה נחשבת לעצמה להיות אחת מספרי התורה. וחז”ל פרשו את זה מהמילים במשלי ”עמודיה שבעה”:
משלי פרק ט’ פסוק א’:

”חכמות בנתה ביתה חצבה עמודיה שבעה”
רש”י: ”ד”א שבעה ספרים שיש בתורה ויהי בנסוע הארון ספר לעצמו במסכת שבת”
85 האותיות שמתחילות מהמילים ”ויהי בנסוע הארון” ספר תורה לעצמו.

* * * * *

”את הברכה”

פרק י”א פסוק כ”ו :
”ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה”
”ברכה” לשון יחיד, ”קללה” לשון יחיד. לכאורה כתוב כאן ברכה אחת וקללה אחת.
אבן עזרא : ”לכל אחד דבר”
כתוב בלשון יחיד כי דבר לכל אחד (מסר אישי).

ובפסוק הבא :
פרק י”א פסוק כ”ז :
”את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה’ א-ל-ה-י-כ-ם אשר אנכי מצוה אתכם היום”
ומה מוסיף לנו המילה ”את”?
(כי נראה שהיינו מבינים אותו הדבר אם היה כתוב ”הברכה אשר תשמעו...”)
ודרשו חז”ל את המילה ”את”, שיהיו ברכות הרבה. א”ת, מאלף (א), עד תו, (ת).
(כי המילה ”את” באה לרבות)

והאיר את עינינו בעל הטורים שעם המילה ”את” יש רמז לתורה.
בעל הטורים : ”ס”ת תורה, שבזכות התורה יבוא הברכות”
”את הברכה אשר תשמעו” סוף תיבות, אותיות : ת, ה, ר, ו, אותיות המילה ’תורה’)

וחז”ל אמרו (ראה אור החיים) שעצם שמיעת המצוות זו ברכה.
ולפי :

אבן עזרא : ”כי בשמעכם הנה אתם מבורכים והברכה תוספת טובה...”
זאת אומרת, תבוא ברכה מעצם ”אשר תשמעו את המצות”.
כי שמירת התורה מביאה ברכות הרבה על האדם (וכמו שכתב בעל הטורים)

ויש רמז לזה מהמילים ’תוספת טובה’ (כי יש במילים האלה רמז למילה ’התורה’), ולפי :
’תוספת טובה’ באתב”ש : **אפחוא נפשך** עולה 616 למנין המלה ’התורה’.
”והברכה תוספת טובה”, קרי, הברכה, התורה, שהיא סם החיים.
”הברכה אשר תשמעו” באתב”ש : **צשגלץ תבג אביזף**
סוף תיבות, אותיות : צ, ג, ר, פ עולה 173
סם החיים עולה 173
(ועוד, ’סם החיים’ עולה 173 ועוד 2 מילים עולה 175 למנין המילה ’תורה’ באתב”ש אפגץ, כולל המילה)

והרעיון, ששמירת התורה מביאה טובה, ותענוג, וחיות לנפש האדם, ולפי :
אור החיים : ”כי השמיעה בתורה הוא תענוג מופלא ומחיה הנפש...”
”אל מצות ה””

סוף תיבות, אותיות : ל, ת, ה עולה 435
הנפש עולה 435

מצוות ה’ טובות לנפש האדם.

ועוד רמזים (בנושא תורה, שמיעת המצות, וברכה) :
”את הברכה אשר”

ראש וסוף תיבות, אותיות : א+ת, ה+ה, א+ר עולה 612 למנין המילה ’דברות’

וגם:

"הברכה אשר תשמעו"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ה', א'+ר', ת'+ו' עולה 617 למנין המילה 'הדברות'

וגם:

"מצוה אתכם" עולה 602 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 612 למנין המילה 'דברות'

וגם:

"אשר תשמעו" באתב"ש: תבג אביזף

ראש וסוף תיבות, אותיות: ת'+ג', א'+ף' עולה 484

דברות באתב"ש: קשגפא עולה 484

וגם:

"תשמעו אל מצות" באתב"ש: אביזף תך יהפא עולה 616 למנין המילה 'התורה'

* * * * *

"את הברכה"

פרק י"א פסוק כ"ז :

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' א-ל-ה-י-כ-ם אשר אנכי מצוה אתכם היום"

למרות שנראה שיש יותר קללות מברכות (יותר פסוקים).
דרשו חז"ל (מדרש ראה רבה), הברכות מ-א' עד ת' (מתחילים באות א' וגומרים באות תו).
קרי כוללים הכול (והקללות מאות וו עד אות הא, שאין בניהם כלום)

וגם נגיד :

"את הברכה"—

"את" אותיות : **א', ת'**

א'—מיום הראשון שלך עלי אדמות

ת'—עד יום האחרון שלך

אין יום בלי ברכה.

* * * * *

לשמוע לדברי תורה

פרק י"א פסוק כ"ז :

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' א-לקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום"

לא כתוב כאן 'אשר תשמרו' אלא "אשר תשמעו". והכוונה שתשמעו 'לעשות' את המצוות. ואומרים חז"ל (ראה דברי אור החיים, וכלי יקר) שהצד הראשון זה לשמוע דברי תורה, לפתוח את המוח לדברי תורה, כי גם בפעולה זעירה כזו הקב"ה מצרף מחשבה טובה למעשה. ועוד, 'הבא לטהר מסייעים לו מן השמים', וגם "מצווה גוררת מצווה". עצם השמיעה לדברי תורה זה 'הברכה' כי זה תענוג מופלא ומחיה לנפש (אור החיים).

כי באופן טבעי הנשמה הטהורה של יהודי משתוקקת לשמוע דברי תורה. ורואים את זה אצל יעקב אבינו כאשר הוא היה עובר בתוך מעי אמו. כאשר רבקה אמו עוברת על יד בית מדרש יעקב היה מפרכס לצאת וכאשר היא עוברת על ידי בית ע"ז עשו מפרכס לצאת. באופן טבעי הנשמה של הצדיק נמשך לדברי תורה.

אבל אצל הקללה כתוב :

פרק כ"א פסוק כ"ח :

"והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' א-לקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום"

אי שמיעה לא מספיקה כדי לקבל את הקללה אלא צריך גם מעשה "וסרתם מן הדרך". כי בדרך כלל הקב"ה לא מצרף מחשבה רעה למעשה, אלא צריך מעשה ממש.

ואמרו חז"ל :

שבת י"א: "רבי ירמיה הוה יתיב קמיה דרבי זירא, והווי עסקי בשמעתא. נגה לצלויי, והוה קא מסרהב רבי ירמיה, קרי עליה רבי זירא (משלי כ"ח, ט"ו) 'מְסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה, גַּם תִּפְּלֹתוֹ תוֹעֵבָה' "

ופרשו: עד כדי כך - שהמונע מעצמו לשמוע דברי תורה, ומעדיף תפלה, 'לשמוע אל הרנה ואל התפלה' במקום 'לשמוע לדברי תורה', תפלתו תועבה. (כי תפלה מדרבן ושמיעת דברי תורה מדאורייתא. וגם, אם לא לומד תורה איך ידע להיזהר מהחטא).

והזהרתם בזה :

"הברכה" — תבוא על מי ששומע דברי תורה, ולפי :

"את הברכה אשר תשמעו"

סוף תיבות, אותיות: ת', ה', ר', ו' עולה **611**

תורה עולה **611**

"והקללה" — תבוא על מי שמונע מעצמו לשמוע דברי תורה וסר מהדרך, ולפי :

"מצות ה' א-ל-ה-יכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם"

עולה **2877**

עולה **2877** "מְסִיר אָזְנוֹ מִשְׁמַע תּוֹרָה גַּם תִּפְּלֹתוֹ תוֹעֵבָה"

* * * * *

"אשר תשמעו"

פרק י"א פסוק כ"ז:

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה'..."

"אשר תשמעו אל מצות ה'"

סוף תיבות, אותיות: ר', ו', ל', ת', ה', אותיות המילה 'לתורה'.
לא מצווה זו או אחרת, אלא "תשמעו" לכל המצוות, 'לתורה'.
וגם:

"אשר תשמעו" ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ר', ת'+ו' עולה 607 ועוד 4 אותיות עולה
611 למנין המילה 'תורה'.

כאשר "תשמעו" תקבלו את "הברכה".

"הברכה" באתב"ש: צשגלץ עולה 513

"אשר תשמעו" באתב"ש: תסג אביזף עולה 505 ועוד 8 אותיות עולה 513

לרמוז:

כאשר אדם עושה מצוה לא רק יש לו שכר המצות לעולם הבא ופירות המצוה בעולם
הזה אלא, עצם קיום "אשר תשמעו" זה כבר "הברכה".
כלומר, בכל מצוה שעושה האדם הוא קונה לעצמו פרקליט הממליץ עליו יושר וזה כבר
ברכה.

במילים "אשר תשמעו" יש רמז לתכולת "הברכה":

"אשר תשמעו" ראש תיבות, אותיות: א', ת'

הברכה תהיה מאלף עד תאו, כלומר כולל הכול.

(כמו שאמרו חז"ל, "את הברכה", א"ת, מאלף עד תאו)

במישור הרעיוני:

"את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה'"

יש כאן "כה" אותיות.

אולי לרמוז לנאמר לאברהם אבינו:

"כה יהיה זרעך"

מי יקרא זרעך? אלו מבניך שישמעו "כה", "אשר ישמעו אל מצות ה'" (יצחק, יעקב..)

והם יקבלו "את הברכה".

ועוד:

"אשר תשמעו אל מצות ה'"

יש כאן 18 אותיות למנין המילה 'חי'.

לרמוז:

מי ששומע אל מצות ה', חי. זוכה לברכת חיים בעולם הבא.

ולפי:

ויקרא פרק י"ח פסוק ה': "אשר יעשה אתם האדם וחי בהם"

ועוד:

"תשמעו אל מצות" ראש תיבות, אותיות: ת', א', מ', אותיות המילה 'אמת'.

לרמוז:

מי ששומע אל מצות ה', אל התורה, מתחבר לאמת (ימשה אמת ותרתו אמת).

ובדרך לקיים:

זכריה פרק ח' פסוק י"ט: "והאמת והשלום אהבו"
כי על התורה כתוב:
משלי פרק ג' פסוק י"ז: "וכל נתיבותיה שלום"

* * * * *

ששים מיל

כתוב:

פרק י"א פסוק ל':

**"הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
אצל אלוני מרה"**

חזקוני: "מה שפירש רש"י הרבה והלאה למרחק, לאו רחוק ביותר אלא ששים מיל מן
הירדן"

החזקוני מביא דעת הגמרא (סוטה ל"ו, א') שהמרחק מהירדן עד הר גרזים והר עיבל הינו
60 מיל.

(1) **"הירדן אחרי"** עולה 488 ועוד 9 אותיות ועוד 2 מילים עולה **499**
60 מיל מן הירדן עולה **499**

(2) **"בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ"**
ראש וסוף תיבות, אותיות:

730 עולה **ב' + ר' , ה' + ו' , א' + י' , ד' + ד' , מ' + א' , ה' + ש' , ב' + צ'**
730 עולה **ששים מיל**

(3) **"בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל"**
ראש תיבות, אותיות: **ב' , ה' , ה' , ב' , מ' , ה' , א' ,** עולה **60**

(4) **"הירדן אחרי"**
סוף תיבות, אותיות: **ו' , י' ,** עולה **60**

(5) **"מול הגלגל"**
סוף תיבות, אותיות: **ל' , ל' ,** עולה **60**

(6) **"הגלגל אצל"**
סוף תיבות, אותיות: **ל' , ל' ,** עולה **60**

(7) **"הלא המה בעבר"** עולה **360**
ט"ו פרסה עולה **360**
(פרסה = 4 מיל, 15 פרסה זה 60 מיל)

(8) **"בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל"**
עולה 1241 ועוד 27 אותיות עולה **1268**
חמש עשרה פרסה עולה **1268**

9) "מול הגלגל אצל"

באתב"ש :

יפך צרכך תהך

סוף תיבות, אותיות : ד', ד', ד', עולה 60

* * * * *

עד שכס

פרק י"א פסוק ל':

"בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה"
רש"י (על המילים "אלוני מרה"): "שכס, הוא שנאמר עד מקום שכס עד אלון מורה
(בראשית י"ב, ו')

ורמז :

(1) **"אצל אלוני מורה"** ראש תיבות, אותיות : א', א', מ' עולה **42**
שכס באתב"ש : בלי עולה **42**

(2) **"הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה"**
באתב"ש :
צלטזטס צמבש שזגשץ יפך צרכרך תהך תכפטס יגץ
סוף תיבות, אותיות : ס', ש', צ', ד', ד', ד', ס', צ' עולה **620**
"עד מקום שכס" עולה **620**

רש"י (על המילים מול הגלגל): "רחוק מן הגלגל"
חזקוני: "לאו רחוק ביותר אלא ששים מיל מן הירדן"

(1) **"מול הגלגל"**
באתב"ש :
יפך צרכרך
ראש וסוף תיבות, אותיות : י'+ד', צ'+ד' עולה **140**
ס' מיל עולה **140**

(2) **"אצל"**
באתב"ש :
תהך עולה **425**
רחוק מהגלגל עולה **425**
"המילה "אצל" בין המילים "מול הגלגל" לבין המילים "אלוני מרה" אולי
לרמז שההרים הם גם 'אצל אלוני מרה' וגם 'רחוק מהגלגל'.

* * * * *

"עברים את הירדן"

פרק י"א פסוק ל"ב:

"כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ"

רש"י: "נסים של ירדן יהיו סימן בידכם שתבואו ותרשו את הארץ.."

"עברים את הירדן לבא" עולה למנין 1025

נסים של הירדן יהיו סימן בידכם עולה למנין 1026

* * * * *

משכן שילה

פרק י"ב פסוק ה':
"לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה"
רש"י (על "לשכנו תדרשו"): "ספרי) זה משכן שילה"
אבן עזרא: "לא פי המקום, לפי שהשכינה שרתה בכמה מקומות, כמו: גלגל, שילה, נוב,
וגבעון, ובית העולמים..."

(1) "שם", אותיות ש',ס'
ש' – שילה

ס' – מוריה, הר המוריה (בית העולמים, ירושלים)

(2) "שם לשכנו" עולה 746 ועוד 2 מילים ועוד 7 אותיות עולה 755
משכן שילה עולה 755

(3) "שמה" עולה 345
שילה עולה 345

(4) "מכל שבטיכם" עולה 471
הר המוריה עולה 471

(5) "לשום את" ראש וסוף תיבות, אותיות: ל'+ס', א'+ת' עולה 471
הר המוריה עולה 471

(6) "לשום את שמו שם לשכנו תדרשו"
באתב"ש:

כבפי תא ביה בי כבלטף אקגבף עולה 944 ועוד 21 אותיות עולה 965
זהו שילה וירושלים עולה 965

(7) "לשום את שמו שם לשכנו תדרשו"
באתב"ש:

כבפי תא ביה בי כבלטף אקגבף
סוף תיבות, אותיות: י', א',ף, י',ף,ף, א' עולה 261
מוריה עולה 261

(8) "שם לשכנו תדרשו ובאת שמה"
באתב"ש:

בי כבלטף אקגבף פשתא ביה
סוף תיבות, אותיות: י',ף,ף, א',ץ עולה 261
מוריה עולה 261

עולה 1467   עולה 1463 ועוד 4 מילים   (9) "לשום את שמו שם"
עולה 1467   גלגל שילה נוב גבעון ובית המקדש

(10) "שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו"
באתב"ש:

עולה 1190 ועוד 6 מילים עולה 1196   בשנמלי כבפי תא ביף בי כבלטף
עולה 1196   גלגל שילה נוב גבעון ירושלים

(11) "לשכנו תדרשו ובאת שמה"
באתב"ש:

עולה 1210 ועוד 4 מילים עולה 1214   כבלטף אקגבף פשתא ביץ
עולה 1214   גלגל שילה נוב גבעון ובית עולמים

* * * * *

” אשר יבחר ה' ”

פרק י"ב פסוק ה':
”כי אם אל המקום אשר יבחר ה' א-ל-ה-י-כ-ם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו
תדרשו ובאת שמה”
ספורנו: ”להיות שם משכן ה' והוא שילה או בית עולמים”

”שבטיכם לשום”
ראש וסוף תיבות, אותיות: ש'+ס', ל'+ס' עולה 410
משכן עולה 410
וגם:

”א-ל-ה-י-כ-ם מכל שבטיכם לשום את שמו שם”
באתב"ש:
ת-כ-צ-מ-לי ילך בשנמלי כבפי תא ביה בי
סוף תיבות, אותיות: י', ד', י', א', י', י' עולה 141
המשכן באתב"ש: ציבלט עולה 141
וגם:
”לשכנו” באתב"ש: כבלטף עולה 141
המשכן באתב"ש: ציבלט עולה 141

”לשום את שמו”
באתב"ש:
כבפי תא ביה עולה 605 ועוד 3 מילים עולה 608
בית עולמים עולה 608

וזה בשילה או בירושלים:
”שמה” עולה 345
שילה עולה 345

”המקום” באתב"ש: צידפי עולה 194 ועוד המילה עולה 195
ירושלים באתב"ש: מגפכמי עולה 195
וגם:

”המקום אשר”
באתב"ש:
צידפי תבג עולה 599 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 609
זו ירושלים עולה 609
וגם:

”המקום אשר יבחר ה' א-ל-ה-י-כ-ם מכל שבטיכם לשום”
באתב"ש:
צידפי תבג משסג מ-ץ ת-כ-צ-מ-לי ילך בשנמלי כבפי
סוף תיבות, אותיות: י', ג', ג', י', י', ד', י', י' עולה 156
ציון עולה 156
(ציון זה ירושלים)

ועוד :

במישור הרעיוני :

רק כאשר בני ישראל בארץ ישראל (ובמיוחד בירושלים) הם יכולים להשיג את עומקה של התורה.

כי בחר בבני ישראל, ובחר בתורה ובמקום לימוד התורה, ובחר בארץ ישראל ובמקדש. (הלא התורה, וישראל, והמקדש, הם קנינו של הקב"ה,

אבות פרק ו' משנה י' : "חמשה קנינים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו ואלו הן תורה קנין אחד שמים וארץ קנין אחד אברהם קנין אחד ישראל קנין אחד בית המקדש קנין אחד....")

ורמזים :

בחר בבני ישראל :

"ה' א-ל-ה-יכם מכל שבטיכם" עולה 603

בני ישראל עולה 603

בחר בתורה ובמקום לימוד התורה :

"אל המקום אשר יבחר" עולה 943 ועוד 14 אותיות ועוד 4 מילים עולה 961

בית המדרש עולה 961

וגם :

"שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו"

ראש תיבות, אותיות : ש', ל', א', ש', ש', ל' עולה 961

בית המדרש עולה 961

וגם :

"המקום אשר יבחר ה'" עולה 938 ועוד 16 אותיות ועוד 4 מילים עולה 958

בתי כנסיות עולה 958

וגם :

"אשר יבחר ה' א-ל-ה-יכם מכל שבטיכם לשום את שמו"

סוף תיבות, אותיות : ר', ר', ה', ס', ל', ס', ס', ת', ו' עולה 961

בית המדרש עולה 961

(מקום לימוד התורה)

וגם :

"אל המקום"

באתב"ש :

תך צידפי עולה 614 ועוד 2 מילים עולה 616

התורה עולה 616

(אל מקום התורה, בית המדרש, וגם התורה מקום רוחני)

בחר בארץ ישראל (ארץ כנען) :

"המקום" עולה 191

כנען עולה 190 ועוד המילה עולה 191

וגם :

"א-ל-ה-י-כם מכל שבטיכם לשום את"

באתב"ש :

ת-כ-צ-מלי ילך בשנמלי כבפי תא

ראש תיבות, אותיות : ת', י', ב', כ', ת' עולה 832

ארץ ישראל עולה 832

וגם :

"את שמו שם לשכנו תדרשו"

באתב"ש:

תא ביי בי כבלטף אקגבף עולה 832

ארץ ישראל עולה 832

* * * * *

הבמות

פרק י"ב פסוק ח':

"לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש הישר בעיניו"

רש"י מפרש על פי הגמרא (זבחים קיט) שבמשך י"ד שנה של כיבוש וחילוק הארץ הבמות היו מותרים אבל רק לקרבנות נדבה. אסור להקריב בבמות קרבנות חובה או ציבור.

(1) **"ככל אשר אנחנו עשים פה"**

ראש וסוף תיבות, אותיות: כ'+ל', א'+ר', א'+ו', ע'+ם', פ'+ה' עולה 453

453 עולה **לא קרבן חובה בבמה**

(2) **"ככל אשר אנחנו עשים פה"**

באתב"ש:

ללך תבג תטסטף זבמי וץ עולה 1198 ועוד 5 מילים עולה 1203

1203 עולה **ארבע עשרה שנה**

(3) **"היום איש הישר בעיניו"**

באתב"ש:

צמפי תמב לך צמבג שזמטמף

סוף תיבות, אותיות: י', ב', ד', ג', ה' עולה 115

115 עולה **הנדבה בבמה**

(4) **"לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים"**

באתב"ש:

כת אזבפט ללך תבג תטסטף זבמי

ראש תיבות, אותיות: כ', א', ל', ת', ת', ז' עולה 858

858 עולה **יוד דלת שנה בבמה**

* * * * *

שלא יתאוו לאכול בשר

פרק י"ב פסוק כ':

"כי ירחיב ה' אלקיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוו נפשך לאכול בשר בכל אות נפשך תאכל בשר"

רש"י: "(חולין פד) למדה תורה דרך ארץ שלא יתאוו אדם לאכול בשר אלא מתוך רחבת ידים ועושר"

שפתי חכמים: "והא פשוטו של מקרא משמע הרחבת גבולו ומרחקו מן הארץ" **כלי יקר:** "הורה שאין האדם הומה אחר התאווה כי אם מתוך הרחבה יתירה" **רשב"ם:** "ותהיה רחוק מהמשכן"

לפי חז"ל אדם אוכל בשר מתוך עושר ורחבת ידיים (שפ"ט). ומותר בארץ (ובגלות) לאכול בשר חולין במקומו אם הוא רחוק מהמשכן או המקדש. ורמזים לדברי חז"ל:

(1) **"ואמרת אכלה בשר כי תאוו נפשך לאכול בשר בכל אות נפשך תאכל בשר"**
סוף תיבות, אותיות:

ת', ה', ר', י', ה', ד', ל', ר', ל', ת', ד', ל', ר', עולה 1550
אין האדם הומה אחר התאווה כי אם מתוך הרחבה עולה 1550

(2) **"אכלה בשר כי תאוו נפשך"**
באתב"ש:

תלכץ שבג לס אתפץ טובל עולה 1533 ועוד 17 אותיות עולה 1550
אין האדם הומה אחר התאווה כי אם מתוך הרחבה עולה 1550

(3) **"לך ואמרת אכלה בשר"**

עולה 1255 ועוד 14 אותיות ועוד 4 מילים עולה 1273
הרכבת ידים ועושר עולה 1273

(4) **"לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל"**
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ל'+ל', ב'+ר', ב'+ל', א'+ת', נ'+ד', ת'+ל', עולה 1195
ותהיה רחוק מהמשכן עולה 1195

(5) **"אכלה בשר כי תאוו נפשך לאכול בשר בכל אות"**
ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ה', ב'+ר', כ'+י', ת'+ה', נ'+ד', ל'+ל', ב'+ר', ב'+ל', א'+ת' עולה 1408
הרחבת גבולו ומרחקו מן הארץ עולה 1408

- (6) "לך ואמרת אכלה"
באתב"ש:
כל פתיגא תלכץ עולה 1084 ועוד 3 מילים עולה 1087
לא יתאוה אדם לאכול בשר עולה 1087
- (7) "בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל"
באתב"ש:
שבג לם אתפץ טובל כתלך שבג שלך תפא טובל אתלך
עולה 3097 ועוד 34 אותיות ועוד 10 מילים
עולה 3141
שלא יתאוה אדם לאכול בשר אלא מתוך רחבת ידים ועושר
עולה 3141
- (8) "כי תאוה נפשך"
באתב"ש:
לם אתפץ טובל עולה 688 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה 701
הרכבת ידיים עולה 701
- (9) "אכלה בשר כי תאוה נפשך"
באתב"ש:
תלכץ שבג לם אתפץ טובל
ראש תיבות, אותיות: ת', ש', ל', א', ט', עולה 740
מרחקו מן הארץ עולה 740
- (10) "תאוה נפשך לאכל בשר"
באתב"ש:
אתפץ טובל כתלך שבג עולה 1393 ועוד 15 אותיות עולה 1408
הרחבת גבולו ומרחקו מן הארץ עולה 1408

* * * * *

אכילת בשר

פרק י"ב פסוק כ':
"כי ירחיב ה' אלקיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל
בשר בכל אות נפשך תאכל בשר"

ונשאלת השאלה:
למה הוצרך הכתוב להגיד שמותר לאכול בשר תאוה?
הלא מזמן נח והאבות אוכלים בשר.
ומתרצים:
נאסר בשר חולין (בשר תאוה) לבני ישראל במדבר.
(לפי דעת רבי ישמעאל חולין ט"ז, ב' - "רבי ישמעאל אומר: לא בא הכתוב אלא להתיר להם בשר
תאוה").
וכדי לאכול בשר במדבר היו צריכים להביא את הבשר כקרבן שלמים למשכן. וזה לא
היה קשה כי המשכן נע עם מחנה ישראל במדבר. וכל זה בעקבות המעשה שהתרחש
בקרבנות התאוה. שאחרי שבני ישראל התלוננו על המן, קבלו בשר שלו לאכול. אבל הם
התאוו תאוה ונענשו (וראה אור החיים).

וכאן התיר להם לאכול בשר חולין אחרי שנכנסו לארץ כאשר הם נמצאים רחוקים
ממקום המשכן או המקדש.

למרות ההיתר לאכול בשר תאוה למדו חז"ל מהפסוק הנ"ל דרך ארץ:
רש"י: "חולין פד) למדה תורה דרך ארץ שלא יתאוה אדם לאכול בשר אלא מתוך רחבת
ידיים ועושר"
בלי יקר: "הורה שאין האדם הומה אחר התאוה כי אם מתוך הרחבה יתירה"

שבאמת כדאי למנוע מלאכול הרבה בשר כי אכילת בשר יכול להשפיע לרעה על תכונות
האדם. כי אם נסתכל בטבע נראה שרוב בעלי החיים הטורפים הם אוכלי בשר (וזה יכול
להגדיל מידת האכזריות באדם).
ורק לאכול בשר תאוה לתיאבון (ולא באופן קבוע) ובהזמנה (מן הציד ושחוט ולא מן השוק).
לא מן המוכן תמיד לקחת בלי שום טרחה.
(ולפי ר' ישמעאל חולין פ"ד, א' - "למדה תורה דרך ארץ שלא יאכל בשר אלא לתיאבון")

ובמיוחד כאשר אין לאדם אמצעים והוא עני, נמנעים מלהוציא המעט שיש לו על בשר
תאוה ולהיגרר אחרי התאוה. אבל כאשר יש שפע (מתוך רחבת ידיים ועושר) ניתן לאכול
בשר תאוה.
(ולפי דעת רבי אלעזר בו עזריה חולין פ"ד, א' - "מי שיש לו...חמשים מנה יקח לפסו
ליטרא בשר". רק מי שיש לו כסף ברווח, חמשים מנה, יקח לקדרתו בשר).

ונראה לי להגיד:
האדם מתאוה לבשר כאשר מתאוה נפשו לאכול בשר. אבל הנפש (הרוחנית) המתאוה
לאכול בשר איננה יכולה לספק לעצמה צרכיה. רק דרך הגוף (הגשמי) אפשר למלא
החסר לה.

וזה חסד גדול שעשה ה' עמנו (אחרי שנכנסנו לארץ) שהתיר לנו בשר תאוה (למלא תאוות

יקוו המים פרשת ראה

נפשנו). כי בארץ, המשכן והמקדש לא היו קרובים לכל בני ישראל (ובגלות בכלל אין משכן או מקדש). ויהיה קשה לאלו הנמצאים במרחק להביא שלמים לקודש (ואז מה יעשו עם תאוותם? וראה רמב"ן).

ומעניין הדבר :

נפש עולה **430**

בשר עולה **502**

והפרש בין המילה 'בשר' לבין המילה 'נפש' זה **72**, ערך המילה 'חסד' ($72=430-502$). קרי, אכילת 'בשר' (תאוה) זה 'חסד' עם 'נפש' האדם (נפש פלוס חסד זה בשר).

* * * * *

”הטוב והישר”

פרק י”ב פסוק כ”ח:

”...כי תעשה הטוב והישר בעיני ה’ אל-ה-י-ך”

רש”י (על המילה ”הטוב”): ”בעיני השמים”

רש”י (על המילה ”והישר”): ”בעיני אדם”

לא לצאת רק ידי שמים, קרי רק ”הטוב”:

”עד עולם כי תעשה הטוב”

באתב”ש:

זק זכני לס אזבץ צנפש

עולה 914 ועוד 16 אותיות ועוד 5 מילים עולה 935

לצאת ידי שמים עולה 935

אלא גם לצאת ידי אדם, קרי ”והישר”.

”ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה’”

ראש תיבות, אותיות:

ו’, א’, ע’, ע’, כ’, ת’, ה’, ו’, ב’, י’ עולה 590

לצאת ידי אדם עולה 590

וגם:

”האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי

תעשה הטוב והישר בעיני ה’ אל-ה-י-ך”

ראש תיבות, אותיות:

ה’, א’, א’, מ’, ל’, י’, ל’, ו’, א’, ע’, ע’, כ’, ת’, ה’, ו’, ב’, י’, א’ עולה 708

לצאת בעיני אדם עולה 708

והרמז:

”הטוב והישר” שניהם כמעת שקולים:

”הטוב” באתב”ש: צנפש עולה 520 ועוד המילה עולה 521

”והישר” עולה 521

וגם:

למרות שהמילה ”הטוב” משמעותה ”בעיני שמים”, המילה ”הישר” משמעותה

”בעיני אדם”, היא זו שצמודה למילים ”בעיני ה’” (ולא המילה ”הטוב”)

לרמוז לך:

לא לזלזל ביחסים בין אדם לחברו.

גם בעשרת הדברות, שוויון בין מספר הדברות בין אדם למקום ומספר הדברות בין אדם

לחברו, 5 בין אדם למקום, ו5 בין אדם לחברו.

כי לצאת בעיני אדם (”והישר”) זה תורה:

”והישר בעיני” באתב”ש: פצמבג שזמטס עולה 611 למנין המילה ’תורה’.

וגם:

עניני אדם' באתב"ש: זמטם תקי עולה 606 ועוד 7 אותיות עולה 613 למנין 'תרי"ג'.

לצאת ידי אדם זה חלק חשוב מהתורה וגם חלק מלצאת בעיני השמים:
"תעשה הטוב והישר בעיני ה'"

באתב"ש:

אזבץ צנפש פצמבג שזמטם מ-ץ עולה 1531

לצאת ידי שמים ולצאת ידי אדם עולה 1531

* * * * *

”יִיטב לך”

פרק י”ב פסוק כ”ח:
”שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה’ א-ל-ה-י-ך”

כתוב כאן, וגם רמוז כאן, שההצלחה באה רק כאשר שומרים התורה ומצוותיה.

ורמזים:

”יִיטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב”
ראש תיבות, אותיות: ה’, א’, מ’, ל’, י’, ו’, א’, ע’, כ’, ת’, ה’ עולה 612 למנין המילה ‘דברות’.

וגם:

”האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם”
ראש תיבות, אותיות: ה’, א’, מ’, ל’, י’, ו’, א’, ע’ עולה 264 למנין המילה ‘התורה’ (באתב”ש צאפגץ).

וגם:

”תעשה הטוב והישר”
ראש וסוף תיבות, אותיות: ת’+ה’, ה’+ב’, ו’+ר’ עולה 618 למנין המילה ‘התרי”ג’.

וגם:

”יִיטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר”
ראש תיבות, אותיות: ה’, א’, ע’, כ’, ת’, ה’, ו’ עולה 618 למנין המילה ‘התרי”ג’.

וגם:

”אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני
ה’”
סוף תיבות, אותיות: ר’, י’, ד’, ו’, ב’, ד’, ד’, ד’, ס’, י’, ה’, ב’, ר’, י’, ה’ עולה 618 למנין המילה ‘התרי”ג’.

וגם:

”והישר בעיני”
באתב”ש: פצמבג שזמטס עולה 611 למנין המילה ‘תורה’.
הישר בעיני ה’ זה לשמור התורה וייטב לך לעולם.

* * * * *

” בניס אתם להי ”

פרק י”ד פסוק א’:

”בניס אתם להי א-ל-ה-י-כ-ם...”

בעל הטורים: ”בפסוק הזה יש 12 תיבות כנגד י”ב שבטים שנקראו בניס להי ”

יונתן בן עוזיאל: ”בנין חביבין אתון קדם ה’...”

קדושין ל”ו, א’: ”בניס אתם להי אלהיכם בזמן שאתם נוהגים מנהג בניס אתם קרויס בניס אין אתם נוהגים מנהג בניס אין אתם קרויס בניס דברי ר’ יהודה, רבי מאיר אומר בין כך ובין כך אתם קרויס בניס”

והכוונה, לפי רבי יהודה, שבזמן שעושים רצונו של מקום קרוייס בניס, וכשאינ עושים רצונו של מקום - אין קרוייס בניס. רבי מאיר חולק על רבי יהודה ואומר כי בין כך ובין כך קרוייס בניס.

ורמז:

”בניס אתם להי ” עולה 599 ועוד 12 אותיות עולה **611** למנין המילה **’תורה’**.

לרמז:

לפי כל הדעות כאשר שומרים את התורה קרוייס ’בניס’.

ועוד:

ברכות ס”ד, א’:

”אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי הי ורב שלום בניך אל תקרא בניך אלא בוניך”

תלמידי חכמים הם בניס להי (’בניך’) כי הם עוסקים בתורה:
תלמידי חכמים עולה **612** למנין המילה **’דברות’**.

ונקראים ’בוניך’ כי בעיסוק שלהם בתורה הם מרבים שלום בעולם:
’מרבים שלום’ באתב”ש: **יגשמי בכפי** עולה **475**

בתורה באתב”ש: **שאפגץ** עולה **474** ועוד המילה עולה **475**

* * * * *

”לעם סגולה”

פרק י”ד פסוק ב’ :
”כי עם קדוש אתה לה’ א-ל-ה-י-ך ובך בחר ה’ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה”

”בחר ה’ להיות לוי” סוף תיבות, אותיות : ר’, ה’, ת’, ו’ אתיות המילה ‘תורה’.
וגם :

”ובך בחר ה’” עולה 264 למנין המילה ‘התורה’ (באתב”ש צאפגץ).
לרמוז :

בחר בבני ישראל לתת להם את תורתו, להיות לעם השומר את התורה.
להיות ”לעם סגולה”, ”סגולה” פירושה חביבה (ראה תרגום יונתן בן עוזיאל).
בני ישראל חביבים (הלא אמרו ”נעשה ונשמע”) כלומר הם מקבלי התורה.
”להיות לו לעם סגולה”, לעם חביב, לעם היודע (ורוצה) ’לשוח’ בדברי תורה’ ובתפילה.

’לעם חביב’ עולה 162

לשוח באתב”ש : כפס עולה 162

(בראשית כ”ד, ס”ג-”ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב”, ואמרו חז”ל להתפלל מנחה.
תפילה באתב”ש : אומכץ עולה 157 ועוד 5 אותיות עולה 162).

וגם :

”ה’ להיות לו לעם סגלה”

ראש וסוף תיבות, אותיות :

י’+ה’, ל’+ת’, ל’+ו’, ל’+ס’, ס’+ה’ עולה 616

התורה עולה 616

וגם :

”א-ל-ה-י-ך ובך בחר ה’”

ראש וסוף תיבות, אותיות : א’+ך’, ו’+ך’, ב’+ר’, י’+ה’ עולה 264

התורה באתב”ש : צאפגץ עולה 264

וגם :

”סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה”

באתב”ש :

חרכץ ילך צזימי תבג זך וטם צתקיץ

ראש תיבות, אותיות : ח’, י’, צ’, ת’, ז’, ו’, צ’ עולה 611

תורה עולה 611

* * * * *

יש 21 משפחות עופות

פרק י"ד פסוק י"ב:
"וזה אשר לא תאכלו..."
"וזה", עולה 18 ועוד 3 אותיות עולה 21
יש 21 משפחות של עופות טמאות (לדוגמה, הנשר והפרס והאזניה...).

* * * * *

אין מחללים על האסימון

פרק י"ד פסוק כ"ה:

"ונתתה בכסף וצרת הכסף בידיך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך בו"
גמרא ב"מ נ"ד, ב': "וצרת - לרבות כל דבר שיש עליו צורה, מכאן למעשר שני שאין מתחלל על האסימון"

תורה תמימה (אות ס"א): "וי"ל משום דבעדויות פ"ג מ"ב איתא דעת ר' דוסא דמחללין ע"י אסימון, וכן דעת ר' ישמעאל בב"מ מ"ג ב', וטעמם משום דדרשי וצרת הכסף בידך לרבות כל דבר הנצרך ביד, ולא דרשי שיש עליו צורה, ואשמעינן בזה דאעפ"י שיש דעות דמחללין הו"א דבדיעבד גם חכמים מודו, קמ"ל"

מהכתוב "וצרת הכסף" למדו חז"ל שפודים מעשר שני רק על מטבע שיש עליו 'צורה' (או כתב לפי הרמב"ן). ומביא התורה תמימה שאמנם יש דעות בחז"ל שכן פודים על מטבע שאין עליו צורה, קרי על אסימון, אבל זה לא דעת חכמים.

ורמז לדעות האלו:

(1) **"בכסף וצרת הכסף בידיך והלכת אל המקום אשר"** עולה 2253
"מכאן למעשר שני שאין מתחלל על האסימון" עולה 2252

(2) **בכסף** עולה 162 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 167
אסימון עולה 167

(3) **"בכסף וצרת הכסף בידיך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך"**
באתב"ש:
שלחו פהגא צלחו שמקמל פצכלא תך צידפי תבג משסג מ--ץ ת---
סוף תיבות, אותיות: ו', א', ו', ל', א', ד', י', ג', ג', א', ל', עולה 200
לא באסימון עולה 200

(4) **"ונתתה בכסף וצרת הכסף בידיך והלכת אל המקום אשר"**
באתב"ש:
פטאאץ שלחו פהגא צלחו שמקמל פצכלא תך צידפי תבג
סוף תיבות, אותיות: א', ו', א', ו', ל', א', ד', י', ג', עולה 167
אסימון עולה 167

* * * * *

”המרצע”

פרק ט”ו פסוק י”ז :

”ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן”

מדובר כאן בעבד עברי, קרי יהודי שמכר את עצמו לעבדות בגלל דוחק או שמכרו אותו בית דין כדי להשיב חובו.

והעבד הזה היה אמור לצאת אחרי שש שנים אבל הוא רצה להישאר עבד. וזה לא לפי הכתוב התורה :

ויקרא פרק כ”ה פסוק מ”ב :

”כי עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים”

ויקרא פרק כ”ה פסוק נ”ה :

”כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים”

”עבדי הם” עולה 131

קנה אדון לעצמו ראש תיבות, אותיות : ק, א, ל' עולה 131
כנגד ”עבדי הם” קנה אדון לעצמו.

ועושים לו סימן באוזן.

”ולקחת את המרצע ונתתה באזנו” (עושים חור באוזן שלו) :

ועושים את החור באזנו דווקא בכלי 'המרצע', הרומז :

”המרצ”ע” אותיות : ה, מ, ר, צ, ע'

ה—הוא

מ—מודיע

ר'+צ—רצוני

ע—עבד עולם

הוא מודיע רצוני (להיות) עבד עולם.

וגם :

”לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים”

סוף תיבות, אותיות : י, י, ל', ס', י, ס', ר, י, ס', צ, ס' עולה 520

”המרצע” עולה 405

”המרצע” באתב”ש : ציגהז עולה 115

עולה 520 ביחד (405+115)

עולה 520 ”באזנו ובדלת” עולה 508 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים

וגם :

”כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם”

סוף תיבות, אותיות :

י, י, ל', ס', י, ס', ר, י, ס' עולה 400

מרצע עולה 400

ולמה דווקא אוזנו נרצה? אמרו חז"ל:
 "האזן ששמעה בהר סיני 'עבדי הס' והלך וקנה אדון לעצמו, ירצע"

ולפי:

קדושין כ"ב, ב' :

"רבן יוחנן בן זכאי היה דורש את המקרא הזה כמין חומר: מה נשתנה אוזן מכל אברים שבגוף: אמר הקב"ה: אוזן ששמעה קולי על הר סיני בשעה שאמרת: "כי לי בני ישראל עבדים" – ולא עבדים לעבדים, והלך זה וקנה אדון לעצמו-ירצע"

ורמז:

"באזנו"
 עולה 66 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 66

ואולי עוד טעם למה עושים 'סימן' באזנו.
 בגלל שהוא 'הלך וקנה אדון לעצמו', קרי שם את עצמו עבד לעבד אחר, עכשיו צריך היכר שהוא עבד ה'. כי ממעשיו הידיעה הזו מטושטשת.
 למרות שכל בני ישראל עבדי ה', הגירעון שלו שהוא הלך ועשה את עצמו 'עבד לעבדים':

"כי לי בני ישראל עבדים"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

כ'+י', ל'+י', ב'+י', י'+ל', ע'+ס' עולה 232

עבד לעבדים עולה 232

"עבדים עבדי הס אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים"

ראש תיבות, אותיות: ע', ע', ה', א', ה', א', מ', מ' עולה 232

עבד לעבדים עולה 232

האוזן שומעת (ולא עשה מעשה) אבל 'המוח' החליט, קבע מה יעשה:

אזן עולה 58 ועוד המילה עולה 59

המוח עולה 59

(ואי אפשר לעשות לו חור במוח, אלא עושים באוזן ששמעה וגם שרמוז על המוח, על השכל שהחליט) ויתר הגוף עשה מעשה (דיבר, הלך). ובגלל שעשה מעשה וקנה אדון לעצמו, לא רק האוזן לוקה, אלא על מעשיו, כל גופו יישאר עבד עולם (עד היובל):

"והלך זה וקנה אדון לעצמו"

"עבד עולם" באתב"ש: זשק זפכי עולה 524 ועוד 7 אותיות עולה 531

וגם:

ירושלמי מסכת קידושין פרק א' דף נ"ט עמוד ד':

"שאלו התלמידים את רבן יוחנן בן זכאי מה ראה העבד הזה לירצע באזנו יותר מכל איבריו? אמר להן: אוזן ששמעה מהר סיני: "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני" ופירקה מעליה עול מלכות שמים וקיבלה עליה עול בשר ודם, אוזן ששמעה לפני הר סיני "כי לי בני ישראל עבדים" והלך זה וקנה אדון אחר, לפיכך תבוא האוזן ותירצע לפי שלא שמר מה ששמעה אזנו"

ורמזים:

"ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם"
עולה 1667 ועוד 28 אותיות עולה 1695
"שלא שמר מה ששמעה אזנו" עולה 1695

וגם:

"ונתתה באזנו ובדלת והיה" עולה 1395
לא שמר מה ששמעה אזנו עולה 1395

ועוד:

"ונתתה את המרצע ובדלת"—עושים את זה בדלת.
דלת עולה 434 ועוד המילה עולה 435
"יאמר אליך לא אצא" עולה 435
ואולי באופן סמלי עוד סיבה שעושים את זה בדלת.
דרך הדלת נכנסים ויוצאים. והוא אמר "לא אצא".
ואולי גם זה מסמל את סירובו לצאת מבית אדונו.

* * * * *

”שמור את חדש האביב”

פרק ט”ז פסוק א’:

”שמור את חדש האביב ועשית פסח לה’ א-ל-ה-י-ך כי בחדש האביב הוציאך ה’
א-ל-ה-י-ך ממצרים לילה”

רש”י: ”מקודם בואו שמור שיהא ראוי לאביב להקריב בו מנחת העומר ואם לאו עבר
את השנה”

רש”י מסביר לנו שהשמירה שצריכים לעשות זה לדאוג שיקריבו מנחת העומר באביב.
ואם יש צורך לעבר את השנה, להוסיף עוד חודש לאדר כדי שניסן, החודש שבו
מקריבים העומר (בט”ז בניסן, ביום שני של חג המצות), יהיה באביב.

ורמזים:

”שמור את חדש האביב ועשית”

ראש תיבות, אותיות: ש’, א’, ח’, ה’, ו’ עולה 320
עומר עולה 316 ועוד 4 אותיות עולה 320

ועוד:

”את חדש האביב ועשית פסח לה’ א-ל-ה-י-ך כי בחדש האביב” עולה 2153
”שיהא ראוי לאביב להקריב בו את מנחת העומר” עולה 2153

וגם:

”את חדש האביב ועשית פסח לה’ א-ל-ה-י-ך כי בחדש האביב הוציאך ה’ א-ל-ה-י-ך
ממצרים”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א’+ת’, ח’+ש’, ה’+ב’, ו’+ת’, פ’+ח’, ל’+ה’, א’+ך’, כ’+י’, ב’+ש’,
ה’+ב’, ה’+ך’, י’+ה’, א’+ך’, מ’+ס’ עולה 1746

שיהא ראוי לאביב להקריב בו מנחת העומר עולה 1746
(בתורה עומר כתוב חסר)

שמור שמנחת העומר יהיה באביב, ואם מנחת העומר לא תהיה באביב, לעבר את
השנה:

”שמור את חדש האביב ועשית”

באתב”ש:

ביפג תא סקב צתשמש פזבמא

ראש תיבות, אותיות: ב’, ת’, ס’, צ’, פ’ עולה 632
עבר השנה עולה 632

* * * * *

טעון לילנה

פרק ט"ז פסוק ז':
"ופנית בבקר והלכת לאהליך"

רש"י (על המילים "ופנית בבקר"): "מלמד שטעון לינה ליל של מוצאי יום טוב (חגיגה ט"ז)"

עולה 850

"ופנית בבקר"

עולה 850

טעון לינה ליל של מוצאי יום טוב

* * * * *

”אל המקום אשר יבחר”

היו תקופות שבהם הותרו השימוש בבמות ותקופות שלא הותרו השימוש בבמות. במה היא כמין מזבח שבונים אותו בכל מקום ומקטרים עליו קרבנות. בתקופות שהותרו הבמות רק הותרה במה פרטית הידועה כבמה קטנה. ועליה היה מותר להקריב קרבנות היחיד וקדשים קלים (כמו קרבן פסח) אבל לא קרבנות ציבור ולא קרבנות שהם קודש קדשים. (ראה משנה 'איזהו מקומם של זבחים'. ומשנה מסכת זבחים. קרבנות כמו עולה ומוסף לא הקריבו בבמה קטנה). בבמה ציבורית, הידועה כבמה גדולה, הקריבו את קרבנות הציבור. ובמזבח הנמצא במשכן שילה ובבית המקדש הקריבו קרבנות יחיד וקרבנות ציבור.

אחרי שנכנסו לארץ (אחרי תקופת המשכן של משה רבנו במדבר) הקימו משכן בגלגל שהחזיק מעמד 14 שנה (עד גמר כיבוש וחלוקת הארץ). בתקופה של משכן גלגל הותרו הבמות. אחרי זה הועבר המשכן לשילה שהחזיק מעמד 369 שנה עד מות עלי הכהן. בתקופת משכן שילה נאסר השימוש בבמות והיו צריכים להביא את כל קרבנותיהם לשילה. אחרי זה הוקם משכן (או מקדש) בנוב. בתוך המשכן בנוב לא היה ארון הברית, אלא הארון היה בנחלת שבט יהודה בקרית יערים. המשכן בנוב החזיק מעמד 13 שנה ונחרב בימי מלכות דוד. בזמן המשכן בנוב הותרו הבמות. אחרי זה הוקם משכן בגבעון שהחזיק מעמד 44 שנה. בזמן המשכן בגבעון הותרו הבמות. אחרי בנית בית המקדש (שלמה המלך) הועבר ארון הברית לירושלים ונגמרה תקופת המשכנים. ונאסרו הבמות לעולם. סה"כ תקופת המשכנים בארץ ישראל: $14 + 369 + 13 + 44 = 440$ שנה.

בקרבנות החובה אנו מוזהרים 'חמישה' פעמים להביא את הקרבנות אל המקום אשר יבחר ה':

פרק י"ב פסוק ה':

”כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם...”

פרק י"ב פסוק י"א:

”והיה המקום אשר יבחר ה' אלקיכם לשכן שמו שם...”

פרק י"ב פסוק י"ד:

”כי אם אל במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך...”

פרק י"ב פסוק ה':

”כי אם לפני ה' אלקיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלקיך בו...”

פרק י"ב פסוק כ"א, פסוק כ"ז:

”כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלקיכם שמו שם...”

”ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלקיך...”

האבן עזרא כותב על המילים ”אל המקום”:

אבן עזרא (י"ב, ה):

”לא פי' המקום, לפי שהשכינה שרתה בכמה מקומות, כמו: גלגל, שילה, נוב, וגבעון, ובית העולמים”

אולי החזרה 'חמישה' פעמים על האזהרה ” במקום אשר יבחר ה' ” מהווה גם רמז כנגד חמישה מקומות שהיו בארץ ישראל במה גדולה או מזבח להקרבת קרבנות ציבור לה', (קרי במשכנים ובבית עולמים). וחמישה המקומות הם: גלגל, שילה, נוב, גבעון, וירושלים.

כי למרות שהותרו הבמות בחלק מהמקומות, קרבנות הציבור וקרבנות קודש קדשים הקריבו רק בחמישה מקומות אלו.

בהמשך הפרשה תואר נושא מעשר שני ונושא בכורות:

פרק י"ד פסוק כ"ג:

"ואכלת לפני ה' אלקיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך"

פרק י"ד פסוק כ"ד:

"כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשום שמו שם"

פרק ט"ו פסוק י"ט:

"תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה וביתך"

לגבי מעשר שני וגם לגבי בכורות, יש חזרה פעמים על הביטוי "אשר יבחר". ואולי גם זה מהווה רמז. כי בתקופת היתר הבמות לא הוצרכו להביא לבמה גדולה מעשר שני ובכורות (כי הם קדשים קלים). רק בתקופת איסור הבמות היו צריכים להביא מעשר שני ובכורות למזבח. וזה רק בשתי מקומות, בשילה ובירושלים.

בסוף הפרשה בנושא הרגלים אנו מוזהרים גם 'חמישה' פעמים על "במקום אשר יבחר":

פרק ט"ז פסוק ב':

"במקום אשר יבחר ה' אלקיכם לשכן שמו שם..."

פרק ט"ז פסוק ו':

"כי אם אל במקום אשר יבחר ה' אלקיכם לשכן שמו שם..."

פרק ט"ז פסוק י"א:

"במקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם..."

פרק ט"ז פסוק ט"ו:

"במקום אשר יבחר ה'..."

פרק ט"ז פסוק ט"ז:

"במקום אשר יבחר"

כאן "במקום אשר יבחר" יכול להיות רק בשילה ובירושלים. (כי בזמן היתר הבמות אפשר להקריב קרבן הפסח בבמה קטנה. אבל בזמן איסור הבמות רק במזבח בשילה ובירושלים - וכאן אזהרה להקריב הקרבנות "במקום אשר יבחר" - קרי במזבח. ובגלל שמצוות ראייה ברגל, והעליה לרגל, לא היו חובה במשכן נראה שמדובר כאן רק על ירושלים).

ואולי החזרה חמישה פעמים על הביטוי "במקום אשר יבחר" מהווה גם רמז וחיזוק לחמישה מהדברים הכתובים בפסוק שמדבר על הדברים שצריכים להביא למשכן שילה:

פרק י"ב פסוק ו':

"והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונידבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם"

שבזמן היתר הבמות לא היו צריכים להקריב חמישה מהדברים האלו לבמה גדולה
("במקום אשר יבחר"). אבל בזמן איסור הבמות (שילה וירושלים) היו צריכים להביא גם
חמישה אלו למזבח ("במקום אשר יבחר"). והם:
זבחים, מעשרותיכם (מעשר שני), נדריכם, נידבתיכם, בכרת בקרכם וצאנכם.

* * * * *

”בשעריד”, ”בקרבד”

בחג השבועות כתוב:

פרק ט”ז פסוק י”א:

”ושמחת לפני ה’ אלקיך אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריד והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך”

בחג הסוכות כתוב:

פרק ט”ז פסוק י”ד:

”ושמחת בחגך אתה ובנדך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריד”

על עניין של השמחה בחגים כתוב:

דעת זקנים מבעלי התוספות ט,ז, ט”ו (על המילים ”והיית אד שמח”):

”אתה מוצא כתיב שלש שמחות בחג השבועות. ’ושמחת בחגך’, ’אד שמח’, ’ושמחת לפני ה’ אלקיך’, דכתיב בפרשת אמור אל הכהנים. וגבי שבועות לא כתיב אלא חדא ’ושמחת לפני ה’ אלקיך’. וגבי פסח לא כתיב שמחה כלל. לפי שבפסח עדיין לא נלקטו התבואות ולא פירות האילן. ובחג השבועות כבר נלקטו התבואה ואיכא חדא שמחה ולא יותר כי עדיין לא נלקטו פירות האילן וגם התבואה לתוך הבית. אבל בחג הסוכות שלקטו התבואה ופירות האילן וגם הכל נאסף לתוך הבית השמחה היא שלימה לכך כתיב ביה שלש שמחות”

ונשאלת השאלה:

למה בחג הסוכות ’הגר היתום והאלמנה’ נמנים עם בני ביתו ועם הלוי ’בשעריד’, ובחג השבועות הם נמנים לחוד ’בקרבד’?

ונראה שפרוש המילה ”בשעריד” זה ’בעירד’ (וגם בשער ביתד). ופרוש המילה ”בקרבד” זה ’ביניהם’ (ראה יונתן בו עוזיאל), קרי בתוך המדינה.

ונראה לי להגיד:

חג השבועות נקרא גם חג ’הקציר’. כי בשבועות קוצרים את החיטה. ומתחילים להביא בכורים למקדש.

חג הסוכות נקרא גם חג ’האסיף’. כי בחג הסוכות נאסף כל התבואה ופירות האילן לתוך הבית. נגמרה עונת החקלאות.

יש מחנה משותף בין הלוי, הגר, היתום, והאלמנה. וזה שכולם חסרים מה שהוא. הלוי אין לא חלק בארץ. הגר אין לא משפחה וירושה בארץ. היתום אין לא הורים והוא ניתן לחסדי קרוביו או הצבור. האלמנה אין לה בעל והיא נתונה לחסדי משפחתה או הצבור. הגר היתום והאלמנה בדרך כלל החלשים שבחברה. והם מסמלים ונמנים הרבה פעמים עם קבוצת ’העניים’.

הלוי נמנה עם בני ביתו של בעל הבית, קרי ”בשעריד”, כי הלוי (לעומת הגר היתום והאלמנה) מקבל כל השנה מעשרות. הוא קשור לבעלי הבתים באופן שמחזיקים אותו כמו שהם מחזיקים את בני ביתם.

אבל למרות שהגר היתום והאלמנה מקבלים צדקה מקופת הצדקה הם נשארים דלים, כי עיקר המתנות שלהם אלו מתנות העניים, לקט, שכחה, ופאה, שהם מקבלים רק בעונת החקלאות כאשר קוצרים את השדות.

ולפי זה, בחג השבועות, שיש קציר (של התבואה והפרות) הגר היתום והאלמנה עדיין מסתובבים בנייכם, "בקרבך", קרי בין שדות העם, כדי לאסוף מתנות לקט שכחה ופאה. יש להם קצת שמחה שסוף סוף יש להם אוכל יותר בשפע אבל הם עדיין לא דומים לבני בעל הבית והלוי, הנמנים "בשעריך".

לעומת זאת בחג הסוכות, שכל התבואה ופירות האילן כבר נאספו לתוך הבית כולם שמחים כאחד. הגר היתום והאלמנה כבר גמרו לאסוף מתנותיהם מן השדות ועכשיו הם שמחים כמו בני בעל הבית והלוי, קרי הם עכשיו חלק "בשעריך" ולא עוד מסתובבים "בקרבך".

* * * * *

”ושמחת בחגך”

פרק ט”ז פסוקים י”ד - ט”ו :
”ושמחת בחגך... והיית אך שמח”

מצווה לשמוח בכל חג. בחג הסוכות יש תוספת שמחה. לפי חז”ל בסוכות, הנקרא גם חג האסיף, נאספו כבר מן השדות השעורים, החיטה, הגפן הזית ופרות האילן. נגמרה העונה והשמחה גדולה כאשר הבית מלא אוכל. וזה גם בא אחרי הימים הנוראים הכרוכים בתשובה וסליחה ומחילה. (והשמחה עולה על זה של חג הפסח שאז נאסף רק השעורים וגם עולה על זה של חג השבועות שאז נאסף רק השעורים והחיטה).

”והיית אך שמח” כתוב בקשר לחג הסוכות. לפי חז”ל הביטוי הזה מתאים במיוחד לסוף החג - לשמיני עצרת, שבו יש, נוסף על איסור מלאכה, אך ורק מצות עשה של שמחה. קרי, אין עוד מצווה המיוחדת ליום הזה (אין לולב, אין סוכה, אין מאכל מיוחד).

ואולי רמז לזה:
”והיית אך שמח”, קרי ”שמח” אחרי ”אך”.
”אך” עולה 21, רמז ליום ה-21 בחודש תשרי, ליום הושענא רבא.
(יום האחרון של חג הסוכות, ולפי הקבלה יום גמר ואישור הדין).

אחרי ”אך”, אחרי הושענא רבה בא ”שמח”, שמיני עצרת (וגם שמחת תורה) שהמצווה בהם אך ורק שמחה

* * * * *

”לא ירבה לו”

מלך מוזהר לא להרבות סוסים, נשים, כסף וזהב. כמו שכתוב:
פרק ט”ז פסוק ט”ז- י”ז:

”רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס...”
”ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבנו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד”

נשאלת השאלות:

- 1) למה אצל כסף וזהב מיקום הביטוי **”לא ירבה לו”** שונה מאצל סוסים ונשים? (”לא ירבה לו” כתוב אחרי **”וכסף וזהב”**, ואצל סוסים ונשים **”לא ירבה לו”** כתוב לפני **”סוסים”** ולפני **”נשים”**)
- 2) למה כתוב המילה **”מאד”** אצל כסף וזהב ולא אצל סוסים ונשים?
- 3) למה כתוב גם כסף וגם זהב? (אם היה כתוב רק כסף נראה שהינו מבנים דרך קל וחומר שאם כסף אסור להרבות בטח אסור להרבות זהב)
- 4) למה אצל סוסים ואצל נשים כתוב הסיבה למה לא ירבה ואצל כסף וזהב לא כתוב מה הסיבה?

ואולי אפשר לתרץ:

שינוי בסדר הביטוי **”לא ירבה לו”**

אצל סוסים ונשים האזהרה **”לא ירבה”** אולי יותר חזקה מאצל כסף וזהב. לפי חז”ל (בגמרא במסכת סנהדרין ובמדרש, ראה פרוש תורה תמימה) מלך מותר לו להרבות סוסים כפי הצורך לחיילים ולפרשים שלו (ולמרכבה שלו). אבל בקשר לעצמו באופן אישי אסור שיהיה לו סוס אחד בטל. וכמו כן אסור לו לסחור בסוסים. והטעם נתון בפסוק, שהעסוק בסחר או איסוף סוסים יביא להחזרת העם למצרים, שהיה אז מרכז למסחר בסוסים.

בקשר לנשים, המלך מותר להרבות עד 18 נשים ולא יותר. לומדים זה מדוד המלך. בהוספה של אישה אחת מעבר לזה הוא עובר בלא תעשה. והטעם נתון בפסוק, שריבו נשים יכול להטות את לבבו מהי. וגם בתוך 18 נשים המותרות לו אסור לו לקחת אישה אחת שתסיר את לבבו.

במקרים האלו הביטוי **”לא ירבה לו”** צמוד למילה **”סוסים”** וגם למילה **”נשים”**. וזה מחזק מצות הלא תעשה שאסור לו ולו רק הוספה של סוס אחד או אישה אחת מעבר למותר לו. המילה **”לו”** צמוד למילה **”סוסים”** ולמילה **”נשים”**, הנותן חיזוק שהאיסור בדברים האלה הוא לו באופן אישי (ולא לדוגמה להדיוט, מי שלא מלך).

אבל אצל כסף וזהב הסדר הפוך. כאן המילה **”לו”** צמוד למילה **”מאד”** (ולא למילים כסף וזהב). לפי חז”ל המלך מותר להרבות בכסף לממן הוצאות הצבא שלו. וגם יכול להרבות כסף לאוצר בית ה', ולהיות מוכן שם לצרכי הציבור ולמלחמותם (רמב”ם). אבל אסור לא להטיל מסים על העם כדי להרבות כסף וזהב מעבר לצורך המלכות או להנאתו האישי (קרי, **”לו”**). אבל המלך לא צריך להיות עני. המילה **”מאד”** אולי בה להגיד לנו שהון אישי מותר לו אבל רק בגדר שלא יהיה **”מאד”** קרי שלא **”ירום לבנו מאחיו”** (ראה כלי יקר).

רמז במילה "מאד"

ואלי יש רמז בצמד המילים "לו מאד" מה שאסור "לו", קרי, מה אסור לגבות מהעם עבור עצמו.

"מאד", אותיות: מ', א', ד'

מ' – מסים

א' – אגרות

ד' – דרון

שאסור לו בשביל עצמו (לשימושיו האישיים) להטיל מסים (מכס), לגבות אגרות או לבקש מתנות מהעם מעבר הנצרך לו להוצאות המלוכה. כי ריבוי הכסף והזהב ירום את לבבו.

כסף וגם זהב

יש תקופות שכסף לא שווה הרבה ואין חשש אז שירום לבבו. לדוגמה, בתקופה של שלמה המלך הכסף היה זרוק כאבנים ברחוב. אבל זהב תמיד הוא סמל של רוממות וחשיבות. ולפי זה צריך אזהרה גם לכסף וגם לזהב. (ואם היה כתוב רק זהב, הינו חושבים שכסף פחות מפתה מזהב, ומותר).

סיבת המצות

חז"ל אומרים שבשתיים מהמצות האלו כתוב הסיבה ובשלישית לא כתוב. ומתרצים שאם אין סיבה למצוה אז אי אפשר לעקוף המצוה לא תעשה ולטעון שלא אכשל בסיבה, ואז מותר לי לעבור ולעשות הדבר. ומביאים דוגמה משלמה המלך שכתוב לגבי מלך "ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו", והוא אמר שארבה נשים ולא יסור לבבי. ונכשל בדבר לעת זקנתו. אנו רואים שכאשר יש סיבה למצוה זה לא בא ללמדנו שאין לאדם אפשרות של שיכול דעת עצמי לעקוף או לא לעקוף המצוה, אלא להזהיר את האדם לאן הוא יגיע אם יעבור על המצוה.

* * * * *

”הוי כל צמא לכו למים”

הפטרת פרשת ראה :

ישעיהו פרק נ"ה פסוק א' :

”הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב”

ההפטרה השלישי של נחמה.

במישור הרעיוני :

יש כאן נחמה ומוסר למי שרוצה לשוב בתשובה :

אם לא הצלחת קודם, והגיע סוף השנה, תיקח את עצמך בחודש אלול, לפני יום הדין :

”הוי כל צמא”— כל מי שיש לו צימאון רוחני לשוב בתשובה

”לכו למים”— לתורה (הנמשלה למים)

”ואשר אין לו”— גם אשר אין לו הרבה זכויות (דל במצות) ואשר אין לא ידיעה בתורה,

שילך לתורה, ותזדרז כבר בחדש אלול, ולפי :

”הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו” עולה 982

בחדש אלול באתב"ש : שסקב תכפך עולה 982

וגם :

(1) **’לכו למים ואשר אין’** ראש תיבות, אותיות : **ל', ו', א', א'** אותיות המילה **’אלול’**.

(2) **”למים ואשר אין לו”** ראש תיבות, אותיות : **ל', ו', א', ל'** אותיות המלה **’אלול’**

(3) **”ואשר אין לו כסף לכו שברו”**

ראש תיבות, אותיות : **ו', א', ל', כ', ל', ש'** עולה 387

בחדש אלול עולה 387

ואם לא הספקת באלול אז מיד ביום הדין (לא להישאר בצימאון רוחני ביום הדין) :

”הוי כל צמא” באתב"ש : **צפם לך הית** ראש תיבות, אותיות : **צ', ל', ה'** עולה 125

יום הדין עולה 125

וגם :

”צמא לכו”

ראש וסוף תיבות, אותיות : **צ'+א', ל'+ו'** עולה 127

ביום הדין עולה 127

בחודש אלול תדאג לנפש, לספק צורכי הנפש. בדומה לגשמיות שאוכלים אוכל גשמי לקיום הגוף, כך תיתן אוכל רוחני לנפש, תכניס לגופך דברי תורה.

"ואכלו" באתב"ש : פתלכף עולה 610 ועוד המילה עולה 611
תורה עולה 611

"ואשר אין לא כסף" – גם העני ביותר יכול לעשות את זה (עני בגשמיות ועני ברוחניות)
"לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף" – לא צריכים כסף לקנות דברי תורה, תורה
חינם לכול, אלא :

"ולכו" – לכו אלי' באלול
ורמז :

"ולכו" עולה 62 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 67
אלול עולה 67

וגם :

(1) **"הטו אזנכם ולכו אלי שמעו"**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ה'+ו', א'+ס', ו'+ו', א'+י', ש'+ו' עולה 381
בחדש אלול עולה 381

(ישעיהו פרק נ"ה פסוק ג')

(2) **"כל צמא לכו למים ואשר אין לו כסף לכו שברו"**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

כ'+ל', צ'+א', ל'+ו', ל'+ס', ו'+ר', א'+ן', ל'+ו', כ'+ף, ל'+ו', ש'+ו' עולה 982
בחדש אלול באתב"ש : שסקב תכפך עולה 982

(3) **"שברו" באתב"ש : בשגף עולה 385**

חודש אלול עולה 385

לכו ללמוד תורה, וללמוד המצות :

(1) **"שברו ואכלו ולכו שברו"**

ראש תיבות, אותיות : **ש', ו', ו', ש' עולה 612**

דברות עולה 612

(2) **"למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר"**

באתב"ש :

כימי פתבג תמט כף לחו כלף בשגף פתלכף פכלף בשגף שכפת לחו פשכפת יסמג

ראש תיבות, אותיות :

כ', פ', ת', כ', ל', כ', ב', פ', ב', פ', ב', ש', ל', פ', י' עולה 1154
תרי"ג המצות עולה 1154

(3) **"למים ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו"**

באתב"ש :

כימי פתבג תמט כף לחו כלף בשגף פתלכף פכלף

ראש וסוף תיבות, אותיות :

כ'+י', פ'+ג', ת'+ט', כ'+ף', ל'+ו', כ'+ף', ב'+ף', פ'+ף', פ'+ף' עולה 1160
תרי"ג המצות עולה 1160

"לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב" – אפשר להשיג את כל התורה חנינם, התורה שבכתב וגם התורה שבעל פה. הסוד של תורת הנסתר, והגלוי של תורת הנגלה, הכול חנינם ("בלוא כסף ובלוא מחיר") :
"יין" – רמז לתורת הנסתר ("יין" עולה 70 למנינו המילה 'סוד')
"וחלב" – רמז לתורת הנגלה (שיר השירים ד', י"א-דבש וחלב תחת לשונך"),

"יין וחלב" עולה 116 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה 125
סוד וגלוי עולה 125

וגם :

(1) **"לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף"**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ל'+ו', ש'+ו', ו'+ו', ו'+ו', ש'+ו', ב'+א', כ'+ף' עולה 775
הגלוי והנסתר עולה 775

(2) **"ואשר אין לו כסף לכו שברו ואכלו ולכו שברו בלוא כסף"**

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ו'+ר', א'+ן', ל'+ו', כ'+ף', ל'+ו', ש'+ו', ו'+ו', ו'+ו', ש'+ו', ב'+א', כ'+ף' עולה 1168
תורת החן והנגלה עולה 1168

(3) **"כסף לכו" באתב"ש : לחו כלף עולה 174**

הסוד והנגלה עולה 174

תורה באתב"ש : אפגץ עולה 174

(4) **"ואכלו ולכו" עולה 125**

סוד וגלוי עולה 125

תספק "יין וחלב", קרי ("ואכלו") משקים רוחניים.
"יין" תורת הסוד, "וחלב" תורת הנגלה לנפש לקראת יום הדין (לא להישאר צמא):
"יין וחלב" עולה 116 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה 125
יום הדין עולה 125

בואו ליום הדין שבעים באוכל רוחני, בתורה:
"ואכלו ולכו" עולה 125
יום הדין עולה 125

כי הלימוד חינוך ויביא לידי מעשה, לקיום של תרי"ג המצוות ("נעשה ונשמע"):
"שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב"
עולה 1126 ועוד 27 אותיות ועוד 7 מילים עולה 1160
תרי"ג המצוות עולה 1160

ואם תלכו אלי לשמור תרי"ג המצוות (ישעיהו פרק נ"ה פסוק ג'):
"הטו אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם ואכרתה לכם ברית עולם חסדי"
סוף תיבות, אותיות: ו', ס', ו', ו', י', ו', י', ס', ה', ס', ת', ס', י' עולה 613
תרי"ג עולה 613

תזכו לכתוב, "ותחי נפשכם" (ביום הדין).
"אלי שמעו ותחי נפשכם"
סוף תיבות, אותיות: י', ו', י', ס' עולה 66
בדין עולה 66

ועוד:
"אלי שמעו ותחי נפשכם"
ראש תיבות, אותיות: א', ש', ו', נ' אותיות המילה 'נושא' (בכיוון הפוך),
וגם אותיות המילה 'שונא', ואותיות המילה 'נשאו'.

לרמוז לך:
"אלי שמעו" – כאשר שומעים לדבר ה' ומקיימים מצוותיו:
אז תהפוך מאיש שמעשיו שנואים, 'שונא', לאיש שמעשיו אהובים ורצויים, 'אהוב'.
כמו שרמוז "הטו אזנכם ולכו אלי" (להיות אהובים), ולפי:
"הטו אזנכם ולכו"
ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ו', א'+ס', ו'+ו' עולה 64
אהובים עולה 64

וגם:
"אזנכם ולכו אלי"
ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ס', ו'+ו', א'+י' עולה 64
אהובים עולה 64
וגם:

"אלי" עולה 41 ועוד 3 אותיות עולה 44 למנין המילה 'לאהוב'.

כאשר תשמעו לדבר ה' :

'נשאו' – נשאו קולכם בתפלה, תתפללו לרחמים, ולפי :

"אלי שמעו ותחי" ראש תיבות, אותיות : **'א', 'ש', 'ו',** אותיות המילה **'שאו'**

לרמוז : (ישעיהו מ', כ"ו) **"שאו מרום עיניכם"**

ואז בזכות התפילות, והביטחון בה', ובזכות 'נשאו עליהם עול תורתך' ("ישא מדברתיך")

'נשאו' – מהמשמעות לברוח (נשאו רגליכם), תצליחו לברוח, להימלט, לנוס מענישה

חמורה בדין

כי :

'נושא' – ממידותיו (מדרכיו) של הקב"ה "נושא", ולפי :

שמות פרק ל"ד פסוק ז' : **"נשא עון ופשע וחטאה"**

(כתיב "נשא", וקרי נושא)

ואז :

"ותחי נפשכם" – תחיו

* * * * *

פרשת שופטים

תשמעו לשופטים ושוטרים

פרק ט"ז פסוק י"ח:

"שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך..."

במדרש שופטים רבה (ה', ב') כתוב שהעצל ילך אל הנמלה ללמוד מוסר. שנמלה שאין עליה שופטים ושוטרים בורחת מן הגזל, ולמרות שהיא חיה רק 6 חדשים אוספת הרבה אוכל והיא עושה כן "שמא יגזור עלי הקב"ה חיים ויהיה לי מוכן לאכל". ולמדו קל וחומר מהנמלה. "שלא למדה מבריה ולא שופט ולא שוטר שנאמר (משלי ז') 'אשר אין לה קצין שוטר ומושל', אתם שמיניתי לכם שופטים ושוטרים עאכ"ו שתשמעו להם" ורמז:

"שופטים ושוטרים תתן" סוף תיבות, אותיות: ס', ס', נ' עולה 130
הנמלה עולה 130

* * * * *

”ושפטו את העם משפט צדק”

פרק ט"ז פסוק י"ח:
”שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק”

משפט ישראל רק על פי התורה, קרי דין תורה:
ורמזים:

”שעריך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט”
ראש תיבות, אותיות:
ש', א', י', א', נ', ל', ל', ו', א', ה', מ' עולה 474
בתורה באתב"ש: שאפגץ עולה 474

וגם:

”אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט”
ראש תיבות, אותיות:
א', י', א', נ', ל', ל', ו', א', ה', מ' עולה 174
תורה באתב"ש: אפגץ עולה 174

וגם:

”אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק”
ראש תיבות, אותיות:
א', י', א', נ', ל', ל', ו', א', ה', מ', צ' עולה 264
התורה באתב"ש: צאפגץ עולה 264

וגם:

”נתן לך לשבטיך ושפטו את”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
נ'+ן', ל'+ך', ל'+ך', ו'+ו', א'+ת' עולה 613 למנין 'תרי"ג' וגם 'בתורה'.

וגם:

”תתן לך בכל שעריך”
באתב"ש:

אאט כל שלך בזגמל

ראש תיבות, אותיות: א', כ', ש', ב' עולה 323
דין תורה באתב"ש: קמט אפגץ עולה 323

”בכל שעריך אשר א-ל-ה-י-ך נתן לך לשבטיך ושפטו את”
באתב"ש:

שלך בזגמל תבג מ-ץ ת-ל טאט כל כבשנמל פבונף תא
סוף תיבות, אותיות:

ך', ל', ג', צ', ל', ט', ל', ל', ה', א' עולה 323
דין תורה באתב"ש: קמט אפגץ עולה 323

* * * * *

פרק ט"ז פסוק י"ח:

"שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך"

רש"י: "דיינין הפוסקין את הדין ושטרים הרודים אחר מצותם במקל ורצועה עד שיקבל עליו דין השופט"
כלומר, יש מצוה להושיב שופטים בשער של כל עיר ועיר לפסוק דינים, ושטרים להבטיח שהעם שומרים לשופטים.

במישור המוסרי:

חז"ל דורשו המילים האלו על פתחי (נקבי) הגוף.

ורמז:

"שעריך" עולה 600 ועוד המילה עולה 601

'ט' פתחי הגוף' עולה 601

בגוף יש ט' פתחים, כלומר ט' נקבים, המוציא או המכניס, ואלו הם: המכניסים, שתי האזניים, שתי העיניים (סה"כ 4 פתחים). המוציאים, האמה, ובית הרעי (סה"כ 2 פתחים) המכניסים וגם מוציאים, שתי נחירי האף, הפה (סה"כ 3 פתחים)

וכדי למנוע כישלון באחד הפתחים, לדוגמה:

באזניים למנוע מלשמוע רכילות ולשון הרע.

בעיניים למנוע להסתכל בערוה או בדברים האסורים.

באמה למנוע הוצאת זרע לבטלה.

ברעי להיות נקיים, ולמנוע הוצאת ריחות בתפלה

באף, למנוע להריח דברים האסורים כגון בושם נשים

בפה למנוע לשון הרע ורכילות ומאכלים האסורים

חז"ל אמרו שצריך ליתן על כל ט' הפתחים "שפטים ושטרים".

כי בשערים יש סכנה גדולה שיצר הרע יצליח להכשילו:

השער עולה 575 למנין המילים 'יצר הרע'.

לפיכך מזהירים:

"תתן" באתב"ש: אאט עולה 11

תשע באתב"ש: אבז עולה 10 ועוד המילה עולה 11

כלומר, תיתן ט' "שפטים ושטרים" על הגוף (על פתחי הגוף).

"לך" – אזהרה לכל אחד ואחד באופן אישי.

"תתן לך" עולה 900 למנין המילה 'נפשתיכם'

שכל אחד ואחד יתן "שפטים ושטרים" בכל הפתחים לשמור על נפשו.

והתפקיד שלהם:

"שפטים" – כדי לדעת מה מותר להם להכניס או להוציא ומה אסור.

"שפטים" באתב"ש: בונמי עולה 108 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 114

דינים עולה 114

כלומר, המילה שפטים רומז על הדינים השייכים לכל פתח ופתח.

"ושטרים" – לשמור על כל אחד מהם שהם שומעים לשפטים.

"ושטרים" באתב"ש: בנגמי עולה 185

השומר באתב"ש: צבפיג עולה 185

כלומר, שוטרים השומרים על כל פתח ופתח.

* * * * *

”שפטים ושטרים”

דברים פרק ט”ז פסוק י”ח:

”שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך”

רש”י: ”דיינין הפוסקין את הדין ושטרים הרודים אחר מצותם במקל ורצועה עד שיקבל עליו דין השופט”
כלומר, יש מצוה להושיב שופטים בשער של כל עיר ועיר לפסוק דינים, ושטרים להבטיח שהעם שומרים לשופטים.

במישור המוסרי:

חז”ל דורשו המילים האלו על פתחי (נקבי) הגוף.

ורמז:

”שעריך” עולה 600 ועוד המילה עולה **601**

’ט’ פתחי הגוף’ עולה **601**

בגוף יש ט’ פתחים, כלומר ט’ נקבים, המוציא או המכניס, ואלו הם: המכניסים, שתי האזניים, שתי העיניים (סה”כ 4 פתחים). המוציאים, האמה, ובית הרעי (סה”כ 2 פתחים) המכניסים וגם מוציאים, שתי נחירי האף, הפה (סה”כ 3 פתחים)

וכדי למנוע כישלון באחד הפתחים, לדוגמה:

באזניים למנוע מלשמוע רכילות ולשון הרע.

בעיניים למנוע להסתכל בערוה או בדברים האסורים.

באמה למנוע הוצאת זרע לבטלה.

ברעי להיות נקיים, ולמנוע הוצאת ריחות בתפלה

באף, למנוע להריח דברים האסורים כגון בושם נשים

בפה למנוע לשון הרע ורכילות ומאכלים האסורים

חז”ל אמרו שצריך ליתן על כל ט’ הפתחים ”שפטים ושטרים”.

כי בשערים יש סכנה גדולה שיצר הרע יצליח להכשילו:

השער עולה 575 למנין המילים **’יצר הרע’**.

לפיכך מזהירים:

”תתן” באתב”ש: **אאט** עולה **11**

תשע באתב”ש: **אבז** עולה 10 ועוד המילה עולה **11**

כלומר, תיתן ט’ ”שפטים ושטרים” על הגוף (על פתחי הגוף).

”לך”—אזהרה לכל אחד ואחד באופן אישי.

”תתן לך” עולה **900** למנין המילה **’נפשתיכם’**

שכל אחד ואחד יתן ”שפטים ושטרים” בכל הפתחים לשמור על נפשו.

והתפקיד שלהם:

”שפטים”— כדי לדעת מה מותר להם להכניס או להוציא ומה אסור.

”שפטים” באתב”ש: **בונמי** עולה 108 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה **114**

דינים עולה **114**

כלומר, המילה שפטים רומז על הדינים השייכים לכל פתח ופתח.

"ושטרים" – לשמור על כל אחד מהם שהם שומעים לשפטים.
"ושטרים" באתב"ש: **בנגמי** עולה 185
השומר באתב"ש: **צבפיג** עולה 185
כלומר, שוטרים השומרים על כל פתח ופתח.

* * * * *

שחד

פרק ט"ז פסוק י"ט:
"השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"
יונתן בן עוזיאל: "ארום שוחדא מסמי עיני חכימיה דנסבין ליה דגרים להון טפשותא ומערבב מילין זכאין בפום דייניא בשעת דיניהון"
חזקוני (על המילה "ויסלף"): "לשון עוות"

"שחד" אותיות: ש', ח', ד' עולה 312
"שחד" באתב"ש: ב', ס', ק' עולה 162
ביחד עולה 474 למנין המילה 'דעת'.
ועוד 2 מילים ("שחד", "בסק") עולה 476 למנין המילה 'עות'
ועוד 6 אותיות (ש', ח', די, ב', ס', ק') עולה 482 למנין המילה 'עוות'.
'דעת' של הלוקח שוחד נפגם, ובדברי תורה הוא כטיפש שיש לו 'עוות דעת'.

* * * * *

"השחד יעור"

דברים פרק ט"ז פסוק י"ט:
"לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

"השחד יעור" עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611 למנין 'תורה'
ועוד 2 מילים עולה 613 למנין 'תרי"ג'.
לרמז:
גם חכמת התורה לא תואיל כנגד לקיחת שוחד.

* * * * *

השחד

פרק ט"ז פסוק י"ט:

"לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"

בבא בתרא כ"ה, ב': "אמר רבי יצחק הרוצה שיחכים ידרים, ושיעשיר יצפין, וסימניך שלחן בצפון ומנורה בדרום. ורבי יהושע בן לוי אמר לעולם ידרים, שמתוך שמתחכם מתעשר, שנאמר (משלי ג', ט"ז) "אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד"

כתוב **"הרוצה שיחכים ידרים"**. אבל המקבל שוחד לא יעזור לו שידרים כדי להיות חכם.

"כי השחד יעור עיני חכמים", סוף תיבות, אותיות: **י', ד', ר', י', ס',** המילה **"ידרים"**.

אם כבר הדרים והשיג חכמה השוחד יעור החכמה שהשיג, ולפי: ונתן בן עוזיאל: "ארום שוחדא מסמי עיני חכימיה דנסבין ליה דגרים להון טפשותא ומערבב מילין זכאין בפום דייניא בשעת דיניהון"

הדיין, החכם, שלוקח שוחד כאילו עיניו מסונוורות בדן תורה והוא כטיפש, והשחד גורם לו לערבב דבריו ולזכות את החייב, ולפי:

(1) **"ויסלף דברי צדיקים"**

באתב"ש: **פמחכו קשגם הקמדמי** עולה **796**

"טפשותא" עולה **796**

(2) **"השחד יעור עיני"** עולה **743** ועוד **12** אותיות עולה **755**

"מערבב מילין זכאין בפום דייניא" עולה **755**

(3) **"חכמים ויסלף"** עולה **304** ועוד **10** אותיות עולה **314**

"מערבב" עולה **314**

(4) **"חכמים ויסלף"**

באתב"ש:

סלימי פמחכו עולה **304** ועוד **10** אותיות עולה **314**

"מערבב" עולה **314**

ובסופו של דבר הוא מסלף:

רש"י (על המילים **"דברי צדיקים"**): **"דברים המצודקים משפטי אמת"**
שפתי חכמים: **"ר"ל שלא קאי על דיינים אלא אתורה שהם דברים המצודקים שנקראו אמת. ואותן דברים של תורה הוא מסלף שלא פסק כדן תורה"**

(1) "פנים ולא תקח שחד" עולה 1037
מסלף דברי תורה עולה 1037

(2) "תטה משפט לא תכיר"
ראש תיבות, אותיות: ת', מ', ל', ת' עולה 870
"משפט אמת" עולה 870
אחרי שלקח שחד כבר לא יכיר 'משפט אמת', דין תורה.

(3) "השחד יעור" עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611, למנין המילה 'תורה'.
המקבל שוחד עינו מסונוורים בענייני תורה, בדיני תורה.

(4) "כי השחד יעור" עולה 633
בדין תורה באתב"ש: שקמט אפגץ
עולה 623 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 633

(5) "השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"
באתב"ש:
צבסק מזפג זמטם סלימי פמחכו קשגם הקמדמי
עולה 1424 ועוד 7 מילים עולה 1431
"דברים המצודקים משפטי אמת" עולה 1431

ועוד:
רש"י: "כתובות ק"ה) משקבל שחד ממנו, אי אפשר שלא יטה לבבו אצלו להפך בזכותו"

(1) "שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ש'+ד', כ'+י', ה'+ד', י'+ר', ע'+י', ח'+ס', ו'+ף' עולה 767
"יטה לבבו אצלו להפך בזכותו" עולה 767
'טועה בדין תורה' עולה 767

(2) "פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
פ'+ס', ו'+א', ת'+ח', ש'+ד', כ'+י', ה'+ד', י'+ר', ע'+י' עולה 1168
"יטה את לבבו אצלו להפך בזכותו" עולה 1168

(3) "כי השחד יעור"
באתב"ש: לם צבסק מזפג עולה 462 ועוד 3 מילים עולה 465
"יטה את לבבו" עולה 465

* * * * *

”שחד”

פרק ט”ז פסוק י”ט:
”לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים”

אזהרה לדיין שלא לקחת שוחד, כסף או ממון או שווה כסף, להטות משפט.

ורמזים:

”לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד”

באתב”ש:

כת אנץ יבון כת אלמג וטמי פכת אדס בסק

ראש תיבות, אותיות: כ', א', י', כ', א', ו', פ', א', ב' עולה 141
הממון עולה 141

”תטה” באתב”ש: אנץ עולה 141 למנין המילה ‘הממון’

”כי השחד יעור” באתב”ש: לס צבסק מזפג

ראש תיבות, אותיות: ל', צ', מ' עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.

”שחד” באתב”ש: בסק עולה 162 ועוד 3 אותיות עולה 165 למנין המילה ‘הכסף’.
(”שחד”, כתב חסר)

”יעור עיני חכמים”

ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ר', ע'+י', ח'+ם' עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.

”ויסלף” באתב”ש: פמחכו

עולה 154 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.

”עיני” עולה 140 ועוד המילה עולה 141 למנין המילה ‘הממון’.

”צדיקים” באתב”ש: הקמדי עולה 159 ועוד המילה עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.
(”צדיקים”, כתב חסר)

והביא רש”י בשם הספרי שגם אסור לקחת שוחד ”אפילו לשפוט צדק”.

”השחד יעור עיני” עולה 743 ועוד 3 מילים עולה 746

”אפילו לשפוט צדק” עולה 746

ועוד :

רש"י (על המילים "לא תכיר פנים"): "אזהרה לדיין שלא יהא רך לזה וקשה לזה אחד עומד ואחד יושב לפי שכשרואה שהדיין מכבד את חבירו מסתתמין טענותיו" ורמזים :

(1) "פנים ולא תקח שחד כי השחד" עולה 1384
"אזהרה לדיין שלא יהא רך לזה וקשה לזה" עולה 1384

(2) "משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד"

באתב"ש :

יבון כת אלמג וטמי פכת אדס בסק

עולה 1354 ועוד 23 אותיות ועוד 7 מילים עולה 1384

"אזהרה לדיין שלא יהא רך לזה וקשה לזה" עולה 1384

(3) "תכיר פנים ולא תקח שחד"

באתב"ש :

אלמג וטמי פכת אדס בסק עולה 866

לדיין לא יהא רך לזה וקשה לזה עולה 866

ועוד :

אסור לדיין להעדיף עני על פני עשיר, ולא עשיר על פני עני.

במישור הרעיוני :

כאשר צד אחד במשפט נותן שוחד להטות הדין הסיכוי של הצד השני לזכות בדין דלים

מאוד. כאילו הצד השני הופך להיות 'עני' במשפט (דל סיכויים כלפי הצד שנתן השוחד).

"כי השחד יעור" – השוחד יעשה את הדיין עיוור לטענת הצד שהוא 'עני'.

ורמז :

"יעור" באתב"ש : מזפג עולה 130 למנין המילה 'עני'.

* * * * *

שחד

פרק ט"ז פסוק י"ט:

"...כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"
רש"י (על המילים "דברי צדיקים"): "דברים המצודקים, משפט אמת"
רס"ג: "ויסלף הדברים הצודקים"

פרוש חומש 'תורת חיים' של מוסד הרב קוק (על דברי רש"י):

"דהא כשדיבר ופסק הדין אינו יכול לסלף דבריו, אלא קאי על דברי תורה שהם דברים המצודקים, ואותם דברים הוא מסלף על ידי השחד (דבק טוב)"

פירוש הדבר, לא שיסלף דברי צדיק (המילה "צדיקים" לא מתייחס לצדיק), אלא שהשחד יעוות את דברי התורה, שהם דברים המצודקים, אצל הדין.

ורמז:

"**דברי צדיקים**" באתב"ש: **קשגם הקמדי** עולה 602 ועוד 9 אותיות עולה **611** למין המלה 'תורה'.

ועוד:

"**דברי צדקים**" עולה **460**
זהב באתב"ש: **עץש** עולה **460**

גם כאן רמז לתורה, כי 'זהב' רמז לתורה:

בראשית פרק ב' פסוק י"ב:

"וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם"

הזהב מכונה 'טוב'. וטוב רומז על תורה, ולפי:

משלי פרק ד' פסוק ב':

"כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו"

* * * * *

”צדק צדק תרדף”

פרק ט”ז פסוק כ’:

”צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה’ אלהי-יך נתן לך”

רש”י (על המילים ”צדק צדק תרדף”): ”הלך אחר בית דין יפה”

רש”י (על המילים ”למען תחיה וירשת”): ”כדי הוא מנוי הדיינין הכשרים להחיות את ישראל ולהושיבם על אדמתם”

ונוסיף:

”צדק צדק תרדף למען תחיה” באתב”ש: הקד הקד אגקו כיזט אסמץ

ראש תיבות, אותיות: ה’, ה’, א’, כ’, א’ עולה 32 למנין המילה ’לב’.

”לב” מורה על הפנימיות של הדיין.

יומא ע”ב, ב’: ”אמר רבא: כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו - אינו תלמיד חכם”

לרמוז לך:

דיין, שהוא תלמיד חכם, צריך להיות ’תוכו כברו’:

”צדק תרדף למען תחיה”

עולה 1491 ועוד 15 אותיות ועוד 4 מילים עולה 1510

הדיין צריך להיות תוכו כברו עולה 1510

”צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ”

ראש תיבות, אותיות: צ’, צ’, ת’, ל’, ת’, ו’, א’, ה’ עולה 1022

לדיין צריך שיהיה כוחו כברו עולה 1022

שלא רק מעשיו הגלויים החיצוניים שרואים יהיו יפים אלא גם כל כולו יהיה יפה.

* * * * *

”כי תבא אל הארץ”

פרק י”ז פסוק י”ד :

”כי תבא אל הארץ אשר ה’ אלקיך נתן לך וירשתה וישבת בה...”

(1) ”כי תבא אל” עולה 464 ועוד 7 אותיות עולה **471**.
כתוב (שמות פרק י”ב פסוק מ”א) ”ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה’ מארץ מצרים”. בני ישראל יצאו ממצרים ב15 לחודש ניסן. ומונים השנים ליציאתם ממצרים מהחודש הזה. והם היו במדבר 40 שנה. וביום 10 לחודש ניסן (של סוף שנת הארבעים) עברו הירדן ונכנסו לארץ (יהושע ג, ב). וביום 14 לניסן עשו פסח בארץ (יהושע ה, ט). וזה היה שנת 411 מיציאת מצרים. סה”כ $430 + 41 = 471$.
אולי הרמז כאן :
”כי תבא אל”, שתבוא אל הארץ אחרי 470 שנה, קרי בשנה **471**.

(2) ”וירשתה וישבת בה”, ראש תיבות, אותיות : ו’, ו’, ב’, עולה **14**.
רמז לשבע שנות כיבוש ולשבע שנות חלוקה, סה”כ **14** שנה עד ”וירשתה וישבתה בה”

* * * * *

מלך "אשר יבחר ה'"

פרק י"ז פסוק ט"ו:

"שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלקיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא"

(א) **"אשר יבחר ה' אלקיך בו מקרב"** סוף תיבות, אותיות: ר', ר', ה', ד', ה', ב' עולה **433**.

לפי המסורת בני ישראל יצאו ממצרים בשנת ב'תמ"ח (2448 מבריאת העולם). שאול המלך נמשח למלך בשנת ב'תתפ"א (2881 מבריאת העולם). יוצא שעבר, ממצרים עד שאול המלך, **433** (2881 - 2448 = 433). ואולי זה הרמז כאן: מתי תבקשו מלך וה' יבחר מלך למלוך עליכם - **433** שנה אחרי שתצאו מצרים.

(ב) **"וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר"** באתב"ש:

פמבשא שץ פתיגא תבמיץ זכס יכל ללך צרפמי תבג עולה **2881** מתי תבקשו מלך - **2881** שנה מבריאת העולם.

(ג) רמזים דקים למלכים שמלכו והם "ככל הגוים": **"בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים"** באתב"ש:

שץ פתיגא תבמיץ זכס יכל ללך צרפמי
סוף תיבות אותיות: **צ', א', צ', א', צ', א', צ', א', צ', א', צ', א', צ', י'**, עולה **281**
הורדוס עולה **281**

(ד) **"וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים"** באתב"ש:

פמגבאץ פמבשא שץ פתיגא תבמיץ זכס יכל ללך צרפמי
סוף תיבות אותיות: **צ', א', צ', א', צ', א', צ', א', צ', א', צ', י'**, עולה **372**
איש אדומי עולה **372**

(ה) **"ככל הגוים אשר"** באתב"ש:

ללך צרפמי תבג עולה **905** ועוד **11** אותיות עולה **916**
אגריפס הראשון עולה **916**

* * * * *

שאלו בן קיש מלך ראשון בישראל

פרק י"ז פסוק ט"ו :

"שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלקיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא"

(1) **"אחיך תשים"** עולה 789 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 799
שאלו בן קיש

(2) **"מלך אשר יבחר"** עולה 811
זה שאלו בן קיש עולה 811

(3) **"נכרי"** עולה 280 ועוד המילה עולה 281

א. ילקוט שופטים (י"ז) רמז תתקי"ג, על "אשר לא אחיך הוא": "כאשר אגריפס מגיע לפסוק זה היה בוכה עד זולגות עיניו דמעות, והיו כל ישראל אומרים לו, אגריפס אחינו אתה"

זה גר האדומי עולה 281

ב. ילקוט שופטים (י"ז, רמז תתקי"ג): "הורדוס עבדא דבית השמונאי הוה..."
הורדוס עולה 281

(4) **"שום תשים עליך מלך..."**

ילקוט שופטים (י"ז, רמז תתקי"ג) : "מלך שמחל על כבודו כבודו אינו מחול שנאמר, 'שום תשים עליך מלך', שתהא אימתו עליך..."

מלך שמחל על כבודו אינו מחול עולה 801
בשאלו בן קיש עולה 801

ועוד :

"בו מקרב אחיך"

באתב"ש :

שף ידגש תסמל עולה 1227 ועוד 3 מילים עולה 1230
שאלו בן קיש איש ימיני עולה 1230

* * * * *

”וּכְתַב לּוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה”

פרק י"ז פסוק ט"ו:

”שֹׁם תִּשִׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקִּרְבֵּי אַחֲיֶיךָ תִּשִׂים עֲלֶיךָ מֶלֶךְ...”

המלך צריך לכתוב 2 ספרי תורה, ולפי:

פרק י"ז פסוק י"ח:

”וְהָיָה כִּשְׁבַתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לּוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר...”

וגם המלך צריך להיות ”מאחיד”, מזרע ישראל, וגם שומר תרי"ג מצוות ותורת ה'.

ולפי:

פרק י"ז פסוק י"ט:

”וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לִירְאָה אֶת ה' אֱלֹהֵי-יְיָ לְשֹׁמֵר אֶת כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֵת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשׂוֹתם”

ורמזים (שהמלך כפוף לתרי"ג המצוות):

(1) ”שם תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים”

סוף תיבות, אותיות:

ס', ס', ד', ד', ר', ר', ה', ד', ו', ב', ד', ס' עולה 613

תרי"ג עולה 613

(2) ”תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך”

סוף תיבות, אותיות:

ס', ד', ד', ר', ר', ה', ד', ו', ב', ד', ס', ד' עולה 613

תרי"ג עולה 613

(3) ”אחיד תשים עליך מלך”

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ד', ת'+ס', ע'+ד', מ'+ד' עולה 611

תורה עולה 611

המלך הראשון שאול בן קיש, והמלך אחריו דוד בן ישי, שנבחרו על ידי ה'.

(1) ”יבחר ה' אלהיך בו” עולה 320 ועוד 17 אותיות עולה 337

שאול עולה 337

(2) ”ה' אלהיך בו מקרב אחיד”

עולה 481 ועוד 21 אותיות עולה 502

שאול באתב"ש: בתפך עולה 502

(3) ”תשים עליך מלך אשר”

סוף תיבות, אותיות: ס', ד', ד', ר' עולה 280

דוד באתב"ש: קפק עולה 280

(4) "שם"
באתב"ש: בי עולה 12 ועוד 2 אותיות עולה 14
דוד עולה 14

* * * * *

שלמה בן דוד

פרק י"ז פסוק י"ז:
"ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו..."

1. "ירבה לו נשים" עולה 653
שלמה בן דוד הרבה עולה 653
  2. רש"י: "אלא שמונה עשרה, שמצינו שהיה לו לדוד שש נשים ואמר לו (שמואל ב', י"ב) 'ואם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה' "
ספר החינוך: "...עד שמונה עשרה"
- "ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו" עולה 1043 ועוד 7 מילים עולה 1050
עד שמונה עשרה עולה 1050

אולי רמז שמלך מותר עד שמונה עשרה נשים ולא יותר.

* * * * *

”לא ירבה לו”

התורה מזהירה את המלך (דברים פרק י”ז פסוקים י”ד-י”ח) ”לא ירבה לו”, סוסים, נשים, כסף וזהב.

במישור הרעיוני :

ראש תיבות של המילים 'נשים', 'סוסים', 'כסף', אותיות המילה 'נכס'.
שלא ירוץ אחרי הרבה 'נכסים'. ובמיוחד אלו שיכולים לגרום לו להיות גבה לב.

ונשים לב :

אצל סוסים כתוב ”לא ירבה לו סוסים”, אצל נשים כתוב ”לא ירבה לו נשים”,
אבל אצל כסף וזהב כתוב ”כסף וזהב לא ירבה לו מאד”.
המילים ”לא ירבה לו” אצל סוסים ואצל נשים בא לפני המילה סוסים ולפני המילה
נשים. אבל אצל כסף וזהב המילים ”לא ירבה לו” בא אחרי המילים כסף וזהב.

ונראה להגיד :

כאשר ”לא ירבה לו” כתוב ראשון זה מחזק את האזהרה. כי מיד הוא באזהרה.
כי הרבה סוסים (מעבר לצורך מרכבתו, ופרשיו) והרבה נשים (מעבר ל18) יכולים בקלות
להסית את לב המלך (ואפילו אישה אחת שמסית זה בגדר לא ירבה).

אבל מלך כן צריך הרבה כסף וזהב למימון הוצאות ממלכתו.
כאן האזהרה על ”מאד”. ”לא ירבה לו מאד”.
”מאד”, ראש תיבות: 'מעבר אשר דרוש'.

* * * * *

עובדים מ30 עד 50

פרק י"ח פסוק ה':
" כי בו בחר ה' אלקיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם ה' הוא ובניו
כל הימים "

אולי יש כאן רמז לגילאי העובדים במקדש.

"כי" עולה 30, "כל" עולה 50, והמילה " ימים " לפעמים פירושו שנים.
שהוא יעבוד במקדש מגיל 30 עד גיל 50.

* * * * *

”תמים תהיה”

פרק י”ח פסוק י”ג:
”תמים תהיה עם ה’ א-ל-ה-י-ך”
”תהיה” – לשון יחיד (ולא כתוב ’תהיו’, לשון רבים), מדבר לכל אחד ואחד באופן אישי.

”תמים תהיה” עולה 910 למנין המילה ’תשרי’.

וגם:
דברים פרק ה’ פסוק כ”ט:
”ושמרתם לעשות כאשר צוה ה’ א-ל-ה-י-כ-ם אתכם”
רמב”ן: ”זו אזהרה על עשרת הדברות...”

”כאשר צוה ה’” באתב”ש: לתבג הפץ מ-ץ עולה 910 למנין המילה ’תשרי’.

לרמוז לך:
בחודש תשרי, בימים הנוראים, תהיה תמים לשמוע כאשר צוה ה’, לשמור עשרת הדברות.
ולפי:

(1) ”לעשות כאשר צוה ה’ א-ל-ה-י-כ-ם” עולה 1560 ועוד 27 אותיות עולה 1587
עשרת הדברות עולה 1587

(2) ”ה’ א-ל-ה-י-כ-ם אתכם” עולה 593 ועוד 19 אותיות עולה 612
דברות עולה 612

(3) ”כאשר צוה” באתב”ש: לתבג הפץ עולה 610 ועוד 2 מילים עולה 612
למנין המילה ’דברות’.

ובתשרי תשיב מלחמה ליצר, ותהיו:
”חלוצי צבא” באתב”ש: סכפהם השת עולה 910 למנין המילה ’תשרי’.
בחדש תשרי כל יהודי צריך להיות חלוץ צבא במלחמה נגד יצרו.

* * * * *

מקלט

פרק י"ט פסוק ג':
"תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך"
רש"י (על המילים "תכין לך הדרך"): "מקלט, מקלט היה כתוב על פרשת דרכים"

ורמז:
"תכין לך הדרך"
באתב"ש: אלמט כל צקגל
ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ט', כ'+ל', צ'+ל' עולה 180
מקלט עולה 179 ועוד המילה עולה 180

ועוד:
"תכין" באתב"ש: אלמט עולה 80 ועוד 4 אותיות עולה 84
מקלט באתב"ש: ידכן עולה 84

* * * * *

"והוא לא שנה לו"

פרק י"ט פסוק ד':

"וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל שלשם"

מסכת מכות ז', ב' (על המילים "בבלי דעת"): "פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם, לכותי והרג את ישראל, לנפל והרג בן קיימא
מסכת מכות ז', ב' (על המילים "לא שנה לו"): "איזה הוא שונא, כל שלא דבר עמו שלשה ימים מחמת שנאה"

- (1) **"ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא"**
 עולה 2249 ועוד 33 אותיות
 עולה 2282
כל שלא דבר עמו שלשה ימים מחמת שנאה
 עולה 2282
- (2) **"ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא"**
 עולה 2280
פרט למתכוין להרוג כותי והרג ישראל
 עולה 2280
- (3) **"ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה"**
 עולה 2631 ועוד 38 אותיות ועוד 12 מילים
 עולה 2681
פרט למתכוין להרוג כותי והרג את ישראל
 עולה 2681
- (4) **"אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו"**
 עולה 2172 ועוד 30 אותיות ועוד 10 מילים
 עולה 2212
פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם
 עולה 2212
- (5) **"יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנה לו מתמל"**
 עולה 2181 ועוד 31 אותיות
 עולה 2212
פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג את האדם
 עולה 2212
- (6) **"דבר"**
 באתב"ש:
 קשג
 ראש וסוף תיבות אותיות: ק'+ג', עולה 103
 ג' ימים עולה 103
- (7) **"אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את"**
 באתב"ש:
תבג מטפח ביץ פסם תבג מלץ תא עולה 1790 ועוד 21 אותיות עולה 1811
פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג האדם
 עולה 1811

(8) "אשר יכה את רעהו בבלי"

באתב"ש:

1811 תבג מלץ תא גזצף ששכם עולה 1806 ועוד 5 מילים עולה

1811 פרט למתכוין להרוג את הבהמה והרג האדם עולה

(9) "והוא לא שנא לו מתמל"

באתב"ש:

פצפת כת בטת כף יאיך

1300 סוף תיבות, אותיות: ת', ת', ת', ת', ת', ד', עולה

1300 לא דבר עמו ג' ימים מחמת שנאה עולה

(10) "והוא לא שנא לו מתמל שלשם"

באתב"ש:

פצפת כת בטת כף יאיך בכבי

1681 עולה 1656 ועוד 19 אותיות ועוד 6 מילים עולה

1681 פרט למתכוין להרוג הנפל והרג בן קיימא עולה

* * * * *

”וקם עליו”

פרק י”ט פסוק י”א :
”וקם עליו והכהו נפש”

”עליו והכהו” עולה 158 ועוד 2 מילים עולה 160

קין עולה 160

לא בשוגג. בדומה למעשה קין.

* * * * *

”לא תסיג”

פרק י”ט פסוק י”ד :

”לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ”

ספרי (על המילים ”לא תסיג”): ”מה ת”ל, והלא כבר נאמר לא תגזול, אלא מלמד שכל העוקר תחומו של חבירו עובר בשני לאוין, יכול אף בחו”ל כן, ת”ל ’בנחלתך אשר תנחל בארץ’, בא”י עובר בשני לאוין ובחו”ל עובר בלאו אחד”

ספרי: ”תניא מניין למוכר קבר אבותיו שעובר בלי”ת. ת”ל ’לא תסיג גבול רעך’, יכול אפילו לא נקבר בו אדם מעולם, ת”ל ’בנחלתך אשר תנחל”

ספרי: ”תניא מניין למחליף דברי ר’ אליעזר בדברי רבי יהושע ודברי רבי יהושע בדברי ר”א לומר על טהור טמא ועל טמא טהור שהוא עובר בלי”ת, ת”ל ’לא תסיג גבול רעך’”

מאותיות המילה ”תסיג” יש רמז לשלשת הנושאים שבהם פרו חז”ל משמעות המילים ”לא תסיג”. והם, עוקר תחום, מחליף דברי חכמים, מוכר קבר משפחתו :

”תסיג”, אותיות: **ת’, ס’, י’, ג’**

ת’ – תחום (רמז לתחום. לעוקר תחום של חברו)

ס’, י’, – סילוף (רמז למחליף דברי חכמים זה בזה. ואם יש בשינוי נפקא מינה להלכה, זה כביכול כמו סילוף דבריהם)

ג’ – גולל (רמז לקבר. גולל זה אבן שסותם את הקבר. רמז למוכר קבר משפחתו)

ועוד :

”תסיג גבול רעך”, ראש תיבות, אותיות: **ת’, ג’, ר’,** המילה ’תגר’.

תגר מוכר דברים. וכאן אזהרה לא לסחור בקבר אבותיו (לא להתנהג בקבר אבותיו כתגר).

ועוד :

רש”י: ”ל’ (ישעיה מב) נסוגו אחור. שמחזיר סימן חלוקת הקרקע לאחור לתוך שדה חבירו למען הרחיב את שלו”

”תסיג”, אותיות: **ת’, ס’, י’, ג’**

ת’ – תעקור

ס’, י’, – סימן

ג’ – גבול

”לא תסיג גבול רעך” – לא תעקור סימן גבול שדה רעך (לאחור).

ועוד רמזים :

(1) **”לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר”**

1243 ראש תיבות אותיות: **ל’, ת’, ג’, ר’, א’, ג’, ר’, ב’, א’, ת’, ב’, א’,** עולה

1243 המחליף דברי חכמים זה בזה עובר בל”ת עולה

(2) "גבול רעך אשר גבלו ראשנים"

באתב"ש :

רשפך גזל תבג רשכף גתבטמי

עולה 2109 ועוד 20 אותיות ועוד 5 מילים עולה 2134

העוקר תחומו של חבירו עובר בשני לאוין עולה 2134

(3) "בנחתלך אשר תנחל בארץ אשר"

באתב"ש :

שטסאכל תבג אטסך שתגה תבג עולה 2028 ועוד 5 מילים עולה 2033

למוכר קבר אבותיו שעובר בל"ת עולה 2033

* * * * *

"לא תסיג גבול"

פרק י"ט פסוק י"ד :

"לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך"

בעל הטורים (על המילים "לא תסיג גבול"): "אזהרה לבית דין שלא יחליפו אחת מערי מקלט בעיר אחרת"

לפי הפשט מדובר במי שמסיג גבול רעהו ממש.

רש"י: "מחזיר סימן חלוקת הקרקע לאחור לתוך שדה חברו למען הרחיב את שלו"

ואולי בגלל סמיכות בין פרשת ערי מקלט (שבא לפני זה) פרשו שמדובר כאן בהסגת גבול של ערי מקלט.

ובגלל סמיכות נושא מספר העדים המעידים (הבא אחרי זה) פרשו שגם בנושא הסגת גבול צריך לפחות עדות של שני עדים (בעל הטורים - "וסמך לא יקום עד אחד באיש. שאינו יכול להעיד עד כאן גבול תחומך").

רמזים :

(1) "לא תסיג" עולה 504

מערי המקלט עולה 504

(2) "לא תסיג גבול רעך אשר"

סוף תיבות, אותיות : א', ג', ל', ד', ר' עולה 254

אזהרה לב"ד עולה 254

ראש תיבות, אותיות : ל', ת', ג', ר', א' עולה 634

לא יחליפו ערי מקלט עולה 634

מראש וסוף תיבות רמז לאזהרה לב"ד שלא יחליפו ערי מקלט.

(3) "תסיג"

באתב"ש :

אחמר עולה 249 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 254

אזהרה לב"ד עולה 254

* * * * *

"מי האיש אשר"

מי שבנה בית וחנכו, או נטע כרם וחללו, או ארש אשה חדשה, ולא לקחה לא יוצא למלחמה בכלל, ונקי מכל דבר שנה (רש"י דברים כ"ד, ה', זקנים מבעלי התוספות דברים כ"ד, ה').

וכתוב (פרק כ' פסוקים ה'-ח') ביוצא למלחמת הרשות (חזקוני כ', ח') שהכהן מכריז, מי "בנה בית חדש ולא חנכו", או "נטע כרם ולא חללו", או "ארש אשה ולא לקחה", "ישב לביתו פן ימות במלחמה". שגם אלו חוזרים מהמלחמה, אבל הם לא נקיים מכל דבר, והם מספקים מים ומזון ומתקנים את הדרכים.

לפי הירושלמי (סוטה פ"ח, הי"ט) שלושתם צריכים ראייה לדבריהם, להביא עדים לאמת טענתם.

ובסוף מכריז, מי "הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו". דעת רבי יוסי הגלילי (ראה רש"י כ', ח') שמדובר כאן במי שמפחד מעבירות שבידו. והוא צריך להביא (רמב"ן כ', ח') "ראייה על העבירה שבידו", עדים להעיד על זה. ואולי רמז לזה מהמילה "הירא", אותיות המילה 'ראייה'. 'הירא' צריך להביא 'ראייה' לדבריו.

ודעת רבי עקיבא (ראה רש"י כ', ח') שמדובר במי שלא יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולא מסוגל לראות חרב שלופה, דם, ועצמות). והוא לא צריך להביא עדים ומאמינים להכרזת עצמו בדבר הזה (רמב"ן כ', ח').

ואמרו חז"ל (ראה רש"י כ', ח') שנותנים לבונה בית חדש, ולנטע כרם, ולארש אישה לחזור מהמלחמה כדי לחפות על הירא ורך הלבב, שהאנשים לא ידעו מי הם בתוך החוזרים. הרעיון הזה מוסרי מאוד ויפה, אבל זה לא הטעם שכתוב במפורש "פן ימות במלחמה".

ונשאלת השאלה: למה בשלושתם לא כתוב שחוששים, או יראים, מעבירות שבידם? הלא אין אדם שלא יחטא, ולפי המציאות, הוא היה צריך לירא מעבירות שבידו פן ימות במלחמה. כי 'השטן מקטרג בשעת סכנה':

1) "פן ימות במלחמה" עולה 711

שטן מקטרג עולה 711

2) "ימות במלחמה ואיש אחר"

באתב"ש:

מיפא שיכסיץ פתמב תסג עולה 1606 ועוד 17 אותיות עולה 1623

עולה 1623

'השטן מקטרג בשעת סכנה'

אלא צריכים להגיד שלשלושתם לא ידוע להם שיש בידם עבירות שבגללם חוזרים מהמלחמה (כי אם לא כן, כולם ירצו לחזור, ולא יהיה מי שילחם). ואולי יש רמז לזה. כתוב בשלושתם "מי האיש אשר...". ונראה שהיה מספיק לכתוב רק 'מי בנה', או 'מי נטע' או 'מי ארש', ולמה צריך גם את המילים "האיש אשר"? ונראה לי להגיד שבצרוף כל המילים האלה יש אולי רמז.

"מי האיש אשר" סוף תיבות, אותיות: **י', ש', ר'** המילה **"ישר"**.
שהם אנשים ישרים מבחינת עבירות שחוזרים עליהם.
ומעניין שאצל היראה ורך הלבב לא כתוב **"מי האיש אשר"**, אלא רק **"מי האיש"**, כי
אצלו יש דעה שהוא מפחד מעבירות שבידו.

ובאמת אצל שלושתם נראה שהמילים **"פן ימות במלחמה"** לא באת להגיד
שבמלחמה יש סכנה (מעבירות), זה ידוע. הישרים והצדיקים לא חוששים לזה כל כך (כי
זה לא שכיח אצלם). אלא שיש חשש שלשלושתם יהיה עגמת נפש מהמחשבה (והחשש) **"פן
ימות במלחמה ואיש אחר"** יגמור מה שהם התחילו. ובגלל זה הם לא יהיו מרוכזים
במלחמה אלא דואגים לבית או לכרם או לאשה ומזה לבד הם יהיו בסכנה, ואז יש מצב
ממשי **"פן ימות במלחמה"**

ועוד:

חזקוני (כ', ז'): **"כל לבו ותאותו לגמור מה שהתחיל, ואין לבו למלחמה, ועל ידי כן ינוס
ויניס אחרים"**

ומעניין שאצל שהירא ורך הלבב לא כתוב **"פן ימות במלחמה"**, כי מי שיש עבירות
שחוזרים עליהם זה לא כל כך ספק (זה לא בגדר **"פן"**) שימות במלחמה, אלא הוא באמת
בסכנת נפשות כל רגע שהוא במלחמה. ואז כתוב הטעם שישב לבתו **"ולא ימס את לבב
אחיו כלבבו"**. כי הוא יברח מערכות המלחמה, ואמרו חז"ל **"תחילת תבוסה, מנוסה"**.

ועוד נראה לי להגיד:

העדים שבאים להעיד על שלשתם, יכולים רק להעיד על עובדות שהם ראו ויודעים.
"בנה בית חדש", **"נטע כרם"**, **"ארש אשה"** ולא גמר מה שהתחיל.
אבל אף אחד לא יודע מה היה במחשבתו. כי ייתכן שזה קרה באונס (שהתחיל בתום לב
וקראו לו פתאום למלחמה) או במזיד (ששמע שקוראים למלחמה והזדרז ובנה בית כלשהו או נטע
כרם קטן או ארש אשה רק כדי שיכול לחזור מהמלחמה ולא הספיק לגמור מה שהתחיל. כי אם היה
גומר לא היה יוצא למלחמה בכלל והיה נשאר בביתו. וגם כאשר לא גמר הוא חוזר מסכנת המלחמה
ורק מספק מים ומזון ומתקן דרכים לצורך המלחמה).

ואולי יש כאן מוסר בשימוש חוזר של המילים **"מי האיש אשר"** שסופי תיבות, אותיות
המילה **"ישר"**.

מוסר, שצריך לצאת ידי אדם וגם שמים. שיהיה **ישר**, שבאמת היה בדעתו לעשות אחד
מהדברים האלו (או הזדמן לו לעשות, ועמד והתחיל). ושלא יעשה אחד מהדברים **"רק"** כדי
להתחמק מהמלחמה.

* * * * *

“ונגש הכהן”

פרק כ' פסוק ב':

“וה-י-ה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן אל העם”
רש"י: “(סטה מב) המשוח לכך והוא הנקרא משוח מלחמה”

“ונגש” עולה 359

המשוח עולה 359

* * * * *

מלחמת העי

פרק כ' פסוק ד':

"כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם"

רמב"ן: "ואמר להושיע אתכם שהם ינצלו במלחמה ולא יפקד מהם איש כי יתכן שינצחו את אויביהם וימותו גם מהם רבים כדרך המלחמה ועל כן צעק יהושע בנפל מהם בעי כשלושים וששה איש..."

"להושיע" עולה 421 ועוד 6 אותיות עולה **427**

427 עולה **יהושע ל"ו**

אולי רמז לדברי הרמב"ן. שבעתיד בזמן יהושע ינצחו במלחמה, אבל יפול 36.

* * * * *

עגמת נפש

פרק כ' פסוק ה':

"...לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו"

רש"י: "ודבר של עגמת נפש הוא זה"

שפתי חכמים: "דאם לא כן מאי נפקא מיניה אם יחנכנו הוא או אחר".

אבן עזרא: "לבו וכל תאוותו לחנוך ביתו והנה לבו לביתו לא למלחמה על כן ינוס ויניס אחרים"

לפי זה צריך להגיד שזה עגמת נפש לבן אדם אם אחר יחנכנו ובגלל זה לבו וריכוזו לא יהיו בעסקי המלחמה והוא גם יניס אחרים (יחלש דעתם).

(1) "חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות"

ראש וסוף תיבות אותיות:

943 עולה ח'+ש', ו'+א', ח'+ו', י'+ד', ו'+ב', ל'+ו', פ'+ן, י'+ת'

943 עולה עגמת נפש

(2) "וישב לביתו פן ימות במלחמה"

עולה 1477 ועוד 21 אותיות ועוד 5 מילים עולה 1503

1503 עולה דבר של עגמת נפש הוא זה

(3) "לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו"

967 עולה סוף תיבות אותיות: ו',ן,ת',ה',ש',ר',ו'

967 עולה עגמת נפש הוא זה

* * * * *

בית , כרם , אשה

פרק כ' פסוק ה' - ז':
"**...מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו...**"
"**ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו...**"
"**ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו...**"

חוזרים מהמלחמה על בית, כרם, ואשה.
רש"י: "ודבר של עגמת נפש הוא זה"

כל הדברים האלו גורמים כאב ועגמת נפש ללוחם. ראשו ולבו לא בעניני המלחמה אלא הוא דואג לבית ולכרם ולארוסתו. יתכן שהוא גם יברח מהמלחמה בגלל זה.

ואולי יש כאן רמז:
כרם, אשה, בית, ראש תיבות, אותיות: **כ', א', ב',** המילה **כאב**. שהדברים האלו גורמים לו 'כאב' נפשי ומסיטים לבו וריכוזו מהמלחמה.

* * * * *

”ירא מהעבירה”

פרק כ' פסוק ח':

”...מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו...”

1. גמרא מסכת סוטה דף מ”ד עמוד ב': ”מאי אכא בין רבי יוסי לר”י הגלילי? איכא בינייהו עבירה דרבנן, כמאן אזלא? הא דתניא, שח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו וחוזר עליה מעורכי המלחמה, כמאן? כר”י הגלילי...”
רש”י (בגמרא): ”בין הנחת תפילין של יד לתפילין של ראש”

”הירא ורך הלבב ילך וישב” עולה 859 ועוד 18 אותיות עולה 877
זה במדבר בין היד להראש עולה 877

אולי רמז לדברי חז”ל שמדובר במי שיש בידו חטא שדיבר בין הנחת תפילין של יד לתפילין של ראש.

2. משנה ברורה סימן נ”ד סעיף ג': ”המספר בין ישתבח ליוצר עבירה היא בידו, וחוזר עליה מעורכי המלחמה...”

א. ”הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו”
עולה 1307 ועוד 23 אותיות ועוד 6 מילים עולה 1336
זה שח בין ישתבח וברכו עולה 1336

ב. ”הירא ורך הלבב ילך וישב”
עולה 859 ועוד 18 אותיות ועוד 5 מילים עולה 882
דיבור בסוף פסוקי דזמרה עולה 882

חז”ל אומרים שבגלל דיבור בסוף פסוקי דזמרה חוזרים מלצאת למלחמה.

ועוד:

”הירא ורך הלבב ילך”, ראש תיבות, אותיות: ק', ו', ק', י', שם ה' (בכיוון הפוך).

אמרו חז”ל שהאיש הזה ירא מעבירות שבידו (רבי יוסי הגלילי) או שהוא לא יכול לעמוד בקשרי המלחמה (רבי עקיבא).
אולי יש כאן רמז שירא מעבירות שבידו. שהוא ירא מה'. שם ה' כתוב מסוף עד התחלה, אולי רמז שעשה מעשה נגד מצוות ה'.

* * * * *

”מי האיש הירא ורך הלבב”

פרק כ' פסוק ח':

”וּיִסְפוּ הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמְרוּ מִי הָאִישׁ הַיְרָא וְרֵךְ הַלֵּבֵב יֵלֶךְ וְיֵשֵׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת לֵבָב אַחִיו כְּלִבְבוֹ”

רש"י: "ר' עקיבא אומר כמשמעו שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה ולראות חרב שלופה רבי יוסי הגלילי אומר הירא מעבירות שבידו..."

1) ”השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך”

ראש וסוף תיבות אותיות:

ה'+ס', ל'+ר', א'+ל', ה'+ס', ו'+ו', מ'+י', ה'+ש', ה'+א', ו'+ד' עולה 750
מעבירות בידו עולה 750

2) ”לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב”

ראש וסוף תיבות אותיות:

ל'+ר', א'+ל', ה'+ס', ו'+ו', מ'+י', ה'+ש', ה'+א', ו'+ד', ה'+ב', י'+ד', ו'+ב'
עולה 750
מעבירות בידו עולה 750

3) ”השטרים לדבר אל העם ואמרו מי” עולה 1249 ועוד 22 אותיות עולה 1271

הירא מהעבירות שבידו עולה 1271

4) ”לביתו ולא ימס את לבב אחיו” עולה 1055 ועוד 20 אותיות עולה 1075

בגלל עבירות שבידו עולה 1075

5) ”האיש הירא”

באתב"ש:

צתמב צמגת עולה 1065 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 1075

בגלל עבירות שבידו עולה 1075

6) ”ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו

כלבבו”

ראש וסוף תיבות אותיות:

ו'+ו', מ'+י', ה'+ש', ה'+א', ו'+ד', ה'+ב', י'+ד', ו'+ב', ל'+ו', ו'+ו', ו'+א', י'+ס',
א'+ת', ל'+ב', א'+ו', כ'+ו'
עולה 1023
אינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה עולה 1023

(7) "את לבב"

באתב"ש:

תא כשש עולה 1021 ועוד 2 מילים עולה **1023**

1023 עולה אינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה

* * * * *

”וצרת עליה”

פרק כ' פסוק י"ב:

”ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה”

ספרי (על המילים ”וצרת עליה”): **”אף להרעיבה ולהצמיאה ולהמיתה במיתה תחלואים”**

במלחמת הרשות, עיר שלא תכנע ולא תשלים עמך דינה **”וצרת עליה”** אף במצור של רעב צמא ומתה בתחלואים. ורמזים לדבר:

”וצרת” אותיות: ו', צ', ר, ת'

ו' – וו המחבר, או ו' במובן 'גם', 'ועוד'. נוסף על המלחמה מותר לבוא עליה במצור הרבה זמן להכניעה ב:

צ' – צמא

ר' – רעב

ת' – תחלואים (מיתה תחלואים)

ועוד:

(1) **”ואם לא תשלים”** עולה 858

רעב צמא מיתה עולה 858

(2) **”ואם לא תשלים עמך”** עולה 988 ועוד 13 אותיות ועוד 4 מילים עולה 1005
להרעיבה ולהצמיאה ולהמיתה עולה 1005

(3) **”תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה”**

סוף תיבות אותיות: ס', ד', ה', ד', ה', ת', ה', עולה 495

תחלואים עולה 495

(4) **”ואם לא תשלים”**

באתב"ש:

פתי כת אבכמי עולה 983 ועוד 10 אותיות עולה 993

להרעיבה להצמיאה להמיתה עולה 993

(5) **”לא תשלים”**

באתב"ש:

כת אבכמי עולה 493 ועוד 2 מילים עולה 495

תחלואים עולה 495

* * * * *

”האדם עץ השדה”

פרק כ' פסוק י"ט:

”כי האדם עץ השדה לבא מפניך במצור”

מסכת תענית ז', א': ”א”ר יוחנן, מאי כי האדם עץ השדה. וכי אדם עץ השגה הוא? אלא משום דכתיב כי ממנו תאכלי ואותו לא תכרתי וכתיב אותו תשחית וכרת. הא כיצד, אם תלמיד חכם הגון הוא, ממנו תאכל, ואותו לא תכרת, ואם לאו, אותו תשחית וכרת”

”כי האדם עץ השדה” עולה 554 ועוד 12 אותיות עולה **566**

566 עולה **זה בתלמיד חכם**

בכמה מקומות מצינו שחז”ל משתמשים במונח ”עץ” כרמז לצדיק (לדוגמה במשכן כתוב ”עצי שטים עומדים”. ועצי המשכן רמו לצדיקים). וכאן דברי מוסר לאדם איך להתנהג בקשר לתלמיד חכם הגון או לא הגון.

* * * * *

מלחמת הרשות

פרק כ' פסוק י"ט:

"כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה"

1. רש"י: "שאין צרין על עיר נכרי פחות משלושה ימים קודם שבת"

"תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה"

ועוד 31 אותיות עולה 2433

אין צרין פחות משלושה ימים מהשבת עולה 2433

2. רש"י (פסוק י" על "כי תקרב אל עיר"): "במלחמת הרשות הכתוב מדבר..."

"כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם" עולה 1502

כאן במלחמת הרשות עולה 1502

* * * * *

עגלה ערופה

בפרשת עגלה ערופה כתוב:

פרק כ"א פסוק ה': "ונגשו הכהנים בני לוי..."
ולא ברור מה הם עשו שם. ואמרו חז"ל (גמרא) שאחרי שהזקנים אמרו:
פרק כ"א פסוק ו': "...ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו"
הכהנים אמרו:
פרק כ"א פסוק ח':
"כפר לעמך ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
הדם"

בעל הטורים נותן כאן רמז:

בעל הטורים (על המילים "כפר לעמך ישראל אשר פדית"): "ר"ת בגי' זה הכהנים"
(הגימטריה בהפרש של אחד. כ', ל', י', א', פ' עולה 141, 'זה הכהנים' עולה 142)

ועוד רמזים:

(1) "פדית" עולה 494 ועוד המילה עולה 495
"ונגשו הכהנים" עולה 495

(2) "פדית ה'"
ראש וסוף תיבות, אותיות: פ'+ת', י'+ה' עולה 495
"ונגשו הכהנים" עולה 495

(3) "פדית ה' ואל תתן דם"
באתב"ש:
וקמא מעקץ פתך אאט קי
סוף תיבות, אותיות: א', צ', ד', ט', י' עולה 130
"הכהנים" עולה 130

(4) "עמך ישראל ונכפר" באתב"ש: זיל מבגתך פטלוג עולה 640
"ונגשו הכהנים" באתב"ש: פטרבף צלצטמי עולה 640

* * * * *

עגלות ששלח יוסף- רמז לעגלה ערופה

כאשר יעקב אבינו שלח את יוסף לראות את שלום האחים כתוב :
בראשית פרק ל"ז פסוק י"ג: "וישלחהו מעמק חברון"

ודרשו חז"ל שיעקב אבינו ליווה את יוסף מההר אל העמק ובדרך הם למדו ביחד דיני עגלה ערופה שעוסקת בחלל שנמצא בשדה ושלא ליווהו אנשי העיר. כי כאשר יעקב אבינו ראה את העגלות ששלח יוסף (לקחת אותו למצרים) דרשו חז"ל, הלא הם עגלות ששלח פרעה ולמה כתוב "אשר שלח יוסף". ודרשו שיוסף שלח מסר לאביו שיוכיח לאביו שזה באמת יוסף בנו, כי הזכיר לאביו ברמז את פרשת עגלה ערופה ("העגלות") שלמדו ביחד כאשר נפרד ממנו לפני 22 שנה.

ויש רמזים בפרשת עגלה ערופה ליוסף :

(1) "וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו ידיהם על העגלה הערופה בנחל"

ראש תיבות, אותיות :

ו', ז', ה', ה', ה', א', ה', י', ע', ה', ה' עולה 134

יוסף באתב"ש : מפחו עולה 134

(2) "החלל ולקחו זקני" עולה 390

יוסף בן יעקב עולה 390

(3) "הקרבים אל" עולה 388 ועוד 2 מילים עולה 390

יוסף בן יעקב עולה 390

* * * * *

עבד עברי

איש עברי הופך לעבד עברי בשני אופנים.
(1) הוא מוכר את עצמו כתוצאה מדוחקו
(2) בית הדין מוכר אותה כדי לשלם חובת גניבתו (אם אין לא להשיב)

בכל זאת הוא נקרא **עבד** עברי. והמילה עבד לא דבוק לו לגנאי אלא זה התואר שלו עכשיו. לעומת זאת, עבד כנעני הוא רכוש לכול דבר ובאמת עבד במלוא המילה.

אולי בקשר לעבד עברי המילה **עבד** רומזת על האופנים שמישהו יכול להגיע למצב זה:
עבד, אותיות **ע'**, **בד'**
ע' - עצמו (מוכר עצמו)
בד' - בית דין (בית הדין מוכר אותו)

* * * * *

פרשת כי תצא

מלחמת הרשות

פרק כ"א פסוק י':
"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שביו"
רש"י: "במלחמת הרשות הכתוב מדבר..."

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך" עולה 1457
ועוד 36 אותיות ועוד 9 מילים עולה 1502
עולה 1502 כאן במלחמת הרשות

* * * * *

מלחמת רשות

פרק כ"א פסוק י"י:

"כי תצא למלחמה על איביך..."

מדובר כאן במלחמת הרשות, קרי מלחמה להרחיב את שלטון ישראל, ולפי:
ספורנו: "לחוצא לארץ שבמלחמות מצוה לא היו שם שבים מעורכי המלחמה אפילו חתן
מחדרו וכלה מחופתה"

יש מלחמת מצווה ויש מלחמת רשות.
במלחמת מצווה כולם צריכים לצאת לקרב, גם חתן מחדרו.
אבל במלחמת רשות יש פטורים מלצאת, והם אלו שבנו בית חדש, נטעו כרם, ארשו
אישה, או שרך לבבם והם לא יכולים לעמוד בלחץ של עורכי המלחמה.
המכנה המשותף בין כל אלו שלא יוצאים למלחמת הרשות זה שהם לא מרוכזים
במשימה.
הם דואגים לבית החדש, או לכרם, או לאישה, או מהמלחמה. וזה יכול להביא אותם
להיכשל במערכה.

במישור הרעיוני:

בדומה למלחמה נגד האויב החיצוני יש מלחמה נגד האויב הפנימי, היצר.

וכתב:

אור החיים: "אולי שרמז הכתוב מלחמת האדם עם יצרו..."

וכשם שיש מלחמת מצווה ומלחמת רשות נגד האויב החיצוני, גם יש מלחמת מצווה
ומלחמת רשות נגד היצר.

כיצד?

כאשר היצר תוקף, זה מלחמת מצוות נגד היצר, וצריך לעשות הכול כדי להדוף אותו.
ואמרו חז"ל, (מסכת ברכות ה', א') 'לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע'
אבל כאשר היצר לא תוקף, ורוצים להכניע את היצר (להתפטר ממנו) זו מלחמת רשות נגד
היצר.

ונלמד מזה מוסר:

בדומה לאלו ששבים ממלחמת הרשות נגד האויב החיצוני, יש גם כאלו שלא כדאי להם
ליזום מלחמת הרשות נגד האויב הפנימי, נגד היצר.

והם אלו שלא מרוכזים במלחמה נגד היצר.

שלא כדאי להם ליזום מלחמת הרשות נגד היצר כדי להכניעו. כי רק מי שבטוח בעצמו,
יכול להתגרות ביצר. כי היצר מתחזק נגד האדם כל יום, ומי שיש לו דאגות לכל מיני
דברים, לא יהיה מרוכז במלחמה ויכול להיכשל במלחמה, ואז היצר יתגבר עליו ואולי
יצלח לנקום בו.

ועוד:

אמרו חז"ל:

גמרה ברכות ה', א':

"פְּדִיתָהּ אוֹתִי ה' אֵל אֲמֹתַי". אָמַר רַבִּי לִוִּי בַּר חֲמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ: לְעוֹלָם
וְרִגְזוּ אָדָם יֵצֵר טוֹב עַל יֵצֵר הָרַע, שְׁנַאֲמַר: "רִגְזוּ וְאַל תִּחַטְּאוּ" אִם נִצְחוּ — מוֹטֵב, וְאִם
לָאוּ — יַעֲסוֹק בַּתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר: "אֲמַרוּ בְּלִבְבְּכֶם". אִם נִצְחוּ — מוֹטֵב, וְאִם לָאוּ —
יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁנַאֲמַר: "עַל מְשֻׁכְּבֵיכֶם". אִם נִצְחוּ — מוֹטֵב, וְאִם לָאוּ — יִזְכּוֹר לוֹ
יוֹם הַמִּיתָה, שְׁנַאֲמַר: "וְדַמוֹ סָלַח" "

ונראה לי להגיד :

יש מכנה משותף בין הדברים האלה הגורם להצלחה. וזה בטחון בה'.
והרמז באותיות המילים :

'תורה, שמע, מיתה' ראש תיבות אותיות : **ת', ש', מ'**

ת', ש', מ' באתב"ש : **א', ב', י'** העולה **13** למנין המילה **'אחד'**.

כי כאשר עוסק בתורה שהיא אחד (אין עוד תורה), שנתון לנו, 'גוי אחד', מבורא עולם שהוא אחד, או כאשר הוא מכריז "ה' א-ל-ה-י-ג-ו ה' אחד", או שכאשר הוא מזכיר יום המיתה שבו הנשמה חוזרת לבורא, לאחד, אז הוא מתגבר באמונה ובטחון בה', שהוא אחד, והודף מתקפת היצר.

(ובכל שלב הביטחון מתגבר אצלו. העוסק בתורה זה מעורר בו קצת ביטחון. והקורא שמע זה מעורר בו ביטחון ממש, והמזכיר יום המיתה זה מעורר בו ביטחון חזק ביותר כי הוא זוכר סוף היכולת שלו בעולם הזה להילחם ולעמוד על נפשו. כי אדם לא יודע יום מותו, וזה גורם לו לחשוב, 'אם לא עכשיו אימתי?')

וכאשר ישים ביטחונו בה' ילמד :

'לכוון לבו לשמים' באתב"ש : **כלפפט כשף כבימי עולה 701**

ולבקש :

701 עולה **"מלטנו מכל דבר רע"**

קרי :

249 עולה **באתב"ש : פיכנטף** **"ומלטנו"**

שיעזור לנו להימלט מהיצר :

249 עולה **באתב"ש : יכסיא מהג צגז עולה** **'מלחמת יצר הרע'**

ואז יבקש רחמים על עצמו, הרמוז המילים :

'תורה, שמע, מיתה' ראש תיבות אותיות : **ת', ש', מ'** עולה **740** למנין המילים

'עשה עמנו צדקה'

"עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו"

* * * * *

"ושבית שביו" - לרבות כנענים

פרק כ"א פסוק י"א:
"וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה"
רש"י: "לרבות כנענים שבתוכה ואף על פי שהם משבעה העמים"
דעת זקנים מבעלי התוספות: "...ושבית שביו של אויביך אפילו הכנענים ששבו אויביך להם ושבית אותו"

(1) **"ושבית שביו"** עולה 1036
זה אפילו כנענים ששבו אויביך עולה 1036

(2) **"וראית בשביה"** עולה 936
גם לרבות הכנעניים עולה 936

(3) **"שביו"** עולה 318
אליעזר עולה 318

אולי רמז לכנענים. אליעזר עבד אברהם אבינו היה עבד כנעני.

* * * * *

”תצא למלחמה”

פרק כ”א פסוק י’:
”כי תצא למלחמה על אויבך”

”תצא למלחמה” באתב”ש : אהת כיכסיץ עולה 616 למנין המילה ‘התורה’.
לרמוז :

כדי להצליח במלחמה, גשמית או רוחנית, צריך לשמור את התורה.
כמו שחייל לא יצא למלחמה גשמית בלי כלי מלחמתו, כך אל תצא לשום מלחמה בלי התורה.

ובמלחמת היצר :

”כי תצא למלחמה על אויבך”

ראש תיבות, אותיות : כ’, ת’, ל’, ע’, א’ עולה 521
”כי תצא” עולה 521

צריך :

להתאפק באתב”ש : כצאתוד עולה 521
להתאפק עולה 616 למנין המילה ‘התורה’.

לרמוז :

כדי להתגבר על היצר, תעסוק בדברי תורה כדי ‘להתאפק’, כדי לא להגיב מיד לדחיפתו עד שיעבור הדחף להתגבר נגדו.

ולדעת :

”מן הקצה אל הקצה” עולה 521

כדי לעבור את החיים בעולם הזה בשלום, ”מן הקצה”, מלידה, ”אל הקצה”, לפטירה, צריך להתאפק ולעסוק בתורה.

ולזכור תמיד :

”אדם יסודו מעפר” עולה 521

אין לו על מה שיתגאה אלא שיתאפק (גופו נוצר משם וחוזר לשם).

ולדאוג :

”לא אצא חפשי” עולה 521

שלא יצא חפשי מהעולם הזה, כלומר חפשי מהמצוות, בלי שעסק במצוות, ובתורה.

ועוד :

”כי תצא למלחמה” עולה 674

”בן עשרים” עולה 672 ועוד 2 מילים עולה 674

לרמוז :

(ג’) ”מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל”. לפי חז”ל פחות מבן

עשרים בית דין של מעלה לא מענישים את האדם. ולפי זה, הזמן המאוחר ביותר לצאת למלחמה נגד יצרו זה בהיותו בן עשרים. ”בן עשרים” מוכרח לצאת למלחמת היצר. כי אם אז לא יצא למלחמה יכול להגיע לעונש חמור.

וגם (משנה אבות ה', כ"א):

"בן עשרים לרדוף" באתב"ש: שט זבגמי כגקפו עולה 580

"וחי בהם" באתב"ש: פסם שצי עולה 580

לרמוז:

כדי שתזכה לכתוב "וחי בהם", צריך לרדוף (להילחם לגרש) את היצר ולא מאוחר מכן עשרים. וגם התורה אמרה לנו "וחי בהם", כלומר שמירת התורה נותנת לאדם כוח לרדוף את היצר כדי שיזכה לחיים.

* * * * *

מלחמת היצר

פרק כ"א פסוק י'

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' אלקיך בידך"

במישור הרעיוני אמרו חז"ל שמדובר כאן במלחמת היצר.
"איביך" – כנוי ליצר הרע.

"למלחמה על איביך ונתנו" עולה 808

מלחמה עם יצר הרע עולה 808

וידוע שמלחמת היצר מתגבר לקראת הימים הנוראים, לקראת ראש השנה ויום הכיפורים. וכולנו עסוקים במלחמה זו בחודש אלול, כל אחד לפני יצרו ולפי כוחו. ואולי רמז לזה:

(1) "תצא למלחמה על איביך ונתנו ה'"

סוף תיבות, אותיות: א', ה', ל', ד', ו', ה' עולה 67
אלול עולה 67

(2) "כי תצא למלחמה על איביך" סוף תיבות, אותיות: י', א', ה', ל', ד',

אותיות המילה 'אלקיך'. המלחמה היא מלחמה של 'אלקיך', קרי מלחמת היצר לפי הכלל יובחרתה בחיים'. 'אלקיך' - רמז שתצא למלחמה בחודש אלול כי 'אלקיך' קרוב אליך (ולפי "אני לדודי ודודי לי" - ראש תיבות המילה 'אלולי').

(3) אלול עולה 67 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 72

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו"

סוף תיבות, אותיות: י', א', ה', ל', ד', ו' עולה 72

חסד עולה 72

'חסד' גדול עשה ה' עמנו - כי בחודש אלול קרוב ה' אלנו ונוח לנו לשוב בתשובה ולהכניע את היצר. ורמז ל 72 יום מ 9 באב עד הושענא רבה (כולל). כיצד: חודש אב 30 יום, מ 9 באב עד סוף החודש 21 יום. חודש אלול 29 יום. הושענא רבה ביום 21 לחודש תשרי (21 = 29 + 21). (72 = 21 + 29 + 21).

(4) "ונתנו ה' אלקיך בידך", ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+ו', י'+ה', א'+ד', ב'+ד', עולה 70

יום ערב ראש חודש ידוע כ'יום כיפור קטן'. יום של תענית וסליחות. יש 70 יום מיום כיפור קטן של ראש חודש אב עד יום הכיפורים. כיצד: חודש אב 30 יום. חודש אלול 29 יום. יום הכיפורים ב 10 לחודש תשרי (70 = 10 + 29 + 30 + 1).

אולי זה הרמז : 70 הימים בין ערב ראש חודש אב עד יום הכיפורים הם ימים של תיקון המידות. מתחיל באבלות וממשיך לימי רחמים, סליחות וחרטה, תשובה, תפילה, וצדקה, ומסיים עם מחילה וכפרה. ובאלו הימים נוח להתגבר על היצר כפי, "ונתנו ה' אלקיך בידך".

* * * * *

מלחמת היצר

פרק כ"א פסוק י':

"כי תצא למלחמה על איביך ונתנו ה' א-ל-ה-י-ך בידך"

אור החיים: "אולי שרמז הכתוב מלחמת האדם עם יצרו..."

במישור הרעיוני:

"כי" – כאשר היהודי

"תצא למלחמה" – יוצא מהשגרה שלו, ומחזיר מלחמה

"על איביך" עולה 143 ועוד 7 אותיות עולה 150

נגד האויב הפנימי, נגד:

יצר הרע באתב"ש: מהג צגז עולה 148 ועוד 2 מילים עולה 150

מובטח לו:

"ונתנו ה' א-ל-ה-י-ך בידך" – תצליח להינצל ממנו.

ורמז:

"ונתנו ה'" עולה 538 למנין המילה 'תצליח'

(מלחמתו תצליח)

כי כתוב:

מכות י', ב':

"אמר רבה בר רב הונא אמר רב הונא ואמרי לה אמר רב הונא א"ר אליעזר מן התורה

ומן הנביאים ומן הכתובים בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו"

ולענייננו:

"בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו"

ראש תיבות, אותיות: **ב', ש', ר', ל', ב', מ', א'** עולה 575 למנין **'יצר הרע'**.

לרמז:

כאשר יוצאים, כלומר פותחים במלחמה נגד:

"איביך" עולה 43

"בה מוליכין אותו" ראש תיבות, אותיות: ב', מ', א' עולה 43

עוזרים לו.

"מוליכין" עולה 166

עוזרים לו ללכת:

'מחיל לחיל' עולה 166

ועוד:

אבות פרק ד משנה ט"ז:

"רבי יעקב אומר העולם הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא

התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין"

ורמז כאן:

"בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו"

סוף תיבות, אותיות: **ד', ס', ה', ד', ה', ו', ו' עולה 146 למנין המילה 'לטרקלין'.**

לרמז:

אם היהודי מחזיר מלחמה נגד היצר כאשר הוא 'בפרוזדור', כלומר בעולם הזה, אז יזכה

להיכנס לטרקלין, לעולם הבא.

* * * * *

”לתת לו פי שנים”

כתוב:

פרק כ”א פסוק י”ז:

”**יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו**”

רש”י: ”מכאן שאין הבכור נוטל פי שנים בראוי לבוא לאחר מיתת האב כבמוחזק”

הבכור מקבל פי שנים מנכסים מוחזקים, מה שיש עכשיו ברשות האב. אבל במה שיגיע לאב בעתיד, בנכסים הראויים להגיע לאב, כגון מירושה מהסב שהגיע אחרי מות האב, או מהלוואות שנתן האב וזמן פרינס הייתה אחרי מות האב, הבכור מקבל חלק בשווה עם אחיו בירושה.

הגר”א הסביר איך לומדים את זה מהכתוב.

כתוב בפסוק ט”ז: ”והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו”

בעתיד (”את אשר יהיה לו”). מחלקים בשווה לכל בניו.

כתוב בפסוק י”ז: ”פי שנים בכל אשר ימצא לו”

ממה שיש לו עכשיו (”ימצא לו”), הנמצא לאב יתחת ידו בעת המיתה (חזקוני), הבכור מקבל פי שנים.

רמזים לנכסים מוחזקים (שהבכור נוטל מהם פי שנים):

פרק כ”א פסוק י”ז:

”**יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה**”

(1) ”פי שנים בכל אשר ימצא”

ראש תיבות, אותיות: פ, ש, ב, א, י, עולה 393

בנכסים מוחזקים עולה 393

(2) ”פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא”

עולה 1262 ועוד 23 אותיות עולה 1285

מהנמצא אצלו בעת המיתה עולה 1285

(3) ”לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט”

באתב”ש:

כאא כף וס בטמי שלך תבג מיהת כף לס צפת גתבמא תטף כף יבון

סוף תיבות, אותיות:

א, פ, ס, י, ד, ג, ת, פ, ס, ת, א, פ, פ, א, פ, פ, נ, עולה 1285

מהנמצא אצלו בעת המיתה עולה 1285

(4) ”שנים בכל אשר ימצא”

באתב”ש:

בטמי שלך תבג מיהת עולה 1271 ועוד 14 אותיות עולה 1285

מהנמצא אצלו בעת המיתה עולה 1285

(5) "שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו"
באתב"ש:

בטמי שלך תבג מיהת כף לם צפת גתבמא תטף
ראש תיבות, אותיות:

ב', ש', ת', מ', כ', ל', צ', ג', ת', עולה 1285
1285 עולה המיתה

(6) "אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו לו משפט"
באתב"ש:

תבג מיהת כף לם צפת גתבמא תטף כף יבון
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ת'+ג', מ'+ת', כ'+ף', ל'+ס', צ'+ת', ג'+א', ת'+ף', כ'+ף', י'+ן' עולה 2147
2147 עולה ממה שתחת יד האב בעת המיתה

(7) "כי הוא ראשית אנו לו משפט"
באתב"ש:

לם צפת גתבמא תטף כף יבון עולה 1743 ועוד 19 אותיות עולה 1762
1762 עולה תחת יד האב בעת המיתה

(8) "כי הוא ראשית אנו לו משפט הבכרה"
באתב"ש:

לם צפת גתבמא תטף כף יבון צשלגץ עולה 2256 ועוד 24 אותיות עולה 2280
2280 עולה מנכסים שתחת ידו בעת המיתה

רמזים לנכסים ראויים (שהבכור נוטל מהם בשווה עם אחיו):
פרק כ"א פסוק ט"ז:

"והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לך"

(1) "ביום הנחילו את"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ב'+ס', ה'+ו', א'+ת' עולה 454
454 עולה בשווה עם אחיו

(2) "ביום הנחילו את בניו"

סוף תיבות, אותיות: ס', ו', ת', ו', עולה 452
452 עולה שווה עם אחיו

(3) "בניו את אשר"

סוף תיבות, אותיות: ו', ת', ר' עולה 606
606 עולה נכסים הראויים להגיע לו

(4) "אשר יהיה לוי" עולה 567 ועוד 3 מילים עולה 570
נכסים הראויים להגיע עולה 570

(5) "והיה ביום"
באתב"ש:
פצמץ שמפי עולה 730
הבכור מחלק בשווה עולה 730

(6) "אשר יהיה לוי"
באתב"ש:
תבג מצמץ כף
ראש וסוף תיבות, אותיות: ת'+ש', מ'+ץ', כ'+ף' עולה 633
מחלק בשווה עם אחיו עולה 632

* * * * *

”והתעלמת מהם”

פרק כ”ב פסוק ד’:

”לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו”
רש”י (על המילים ”הקם תקים”): ”זו טעינה להטעין משאוי שנפל מעליו”

לפי הפשט אם אתה רואה את חמור או את שור אחיך נופל תחת משאוי הכבד, ובעל החמור או השור נוכח, אתה צריך לעזור לו לטעון את בהמתו.

ובמישור הרעיוני:

אור החיים כותב על פסוק א’ ”לא תראה את שור אחיך...”, שרומז לחיוב התוכחות של הצדיקים הרמוזים במילה ’אחיך’, לבני העם הרמוזים במילה ’שור’.

ובהמשך לרעיון הזה של אור החיים שדיבר בנושא התוכחה, נראה להגיד במישור הרעיוני, שכאן בפסוק ד’ מדובר בחיוב לא להתעלם מרפיון יד הזולת במצוות (מצד ”כל ישראל ערבים זה לזה”). לא להתעלם מנפילת עמך תחת עול המצוות, אלה לעזור לכל מי שישגה או שייפול בעשיית המצוות, לחזור למוטב.
ולפי:

”לא תראה את חמור אחיך” – לא תראה את הדברים החמורים של אחיך, ובמיוחד של צדיק (”אחיך” כנוי לצדיק)

”או שורו” – או של אנשי בני העם של אחיך (והם לא הצדיקים אלא האנשים הדומים לבהמות) **”נופלים בדרך”** – כאשר הם בקלקלתם, נופלים בדרך של הלכה או תחת עול המצוות, כאשר הם ברפיון או בטעות בשמירת המצוות.

”והתעלמת מהם” – ותתעלם מהם, אלה,

”הקם תקים עמו” – תעזור לו לתקן את עצמו (הלא ”כל ישראל ערבים זה לזה”, ואם ’אחיך’ או ’עמך’ נופל זה פוגע גם בך).

* * * * *

”ולא ילבש גבר שמלת אשה”

פרק כ”ב פסוק ה’:

”...ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה’ אלהיך כל עשה אלה”
רש”י: ”...ד”א, שלא ישיר שער הערוה ושער של בית השחי”

1. ”ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה’ אלקיך כל עשה”
עולה 3048
עולה 3048 לא ישיר שער הערוה ושער של בית השחי

2. ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה’ אלקיך כל עשה אלה
עולה 3121 ועוד 41 אותיות עולה 3162
עולה 3162 מלמד לא ישיר שער הערוה ושער של בית השחי

* * * * *

”לא יהיה כלי גבר על אשה”

פרק כ”ב פסוק ה’:

”לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה...”

כתוב ”כלי גבר” (ולא בגדי איש). אצל האיש מדובר רק בשמלת אשה אבל אצל האשה מדובר בכלי גבר שזה כולל יותר דברים. וחז”ל פרשו שזה יכול להיות מלבוש גבר או גם כלים ששייכים לגבר, כמו כלי מלחמה (רבי אליעזר בן יעקב בגמרא נזיר נ”ט, א’). והסביר רש”י כדי שהאשה לא תראה כמו גבר וילך וישב בניהם כי זה יביא לידי פריצות.

ובמישור הרעיוני אולי יש כאן עוד רמז:

”גבר על אשה” עולה 611 למנין המילה ’תורה’.
יש ’תורה’ השייכת לגברים ולא שייכת לנשים.

אולי כמין אזהרה לנשים:

”לא יהיה כלי גבר על אשה” –

שילמדו התורה השייכת להם ולא יתעסקו בחלקי התורה שלא שייכת להם.

ועוד:

”כלי” אותיות: כ’, ל’, י’

כ’ – כהנים

ל’ – לויים

י’ – ישראלים

”גבר על אשה” רמז ’תורה’

אשה לא תעלה לעליה לתורה להיות בין הכהנים או הלויים או הישראלים, עם הגברים. ולמרות שבאופן עקרוני נשים יכולות לעלות לתורה, חז”ל אסרו את זה בגלל כבוד הציבור.

* * * * *

”מעקה”

פרק כ”ב פסוק ח’:

”כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך...”

”מעקה”, אותיות: מ’, ע’, ק’, ה’

מ’ – מגן

ע’ – על

ק’ – קצה

ה’ – הגג

* * * * *

לא יחזיק בביתו דבר המזיק

פרק כ"ב פסוק ח':

"כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו"
רש"י: "שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב"
חזקוני (על המילים "לא תשים דמים בביתך"): "כל דבר המזיק כגון כלב רע וסולם רעוע"

מהפסוק הזה למדו חז"ל שלא רק צריך לשים מעקה סביב הגג (חומה) שלא ייפול מהגג מי שחייב- שלא תהיה קשור לענשו ("לא תשים דמים בביתך" כי "מגלגלין חובה על ידי חייב"), אלא גם לא יהיה ברשותך דבר המזיק (כמו כלב רע או סולם רעוע).

ורמזים:

(1) **"תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו"**

סוף תיבות, אותיות:

ה', ת', ש', ת', ה', ד', א', ס', ס', ד', י', ל', ל', ו' עולה 1307

1307 עולה **"כל דבר המזיק כגון כלב רע וסולם רעוע"**

(2) **"בביתך כי יפל"**

עולה 584 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה 597

597 עולה **שמגלגלין חובה ע"י חייב**

(3) **"בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים"**

באתב"ש:

שמה סקב פזבמא יזדץ כררל פכת אבמי קימי

עולה 1907 ועוד 30 אותיות ועוד 8 מילים עולה 1945

1945 עולה **"לרבות כל דבר המזיק כגון כלב רע וסולם רעוע"**

(4) **"חדש ועשית מעקה"**

באתב"ש:

סקב פזבמא יזדץ

עולה 403 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 418

418 עולה **"כל דבר המזיק"**

(5) **"מעקה לגגך ולא תשים"**

באתב"ש:

יזדץ כררל פכת אבמי

ראש וסוף תיבות, אותיות:

י'+ץ', כ'+ל', פ'+ת', א'+י' עולה 641

641 עולה **שמגלגלין חובה על ידי חייב**

(6) **"ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל"**

באתב"ש :

פכת אבמי קימי ששמא-ל לם מוך צטוך

ראש תיבות, אותיות: פ', א', ק', ש', ל', מ', צ' עולה **641**

שמגלגלין חובה על ידי חייב עולה **641**

(7) "מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך"

באתב"ש :

יזדץ כררל פכת אבמי קימי ששמאל עולה **1945**

"לרבות כל דבר המזיק כגון כלב רע וסולם רעוע" עולה **1945**

(8) "בית"

באתב"ש :

שמא עולה **341**

מגלגלין חובה על ידי חייב עולה **341**

שבבית יש מציעות שמגלגלין חובה על ידי חייב. וצריך להיזהר ולעשות מעקה.

* * * * *

”ועשית מעקה לגנד”

פרק כ”ב פסוק ח’:

”כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגנד ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו”

”ועשית מעקה לגנד ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו”

סוף תיבות, אותיות: ת, ה, ד, א, ס, ס, ד, י, ל, ל, ו' עולה 602 ועוד 11 אותיות עולה 613 למנין 'תרי"ג'.

למרות שזה נראה הגיוני לעשות מעקה לגג, והרבה אנשים עושים את זה משכלם הטבעי, כדי שלא יהיה להם אסון בביתם, אולי רמז כאן לתרי"ג המצות כדי להזכיר שגם דבר כזה חובה ומתרי"ג המצוות היא, ומקבלים על זה שכר. כי יש מהמצוות שהם שכליות, שאנשים היו עושים אותם בכל מקרה משכלם הטבעי (כמו כיבוד אב ואם), ואמרו חז"ל בגלל שרצה לזכות את ישראל על שמירת המצוות, לכן עשה גם אותם חובה.

* * * * *

חרישה אסורה בשני מינים

פרק כ"ב פסוק י':
"לא תחרש בשור ובחמר יחדו"
רש"י: "ב"ק נ"ד) הוא הדין לכל שני מינים"

עולה 1736   עולה 1731 ועוד 5 מילים   "לא תחרש בשור ובחמר יחדו"
עולה 1736   הדין לא להנהיג שני מינים קשורים ביחד במשא

* * * * *

“לא תחרש”

פרק כ"ב פסוק י':

“לא תחרש בשור ובחמר יחדו”

דעת זקנים מבעלי התוספות: “ לפי שהשור מעלה גרה ומצטער החמור כשישמע השור אוכל”

בעל הטורים (על המילה “תחרש”): “ ב' דין ואידך, 'אל תחרוש על רעך רעה' זהו שמפרש טעם שלא תחרוש על רעך רעה שגורם לחמור שחורש על רעהו רעה”
אבו עזרא: “כי אין כח החמור ככח השור”

כי השור והחמור אין להם אותו כוח ואחד ימשך יתר מחברו ויגרום לו צער בעלי חיים. וגם כאשר החמור ישמע השור מעלה גרה יחשוב שהשור אוכל ויהיה לא צער בעלי חיים (כי הוא לא אוכל)

במישור הרעיוני:

נראה שאפשר ללמוד מכך אזהרה מהשלטון.

אבות פרק ב' משנה ג':

“הו זהירין הרשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצרף עצמן נראין כאוהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לאדם בשעת דחקו”

אבות פרק ו' פרק ה':

“ואל תתאוה לשולחנם של מלכים”

הזהירו חז"ל את האדם מלסמוך על השלטונות (“הו זהירין ברשות”).
“לא תחרש”—

“תחרש” עולה 908 למנין המילה **“ברשות”**

ואסביר:

משלי פרק ג' פסוק כ"ט:

“אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך”

ומסביר:

רש"י: “מה דרך החורש מכין מקום לזמן הזריעה, אף החושב רעה מכין מקום תחבולות בלבו”

ופירוש הדבר:

אל תחשוב דבר רע על רעך. לא לשלם לשום אדם רעה תחת טובה.

ובמישור הרעיוני אפשר ללמוד מוסר מכאן:

שור— רמז ליוסף, למלכות, לשלטון ולרשויות

חמר— רמז ליששכר (“יששכר חמר גרם”), לתלמידי חכמים

(הלא יעקב אבינו אמר לעשו “ויהי לי שור וחמור” ודרשו חז"ל את זה על יוסף, ויששכר)

“לא תחרש בשור ובחמר יחדו”—

“לא תחרוש”— אזהרה כללית לא להיות ביחד עם השלטון במחשבות רעות, בהכנה לעשות רעה נגד שום אדם.

“לא תחרש” אותיות: ל', א', ת', ח', ר', ש'

ל' + א' - לא
ת' - תהיו
ח' - חברים
ר' - רעים
ש' - שותפים
או:
ל' - לרשות
א' - אל
ת' - תהיו
ח' - חברים
ר' - רעים
ש' - שותפים

לא להתחבר לרשות.

"בשור ובחמר יחדו" – ובמיוחד תלמידי חכמים, שהם שומרי התורה, צריכים זהירות יתר מהשלטון. כי אנשי השלטון לפעמים מתנכלים וזוממים בלבם ולטובתם רעה נגד אדם.

* * * * *

”גדלים תעשה לך”

פרק כ”ב פסוק י”ב:

”גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה”

אבן עזרא: ”אמרו המכחישים שהוא מצוה בפני עצמה בלילה כמו הציצית ביום... והמעתיקים העתיקו כי זאת מצות הציצית ביום ופירוש 'גדלים' כמו בבניינה 'גדלים מעשה שרשרות' (מ"א ז', י"ז)... ואנחנו מאמינים בדברי קדמוננו לבדם”

רמזים שהמילה ”גדלים” פרושה ציצת:

(1) ”גדלים תעשה לך” עולה 912 ועוד 11 אותיות ועוד 3 מילים עולה 926
זה ציצת על כנפי בגדיהם עולה 926

(2) ”גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה”
באתב"ש:

רקכמי אזבץ כל זך תגשז לטופא לחפאל תבג אלחץ
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ר' + י', א' + צ', כ' + ל', ז' + ד', ת' + ז', ל' + א', ל' + ל', ת' + ג', א' + צ' עולה 1370
”פתיל תכלת”
עולה 1370
(”וונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת”)

וגם:

(1) ”תעשה לך על” עולה 925
”להם ציצת על כנפי” עולה 925
(”ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם”)

(2) ”אשר תכסה בה” עולה 993
חוטים של ציצת עולה 993

(3) 'לך על ארבע כנפות כסותך'
ראש תיבות, אותיות: ל', ע', א', כ', כ' עולה 141
הציצת באתב"ש: צהמהא עולה 141

(4) ”על ארבע כנפות”
באתב"ש:

זך תגשז לטופא עולה 863
ארבע ציצת עולה 863

(5) ”על ארבע כנפות כסותך”
באתב"ש:

זך תגשז לטופא לחפאל
סוף תיבות, אותיות: ד', ז', א', ל' עולה 58
ביום עולה 58

(6) 'תעשה לך על ארבע כנפות כסותך'

באתב"ש :

אזבץ כל זך תגשז לטופא לחפאל

עולה 1162 ועוד 22 אותיות ועוד 6 מילים עולה 1190
מצוות ציצת ביום עולה 1190

ועוד :

אמרו חז"ל שבציצית יש רמז לתרי"ג המצות.

רש"י : "שמנין גימטריא של ציצית שש מאות, ושמונה חוטים וחמשה קשרים הרי תרי"ג"

וכבר כתב הרמב"ן שהמילה 'ציצית' כתוב בתורה חסר, "ציצת", ולפי זה עולה רק 590.

ואולי רמז :

'חוט ציצת' עולה 613 למנין המילה 'תרי"ג'.

ועוד :

"אשר תכסה בה" ראש וסוף תיבות, אותיות : 'א'+ר', 'ת'+ה', 'ב'+ה' עולה 613
עוד רמז מהפסוק למעלה שהמילה 'גדלים' פרושה 'חוט ציצת'.

תשים על ארבע כנפי הבגד שתכסה בה ביום, גדלים קרי, חוטים של ציצת.

* * * * *

”הקללה לברכה”

פרק כ”ג פסק ו’:

”ולא אבה ה’ א-ל-ה-יך לשמע אל בלעם ויהפך ה’ א-ל-ה-יך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה’ א-ל-ה-יך”

כתוב 2 טעמים למה עמון ומואב לא יבואו בקהל ה’ (לא יתחתנו אם ישראלית).
בגלל ”לא קדמו אתכם בלחם במים בדרך בצאתכם ממצרים”
ובגלל אשר ”שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקלך”
וה’ הפך את הקללה לברכה ”כי אהבך ה’ א-ל-ה-יך”.

בלעם, כמו כל המציקים לבני ישראל, רצה לגלות ערוותם ועוונותיהם של בני ישראל כדי שתחול עליהם קללה.
כך גם פועל היצר הרע שמנסה להחטיא אותנו כדי שנהיה מקוללים ונענש, ולא שנהיה מבורכים ונקבל ברכות.

למרות המלחמה המתמדת עם היצר יש תקווה להינצל מהכישלונות שנגרמו על ידו.
כתוב:

”א-ל-ה-יך לך את הקללה לברכה” ראש תיבות, אותיות: **א’, ל’, א’, ה’, ל’, עולה 67**
למנין המילה **’אלול’**.

בחודש אלול, על ידי שנגביר אהבתנו לה’ (ואהבתו אלינו) בחזרה בתשובה ובשמירה תורתנו ניתן להפוך את הקללה לברכה.

* * * * *

ויהפך...הקללה לברכה

פרק כ"ג פסוק ו':
"ולא אבה ה' א-ל-ה-י-ך לשמע אל בלעם ויהפך ה' א-ל-ה-י-ך לך את הקללה לברכה כי
אהבך ה' א-ל-ה-י-ך"

במישור הרעיוני יש מוסר ליהודי:
רק בני ישראל אמרו "נעשה ונשמע" וקבלו את התורה והמצוות.
ובלעם בא לעקור עם קדוש שקבלו תרי"ג מצוות.
"לשמע אל בלעם" עולה 613 עולה למנין המילה 'תרי"ג'.
והקב"ה הפך מחשבתו של בלעם ובמקום לקלל, ברך את ישראל.

ובדומה:
האויב הפנימי, יצר הרע, בא להחטיא את היהודי, ולגרום לו קללה.
(הקללה עולה 170 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 176 למנין המילה 'עוון' באתב"ש, זפפט).
ורמוז כאן, שכאשר חוזרים לתורה (קרי עושים תשובה) ניתן להפוך הקללה לברכה.
"הקללה לברכה כי אהבך ה' א-ל-ה-י-ך"
עולה 577 ועוד 28 אותיות ועוד 6 מילים עולה 611 עולה למנין המילה 'תורה'.

וגם רמוז כאן:
למרות שלא חזרת (או לא הצלחת לחזור) בתשובה במשך השנה והגיע סוף השנה, עדיין לא
מאוחר, כי בחודש אלול ניתן להפוך הקללה לברכה, ולפי:
"א-ל-ה-י-ך לך את הקללה לברכה"
ראש תיבות, אותיות: א', ל', א', ה', ל' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.
וגם:

"את הקללה לברכה כי אהבך ה'"
ראש תיבות, אותיות: א', ה', ל', כ', א', י' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.
וגם:
"הקללה לברכה כי אהבך ה' א-ל-ה-י-ך"
ראש תיבות, אותיות: ה', ל', כ', א', י', א' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

* * * * *

”ונשמרתם”

פרק כ”ג פסוק י”:
”כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע”
רש”י: ”שהשטן מקטרג בשעת הסכנה”

כאשר יוצאים למלחמה על האויב יש סכנה. ובשעת הסכנה השטן מקטרג.
וצריכים ”ונשמרתם” שמירה יתרה להינצל מהשטן המקטרג:
”תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע”
ראש תיבות, אותיות: ת, מ, ע, א, ו, מ, ד, ר’ עולה 761
מהשטן המקטרג עולה 761

ובמישור הרעיוני:
”תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע”
באתב”ש:
אהת יסטץ זך תמשמל פטביגאי ילך קשג גז
ראש תיבות, אותיות:
א, י, ז, ת, פ, י, ק, ג’ עולה 611 למנין המילה ’תורה’.

ועוד:
”מכל דבר רע” עולה 566
חטאים באתב”ש: סנתמי עולה 560 ועוד 5 אותיות ועוד המילה עולה 566

וגם:
”דבר רע” עולה 476
היהורים עולה 476

וגם:
”מכל דבר רע” באתב”ש: ילך קשג גז עולה 473
הרהורים עולה 466 ועוד 7 אותיות עולה 473

וכמו שאמרו שרי האלפים והמאות אחרי שובם ממלחמת מדין (”ולא נפקד ממנו איש”)
ובכל זאת נתנו כפר נפשם. ובגלל, ידי מעשה יצאנו, ידי הרהור לא יצאנו. לא עשו מעשה
רע במלחמה אבל הרהרו בנשי מדין ועל זה נתנו הביזה, הזהב, שהביאו בחזרה איתם
ככפרה על נפשם.

לרמוז:
גם בשעת מלחמה, מחנה ישראל צריך להיות קדוש ואנשיו בשמירת התורה,
ונקיים גם מחטאים, עבירות בשוגג, וגם מהרהורי עבירה.
כי זכות קיום ’תורה’, ”ונשמרתם”, שמירה ”מכל דבר רע”, יגן נגד הקטרוג, ויצלחו
להתגבר על האויב.

* * * * *

מלחמה נגד היצר

פרק כ"ג פסוק י':

"כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע"

במישור הרעיוני:

"כי תצא למלחמה על איביך" – אמרו חז"ל מדובר כאן במלחמת היצר (יצר הרע הוא אויב של האדם. רש"י: "שהשטן מקטרג בשעת הסכנה). ומסביר הכלי יקר "איביך" "בשני מיני אויבים הן אויב חיצוני הן אויב פנימי"

ונראה לי להגיד:

"כי תצא מחנה על איביך" – גם כאן במלחמת היצר. ורמז לדבר:

"תצא מחנה"

באתב"ש:

אהת יסטץ עולה 575

יצר הרע עולה 575

כאשר יש מלחמה עם יצר הרע ("איביך") מה עושים?

"ונשמרת", אותיות: **ו', נ', ש', מ', ר', ת'**

ו' – וו המחבר

נ' – נזכור

ש' – שמע

מ' – מיתה, ממון (צדקה)

מ', ר' – מדרש רץ

ת' – תורה (תשובה, תפילה)

או

ת', ו', ר' – תורה

לפי חז"ל אם היצר תוקף כדי להינצל תעשה הדברים הללו

(הרמזים באותיות המילה "ונשמרת"):

תקרא **שמע**, תזכור יום **המיתה**, רץ לבית **המדרש**, תלמד **תורה**.

ועוד:

"כי תצא מחנה", ראש תיבות, אותיות: **כ', ת', מ', המילה 'כתם'.**

כאשר יוצאים במחנה מלחמה צריך לדאוג שלא יהיה בך 'כתם' - רמז לפגם, לטומאה, לעבירות. וכדי להינצל תעשה הרמז באותיות **'כתם'**:

כ' – כסף, כפרה (צדקה)

ת' – תשובה, תפילה

מ' – משנה מקום, משנה שם

רמז לחמשת הדברים המצילים מפני הפורענות (מדרש רבה פרשת לך לך):
לתת צדקה, לחזור בתשובה, לפתוח בתפילה, לשנות מקום, ולשנות שם.
אם יוצאים ככה למלחמה יש סיכוי להינצל.

ועוד :

"מכל דבר רע", סוף תיבות, אותיות : ל', ר', ע', אותיות המילה 'ערל' (בכיוון הפוך).

ערל' זה מי שיש לו ערלה. ופרוש המילה ערלה - דבר המכסה.

יש כמה ערלות באדם :

ערלת הבר, ערלת הפה, ערלת האוזן, וערלת הלב.

ואולי זה הרמז כאן :

אמרו חז"ל (ראה רמב"ן, יונתן בן עוזיאל) כאשר יוצאים למלחמה צריכים להיזהר "מכל

דבר רע" מכל דבר תועבה, כגון : שפיכת דמים, גלוי עריות, עבודה זרה, ולשון הרע.

והרמז במילה 'ערל' :

ערלת הבר - גלוי עריות

ערלת הפה וערלת האוזן - לשון הרע (לא לדבר ולא לשמוע לשון הרע)

ערלת הלב - עבודה זרה, שפיכת דמים (שבלו לא יפנה מעם ה', ושלא ישנא אחיו בלבו ולא יקנה

אחיו בלבו ויגיע לשפיכת דמים).

וכאן ניתן להגיד 'ערל' הזה הוא מי שיש לו מידות רעות או מעשים רעים שמכסים את

הנפש. ועל זה הזהירו, ובמיוחד ביציאה למלחמה, מקום הסכנה.

ועוד רמזים :

(1) חזקוני (על המילים "כי תצא מחנה") : "נסמכה כאן מפני מלחמת מדין, שהזכיר דבר בלעם".

"מחנה" עולה 103 ועוד המילה עולה **104**

מדין עולה **104**

(2) אבן עזרא (על המילים "כי תצא מחנה") : "זהו מחנה שיצא אל האויב ושם הארון והוא מחנה קטן ואיננו מחנה גדול כי שם מחיצות עשויות ובצאתם אל המלחמה הם קרובים סביבות הארון וברור כי טמא מקרה משחית..."

"מחנה על איביך" עולה 246 ועוד 11 אותיות עולה **257**

ארון עולה **257**

אזהרה להיזהר במחנה המלחמה כי הארון יוצא איתם למלחמה והשכינה איתם.

(3) רמב"ן : " והנכון בעיני בענין המצוה הזאת כי הכתוב יזהיר בעת אשר החטא מצוי בו והידוע במנהגי המחנות היוצאות למלחמה כי יאכלו כל תועבה ויגזלו ויחמסו..."

"דבר רע" עולה 476 ועוד 5 אותיות ועוד 2 מילים עולה **483**

תועבה עולה **483**

(4) רש"י: "שהשטן מקטרג בשעת הסכנה"

"איביך ונשמרת מכל דבר רע"

עולה 1605 ועוד 5 מילים ועוד 19 אותיות עולה **1629**

השטן מקטרג בשעת הסכנה עולה **1628**

* * * * *

”ויתד”

פרק כ”ג פסוק י”ד :
”ויתד תהיה לך על אזנך...”
בעל הטורים : ”ובמדרש, ’ויתד תהיה לך’ על זכות האבות שהוא כיתד תקוע לישראל,
’ויתד’ בגימטריא והאבות”

ועוד רמז :
”ויתד תהיה” עולה 840 ועוד 2 מילים עולה 842
זכות אבות עולה 842

* * * * *

”ולתת איביך לפניך”

פרק כ”ג פסוק ט”ו :
”כי ה’ א-ל-ה-י-ך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך”
כדי להתגבר על האויב בני ישראל מצווים לשמור את מחנם שיהיה קדוש.

במישור הרעיוני :
דרשו חז”ל את הפסוק :
ישעיהו פרק נ”ה פסוק ו’ :
’קראהו בהיותו קרוב’
שזה בחודש אלול (”אני לדודי ודודי לי”).
ורמז :
”קרוב” באתב”ש : דגפש עולה 387 למנין המילים ’בחודש אלול’.

”ה’ אלקיך מתהלך בקרב מחנך”
סוף תיבות, אותיות : ה’, ד’, ד’, ב’, ד’ עולה 67 למנין המילה ’אלול’.
מתי ”מתהלך בקרב מחנך” ? בחודש אלול הקב”ה יותר קרוב אלינו :
”להצילך ולתת איביך לפניך”
ראש תיבות, אותיות : ל’, ו’, א’, ל’ אותיות המילה ’אלול’.
קרוב לקבל תשובתנו, ולהציל אותנו מהאויב הפנימי, מהיצר.

וצריך כל יהודי לשמור את מחנהו, כלומר את גופו (מקום הנחת הנשמה הטהורה), מערווה ולהיות קדוש, כדי להצליח באלול. וזה רק בזכות שמירת התורה :
”מתהלך בקרב מחנך להצילך”
ראש וסוף תיבות, אותיות : מ’+ד’, ב’+ב’, מ’+ד’, ל’+ד’ עולה 174
למנין המילה ’תורה’ (באתב”ש אפגץ)
וגם :

”להצילך ולתת איביך לפניך” באתב”ש : כזהמכל פכאא תמשמל כוטמל
ראש וסוף תיבות, אותיות : כ’+ל’, פ’+א’, ת’+ל’, כ’+ל’
עולה 611 למנין המילה ’תורה’.
וגם :

”כי ה’ אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך”
באתב”ש :
לם מ- -ץ ת-כ-ד-מ-ל יאצכל שדגש יסטל כזהמכל פכאא תמשמל כוטמל
סוף תיבות, אותיות :
ס’, צ’, ל’, ל’, ש’, ל’, ל’, א’, ל’, ל’ עולה 611 למנין המילה ’תורה’.

ועוד :

בלעם רצה לקלל את ישראל וכתוב :

פרק כ"ג פסוק ו' :

"ויהפך ה' א-ל-ה-י-ך לך את הקללה לברכה"

בלעם הוא דומה קצת למקטרג שבא לקטרג דרך קללות.

במישור הרעיוני :

בחודש אלול אפשר להפוך כל הקללות שעלינו מהמעשים שעשינו במשך השנה,

להפוך את כל הקטרוג נגדנו לברכה :

"א-ל-ה-י-ך לך את הקללה לברכה"

ראש תיבות, אותיות : א', ל', א', ה', ל' עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

ועוד :

פרק כ"ה פסוק י"ד :

"לא יהיה לך בבתך איפה ואיפה גדולה וקטנה"

יש בפסוק הזה קצת רמז לחודש אלול :

"לא יהיה לך בבתך איפה ואיפה גדולה וקטנה"

סוף תיבות, אותיות : א', ה', ד', ה', ה', ה', ה' :

עולה 66 ועוד 8 אותיות עולה 74 למנין המילה 'באלול' (כולל האותיות).

וגם :

"לא יהיה לך" באתב"ש : כת מצמץ כל

סוף תיבות, אותיות : ת', צ', ל' עולה 520

אלול באתב"ש : תכפך עולה 520

ואם :

"לא יהיה לך בביתך" :

"איפה ואיפה" עולה 198 למנין המילה 'דמעות' (באתב"ש קיזפא).

בחודש אלול אפשר להינצל מהבכי על הצרות ולתקן הכול.

אסרה תורה רמאות במידה או במשקל (של הלח והיבש).

"איפה" באתב"ש : תמוץ עולה 536 למנין המילה 'תקלה' (כולל המילה)

להיזהר שלא יהיה לך 'תקלה' במידת האיפה.

כלומר, "לא יהיה לך...איפה ואיפה" שתי מידות לרמאות.

ואפשר ללמוד מזה מוסר של התנהגות :

"איפה" אחת שהיא נכונה יהיה לך :

"איפה" באתב"ש : תמוץ עולה 536 למנין המילים 'אחת בפה ובלב'

כלומר,

"לא יהיה לך בבתך" – "לך", בתוך הגוף שלך (הבית של הנשמה).

"איפה ואיפה" – רמאות (כי אם יש "איפה ואיפה" יש רמאות)

"גדולה וקטנה" – שום שמץ של רמאות

באלול לדאוג להיות ישר עם הבריות ('אחת בפה ובלב', לא לרמאות).

להיות 'ישר' כמו שנבראת :

אדם עולה 45 למנין המילה 'ישר' (באתב"ש מבג)

ואם התנהגת במידה לא טובה עם הבריות (הרמוז במילים "איפה ואיפה"),
בחודש אלול ניתנה לך הזדמנות (וצריך) לעשות 'הפסקה', להפסיק את המעשים האלו:
"איפה ואיפה" עולה 198 למנין המילה 'הפסקה' (באתב"ש צוחדץ).

באלול צריך להיזהר מאוד מהונאה:
הונאה עולה 67 למנין המילה 'אלול'.

כי על זה כתוב (דברים כ"ה, ט"ז):

"כל עשה עול" עולה 531

למנין המילים 'הונאה במידות' (כולל המילים)

ולמנין המילים 'מדבר מרמה'

ולמנין המילים 'מומי הנפש'

לרמוז:

כל המתעסק במרמה, והונאה, "עשה עול" וצריך לתקן מום הנפש הזה.

* * * * *

”לא תסגיר עבד”

פרק כ”ג פסוקים ט”ז-י”ז :

”לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו. עמד יושב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו”
ספורנו : ”אחר שדבר במחנה הצובאים דבר בדברים הקורין בו לתקן ענינם והוא ענין העבד הבורח....”

לפי פירוש הספורנו, אחרי שפתח בענין המלחמה (”כי תצא למלחמה על איביך”) מדבר כאן בדברים הקשורים למלחמה. ייתכן שהעבד הזה ברח כתוצאה מהמלחמה ממחנה אויביך אל מחניך (רמב”ן). והעבד יכול להיות ישראל שהיה עבד לגוי, או, **רש”י :** ”אפילו עבד כנעני של ישראל שברח מחוץ לארץ לארץ ישראל”
ואסרה התורה להחזיר העבד הזה לאדוניו, והסיבה :
רמב”ן : ”כי עמנו יעבד את השם, ואיננו הגון שנחזירנו אל אדוניו לעבוד ע”ז”

במישור הרעיוני :

ידוע מה שדרשו חז”ל על המילים ”כי תצא למלחמה על איביך”, על מלחמה פנימית, מלחמת היצר (האויב הפנימי של האדם).
”לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו” – אדם שחוטא הוא כעבד ליצר הרע שלו. ואם העבד הזה מתעורר בתשובה ובורח מהיצר שלו אל התורה,
”ינצל אליך מעם אדניו עמד” עולה 592 ועוד 19 אותיות עולה **611**
תורה עולה **611**

את העבד הזה לא תחזיר :

”לא תסגיר” – כי אם אתה מחזיר אותו זה כאילו שאתה שם מכשול לפני עיור :
”תסגיר עבד אל אדניו”
באתב”ש :

אחרמג זשק תך תקטמף עולה 1708 ועוד 15 אותיות עולה **1723**
”ולפני עור לא תתן מכשל”
עולה **1723**
(ויקרא י”ט, י”ד)

אלא :

”עמד יושב בקרב” – תן לו מקום בתוך הקהילה הקדושה שילמד מהם תורה ומצוות, תעזור לו להינצל מאדוניו (מהיצרות שלו).
כיצד ?

תושיב אותו :

”במקום אשר יבחר” – תושיב אותו במקום לימוד תורה הקרוב לנפשו ”אשר יבחר”
מהפרד”ס (פשט, רמז, דרש, סוד) :

”יבחר באחד שעריך בטוב לו”

ראש תיבות, אותיות : **י, ב, ש, ב, ל** עולה **344**
פרד”ס עולה **344**

וגם:

"ינצל אליך מעם אדניו עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו"

סוף תיבות, אותיות:

ל', ד', ס', ו', ד', ב', ד', ס', ר', ר', ד', ד', ב', ו', א', ו' עולה 617 למנין המילה 'הדברות'

מקרא, משנה, גמרא, או הלכות (הכול היו בדברות).

"באחד שעריך בטוב לוי"– השער מקום מושב השופטים,

"אשר ינצל אליך מעם אדניו עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך"

ראש תיבות, אותיות:

א', י', א', מ', א', ע', י', ב', א', י', ב', ש' עולה 450

השופטים עולה 450

וגם:

"מעם אדניו עמך ישב בקרבך"

באתב"ש:

יזי תקטמן זיל מבש שדגשל

סוף תיבות, אותיות: י', ק', ל', ש', ל' עולה 450

השופטים עולה 450

מקום שהחכמים יודעי התורה יושבים. עזור לו להידבק בתורה לפי יכולתו.

תושיב אותו עם החכמים יודעי התורה שידריכו אותו:

"מעם אדניו עמך ישב בקרבך"

ראש תיבות, אותיות: מ', א', ע', י', ב' עולה 123

החכמים עולה 123

ואז לא רק שלא הסגרת אותו ועזבת אותו, אלא גם קירבת אותו לדרכי התורה.

ועוד:

מוסר לכל יהודי במלחמתו עם האויב הפנימי שלו, עם יצר הרע שלו, להשגיח על היצרים שלו.

"אשר ינצל אליך מעם אדניו עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו"

מי שהוא עבד ליצר הרע שלו, ולקח את עצמו וברח והציל את עצמו מאחד היצרים שלו, והוא לא עוד עבד לאחד מייצרי הרע שלו:

לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו –

אחרי שאתה הצלחת לברוח מאחד היצרים שלך, תיזהר:

"לא תסגיר"– לא תיתן את עצמך להיות עוד עבד ליצר הזה

אלא:

"עמך ישב בקרבך"– קח את היצר המנוצח, הכבוש, למקום תורה ומצוות

תשמור עליו "בקרבך":

"באחד שעריך"– רמז למקום תורה, ולפי:

"באחד שעריך" עולה 615 ועוד 2 מילים עולה 617 עולה למנין המילה 'הדברות'.

כדי שאתה תמשיך לשלוט עליו והוא לא יחזור לשלוט עליך :
"אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו עמך ישב בקרבך במקום"
באתב"ש :

תך תקטמף תבג מטהך תכמל יזי תקטמף זיל מבש שדגשל שידפי
סוף תיבות, אותיות :
ד', פ', ג', ד', ל', י', פ', ל', ש', ל', י' עולה 613 למנין המילה 'תרי"ג'.

ותושיב את היצר הרע הכבוש תחת יצר הטוב, תן ליצר הטוב שליטה עליו :
"במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לוי"
"שעריך בטוב לוי" באתב"ש : בזגמל שנפש כף
ראש תיבות, אותיות : ב', ש', כ' עולה 322
יצר הטוב עולה 322

כי אתה היית עיור ליצר הזה, ואם לא תעשה כן, כאילו אתה שם מכשול לפני עצמך :
"ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו"
באתב"ש :

מבש שדגשל שידפי תבג משסג שתסק בזגמל שנפש כף כת אפטטף
ראש תיבות, אותיות :
מ', ש', ש', ת', מ', ש', ב', ש', כ', כ', א' עולה 1723
"ולפני עור לא תתן מכשל"
עולה 1723

וגם :
"עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד"
עולה 1690 ועוד 27 אותיות עולה 1717
"לפני עור לא תתן מכשל" עולה 1717

ואם לא הצלחת לברוח מיצר הרע במשך השנה, תעשה מאמץ בחודש אלול חודש
הרחמים והסליחות.
"בטוב לו לא תוננו" – כי בחודש אלול יותר קל להשתחרר מלהיות עבד ליצר הרע ויותר
קל להידבק ביצר הטוב.

והרמוז :
"לו לא" בכיוון הפוך המילה 'אלול'.
"בטוב לוי" – כאשר אתה דבק ביצר הטוב
"לא תוננו" – יצר הרע הזה לא יתגבר עליך עוד להפריע לך.
והדרך לשמור על המצב הזה, קרי שיצר הטוב שולט על יצר הרע, רק בזכות לימוד
תורה :
"בטוב לו לא תוננו" עולה 598 ועוד 13 אותיות עולה 611 למנין המילה 'תורה'.

* * * * *

”כי תבא” - בזמן הבציר

פרק כ”ג פסוק כ”ה:

”כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן”
רש”י:

”בפועל הכתוב מדבר”

”מכאן שלא דברה תורה אלא בשעת הבציר בזמן שאתה נותן לכליו של בעל הבית...”

(1) ”תבא”, עולה 403 ועוד 3 אותיות עולה 406
בזמן הבציר עולה 406

(2) ”ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן”
ראש תיבות, אותיות: ע', כ', ש', ו', כ', ל', ת' עולה 846
מדובר בפועל בזמן הבציר עולה 846

(3) ”תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא”
באתב”ש:
אשת שלגי גזל פתלכא זטשמיי לטובל בשזל פתך לכמל כת
ראש וסוף תיבות אותיות:
א'+ת', ש'+י', ג'+ל', פ'+א', ז'+י', ל'+ל', ב'+ל', פ'+ד', ל'+ל', כ'+ת'
עולה 1514
מדובר בפועל בשעת בציר עולה 1514

* * * * *

”כו יקח איש”

פרק כ”ד פסוק ה’:

” כו יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה את אשתו אשר לקח ”
רש”י: ”שהיא חדשה לו, ואפילו אלמנה, פרט למחזיר גרושתו”

”כו יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר”

עולה 2030 ועוד 13 מילים עולה 2043

עולה 2043

חדשה לו וגם האלמנה ופרט להמחזיר גרושתו

* * * * *

מצות השכחה

פרק כ"ד פסוק י"ט:

"...לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך ה' אלקיך בכל מעשה ידיך"

כתוב במצוות השכחה:

"לגר ליתום ולאלמנה יהיה", ראש תובות, אותיות: **ל', ל', ו', י'**, המילה **'ללוי'**.
אולי רמז שגם ללוי מותר לקחת שכחה אם הוא עני.

כתוב במצות השכחה:

"לא תשוב"

"לא תפאר"

"לא תעולל"

שורש של הפועלים האלו:

"תשוב" – **'שב'**

"תפאר" – **'פאר'**

"תעולל" – **'עולל'**

ראש תיבות של המילים **'שב', 'פאר', 'עולל'**, אותיות: **ש', פ', ע'**, המילה **'שפע'**.
אולי רמז שאם תשמור מצות השכחה יהיה לך שפע כי **"יברכך ה' אלקיך בכל מעשה ידיך"**.

"למען יברכך ה' אלקיך בכל מעשה ידיך"

"בכל מעשה ידיך", סוף תיבות, אותיות: **ל', ה', ד'**, אותיות המילה **'הכל'**.

"ה' אלקיך בכל", סוף תיבות, אותיות: **ה', ד', ל'**, המילה **'הכל'**.

'הכל' (שתעשה) יהיה ברכה.

* * * * *

”והפילו השפט”

פרק כ”ה פסוק ב’:
”והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר. ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה...”

רש”י (על המילה ‘במספר’):
”ואינו נקוד במספר למד שהוא דבוק לומר במספר ארבעים ולא ארבעים שלמים אלא מנין שהוא סוכם ומשלים וארבעים והן ארבעים חסר אחת”

- (1) ”והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר. ארבעים”
יש כאן 39 אותיות אולי רמז לדברי רש”י.
- (2) ”והכהו לפניו כדי רשעתו במספר. ארבעים יכנו לא יסיף”
יש כאן 39 אותיות אולי רמז לדברי רש”י.
- (3) ”ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה...”
”אלה”, עולה 36 ועוד 3 אותיות עולה 39. אולי רמז לדברי רש”י.
שלא יכנו יותר מ39.

* * * * *

”יבמה יבא עליה”

פרק כ”ה פסוק ה’:

”כי ישבו אחים יחדיו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה”

לפי חז”ל שם היבם של רות היה יטוב’. והוא היה צריך ליבם את רות ולהקים את שם המת (מחלוך). הוא לא רצה לקחת אותה ובוועז (אבצן) לקח אותה. לפי חז”ל (רש”י, פרוש על מגילת רות) טוב היה אח של אבימלך (אבימלך אבא של מחלוך), ובוועז היה אחיין (בן אח).

(1) ”אחים יחדו ומת”

ראש תיבות אותיות: א’, י’, ו’ עולה **17**
טוב עולה **17**

(2) ”זר יבמה”

ראש תיבות אותיות: ז’, י’ עולה **17**
טוב עולה **17**

(3) ”יבא” עולה 13 ועוד 3 אותיות ועוד 1 מיילים עולה **17**
טוב עולה **17**

(4) ”יבא עליה ולקחה לו”

סוף תיבות אותיות: א’, ה’, ה’, ו’ עולה **17**
טוב עולה **17**

(5) ”יבמה יבא עליה”, אותיות בדילוג של אות אחת: ב’, ה’, ב’, ע’ עולה **79**
בעז עולה **79**

(6) ”יבמה יבא” עולה 70 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מיילים עולה **79**
בעז עולה **79**

(7) ”המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה”

ראש תיבות אותיות: ה’, ה’, ל’, ז’, י’, י’, ע’, ו’ עולה **143**
אבצן עולה **143**

(8) החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה"

באתב"ש:

צספהץ כתמב עג משיץ משת זכמץ

675 עולה סוף תיבות אותיות: 'ץ, ב', ג', 'ץ, ת', 'ץ'

675 עולה רות המואביה

(9) "לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה"

באתב"ש:

כתמב עג משיץ משת זכמץ פכדסץ

675 עולה סוף תיבות אותיות: 'ץ, ב', ג', 'ץ, ת', 'ץ, 'ץ'

675 עולה רות המואביה

* * * * *

”ישבו אחים יחדו”

פרק כ”ה פסוק ה’:
”כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר
בבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה”

במישור הרעיוני:
”ומת אחד מהם ובן אין לו לא”
במילים האלו, בכיוון הפוך, יש רמז של מוסר לחודש אלול:
”לו לא” – בכיוון הפוך המילה ‘אלול’.
(וגם, ‘ובן אין לו לא’, ראש תיבות, אותיות וי, א, ל, ל, אותיות המילה ‘אלול’)
השם ‘בן’, כי על דרכו נבנה העולם.
ובדומה, ‘בן’ זה כינוי למעשה טוב שתורם לבניית העולם, קרי, מעשה שתורם לקיום
העולם.
ואם מגיע חודש אלול:
”אחד מהם ובן אין” – בכיוון הפוך ‘אין’, ובן מהם אחד’, קרי אם אין לאדם אפילו אחד
ממעשים הטובים להמליץ עליו יושר.
אז:
”ומת” – יכול שלא יצא זכאי בדין.

ומה גרם לזה? ”כי ישבו אחים יחדו”. ואסביר:
כמו שאחים יושבים ביחד (ויש מוסג של אח טוב ואח רע), יש יצר הטוב ויצר הרע הנמצאים
ביחד בתוך האדם. (יצר הטוב ויצר הרע כוללים הרבה יצרים טובים ורעים. והיצרים האלו מונעים
על ידי רגישות).
”כי ישבו אחים יחדו” – אם תיתן ליצר הטוב לשבת ביחד עם יצר הרע בשלווה
(בשלווה) באתב”ש: שבכפף עולה 572 למנין המילים ‘בלי שירגיז’)
קרי, שלא התנהג לפי שאמרו חז”ל:
מסכת ברכות ה, א’: ”לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע”
ותיתן להם לשבת ביחד בלא אימות ביניהם, אז:
”ומת אחד מהם ובן אין לו” – היצר שימות זה היצר שיכול להיות לו ‘בן’, קרי
שפעולתו מייצרת מעשה טוב, קרי מעשה שבונה את העולם, וזה יצר הטוב.
ורמוז כאן שיצר הטוב ימות (”ומת אחד מהם”). כי יצר הרע מתגבר על האדם בכל יום,
ואין ביכולת של היצר הטוב לבדו להדוף אותו. רק עם התורה (שנתון לנו כתבלין ליצר הרע)
יכול היצר הטוב להדוף את היצר הרע.

והמוסר שניקח מזה:
שאם נתת ליצר הטוב לשבת עם יצר הרע בלי להרגיז את יצר הרע, ויצר הרע התגבר
עליו, יש עדיין תקווה.
”לא תהיה אשת החוצה” – ‘אש’ת’ רמז ‘אש תורה’.
תתחבר לתורה שהדריכה את יצר הטוב.
”יבמה יבא עליה ולקחה לו”
”יבמה” באתב”ש: משיץ עולה 440 ועוד המילה עולה 441 למנין המילה ‘אמת’.
לרמוז:
שיתפוס את האמת, את התורה.

ואז :

“והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת” –
“הבכור”, בן שמביא ברכה לעולם, ורמז למעשה טוב שגם מביא ברכה לעולם.
שעדיין ייצא מעשה טוב מהתורה שהדריכה את יצר הטוב שנפגע.
“ולא ימחה שמו מישראל” – כאילו היצר הטוב שמת עדיין קיים וממשיך ליצר בנים,
קרי מעשים טובים.

* * * * *

”יקום על שם אחיו”

פרק כ”ה פסוק ו’:
”...הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו...”

”יקום”

באתב”ש:

134 מדפי עולה

134 מחלון עולה

* * * * *

”יבמתו”

פרק כ”ה פסוק ז’:

”...ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם

בישראל...”

אולי גם רמז לעתיד שהגואל יטובי (אח של אלימלך) יסרב לקחת השדה מנעמי ומרות וגם יסרב ליבם את רות.

”אל הזקנים ואמרה מאין יבמי להקים לאחיו שם בישראל”

ראש וסוף תיבות אותיות:

675 עולה א'+ל', ה'+ס', ו'+ה', מ'+ן', י'+י', ל'+ס', ל'+ו', ש'+ס', ב'+ל'

675 עולה רות המואביה

* * * * *

”ככה יעשה לאיש”

פרק כ”ה פסוק ט’:
”ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו”

- (1) ”ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה”
באתב”ש:
ללץ מזבץ כתמב תבג כת משטץ
סוף תיבות אותיות: ץ, ץ, ב, ג, ת, ץ
675 עולה
675 עולה רות המואביה
- (2) ”ונגשה יבמתו אליו”
ראש תיבות אותיות: ו, י, א
17 עולה
17 עולה טוב
- (3) ”יבמתו אליו לעיני”
675 עולה
675 עולה רות המואביה
- (4) ”רגלו וירקה בפניו”
סוף תיבות אותיות: ו, ה, ו
17 עולה
17 עולה טוב
- (5) ”אשר לא יבנה את”
סוף תיבות אותיות: ר, א, ה, ת
606 עולה
606 עולה רות

* * * * *

”ושלחה ידה”

פרק כ”ה פסוק י”א - י”ב:

”כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו
ושלחה ידה והחזיקה במבשיו”
”וקצתה את כפה לא תחוס עינד”

(1) אבן עזרא (על המילה ”במבשיו”): ”מקום מסוכן”
חזקוני: ”אין לי אלא במבשיו מנין לרבות כל דבר שיש בו סכנה תלמוד לומר
”והחזיקה”, מכל מקום”
”במבשיו”, עולה 358 ועוד 6 אותיות עולה 364
במקום מסוכן עולה 364

(2) רס”ג (על המילה ”במבשיו”): ”בית בושתו”
”מכהו ושלחה ידה והחזיקה”
באתב”ש:

ילצף פבכסץ מקץ פצסעמדץ עולה 1126
בית בושתו עולה 1126

(3) ”להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו”
סוף תיבות אותיות: ל’, ת’, ה’, ד’, ו’, ה’, ה’, ה’, ו’, עולה 466
כיס האשכים עולה 466

(4) ”את כפה לא תחוס”

סוף תיבות אותיות: ת’, ה’, א’, ס’, עולה 466
כיס האשכים עולה 466
בגלל שהיא החזיקה בכפה במקום מסוכן לא תחוס עליה.

(5) רש”י: ”דמי בשתו...ונאמר להלן בעדים זוממים לא תחוס, מה להלן ממון אף
כאן ממון”

”להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו”
ראש תיבות, אותיות: ל’, א’, א’, מ’, מ’, ו’, י’, ו’, ב’ עולה 136
ממון עולה 136

(6) ”ידה והחזיקה” עולה 160

כסף עולה 160

בגלל שהחזיקה ידה במקום בושתו היא משלמת כסף בשתו.

(7) "ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיז מכהו ושלחה"

ראש תיבות אותיות: ו', ו', א', ה', ל', א', מ', מ', ו', עולה **136**
136 עולה ממון

(8) "ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיז מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו וקצתה", ראש תיבות אותיות:

ו', ו', א', ה', ל', א', מ', מ', ו', י', ו', ב', ו', עולה **160**
160 עולה כסף

(9) "וקצתה את כפה"

"כפה" עולה 105 ועוד 3 אותיות עולה **108**. קוצצים את 'כפה' – קרי תחלק (ערך) המילה 'כפה' (כולל אותיותיה), ותקבל **54**. המילה 'דמי' (שפירושו כסף) עולה **54**. אולי רמז לדברי חז"ל, שאחרי שהאישה החזיקה במבושיו היא משלמת תשלום של ממון (כסף) עבור בשתו של האיש (ולא קוצצים את ידה ממש).

(10) "כפה לא" עולה **136**

ממון עולה **136**

זאת אומרת, 'כפה' לאי קוצצים, אבל כן קוצצים לה לשלם סכום ממון.

(11) רס"ג (על המילים "וקצתה את ידה"): "להצילו ממנה"

"ושלחה" עולה 349 ועוד 5 אותיות עולה **354**

דין רודף עולה **354**

אולי רמז לדברי חז"ל (ראה ספר החינוך פרשת כי תצא מצות ת"ר – להציל הנרדף, ותר"א – לא לחוס על הרודף). שכאשר האישה שלחה את ידה במקום מסוכן יש לה דין של רודף ואפשר לפגוע בה בגופה (בכפה) לעצור אותה. ואם זה לא יספיק אפשר גם להרוג אותה.

* * * * *

”ידה”

פרק כ”ה פסוקים י”א-י”ב:

”...ושלחה ידה והחזיקה במבשיו וקצתה את כפה לא תחוס עינך”
פתח במילה ‘ידה’ וסיים במילה ‘כפה’, כיצד?

חז”ל אמרו שלא עושים שום נזק גופני לאשה אלא משמעות הדברים שהיא משלמת ממון (רש”י). ואסמכתא לזה מהפסוק (משלי ל”א, כ) ”כפה פרשה לעני” שמדובר בכפה הנותנת צדקה (ממון) לעני. ועוד כאשר כתוב ”עין תחת עין” משמעותו ממון. ורמזים:

(1) ”ידה והחזיקה” עולה 160 למנין המילה ‘כסף’

(2) ”כפה לא” עולה 136 למנין המילה ‘ממון’

ובמישור הרעיוני:

יד של אדם כולל זרוע עליון, זרוע תחתון (אמה), וכף (כף היד).

כאשר קוצצים את ‘כפה’ (ולא את ‘ידה’) היא נשארת עם ‘זרוע’.

‘זרוע’ באתב”ש: עגפז עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.

כאשר מתארים פעולה של ”וקצתה את כפה”, מתארים סילוק כפה מידה (ולמרות שזה תיאור בלבד), בתיאור הזה, ידה נשארת רק עם ‘זרוע’, וזה רומז על כסף (ממון).

* * * * *

”וקצתה את כפה”

פרק כ”ה פסוק י”ב:
”וקצתה את כפה לא תחוס עינך”

”כפה לא”, עולה למנין 136

”כפה פתחה לעני וידה...”

ראשי תיבות, אותיות: כ, פ, ל, ו עולה למנין 136
ממון עולה 136

אולי הרמז כאן, לא מדובר בקציצת היד ממש אלא בתשלום ממון כמו שכתוב ”כפה פתחה לעני” לתת לו צדקה (ממון).

* * * * *

”עשה עול”

פרק כ”ה פסוק ט”ז :
”כי תועבת ה’ א-ל-ה-י-ך כל עשה אלה כל עשה עול”

”כל עשה עול” ראש תיבות, אותיות : כ’, ע’, ע’, עולה 160 למנין המילה ‘כסף’.

לרמוז לך :
לא לרמות במידות, לעשות עול, כדי להרוויח כסף.

* * * * *

מהו עמלק?

כתוב על עמלק בפרשת בשלח (שמות י"ז, ח"י"ד), ובפרשת בלק (במדבר כ"ד, כ'), ובפרשת כי תצא (דברים כ"ה, י"ז-י"ט).
ובמדרש כתוב:

תנחומא כי תצא ט':

"מהו עמלק? עם לק פרח כזוחל. עמלק, עם שבא ללוק דמן של ישראל ככלב אמר רבי לוי בשם רבי שמעון בר חלפתא אמר משל למה היה עמלק דומה לזבוב שהיה לוהט אחר המכה כך היה עמלק אחר ישראל ככלב"

"בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף"
באתב"ש:

שקגל שהתאלי ייהגמי תבג דגל שקגל פמעטש של לך צטסבכמי תסגמל פתאץ זמו סוף תיבות, אותיות: ל', י', ג', ל', ל', ש', ל', ד', י', ל', צ', ו' עולה 599
"עם לק פרח כזוחל"
עולה 599
(עמלק עם שלק פרח כזוחל, ועוד אמרו לק דמן של ישראל)
וגם:

"זכר את עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך"

ראש תיבות, אותיות:
ז', א', ע', ל', ע', ב', ב', מ', א', ק', ב', ו', ב', כ', ה', א' עולה 359
"פרח כזוחל"
עולה 359

עמלק נמשל לכלב. וכאשר ישראל חטאו ברפידים בא הכלב לנשכו (במדבר כ"ד, כ'):
"ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד"
ראש תיבות, אותיות: ר', ג', ע', ו', ע', א' עולה 350
כלב באתב"ש: לכש
עולה 350

וגם:

"בדרך ויזנב בך"
ראש וסוף תיבות, אותיות: ב'+ד', ו'+ב', ב'+ד' עולה 52
כלב
עולה 52

וגם:

"לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא א-ל-ה-י-ם"
ראש תיבות, אותיות:
ל', ע', ב', ב', מ', א', ק', ב', ו', ב', כ', ה', א', ו', ע', ו', י', א' עולה 380
ככלב באתב"ש: ללכש
עולה 380

וגם:

"בך כל" עולה 72
ככלב עולה 72

וגם:

"בך כל" ראש וסוף תיבות, אותיות: ב'+ד', כ'+ל' עולה 72
ככלב עולה 72

וגם:

"ויזנב בך כל" באתב"ש: פמעטש של לך
סוף תיבות, אותיות: ש', ל', ד' עולה 350
כלב באתב"ש: לכש עולה 350

וגם:

"בך כל" באתב"ש: של לך עולה 380
ככלב באתב"ש: ללכש עולה 380

עמלק נמשל לזבוב, וגם יצר הרע נמשל לזבוב, ושניהם רצו לפגוע בנפש ישראל. ודינו של עמלק "אובד".

זבוב עולה 17
נפש באתב"ש: טוב עולה 17
"אובד" עולה 13 ועוד 4 אותיות עולה 17

וגם:

אבן עזרא (על המילים "ולא ירא א-ל-ה-י-ם"): "שב אל עמלק"
"ולא ירא א-ל-ה-י-ם" ראש תיבות, אותיות: ו', י', א' עולה 17
זבוב עולה 17
(והזבוב תוקף וחוזר ותוקף ולא ירא)

ועוד:

תנחומא כי תצא י"א:

"רבי יהושע בן לוי בשם רבי אלכסנדרי אמר כתוב אחד אומר תמחה את זכר עמלק וכתוב אחד אומר כי מחה אמחה. כיצד יתקיימו שני הכתובים אלו? עד שלא פשט ידו בכסא תמחה. כשפשט ידו בכסא מחה אמחה....
מכל אמות העולם אני מקבלן, וזרעו של עמלק איני מקבלו לעולם...
רבי בשם רבי אחא ברבי חנינא אומר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם, לא השם שלם ולא הכסא שלם, אבד זרעו של עמלק השם שלם והכסא שלם"

המלחמה נגד עמלק זו מלחמת ה', ולפי:

שמות פרק י"ד פסוק ט"ז: "ויאמר כי יד על כס-י-ה מלחמה לה' בעמלק מדר דר"

ורמז:

"ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד"
סוף תיבות, אותיות: ת', ס', ק', ו', י', ד' עולה 560
א-ל-ה-י-ם באתב"ש: ת-כ-צ-מ-י עולה 560

המילה א-ל-ה-י-ם רומזת על מדת הדין :

"ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד"

ראש תיבות, אותיות: ר', ג', ע', ו', ע', א' עולה 350

מדת הדין באתב"ש: יקא צקמט עולה 350

בשבועה (אבן עזרא) אמר מלחמה בעמלק, ודין עמלק "אמחה":

"כי יד על כס י-ה מלחמה לה"

באתב"ש:

לם מק זך לח מ-ץ יכסיץ כ--- עולה 915 ועוד 7 מילים עולה 922

"אמחה את זכר עמלק" עולה 922

והוא יהיה "עדי אובד" בגלל שעמלק מרד כלפי מעלה:

השם לא שלם והכסא לא שלם ("כי יד על כס י-ה") עד שיכרית את זכר עמלק.

דינו של עמלק "אובד" העולה 13 למניין המילה 'אחד'.

לרמוז:

מלחמת ה' בעמלק, ודינו "אובד" מן העולם.

ועוד:

"כל זמן שזרעו של עמלק בעולם לא השם שלם ולא הכסא שלם"

(במדרש דורשים כסא כינוי לירושלים. ויש, אבן עזרא, רשב"ם, שפרשו כסא זה מלכות, מלכי ישראל)

מהכסא כתוב "כס", חסר האות א'.

מהשם כתוב "י-ה", חסר האותיות ו', ה'.

ביחד אותיות החסרים א'+ו'+ה', המילה 'אוה' (בלשון אדם, פירושו חפץ בה).

וזה רמז לירושלים, ולפי:

תהילים פרק קל"ב פסוק י"ג: "כי בחר ה' בציון אוה למושב לו"

ה' בחר בירושלים. וגם בחר במלכות ישראל.

ומי פשט ידו בירושלים ובמלכות ישראל? אדום.

כל זמן שזרעו של עמלק בעולם יש סכנה לירושלים ולמלכות ישראל.

"עד שלא פשט ידו בכסא תמחה. כשפשט ידו בכסא מחה אמחה"

"אוה" עולה 12. וגם יש סכנה ל12 שבטי ישראל.

כאשר עמלק פשט ידו רק בישראל דינו "תמחה" (על ידי ישראל).

"עשה לך עמלק" עולה 665

"תמחה את זכר" באתב"ש: איסץ תא עלג עולה 665

להכרית עולה 665

ומצווים לא לשכוח לבצע הדין נגדו:

"אל תשכח" באתב"ש: תך אבלס עולה 513

מדת הדין עולה 513

אבל אחרי שפשט ידו בירושלים (במקדש ובמלכות ישראל, "ולא ירא א-ל-ה-י-ם"):

"ירא" באתב"ש: מגת עולה 443 ועוד המילה עולה 444

מקדש עולה 444

"את הר עשו והיתה" סוף תיבות, אותיות: ת', ר', ו', ה' אותיות המילה 'תורה'.

אחרי הדין באדום ובעמלק, המלכות חוזרת למקומה, ואין עוד סכנה לתורה ולירושלים.
במהרה בימנו.

* * * * *

מלחמת עמלק

פרק כ"ה פסוק י"ט:

**"וה-י-ה בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"**

אבן עזרא: "הטעם שזאת המצוה תלוי אחר שירשו את הארץ ושקט' הארץ ממלחמה
מכל סביבותיה כל זמן שיתעסקו עם מלחמות הקרובים אליהם אינם חייבים להלחם
בעמלק

ומובא בספר החינוך (בדיני המצווה) הגמרא הבאה במסכת סנהדרין (כ', ב'):
"שלוש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ:

למנות להם מלך, ולבנות בית הבחירה, ולהכריע זכר עמלק" (לא בהכרח בסדר הזה).
ותפקיד המלך להוביל את העם במלחמה נגד אויביהם.

(כותב בעל הטורים בפרשת כי תבא דברים כ"ו, א':

"כתיב לעיל תמחה את זכר עמלק וסמך ליה יהיה כי תבוא אל הארץ שנצטוו למחות זכר עמלק מיד
בכניסתן לארץ ועל זה רצה לעקב באתם לארץ שהוא הגיד למלך מצרים כי ברח העם".
לפי בעל הטורים החיוב למחות זכר עמלק התחיל מיד עם כניסתן לארץ. וזה צריך עיון כי לפי הפשט
דברים בפרק כ"ה פסוק י"ט וגם לפי פשט הפסוק בפרשת כי תבוא מדובר אחרי ירושה וחלוקה.
ויתכן שמשעות המילה 'מיד' זה מיד אחרי שנכנסו והם פנויים, אבל לא נשמע ככה. או שיש מחלוקת
בדבר, וצריך עיון).

לפי פרוש האבן עזרא החיוב על עם ישראל למחות את זכר עמלק רק התחיל "בהניח ה'
אלקיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה..."
אחרי שבני ישראל נכנסו לארץ עברו 7 שנות כיבוש עד שהם הגיעו כביכול למצב של
"בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך".

בני ישראל יצאו ממצרים בשנת 2448 מבריאת העולם. נוסף לזה 40 שנה שהם היו
במדבר ועוד 7 שנות כיבוש ומגיעים לשנת 2495 מבריאת העולם. עצם החיוב על כלל
ישראל למחות את זכר עמלק רק חל משנת 2495 לבריאת העולם.

ואולי רמז:

(1) **"בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן"**

ראש וסוף תיבות אותיות:

ב'+ח', י'+ה', א'+ד', ל'+ד', מ'+ל', א'+ד', מ'+ב', ב'+ץ, א'+ר', י'+ה',	
א'+ד', נ'+ן',	עולה 658
ב' אלפים 495	עולה 658

(2) **"בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה"** עולה 2465 ועוד 30 אותיות

עולה 2495

- (3) "וה-י-ה בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר"
 באתב"ש:
פצמץ שצטמס מסקץ תכנפל כל ילך תמשמל יחשמש שתגה תבג
 סוף תיבות אותיות: ׳ץ, ׳ס, ׳ץ, ׳ל, ׳ל, ׳ד, ׳ל, ׳ש, ׳ה, ׳ג, עולה 658
ב' אלפים 495 עולה 658

- (4) "אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק"
 באתב"ש:
תבג מסרץ תכנפל טאט כל טסכץ כגבאץ איסץ תא עלג זיכד
 עולה 2445 ועוד 39 אותיות ועוד 11 מילים עולה 2495

- (5) שנת 2495 מבריאת העולם היא 47 שנה מיציאת מצרים.
 "נחלה לרשתה תמחה את"
 באתב"ש:
טסכץ כגבאץ איסץ תא
 ראש וסוף תיבות אותיות: ט'+ץ, כ'+ץ, א'+ץ, ת'+א עולה 701
ארבעים ושבע 701 עולה 701

אחרי הכיבוש הם היו עסוקים בחלוקת הארץ. אם נוסיף 7 שנות חלוקה, מגעים לשנה 2502. קרי, רק במשנת 2502 (או במשנת 2503 והלאה) הם היו פנויים למחות את זכר עמלק.

ואולי רמז לזה:

- (1) "אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה"
 ראש וסוף תיבות אותיות: א'+ד, נ'+ן, ל'+ד, נ'+ה, ל'+ה, ת'+ה,
 עולה 666
ב' אלפים 503 עולה 666

- (2) "בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה"
 עולה 2464 ועוד 30 אותיות ועוד 8 מילים עולה 2502

- (3) "תמחה את זכר"
 באתב"ש:
איסץ תא עלג עולה 665
ב' אלפים 502 עולה 665

בפועל בני ישראל בקשו להם מלך לפני שהם לחמו עם עמלק. שאול המלך נמשח למלך בשנת 2881 לבריאת העולם ולפי המסורת מלך רק 2 שנים. תפקיד המלך למחות זכר עמלק ולבנות בית הבחירה. לפי זה יוצא שביצוע מצות מחיית זכר עמלק הפך למציאות הכרחית רק משנת 2881 לבריאת העולם.

ואולי רמז לזה:

(1) "ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך נתן לך"
עולה 1825 ועוד 45 אותיות
עולה 1870
אלפים שמונה מאות שמונים ואחת
עולה 1870

(2) "איביך מסביב בארץ אשר ה' אלקיך"
עולה 1044
ב' אלפים 881
עולה 1044

(3) שנת 2881 מבריאת העולם היתה 433 שנה מיציאת מצרים (יציאת מצרים בשנת 2448).

"ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר"
באתב"ש:

מסרץ תכנפל טאט כל טסכץ כגבאץ איסץ תא עלג
סוף תיבות אותיות: צ', ל', ט', ל', צ', צ', צ', א', ג', עולה 433

מלחמת עמלק הוטלה לביצוע על שאול המלך ושר צבאו יואב בן צרויה. ועל הציווי "תמחה את זכר עמלק" מובא בחינוך: "וכבר טעה בניקוד תיבה זו גדול הדור והוא יואב בן צרויה והשאיר מהם הנקבות..."

ואולי יש רמזים שמלחמת עמלק תבוצע על ידי שאול בן קיש מלך ישראל ושר צבאו יואב בן צרויה (והרמזים ליואב כוללים המילה "זכר"):

(1) "את זכר עמלק מתחת"
באתב"ש:

תא עלג זיכד יאסא עולה 617
יואב שר הצבא עולה 617

(2) "את זכר עמלק מתחת השמים"
באתב"ש:

תא עלג זיכד יאסא צבימי
סוף תיבות אותיות: א', ג', ד', א', י', עולה 19
יואב עולה 19

(3) "לרשתה תמחה את זכר"
באתב"ש:

כגבאץ איסץ תא עלג עולה 781 ועוד 14 אותיות ועוד 4 מילים עולה 799
שאול בן קיש עולה 799

(4) "אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה"
באתב"ש:

תבג מסרץ תכנפל טאט כל טסכץ כגבאץ איסץ

עולה 432 סוף תיבות אותיות: ג', צ', ל', ט', ל', צ', צ', צ', צ',

עולה 432 שאול המלך

(5) "וה-י-ה בהניח"

באתב"ש:

עולה 799 **פצמץ שצטמס**

עולה 799 שאול בן קיש

* * * * *

”תמחה את זכר עמלק”

נצטוונו :

פרק כ”ה פסוק י”ט :

”תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח”

תמחומא כי תצא ט’ : ”ורבי יהושע בן לוי אמר יזכר להם מה שעשו בתורה”

”זכר עמלק” עולה 467

”זכר עמלק” באתב”ש : **עלג זיכד** עולה 144

ביחד (467+144) עולה 611 למנין ‘תורה’.

עמלק היה נגד התורה ונגד בני ישראל שקבלו התורה. ועניין ‘תורה’ מרכזי לסיבת ביאת עמלק ברפידם. שעמלק בא בגלל שלא היתה יראת שמים (אבן עזרא על המילים ”כי לא ירא א-ל-ה-ס”), וגם בגלל שבני ישראל רפו ידיהם בתורה, כלומר, גם בזה נכשלו (חזקוני על פי התוספתא על המילים ”ולא ירא א-ל-ה-י-ס”).

ועוד :

כתוב ביום השלישי של הבריאה :

בראשית פרק א’ פסוק ט’ : **”יקו המים מתחת לשמים אל מקום אחד”**

וכבר כתבתי, במישור הרעיוני, שמדובר כאן בתורה (ראה קונטרס ‘יקו המים’ ספר בראשית). התורה נמשלה למים, והתורה לא תישאר בשמים אלא בידי בני ישראל שהם גוי אחד בארץ (”מתחת לשמים אל מקום אחד”).

גם כאן :

תמחה אתה זכר עמלק ”מתחת השמים” רומז לנו על ‘תורה’ שנתנה לישראל, ”יקו המים מתחת השמים”. כי עמלק בא נגד התורה ולהרוג את בני ישראל מקבלי התורה.

והדבר הזה חמור ביותר ונוגע לקיום של העולם.

כי אם בני ישראל לא היו מקבלים התורה, העולם היה חוזר לתהו ובהו.

והנה בא עמלק להרוג מבני ישראל.

ופגע באלו שהענן פלט אותם החוצה בגלל שרפו ידם בתורה, ולפי :

רש”י (על המילים ”כל הנחשלים”) : ”חסרי כח מחמת חטאם. שהיה הענן פולטן”

”בך כל הנחשלים” באתב”ש : **של לך צטסבכמי** עולה 611

תורה עולה 611

וגם :

”זכר את עשה”

באתב”ש :

עלג תא זבץ עולה 603 ועוד 8 אותיות עולה 611

תורה עולה 611

וגם :

”אחריך ואתה עיף” באתב”ש : **תסגמל פתאץ זמו**

ראש וסוף תיבות, אותיות : **ת’+ל’, פ’+ץ’, ז’+ו’** עולה 613

בתורה עולה 613

וגם:

"עשה לך עמלק בדרך בצאתכם"
ראש תיבות, אותיות: ע', ל', ע', ב', ב' עולה 174
תורה באתב"ש: אפגץ עולה 174

וגם:

"עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים"
באתב"ש:
זבץ כל זיכד שקגל שהתאלי ייהגמי
סוף תיבות, אותיות: צ', ל', ד', ל', י', י' עולה 174
תורה באתב"ש: אפגץ עולה 174

אם היה מצליח להכרית את ישראל, חס ושלום, מה היה עם התורה? כל אומות העולם דחו את התורה ולא רצו לקבלה (ובמיוחד שעיר, קרי אדום, קרי עמלק). בלי בני ישראל, מתחת השמים, אין תורה בעולם וגם אין עולם. מעשה של עמלק היה יכול לפגוע בקיומו של העולם:

"תהו ובהו" באתב"ש: אתף פשץף עולה 721 ועוד 7 אותיות עולה 728
"תמחה את זכר עמלק" סוף תיבות, אותיות: ה', ת', ר', ק' עולה 728

ודינו, **"תמחה"**, לעבור מהעולם, וכמו שאמר בלעם:
במדבר פרק כ"ד פסוק כ': "ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד"

ונאמר לישראל **"לא תשכח"**
"תשכח" עולה 728
"ואחריתו עדי אובד" עולה 728
לא לשכוח דינו, **"תמחה"**, וגם רומז על שרצה לפגוע בתורה:
לימוד וקיום התורה עולה 728

ועוד:

"תמחה" עולה 453
"תמחה" באתב"ש: איסץ עולה 161
ביחד (453+161) עולה 614 למנין המילה **'חרות'** (הרומזת על התורה, 'חרות על הלוחות'),
ועוד 2 מילים (תמחה, איסץ) עולה 616 למנין המילה **'התורה'**.

וגם:

"תמחה" באתב"ש: איסץ עולה 161
תורת פיך באתב"ש: אפגא ומל עולה 161

וגם:

"עדי אובד" עולה 97
עמו באתב"ש: זיף עולה 97

וגם:

"על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק" עולה 616 למנין המילה 'התורה'.
(שמות י"ד, ט"ז)
תנחומא פרשת כי תצא י"א:

"רבי בשם רבי אחא ברבי חנינא אומר כל זמן שזרעו של עמלק בעולם, לא השם שלם ולא הכסא שלם אבד זרעו של עמלק השם שלם והכסא שלם"
"כסא" באתב"ש : לחת (לוחות), וזה רומז על התורה (וגם קצת רמז על התורה מצד ירושלים. כי בירושלים יש המקדש ובתוכו קודש הקדשים עם ארון הקודש והלוחות).
יש פגם בכסא, וברמז יש פגם בתורה. כל זמן שזרעו של עמלק בעולם התורה בסכנה.

וגם :

"ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד"
סוף תיבות, אותיות : ת', ס', ק', ו', י', ד' עולה 560
"תורה צוה לנו משה"
באתב"ש : אגפץ הפץ כטף יבץ
ראש תיבות, אותיות : ת', צ', ל', מ' עולה 560

ונראה להגיד שגורלו של עמלק "עדי אובד", כי רצה לפגוע בעמו ישראל.
ונידון על ידי "תמחה", וגם בגלל שבא לפגוע בתורה.

וישראל 'עמו' מוזהרים :

"זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים"
סוף תיבות, אותיות :
ר', ת', ר', ה', ד', ק', ד', ס', ס' עולה 1025 ועוד 9 אותיות עולה 1034
"עדי אובד" באתב"ש : זקם תפסק עולה 1027 ועוד 7 אותיות עולה 1034

וגם "לא תשכח" מה עמלק עשה לך וגם לבצע את הדין נגדו, כי דינו "עדי אובד" :
"לך עמלק" באתב"ש : כל זיכד עולה 91 ועוד 6 אותיות עולה 97
"תשכח" באתב"ש : אבלס עולה 93 ועוד 4 אותיות עולה 97
"עדי אובד"
"ואחריתו עדי אובד" ראש וסוף תיבות, אותיות : ו'+ו', ע'+י', א'+ד' עולה 97

* * * * *

מתחת השמים

פרק כ"ה פסק י"ט:

"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"

מצווה למחות כל זכר של עמלק מהעולם (ראה רש"י). וזה אחד משלושת הדברים שנצטוו בני ישראל לעשות בכניסתן לארץ - "להכרית זרעו של עמלק"

כתוב כאן **"מתחת השמים"**

ונשאלת השאלה:

האם ניתן למחות אותו מעל השמים?

אלא אנו צריכים להבין את זה לפי המובא במדרש:

ילקוט שמעוני (כי תצא כ"ה): " אמר הקב"ה אבוהי שילם ליה ביש, אימיה שלים לה ביש, אחוהי שילם ליה ביש, סביה שילם ליה ביש, אף אתון שלמין ליה ביש, אף אנא שלים ליה ביש. הוּ מוּזְכָּרִין שְׁמוּ לְמַטָּה וְאֵנִי מוּחָה אֶת שְׁמוּ מִלְּמַעְלָה"

ונראה שהדברים המוזכרים במדרש באים להזכיר איך משפחתו של עשו שלמו לו ביש (רעה) כפי התנהגותו (מידה כנגד מידה). אביו (יצחק אבינו, בברכות), אמו (רבקה אמו, בברכות, "וקצתי בחיי"), אחיו (יעקב, בבכורה ובברכות), סבו (אברהם אבינו, לא ברור לי מה).

מדובר כאן איך להתייחס לעשו ולצאצאיו. ורואים מזה שתפקידינו למחות את זכר עמלק בארץ כאן למטה ("מתחת השמים", לשלם לו ביש) ולזכור בפה מה שעשה לנו, ואז תתקיים הבטחה שתמחה שמו מלמעלה (כנראה שרו).

ועוד:

רמז מהאותיות של המילה **"השמים"** אותיות: **ה', ש', מ', י', ס'**
מי ימחה זכרו. עמלק ייפול "מתחת" ידי "השמים", יימחה זכרו של עמלק (למטה ולמעלה) על ידי:

ה' – הקב"ה (ילקוט שמעוני כי תצא כ"ה) - "אני מוחה שת שמו מלמעלה"

ש' – שמואל הנביא (שמואל א', ט"ו, ל"ד) - "כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך. וישסף שמואל את אגג לפני ה' בגלגל".

ש' – ש' אול המלך (שמואל א', ט"ו, ג') - "עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לוי"

מ' – משה רבנו. שגם משה רבנו לקח חלק במלחמת עמלק (שמות י"ז, י"א) - "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק"

י' – יהושע בן נון (שמות י"ז, ט') - "וצא הלחם בעמלק". שמות י"ז, י"ג - "ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרבו"

ס' – מרדכי היהודי (מגילת אסתר ז', ו') - "ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי"

ביציאת בני ישראל (הנכדים של יעקב אבינו) ממצרים בא עמלק (בנים של אליפז והנכדים של עשו) עליהם למלחמה. וכתוב כאן איך עמלק תקף את בני ישראל:

פרק כ"ה פסוק י"ח:

"ויוזב כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא א-ל-ה-ים"
השימוש במילה **"הנחשלים"** ובמילים **"עיף ויגע"** מקרין על המאבק המתמשך בין עשו ליעקב אבינו.

אמרו חז"ל: **"ידוע שעשו שונה ליעקב"**
והמאבק בניהם כבר התחיל בהיותם ברחם אמם (בראשית כ"ה, כ"ב - "ויתרצו הבנים בקרבה")

והמשיך אחרי שגדלו כאשר יעקב אבינו קנה הבכורה מעשו (כמו שעשו מעיד מאוחר יותר, בראשית כ"ז, ל"ו - "ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח").
בקניית הבכורה כתוב: **"ויבא עשו מן השדה והוא עיף"**
יעקב אבינו הצליח להוציא הבכורה מעשו כאשר עשו **"עיף"**, ונכדיו של עשו, עמלק, בא על בני ישראל כאשר **"ואתה עיף"**, צמא למים (רש"י) במדבר. ואם אין מים, אין תורה הנמשלה למים. עמלק תקף, **"הנחשלים"** כמו **"נחלשים"** בהיפוך אותיות ("של" - "לש", אבן עזרא) החלשים שבהם בכוח ובמצוות.

והמאבק החריף כאשר יעקב אבינו קבל הברכות מאביו (בראשית כ"ז, מ"א - "יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי")

וגם בבורחו מבית הוריו לבית לבן, יעקב אבינו ניצל מבכור עשו, אליפז (אבא של עמלק), ששולח אחריו להרגו (בראשית ל"ב, י" - "כי במקלי עברתי את הירדן הזה", כי אליפז לקח הכול שהיה לו והשאיר אותו רק עם מקלו)

ובחזרתו מבית לבן לארץ כנען התאבק עמו מלאך (בראשית ל"ב, כ"ד - "ויאבק איש עמו עד עלות השחר") - שרו של עשו (רש"י) שבא לפגוע בו. והמלאך הצליח לפגוע ביעקב אבינו,

בראשית ל"ב, כ"ה: **"ויגע בכף ירכו ותקע כף יעקב בהאבקו עמו"**.
"ויגע בכף ירכו" אותם האותיות: **ו', י', ג', ע', ש** שבכתוב **"ואתה עיף ויגע"**.
המלאך הצליח נגד יעקב אבינו בגלל 'העוון' היחיד שמצא אצלו - שנשא שתי אחיות, ופגע בו במקום הקשור לזה 'בכף ירכו' (ראה רבנו בחיי). וגם כאן המילה **"ויגע"** שהיו עייפים מיגיעת הדרך ורפו ידיהם מהמצוות והיו פגיעים.
ואז גם בא עשו לקראתו עם ארבע מאות איש להרגו ולקחת ממנו רכושו וממנו (בראשית ל"ב, ו' - "וגם הוא הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו")

עשו עולה 376

עמלק עולה 240

ערך המילה **עשו** והמילה **עמלק** ביחד עולים 616, כמנין המילה **'התורה'**.

לרמוז לך, שכדי להתגבר על צאצאיו של **'עשו'** המתנהגים כמו **'עמלק'** צריכים לשמור את **התורה**.
כי עמלק בא על בני ישראל ברפידיים כאשר רפו ידיהם של בני ישראל מן **'התורה'**.
והתיקון נגדם רמוז כאן - **'התורה'**.

ואמרו חז"ל (על המילים בראשית כ"ה, כ"ג - "ולאם מלאם יאמץ"): **רש"י:** **"לא ישוו בגדולה, כשזה קם זה נופל...לא נתמלאה צור אלא מחרבנה של ירושלים"**

והבטיח לנו משה רבנו :
דברים כ"ח, י"ג : "והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע את מצות ה' א-ל-ה-יך"

כאשר ישראל שומרים את **התורה** עולים למעלה, קמים לגדולה, ואדום נופל (יעשו ועמלק"). וחס וחלילה להפך.

ועוד :
במישור הרעיוני רמז איך להצליח נגד האויב מבחוץ ומבפנים :
"תמחה את זכר עמלק מתחת השמים"

כתוב על התורה :
דברים ל', י"ב : "לא בשמים הוא"

"תמחה את זכר עמלק" – שנשיב מלחמה נגד אויבינו ונגד יצרינו (המכונים עמלק)
"מתחת השמים" – בתבלין שנמצא **"מתחת השמים"**, באמצעות **התורה**, שמאז
שניתנה 'לא בשמים הוא'.

* * * * *

פרשת כי תבוא

פרשת זכור

בפרשת 'זכור' (דברים כ"ה, י"ז-י"ט) יש 178 אותיות ו47 מילים ו3 פסוקים, סה"כ (רס"ח) 268.

בהפטרה של שבת זכור (שמואל א', ט"ו), כתוב:

"ויחמל שאול והעם על אגג ועל מטב הצאן והבקר..."

"והעם על אגג" עולה 268

בגלל שהעם חמל על אגג נולד המן וצאצאיו של אגג, עמלקיים, קיימים לדורות, ולבני ישראל עסק עם עמלק, ועד היום עם תרבות עמלק.

ועוד:

"על אגג" עולה 107 ועוד 2 מילים עולה 109

המן באתב"ש: ציט עולה 109

ועוד:

"ויחמל" עלה 94 ועוד המילה עולה 95

המן עולה 95

ועוד:

"על אגג ועל מטב"

ראש תיבות, אותיות: ע', א', ו', מ' עולה 117

המן האגגי עולה 117

"והעם על"

באתב"ש:

פצזי זך

ראש וסוף תיבות, אותיות: פ'+י', ז'+ד' עולה 117

המן האגגי עולה 117

"שאול" באתב"ש: בתפך עולה 502

בן המדתא עולה 502

ורמזים מפרשת זכור (דברים כ"ה, י"ז-י"ט):

(1) "את זכר עמלק מתחת"

סוף תיבות, אותיות: ת', ר', ק', ת' עולה 1100

בן המדתא האגגי צורר היהודים עולה 1100

(2) "זכר עמלק מתחת"

ראש תיבות, אותיות: ז', ע', מ' עולה 117

"המן האגגי" עולה 117

(3) "תמחה את זכר עמלק"

באתב"ש:

איסץ תא עלג זיכד

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ץ', ת'+א', ע'+ג', ז'+ד' עולה 576

"צורר היהודים" עולה 576

(4) "את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח"

באתב"ש:

תא עלג זיכד יאסא צבימי כת אבלס

ראש תיבות, אותיות: ת', ע', ז', י', צ', כ', א' עולה 598

האגגי צורר היהודים עולה 598

(5) "זכר עמלק מתחת"

באתב"ש:

עלג זיכד יאסא

ראש וסוף תיבות, אותיות: ע'+ג', ז'+ד', י'+א' עולה 95

המן עולה 95

* * * * *

בכורים אחרי כיבוש וחלוקה

פרק כ"ו פסוק א':

"והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אל-ה-יך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה"

בפסוק הזה יש 14 מילים. אולי רמז שהבאת בכורים מתחילה רק אחרי 14 שנה מכניסתם לארץ (ולא מיד שתבוא), רק אחרי כיבוש וחלוקה.

* * * * *

חידושי תורה - ראשית חכמה

במישור הרעיוני :
ארץ ישראל הינו המקום הטבעי לבני ישראל לשמור כל המצוות ולהתעסק בתורה.
אמרו חז"ל: "אין תורה כתורת ארץ ישראל"
רק בארץ ישראל ניתן להגיע לעומקה של תורה ולגלות כל רזי התורה.
חידושי תורה שאדם מחדש הם ראשית חכמת פרי מחשבתו של האדם ודומים לבכורים
(רוחניים)- כי הם העידית של תורה שביד האדם. והם שמורים לזכותו לעולם ועד.
ונראה שבפרשת הבאת הבכורים יש רמזים לכל זה.

ואסביר :
בפרשת בכורים כתוב :
"והיה כי תבוא אל הארץ" – אחרי שתילד, אחרי שתופיע בעולם התחתון

"אשר ה' אלקיך נתן לך" – "על כרחך אתה נולד", מתנה מהבורא יתברך שמו
"וירשתה וישבת בה" – אתה צריך לשבת בבית מדרשות ולרכוש תורה

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך" – תיקח חידושי התורה
והמצוות שעשית בארץ (בעולם התחתון)

"אשר ה' אלקיך נתן לך" – שזכית משמים לעשות ולחדש תורה. חלקך בתורה.
ורמז :

פרק כ"ו פסוקים א'-ב' :
"וישבת בה ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה'"
ראש תיבות, אותיות :
ו', ב', ו', מ', כ', פ', ה', א', ת', מ', א', י' עולה 611 למנין המילה 'תורה'.
(מה שאתה יכול לקחת אתך זה רק המצוות והחידושים שזכית לעשות, קרי תורתך)

"ושמת בטנא" – כל דברי התורה שהוצאת בפידך וכל חידושי התורה שחידשת גנוזים
ושמורים לך
ורמזים :

(1) "בטנא" עולה 62 ועוד המילה עולה 63
"כי חיים הם למוצאיהם" ראש תיבות, אותיות : כ', ח', ה', ל' עולה 63
(זה אוסף התורה שלך)

(2) "בטנא" עולה 62 ועוד 4 אותיות עולה 66
גנוז עולה 66

"והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלוךך לשכן שמו שם" – כאשר תסתלק מהעולם
התחתון ("והלכת" לעולמו) ותגיע לעולם העליון.

"ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם" – ותגיע למלאך עליון הממונה לקבל הנפשות

"ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך" – היום נפטרתי מעולם התחתון והגעתי לעולם

העליון

"כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו" – ומודה אני על כל הטובה שזכיתי להגיע לארץ שנשבע ה' לאבותינו

"ולקח הכהן הטנא מידך" – המלאך יקח את כל חידושי התורה שלך וכל מצוותך שעשית

"והניחו לפני מזבח ה' אלקיך" – ויניח החידושים לפני ה' יתברך לקלס לשמו

"וענית ואמרת... ויתנו עלינו עבדה קשה" – בעולם התחתון היצר ("וירד מצרים") עינו אותנו ונתן לנו חיים קשים וכדי לעמוד נגדו

"ונצעק אל ה' אלקי אבותינו" – צעקנו והתפללנו לה' לתת לנו כוח והצלחה נגד היצר

"וישמע ה' את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו" – הקב"ה ברחמיו הגדולים עזר לנו להתגבר נגד אויבינו

"ויוציאנו ה' ממצרים... ויבאנו אל המקום הזה" – ה' הוציא אותנו מידי היצר והביא אותנו כאן לעולם העליון.

"ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתת לי ה'" –
עכשיו זכיתי להביא כל חידושי התורה שזיכה אותי בהם ה' כאשר הייתי בעולם התחתון

"והנחתו לפני ה' אלקיך והשתחוית לפני ה' אלקיך" – חידושי התורה והמצוות שלי מונחים לפני ה' לקלס לשמו

"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך" – עכשיו תשמח כי תהילים ל"א, כ': "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך"

* * * * *

אחרי כבישה וחלוקה

פרק כ"ו פסוק א':
"וה-י-ה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה"
גמרא קדושין דף ל"ז עמוד ב': "מלמד שלא נתחייבו עד לאחר כבישה וחלוקה"

"נחלה וירשתה וישבת בה" עולה 1732 ועוד 4 מילים עולה 1736
מלמד שלא נתחייבו עד לאחר כבישה וחלוקה עולה 1736

* * * * *

”כי תבוא אל הארץ”

פרק כ”ו פסוק א’:
”...כי תבוא אל הארץ אשר ה’ אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה”

- (1) ”כי תבוא אל”, עולה 470.
מברית בין הבתרים עבר 430 שנה עד יציאת מצרים ועוד 40 שנה במדבר עד שנכנסו לארץ סה”כ 470 שנה (עד אשר תבוא אל הארץ).
- (2) ”וירשתה וישבת בה”, ראש תיבות, אותיות: ו’, ו’, ב’, עולה 14
כיבוש וחילוק הארץ לקח 14 שנה. 7 שנות כיבוש ו7 שנות חילוק.

* * * * *

”והיה כי תבוא אל הארץ”

פרק כ"ו פסוק א':
”והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך נחלה וירשת וישבת בה”
הפרשה פותחת במצוות הבאת הבכורים.
רש"י: ”מגיד שלא נתחייבו בבכורים עד שכבשו את הארץ וחלקוה
(קדושין א', ב')”

ונשאלת השאלה:
למה הקדים המילה 'והיה' למילים "כי תבוא אל הארץ"?
ומפרש:
אור החיים: " אמר והיה לשון שמחה להעיר שאין לשמוח אלא בישיבת הארץ על דרך
אומרו (תהלים קכ"ו) 'אז ימלא שחוק פינו וגו' "

ידוע שמביאים את הבכורים: "אל מקום אשר יבחר ה' א-ל-ה-י-ך לשכן שמו שם"
קרי, מביאים בכורים "מראשית", משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, רק
כאשר יש משכן או מקדש, מקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם. אבל אם נמצאים בארץ
ואין מקדש, אין מצוות הבאת בכורים.
ואולי יש גם רמז לזה במילה "והיה".
”והיה”, אותיות של שם ה'.
אולי לרמוז:

”והיה כי תבוא אל הארץ” — כאשר השכינה תבוא אל הארץ (לשכון שם),
”אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך נחלה” — וגם אתם תבואו אל הארץ אשר "נתן לך"
”וירשתה וישבת בה” — אחרי כיבוש וחלוקה, אז תביאו בכורים:
” ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך... והלכת אל המקום אשר יבחר
ה' ”

* * * * *

”כי תבוא”

”כי תבוא” עולה 439

אולי רמז שאחרי 439 שנה, כלומר בשנת 440 מלידת יצחק אבינו יכנסו לארץ. כיצד?

גאולת מצרים היה אחרי 400 שנה מלידת יצחק אבינו, כמו שכתוב:

בראשית פרק ט”ו פסוק י”ג:

”ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה”

כתוב ”זרעך”, כלומר ה-400 שנה שכתוב בברית בין הבתרים מתייחסת לזרעך וזה יצחק אבינו כמו שכתוב:

בראשית פרק כ”א פסוק י”ב: ”כי ביצחק יקרא לך זרע”.

(מהארבע מאות שנה, רק 210 שנה היו במצרים. 190 שנה הקב”ה הוריד להם כמו שאמרו חז”ל ‘הקב”ה מחשב את הקץ’, כלומר הוריד להם ‘קץ’ שנה מהארבע מאות שנה)

ונוסיף 40 שנה שהיו במדבר, סה”כ 440 שנה מלידת יצחק אבינו עד שנכנסו לארץ.

* * * * *

בכורים

פרק כ"ו פסוק ב' :

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך..."

"כל פרי האדמה" עולה 395 ועוד 10 אותיות עולה 405
עין רעה עולה 405

עין רעה, (1/60). אולי רמז לשיעור המינימלי שקבעו חכמים לבכורים.

ועוד :

פרק כ"ו פסוק ד' :

"ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלקיך"

"הטנא מידך" עולה 139 ועוד 2 מילים עולה 141
האחוז וחצי עולה 141

אחוז וחצי, (1.5%), הינו בערך 1/60, (1.67%), אולי רמז לשיעור המינימלי שקבעו חכמים לבכורים שזה 1/60 שזה בערך אחוז וחצי.

* * * * *

בכורים

פרק כ"ו פסוק ב':

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' א-ל-ה-יך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' א-ל-ה-יך לשכן שמו שם"

מדובר בהבאת בכורים.

ורמז:

"מראשית" באתב"ש: יגתבמא עולה 456 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה 463
בכורים באתב"ש: שלפגמי עולה 463

"ה' א-ל-ה-יך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' א-ל-ה-יך לשכן שמו"

ראש תיבות, אותיות: י', א', נ', ל', ו', ב', ו', א', ה', א', י', א', ל', ש' עולה 463
בכורים באתב"ש: שלפגמי עולה 463

ועוד:

עיקר זמן הבאת בכורים בחג השבועות:

שבועות באתב"ש: בשפזפא עולה 470
בכורים באתב"ש: שלפגמי עולה 463 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה 470

וגם:

"והלכת אל המקום" סוף תיבות, אותיות: ת', ל', ס' עולה 470
שבועות באתב"ש: בשפזפא עולה 470

וגם:

"אל המקום אשר יבחר" סוף תיבות, אותיות: ל', ס', ר', ר' עולה 470
שבועות באתב"ש: בשפזפא עולה 470

וגם:

"תביא מארצך אשר ה' א-ל-ה-יך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה'"
באתב"ש:

אשמת יתגהל תבג מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל טאט כל פביא שנטת פצכלא תך צידפי תבג משסג מ--
ץ

סוף תיבות, אותיות:

ת', ל', ג', צ', ל', ט', ל', א', ת', א', ד', י', ג', ג', צ' עולה 1120
בחג השבועות באתב"ש: שסר צבשפזפא עולה 1120

ולפי הנהוג אצלנו היום, הג השבועות, ביום ו' סיון, יום מתן תורתנו:

"ה' א-ל-ה-יך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה'"

באתב"ש:

"מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל טאט כל פביא שנטת פצכלא תך צידפי תבג משסג מ-ץ"

ראש תיבות, אותיות: י', א', נ', ל', ו', ב', ו', א', ה', א', י', עולה 132
ו' סיון עולה 132

"פרי האדמה אשר תביא מארצך" עולה 1610
ביום מתן תורתנו עולה 1610

"כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך ושמת בטנא"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
כ'+ל', פ'+י', ה'+ה', א'+ר', ת'+א', מ'+ד', א'+ר', י'+ה', א'+ד',
נ'+ן', ל'+ד', ו'+ת', ב'+א' עולה 1608
יום מתן תורתנו עולה 1608

"בטנא והלכת אל המקום"
באתב"ש: **"שנטת פצכלא תך צידפי"** עולה 1594 ועוד 16 אותיות עולה 1610
ביום מתן תורתנו עולה 1610

מביאים בכורים רק משבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל.
והם: חטה, שעורה, גפן, תאנה, רמון, זית ותמר
(כתוב "מראשית" ודרשו חז"ל 'מראשית ולא כל ראשית', רק מז' המינים):
"לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר"
באתב"ש:

"כל פביא שנטת פצכלא תך צידפי תבג משסג" עולה 2545
חטה שעורה גפן תאנה רמון זית תמר עולה 2545

ולפי הכתוב במדבר ח', ז'-ח':
"אָרֶץ חֹטָה וְשֹׁעֲרָה וְגִפְן וְתַאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית וְדָבָשׁ" עולה 3207
"תביא מארצך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל" עולה 3207

ועוד רמזים:
"אשר תביא מארצך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
א'+ר', ת'+א', מ'+ד', א'+ר', י'+ה', א'+ד', נ'+ן', ל'+ד', ו'+ת', ב'+א', ו'+ת',
א'+ל', ה'+ס', א'+ר' עולה 2141
מז' מינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל עולה 2141

"מארצך אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן"
באתב"ש:
יתגהל תבג מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל טאט
סוף תיבות, אותיות: ל', ג', צ', ל', ט' עולה 162
ז' המינים עולה 162

"אשר ה' א-ל-ה-י-ך נתן לך"
באתב"ש:
תבג מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל טאט כל
סוף תיבות, אותיות: ג', צ', ל', ט' עולה 162
ז' המינים עולה 162

"ה' אל-ה-י-ך נתן"

באתב"ש :

מ-ץ כ-צ-מ-ל טאט כל עולה 949 ועוד 14 אותיות ועוד 4 מילים עולה 967
משבעת המינים עולה 967

"נתן לך ושמתי" באתב"ש : טאט כל פביא עולה 162

ז' המינים עולה 162

"כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אל-ה-י-ך נתן"

באתב"ש :

לך וגם צתקיץ תבג אשמתי יתגהל תבג מ-ץ ת-כ-צ-מ-ל טאט

ראש וסוף תיבות, אותיות :

ל'+ד', ו'+ס', צ'+ץ', ת'+ג', א'+ת', י'+ל', ת'+ג', מ'+ץ', ת'+ל', ט'+ט' עולה 2101

ז' מינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל עולה 2101

* * * * *

וידוי בכורים

פרק כ"ו פסוק ה':

"וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי עצום ורב"

- (1) רש"י (על המילים "מתי מעט"): "בשבעים נפש"
"אבי וירד מצרימה ויגר" עולה 837 ועוד 17 אותיות עולה **854**
בשבעים נפש עולה **854**
- (2) **"מעט ויהי שם"** עולה 490 ועוד 9 אותיות ועוד 3 מילים עולה **502**
בע' נפש עולה **502**
- (3) **"אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי"**
ראש וסוף תיבות אותיות:
א'+ד', א'+י', ו'+ד', מ'+ה', ו'+ר', ש'+ם', ב'+י', מ'+ט', ו'+י', ש'+ם', ל'+י',
עולה **1074**
בשבעים נפש ירדו" עולה **1074**
- (4) **"אבד"**
באתב"ש:
תשק
ראש וסוף תיבות אותיות: ת'+ק', עולה **500**
ע' נפש עולה **500**
"אבד אבי", לבן רצה לאבד ולעקור את הכול - קרי שבעים נפש.
- לפי המסורת בני ישראל היו במצרים רק 210 שנים. ובמשך הזמן הזה הם גדלו מ70 נפש לס' ריבוא (600,000). ויש רמזים לזה כאן:
- (1) **"ויהי שם לגוי"**
סוף תיבות אותיות: י', ס', י', עולה **60**
רמז לס' ריבוא.
- (2) **"מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב"**
באתב"ש:
יזן פמצם בי כרפם רקפך זהפי פגש
ראש וסוף תיבות אותיות:
י'+ן', פ'+ם', ב'+י', כ'+ם', ר'+ך', ז'+י', פ'+ש' עולה **869**
ששים ריבוא עולה **869**

כתוב (דברים פרק א' פסוק י'): "והנכם היום ככוכבי השמים לרב"

- (1) "ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי"
ראש וסוף תיבות אותיות: א'+א', א'+ד', א'+י', ו'+ד', מ'+ה', ו'+ר', ש'+ס',
ב'+י', מ'+ט', ו'+י',
עולה 705
עולה 705 "ככוכבי השמים לרב"

(2) "מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום"
באתב"ש:

- יהגמיץ פמרג בי שיאם יזן פמצם בי כרפם רקפך זהפי
ראש תיבות אותיות: י', פ', ב', ש', י', פ', ב', כ', ר', ז',
עולה 711
עולה 711 "ככוכבי השמים לרב"

(3) כתוב (שמות פרק ל"ב פסוק י"ג): "ארבה את זרעכם ככוכבי השמים"

- "אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב"
ראש תיבות אותיות: א', ו', מ', ו', ש', ב', מ', ו', ש', ל', ג', ע', ו',
עולה 810
עולה 810 "זרעכם ככוכבי השמים"

משך הזמן שעברו מעי' נפש עד לס' ריבוא 210 שנים. רמז לזה:

- (1) "במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום"
באתב"ש:
שיאם יזן פמצם בי כרפם רקפך זהפי
סוף תיבות אותיות: ס', ו', ס', י', ס', ד', י',
עולה 210

- (2) "שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול"
באתב"ש:
בי שיאם יזן פמצם בי כרפם רקפך
סוף תיבות אותיות: י', ס', ו', ס', י', ס', ד',
עולה 210

* * * * *

שכר מצוה מצוה

פרק כ"ו פסוק ה':
"וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי עצום ורב"

כלי יקר: "לפי שמצוה גוררת מצוה ע"כ אמר שמצוה אחת גורמת שתשכילו את כל אשר תעשון כי כל אחת גוררת חברתה וזהו שאמרו ששכר מצוה מצוה ושמרתם אותם כי השמירה תגרור העשייה ושכר העשייה הוא למען תשכילו..."

(1) "את כל אשר תעשון"

ראש וסוף תיבות, אותיות: א' + ת', כ' + ל', א' + ר', ת' + ן', עולה 1102
"ששכר מצוה מצוה"
עולה 1102

(2) "הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר"

באתב"ש:
צשגמא צעתא פזבמאי תאי כיזט אבלמכף תא לך תבג
ראש תיבות אותיות: צ', צ', פ', ת', כ', א', ת', ל', ת', עולה 1511
"לפי שמצוה גוררת מצוה"
עולה 1511

(3) "הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל"

באתב"ש:
צעתא פזבמאי תאי כיזט אבלמכף תא לך עולה 1782 ועוד 7 מילים עולה 1789
"כי השמירה תגרור העשייה"
עולה 1789

* * * * *

”ארמי אבד אבי”

פרק כ”ו פסוק ה’:
”וענית ואמרת לפני ה’ אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי עצום ורב”

לפי רש”י ”ארמי” זה לבן הארמי. לפי הרשב”ם ”ארמי” זה אברהם אבינו. ולפי האבן עזרא ”ארמי” זה יעקב אבינו.
אבן עזרא: ”ארמי הוא יעקב...”

(1) ”ארמי” עולה 251
יעקב אבינו עולה 251

(2) רש”י: ”...לבן בקש לעקור את הכל כשרדף אחרי יעקב...”
”אבד אבי” עולה 20
אולי רמז לזמן שלבן בקש לעקור את הכול. וכמו שאמר יעקב אבינו ללבן כאשר לבן רדף אחריו והשיגו בהרי הגלעד (שמות פרק ל”א פסוק ל”ח): ”זה עשרים שנה אנכי עמך...”

(3) ”ארמי אבד” עולה 258 ועוד 2 מילים עולה 260
זה אברהם עולה 260

”ה’ אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה”
ראש תיבות, אותיות: י’, א’, א’, א’, א’, ו’, מ’, עולה 60
ומיד אחרי המילים האלו המילה ”ויגר” שעולה 219 למנין המילה ריבוא.
רמז שמטרת הירידה למצרים לגור זה, ”להחיות עם רב” – קרי, ס’ ריבוא.

* * * * *

”ויהי שם לגוי גדול”

פרק כ”ו פסק ה’:

”**ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב**”
ספורנו: ”הנה אבי שהיה יעקב אבינו היה זמן מה ארמי אובד, שלא היה לו בית מושב, ובכן לא היה מוכן להעמיד גוי ראוי לרשת ארץ”

כאשר בני ישראל ירדו למצרים הם היו שבעים נפש (בראשית מ”ו, כ”ז-”כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים”) וכאשר יצאו ממצרים הם היו ס’ ריבוא (שמות י”ב, ל”ז-”שש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף”).

(1) ”**ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום**”

סוף תיבות, אותיות:

י, ד, י, ד, ה, ר, ס, י, ט, י, ס, י, ל, ס’ עולה 422
 שבעים עולה 422

(2) ”**אבד**”

באתב”ש:

תשק

ראש וסוף תיבות, אותיות: ת+ק’ עולה 500

ע’ נפש עולה 500

(3) ”**מעט**”

באתב”ש:

יזן עולה 67 ועוד 3 אותיות עולה 70

ע’ עולה 70

(4) ”**ויהי שם לגוי גדול**”

ראש תיבות, אותיות: ו, ש, ל, ג’ עולה 339

סמך ריבוא עולה 339

(5) ”**מעט ויהי שם לגוי**”

ראש תיבות, אותיות: מ, ו, ש, ל’ עולה 376

שבעים נפש באתב”ש: בשזמי טוב עולה 376

(6) ”**ויהי שם לגוי**”

סוף תיבות, אותיות: י, ס, י’ עולה 60

ס’ עולה 60

(7) "שם לגוי גדול עצום"
סוף תיבות, אותיות: ס', י', ל', ס' עולה 120
סמך עולה 120

(8) "מעט ויהי שם"
באתב"ש:
יזן פמצם בי עולה 329
סמך רבוא עולה 329

(9) "ויהי שם לגוי גדול עצום"
באתב"ש:
פמצם בי כרפם רקפך זהפי
סוף תיבות, אותיות: ס', י', ס', ד', י' עולה 120
סמך עולה 120

(10) "לגוי"
באתב"ש:
כרפם
ראש וסוף תיבות, אותיות: כ'+ס' עולה 60
ס' עולה 60

(11) "לגוי גדול"
באתב"ש:
כרפם רקפך
סוף תיבות, אותיות: ס', ד' עולה 60
ס' עולה 60

* * * * *

הבאת בכורים

פרק כ"ו פסוק י':
"ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה' והנחתו לפני ה' אלקיך
והשתחוית לפני ה' אלקיך"

"ועתה" – עכשיו
"הנה" – פתאום נקראתי לחזור לעולם הרוחני ("ועל כרחך אתה מת")
"הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה'" – מלווים אותי סל המצוות
שבעזרת ה' עשיתי
(ולפי משנה אבות ו', ט': "בשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים
טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד")
"והנחתו לפני ה' אלקיך" – לעטר את כסא הכבוד
"והשתחוית לפני ה' אלקיך" – בלי בושה כי הצלחתי במאבק

פרק כ"ו פסוקים י"א:
"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך" – שכר המצוות לעתיד לבוא. ואז יהיה
נחת רוח לנפש לפי (תהלים פרק ל"א פסוק כ') "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך"

פרק כ"ו פסוק י"ב:
"כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר
ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו"
רש"י: "כשתגמור להפריש מעשרות של שנה השלישית קבע זמן הביעור והוידוי בערב
הפסח של שנה הרביעית..."

"כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר"
עולה 5742 ועוד 42 אותיות עולה 5784

נגמר להפריש מעשרות בשנה השלישית קבע זמן להביעור והוידוי בערב פסח של שנה
רביעית עולה 5784

* * * * *

"ושמחת בכל הטוב"

פרק כ"ו פסק י"א:

"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' א-ל-ה-יך"

דעת זקנים מבעלי התוספות: "רבותינו בפסחים בפרק כל שעה מעצרת ועד החג מביא וקורא"

רש"י: "מכאן אמרו בכורים אלא בזמן שמחה מעצרת ועד החג"

זמני השנה לגבי הבאת בכורים:

לפני עצרת (שבועות) לא מביא (ואם הביא מקבלים), מעצרת (שבועות) ועד החג (סוכות) מביא וקורא (הוי"ד), מהחג ועד חנוכה מביא ולא קורא, אחרי חנוכה לא מביא ולא קורא.

"ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך" עולה 1879

"מעצרת ועד החג מביא וקורא"

באתב"ש:

עולה 1880 **יזהגא פזק צסר ישמת פדפגת**

* * * * *

נפש יהודי

פרק כ"ו פסוקים א' – י"א:

"וה-י-ה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה וירשתה וישבתה בה"
במישור הפשט מדובר כאן במצוות הבכורים.

במישור הרעיוני אולי יש כאן רעיון רוחני ומוסרי אודות נפש הי-הודי.
וראה דברי אור החיים בנושא הזה (על המילה "וענית" בפסוק ה').

פונה לנפש הי-הודי הטהורה ואומר ומסביר לה תפקידה:

"וה-י-ה כי תבוא" – כאשר תגיע זמנך לבוא

"אל הארץ" – לרדת לעולם הגשמי

"אשר ה' אלקיך נתן לך נחלה" – ותכנס לתוך הגוף הגשמי שיהיה נחלתך בעולם השפל

"וירשתה" – תשתלט על הגוף הגשמי ותירש אותה (ולא חס וחלילה ההפך)

"וישבתה בה" – למרות שבעל כרחך את יושבת בתוך הגוף הגשמי ("ועל כרחך אתה נולד").

וממשיך:

פרק כ"ו פסוקים ב':

"ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלקיך נתן לך ושמת בטנא והלכתה אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם"

"ולקחת" – תיקח לעצמך מהדברים הטובים (ממצוות התורה, במובן, "כי לקח טוב נתתי לכם")

"מראשית כל פרי האדמה" – תשמור לעשות המצוות שהם נתונים בעולם הגשמי
"מראשית כל פרי האדמה" – אלו בכורים. ובמישור הרעיוני ראשית (בכורי) מעשיך הם

המעשים הטובים והמצוות שעושים (ולשכר המצווה יש קרן ופירות).

"אשר תביא מארצך" – שניתן לעשות המצוות רק באמצעות הגוף ("מארצך")

כי האדם עושה המצוות עם הגוף שלו, קרי הידיים, הרגלים, והפה – והמאבק שלו גם דרך הגוף, לפי עין רואה, אוזן שומעת, לב חומד.

"אשר ה' אלקיך נתן לך" – שה' נתן לך

"ושמת בטנא" – ואם תעשה זאת תצליח לעשות סל של מצוות ("כי מצוה גוררת מצוה")

"והלכתה" – כאשר תלך, תסתלק מן העולם השפל

"אל המקום אשר יבחר ה' אלקיך לשכן שמו שם" – קרי לעולמו

פרק כ"ו פסוקים ג':

"ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום לה' אלקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתינו לתת לנו"

"ובאת אל הכהן" – ובאת לפני המלאך (כהן כינוי למלאך)

"אשר יהיה בימים ההם" – הממונה על הנפשות

"ואמרת אליו הגדתי" – חזרתי

"היום לה' אלקיך" – היום חזרתי לעולם הרוחני

"כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבתינו לתת לנו" – כי הייתי בגוף גשמי וכבר

נפטרת מתפקידי בעולם הגשמי

פרק כ"ו פסוקים ד':

"ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלקיך"

"ולקח הכהן הטנא מידך" – המלאך יקח את כל המצוות (סל המצוות) שעשית בעולם הגשמי

"והניחו לפני מזבח ה' אלקיך" – והניחו לפני כסא הכבוד

וממשיך נפש הי-הודי להסביר גודל מאבקו של הנפש הי-הודי בעולם הגשמי מאז עד עתה (וגודל מאבקו הפרטי) נגד הסכנות בעולם השפל. ומזכיר חסדי ה' שבלעדיו לא היו יכולים להתגבר:

פרק כ"ו פסוקים ד-ט':

"וענית ואמרת לפני ה' אלקיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב...וישמע ה' את קלנו...ויוצאנו ה' ממצרים...ויבאנו אל המקום הזה..."

מתחיל במאבק נפש האבות:

"ארמי אבד אבי" – אברהם (נפש הי-הודי הראשון) וגם נכדו יעקב אבינו,

היו במצב הולך ואובד בארם. (נראה להגיד שהרמז לאברהם וליעקב אבינו כי רק אלו האבות התמודדו בסכנות בחוץ לארץ)

"וירד מצרימה" – ומזכיר מצרים, מאבקם בכור הברזל ('ברזל' כינוי לסוג של יצר הרע). ובדרך הזה רומז על מאבקו הפרטי כתוצאה מירידתו לעולם שהוא 'מצר' (והוא גשר צר מאד), העולם השפל

"ויגר שם במתי מעט" – יעקב אבינו הגיע למצרים רק עם 70 נפש. ובני ישראל ירדו שם למ"ט שיערי טומאה. והיו להם מעט זכויות.

ואני גרתי בעולם השפל בתוך גוף אדם (בתוך גוף גשמי) החסר מצוות (ועם מעט זכויות, ובלי ממליצים עלי לטובה)

"ויהי שם לגוי גדול עצום ורב" – ובחסד גדול, ובמופתים, ובאותות וניסים נצחו

במאבקם נגד היצר ("בדמיון חיי, בדמיון חיי") והפכו לסי' ריבוא נפש.

והמצוות שאני עשיתי בעולם השפל יצרו מחנה גדול (עצום ורב) של מלאכים הממליצים עלי טוב.

"ויבאנו אל המקום הזה" – ובעולם למטה, נתן לנו התורה והארץ והביא אותנו לבית המקדש (רש"י). ובזמנו הנפש חוזר לשל מעלה.

* * * * *

מעשר שני

פרק כ"ו פסוק י"ב:

"כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר וליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו"

(1) אבן עזרא (על המילים "שנת המעשר"): "זהו מעשר עני"
"מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה"
ראש תיבות, אותיות: מ', ת', ב', ה', ש', ה', ו',
עולה 758
זהו מעשר עני
עולה 758

(2) יונתן בן עוזיאל: "...הוא מעשר מסכניא..."
"מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה"
באתב"ש:
יזבג אשפתאל שבטץ צבכמבא בטא ציזבג פטאאץ
ראש וסוף תיבות, אותיות:
י'+ג', א'+ל', ש'+ץ', צ'+א', ב'+א', צ'+ג', פ'+ץ',
עולה 791
מעשר מסכניא
עולה 791

(3) רש"י (על המילים "ואכלו בשעריך ושבעו"): "מכאן אמרו אין פוחתין לעני בגורן פחות מחצי קב חטים"
"את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית"
באתב"ש:
תא לך יזבג אשפתאל שבטץ צבכמבא 1841 ועוד 6 מילים עולה 1847
אין פוחתין לעני בגורן פחות מחצי קב חטים
עולה 1847

* * * * *

”השקיפה ממעון קדשׁיך”

פרק כ”ו פסוק ט”ו:

”השקיפה ממעון קדשׁיך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו...”

”השקיפה ממעון קדשׁיך”, סוף תיבות, אותיות: ה', ו', ד', אותיות המילה 'כהן'.
הכהנים מסיימים ברכותיהם עם בקשה זו.

”ואת האדמה אשר נתתה לנו”, סוף תיבות, אותיות: ת', ה', ר', ה', ו', אותיות המילה 'התורה'.
קבלנו הארץ לשמור בה את 'התורה'.

”נתתה לנו כאשר נשבעת”, סוף תיבות, אותיות: ה', ו', ר', ת', אותיות המילה 'תורה'.
ההבטחה לאבות כתובה בתורה.

ועוד:

”ואת האדמה אשר נתתה לנו”
סוף תיבות, אותיות: ת', ה', ר', ה', ו' עולה 616 למנין המילה "התורה"
לומר לך, שזכו לארץ כדי לקיים בה את התורה.

* * * * *

"וברך את עמך"

פרק כ"ו פסוק ט"ו:

"השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש"

קבלת התורה ושמירת התורה והמצוות הן מקור ותנאי לכל הברכות.
ורמזים:

"ואת האדמה אשר נתת לנו"
סוף תיבות, אותיות: ת', ה', ר', ה', ו' אותיות המילה 'התורה'

וגם:

"נתתה לנו כאשר נשבעת"
סוף תיבות, אותיות: ה', ו', ר', ת' אותיות המילה 'תורה'

וגם:

"נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו"
סוף תיבות, אותיות: ה', ו', ר', ת', ו' עולה 617
הדברות עולה 617

וגם:

"לנו כאשר נשבעת לאבותינו"
סוף תיבות, אותיות: ו', ר', ת', ו' עולה 612
דברות עולה 612

וגם:

"עמך את ישראל ואת האדמה"
באתב"ש:
זיל תא מבגתך פתא צתקיץ
ראש תיבות, אותיות: ז', ת', מ', פ', צ' עולה 617
הדברות עולה 617

ועוד:

פרק כ"ו פסוק ט"ז:

"היום הזה ה' א-ל-ה-י-ך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך"

"את החקים האלה" עולה 605 ועוד 11 אותיות עולה 616
התורה עולה 616

* * * * *

”לעם סגלה”

פרק כ”ו פסוק י”ח:
”וה’ האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך לשמר כל מצותיו”
רמב”ן (פסוק י”ז): ”וטעם את ה’ האמרת היום. כיון שקבלתם עליכם כל התורה
בפירושה ובדקדוקיה ובחדושיה הנה גדלתם השם ורוממתם אותו שיהיה הוא לבדו
ל-א-ל-ה-י-ם...”

”האמירך” באתב”ש: **צתיגל** עולה 573 ועוד המילה עולה 574
הדברות באתב”ש: **צקשגפא** עולה 574
(”שקבלתם עליכם כל התורה”)

”האמירך” עולה 573
”עם קדש לה” עולה 570 ועוד 3 מילים עולה 573
(פסוק י”ט-”ולהיתך עם קדש לה”)

ועוד:
רמב”ן: ”ואמר וה’ האמירך היום כי היום הזה לכם כיום סיני והשם רומם וגדל אתכם
בקבול התורה שתהיו לו לעם סגולה מכל העמים ולשמור כל מצותיו...”

בזכות שמירת התורה אנחנו עם סגלה.
ורמז:

”להיות לו לעם סגלה כאשר דבר”
ראש תיבות: ל’, ל’, ל’, ל’, ס’, כ’, ד’ עולה 174
תורה באתב”ש: **אפגץ** עולה 174

וגם:
”וה’ האמירך היום להיות לו לעם”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ו’+ה’, ה’+ד’, ה’+ס’, ל’+ת’, ל’+ו’, ל’+ס’ עולה 617
הדברות עולה 617
(שנתנו ביום סיני)

וגם:
”כל מצותיו” עולה 602 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 612
דברות עולה 612

* * * * *

“עליון על כל הגוים”

פרק כ"ו פסוק י"ט:

“ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת...”
תנחומא ב': “...אמר רבי יהושע בן לוי, כשם שהעליה כובשת, כן עתידין ישראל לכבוש
ארבע מלכויות תחת רגליהם, שנאמר, ' ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהילה
ולשם ולתפארת' ”
מדרש רבה (ויחי, צ"ט, ב'): “...יעקב זווג שנים כנגד שנים. ומשה זווג שנים כנגד שנים.
יהודה כנגד מלכות בבל. ...ביד מי מלכות בבל נופלת?, ביד דניאל שהוא בא משל יהודה.
בנימין כנגד מלכות מדי. ...ביד מי מלכות מדי נופלת?, ביד מרדכי שהוא בא משל
בנימין. לוי כנגד מלכות יון. ... ביד מי מלכות יון נופלת?, ביד בני חשמונאי שהם משל
לוי. יוסף כנגד מלכות אדם. ...ביד מי מלכות אדם נופלת?, ביד משיח מלחמה שהוא בא
משל יוסף...”

“על כל הגוים” עולה 214 ועוד 3 מילים עולה 217
זה בבל, מדי, יון, אדום עולה 217

אולי רמז לדברי חז"ל שעתידים ישראל לכבוש ארבע מלכויות תחת רגליהם.

* * * * *

”עליון”

פרק כ”ו פסוק י”ט:
”ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש לה’
א-ל-ה-י-ך כאשר דבר”
רמב”ן: ”שיהללך כל עמי הארץ בהיות ה’ קרוב בכל קראך אליו”

ורמז:
”עליון על כל הגוים אשר עשה”
באתב”ש:
זכמפט זך לך צרפמי תבג זבץ עולה 1157 ועוד 20 אותיות עולה 1177
”בהיות ה’ קרוב בכל קראך אליו”
עולה 1177

וזה נושא התפלה, ולפי:
בעל הטורים: ”כלומר מה שישראל משבחים ומהללים לשם הוא להם לתפארת והיינו
דאמרינן עתיד הקב”ה להיות עטרה בראש כל צדיק וצדיק שאותה עטרה שמעטרים
להקב”ה בתפלתם מחזירה להם...”
ורמז:

”ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך
עם קדש לה’ א-ל-ה-י-ך כאשר דבר”
ראש תיבות, אותיות:
ו’, ע’, ע’, כ’, ה’, א’, ע’, ל’, ו’, ו’, ו’, ע’, ק’, ל’, א’, כ’, ד’ עולה 515
תפלה
עולה 515

וגם בגלל שמירת עשרת הדברות:
”ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ו’+ד’, ע’+ן’, ע’+ל’, כ’+ל’, ה’+ס’, א’+ר’, ע’+ה’ עולה 617
הדברות
עולה 617

וגם:
”ולתתך עליון על כל” באתב”ש: פכאאל זכמפט זך לך עולה 365 למנין המילה ’שס”ה’.
לרמוז:

כאשר שומרים הדברות (התורה) לא נכשל באחד משס”ה לאוים (מצוות לא תעשה)
שבתורה ונהיה ”עליון על כל הגוים” בכל יום של השנה שלהם.

וגם:
”עליון” עולה 166
”עליון” באתב”ש: זכמפט עולה 156
ביחד (156+166) עולה 322 ועוד 2 המילים (”עליון”, זכמפט) עולה 324
זו תורה באתב”ש: עף אפגץ
עולה 324
בגלל תורה אנו ”עליון”.

ועוד :

אבו עזרא (על המילים "ולתתך עליון"): "זה הוא שכר האמירה"

"עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת" זה שכר על מה שכתוב לפני זה
"את ה' האמרת היום להיות לך ל-א-ל-ה-י-ם וללכת בדרכיו..." , "וה' האמירך היום
להיות לו לעם סגלה"
ורמז :

"אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת"

באתב"ש :

תבג זבץ כאצכץ פכבי פכאותגא

ראש וסוף תיבות, אותיות : ת'+ג', ז'+ח', כ'+ץ, פ'+י', פ'+א' עולה 781
"שכר האמירה"
עולה 781

* * * * *

”והקמת לך”

פרק כ”ז פסוק ב’:

**”וה-י-ה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה’ אלקים נתן לך והקמת לך
אבנים גדלות ושדת אתם בשיד”**

לפי חז”ל (רש”י, וחזקוני, מהר”ם, מבוסס על גמרא במסכת סוטה), בני ישראל הקימו שלושה קבוצות של אבנים. כל קבוצה של 12 אבנים - סה”כ 36 אבנים. המקומות שהקימו בהם אבנים: ערבות מואב, ירדן, הר עיבל, וגלגל. האבנים מהר עיבל לקחו איתם לגלגל (והם 12 האבנים שהביאו מהירדן, נוסף על 12 האבנים שהקימו בירדן ושנשארו שמה לעולם).

”והקמת לך”, ראש תיבות, אותיות: ו’, ל’, עולה 36
”לך והקמת”, ראש תיבות, אותיות: ל’, ו’, עולה 36

כותב המהר”ם – שלא כתוב בפירוש פסוק על האבנים שהקים משה רבנו בערבות מואב. אלא לומדים את זה מגזירה שווה בין המילים ”והקמת”. כתוב במשכן ”והקמת” וכתוב כאן ”והקמת”. שכמו שמשנה רבנו הקים את המשכן הוא גם הקים אבנים בערבות מואב. ואולי יש כאן גם רמז לזה:

”נתן לך והקמת לך אבנים גדלות”

באתב”ש:

טאט כל פצדיא כל תשטמי רקכפא

ראש תיבות אותיות: ט’, כ’, פ’, כ’, ת’, ר’, עולה 729

בערבות מואב עולה 729

* * * * *

"ושדת אתם בשיד"

כתוב :

פרק כ"ז פסוק ב' :

"והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד"

מהר"ם : "והקמת ב' ואידך והקמת את המשכן כמשפטו (שמות כ"ו, ל'). רמז רמז לנו המסו' כי ג' פעמים הקימו האבנים, אחד הקים משה בערבות מואב, אחד הקימו בירדן, ואחד בהר עיבל הקימו. אותן אבנים שהקימו בירדן ובהר עיבל הם כתובים בהדיא בפסוק אבל אותן אבנים שהקים משה בערבות מואב לא נכתב בהדיא בפסוק אלא שהמסו' רמז לנו, כמו שזכית להקים את המשכן דכתיב ויקם את המשכן (שמות מ', י"ח), כן תזכה להקים האבנים בערבות מואב, וזהו שנרמז לנו והקמת את המשכן, והקמת לך אבנים"
רש"י : "נמצאת אתה אומר שלושה מיני אבנים היו : שתיים עשרה בירדן, וכנגדן בהר בגלגל, וכנגדן בהר עיבל, כדאיתא במסכת סוטה"

על סמך הפסוקים הכתובים כאן, והפסוקים הכתובים בספר יהושע (ד', ח'), והגמרא במסכת סוטה (ל"ה, ב'), חז"ל פרשו שמשה רבנו הקים 12 אבנים בערבות מואב, וכאשר בני ישראל עברו את הירדן הם לקחו איתם 12 אבנים מהירדן והקימו מזבח בהר עיבל ואחרי שהקריבו קרבנות קפלו את האבנים והעבירו אותם בו ביום למלון בגלגל (ראה פרוש חזקוני). ורמזים לזה :

(1) **"והקמת לך אבנים"**

12 אותיות, רמז שהקימו 12 אבנים.

(2) **"גדלות ושדת אתם בשיד"**

ראש תיבות, אותיות : ג', ו', א', ב' עולה 12

(3) **"והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד"**

ראש תיבות, אותיות : ו', ל', א', ג', ו', א', ב' עולה 49

מואב עולה 49

רמז מהמילה "והקמת" כאן למילה "והקמת" במשכן, שמשה רבנו זכה להקים 12 אבנים בערבות מואב.

ועוד :

פרק כ"ז פסוק ד' :

"והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד"

רמזים שהקימו 12 אבנים בהר עיבל והעבירו אותם בו ביום למלון בגלגל :

(1) **"את האבנים האלה"**

12 אותיות, רמז שהקימו 12 אבנים (בהר עיבל).

- (2) "אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת"
ראש תיבות, אותיות: א', א', מ', א', ה', ב', ע', ו'
עולה 126 מלון
עולה 126
- (3) "אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם"
ראש תיבות, אותיות: א', מ', א', ה', ב', ע', ו', א'
עולה 126 מלון
עולה 126
- (4) "היום" עולה 61 ועוד 4 אותיות ועוד המילה עולה 66
עולה 66 גלגל

* * * * *

"ושדת"

פרק כ"ז פסוק ב':
"ושדת אתם בשיד"
רס"ג: "לבן אותם בהיתוך בדיל"

- (1) "והקמת לך אבנים גדלות ושדת"
ראש תיבות, אותיות: ו', ל', א, ג', ו' עולה 46
בדיל עולה 46
- (2) "ושדת"
'היתוך בדיל' באתב"ש: צמאפל שקמך
עולה 701 ועוד 9 אותות
עולה 710

* * * * *

”אבנים גדלות”

פרק כ”ז פסוקים ב”ג:

”והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה’ א-ל-ה-יך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד. וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך...”

המצוה הראשונה שנצטוו בני ישראל לעשות כאשר נכנסו לארץ זה בניית מזבח בהר עיבל (רמב”ן).

אמנם, המזבח הזה לא היה רק מזבח אבנים, אלא 12 האבנים הגדולות שהקימו למזבח, שדו בשיד, וכתבו עליהם את התורה (חזקוני).
ראב”ע (על המילים והקמת לך אבנים גדלות): ”להכיל התורה”

ואולי רמזים:

1) ”לך אבנים גדלות” עולה 596 ועוד 12 אותיות ועוד 3 מילים עולה 611 למנין ‘תורה’

2) ”אבנים גדלות”

באתב”ש:

תשטמי רקכפא

ראש וסוף תיבות, אותיות ת’+י’, ר’+א’ עולה 611

תורה עולה 611

3) ”בשיד”, אותיות ‘דבשי’

רמז לתורת, התורה נמשלה לדבש.

המצווה לכתוב התורה מיד בכניסתם לארץ בגלל 2 סיבות (רמב”ן):

- ”כי בעבור התורה באת שמה”

- ”להיות לך לזכרון למען אשר תבא אל הארץ... בהיותך זוכר התורה ושומר מצוותיה”

ורמז:

”א-ל-ה-יך נתן לך” עולה 616

התורה עולה 616

”נתן לך” הארץ, נכנסו לארץ, בזכות התורה, וכדי לשמור מצוותיה שמה.

תבוא ראשית (בני ישראל), ויכתבו ראשית (התורה), בראשית (ביום כניסתם לארץ), על ראשית (על אדמת ארץ ישראל).

במישור הרעיוני:

כתבו את התורה על 12 אבנים (ולא על 2 אבנים כמו הלוחות) כנגד 12 שבטי ישראל. להזכיר לך, התורה איננה נתונה רק לכהנים (ולחכמים ולזקנים), אלא היא שייכת לכל שבטי ישראל.

ואיחדו את האבנים (חזקוני- "לחברן זו לזו") ביחד בשיד (רס"ג- "בהיתוך בדיל" או בסיד ממש) לעשות אותם כאבן אחת גדולה (להקל על הכתיבה שיהיה משטח חלקה ורצופה). להזכיר לך, שאין קיום התורה מושלמת אלא כאשר כל שבטי ישראל שומרים אותה כאחת.

ועוד :

"וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת"

מכסים את האבנים בשיד, וכותבים עליהן את התורה כולה. להזכיר לך, שצריכים לשים התורה על האבנים, על יצר הרע (המכונה אבן). שהיצר ("אבנים גדלות") יהיה מוחזק היטב ("ושדת בשיד") על ידי המצוות ששומרים (על ידי שמירת התורה).

* * * * *

"ושדת אותם בשיד"

1128

בני ישראל נצטוו, שבאותו יום שהם עוברים את הירדן ונכנסים לארץ, להקים מזבח של 12 אבנים בהר עיבל ולשוד את האבנים בשיד ולכתוב עליהם את התורה, ולפי: פרק כ"ז פסוקים ב'ג':

"והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה' א-לקיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות ושדת אותם בשיד. וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך..."

הכתוב חוזר על זה עוד הפעם:

פרק כ"ז פסוקים ד':

"והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד"

פרק כ"ז פסוקים ח':

"וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב"

ונשאלת השאלה:

למה חזרה על הציווי פעמים?

גם אם נגיד שחזרה רק כדי להזכיר המקום של בו בונים את המזבח, קרי בהר עיבל, למה חזרה עוד הפעם על המילים "ושדת אותם בשיד"?

ועוד:

למה כתוב בפעם הראשונה, "וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת" ובפעם השניה, "וכתבת על האבנים את דברי התורה הזאת באר היטב" (בפעם הראשונה "וכתבת עליהן" ובפעם השניה "וכתבת על האבנים")

וגם יש דעות שנראות כסותרות בפירושי חז"ל מה הם כתבו שם, ועל איזה משטח כתבו את הדברים, ולפי:

יש מרבתינו (רמב"ן) שכתב שהם כתבו "את כל התורה בתאגיה וזיוגיה".

יש מרבתינו (חזקוני) שכתב שהם כתבו "חשבון מצוות התורה כמו הכתובות בהלכות גדולות בענין אזהרות".

יש שכתבו (רש"י) נכתב בשבעים לשון (פירוש של "באר היטב").

יש שכתבו (ראב"ע) "הכתיבה" יהיה "באר היטב" - ברורה ומפורשה.

ומובא במדרש:

לקוט שמעוני כי תבוא כ"ז:

"תנו רבנן כיצד כתבו ישראל את התורה? רבי יהודה אומר על גבי אבנים כתבוהו שנאמר 'וכתבת על האבנים את כל דברי התורה באר היטב' ואחר כך סדו אותם בשיד. אמר לו רבי שמעון לדברך האיך למדו אומות העולם תורה? אמר לו, בינה יתירה נתן בהם הקב"ה ושגרו גוטירין שלהן וקלפו את הסיד והשיאוהו. ועל דבר זה נחתם גזר דינם לבאר שחת שהיה להם ללמוד ולא למדו. רבי שמעון אומר על גבי סיד כתבוהו וכתבו להם מלמטה 'למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל התועבות', הא למדת שאם היו חוזרים בתשובה היו מקבלים אותם"

כאן דורש רבי יהודה את המילים "וכתבת על האבנים" שהכתיבה הייתה ממש על האבנים (ולא על הסיד) והסיד כיסה את הכתב. ורבי שמעון אומר שכתבה על הסיד.

ונראה קשה להבין את כל השיטות ואיך הם מסתדרים עם הכתב. כי אם נגיד שהדברים לפי סדר הכתוב בפסוקים, הלא לפי הסדר הכתוב בפסוקים נאמר, "והקמת לך אבנים", "ושדת אתם בשיד", ואחר כך "וכתבת עליהן" (פסוק ב'). ואז הכתיבה על הסיד ולא על האבנים ממש. וקשה לנו הכתוב "וכתבת על האבנים" (פסוק ח'), הלא האבנים כבר מכוסים בסיד, ואיך אפשר לכתוב עליהם ממש? (אמנם כותב רס"ג - "וכתבת", "וכבר כתבת". שלא מדובר כאן בכתיבה חדשה, אלא כבר כתבת, ממה שכתוב בפסוק ג' "וכתבת עליהן")

ונראה לי להגיד :

אם נדייק בפסוקים אפשר לאחד הפירושים ולראות שאין סתירות ביניהם, וגם סדר כתיבת הדברים בפסוקים מסתדרים, ואסביר :

לכאורה נראה שיש כאן שתי ציוויים שנראים כחוזרים על עצמם (פסוקים ב'-ג', ופסוקים ד', ח').

אבל אם נדייק בכתב נראה שמה שכתוב ראשון (פסוקים ב'-ג') בא לביצוע אחרון. ומה שכתוב אחרון (פסוקים ד', ח') בא לביצוע ראשון. כיצד?
בפסוק ב' כתוב:

"והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ..."

כאן הציווי לאיזה זמן במשך היום שעוברים (ולאו דווקא מיד שעוברים)
אבל בפסוק ד' כתוב:

"והיה בעברכם את הירדן..."

כאן הציווי מיד כאשר עוברים, ולפי :

רס"ג (על המילים "והיה בעברכם") : "ומיד כעברכם"

ולפי זה הציווי בפסוקים ב'-ג' הם לביצוע אחרי הציווי בפסוקים ד', ח'.

ואם נוסיף לזה פירוש החזקוני על המילים "ושדת אותם בשיד" :

חזקוני : "להשכיב הסיד בין שורה לשורה לחברן זו לזו כענין בנין שאר אבנים"

ששמו סיד בין שכבות האבנים (בין שורות האבנים ולא כיסו את האבנים) כמו שעושים כאשר בונים קיר או חומה. ששמים סיד או טיט בין השורות כדי לחזק הבנייה.

ניתן להבין סדר הדברים (וגם לפי הדרש של רבי יהודה) :

מיד שנכנסו לארץ (כנראה מוקדם בבוקר ביום י' בניסן) עברו את הירדן והגיעו להר עיבל ובנו שם מזבח של 12 אבנים גדולות ושדו את האבנים בשיד רק בין שורות האבנים (פסוק ד' "ושדת אותם בשיד"). והקריבו קרבנות. ואחר כך כתבו על האבנים ממש את התורה בשבעים לשון.

ומאוחר יותר באותו יום שמו סיד על משטח האבנים וכיסו אותם בסיד. ועל זה (פסוק ג' "וכתבת עליהן", קרי על האבנים והסיד) כתבו כנראה "חשבון מצוות התורה כמו הכתובות בהלכות גדולות בענין אזהרות". וזה היה חשוף לעין. אבל התורה בשבעים לשון היה מכוסה מהעין. ועל זה כתוב במדרש שה' נתן חכמה לגויים ושלחו סופרים וקלפו את הסיד כדי לראות מה כתוב על האבנים. ובגלל שראו האזהרות בתורה ולא שמו לב להם על זה נחתם דינם.

יקוו המים פרשת כי תבוא

(ולפי שיטת רבי שמעון יש פחות קושי. כי ניתן להבין שבפעם השנייה שכתוב "ושדת אותם בשיד", זה לשים שיד בין השורות לחזק המבנה של המזבח, כי זה לביצוע מיד בכניסתם לארץ. ובפעם הראשונה שכתוב "ושדת אתם בשיד", זה לשים סיד על האבנים ממש, וזה לביצוע במשך אותו היום. ועליהם, על הסיד שעל האבנים, כתבו את התורה בשבעים לשון)

* * * * *

”כתבם על לוח ליבך”

פרק כ”ז פסוק ח’ :

”וכתבת על האבנים האלה את כל דברי התורה הזאת באר היטב”

רש”י (על המילים ”באר היטב”): ”בשבעים לשון”

כאשר בני ישראל נכנסו לארץ ישראל (י’ ניסן) הם עברו את הירדן בנס (עברו ביבשה כמו בים סוף, שמי הירדן נבקעו) והלכו להר גריזים ולהר עיבל (בדרך למלון בגלגל). הם הביאו איתם 12 אבנים שלקחו מהירדן והקימו בהם מזבח בהר עיבל והקריבו עליו שלמים.

לקוט שמעוני (כי תבא, כ”ז): ”...ואחר כך הביאו את האבנים ובנו את המזבח וסדוהו בסיד וכתבו עליו את כל התורה בשבעים לשון שנאמר ’באר היטב”

כתב התורה תמימה ”זה דבר שלא ישוער”, שכתבו כל התורה 70 פעמים על 12 אבנים. והוא מביא עוד דעות בחז”ל (לדוגמה שכתבו על האבנים רק עשרת הדברות – ”דברי התורה”).

לפי המפרשים והמדרש כתבו את הדברים בשבעים לשון. והשאלה למה? ומתריצים, שכתבו התורה בכל הלשונות כדי שיבינו כל אומות העולם מה כתוב בה, וילמדוה, וייקחו מוסר. ולפי :

לקוט שמעוני (כי תבא, כ”ז): ”תנו רבנן כיצד כתבו ישראל את התורה? רבי יהודה אומר על האבנים כתבוהו שנאמר ’וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב’ ואחר כך סדו אתו בסיד. אמר לו רבי שמעון לדברך היאך למדו אומות העולם תורה? אמר לו, בינה יתירה נתן בהם הקב”ה ושגרו נוטירין (פרוש ’נוטירין’ - סופרים) שלהן וקלפו את הסיד והשיאוה. ועל דבר זה נחתם גזר דינם לבאר שחת שהיה להם ללמוד ולא למדו.

רבי שמעון אומר על גבי סיד כתבוהו וכתבו להם מלמטה ’למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל התועבות’, הא למדת שאם היו חוזרים בתשובה היו מקבלים אותם, כמאן אזלא הא, דתניא יושבית שביו לרבות כנענים שבחו”ל שאם חוזרין בתשובה מקבלין אותם כמאן? כרבי שמעון”

ונראה לי להגיד שיש כאן רעיון גדול בנושא כוח התשובה. בדרך כלל אנו קוראים את פרשת כי תבא בחודש אלול סמוך לראש השנה. בזמן שאנו עסוקים בתשובה. ובו כתוב ”וכתבת על האבנים האלה את כל דברי התורה הזאת באר היטב”.

הכנענים, שהיו צריכים לשמור רק שבע מצוות בני נח, עשו כל התועבות שבעולם. ועליהם כתוב ”לא תחיה כל נשמה”. וגם אסרה תורה ליהנות משלל המלחמה איתם - הכול חרם. אם הם היו לוקחים מוסר ממה שכתוב על האבנים והיו חוזרים בתשובה, גם רשעים כאלו, היו מקבלים אותם.

ולנו המסר ברור :

"וכתבת על האבנים" – שנחתום על לבנו (אבן, רמז ללב האדם. משלי ג', ג' : "כתבם על לוח ליבך")

"את כל דברי התורה הזאת" – התורה כולה, ותורת התשובה בפרט (רמז מהמילה "הזאת". 'זאת' עולה 408. רמז לתפילה (קול 136), תשובה (צום 136), וצדקה (ממון 136), סה"כ 408, ראה הגר"א על "בזאת יבא אהרן אל הקודש". רמז למרכיבי התשובה).

"באר היטב" – באופן ברור (שהכתיבה תהיה ברורה ומפורשה. הסבר של חומש 'תורת חיים' על פירוש הראב"ע שכתב "על המילים "באר היטב", "הכתיבה")

* * * * *

”אלה יעמדו לברך”

פרק כ”ז פסוק י”ב:

”אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים”

רש”י מסביר (לפי הגמרא מסכת סוטה דף ל”ו) שששה שבטים היו על הר גרזים וששה על הר עיבל והכהנים והלויים היו בעמק באמצע. הלויים פנו להר גרזים ואמרו ברוך... והשבטים העומדים בהר ענו אמן. והפכו פניהם להר עיבל ואמרו ארוך... והשבטים העומדים בהר ענו אמן.

הלויים הם אלו שעמדו (בעמק) לברך את העם.

וקשה, הלא כתוב שהלויים היו בהר גרזים?

מדרש ילקוט שמעוני פרשת כי תבוא, כ”ז:

”תנא אמר אליעזר... זקני כהונה ולויה למטה והשאר למעלה... רבי יאשיה אומר הראוי לשרת למטה והשאר למעלה”

ולפי דעת רבי יאשיה מסביר השפתי חכמים שאלו שלא שרתו היו על ההר, קרי אלו מעל לגיל 50 (ואולי צריך להוסיף גם הלויים מ13 או מ20 עד 25 והכהנים מ13 עד גיל 30). אבל יתר הכהנים והלויים עמדו למטה בעמק.

(ויש גם דעה שהמילים ”על הר גרזים”, פירושו ’סמוך’ להר, אבל לא על ההר ממש)

ואולי רמז שרק חלק מהלויים אמרו ברוך... וארוך...:

(1) **”אלה יעמדו לברך את העם”**, ראש תיבות, אותיות: א’, י’, ל’, א, ה’ עולה 47
לוי עולה 47

(2) **”את העם על הר גרזים”** עולה 1081
זקני כהונה ולויה למטה והשאר למעלה עולה 1081

* * * * *

”יפתח”

פרק כ”ח פסוק י”ב:

”יפתח ה’ לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך...”

במישור הרעיוני :

יפתח עולה 498

יפתח באתב”ש : **מואס** עולה **107**

ביחד (498+107) עולה 605 ועוד 8 אותיות (יפתח, מואס) עולה **613** למנין **’תרי”ג’**.
לרמוז :

מתי זוכים ליפתח? מתי יפתח לנו את אוצרו הטוב? כאשר שומרים תרי”ג המצוות.
ועוד :

כי תבוא רבה (ז, ו’):

”א”ר יונתן ג’ מפתחות בידו של הקב”ה ואין בריה שולטת עליהן לא מלאך ולא שרף ואלו הם מפתח של תחיית המתים, ומפתח של עקרות, ומפתח של גשמים...”

במישור הרעיוני :

ג’ המפתחות הם,

תחיית המתים, עקרות, גשמים

ראש תיבות, אותיות : **ת’, ע’, ג’** עולה **473** למנין המילה **’תשובה’** (באתב”ש אבפץ)
לרמוז :

כאשר עושים תשובה זוכים לשפע וברכה בעולם הזה ובעולם הבא.

* * * * *

”לב לדעת- עד הים הזה”

פרק כ”ט פסוק ג’:

”ולא נתן ה’ לכם לב לדעת ועיניכם לראות ואזניכם לשמע עד היום הזה”
רש”י (פסוק ו’): ”(ע”ז דף ה’) שאין אדם עומד על סוף דעתו של רבו וחכמת משנתו עד ארבעים שנה, ולפיכך לא הקפיד עליכם המקום עד היום הזה”

2566 עולה ”ולא נתן ה’ לכם לב לדעת ועיניכם לראות ואזניכם לשמע”
2566 עולה שאין אדם עומד על סוף דעת של רבו עד לארבעים שנה

ועוד:

רש”י (על המילים ”עד היום הזה”): ”שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר התורה לבני לוי...”

זקנים מבעלי התוספות (דברים ל”א, ו’, על המילים ”לקח את ספר התורה הזה”):
”מדרש, באותו יום של שבעה באדר קודם פטירת משה רבנו כתב י”ג ספרי תורה לשנים עשר שבטים וקרא לכל שבט ושבט והוכיח... וספר תורה אחד לקח והניחו לצד ארון הברית שנא’ לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה’...”

אבן עזרא (דברים ל”א, כ”ב, על המילים ”ביום ההוא”): ”...ויתכן שהיה יום מותו אחר שכתב דברי התורה...”

מהחיבור בין הפירושים נראה להגיד שהביטוי כאן ”עד היום הזה” והביטוי בפרשת וילך ”ביום ההוא”, ונתינת ספר התורה ללוים ”לקח את ספר התורה הזה”, מתיחסים לאותו יום הידוע - יום פטירת משה רבנו שלפי המסורת ז’ אדר. ואולי רמז לזה:

”לב לדעת ועיניכם לראות ואזניכם לשמע עד היום הזה”
ראש תיבות, אותיות: ל’, ל’, ו’, ל’, ו’, ל’, ע’, ה’, ה’, עולה 212
ז’ אדר עולה 212

* * * * *

”ואולך אתכם ארבעים שנה”

פרק כ”ט פסוק ד’:

”ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה מעל רגלך”

בעל הטורים: ”רמז שעד מס שנה אין אדם עומד על דעת רבו”

1250 עולה ”ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר”
1250 עולה זמן לאדם לעמוד על סוף דעת רבו

* * * * *

"אשר איננו פה"

פרק כ"ט פסוק י"ד:
"כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' ואת אשר איננו פה עמנו היום"
יש מרבתינו שאמרו שיש כאן רמז לנשמות הבאים אחריהם ויש שלא קבלו את ההסבר הזה.

רש"י: "ואף עם דורות העתידים להיות"
שפתי חכמים: "...דאף אם הגופים לא היו שם אבל הנשמות היו שם..."
אבן עזרא: "...ואינו כטעם האומרים כי רוחות הבאים היו שם"

(1) **"אשר איננו"** עולה 618 ועוד 2 מילים עולה **620**
רוחות עולה **620**

(2) **"ואת אשר איננו"** עולה 1025 ועוד 11 אותיות ועוד 3 מילים עולה **1039**
רוחות הבאים היו שם עולה **1039**

* * * * *

פרשת נצבים

ברית של תורה

בגמרא הבבלי (מסכת סוטה דף ל"ז), ובגמרא הירושלמי (פרק ז' הלכה ד'), ובמדרש ילקוט שמעוני, מובא במאמרי חז"ל כמה בריתות נכרתו על כל מצווה ומצווה בתורה.

מדרש ילקוט שמעוני (כי תבא, כ"ו, ח'):

"ת"ר ברוך בכלל, ברוך בפרט. ארור בכלל, ארור בפרט. ללמוד, וללמד, לשמור, ולעשות, הרי ד' וד' שמנה. ח' וח', ט"ז. וכן בסיני וכן בערבות מואב, שנאמר 'אלא דברי הברית אשר צוה ה'. וכתוב 'ושמרתם את דברי הברית הזאת' (נמצאו מ"ח בריתות על כל מצווה ומצווה).

ואין לך כל מצווה ומצווה שכתוב בתורה שלא נכרתו עליה מ"ח בריתות. רבי שמעון אומר מ"ח בריתות של תרי"ג אלף ותק"ן (603,550)"

ויש עוד דעה (של רבי שמעון בירושלמי) שאומר שנכרתו 576 בריתות על כל מצווה ומצווה.

ביום מותו, משה רבנו העביר את בני ישראל בברית. ולפי פרוש רש"י על הפסוק:
פרק כ"ט פסוק ט':

"אתם נצבים כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל"

רש"י: "מלמד שכניסם משה לפני הקב"ה ביום מותו להכניסם בברית"

"כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש"
באתב"ש:

לכלי כוּטם מ-ץ' ת----י גתבמלי בשנמלי עדטמלי פבנגמלי לך תמב
סוף תיבות, אותיות: י', ס', צ', י', י', י', י', י', י', י', י', י', י', י', ב', עולה 212
ז' אדר עולה 212

ורמזים למספר הבריתות:
פרק כ"ט פסוק י"א:

"לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה' אלקיך כרת עמך היום"

(1) **"לעברך בברית ה' אלקיך ובאלתו אשר ה'"**

עולה 2000 ועוד 32 אותיות עולה 2032

עולה 2032 **576 בריתות על כל מצווה ומצווה**

(2) **"אלקיך כרת עמך היום"**

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ד', כ'+ת', ע'+ד', ה'+ס', עולה 576

(3) **"ה' אלקיך ובאלתו"**

ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ה', א'+ד', ו'+ו', עולה 48

(4) "אלקיד ובאלתו אשר י' אלקיד כרת עמד"

באתב"ש :

תכנפל פשתכאף תבג מנשץ תכנפל לגא זיל

1357 עולה ראש תיבות, אותיות : ת', פ', ת', מ', ת', ל', ז', עולה

1357 עולה 48 בריתות על כל מצוה

(5) "עמד"

באתב"ש :

זיל עולה 47 ועוד המילה עולה 48

* * * * *

"נצבים היום כלכם"

פרק כ"ט פסוק ט':

"אתם נצבים היום כלכם"

"נצבים היום כלכם"

ראש תיבות, אותיות: נ', ה', כ', המילה 'כהן' (בכיוון הפוך).
אולי רמז שהיום אתם כולכם דומים לכהנים (או אתם עדיין יכולים להגיע למעמד של ממלכת כהנים) – **"ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש"**.

* * * * *

'כל ישראל ערבים זה לזה'

פרק כ"ט פסק ט':

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-יכס"

רש"י: " מלמד שכינסם משה לפני הקב"ה ביום מותו להכניסם בברית"
רמב"ן: "שאתם עומדים ומזומנים לפני השם כדי לעמוד בבריתו כי לקבל התורה
בבאורה נאספו אליו"

אור החיים: "ונראה כי כוונת משה בברית זה היה להכניסם בערבות זה על זה כדי
שישתדל כל אחד בעד חברו לבל יעבור פי ה'"

ברית התורה עולה 1230 ועוד 2 מילים

'כל ישראל ערבים זה לזה'

באתב"ש: **לך מבגתך זגשמי עץ כעץ** עולה 1215 ועוד 17 אותיות עולה **1232**

* * * * *

"אתם נצבים היום כלכם"

פרק כ"ט פסוק ט':

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-י-כ-ם ראשיכם שפטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל"

"אתם נצבים היום כלכם" – "נצבים", עומדים.

אומרים אנשי מוסר, שצריך להרגיש ולדעת שעומד 'כל האדם' כל יום מהשנה לפני ה' בדין. ובמיוחד ביום הדין, ראש השנה, ובעשרת ימי תשובה, וביום הכפורים.

במישור הרעיוני:

העולם הזה מכונה 'לילה' ועולם הבא מכונה 'יום'.

"נצבים היום" –

נצבים אחרי העולם הזה. רמזים לשאלות ששואלים את האדם אחרי שנפטר מן העולם ושהוא ניצב בדין.

"היום כלכם" עולה 171 ועוד 2 מילים עולה 173
יום הדין הגדול עולה 173

וגם:

"כלכם לפני"

באתב"ש:

לכלי כוטים עולה 165 ועוד 8 אותיות עולה 173
יום הדין הגדול עולה 173

ועל זה כתוב:

שבת ל"א, א':

"ואפ"ה (ישעיהו ל"ג, ו) "יראת ה' היא אוצרו". אמר רבא בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים לו נשאת ונתת באמונה קבעת עתים לתורה עסקת בפר"ר צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו, אין, אי לא, לא"

שואלים 6 שאלות, אבל אם אין יראת ה' אין לכל ההישגים האלו ערך.

(כי "ראשית חכמה יראת ה'", וגם יראת ה' "זה כל האדם")

ורמזים:

נתת באמונה:

"כל איש"

באתב"ש:

לך תמב מבגתך עולה 957 ועוד 3 מילים עולה 960
ונתת באמונה עולה 960

קבעת עתים לתורה:

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-י-כ-ם ראשיכם שפטיכם"

ראש תיבות, אותיות: א', נ', ה', כ', ל', י', א', ר', ש' עולה 617

הדברות עולה 617

וגם:

"נצבים היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-י-כ-ם ראשיכם שפטיכם"

ראש תיבות, אותיות: נ', ה', כ', ל', י', א', ר', ש' עולה 616 למניין המילה 'התורה'.

עסקת בפרו ורבו:

"היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-י-כ-ם" עולה 473 ועוד 27 אותיות עולה 500
פרו ורבו

וגם:

"ראשיכם שפטיכם"

ראש תיבות, אותיות: ר', ש' עולה 500
פרו ורבו עולה 500

צפית לישועה:

"ראשיכם שפטיכם זקניכם ושטריכם"

באתב"ש:

גתבמלי בונמלי עדטמלי פבנגמלי עולה 1001
"צפית לישועה" עולה 1001

פלפלת בחכמה:

"נצבים היום כלכם לפני ה' א-ל-ה-י-כ-ם ראשיכם שפטיכם

זקניכם ושטריכם כל איש ישראל"

סוף תיבות, אותיות:

ס', ס', י', ה', ס', ס', ס', ס', ס', ל', ש', ל' עולה 695
"פלפלת בחכמה" עולה 695

הבנת דבר מתוך דבר:

"זקניכם ושטריכם כל איש"

באתב"ש:

עדטמלי פבנגמלי לך תמב מבגתך עולה 1335
"הבנת דבר מתוך דבר" עולה 1335

הראש שלנו ("ראשיכם"), קרי השכל והמחשבות, והשוטרים שלו ("שטריכם"), קרי העיניים, האזנים והפה, שצריכים לשמור עלינו, כולם יתנו את הדין.

* * * * *

”כלכם”

פרק כ”ט פסוק ט’:
”אתם נצבים היום כלכם לפני ה’ א-ל-ה-י-כ-ם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל”

נשאלת השאלה:
למה כתוב ”כולכם”? הלא בסוף הפסוק כתוב ”כל איש ישראל”.
ואפשר לשאול גם הפוך, למה כתוב ”כל איש ישראל” אחרי שכתוב ”כלכם”?

ונראה להגיד, שאחד בשביל לכלול את כל ישראל, ואחד לענין ערבות.
ולפי פירוש הכלי יקר ואור החיים הקדוש.

כלי יקר: ”ברית של ערבות”

אור החיים: ”בערבות זה על זה”

”אתם נצבים היום כלכם” עולה 804

”בערבות זה על זה” עולה 804

שאחד לכלול את כל ישראל, ואחד לענין ערבות.

וכתב:

אור החיים (על המילה ”כלכם”): ”פירוש כולם יש עליהם עול זה כל א’ לפי מה שהוא על דרך חז”ל ז”ל במסכת שבת (נ”ד, ב’) כל מי שיש בידו למחות בכל העולם נתפס על כל וגו’...”

בסיני כל אחד מישראל קיבל את התורה באופן אישי בלי ערבות זה לזה.
כאן הם:

”נצבים” – כדי שיכנסו לברית (ברית של תורה):

”נצבים” באתב”ש: טהשמי עולה 364

לברית באתב”ש: כשמגא עולה 364

”כולכם” – ברית עם ערבות זה על זה.

וכתב הכלי יקר ”ערבות סבה גדולה להשיב רבים מעון”
והסיבה, כי יהיה מי שיוכיח הזולת כאשר הוא סוטה מהמוטב.

ונוסיף:

”נצבים” באתב”ש כולל המילה עולה 365 למנין ימות השנה (האזרחי).

לרמוז:

”נצבים היום” – כל יום ויום בשנה, תמיד, צריכים להרגיש כאילו נכנסו לברית היום,

תמיד ערבים זה על זה:

”נצבים היום כלכם” עולה 363 ועוד 13 אותיות עולה 376

ערבים זה לזה עולה 376

וגם:

”היום כלכם” באתב”ש: צמפי לכלי עולה 310

ערב באתב”ש: זגש עולה 310

וגם :

תנחומא נצבים ב' : "כלכם שוין לפני שנאמר 'כל איש ישראל', דבר אחר, כלכם ערבים זה בזה..."
ומובא בעץ יוסף (פרוש על המדרש) שהמדרש דורש ערבות מהמילים "כל איש ישראל".
ורמז :

"כל איש ישראל"

סוף תיבות, אותיות : ל', ש', ל' עולה 360
ערבים באתב"ש : זגשמי עולה 360

ולמרות שעניין הערבות הוא חיוב של "כל איש ישראל", הערבות מכוונת יותר לחשובי הציבור, כי הם אלו שצריכים להוכיח את העם אם יסור :
"ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם"

באתב"ש :

גתבמלי בשנמלי עדטמלי פבנגמלי עולה 1295
ברית הערבות עולה 1295

במישור הרעיוני :

הברית לשמור את התורה ולהיות ערבים זה לזה מתייחסת לכל אחד באופן אישי.
לא רק לזולת צריך להיות ערב אלא קודם כל לעצמך.

"כלכם" אותיות כ', ל', כ', ס'

כ'—כבד

ל'—לב

כ'—כליות

ס'—מוח

תדאג להוכיח גם את עצמך כאשר אתה נופל קרבן לרגישות, הרהורים, ומחשבות לא רצויים הנובעים מהכבד, מהכליות, מהלב, ומהמוח שלך.

וגם מוסר ליהודי :

"כלכם"— כל כולו, כל גופו, קרי הכבד, הכליות, הלב, והמוח שלו (ששם הרגישות, המחשבות, וההרהורים), כולם יהיו מכוונים לברית התורה ולערבות. ואם "כלכם" דבקים בה', תזכו לנאמר בשימוש המילה "כלכם" :

דברים פרק ד' פסוק ד' :

"ואתם הדבקים בה' א-ל-ה-יכם חיים כלכם היום"

* * * * *

”היום”

בתחילת פרשת נצבים כתוב המילה ”היום” חמש פעמים :
דברים כ”ט, ט – ”אתם נצבים היום”
דברים כ”ט, י”א – ”כרת עמך היום”
דברים כ”ט, י”ב – ”הקים אתך היום”
דברים כ”ט, י”ד – ”עמנו עמד היום”
דברים כ”ט, י”ד – ”פה עמנו היום”

על איזה יום מדובר?
רש”י: ”מלמד שכנסם לפני הקב”ה ביום מותו להכניסם בברית”
ורמז :

”היום כלכם” עולה 171

מותו באתב”ש : יפאף עולה 171

במישור הרעיוני :

”היום” עולה 61

חמש פעמים ”היום” עולה 305 למניין המילה ’כפרה’.

חמש פעמים המילה ”היום” לרמז על ימי כפרה, והם :
”היום”, ”היום” – שני ימי ראש השנה (שנידון לימים, ולשנים)
”היום” – יום הכפורים
”היום” – הושענא רבה
”היום” – כל יום ויום בשנה שנידון לאותו יום.

* * * * *

”כרת את הברית הזאת”

פרק כ”ט פסוק י”ג:

”ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת”

”אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת”

ראש תיבות, אותיות: א', כ', א', ה', ה', ו', ה', עולה 48
אולי רמז שעל כל מצווה ומצווה בתורה נכרתו 48 בריתות.

* * * * *

פה עמנו

פרק כ"ט פסוק י"ד:

"כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ה' אלקינו ואת אשר איננו פה עמנו היום"

"ואת אשר איננו פה עמנו היום"

רש"י: "ואף עם הדורות העתידיים להיות"

רמב"ן: "וגם עם הדורות העתידיים להיות"

אבן עזרא: "אם אשר איננו רק יבא אחרינו ואינו כטעם האומרים כי רוחות הבאים היו

שם"

כלי יקר: "...שמע מינה שמדבר בנפשות שאע"פ שאינם פה עמנו מ"מ הם עומדים לפני ה'

תמיד..."

צריך להבדיל בין דורות העתידיים לבין הדורות הבאים. לפי פרוש רש"י, רמב"ן, ואבן עזרא נראה שמדובר פה בדורות העתידיים ולא שהרוחות של האנשים העתידיים היו שם. אבל לפי תרגום יונתן בן עוזיאל והירושלמי נראה שכול הרוחות היו שם (בברית), גם אלו מהעבר וגם אלו מהעתיד. נראה לפי הפשט שהברית חל גם על הדורות העתידיים (וגם אם לא היו שם). ולפי הדרש, שאף הרוחות של העתידיים (ושל העבר) היו שם להיכנס בברית.

ואולי יש כאן רמז:

כתוב "את אשר ישנו פה", "ואת אשר איננו פה"

מה מקשר בין הדורות שעברו, הדור הנוכחי, והדורות העתידיים להיות? זה ברית

'התורה'. כי זה חיינו ואורך ימינו. ואולי יש רמז לזה מהבטויים האלו:

"את אשר ישנו פה", סוף תיבות, אותיות: ת', ר', ו', ה', המילה תורה.

"ואת אשר איננו פה", סוף תיבות, אותיות: ת', ר', ו', ה', המילה תורה.

ועוד, כתוב "ישנו פה", ולעומת זה כתוב "איננו פה". לשמור על המקבילות הייתי מצפה לראות במקום המילה "איננו", המילה "אינו". כלומר צמד המילים, "ישנו", "אינו". ואולי הרמז כאן הוא האות נון הנוסף במילה "אינו" שהופכת אותה למילה "איננו". ואולי התוספת של האות נון זה רמז לנפשות (או לתורה שנתנה אחרי נ', קרי 50 יום).

(1) **"ואת אשר איננו פה עמנו"**

באתב"ש:

פתא תבג תמטטף וץ זיטף עולה 1626 ועוד 17 אותיות עולה 1643

אלו דורות העתידיים להיות עולה 1643

(2) **"ואת אשר איננו"** עולה 1025 ועוד 11 אותיות ועוד 3 מילים עולה 1039

רוחות הבאים היו שם עולה 1039

(3) "אשר איננו פה"

באתב"ש:

עולה 1039

תבג תמטטף וץ

עולה 1039

רוחות הבאים היו שם

(4) "אשר איננו" עולה 618 ועוד 2 מילים עולה 620

עולה 620

רוחות

(5) "אשר איננו פה עמנו"

באתב"ש:

תבג תמטטף וץ זיטף עולה 1145 ועוד 14 אותיות עולה 1159

עולה 1159

רוחות העתידים

(6) "אשר איננו פה עמנו היום"

באתב"ש:

תבג תמטטף וץ זיטף צמפי

ראש וסוף תיבות, אותיות: ת+ג, ת+ף, ו+ץ, ז+ף, צ+י עולה 1166

עולה 1166

זה רוחות עתידים

(7) "אשר איננו פה עמנו היום"

באתב"ש:

תבג תמטטף וץ זיטף צמפי עולה 1365 ועוד 5 מילים עולה 1370

עולה 1370

נפשות עתידים

* * * * *

רמז לחודש אלול

פרק כ"ט פסקים כ"ז-כ"ח:
"כיום הזה הנסתר לה' א-ל-ה-ינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם"

(1) "לה' א-ל-ה-ינו והנגלת לנו"
ראש תיבות, אותיות: ל', א', ו', ל' עולה 67
אלול עולה 67

(2) "הזה הנסתר לה' א-ל-ה-ינו והנגלת"
ראש תיבות, אותיות: ה', ה', ל', א', ו' עולה 67
אלול עולה 67

המאוחר ביותר, בסוף השנה, בחודש אלול, צריכים להפנים את הדברים האלו ללב ולחזור בתשובה, כי בראש השנה, בא' תשרי:
"כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון"
(כאילו עוברים בשורה אחת, שמן הצד ניתן לראות את כולם במבט אחת, מהרש"א)

שנאמר:
"היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם"
"היוצר" – הקב"ה
"יחד לבם" – רואה בסקירה אחת (יחד) מה יש בלב כל באי עולם.
'הנסתרות' שהם בלב. וגם,
"המבין אל כל מעשיהם" – יודע כוונות מעשיהם.
הכוונות 'הנסתרות' מאחורי מעשיהם הגלויים.
ולא כבלעם הרשע שחשב שיש זמן שלא יודע. אלא, הכול גלוי וידוע לפניו (בלי מאמץ) ומיד.

עוד רמזים לחודש אלול

הרבה פסוקים בפרק ל' בפרשת נצבים מדברים על התשובה. וידוע שבחודש 'אלול' מצות התשובה קרובה מאד לעשותו. ורמזים לזה מהפסוקים:

פרק ל' פסוק א':

"הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך"

"לפניך והשבת אל לבבך", ראש תיבות, אותיות: ל', ו', א', ל' עולה 67

פרק ל' פסוק ד':

"אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך"

"יהיה נדחך בקצה השמים", ראש תיבות, אותיות: י', נ', ב', ה' עולה 67

"בקצה השמים משם יקבצך ה'", ראש תיבות, אותיות: ב', ה', מ', י', י' עולה 67

"משם יקבצך ה' אלקיך ומשם", ראש תיבות, אותיות: מ', י', א', ו' עולה 67

אלול עולה 67

ועוד:

הזמן האחרון בשנה לחזור בתשובה זה חודש אלול, ולפי:

פרק ל' פסוק א':

"והיה כי יבאו עליך כל הדברים... אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך"

"לפניך והשבת אל לבבך"

ראש תיבות, אותיות: ל', ו', א', ל', אותיות המילה 'אלול'.

ועוד:

פרק ל' פסוק ב':

"ושבת עד ה' א-ל-ה-יך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום"

"ככל אשר אנכי מצוך היום"

ראש תיבות, אותיות: כ', א', א', מ', ה' עולה 67

אלול עולה 67

* * * * *

כוח התשובה

פרק ל' פסק ב' :
"ושבת עד ה' א-ל-ה-יך ושמעת בקלו ..."

בעתיד (רמב"ן) אחרי הגלויות, כאשר בני ישראל יעשו תשובה :
פרק ל' פסק ג' :
"ושב ה' א-ל-ה-יך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' א-ל-ה-יך שמה"
ספורנו ("על המילים "ושב וקבצך"): "בקיבוץ גלויות"
ה' יקבץ אותנו מכל העמים ויביא אותנו אל ארץ ישראל.

ועוד :
פרק ל' פסק ד' :
"אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' א-ל-ה-יך ומשם יקחדך"
כאן קצת קשה לפרש לפי הפשט. כי איך נידח יכול להיות בשמים או "בקצה השמים"?
ולפי זה נראה לפרש לפי :
רס"ג: "כאילו בקצה השמים"
מן לשון גוזמה להראות כוח התשובה - גם אם הנידחים נמצאים רחוק מאוד (בסוף השמים), ה' יקבץ אותם משם וייקח אותם משם.

ונשאלת השאלה :
למה אצל השבויים (אצל העמים) כתוב רק לשון "וקבצך" (ובלשון הוזה), אבל אצל הנדחים כתוב לשון "יקבצך" וגם לשון "יקחדך" (ובלשון עתיד)?

ונראה לי להגיד במישור הרעיוני :
מדובר כאן בשני סוגי קיבוצים, קיבוץ גשמי וקיבוץ רוחני.

ואסביר :
'השבויים', הם באופן גשמי, נמצאים מפוזרים בין העמים בגלות. ונקראים 'שבויים' כי הם נשארו שונים מהעמים שבהם הם נמצאים. ובגלל כוח השלטון הם שבויים שמה. או בגלל כוח הגשמיות של הגלות ויצרם שמושך אותם, הם כשבויים שמה. ולמרות שחלק התבוללו בין העמים ונראים כמותם, הם עדיין מוכרים כיהודים בתוך הגויים (ברית המילה. וכמו שהעיד המן הרשע אסתר ג', ח' - "ויאמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל עם"). ורק חסר להם קיבוץ, קרי חזרה של גופיהם להיות לעם, ואחרי זה הם יכולים לחזור מאליהם אחרי משיח. וכאן הלשון, לשון הוזה כי השבויים מוכנים לחזור, ורוצים לחזור בכל רגע ("בכל יום אחכה לו שיבוא"), אלא לא יכולים.

אבל:

'הנדחים', נדחו לא רק באופן גשמי אלא גם באופן רוחני מעם היהודי. הם הגיעו, ונמצאים ברובד התחתון והאחרון (הסוף) במישור הרוחני - "בקצה השמים". ואולי רמזים:

(1) "נדחך בקצה השמים" עולה 274
רוחנית עולה 274

(2) "נדחך בקצה השמים"
באתב"ש: טקסל שדהצ צבימי עולה 750 ועוד 3 מילים עולה 753
גשמית עולה 753

(3) "נדחך" באתב"ש: טקסל
רוחנית באתב"ש: גפסטמא עולה 193 ועוד 6 אותיות עולה 199

(4) "נדחך בקצה"
רוחני באתב"ש: גפסטמ עולה 274 ועוד 5 אותיות עולה 279

הם בהתבוללות מוחלטת, ולפי:

"בקצה השמים" עולה 592
התבוללות באתב"ש: צאשפככפא עולה 592

ועוד: אולי הם נקראים "נדחך בקצה השמים" מהמובן שמעשיהם גרמו להם להיות במצב, כלפי שמיא, כמו שאמרה רבקה אמנו ליצחק אבינו "קצתי בחיי". שהיא קצה ממעשיהן של נשות עשו שהקטירו לעבודה זרה. וגם מעשיהם של אלו קשים.

ובא משה רבנו ומגיד דברי נחמה. שגם במצב קשה כזה, שגר נשמת היהודי בגלות כמעט נכבה, עדיין ממצב רחוק כזה, בבוא העת, ירהרו בתשובה. אבל בגלל שנתרחקו כל כך מעם היהודי, גם באופן גשמי וגם באופן רוחני, לא די להם רק בקבוץ יחד לעם.

וכאן הלשון, לשון עתיד כי הם כל כך מנותקים מעם היהודי - אין להם הצפייה לחזור בכל רגע. ולפי זה הם צריכים גם שייקחו אותם בחזרה ממש (קרי כפרה וסליחה ומחילה משמים. הדומה למין לקיחה "ולקחתי אתכם לי לעם", ואז "ומל ה' א-ל-ה-יך את לבבך ואת לבב זרעך").

* * * * *

”נדחך בקצה השמים”

פרק ל' פסוקים ד' - ה':
”אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך. והביאך ה' אלקיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיבטך והרבך מאבתיך”

הביטוי ” אם יהיה נדחך בקצה השמים ” צריך בירור.

רב סעדיה גאון (על המילים ”בקצה השמים”): ”כאילו בקצה השמים”.
אבו עזרא (על המילים ”בקצה השמים”): ”כנגד ארץ ישראל”
ונתן בן עוזיאל: ”אין יהוה מבדריכון בסיפי שמיה...”

לפי הפשט נראה להגיד שמדובר כאן בלשון הגזמה להשיג מטרה. ומשמעותה, גם אם היה נדחך רחוק מאוד (כאילו עד סוף השמים) משם יקבצך.

אבל ניתן לשאול:
הלא בפסוק ג' כתוב ”ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים...”
ואם קיבץ אותנו ”מכל העמים” מה מוסיף קיבוץ ”בקצה השמים”?

ונראה להגיד שבפסוק ג' (שכתוב ”מכל העמים”) מדובר בגאולת הגוף, גאולה גשמית. ובפסוק ד' (שכתוב ”בקצה השמים”) מדובר בגאולת הנשמה, גאולה רוחנית. וכמו הפתגם הידוע: ' יותר קל להוציא הי-הודי מהגלות מלהוציא את הגלות מהי-הודי '.

ונסביר:
למילה ”נדחך” יש כמה פירושים:

- 1) אלו שהורדו מגדולתם
- 2) אלו שנשתפו לצורך ניקיון (כמו במדיח כלים)

שתי המשמעויות של ”נדחך” נתקיימו בני ישראל בהוצאתם מהגלות. למה הדבר דומה:

לאיש שהיה לו אוסף מתכות יקרות שמבריקות ונוצצות. כתוצאה מהזנחה, המתכות החלידו ולא רואים את ערכם. כדי להחזיר המתכות היקרות למצבם הוא שם אותם בחבית עם הרבה אבנים (שלא שווים כמעט כלום). והוא התחיל לגלגל החבית. מהשפשוף בין המתכות החלודות והאבנים הפשוטים ירד החלודה מהמתכות והם חזרו למצבם הנקי והמבריק.
הנמשל:

כאשר בני ישראל הזניחו (עזבו) המצוות כביכול נוצר מסך (חלודה) בינן לבין ה' והם הורדו מגדולתם ונשלחו לגלות. שם נתגלגלו בתוך כל עמי הארץ. כתוצאה מהגלות בין הגוים (שהם כמעט לא שווים כלום) הם קבלו מכות וצרות שגרם להם לרצות להחזיר המצב לקדמתו, קרי לחזור בתשובה ולקיים המצוות. ואז משהייתם בחו"ל הוסרו הקליפות המפרידות והם נוקו מעוונותיהם.

ההוצאה לגלות והגאולה, זה תהליך גשמי של החזרת הגוף לארץ ישראל חזרה לגדולתו, (ולפי הגדרה 1 למעלה של המילה ”נדחך”).

עזיבת המצוות והחזרה בתשובה לשמור אותם, זה תהליך רוחני של ניקוי הנשמה
(ולפי הגדרה 2 למעלה של המילה "נדחך").

הכלי יקר שם דגש על המילה "נדחך" – שאתם בעצמכם גרמתם להדחה.
ולא שה', חס וחלילה, לא רוצה אתכם.
כי הי-הודי יכול להתיימש ולחשוב –
שבגלל שהוציאו אותנו לחוץ לארץ למקום שהוא "בקצה השמים" קרי תחת קצה
השמים, (ולא תחת שמי ארץ ישראל שכתוב בה "עיני ה' אלקיך בה מראשית שנה עד אחרית שנה")
וששם אי אפשר לקיים הרבה מהמצוות –
שלא רוצה בי ובמצוות שלי, ושאינ לי תקנה.
ולפי הכלי יקר זה לא נכון. כי אי היכולת לקיים המצוות בחו"ל זה נגרם על ידי הגלות
אבל זה לא המטרה של ההדחה (הגלות).

ואולי זה הרעיון כאן:
"אם יהיה" – כאשר יהיה (מצב)
"נדחך" – שאתם תגרמו להורדתכם מגדולתכם (הורדה ממצב של "ואתם תהיו לי ממלכת
כהנים וגוי קדוש") ותעברו תהליך קשה של גלגול וניקיון בגולה (פרוש שני למעלה של
'הדחה'). ונראה לכם
"בקצה השמים" – כי השמים 'קצה' בכם (במובן "קצתי בחיי") ולא רוצה עוד במעשיכם
ובכם, זה לא נכון
"משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך" – כי גם ממצב רוחני רחוק כזה אם תעשו
תשובה תגאלו ותחזרו לגדולתכם.

* * * * *

”ומל ה'...את לבבך”

פרק ל' פסוק ו':

”ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך”

בעל הטורים: ” ר”ת אלול לכך נהגו להשכים להתפלל סליחות מר”ח אלול ואילך...”

(1) ”לבב זרעך לאהבה”

ראש תיבות אותיות: ל', ז', ל', עולה 67

אלול עולה 67

(2) ”ומל ה' אלקיך”, ראש וסוף תיבות, אותיות: ו+ל, י'+ה', א'+ד', עולה 72

חסד עולה 72

חסד גדול עשה ה' עמנו שנתן לנו חודש אלול לרחמים.

חודש אלול ניתן לנו לרחמים לשוב בתשובה שלמה של אהבה (שבא מהנפש) שנחיה.

(3) ”נפשך למען חיידך” עולה 688

אלול חודש הרחמים עולה 688

(4) ”נפשך למען חיידך”

באתב”ש:

טובל כיזט סממל

סוף תיבות אותיות: ל', ט', ל', עולה 69

באלול עולה 69

* * * * *

”ואתה תשוב”

פרק ל' פסוק ח':

”ואתה תשוב ושמעת בקול ה'...”

פסוק י':

”כי תשוב אל ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך”

”תשוב” עולה תש”ח. רמז לשנת תשי”ח, הקמת מדינת ישראל.

* * * * *

”לשוב - בחודש אלול”

פרק ל' פסוק ט':

”כי ישוב ה' לשוב עליך לטוב כאשר שש על אבתיך”

”לשוב עליך” עולה 766 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים עולה 776

”שובו אלי ואשובה אליכם” עולה 776

(מאלכי גי, ז')

ועוד:

”כי תשוב אל ה' אלקיך”, סוף תובות, אותיות: י', ב', ל', ה', ד' עולה 67

אלול עולה 67

* * * * *

"לא נפלאות" - לא מכוסה

פרק ל' פסוק י"א :

"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאות הוא ממך ולא רחקה הוא"

רש"י: "לא מכוסה ממך"

רס"ג: "נעלמת ונסתרת"

- (1) "כי המצוה" עולה 176 ועוד 2 מילים עולה 178
לא מכוסה היא עולה 178
- (2) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאות הוא"
ראש תיבות, אותיות: כ', ה', ה', א', א', מ', ה', ל', נ', ה', עולה 162
לא מכוסה עולה 162
- (3) "המצוה הזאת אשר אנכי"
לא נסתרת עולה 1141
עולה 1141
- (4) "לא נפלאות הוא ממך"
עולה 704 ועוד 13 אותיות ועוד 4 מילים עולה 721
לא נעלמת ממך עולה 721
- (5) "אשר אנכי מצוך היום לא נפלאות הוא ממך ולא"
ראש תיבות, אותיות: א', א', מ', ה', ל', נ', ה', מ', ו', עולה 178
לא מכוסה היא עולה 178
- (6) "המצוה הזאת אשר"
באתב"ש:
ציהפץ צעתא תבג עולה 1241
לא נסתרת ממך עולה 1241
- (7) "היום לא נפלאות הוא ממך ולא"
באתב"ש:
צמפי כת טוכתא צפת ייל פכת
סוף תיבות, אותיות: י', ת', א', ת', ל', ת', עולה 1241
לא נסתרת ממך עולה 1241

(8) "הוא ממך ולא רחקה הוא"

באתב"ש:

צפת ייל פכת גסדץ צפת

עולה 1847 ועוד 16 אותיות ועוד 5 מילים עולה 1868

לא נעלמת ולא נסתרת ממך עולה 1868

רמב"ן: "על כל התורה כולה. והנכון כי על כל התורה יאמר כל המצוה אשר אנכי מצוך היום (לעיל ח', א'), אבל המצוה הזאת על התשובה הנזכרת"

(1) "המצוה הזאת אשר"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ה', ה'+ת', א'+ר', עולה 616

התורה עולה 616

(2) "רחקה הוא"

באתב"ש:

גסדץ צפת עולה 727

כל התורה כולה עולה 727

(3) "המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום"

באתב"ש:

ציהפץ צעתא תבג תטלם יהפל צמפי

ראש וסוף תיבות, אותיות:

צ'+ץ', צ'+א', ת'+ג', ת'+ס', י'+ל', צ'+י', עולה 1254

מצות התשובה עולה 1254

ראב"ע: "נסתרת, או דבר פלא שתלאה לעשות"

(1) "אשר אנכי מצוך היום לא"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ר', א'+י', מ'+ד', ה'+ס', ל'+א', עולה 348

לא דבר פלא עולה 348

(2) "רחקה" עולה 313 ועוד 4 אותיות עולה 317

דבר פלא עולה 317

* * * * *

קרוב אליך הדבר מאד

פרק ל' פסוק י"א:

"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא"
רמב"ו: "וטעם כי המצוה הזאת. על כל התורה כולה. והתכוון כי על כל התורה יאמר כל המצוה אשר אנכי מצוך היום. אבל המצוה הזאת על התשובה הנזכרת כי 'והשבות אל לבבך ושבת עד ה' אלקיך' מצוה שיצוה אתנו לעשות כן ונאמרה בלשון הבינוני לרמוז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן"

הכלי יקר גם כותב שמדובר כאן בב' דרכים:

כלי יקר: "הן על סתם מצוות התורה, והן על התשובה אשר הזכיר למעלה".

וממשיך הכתוב ואומר:

פרק ל' פסוק י"ב:

"לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה"
כדי לקיים המצווה אתה לא צריך לנביא (כמו משה רבנו) ולא לבת קול (מסכת עירובין נ"ה, א') ולא לאנשים המתעסקים בסודות ונפלאות היקום, או במי שמגביע דעתו או בגסי הרוח (מסכת עירובין נ"ה, א'). כי לא נשאר מהתורה בשמים (מסכת תמורה ט"ז, א'). כל התורה, התורה שבכתב והתורה שבעל פה, כבר נתון לך בארץ. והדבר לא מוסתר ולא מכוסה ממך ("לא נפלאתי").
"לא בשמים הוא" סוף תיבות, אותיות: ה', ב', ל', המילה 'הבל' (בכיוון הפוך). ומי שחושב ההפך זה הבל.

פרק ל' פסוק י"ג:

"ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה"
הים מקווה מים. והתורה נמשלה למים, וחכמת התורה עמוקה יותר מהים והתורה שבעל פה רחבה מהים (ראה מדרש תנחומא דף נ"ח, ג', שמביא פסוק באיוב על התורה שבעל פה. איוב י"א, ט': "ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים").
וכדי לקיים המצווה אתה לא צריך למומחה מופלג בתורה. אתה לא צריך למי שלמד כל התורה (הגיע לעבר הים, ולעמקה של תורה).
כי הדבר לא מוסתר ולא מכוסה ממך. ולא תלוי באחרים. וכבר מסורה בידך (משנה אבות א', ב': "משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים")

ומסכם הכתוב:

פרק ל' פסוק י"ד:

"כי קרוב אליך הדבר מאד בפיוך ובלבבך לעשתו"

אבו עזרא: "שכל המצוות עיקרם הלב ויש מהם זכר בפה לחיזוק הלב ויש מעשה כדי שיזכור בפה"

"כי קרוב אליך", על איזה קרבה מדובר כאן? האם רק על קרבת המרחב ("לא בשמים הוא", "ולא מעבר לים הוא")? או גם על קרבת הזמן?

ונראה לי להגיד שמדובר גם בקרבת הזמן וגם בקרבת המרחב.

ונסביר:

בקרבת הזמן –

בכל זמן ניתן ורצוי לחזור בתשובה (תפילת לימים נוראים: "כי לא תחפוץ במות המת כי אם

בשובו מדרכו וחיה, עד יום מותו תחכה לו". כל יום צריך לחזור בתשובה כי לא יודעים יום המוות).
בכל זמן מצווה ללמוד תורה ולקיים המצוות (יהושע א', ח': "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד
והגית בו יומם ולילה")

בקרב המרחב –
הלא כתוב "לא בשמים הוא", "ולא מעבר לים הוא". וזה לגבי לימוד תורה וחזרה
בתשובה.

ומעיד הכתוב, **"כי קרוב אליך הדבר מאד"**. מתי קרוב **"אליך"**?
אמרו חז"ל:

מסכת עירובין (נ"ה, א'): "אמר ר' יצחק, כתיב 'כי קרוב אליך הדבר מאד בפיד ובלבד
לעשותו'. אימתי קרוב אליך? בזמן שבפיד ובלבד לעשותו"
כאשר אתה שם הדברים האלה בפיד ובלבד לעשות אותם לשמה (וראה שפת אמת).

כתוב (בפסוק י"ד) 3 דברים: **"בפיד"**, **"ובלבד"**, **"לעשותו"**.
ונראה שהם כנגד 3 דברים (בפסוקים י"ב, י"ג) **"ויקחה לנו"**, **"וישמענו אתה"**, **"ונעשנה"**.

"בפיד" – כנגד **"ויקחה לנו"**.

לגבי מצוות התשובה, "קחו עמכם דברים", אתם תיקחו כל אחד לבדו.
לגבי מצוות לימוד התורה, "כי לקח טוב נתתי לכם". אתם כבר לקחתם אותה.
וכדי להתקרב לדבר נשאר לכם רק ללמוד הדברים, ולהוציא הדברים מפיד.
כאשר אתה לומד בקול (משלי ד', כ"ב: "כי חיים הם למוצאיהם", למי שמוציא אותם מפיו).
וכאשר אתה מתפלל או מתוודה, גם בקול (בראשית כ"ז, כ"ב: "והקל קול יעקב",
הושע י"ד, ג': "נשלמה פרים שפתינו") אז המצווה "קרוב אליך".

"ובלבד" – כנגד **"וישמענו אתה"**.

כאשר אתה שם אותם על 'לבבך' (והשבות אל לבבך, משלי ג' – "וכתבתם על לוח לבך") אז
המצווה "קרוב אליך".

"לעשותו" – כנגד **"ונעשנה"**.

כאשר אתה עושה הדברים לשמה (ולא לשם לימוד נושא, אלא לשם עשיית המצוות וטהרת
המידות) אז המצווה "קרוב אליך".

וכמה קרוב אליך הדבר? (קילומטר?, מטר?, סנטימטר?). והתשובה **"מאד"**.
ונראה להגיד שיש כאן רמז.

המילה **"מאד"** אותיות המילה **'אדם'**.

לרמוז שהדבר כל כך קרוב שהוא מובנה בתוך האדם, קרי ביכולתו **"לעשותו"** בלי עזרה
מאדם אחר.

והמילה **"מאד"** מהמובן **"מאדך"** ("בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך"). קרי המשאבים
שלושתך ("מאדך"), שכולל יצר הטוב (והתורה), יכולים להכריע את יצר הרע ולתת לפה
וללב לפעול למטרה של לימוד תורה לשמה, ולחזרה בתשובה שלימה.

לא רק שזה "לא בשמים", אלא שיש זמן שזה קרוב ביותר להעשות. וזה רמוז במילים
"לא בשמים הוא לאמר" ראש תיבות, אותיות: **ל', ב', ה', ל', עולה 67** למניין המילה
'אלול'.

אפשר להתחבר למצווה כל יום. אבל הזמן הכי נוח לזה, בחודש אלול. שאז הדבר
"קרוב אליך מאוד" ("אני לדודי ודודי לי").

ועוד רמזים לדבר:

(1) "קרוב"

באתב"ש:

דגפש עולה 387

בחודש אלול עולה 387

(2) "ובלבבך" עולה 62 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה 69

באלול עולה 69

(3) "בפיך ובלבבך" עולה 174 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים עולה 186

"אני לדודי ודודי לי" עולה 185 והכולל עולה 186

ועוד:

כתוב שעל כל מצווה בתורה נכרתו 48 בריתות (מדרש ילקוט שמעוני, כי תבא, כ"ו, ח').

"אליך הדבר מאד בפיך", ראש תיבות, אותיות: א', ה', מ', ב' עולה 48

"מאד בפיך ובלבבך", ראש תיבות, אותיות: מ', ב', ו' עולה 48

"קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך" לעשות הדבר שנכרת עליה 48 בריתות (קרי לעשות המצוות).

ועוד רמזים מהפסוקים:

(1) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

כ'+י', ה'+ה', ה'+ת', א'+ר', א'+י', מ'+ד', ה'+ס', ל'+א', נ'+ת', ה'+א',

עולה 1249

עולה 1249

מצות תשובה

(2) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה"

ראש תיבות, אותיות:

כ', ה', ה', א', א', מ', ה', ל', נ', ה', מ', ו', ר',

עולה 408

עולה 408

עולה 408

זאת

ויקרא ט"ז, ג': "בזאת יבא אהרן אל הקודש"

המילה 'זאת' (ראה הגר"א) רמז למילים צום (136), קול (136), ממון (136)

הכתובים בקדושת היום של ימים הנוראים מעל המילים 'ותשובה ותפלה

וצדקה'.

(3) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא"

עולה 1419 ועוד 8 מילים עולה 1427

תפלה תשובה צדקה עולה 1427

- (4) "לא נפלאת הוא ממך ולא"
סוף תיבות, אותיות: א', ת', א', ד', א', עולה 423
"בזאת יבא" עולה 423
- (5) "קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ק'+ב', א'+ד', ה'+ר', מ'+ד', ב'+ד', ו'+ד' עולה 420
זה צום קול ממון עולה 420
- (6) "כי קרוב אליך" עולה 399 ועוד 10 אותיות עולה 409
צום ממון קול עולה 408
- (7) "המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום"
באתבש:
ציהפץ צעתא תבג תטלם יהפל צמפי
ראש וסוף תיבות, אותיות:
צ'+ץ', צ'+א', ת'+ג', ת'+ס', י'+ל', צ'+י', עולה 1254
מצות התשובה עולה 1254
- (8) "הזאת אשר אנכי"
באתב"ש:
צעתא תבג תטלם עולה 1445
ותפלה ותשובה וצדקה עולה 1445
- (9) "כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא"
באתב"ש:
לם ציהפץ צעתא תבג תטלם יהפל צמפי כת טוכתא צפת ייל פכת
סוף תיבות, אותיות:
ס', צ', א', ג', ס', ל', י', ת', א', ת', ל', ת', עולה 1445
ותפלה ותשובה וצדקה עולה 1445

* * * * *

"כי המצוה הזאת"

כתוב:

פרק ל' פסק י"א:

"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא"
 "המצוה הזאת" – מדובר כאן במצוות לימוד התורה (אור החיים, רמב"ן- "על כל התורה כולה"),

ורמזים:

(1) "המצוה הזאת אשר"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ה', ה'+ת', א'+ר' עולה 616
 התורה עולה 616

(2) "הזאת אשר אנכי מצוך" עולה 1151 ועוד 4 מילים עולה 1155
 תרי"ג מצוות עולה 1155

(3) "היום לא נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא"

עולה 1127 ועוד 27 אותיות עולה 1154
 תרי"ג המצות עולה 1154

(4) "המצוה הזאת אשר אנכי מצוך"

באתב"ש:

ציהפץ צעתא תבג תטלם יהפל

ראש וסוף תיבות, אותיות:

צ'+ץ', צ'+א', ת'+ג', ת'+ס', י'+ל' עולה 1154
 תרי"ג המצות עולה 1154

(5) "ממך ולא רחקה"

באתב"ש:

ייל פכת גסדץ

ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ל', פ'+ת', ג'+ץ' עולה 613
 תרי"ג עולה 613

וגם מדובר כאן במצות התשובה (ספורנו, כלי יקר, רמב"ן), ורמז :

1) "המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום"

באתב"ש :

ציהפץ צעתא תבג תטלם יהפל צמפי

ראש וסוף תיבות, אותיות :

צ' + צ', צ' + א', ת' + ג', ת' + ס', י' + ל', צ' + י' עולה 1254

מצות התשובה עולה 1254

2) "אשר אנכי מצוך" עולה 738

"כי תשוב" עולה 738

דברים ל', י' : "כי תשוב אל ה' א-ל-ה-יך בכל לבבך ובכל נפשך"

וכתוב :

פרק ל' פסקים י"ב-י"ג :

"לא בשמים הוא... ולא מעבר לים הוא"

יש לשון "נפלאות" ולשון "רחקה", ובמקביל לשון "לא בשמים", ולשון "ולא מעבר לים". לפי חז"ל המילה "נפלאות" מתייחסת למילים "לא בשמים", והמילה "רחוקה" מתייחסת למילים "מעבר לים".

ובגלל שפירוש המילה "נפלאות" היא "מכוסה (רש"י) או נסתרת (אבן עזרא), נראה שבאותו מידה ניתן להגיד שהמילים "מעבר לים" שייכות למילה "נפלאות", והמילים "לא בשמים" שייכות למילה "רחוקה". כי גם 'בשמים' וגם 'מעבר לים', שניהם רחוקים מאיתנו. וגם דבר הנמצא שמה מכוסה מאיתנו.

אלא נצטרך להבין פירוש המילה "נפלאות" שבדובר על התורה ולפי שמובא במדרש : נצבים רבה (ח', ב') : "לא נתתי אותה לכם אלא לטובתכם. שמלאכי השרת נתאוו לה ונעלמה מהן שנאמר (איוב כ"ח) 'ונעלמה מעיני כל חי', אלו החיות, 'ומעוף השמים נסתרה', אלו המלאכים... א"ל בני, ממלאכי השרת היא נפלאות אבל מכם אינה נפלאות"

המדרש מאיר עינינו שהתורה מכוסה לא בגלל שהיא במקום שאי אפשר, או קשה, להגיע אליה (כי אז אין הבדל בין 'בשמים' לבין 'מעבר לים'), אלא היא "נפלאות" (מכוסה) בשמים כי היא מכוסה מהמלאכים שבשמים. ובאותו מידה מצות התשובה גם מכוסה מהם כי לא שייך להם תשובה (אין להם יצר הרע). התורה לא נתגלתה בשמים למלאכים, רק לבני אדם בארץ.

ונשאלת השאלה :

למה היינו חושבים שהתורה, או התשובה, נמצא בשמים? או מעבר לים? למה דווקא במקומות האלו? (הלא התורה כבר ניתנה לנו ומשה רבנו כבר הודיע לנו מצות התשובה)

ונראה שהדברים הללו חלק מתוכחה המכוון כנגד יצר הרע שמנסה להתעות אותנו ולהגיד שהדברים האלו (קיום התורה, ומצות התשובה) מעבר ליכולתנו ("בשמים" או "מעבר לים") ולא בהישג יד (להכניס אותנו לייאוש מראש). ונראה להגיד :

בקשר לתורה :

בגלל חטא העגל, משה רבנו שבר את הלוחות הראשונות, והאותיות פרחו מעל הלוחות, וחזרו לשמים. ולמרות שהם חזרו על הלוחות השניות, אולי בכול זאת יחשבו שנשאר מהתורה בשמים (כי הלוחות הראשונות נעשו מה' וכללו את כל התורה והלוחות השניות נעשו בידי אדם).

וגם "היום" בני ישראל עומדים לעבור את הירדן, המכונה "ים" (כלי יקר, אולי בגלל שנשפך לים המלח) ואולי יחשבו שנשאר מן התורה "מעבר לים" - בסיני, במקום שקיבלה.

אלא, הדברים אינם כך ("לא נפלאה הוא ממך"). הם מגולים וקרובים אליך, ולפי: "בפיך ובלבבך לעשותו". כי כל מה שצריך כדי ללמוד התורה ולקיים המצוות זה: "בפיך" – להוציא לימודך בפיך, בקול

(ולפי: נצבים רבה ח', ד' - "חיים הם למוצאיהם", למי שמוציאן מפיו)

"בלבבך" – ואז ייכנס לתוך לבבך

"לעשותו" – ותזכה לקיים ולעשות מצוותיו

כי גם התורה שבכתב וגם התורה שבעל פה "לא נפלאה" "ולא רחקה" ממך. ורמז:

(1) "אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ר', א'+י', מ'+ד', ה'+ס', ל'+א', נ'+ת' עולה 798

תורה בעל פה עולה 798

(2) "נפלאה הוא ממך ולא רחקה הוא" עולה 1035

תורה בכתב עולה 1035

ואם נעשה את דברי תורה קרובים אלינו (לא נפלאה ולא רחקה) נזכה לנאמר: נצבים רבה (ח', ז'): "אמר להן הקב"ה, בני, אם יהיו דברי תורה קרובים לכם אני קורא אתכם קרובים, שכן כתוב (תהילים קמ"ח) 'לבני ישראל עם קרובו הללויה'"

ובקשר למצוות תשובה:

דווקא לא בשמים היא, שלא צריך שרותיו של מי שיכול לתקשר בין ארץ לשמים – לא נביא, ולא כהן גדול, וגם לא במי שצופה באיסטרולוגין (ולפי" נצבים רבה ח', ו- "שמואל אמר אין התורה מצויה באיסטרולוגין שאומנותן בשמים") כדי לדעת את מעשה התשובה או תוצאותיה.

ולא צריך שרותיו של מי שנמצא "מעבר לים". המילה "ים" מקרין על התורה כולה ("רחבה מני ארץ ועמוקה מני ים"). לא צריך חכם מופלג שכבר למד כל התורה כולה (שהוא כבר מעבר לים) כדי לדעת את מעשה התשובה או תוצאותיה אלא, הדברים אינם כך ("לא רחקה הוא"). הם מגולים וקרובים אליך,

ולפי: "בפיך ובלבבך לעשותו". כי כל מה שצריך כדי לחזור בתשובה זה:

"בפיך" – בוידוי על ידי הפה (תפלה)

"בלבבך" – בחרטה בלב (תשובה)

"לעשותו" – בשינוי מעשה (צדקה, ומעשה טוב, ולא לחזור על עוונות העבר. ולפי, אבות ד', י"א- "העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד...תשובה ומעשים טובים כתריס בפני הפורענות")

ועוד:

במישור הרעיוני נראה להגיד שמדובר כאן גם 'בתקופת התשובה', התקופה שבין ראש

חודש אלול לבין הושענא רבה (הכולל חודש אלול, יום הדין, עשרת ימי תשובה, יום הכפורים, עד הושענא רבה). כי למרות שאפשר לחזור בתשובה כל יום (וגם צריך):
"לא בשמים הוא" – הזמן הטוב ונוח ביותר והקל לחזור בתשובה זה בהיותו קרוב,
 בזמן **"אני לדודי ודודי לי"** (שיר השירים ו', ג').

"לא מעבר לים הוא" – יש **'ים' 50** ימים בתקופת התשובה מיום א' אלול עד (וכולל) הושענא רבה (29 ימים של אלול, ו21 יום של תשרי). ומדגיש ברמז כאן, שהזמן הטוב ביותר לתשובה זה **'לא מעבר לים'**, לא מחוץ לימים אלו. כי הם ימי התשובה **"ואם לא עכשיו אמתי"**? והם הימים הנוחים ביותר שתתקבל התשובה ושתזכה בדיון.

ורמזים:

(1) **"כי המצוה"** עולה 176 ועוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה **185**
'אני לדודי ודודי לי' עולה **185**
 ולפי: ישעיהו נ"ה, ו'- **"קראוהו בראותו קרוב"**, בחודש אלול.

(2) **"מצוך"**
 באתב"ש:
יהפל עולה **125**
יום הדין עולה **125**

(3) **"לא נפלאות הוא ממך"**
 ראש תיבות, אותיות: **ל', נ', ה', מ'** עולה **125**
יום הדין עולה **125**

(4) **"מצוך היום לא נפלאות"**
 ראש תיבות, אותיות: **מ', ה', ל', נ'** עולה **125**
יום הדין עולה **125**

(5) **"נפלאות הוא ממך ולא"** עולה 710 ועוד 14 אותיות עולה **724**
ירח האתנים עולה **724**

(6) **"הזאת אשר אנכי מצוך היום לא"**
 ראש וסוף תיבות, אותיות:
ה'+ת', א'+ר', א'+י', מ'+ך', ה'+ס', ל'+א' עולה **753**
בין כסה לעשור עולה **753**
 מתי לא נפלאות ולא רחקה- בין כסה לעשור.

(7) **"כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא"**
 עולה 1419 ועוד 28 אותיות ועוד 8 מילים עולה **1455**
ותשובה ותפילה וצדקה עולה **1455**
 לא מופלאות ולא רחקה, רק דורש תשובה ותפלה וצדקה כדי לקיימה.

(8) "נפלאות הוא ממך ולא"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

נ'+ת', ה'+א', מ'+ד', ו'+א' עולה 523

סליחה וכפרה ומחילה עולה 523

לא נפלאות ולא רחקה, מקיימה יקבלו סליחה וכפרה ומחילה.

* * * * *

לא רחוק בשמים

פרק ל' פסוק י"ב :

"לא בשמים היא לאמר"

"לא בשמים היא לאמר", ראש תיבות, אותיות: ל', ב', ה', ל', עולה 67

עולה 67

אלול

* * * * *

”ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה”

פרק ל' פסוק י"ג:

”ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה”
מדובר כאן בב' דברים, התורה בכלל ומצות התשובה בפרט, כמו שמובא בדברי
בפרשנים:

בלי יקר: ”הן על סתם מצוות התורה, והן על התשובה אשר הזכיר למעלה”
רמב"ן: ”וטעם כי המצוה הזאת. על כל התורה כולה. והתכוון כי על כל התורה יאמר כל
המצוה אשר אנכי מצוך היום. אבל המצוה הזאת על התשובה הנזכרת כי 'והשבות אל
לבבך ושבתי עד ה' אלקיך' מצוה שיצוה אתנו לעשות כן ונאמרה בלשון הבינוני לרמוז
בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן”

ורמזים:

”ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'+א', מ'+ר', ל'+ס', ה'+א', ל'+ר', מ'+י', י'+ר', ל'+ו', א'+ל',
ע'+ר', ה'+ס', ו'+ה', ל'+ו', ו'+ו' עולה 1254
מצות התשובה עולה 1254

”מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

מ'+י', י'+ר', ל'+ו', א'+ל', ע'+ר', ה'+ס', ו'+ה', ל'+ו', ו'+ו', א'+ה', ו'+ה'

עולה 718

עולה 718

התשובה

”לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה”

סוף תיבות, אותיות:

ר', י', ר', ו', ל', ר', ס', ה', ו', ה', ה' עולה 713
תשובה עולה 713

”לנו אל עבר הים ויקחה לנו”

באתב"ש:

כטף תך זשג צמי פמדסץ כטף

ראש תיבות, אותיות: כ', ת', ז', צ', פ', כ' עולה 617

עולה 617

הדברות

”ויקחה לנו וישמענו”

באתב"ש:

פמדסץ כטף פמביזטף עולה 611

עולה 611

תורה

* * * * *

”כי קרוב אליך”

פרק ל' פסוק י"ד :
”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו”
בפסוק יש 32 אותיות רמז למילה לב.

(1) ”כי קרוב אליך”, סוף תיבות, אותיות: י', ב, ד' עולה 32
לב עולה 32

(2) ”כי קרוב אליך הדבר” עולה 610 ועוד 4 מילים עולה 614
ברית עולה 614

בימים של חודש אלול קל לחזור בתשובה, ולכתוב הדברים על הלב, ולחזור בברית עם ה'.

ועוד:
”כי קרוב אליך” עולה 399
נשמה עולה 395 ועוד 4 אותיות עולה 399
הדבר נמצאה בתוכך, בנשמה שלך לעשותו.

* * * * *

”כי קרוב אליך”

פרק ל' פסוק י"ד:
”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו”

תמיד קוראים פרשת נצבים קרוב לראש השנה.
ואולי יש כאן רמז למתכונת התשובה.

”קרוב אליך” – קרוב אליך
”הדבר” – שמירת המצוות והתשובה
”מאד” – הם ביכולת ובתוך האדם (“מאד”, עולה למנין המילה 'אדם'), כיצד?
בפיך – תפלה
בלבבך – תשובה
לעשותו – צדקה, מעשה טוב

ולפי מדרש רבה פרשת לך לך ובסדר קדושת היום בראש השנה:
”ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה”

* * * * *

”בפיך ובלבבך לעשותו”

פרק ל' פסוק י"ד:

”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו”

הרמב"ן וגם הספורנו מסבירים (מפסוק א' עד פסוק י"ד) שמדובר בנושא התשובה. בפסוק יש שלושה דברים: בפיך, בלבבך, לעשותו. ולפי פרוש חז"ל, ”בפיך”, זה וידוי, ”בלבבך”, זה חרטה (תשובה), ”לעשותו” זה קיום המצות שבתורה.

ואולי ניתן להגיד שיש כאן רמז למתכונת התשובה (המבוססת על 3 דברים):
”ותשובה, ותפילה, וצדקה מעבירין את רוע הגזירה”.
”בפיך” – זה תפילה, ודוי
”בלבבך” – זה תשובה, חרטה בלב ועזיבת החטא
”לעשותו” – זה צדקה, קרי עשייה של מעשה טוב, ועשית המצות.

אולי יש כאן רמז שהזמן לעסוק בדברים האלו (אם לא עשית עד עכשיו) זה בחודש אלול ובימים הנוראים.

(1) ”כי קרוב אלוד” עולה 399
זה בחודש אלול עולה 399

(2) ”קרוב”
באתב"ש:
דגפש עולה 387
בחודש אלול עולה 387

(3) ”קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו”
ראש תיבות, אותיות: ק', א', ה', מ', ב', ו', ל' עולה 184
”אלול”, נוטריקון:
”אני לדודי ודודי לי” עולה 185

(4) ”אליך הדבר”
באתב"ש:
תכמל צקשג, עולה 983 ועוד 2 מילים עולה 985
”לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא” עולה 985

(5) ”הדבר מאד”
אותיות: ה', ד', ב', ר', מ', א', ד', אותיות המילה 'מדבר' ועוד אותיות ה', א', ד' העולה 10.
אולי רמז ש 10 הדברים שקבלנו ב 'מדבר' סיני, קרי התורה, קרובה אלינו מאד.

6) "כי קרוב אליך" עולה 399 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה **412**
ימים הנוראים
עולה **412**

7) "כי קרוב אליך" עולה 399 ועוד 10 אותיות עולה **409**
בימים נוראים
עולה **409**

* * * * *

התשובה

פרק ל' פסוקים י"א-י"ד:

"כי המצוה הזאת לא נפלתה הוא ממך ולא רחוקה הוא...."

מדובר כאן בנושא התשובה (וגם במצוות התורה).

(1) יש כאן 51 מילים (מפסוק י"א עד פסוק י"ד).

בסדר התשובה מבקשים סליחה, מחילה, כפרה בלשון בקשה – לשון 'נא'.

'נא' עולה 51.

כמו שאנו אומרים - סלח נא ..., מחל נא..., כפר נא....

(2) יש כאן 192 אותיות (מפסוק י"א עד פסוק י"ד).

המילה 'בקץ' עולה 192.

אולי רמז שקץ הגלות, קרי הגאולה, יגיע מתוך תשובה (ראה מדרש רבה)

* * * * *

”כי קרוב אליך”

פרק ל' פסוק י"ד:

”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו”

כתב:

כלי יקר: ”הנה מקום אתי לפרש פרשה זו בשני דרכים הן על סתם מצות התורה, הן על התדובה אשר הזכיר להילה”

ורמזים על התורה:

”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך”

ראש תיבות, אותיות: כ', ק', א', ה', מ', ב', ו' עולה 174

תורה באתב"ש: אפגץ עולה 174

וגם:

”אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך”

סוף תיבות, אותיות: ד', ר', ד', ד', עולה 264

התורה באתב"ש: צאפגץ עולה 264

וגם:

”כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו”

באתב"ש:

לם דגפש תכמל צקשג יתק שומל פשכששל כזבאף

סוף תיבות, אותיות: ס', ש', ל', ג', ק', ל', ל', עולה 613 למנין תרי"ג.

ורמזים על התשובה:

”כי קרוב אליך הדבר מאד”

באתב"ש:

לם דגפש תכמל צקשג יתק

סוף תיבות, אותיות: ס', ש', ל', ג', ק' עולה 473

תשובה באתב"ש: אבפשץ עולה 473

היכולת לעשות תשובה נמצאת בתוכך:

”ובלבבך” עולה 62 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה 69

וקרוב ”אליך הדבר מאד”:

עולה 69 **באלול**

* * * * *

”נתתי לפניך”

פרק ל' פסוק י"ט:
”העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך”

הבחירה נתונה לאדם.
ואומר לנו הפסוק ”ובחרת בחיים”.
”ובחרת” עולה 616 למנין המילה 'התורה'.

ועוד:
רמז מצירוף המילים ”לפניך הברכה”:
”לפניך הברכה” באתב”ש: טאאם צשגלץ עולה 618 למנין 'הדברות' (כולל המילה).
שהברכה תבוא כאשר שומרים תרי”ג המצוות, קרי את התורה.

* * * * *

יקוו המימם פרשת וילך

פרשת וילך

'אין שלטון ביום המות'

פרק ל"א פסק א':

"וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל"

לפי חז"ל (רמב"ן, חזקוני) "אחרי שהשלים כל דבריו אז הלכו כל הנצבים לפניו.. איש לאהליו" .. ועכשיו משה רבנו הלך למחנה ישראל להיפרד מהם.

ומסביר:

חזקוני: "ולמה הוצרך ללכת אחריהם, היה לו לכנסם בחצוצרות שעשה משה. אלא אמר רבי יהושע משום רבי לוי דסכנין חצוצרות שעשה משה במדבר כיון שנטה משה למות גנוז הקב"ה שלא יהא משה תוקע בהן והם באין אצלו לקיים מה שנאמר ואין שלטון ביום המות (קהלת ח', ח")"

"משה וידבר את" עולה 968 ועוד 3 מילים עולה **971**

"ואין שלטון ביום המות" עולה **971**

* * * * *

120 שנה אנכי היום

פרק ל"א פסוק ב':
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם..."
רש"י: "... (ר"ה י"א) היום מלאו ימי ושנותי, ביום זה נולדתי וביום זה אמות..."

120 שנה אנכי היום עולה 617
השבעה לאדר עולה 617

אולי רמז ליום פטירתו של משה רבנו ז"ל .

* * * * *

לא ירפד- בזמן כיבוש הארץ

פרק ל"א פסוק ו':
"לא ירפד ולא יעזבד"
יש כאן 14 אותיות.
אולי רמז שההבטחה "לא ירפד ולא יעזבד" לפחות עד אחרי כיבוש וחלוקה.
ואם ישמרו מצוותיו לעולם.

* * * * *

"חזקו ואמצו"

פרק ל"א פסוק ו':

"חזקו ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם"

"חזקו ואמצו" עולה 264 למנין המילה 'התורה' (בראב"ש : צאפגן).

לרמוז:

כאשר תקיים "חזקו ואמצו", כלומר שתקיימו ותלמדו את התורה, אז אין לפחד מהאויבים, כי ה' "לא ירפך ולא יעזבך".

* * * * *

”הוא יהיה עמד” – חודש אלול

פרק ל”א פסק ח’:

”וה’ הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמד לא ירפך ולא יעזבך”

”הוא ההלך לפניך הוא יהיה עמד”

סוף תיבות, אותיות: א’, ד’, ד’, א’, ה’, ד’ עולה 67

אלול עולה 67

”קראוהו בהיותו קרוב”, בחודש אלול ”אני לדודי ודודי לי”.

* * * * *

משה רבנו כותב 13 ספרי תורה

פרק ל"א פסוק ט':

"ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל"

זקנים מבעלי התוספות:

"באותו יום של שבעה באדר קודם פטירתו, משה רבינו כתב י"ג ספרי תורה לשנים עשר שבטים. וקרא לכל שבט ושבט והוכיחן והזהירן על התורה ועל המצות, אנשים בפני עצמן, ונשים בפני עצמן. ואמר עליהם הזהרו כלכם בספר התורה הזה שאני נותן לכם לשמור ולעשות. וספר תורה אחד לקח והניח לצד ארון הברית...ויש אומרים שירד גבריא'ל ונטל את התורה מידו של משה והעלה אותה לבית דין הגדול שבשמים הרי להודיע צדקתו של משה בפמליא של מעלה..ולא עוד אלא צדיקים שבמרום קורין בו בשני ובחמישי ובשבתות ובראשי חדשים וימים טובים..."

במילים המתארים למי נתן את ספר התורה ("אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה' ואל כל זקני ישראל") יש **13** תיבות.
אולי רמז ל**13** ספרי תורה שכתב ונתן ל**12** שבטים ואחד בארון (או בשמים).

* * * * *

”באזניהם”

פרק ל"א פסוק י"א:
”בבוא כל ישראל לראות את פני ה' א-ל-ה-י-ך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם”

ונשאלת השאלה:
למה כתוב ”באזניהם”?
הלוא כתוב ”תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל”
וכולם שומעים רק דרך אזניהם.
אלא נגיד לפי:
כלי יקר:

”מכאן למדו רבותינו פרק אלו נאמרין במוצאי יום טוב ראשון של חג עושין למלך בימה של עץ בעזרה וקורא מתחילת אלה הדברים כו'. מהיכן למדו לומר כן שמתחיל מאלה הדברים כי יותר היה נכון לומר שיאמר מן הואיל משה באר את התורה הזאת אלא שלמדו זה ממשה שנאמר נגד כל ישראל כי כל פסוק אלה הדברים היה מתנגד לכל ישראל כי היה מזכיר ברמז כל המקומות שהכעיסו בהם הקב"ה מפני כבודן של ישראל והדבר האמור ברמז דומה כאילו היה מלחש באזניו שאין השומעים מבינים שום דבר כי אם מי שמרגיש בעצמו שחטא בדבר ההוא היה מבין הרמז ההיא ועל זה אמר שיקרא את התורה הזאת שהיא כנגד כל ישראל ובאזניהם...”

לפי פירוש הכלי יקר מדובר כאן בעניין של רמז. שיכנסו הדברים ברמז לאזנו של מי שצריך. ורק מי שצריך ילקוט הרמז ויבין, וככה לא תהיה בושה בין האנשים.
ורמז:

”נגד כל ישראל באזניהם”

ראש תיבות, אותיות: נ', כ', י', ב' עולה 82 ועוד 4 אותיות עולה 86
רמז באתב"ש: גיע עולה 83 ועוד 3 אותיות עולה 86

וגם:

”א-ל-ה-י-ך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם”
באתב"ש:

ת-כ-צ-מ-ל שידפי תבג משסג אדגת תא צאפגץ צעתא טרק לך מבגתך שתעטמצי
סוף תיבות, אותיות:
ל', י', ג', ג', ת', א', א', א', ק', ד', ד', י' עולה 688
תוכחה ברמז עולה 688

וגם:

”התורה הזאת נגד כל ישראל”
באתב"ש:

צאפגץ צעתא טרק לך מבגתך
ראש וסוף תיבות, אותיות:

צ'+א', צ'+א', ט'+ק', ל'+ד', מ'+ד' עולה 490
אמר ברמז עולה 490

וכאשר הדברים יכנסו ללב, יחזרו בתשובה ויעשו מעשים טובים וזה יהיה להם כתריס

בפני הפורענות, ולפי :

אבות פרק ד' משנה י"א :

"רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת, קונה לו פרקליט אחד.

והעובר עבירה אחת, קונה לו קטיגור אחד.

תשובה ומעשים טובים כתריס בפני הפורענות"

ורמז :

"נגד כל ישראל באזניהם"

ראש תיבות, אותיות: נ', כ', י', ב' עולה 82

כתריס באתב"ש : לאגמח עולה 82

* * * * *

”איש נכרי” – המלך אגריפס

במצוות הקהל כתוב:

פרק ל”א פסוקים י”א-י”ב:

”בבוא כל ישראל לראות את פני ה’ א-ל-ה-יך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם. הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך”

בהקהל, המלך קורא לפני העם. ולפי (משנה סוטה ז’, ח’):

”פרשת המלך כיצד? מוצאי יום טוב הראשון של חג, בשמיני, במוצאי שביעית, עושין לו בימה של עץ בעזרה, והוא יושב עליה. שנאמר, מְקַץ שָׁבַע שָׁנִים בְּמַעַד. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנה לראש הכנסת, וראש הכנסת נותנה לסגן, והסגן נותנה לכהן גדול, וכהן גדול נותנה למלך, והמלך עומד ומקבל, וקורא יושב”

וכתוב לגבי המלך:

דברים פרק י”ז פסק ט”ו:

”לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא”

אגריפס המלך עמד וקבל, וקרא עומד, ושבוהו חכמים. וכשהגיע ל’לא תוכל לתת עליך איש נכרי” (דברים י”ז, ט”ו) זלגו עיניו דמעות. אמרו לו: אל תתיירא אגריפס, אחינו אתה, אחינו אתה, אחינו אתה”

ורמזים:

(1) ”איש נכרי” ראש וסוף תיבות, אותיות: א’+ש’, נ+י’ עולה 361
’אגריפס’ עולה 354 ועוד 6 אותיות ועוד המילה עולה 361

(2) ”תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא”
ראש תיבות, אותיות:
ת’, ע’, מ’, ל’, ת’, ל’, ע’, א’, נ’, א’, ל’, א’, ה’ עולה 1128
’אגריפס המלך עמד וקבל וקרא עומד’ עולה 1128

(3) ”לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא”
סוף תיבות, אותיות: א’, ל’, ת’, ד’, ש’, י’, ר’, א’ עולה 962
’אחינו אתה אחינו אתה’ עולה 962

(4) ”בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך”
באתב”ש:
שף ידגש תסמל אבמי זכמל יכל כת אפלך כאא זכמל תמב טלגם תבג כת תסמל
סוף תיבות, אותיות:
ף’, ש’, ל’, י’, ל’, ל’, ת’, ד’, א’, ל’, ב’, ס’, ג’, ת’, ל’ עולה 1406
’אל תתיירא אגריפס’ עולה 1406

(5) "תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא"

באתב"ש :

אבמי זכמל יכל כת אפלך כאא זכמל תמב טלגם תבג כת תסמל צפת

סוף תיבות, אותיות :

י', ל', ל', ת', ד', א', ל', ב', ס', ג', ת', ל', ת' עולה 1396

אל תתירא אגריפס עולה 1396

* * * * *

”ויכתב משה את התורה”

פרק ל”א פסוק ט’:

**”ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה’
ואל כל זקני ישראל”**

דעת זקנים מבעלי התוספות (על פרק ל”א פסוק כ”ו, על המילים “לקח את ספר התורה”):
”מדרש באותו יום של שבעה באדר קודם פטירת משה רבינו כתב י”ג ספרי תורה לשנים
עשר שבטים וקרא לכל שבט ושבט והוכיחן והזהירן על התורה ועל המצוות אנשים בפני
עצמן ונשים בפני עצמן ואמר להם הזהרו כלכם בספר התורה הזה שאני נותן לכם
לשמור ולעשות וספר תורה אחד לקח והניחו לצד ארון הברית שנא’ לקוח את ספר
התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה’. וי”א שירד גבריא אל ונטל את התורה מידו
של משה והעלה אותה לב”ד הגדול שבשמים הרי להודיע צדקתו של משה בפמליא של
מעלה שנא’ צדקת ה’ עשה וגו’ ולא עוד אלא שצדיקים שבמרום קורין בו בשני ובחמישי
ובשבתות ובראשי חדשים וימים טובים בפ”ק דב”ב פליגי ר’ מאיר ור’ יהודה חד אמר
שהספר תורה היה מונח בארון וחד אמר מצדו וכו’ כדאיתא התם”

וילך רבה (ט”ו, ט”ז): ”א”ר ינאי כתב י”ג תורות. י”ב ליי”ב שבטים ואחת הניח בארון”

ורמזים:

(1) **”אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה’ ואל כל זקני ישראל”**
אחרי שכתוב המילה ”ויתנה” יש 13 מילים הכולל המילים ”הכהנים בני לוי”
(שבט לוי) ”וכל זקני ישראל” (יתר השבטים), סה”כ 13 שבטים.
אולי רמז שנתן י”ג ספרי תורה להם. וכנראה הספר של שבט לוי זה הספר ששם
בארון.

(2) **”הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה’ ואל כל זקני”**
סוף תיבות, אותיות:
ס’, י’, י’, ס’, ת’, ו’, ת’, ה’, ל’, ל’, י’ עולה 1025
”י”ג תורות” עולה 1025

(3) **”הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית ה’ ואל כל זקני
ישראל”**
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ה’+ת’, ו’+ה’, א’+ל’, ה’+ס’, ב’+י’, ל’+י’, ה’+ס’, א’+ת’, א’+ו’,
ב’+ת’, י’+ה’, ו’+ל’, כ’+ל’, ז’+י’, י’+ל’ עולה 1601
שלוש עשרה ספרים עולה 1601

(4) **”ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה”**
באתב”ש:

פמלאש יבץ תא צאפגץ צעתא פמאטץ עולה 1999
”משה רבנו כתב י”ג ספרי תורה” עולה 1999

"מצד ארון ברית ה' א-ל-ה-י-כ-ם"

באתב"ש:

יהק תגפט שגמא מ-ץ תכצמלי

עולה 1841 ועוד 21 אותיות ועוד 5 מילים עולה 1867

באותו יום כתב י"ג ספרי תורה עולה 1867

* * * * *

”הקהל”

משה רבנו אמר ליהושע:

פרק ל”א פסוקים י”א-י”ב:

”בבוא כל ישראל לראות את פני ה’ א-ל-ה-יך במקום אשר יבחר תקרא את התורה

הזאת נגד כל ישראל באזניהם.

הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו

ויראו את ה’ א-ל-ה-יכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת”

במישור הרעיוני:

בהקהל, הקרוא רואה את הכתב מתוך ספר התורה שכתב משה רבנו, והוא מוציא את

המילים מפיו בקול (קורא מתוך הספר), ובני ישראל שומעים באוזניהם (מפי המקריא).

ונראה להגיד שיש כאן מסר מוסרי בשלושת התנאים של הקהל:

ר’ – ראייה

(של הכתב מתוך הספר ולא בעל פה)

ק’ – קריאה

(הוצאת המילים בקול דרך פה של הקורא, ”חיים הם למוצאיהם” למי שמוציא את דברי התורה בפיו)

ש’ – שמיעה

(האזנה של השומע מפי הקורא ולא מצד שלישי)

וזה אותיות המילה ‘שקר’ (בכיוון הפוך).

אין אמת אלה אחד, הקב”ה. וכל דבר חוצה לו זה שקר.

אין אמת אלה תורה (”ראש דברך אמת”), וכל דבר לא מהתורה שקר.

וכדי לבטל השפעת ‘שקר’ של העולם הזה, דורש השתתפות של חוש הראייה, הדיבור,

והשמיעה.

והמסר שנלמד מזה: כאשר האדם נותן לדברי תורה להיכנס לראשו דרך רוב חושי

המוח יש סיכוי יותר טוב שייקלטו וישפיעו עליו.

* * * * *

”ליראה את ה'...כל הימים”

פרק ל"א פסק י"ג:
”ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' א-ל-ה-יכם כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה”

”ליראה את ה' א-ל-ה-יכם כל הימים”
ראש תיבות, אותיות: ל', א', י', א', כ', ה' עולה 67
אלול עולה 67
כל הימים ובמיוחד בימי אלול, ימי התשובה.

* * * * *

כל הימים

פרק ל"א פסוק י"ג:

"כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה"

"הימים אשר אתם חיים על האדמה" עולה 1270

"שמה לרשתה" עולה 1280

אולי הביטוי הראשון רמז ל 1270 שנה שבני ישראל חיו בארץ ישראל אחרי שנכנסו וירשו את ארץ ישראל. והביטוי השני רמז ל 1280 שנה שבני ישראל היו בארץ ישראל מתקופת יעקב אבינו עד חורבן בית שני, כיצד? המושג 'בני ישראל' קיבל משמעות אחרי שנולד בנימין ובני יעקב מנו 12 בנים. אחרי שנולד יוסף יעקב אבינו עבד עוד 6 שנים עבור לבן כדי לעשות לעצמו. בתום 6 שנים (סה"כ 20 שנה בבית לבן) יעקב ברח לכיוון ארץ כנען. הוא עשה שנה וחצי בסוכות (גמרא, רש"י) ואז נכנס לארץ כנען והגיע לשכם (רמב"ן). משם הוא המשיך לחברון ובדרך נולד בנימין בדרך אפרת. סה"כ בערך שבע וחצי שנים עברו מאז נולד יוסף. יוסף נמכר לעבד והורד למצרים כאשר הוא היה בן 17. לפי זה יוצא שתשע וחצי שנים בני יעקב חיו בארץ כנען כיחידה של 12 בנים ביחד (קרי כבני ישראל). אם נחשב מקצת שנה ככולה אפשר להגיד שסה"כ 10 שנים היו בני ישראל 'שמה' בארץ כנען כיחידה של 12 שבטים לפני גלות מצרים. אחרי שבני ישראל יצאו ממצרים ואחרי שהיו במדבר 40 שנה הם נכנסו וירשו את ארץ ישראל וחיו בתוכה 440 שנה עד בניית בית ראשון, 410 שנים של בית ראשון, ו420 שנה של בית שני, סה"כ 1270 שנה של **"הימים אשר אתם חיים על האדמה"**, במובן שאין **"חיים"** מלאים אלא רק אחרי ירושה (שאתם "על האדמה") שאז ניתן לקיים כל התורה כולה. וזה 1270 שנה של **'לרשתה'**. בתקופה של יעקב אבינו (לפני ירושה - תקופת 'שמה') 10 שנים. בתקופה אחרי שנכנסו וירשו את ארץ ישראל (אחרי ירושה - תקופת 'לרשתה') 1270 שנה. סה"כ משך הזמן שבני ישראל היו בארץ ישראל (עד חרבן בית שני), $1280 = 1270 + 10$ שנה ('שמה לרשתה').

* * * * *

” הן קרבו ימיד”

פרק ל”א פסוק י”ד :

”וואמר ה' אלי הן קרבו ימיד למות קרא את יהושע...”

מועד קטן דף כ”ח עמוד א': ”דברי ר' יוחנן, ת”ר, חלה חמישה ימים ומת לפני ז' אדר”

היינו ב' אדר חלה.

ילקוט וילך (ל”א, רמז תתקמ”א): ” מת בחמישה ימים מיתת כל אדם, מאי קראה? ”וואמר ה' אל משה קרבו ימיד למות”, קרבו תרי, ימיד תרי, הן חד, שכן בלשון יוני קורין לאחת הן”

1. ”ימיד למות” עולה 556 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 566
הוי בעוד חמישה ימים עולה 566

2. ”הן קרבו ימיד למות” עולה 919 ועוד 14 אותיות עולה 933
היה שני לחודש אדר עולה 933

* * * * *

רמז לחורבן

פרק ל"א פסוק י"ז:
"וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלה-י בקרבי מצאוני הרעות האלה"

1. **"וחרה אפי בו ביום ההוא"**
 ראשי תיבות אותיות: ו', א', ב', ב', ה' עולה 5 ב 9
 (ו', א', ב' עולה 9, ה' עולה 5)

אולי רמז ל יום 9 בחודש ה 5 (תשעה באב).

2. **"ביום ההוא ועזבתים"**
 אותיות (בדילוג): ב', ו', ה', ו', ז', ת', מ'
 עולה 17 בתמוז

אולי רמז להתחלת החורבן.

ועוד:
 יש בפסוק הזה רמזים ליום 17 בתמוז וליום 9 באב. שהם ימי מצרים, תענית, ואבלות על האירועים שקראו בהם בעבר ושיקראו בהם בעתיד.

(1) **"וחרה אפי בו"**, ראש תיבות, אותיות: ו', א', ב', עולה 9
"אפי בו", ראש תיבות, אותיות: א', ב', המילה 'אב'
 אולי רמז ליום חרון אף, יום 9 לחודש אב (יום חורבן בתי המקדש וחטא המרגלים).

(2) **"וחרה אפי בו ביום ההוא"**, יש כאן 17 אותיות
"בו ביום ההוא ועזבתים", יש כאן 17 אותיות
 אולי רמז ליום 17 בתמוז (יום חטא העגל, ושבירת הלוחות).

(3) **"ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאוני"**
 עולה 1106 ועוד 37 אותיות עולה 1143
חורבן בתי המקדש בט' באב עולה 1143

(4) **"והסתרתי פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין"**
 ראש תיבות אותיות:
 ו', פ', מ', ו', ל', ו', ר', ו', ו', ב', ה', ה', ע', כ', א', עולה 683
 עולה 683 חורבן הבית

- (5) "וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות"
ראש וסוף תיבות אותיות: ו'+ה', ל'+ל', ו'+ו', ר'+ת', עולה 683
חורבן הבית
עולה 683
- (6) "רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי"
באתב"ש:
גזפא גשפא פהגפא פתיג שמפי צצפת צכת זך לס
ראש תיבות אותיות: ג', ג', פ', פ', ש', צ', צ', ז', ל', עולה 683
חורבן הבית
עולה 683
- (7) "ומצאהו רעות רבות"
באתב"ש:
פיהתצף גזפא גשפא עולה 1140 ועוד 3 מילים עולה 1143
חורבן בתי המקדש בט' באב
עולה 1143
- (8) "אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה"
עולה 1340 ועוד 27 אותיות עולה 1367
שבירת הלוחות
עולה 1367
- (9) "וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין
אלה-י בקרבי מצאוני"
ראש תיבות, אותיות:
ו', ל', ו', ר', ר', ו', ו', ב', ה', ה', ע', כ', א', א', ב', מ', עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז
עולה 600
- (10) "ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא"
ראש תיבות אותיות:
ב', ה', ו', ו', פ', מ', ו', ל', ו', ר', ר', ו', ו', ב', ה', עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז
עולה 600
- (11) "בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות
וצרות ואמר ביום ההוא"
ראש תיבות אותיות:
ב', ה', ו', ו', פ', מ', ו', ל', ו', ר', ר', ו', ו', ב', ה', עולה 602
בחטא העגל בי"ז בתמוז
עולה 602

(12) "רעות"

ראש וסוף תיבות אותיות: ר' + ת', עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז עולה 600

(13) "רבות"

ראש וסוף תיבות אותיות: ר' + ת', עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז עולה 600

(14) "וצרות ואמר"

סוף תיבות אותיות: ת', ר', עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז עולה 600

(15) "ואמר ביום ההוא הלא על כי אין א-להי בקרבי מצאוני"

סוף תיבות אותיות: ר', ס', א', א', ל', י', ו', י', י', עולה 362
ט' באב בחטא המרגלים עולה 362

(16) "ואמר ביום ההוא הלא"

עולה 358 ועוד 4 מילים עולה 362
ט' באב בחטא המרגלים עולה 362

(17) "ואמר ביום ההוא הלא על"

ראש וסוף תיבות אותיות:
 ו' + ר', ב' + ס', ה' + א', ה' + א', ע' + ל', עולה 360
ט' באב חטא המרגלים עולה 360

(18) "פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות"

ראש תיבות אותיות: פ', מ', ו', ל', ו', ר', עולה 362
ט' באב בחטא המרגלים עולה 362

(19) "ביום ההוא ועזבתים"

באתב"ש:
 שמפי צצפת פזעשאמי
 ראש תיבות אותיות: ש', צ', פ', עולה 470
י"ז תמוז עולה 470

(20) "האלה"

באתב"ש:
 צתכץ עולה 600
חטא העגל בי"ז בתמוז עולה 600

21) "והסתרתי פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות וצרות"
באתב"ש:

פצחאגאם וטם יצי פצמץ כתלך פיהתצף גזפא גשפא פהגפא
ראש תיבות אותיות: פ', ו', י', פ', כ', פ', ג', ג', פ', עולה 362
ט' באב בחטא המרגלים עולה 362

22) "והסתרתי פני מהם וה-י-ה לאכל ומצאהו רעות רבות"
באתב"ש:

פזעשאמי פצחאגאם וטם יצי פצמץ כתלך פי-התצף גזפא גשפא
ראש תיבות אותיות: פ', ו', י', פ', כ', פ', ג', ג', עולה 362
ט' באב בחטא המרגלים עולה 362

23) "ההוא ועזבתים והסתרתי פני מהם וה-י-ה"
באתב"ש:

צצפת פזעשאמי פצחאגאם וטם יצי פצמץ
ראש תיבות אותיות: צ', פ', ו', י', פ', עולה 346
חטא המרגלים עולה 346

* * * * *

תורה בכתב ובעל פה

פרק ל"א פסוק י"ט:

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם"
 בעל הטורים (על המילים "ולמדה את בני ישראל"): "בגלימטריה, הן התורה בכתב"
 בעל הטורים (על המילים "שימה בפייהם"): "בגלימטריה, זה תלמוד"
 רמב"ן (על המילים "השירה הזאת"): "השירה אשר אגיד לך עתה והיא האזינו"

"השירה הזאת" – העדות של שירת האזינו (רמב"ן).
 "ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם" – רמז לתורה שבכתב ושבעל פה (בעל הטורים).
 ורמזים:

(1) "השירה הזאת ולמדה"

עולה 1018 ועוד 14 אותיות ועוד 3 מילים עולה **1035**
תורה בכתב עולה **1035**

(2) "את בני ישראל שימה בפייהם"

סוף תיבות, אותיות: **ת', י', ל', ה', ס'** עולה **485**
התלמוד עולה **485**

ועוד במישור הרעיוני:

"כתבו לכם" – כתבו את הדברים האלו על לוח לבכם.
 (ולפי משלי ג', ג': "כתבו על לוח לבכם")

האדם צריך לחזור בתשובה תמיד בכל יום. ובמיוחד בחודש **אלול**.
 כי חודש אלול זה כמעט ההזדמנות האחרונה לחזור בתשובה לקראת השנה החדשה.
 (ראיתי כתוב רעיון דומה על המילים "כתבו לכם" בספר 'רזין דאורייתא')

ורמזים:

(1) "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת"

ראש תיבות, אותיות: **ו', כ', ל', א', ה', ה'** עולה **67**
אלול עולה **67**

(2) "כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה"

ראש תיבות, אותיות: **כ', ל', א', ה', ה', ו'** עולה **67**
אלול עולה **67**

(3) "לכם את השירה הזאת ולמדה את בני"

סוף תיבות, אותיות: **ס', ת', ה', ת', ה', ת', י'** עולה **1260**
מצוות התשובה עולה **1260**

"ועתה כתבו לכם את השירה" (4)

באתב"ש :

פזאץ לאשף כלי תא צבמגץ

891 עולה ראש וסוף תיבות, אותיות : **פ'+ץ', ל'+ף', כ'+י', ת'+א', צ'+ץ'** עולה **891**

891 עולה **המשנה והתלמוד**

ומי שמתקשה לחזור בתשובה יברח לבית המדרש ללמוד 'תורה' (ויכניס את המשנה והגמרא לתוך לבו).

ועוד :

933 עולה **"השירה הזאת"**, אותיות : **ה', ש', י', ר', ה', ה', ז', א', ת'**

933 עולה **א', כ"ב תשרי**

רמז, שאם לא כתבתם השירה הזאת על לבכם לפני חודש תשרי, הזמן האחרון לעשות זאת, ולחזור בתשובה, זה בתקופה בין ראש השנה, א' תשרי, לבין שמיני עצרת, כ"ב תשרי (וזה עד ועד בכלל הושענא רבה, כ"א תשרי).

* * * * *

רמז להסכם אוסלו

פרק ל"א פסוק כ"ה :
"ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית ה' לאמר"
אותיות: **ן, ב, ר, י**, המילה: "רבין"

פרק ל"א פסוק כ"ו :
"לקח את ספר התורה הזה"
אותיות: **ס, פ, ר**, המילה: "פרס"

פרק ל"א פסוק כ"ז :
"את מריך ואת ערפך הקשה"
אותיות: **א, ת, ע, ר, פ**, המילה: "עראפת"

באותו שבוע של ועידת אוסלו וחתימת הסכם אוסלו קראנו פרשת וילך,
ומעניין, מופיע בפרשה כל השמות המרכזיים בהסכם.

* * * * *

ירד גבריאל המלאך ונטל ספר תורה

פרק ל"א פסוק כ"ו:

"לקח את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה' אל-ה-יכס והיה שם בך לעד"

זקנים מבעלי התוספות: "ויש אומרים שירד גבריאל ונטל את התורה מידו של משה והעלה אותה לב"ד הגדול שבשמים, הרי להודיע צדקתו של משה בפמליה של מעלה שנאמר צדקת ה' עשה וגו' ולא עוד אלא צדיקים שבמרום קורין בו בשני ובחמישי ובשבתות ובראשי חדשים וימים טובים"

ורמזים:

(1) **"לקח את ספר התורה הזה ושמתם"** עולה 2298

ירד גבריאל ונטל התורה מידו והעלה לבית הדין הגדול בשמים עולה 2298

(2) **"לקח את ספר התורה"**

ראש תיבות, אותיות: ל', א', ס', ה' עולה 96 למנין המילה 'המלאך'.

(3) **"את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית"**

ראש וסוף תיבות, אותיות:

א'+ת', ס'+ר', ה'+ה', ה'+ה', ו'+ס', א'+ו', מ'+ד', א'+ן', ב'+ת'

עולה 1231

עולה 1231

ירד גבריאל ונטל התורה מידו

(4) **"את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון"**

עולה 2958 ועוד 28 אותיות ועוד 8 מילים

ירד גבריאל ונטל את התורה מידו והעלה לבית דין הגדול שבשמים

עולה 2994

(5) **"את ספר התורה הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית ה' אלקיכם והיה"**

באתב"ש:

תא חוג צאפגץ צעץ פביאי תאף יהק תגפט שגמא מ-ץ ת-י פצמץ

ראש תיבות, אותיות:

ת', ח', צ', צ', פ', ת', י', ת', ש', מ', ת', פ'

עולה 2298

עולה 2298

6) "אתו מצד ארון ברית ה' אלקיכם והיה שם"

באתב"ש :

תאף יהק תגפט שגמא מ-ץ ת...י פצמץ בי

ראש תיבות, אותיות :

ת', י', ת', ש', מ', ת', פ', ב' עולה 1632

ירד גבריאל ונטל את התורה מידו עולה 1632

ועוד :

פרק ל"א פסוק כ"ד :

"ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמים"

"ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על"

באתב"ש :

פמצם ללכפא יבץ כלאש תא קשגם צאפגץ צעתא זך

עולה 2560 ועוד 33 אותיות עולה 2593

ירד גבריאל ונטל התורה מידו והעלה לבית דין הגדול שבשמים עולה 2593

* * * * *

בשבעים לשון

פרק ל"א פסק כ"ו :

"לקח את ספר התורה הזה ושמתם אותו מצד ארון ברית ה' א-ל-ה-יכס"

"ספר התורה הזה" ראש תיבות, אותיות: **ס', ה', ה'** עולה **70**
התורה הועבר בשבעים לשון ("באר הטב"). וגם יש שבעים פנים לתורה.

"לקח את ספר התורה" סוף תיבות, אותיות: **ח', ת', ר', ה'** עולה **613**
הצד המעשי ("לקח") של התורה זה בקיום 613 מצוותיה.

ועוד :

במישור הרעיוני אולי ניתן להגיד שהמילה **"לקח"** גם מקרין על חשיבות התורה, ולפי :

"לקח" אותיות: ל', ק', ח'

ל' – לקח ("כי לקח טוב נתתי לכם תורתי על תעזובו")

ק' – קנין (התורה אחד מחמשה קנינים של ה', מסכת אבות ו', י')

ח' – חמדה (כלי חמדה. משנה אבות ג', י"ד- "חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שבו
נברא העולם")

ועוד :

אבות פרק ו' משנה י' : "חמשה קנינים קנה הקדוש ברוך הוא בעולמו.
ואלו הם: תורה קנין אחד, שמים וארץ קנין אחד, אברהם קנין אחד, ישראל קנין אחד,
בית המקדש קנין אחד ... "

לפי המשנה חמשה קנינים קנה ה' בעולם. וקל לזכור אותם לפי הביטוי, 'יש אמת':
י- ישראל, ש- שמים, א- ארץ, אברהם, מ- מקדש, ת- תורה.

הקנין הראשון שמנתה המשנה הוא התורה.
ולפי חז"ל התורה הייתה קיימת אצל הקב"ה לפני בריאת העולם, כתובה אש שחורה על
גבי אש לבנה.

(גמרא שקלים ט"ז, ב' - "אמר ר' פפא בשם ר' שמעון בן לקיש, התורה שנתנה לו הקב"ה למשה נתנה
לו אש שחורה חרוטה באש לבנה")

(גמרא ירושלמי שקלים- " אמר ר' שמעון בן לקיש, התורה שניתנה למשה כתובה באש שחורה על גבי
אש לבנה...")

ונראה להגיד שכל יתר הקנינים מקרינים על התורה, ולפי :
"חמשה קנינים" עולה 613.

ועוד :

'שמים' – עד למעמד הר סיני התורה הייתה בשמים.

'אברהם' – אברהם אבינו שמר אותה לפני שניתנה בארץ.
(בראשית כ"ו, ה' – "עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורתתי")

'ארץ' – משה רבנו עלה לשמים והוריד את התורה לארץ. ומאז היא לא בשמים.
(דברים ל', י"ב- י"א בשמים היא")

ישראל' – בני ישראל קיבלו אותה.
(שמות כ"ד, ז' - "ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע")

'מקדש' – ושמו אותה מצד הארון הנמצא במקדש.
(דברים ל"א, כ"ו- "ושמתם אותו מצד ארון ברית ה'").

* * * * *

על לבבכם

פרק ל"א פסוק כ"ו:

"לקח את ספר התורה הזה ושמעתם אתו מצד ארון ברית ה' א-ל-ה-יכם והיה שם בך לעד"

משה רבנו מדבר עם "הלויים" שהם הכהנים (לשון רבים) ואומר להם "והיה שם בך לעד" (לשון יחיד) ולא אמר 'לכם לעד' (בלשון רבים).

ונראה להגיד במישור הרעיוני:
"בך" – (לשון יחיד) שהעדות לכל אחד ואחד מכם.
כל אחד ואחד מישראל צריך לשים את דברי ספר התורה הזה על לבו.
(לב בגוף האדם כמו הארון במשכן)

ואולי רמזים:

(1) **"את ספר התורה הזה ושמעתם אתו מצד ארון ברית ה' א-ל-ה-יכם"**
ראש תיבות, אותיות: א', ס', ה', ה', ו', א', מ', א', ב', י', א' עולה **132**
על לב עולה **132**

(2) **"מצד ארון"** ראש וסוף תיבות, אותיות: מ'+ד', א'+ן' עולה **95**
"לבבכם" עולה 94 ועוד המילה עולה **95**

ועוד:

"ושמעתם אתו מצד ארון ברית ה' א-ל-ה-כס"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ו'+ם', א'+ו', מ'+ד', א'+ן', ב'+ת', י'+ה', א'+ם' עולה **606**
ושמרתם את התוספת על 7 מצוות בני נוח שקבלתם על עצמכם (606 = 7 + 613).

* * * * *

פרק ל"א פסוק כ"ט:

"כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים..."

"הרעה" באתב"ש: צגזף עולה **190**
קץ עולה **190**

אולי רמז קצת נחמה בתוך דבריו:
אחרי שתשחתון ויבוא הרעה יבוא גם קץ לרעה ולגלות.

ונשאלת השאלה:

לפני זה (בתוכחה) אמר להם "אם לא תשמעו" ומדבריו אלו לא ברור שיגיעו למצב שוודאי לא תשמעו. אבל כאן (אם זה עדיין חלק מדברי תוכחה) מה תועלת יש בדבר כאשר מודיע להם שבעתיד זה יקרה להם, קרי שלמרות מה שיעשו יקרה להם.

ונראה להגיד :

נכון משה רבנו ניבא על העתיד אבל הוא גם כאילו מזהיר לכל אחד ואחד, שלמרות שזה יקרה, כל אחד ואחד צריך לדאוג שזה לא יהיה לא בדורו ולא בגללו. וגם אם ישכילו בעתיד הלא כבר אמר להם שאם יחזרו בתשובה יתקבלו.

ויש כאן מוסר :

משה רבנו כבר הזהיר אותם שמיום שהוא מכיר אותם הם היו במחשבות ונטיות ומעשים למרד, ולפי : דברים ט', כ"ד- "ממרים הייתם עם ה' מיום דעתי אתכם". וכאן הוא מודיע להם שבעתיד המחשבות האלו ייצאו לפועל (כי תשחת...").

ומזה נלקח מוסר :

כאשר יש נטייה, ולו רק במחשבה והרהור לדבר עבירה, אם לא מטפלים בזה מיד, אם לא מתקנים את זה מיד, בסופו של דבר הדברים ייצאו לפועל כי 'אחרי המחשבות הולכים המעשים'.

* * * * *

יקוו המים פרשת האזינו

פרשת האזינו

אזהרה וגם הבטחה

פרק ל"ב פסוק א':

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"

אולי יש כאן גם אזהרה וגם הבטחה לבן האדם.

השמים מסמלים את החלק השמימי או הדחני של בן האדם. הארץ מסמלת את החלק הארצי או הגשמי של בן האדם.

בעל הטורים: "השמים ואדברה' עולה למנין תרי"ג" החלק השמימי, הרוחני של הבן אדם, צריך להאזין (לקלוט) את תרי"ג המצוות, ואילו החלק הארצי, הגשמי, צריך לשמוע (משורש משמעת) ולבצע ולהוציא לפועל מה שלמד.

האזהרה:

"האזינו השמים ואדברה": האדם מוזהר שתפקידו ללמוד תרי"ג מצוות ולהוציא אותן לפועל בחיים הגשמיים שלו.

הבטחה:

"ותשמע הארץ אמרי פי": אם האדם ילמד תרי"ג מצוות אז, **"ותשמע"**, במובן צווי לחלק הארצי של הבן אדם), החלק הגשמי יבצע פעולותיו בהתאם.

ועוד רמז טמון כאן:

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי..."

האותיות בסוף מילת "ואדברה" ובתחילת מילת "ותשמע", אותיות: ר', ה', ו', ת', המילה **תורה**.

הקשר בין הצד הרוחני (השמים), לבין הצד הגשמי (הארץ), היא רק דרך התורה.

ועוד:

כלי יקר: "...וטעמו של דבר שקיום שמים וארץ תלוי בתורה לפי שהעליונים ותחתונים הם הפכים וצריכים לאמצעי המצרפם והוא האדם המורכב מן חומר וצורה והרכבה זוהיא על ידי התורה כי זולת התורה היה האדם נמשל לבהמה ולא היה בו חלק מן העליונים לפיכך העוסק בתורה משים שלום בין פמליה של מעלה לשל מטה שלא יהיו מתנגדים זה עם לזה כי האמצעי מצרפם..."

ומענין:

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי..."

אותיות: **ס', ו', א', ד', ב', ר', ה', ו', ת'**

המילים: **באדם ותורה**

וזה בחיבור החלק הרוחני (האזינו השמים) והחלק הגשמי (ותשמה הארץ) בפסוק.
אולי זה רמז לדברי הכלי יקר.

* * * * *

”אמרי פי”

פרק ל”ב פסוק א’:
”ותשמע הארץ אמרי פי”
”אמרי פי” עולה **341**
שלוה עולה **341**

לשון 'אמרי', לשון יותר רכה מלשון 'דברי'.
עם השמים 'דברי', דבר עם הצדיקים. כי הם יכולים לשמוע דברי תוכחה קשה.
עם הארץ 'אמרי', אמר לעם, בנחת, בשלוה, ובסבלנות. כי קשה להם לסבול תוכחה.
(וראה פירוש אור החיים, כלי יקר)
ולפי:

’לשון רכה’ עולה **611** למנין המילה ’תורה’.
’דברי חכמים בנחת נשמעים’ – וזה גם נכון לגבי דברי תורה.

ועוד:

(1) ”הארץ אמרי” עולה 547 ועוד 2 מילים עולה **549**
סבלנות עולה 548 ועוד המילה עולה **549**

(2) ”ותשמע הארץ אמרי”

באתב”ש:

פאביז צתגה תיגם עולה 1051 ועוד 13 אותיות עולה **1064**
דברי תורה בנחת נשמעים עולה **1065**

* * * * *

"האזינו השמים ואדברה"

פרק ל"ב פסוק א':

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"

אצל הארץ כתוב שתשמע "אמרי פי" אבל אצל השמים כתוב "אדברה" ולא שתאזין אל 'דברי'. כאילו שהשמים ישימו לב כי אני הולך לדבר אבל הארץ תשמע מה אני אומר. (וראה אור החיים שמתרץ את זה ועוד שינויים בפסוק).

משה רבנו מדבר אל השמים ואל הארץ ומשתמש בהם כעדים לשירה. לפי חז"ל, כי הם עדים נאמנים שקיימים לעולם. ואם בני ישראל לא יעמדו בברית התורה יתקיים 'יד העדים תהיה בו בראשונה'. השמים - "ועצר את השמים ולא יהיה מטר". הארץ - "והאדמה לא תתן את יבולה".

למרות שהשירה הזאת קצת קשה (תוכחה), יש בתוכה גם מן נחמה. יונתן בן עוזיאל: "והוה די מטא קיציה דמשה נביה למתכנשא מגו עלמא אמר בלביה, לתנא מסהיד בעמא הדין סהדין דטעמין מיתותא בעלמא הרין האנא מסהיד בהון סהדין דלא טעמין מיתותא בעלמא הדין, ברם סופיהון לאתחדתא לעלמא, דאתי ישיעיה נביה כד הוה בכנישתהון דישראל יהב שמיעה לשמיה וצייתא לארעא מן בגלל דהוה קריב לארעא ורחיק מן שמיא, ברם משה נביא כד הוה מתנבי בכנישתהון דישראל יהב שמיעא לארעא וצייתא לשמיא מן דהוה קריב לשמיא ורחיק מן ארעא"

פירוש יונתן (על המילים "סופיהון לאתחדתא"): "דלא תימא כיון שהעדים קיימים איך אפשר שיגאלו ישראל מגלותם מפני העדים שיגידו רשעתם, לכן תרגם 'סופיהון לאתחדתא', רצה לומר, שלעתיד יהיו שמים חדשים וארץ חדשה ואותן עדים יעברו..."

לפי תרגום יונתן בן עוזיאל (ותרגום ירושלמי) למרות שהעדים השמים והארץ קיימים לעולם, הם לא קיימים לעולם ועד. והעדים האלו לא יוכלו להעיד נגד ישראל לעולם ועד. אלא יבוא יום שהם נעלמים (כי לפי הנבואה יהיו שמים חדשים וארץ חדשה), ואז קטרוג העדים האלו יוסר מעל ישראל.

ואולי במישור הרעיוני יש כאן עוד נחמה:

תחילת הפסוק מדבר בלשון רבים "השמים", ובסוף הפסוק בלשון יחיד "הארץ". ולפי חז"ל לשון רבים כי יש שבע רקיעים בשמים (ויש שפרשו לשון רבים, "המלאכים", אבן עזרא).

יש כאן ענין שמימי ("השמים") - ענין רוחני.

יש כאן ענין ארצי ("הארץ") - ענין גשמי.

"האזינו השמים ואדברה" –

"השמים" – ענין רוחני

"ואדברה" – ענין תפילה (דיבור, שהיא רוחני)

יש זמן שתפלה ("ואדברה", במובן "קחו עמכם דברים ושובו עד ה'") יכולה להגיעו מעבר לשמים, מעבר לשבע רקיעים שבשמים (ומעבר למלאכים מכנסי תפילות). הדברים יכולים להגיע עד לכסא הכבוד.

והזמן הזה רמוז כאן :

"האזינו השמים ואדברה" ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ו', ה'+ס', ו'+ה', עולה 67
למנין המילה 'אלול'. וגם :

"האזינו השמים", סוף תיבות, אותיות: ו', ס' עולה 46 למנין המילה 'תשרי' באתב"ש ('אבגס').

בחודש אלול ובחודש תשרי בהיותו קרוב.

וזה יקרה בתנאי :

"ותשמע" – ענין חזרה בתשובה (מהמובן "שמוע תשמע")

"הארץ אמרי פי" עולה 637

יו"ד הדברות עולה 637

זה יכול לקרוא כאשר האדם (הגשמי, "הארץ") חוזר לשמוע יי' הדברות, קרי תרי"ג המצות – כאשר הוא חוזר בתשובה ("ותשמע") ומתפלל בחודש אלול.

וזה אפשרי גם אם "יהיה נדחך בקצה השמים", ולפי :

"נדחך בקצה" באתב"ש: טקסל שדהך עולה 598

"ותשמע הארץ" באתב"ש: פאביז צתגה עולה 598

עדיין אפשר שתשמע הארץ, שישמע האדם הגשמי ויחזור בתשובה ויתקבל.

אנו מצווים לשים לב (להאזין) לקיים תרי"ג המצות, ולפי :

בעל הטורים : "השמים ואדברה' עולה תרי"ג, כלומר האזינו לתרי"ג מצות"

ותקוותינו, שגם למעלה יאזין, למאמצנו הטובים, ולפי :

"האזינו השמים" עולה 474

תשובה באתב"ש: אנפשך עולה 473 ועוד המילה עולה 474

ויתקיים בנו :

"ותפלה ותשובה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה"

* * * * *

"האזינו", "ותשמע"

פרק ל"ב פסוק א':
"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי"

יונתן בן עוזיאל: "והוה די מטא קיציה דמשה נביא למתכנשא מיגו עלמא אמר בלביה ליתנא מסהיד בעמא הדין סהדין..."

משה רבנו אמר בליבו להעיד לפני עדים שקיימים (כמעט) לעולם

ורמז:

במשפט יש 32 אותיות למניין המילה לב.

ועוד:

לפי חז"ל משה רבנו העיד לפני השמים והארץ על (תוכחת) השירה על קבלת ברית התורה, תרי"ג המצוות, על ידי בני ישראל.

ונראה להגיד שלא רק העמיד השמים והארץ כעדים, אלא גם כלל בדיבורו יצורי השמים ויצורי הארץ.

משה רבנו אמר לשמים "האזינו השמים ואדברה"

ולא אמר 'האזינו השמים לדברי' (כמו שאמר לארץ "ותשמע הארץ אמרי פי")

כאילו ביקש תשומת לב ורשות מהשמים, מיצורי שמים, המלאכים (רס"ג, אבן עזרא), לפני שדיבר. ולא אמר 'שמעו השמים ואדברה'. אלא השתמש במילה "האזינו".

יצורי השמים צריכים רק להאזין לשירה להיות עדים, אבל אין להם לבצע שום דבר.

בעל הטורים: "השמים ואדברה' עולה תרי"ג"

יצורי מעלה רק צריכים להאזין לשירה (לתוכחה) האומרת מה יקרה אם בני ישראל יפרו ברית של תרי"ג מצוות, אבל אין להם לעשות שום דבר בקשר לתרי"ג מצוות.

אצלם אמר "האזינו" כי הכל פסיבי, רק האזנה.

ואמר לארץ "ותשמע הארץ אמרי פי"

כאילו ציוה לארץ, ליצורי מטה, לשמוע את אמרי פי. מובנה במילה "לשמוע" עניין 'לעשות' (לשמוע לעשות, "נעשה ונשמע"). כאשר שומעים, שומעים כדי לעשות. יצורי מטה

הם לא רק שומעים השירה (התוכחה) אלא גם צריכים לעשות, לקיים ברית תרי"ג מצוות.

אצלם אמר "ותשמע" כי אצלם הכל אקטיבי, לשמוע כדי לעשות.

* * * * *

רמז לתשובה בחודש אלול

כתוב בפרשת וילך :

פרק ל"א פסוק י"ט :

"ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם"

בעל הטורים (על המילים "ולמדה את בני ישראל") : "בגלימטריה, הן התורה בכתב"

בעל הטורים (על המילים "שימה בפייהם") : "בגלימטריה, זה תלמוד"

רמב"ן (על המילים "השירה הזאת") : "השירה אשר אגיד לך עתה והיא האזינו"

"השירה הזאת" – העדות של שירת האזינו (רמב"ן).

"ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם" – רמז לתורה שבכתב ושבעל פה (בעל הטורים).

וכתוב בפרשת האזינו :

פרק ל"ב פסוק מ"ו :

"ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את

בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת"

(1) **"ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם"**

ראש תיבות, אותיות: ו', א', ש', ל', ל', ה', א', מ', ב' עולה 416

שוב מא' אלול עולה 416

(2) **"ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את"**

ראש תיבות, אותיות :

ו', א', ש', ל', ל', ה', א', מ', ב', ה', א', ת', א', עולה 823

תשובה מא' באלול עולה 823

(3) **"את בניכם לשמר"**

באתב"ש :

תא שטמלי כביג עולה 825 ועוד 3 מילים עולה 828

התשובה מא' באלול עולה 828

כאן כתוב בפרוש "שימו לבבכם". שצריך להכניס הדברים ללב. ואולי זה עוד רמז, שאם לא עשיתם את זה לפני זה, שתשוב לתורה (ושתעשו תשובה באופן כללי) לא מאוחר מהראשון לחודש אלול.

ועוד :

(1) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְכָל הַדְּבָרִים"

באתב"ש :

פמתיג תכצי במיף כששלי כלך צקשגמי

ראש תיבות, אותיות: פ', ת', ב', כ', כ', צ' עולה 612

ברית עולה 612

(2) "לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי"

באתב"ש :

כזבפא תא לך קשגם

ראש וסוף תיבות, אותיות :

כ'+א, ת'+א, ל'+ד, ק'+ס' עולה 612

ברית עולה 612

רמז שתשימו לב לשמור הברית, לשמור התורה.

* * * * *

דברי תורה מכפרים

פרק ל"ב פסוק ב':

"יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב"

כל הביטויים האלו מדברים על דברי תורה. "לקחי" - תורה שבכתב, "אמרתי" - תורה שבעל פה (אור החיים).

במישור הרעיוני:

לימוד דברי תורה מכפרים על האדם וגם מטהרים את מחשבותיו, ולפי:

"כשעירם עלי דשא"

"כשעירם" – שעירים (ממש, כמו שעירי יום הכפורים שמכפרים)

"דשא" – עולה 305 למנין המילה 'כפרה'

דברי תורה כמין כפרה ללומדה.

"וכרביבים עלי עשב"

"וכרביבים" – טיפי מים (רש"י). כמו מי חטאת (העשוי מאפר פרה אדומה שמתזים על הטמא לנפש אדם ביום השלישי וביום השביעי כדי לטהרו)

"עלי עשב" – עולה 482

'הרהורי מוח' עולה 480 ועוד 2 מילים עולה 482

וגם:

"עלי עשב" – עולה 482 ועוד 6 אותיות ועוד 2 מילים עולה 490 למנין **'טמא מת'**

דברי תורה ('כרביבים'- טיפות מי טהרה) המטהרים לטמא בהרהורי מוח ("עלי דשעי").

ועוד:

"וכרביבים" באתב"ש: **פּלגשמשמי** עולה 803 למנין המילים **'עמלים בתורה'**.

"עלי עשב" – עולה 482 ועוד 6 אותיות ועוד 2 מילים עולה 490 למנין **'תמים'**

העמלים בתורה הופכים להיות תמימים (נקיים).

* * * * *

תשובה בחודש אלול

פרק ל"ב פסוק מ"ו:
"ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת"

"לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד"
ראש תיבות, אותיות: ל', ל', ה', א', א', מ' עולה למנין המילה 'מאלול'
אם לא לפני זה, מסוף השנה, 'מאלול' מוכרחים לשים לב לכל הדברים.

* * * * *

”לא דבר רק הוא מכס”

פרק ל”ב פסוק מ”ז:

”כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה”
רש”י: ”לא לחנם אתם יגעים כי הרבה שכר תלוי בה כי היא חייכם”. ד”א אין לך דבר בתורה שאם תדרשנו שאין בו מתן שכר...”

מדובר כאן בשכר למוד תורה (שמירת מצוותיה, תלמוד תורה). וגם, אין דבר כתוב בתורה שאין ללמוד (לדרוש) ממנו משהו ולקבל שכר.

”מכס” עולה 100

”הוא חייכם” עולה 100

להגיד לך, שהתורה ”מכס” לא חסר, ”לא רק” מתועלת. אלא התורה ”הוא מכס כי הוא חייכם”, הוא חלק בלתי נפרד ”מכס”, קרי ”הוא חייכם”, סם החיים שמחיה אתכם. וכמו שכתוב:

דברים ל’: ”כי היא חייך ואורך ימין”

”חייך ואורך ימין”, ראש תיבות, אותיות: ח’, ו’, י’, אותיות המילה ’חיו’. אי אפשר ליהודי לחיות (בעולם הבה) כאשר הוא ירקי מתורה ומצוות.

”הוא מכס” עולה 112

מוח, לב, כבד עולה 112

לרמוז לך ”כי לא דבר רק הוא מכס”, אלא הוא:
”הוא מכס” - בתוך היכולת של המוח (מושב הנשמה), הלב (מושב הרצונות), והכבד (מושב הדם, הנפש) לעשותו.

”כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה”

באתב”ש:

לם כת קשג גד צפת ילי לם צפת סממלי פשקשג צעץ

ראש תיבות, אותיות:

ל’, כ’, ק’, ג’, צ’, י’, ל’, צ’, ס’, פ’, צ’, עולה 603

בני ישראל עולה 603

לבני ישראל, לכול יהודי, הוא לא רק.

גמרא ירושלמי (מסכת פאה, פ”א, ה”א, על המילים ”כי הוא חייכם”):

”אימתי הוא חייכם - בזמן שאתם יגעים בה”

התורה "לא רק מכם" אלא הוא חייכם כאשר אתם יגעים בה (בתלמוד תורה).
ורמו לדבר:

(1) "כי הוא חייכם" עולה 130 ועוד 10 אותיות עולה **140**
"יגעים בה" עולה **140**

(2) "הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה"
עולה 1223 ועוד 33 אותיות ועוד 8 מילים עולה **1264**
תלמוד תורה כנגד כולם עולה **1264**

(3) "אשר אתם עברים" עולה **1264**
תלמוד תורה כנגד כולם עולה **1264**

(4) "הוא מכם כי הוא"
באתב"ש:
צפת ילי לם צפת עולה 1260 ועוד 4 מילים עולה **1264**
תלמוד תורה כנגד כולם עולה **1264**

(5) "דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר"
באתב"ש:
קשג גז צפת ילי לם צפת סממלי פשקשג צעץ אתגמלף מימי זך צתקיץ תבג
ראש תיבות, אותיות:
ק', ג', צ', י', ל', צ', ס', פ', צ', א', מ', ז', צ', ת', עולה **1091**
תלמוד תורה עולה **1091**

ועוד רמזים:

(1) "כי לא דבר רק" עולה 567 ועוד 9 אותיות עולה **576**
העמלים בתורה לא עמלים לשוא. כי על כל מצווה בתורה נכרתו **576** בריתות.
(זה דעה רבי שמעון בירושלמי דף ל"א, א', פרק ז' הלכה ד': "וכן היה ר' שמעון אומר אין כל
דבר ודבר מן התורה שאין כרות עליו חמש מאות ושבעים ושש בריתות").
ומי שמקיים אותה יש לו שכר הרבה.

(2) "הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם"
ראש תיבות, אותיות:
ה', מ', כ', ה', ח', ו', ה', ת', י', ע', ה', א', א', עולה **576**

(3) "חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים"
ראש תיבות, אותיות: ח', ו', ה', ת', י', ע', ה', א', א', ע', עולה **576**

(4) "הזה תאריכו ימים על האדמה"
ראש וסוף תיבות, אותיות: ה'+ה', ת'+ו', י'+ס', ע'+ל', ה'+ה', עולה **576**

- (5) "כי לא דבר רק הוא מכס" עולה 679 ועוד 15 אותיות עולה 694
שכר בעקב עולה 694
יש שכר למצוות. ואם לא רואים את השכר עכשיו, השכר בעקב, בסוף, בעולם הבא ("עקב תשמעון").
- (6) "כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים"
עולה 1098 ועוד 7 מילים עולה 1105
"והקרון קיימת לעולם הבא" עולה 1105
ותגיעו לעולם הבא ותקבלו שכר הרבה על קיום התורה.
- (7) "הוא מכס כי הוא" עולה 154
עולם הבא עולה 154
הדבר הזה (שמירת המצוות) הוא נותן לכם (חיים) עולם הבא.
- (8) "כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן"
סוף תיבות, אותיות:
י', א', ס', ר', ה', ו', ס', ל', ה', ר', ס', ת', ו', עולה 1067
שכר המצוות עולה 1067
- (9) "הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה"
סוף תיבות, אותיות:
א', ס', ר', ה', ו', ס', ל', ה', ר', ס', ת', ו', ה', עולה 1067
שכר המצוות עולה 1067
- (10) "כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר"
ראש וסוף תיבות, אותיות:
כ'+י', ה'+א', ח'+ס', ו'+ר', ה'+ה', ת'+ו', י'+ס', ע'+ל', ה'+ה', א'+ר', עולה 1067
שכר המצוות עולה 1067
- (11) "חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים" עולה 1056 ועוד 5 מילים עולה 1061
שכר המצוות עולה 1061
- (12) "חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה"
סוף תיבות, אותיות:
ס', ר', ה', ו', ס', ל', ה', ר', ס', ת', ו', ה', עולה 1061
שכר המצוות עולה 1061

(13) "ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה"

עולה 1123 ועוד 25 אותיות ועוד 6 מילים עולה **1154**
תרי"ג המצות עולה **1154**

(14) "הירדן שמה" עולה 614 ועוד 2 מילים עולה **616**

התורה עולה **616**

יש קשר בין קבלת התורה ומעבר הירדן בזמן יהושע. העברת ארון ברית ה' והקמת 12 אבנים בירדן כעין קבלה מחודשת של התורה, רגע לפני הדריכה על אדמת ארץ כנען (רעיון מאת מאמר של נריה קליין, 'מתן תורה בתוך הירדן').
 בכל מקרא הכהנים עמדו בתוך הירדן עם הארון עד שבני ישראל עברו. ואולי זה הרמז כאן, שתזכו לעבור הירדן לארץ ישראל ולקיים שמה התורה.

(15) "שמה לרשתה" עולה 1280 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה **1290**

אין לך דבר ריקן בתורה עולה **1290**

תגיע "שמה לרשתה" בזכות שמירת התורה שאין דבר ריקן (משכר) בתורה.

(16) "ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן"

ראש תיבות, אותיות: **י', ע', ה', א', א', ע', א', ה',** עולה **163**

עולם הזה עולה **163**

למרות ששכר רוב המצוות בעולם הבא, יש קצת שכר בעולם הזה. וכאן השכר "תאריכו ימים על האדמה".

(17) "ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר"

עולה 1624 ועוד 7 מילים עולה **1631**

רב טובך אשר צפנת ליראיך עולה **1631**

בדבר הזה אתם מאריכים ימים בעולם הזה על אדמת ארץ ישראל, אבל שכר רוב המצוות צפון לך לעולם הבא.

(18) "דבר רק הוא מכם כיי"

באתב"ש:

קשג גד צפת ילי לם עולה 1100 ועוד 5 מילים עולה **1105**

והקרן קיימת לעולם הבא עולה **1105**

לא חסר שכר למצוות שאתם עושים ("דבר לא רק מכם"), אלא יש הרבה שכר לכם לעולם הבא.

(19) "עברים את הירדן שמה"

באתב"ש

זשגמי תא צמגקט ביץ עולה **1105**

והקרן קיימת לעולם הבא עולה **1105**

(20) "דבר רק הוא מכס כי הוא"

באתב"ש :

קשג גז צפת ילי לס צפת עולה 1670 ועוד 6 מילים עולה 1676

"מה רב טובך אשר צפנת ליראיך" עולה 1676

פסוק מתהילים (ל"א, כ) המדבר על הטוב (השכר) הצפון ליראיך. השכר צפון לעתיד לבוא.

(21) "מכס כי הוא חייכם ובדבר"

באתב"ש :

ילי לס צפת סממלי פשקשג

עולה 1653 ועוד 18 אותיות ועוד 5 מילים עולה 1676

מה רב טובך אשר צפנת ליראיך עולה 1676

(22) "רק הוא מכס כי הוא חי-יכם ובדבר הזה תאריכו ימים על"

באתב"ש :

גז צפת ילי לס צפת סממלי פשקשג צעץ אתגמלף מימי זך

סוף תיבות, אותיות : ד', ת', י', ס', ת', י', ג', צ', י', ד', עולה 1067

שכר המצוות עולה 1067

(23) "אתם עברים את"

באתב"ש :

תאי זשגמי תא עולה 1172 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה 1185

הרבה שכר תלוי בה עולה 1185

בגלל שמירת התורה אתם עוברים לעולם הבא ומקבלים הרבה שכר.

* * * * *

"לא דבר רק הוא מכס"

פרק ל"ב פסוק מ"ז:
"כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם"

במישור הרעיוני:
בתורה יש תרי"ג (613) מצוות.
בני ישראל קבלו 606 מצוות נוסף על 7 מצוות בני נח שכבר נתנה לפני מתן תורה.

ונראה להגיד דברי מוסר מהמילים האלו.
אל תחשבו שבלי **"מכס"** התורה שקבלתם (קרי 606 מצוות) היא **"דבר רק"**, ולפי:
"מכס" עולה 100, $606 - 100 = 506$ עולה למנין המילים **"דבר רק"**.

אלא תדעו שהתורה שקבלתם היא זאת שמחזיקה אתכם, ולפי:
"הוא חייכם" עולה 100 כנגד **"מכס"** העולה 100.

* * * * *

הרבה שכר בלימוד התורה

פרק ל"ב פסוק מ"ז:

"כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם"

רש"י: "לא לחנם יגעים בה כי הרבה שכר תלוי בה כי הוא חייכם. ד"א אין לך דבר ריקן בתורה שאם תדרשנו שאין בו מתן שכר. תדע לך שכן אמרו (בראשית ל"ו) 'ואחות לוטן תמנע', ותמנע היתה פלגש וגו' לפי שאמרה איני כדאי להיות לו לאשה הלואי ואהיה פילגש וכל כך למה להודיע שבחו של אברהם שהיו שליטים ומלכים מתאווים להדבק בזרעו"

כל מילה בתורה חשובה והלומד אותה מקבל שכר. וגם אם רק אומרים ולומדים המילים "אחות לוטן תמנע". כי גם זה ניתן לדרוש (למה התורה הזכיר לנו דבר זה ולפי הדרש שהביא רש"י).
ורמזים:

(1) "רק הוא מכס כי הוא חייכם" עולה 542 ועוד 18 אותיות עולה 560
"תמנע" עולה 560

(2) "רק הוא מכס כי הוא חייכם"
עולה 542 ועוד 18 אותיות ועוד 6 מילים עולה 566
"ותמנע" עולה 566

(3) "ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים"
סוף תיבות, אותיות: ר', ה', ו', ס', ל', ה', ר', ס', ס' עולה 566
"ותמנע" עולה 566

(4) "תאריכו ימים על האדמה"
ראש וסוף תיבות, אותיות: ת'+ו', י'+ס', ע'+ל', ה'+ה' עולה 566
"ותמנע" עולה 566

(5) "הוא חייכם"
באתב"ש:
צפת סממלי
ראש וסוף תיבות, אותיות: צ'+ת', ס'+י' עולה 560
"תמנע" עולה 560

(6) "אשר אתם עברים שמה לרשתה"
באתב"ש:
תבג תאי זשגמי ביץ כגבאץ עולה 1394 ועוד 5 מילים עולה 1399
"ותמנע היתה פלגש" עולה 1399

(7) "הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו"
עולה 968 ועוד 5 מילים עולה 973
"שכר תלוי בה" עולה 973

(8) "חייכם ובדבר"
באתב"ש :
סממלי פשקשג עולה 963 ועוד 10 אותיות עולה 973
"שכר תלוי בה" עולה 973

* * * * *

לוח העברי

פרק ל"ב פסוק מ"ז:

"כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה"

שנה עברית רגילה בת 353, 354, או 355 ימים. ורמז לזה מהפסוק:

(1) **"לא דבר רק הוא מכס כי הוא"**
סוף תיבות, אותיות: א', ר', ק', א', ס', י', א', עולה 353

(2) **"הירדן שמה"**
באתב"ש:
צמגקט ביץ עולה 344 ועוד 8 אותיות ועוד 2 מילים עולה 354

(3) **"ימים על האדמה אשר אתם עברים"**
סוף תיבות, אותיות: ס', ל', ה', ר', ס', עולה 355

להגיד לך, שלימוד התורה, והחזרה בתשובה, חיובם בכל יום ויום של השנה. (יהושע א', ח': "לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה").

ועוד:

יש יום בשנה שהמנהג לא ללמוד (חלקים) מהתורה. ומה שכן אפשר ללמוד (באיוב או דניאל הלכות אבלות), לא לומדים בעיון כי זה שמחה. וזה ביום תשעה באב. ורמז לדבר:

(4) **"דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם"**
ראש תיבות, אותיות:

ד', ר', ה', מ', כ', ה', ח', ו', ה', ת', י', ע', ה', א', א', עולה 780
תשעה באב עולה 780

למרות "כי הוא חייכם", "ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה", ביום תשעה באב "דבר רק הוא מכס" - קרי לא לומדים אותה.

ולפי זה יוצא שיש בפועל רק 352 ימים בכל שנה שתמיד לומדים תורה. ויש רמז לזה מהפסוק שיש לפחות 352 ימים בשנה של לימוד כל התורה:

(5) **"כי לא דבר רק הוא מכס"**
סוף תיבות, אותיות: י', א', ר', ק', א', ס', עולה 352
352 ימים בשנה "לא דבר רק הוא מכס".

(6) **"לא דבר רק הוא מכס כי"**
סוף תיבות, אותיות: א', ר', ק', א', ס', י', עולה 352

(7) "דבר רק הוא מכס כי הוא"

סוף תיבות, אותיות: ר', ק', א', ס', י', א', עולה 352

(8) "על האדמה אשר אתם"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ע'+ל', ה'+ה', א'+ר', א'+ס', עולה 352

(9) "אשר אתם עברים"

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ר', א'+ס', ע'+ס', עולה 352

(10) "הירדן שמה"

באתב"ש:

צמגקט ביץ עולה 344 ועוד 8 אותיות עולה 352

* * * * *

”כי הוא חייכם”

פרק ל”ב פסוק מ”ז:

”כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עוברים את הירדן שמה לרשתה”

”כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עוברים”

סוף תיבות, אותיות:

י, א, ס, ר, ה, ו, ס, ל, ה, ר, ס, ס, עולה 617 למניו המילה 'הדברות'

ועוד:

”ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עוברים את הירדן”

ראש תיבות, אותיות: **ו, ה, ת, י, ע, ה, א, א, ע, א, ה' עולה 574**

הדברות באתב"ש: צקשגפא עולה 574

בזכות שמירת עשרת 'הדברות', וכל התורה תאריכו ימים.

* * * * *

”לא דבר רק הוא מכס”

פרק ל”ב פסוק מ”ז:

”כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם”

לפי חז”ל מדובר כאן על תורה.

רש”י: ”לא לחנם אתם יגיעים בה כי הרבה שכר תלוי בה... ד”א אין לך דבר ריקן בתורה שאם תדרשנו שאין בה מתן שכר...”

במישור הרעיוני:

”כי לא דבר רק הוא מכס” – שדברי ה’ בתוכנו מאז ומתמיד.

ולפי מה שדרש רבי שלמאי:

מסכת נידה ל’ ב’:

”ומלמדו אותנו כל התורה כולה, שנאמר (משלי י”ד, ד’) ’ויורני ויאמר לי יתמד דברי לבך שמור מצותי וחייה’ ”

שמלאך בא ומלמד לעובר בתוך מעי אימו כל התורה.

וכאשר העובר עומד לצאת לעולם מלאך נוגע על פיו ומשכחו את כל התורה, ולפי הגמרא:

”וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך וסטרו על פיו, ומשכחו כל התורה כולה, שנאמר (בראשית ד’) ’לפתח חטאת רובץ’ ”

”רק” עולה 300 למניין שם ה’ (המפורש באתב”ש).

לרמוז שדברי ה’ בתוכנו (אנחנו לא רקנים מדברי ה’, הם רק נסתרים בתוכנו)

”כי הוא חייכם” – זה אתגר חיינו לגלות וללמוד מה שידענו.

ועוד:

”כי לא דבר רק הוא מכס” – חלק מה’ בתוכנו וזו הנשמה הטהורה, ’חלק א-ל-ו-ה ממעל’.

ורמז:

”רק הוא מכס”

באתב”ש:

גד צפת ילי עולה 627 ועוד 3 מילים עולה 630

הנשמה הטהורה עולה 630

”כי הוא חייכם” – ’נשמת חיים נטע בתוכנו’

ורמזים:

”כי הוא חייכם”

באתב”ש:

לס צפת סממלי

ראש וסוף תיבות, אותיות: ל’+ס’, צ’+ת’, ס’+י’ עולה 630

הנשמה הטהורה עולה 630

"רק הוא מכם כי הוא חייכם"

באתב"ש:

גד צפת ילי לס צפת סממלי

עולה 1447 ועוד 18 אותיות ועוד 6 מילים עולה 1471

'נשמת חיים נטע בתוכנו' עולה 1471

"דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם"

באתב"ש:

קשג גד צפת ילי לס צפת סממלי עולה 1850

"א-ל-ו-ה-י נשמה שנתת בי טהורה היא" עולה 1850

ועוד:

"כי לא דבר רק הוא מכם"—

התורה לא רק בתוכנו, אלא אנחנו בתוכה (התורה לא רק מכם)

כי אמרו חז"ל, שמות בני ישראל כתובים בתורה.

ולפי זה, שמו של כל יהודי רמוז בתורה.

* * * * *

”בעצם היום הזה”

פרק ל”ב פסוק מ”ח:

”וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר”

יונתן בן עוזיאל: ”ומליל ה' עם משה בשבעא בירחא דאדר בכרן יומא הדין למימר”

”בעצם היום הזה” עולה 280 ועוד 11 אותיות ועוד 3 מילים עולה 294
היה זין באדר עולה 294

אולי רמז ליום פטירתו של משה רבנו ז”ל.

ועוד:

רש”י: ”מכניסו בחצי היום”

יונתן בן עוזיאל: ”ומליל ה' עם משה בשבעא בירחא דאדר בכרן יומא הדין למימר”

ורמזים:

(1) ”וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה לאמר”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו'ר', י'+ה', א'+ל', מ'+ה', ב'+ס', ה'+ס', ה'+ה', ל'+ר', עולה 624

מכניסו בחצי יום זין אדר עולה 624

(2) ”וידבר ה' אל משה בעצם היום הזה” עולה 904

מכניסו בחצות ז' אדר עולה 904

(3) ”בעצם היום הזה לאמר” עולה 551 ועוד 15 אותיות עולה 566

חצות היום עולה 565

(4) ”ה' אל משה בעצם היום” עולה 665 ועוד 5 מילים עולה 670

יום זין לחדש אדר עולה 670

* * * * *

”כי מנגד”

פרק ל”ב פסק נ”ב:

”כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל”

”כי מנגד תראה”

”מנגד” אותיות: מ', נ', ג', ד'

מ' – מואב, מערה

נ' – נבו

ג' – גלעד, גי

ד' – דן

מערבות מואב על הר נבו על יד הגי במערה ראה הגלעד עד דן.

וכמו שכתב:

פרק ל”ד פסוק א’:

”ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו ה' אל כל הארץ את הגלעד עד דן”

* * * * *

”מנגד”

פרק ל”ב פסק נ”ב:

”כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל”
ספרי דברים (ל”ד, ג): ”מלמד שהראהו סמוכה מצירה גיהנם, שהיא קצרה מלמעלה ורחבה מלמטה”

מסעי רבה (כ”ג, ה’): ”מלמד שהראהו גיהנם אמר משה מי נידון בו? אמר לו הרשעים והפושעים בי, שנאמר (ישעיה ס”ו) ויצאו וראו בפגרי האנשים וגו’.
התחיל משה מתיירא מן גיהנום. אמר לו הראיתך בעיניך ושמה לא תעבור”

”מנגד”

באתב”ש:

יטרק

ראש וסוף תיבות, אותיות: **י’+ק’** עולה **110**

בגיהנם עולה **110**

הוא לא יבוא בגיהנם, ”ושמה לא תבוא”.

”שמה” עולה 345 ועוד 3 אותיות ועוד המילה עולה **349**

גיהנם באתב”ש: **רמצטי** עולה **349**

רמו שהראהו גיהנם אבל ”שמה לא תבוא”.

ועוד:

”כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא”

באתב”ש:

לם יטרק אגתץ תא צתגה פביץ כת

ראש תיבות, אותיות: **ל’, י’, א’, ת’, צ’, פ’, כ’** עולה **631**

שהראהו גיהנום עולה **631**

ועוד:

”כי מנגד תראה”

אותיות ברצף: **י’, מ’, נ’, ג’, ד, ת’**

אות **”ת”** באתב”ש אות **”א”**.

י’, מ’, נ’, ג’, ד, א’ עולה 108 למנין המילה **’גיהנם’**.

* * * * *

מרגישים הגלות בחודש אלול

פרק ל"ב פסק ל"ו:

"כי יראה כי אזלת יד ואפס"

ראש תיבות, אותיות: **כ', י', כ', א', י', ו'** עולה **67**

אלול עולה **67**

כאשר עדיין נמצאים בגלות ("כי אזלת יד", "אזלת" כולל המילה עולה 439, 'גלות' עולה 439), מרגישים את זה יותר בחודש 'אלול'. כי אז נזכרים שאין לנו לא מקדש, ולא קרבנות, ולא כהן גדול להתכפר. אלא צריכים להגיד: 'חטאנו צורינו סלח לנו יוצרינו' ולהתפלל ולהתחנן: 'כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו'.

* * * * *

לשמר התורה

פרק ל"ב פסוקים מ"ו-מ"ז :
"אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת"
"כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם..."
רש"י : "לא לחנם אתם יגעים בה, כי הרבה שכר תלוי בה, כי הם חייכם..."

ורמז :
"את כל דברי התורה הזאת"
ראש תיבות, אותיות : א', כ', ד', ה', ה' עולה 35
שכר באתב"ש : בלג עולה 35

וגם :
"דבר רק הוא" עולה 518 ועוד 3 מיילים עולה 521
שכר עולה 520 ועוד המילה עולה 521

* * * * *

”לא דבר רק הוא מכס”

פרק ל”ב פסוק מ”ז:

”כי לא דבר רק הוא מכס כי הוא חייכם....”

רש”י: ”לא לחינם אתם יגעים בה כי הרבה שכר תלוי בה”

”דבר רק הוא” עולה 518

”הרבה שכר” באתב”ש: צגשץ בלג עולה 518

(ולפי אמרה של רבי מאיר, אבות ד’, י-”ואם עמלת בתורה יש לו שכר הרבה ליתן לד”)

וגם:

”לא דבר רק” עולה 537

”שכר טוב” עולה 537

(כלומר שכר טוב, שכר לנפש, נפש באתב”ש טוב)

ועוד:

”כי לא דבר רק הוא מכס” – דברי תורה לא דבר רק מבני ישראל.

כי שם של כל יהודי רשום ברמז בתורה.

ורמז:

”שמותיכם” באתב”ש: ביפאמלי עולה 173 ועוד המילה עולה 174 למנין המילה ’תורה’

(באתב”ש אפגץ)

ועוד:

”כי לא דבר רק הוא מכס” ראש תיבות, אותיות: כ’, ל’, ד’, ר’, ה’, מ’ עולה 299

למנין המילים ’קול הפנימי’ (באתב”ש: דפך צוטמים)

לרמז:

לכל יהודי יש קול פנימי האומר לו ’אוי לכם מעלבונה של תורה’.

(וקצת רמז, ’רק” עולה 300 למנין ’אוי לכם מעלבונה’, ולפי:

אבות ו’, ב-”אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם

לבריות מעלבונה של תורה”)

ועוד:

”כי לא דבר רק הוא מכס” – יהודי לא ’רק’ (לא חסר) מלדרוש בדברי תורה

”רק” באתב”ש: ’גד’

והמן ’כזרע גד לבן”

(שמות ט”ז, ל”א-”ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן”)

ואמרו חז”ל (ראה מכילתא שמות פרק ט”ז):

”רי שמעון בן יוחאי אומר לא נתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן”

* * * * *

נפשו של משה רבנו תחת כסא הכבוד

פרק ל"ב פסוק נ':

"ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו"

האזינו רבה (י, ד): "לפיכך אני מצוה את שניהם כל מקום שתהא נפשי מונחת שתהא יפה. אמר לו הקב"ה אין בריה שליט על נפשך. והיכן היא מונחת? תחת כסא הכבוד בשמים"

משה רבנו אמר האזינו השמים... ותשמע הארץ. ודורש המדרש שאמר לשניהם כדי שכל מקום שתהא נפשי, תהא יפה. ונאמר לו שנפשו תהא מונחת תחת כסא הכבוד בשמים.

ורמזים:

(1) **"שמה והאסף אל עמיך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל"**

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ש'+ה', ו'+ף, א'+ל, ע'+ד, כ'+ר, מ'+ת, א'+ן, א'+ד, ב'+ר, ה'+ר,

ו'+ף, א'+ל, עולה 1768

נפשו תחת כסא הכבוד בשמים עולה 1768

(2) **"אתה עלה שמה והאסף אל עמיך כאשר"**

באתב"ש:

תאץ זכץ ביץ פצתחו תך זימל לתבג

ראש תיבות, אותיות: ת, ז, ב, פ, ת, ז, ל עולה 926

תחת כסא הכבוד עולה 926

(3) **"עלה"**

באתב"ש:

זכץ עולה 117 ועוד המילה עולה 118

כסא הכבוד עולה 118

נפשו עלה למעלה עד כסא הכבוד.

ועוד:

בפסוק נ"ב כתוב: **"ושמה לא תבוא"**

רבינו בחיי (על פסוק נ"ב): "להורות שלא מנעו רק מארץ ישראל לא מארץ החיים... והארץ הזאת היא מעלת הצדיקים. שכן אמר דוד עליו השלום (תהילים קט"ז) אתהלך לפני ה' בארצות החיים, וכן אמר הקב"ה (ישעיה ל"ח) אמרתי לא אראה י-ה, י-ה בארץ החיים"

ובדומה לאהרן אחיך, תהיה בארצות החיים.
ורמזים:

(1) "אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו" עולה 770
ארצות החיים עולה 770

(2) "מת אהרן" עולה 696 ועוד 2 מילים עולה 698
ארצות עולה 697 ועוד המילה עולה 698
(הכוונה לארצות החיים)

(3) "ומת בהר אשר" עולה 1154 ועוד 9 אותיות עולה 1163
ארץ החיים מעלת הצדיקים עולה 1163

(4) "בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמיד" באתב"ש:

שצג תבג תאץ זכץ ביץ פצתחו תך זימל
ראש וסוף תיבות, אותיות:

ש'+ג', ת'+ג', ת'+ץ', ז'+ץ', ב'+ץ', פ'+ו', ת'+ד', ז'+ל' עולה 1928
נפשך תהא צרורה בצרור החיים עולה 1928

* * * * *

מיתת אהרן

פרק ל"ב פסוק נ':
"...והאסף אל עמד כאשר מת אהרן אחיד בהר ההר ויאסף אל עמיו"
בעל הטורים: "בגמ' הן בנשיקה מת אהרן"

ורמז:
"מת אהרן אחיד" סוף תיבות, אותיות: ת', ו', ד' עולה 470
"אהרון אחיד בהר ההר" סוף תיבות, אותיות: ו', ד', ר', ר' עולה 470
הנשיקה
עולה 470
(וגם, 'נשיקה' עולה 465 ועוד 5 אותיות עולה 470)

וגם:
"אל עמד" באתב"ש: תך זיל עולה 467
בנשיקה
עולה 467

* * * * *

פרשת וזאת הברכה

”לפני מותו”

פרק ל"ג פסוק א':
”וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים את בני ישראל לפני מותו”
רש"י: ”(ספרי) סמוך למיתתו, שאם לא עכשיו, אימתי”

”לפני מותו” עולה 622
בזין לחודש אדר עולה 622

אולי רמז ליום פטירתו של משה רבנו ז"ל.

* * * * *

”וזאת הברכה”

פרק ל”ג פסוק א’:

”וזאת הברכה אשר ברך משה איש ה-א-ל-ה-ים את בני ישראל לפני מותו”
בעל הטורים (על מילים וזאת הברכה): ”בגלימטריה זו היא תורה, כי בזכות התורה ברכם”

ועוד רמזים:

(1) ”הברכה אשר ברך משה איש ה-א-ל-ה-ים”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ה'+ה', א'+ר', ב'+ך, מ'+ה', א'+ש', ה'+ס' עולה 624

זו תורה עולה 624

(2) ”וזאת הברכה אשר”

ראש וסוף תיבות, אותיות: ו'+ת', ה'+ה', א'+ר' עולה 617

הדברות עולה 617

הברכה בזכות 'הדברות' שהם התורה.

(3) ”אשר ברך משה איש”

ראש וסוף תיבות, אותיות: א'+ר', ב'+ך, מ'+ה', א'+ש עולה 614

בדברות עולה 614

חרות עולה 614

(שמות ל”ב, ט”ז) - ”והמכתב, מכתב אלוקים הוא - חרות על הלחת”.
וגם, ברך אותם בתורה, ולפי, אבות ו', ב' - ”שאינן לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה”)

(4) ”משה איש ה-א-ל-ה-ים את בני”

באתב”ש:

יבץ תמב צתכצמי תא שטם

ראש וסוף תיבות, אותיות:

י'+ץ, ת'+ב', צ'+י', ת'+א', ש'+ס' עולה 1343

”כי בזכות התורה ברכם” עולה 1343

ועוד :

תנחומה פרשת וזאת הברכה א': "בא משה לברך את ישראל והוסיף להם ברכה שביעית, 'וזאת הברכה' תוספת על הברכות שברך בלעם את ישראל שהיה ראוי לברכן שבע ברכות כנגד שבעה מזבחות ולא ברכן אלא שלש, שנאמר 'והנה ברכת זה שלש פעמים' אמר לו הקב"ה, רשע, אתה עינך צרה לברכן אף אני מספיק על ידך שתשלים ברכתך עם ישראל. יבא משה שעניו יפות לברכן והוא יברך את ישראל... שברכן ארבע ברכות"

"משה איש ה-א-ל-ה-ים את"

ראש וסוף תיבות, אותיות:

מ'+ה', א'+ש', ה'+ס', א'+ת' עולה 792

שביעית עולה 792

שמשה רבנו ברך את בני ישראל ברכה שביעית.

* * * * *

"אש דת"

פרק ל"ג פסוק ב':
"ויאמר ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש בימינו
אשדת למו"

גמרא מסכת שקלים (ט"ז, ע"ב):
"רב פנחס בשם רשב"ל: התורה שנתן לו הקדוש ברוך הוא למשה נתנה לו אש לבנה
חרותה באש שחורה. היא אש, מובללת באש, חצובה מאש, ונתונה מאש דכתיב 'מימינו
אשדת למו'
לפי חז"ל התורה הייתה כתובה אש שחורה על גבי אש לבנה.
רש"י (מסכת פסחים נ"ד, א'): "שהיתה כתובה באש שחורה ע"ג לבנה"
(כאן מדובר בלוחות. אבל בעוד מקומות הוא כותב זה על התורה. לדוגמה שיר השירים פ"ה, פ"ט)

ומשמעות הדברים:
לפני נתינת התורה לבני ישראל היא הייתה בשמים כתובה אש שחורה על גבי אש לבנה,
וכללה את כל החכמות.
ויש מסבירים:
התורה עשויה מחלק שנתגלה לבני אדם ומחלק שלא נתגלה לבני אדם.
'אש השחורה' – זו התורה שנתן לנו (באותיות ומילים, בכתב ובעל פה),
כי ביכולתנו להבין אותה.
'אש לבנה' – זו התורה שלא נתן לנו, כי לא ביכולתנו להבין אותה.

ורמזים לדברי חז"ל מהפסוק:

(1) "אשדת" עולה 705 ועוד המילה עולה 706
שחורה על לבנה עולה 706

(2) "קדש בימינו אשדת" עולה 1227
לבנה חרותה בשחורה עולה 1227

(3) "קדש בימינו אשדת"
סוף תיבות, אותיות: ש', ו', ת', עולה 706
שחורה על לבנה עולה 706

(4) "קדש בימינו אשדת למו"
עולה 1303 ועוד 16 אותיות ועוד 4 מילים עולה 1323
אש שחורה על גבי אש לבנה עולה 1323

* * * * *

”אף חבב”

פרק ל”ג פסוק ג’:

” **אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך** ”
רש”י: ”גם חבה יתירה חבב את השבטים, כל אחד קרוי עם ...”
מדובר כאן בשבטים.

1. ”**חבב**” עולה למניין **12**
ואולי רמז ל**12** שבטים שכולם קרואים עם.

2. ”**אף**” עולה **81** ועוד **2** אותיות ועוד המילה עולה **84**
אולי רמז לגיל של יעקב אבינו כאשר התחיל להוליד השבטים.
(ראה רש”י פרשת ויצא פרק כ”ט פסוק כ”א ”מלאו ימי”).

* * * * *

”ישא מדברתיך”

פרק ל”ג פסוק ג’ :
”אף חבב עמים כל קדשיו ביזך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך”
רש”י : ”...נשאו עליהם עול תורתך”

ורמז :
”תכו לרגלך ישא מדברתיך” באתב”ש : אלף כגכל מבת יקשגאמל
ראש וסוף תיבות, אותיות : ת’+ו’, ל’+ד’, י+ש’, מ’+ד’ עולה 611 למנין המילה ‘תורה’

וגם :
רש”י : ”והם ראויים לכך הרי תכו עצמן לתוך תחתית ההר לרגליך בסיני”
”תכו לרגלך” עולה 709 ועוד 8 אותיות עולה 717
עול תורה עולה 717

* * * * *

”ישא מדברתיך”

בברכה של משה רבנו ללוי כתוב:

פרק ל”ג פסוק ג’:

”אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך”

רש”י (על המילים ”ישא מדברתיך”): ”נשאו עליהם עול תורתך”

”מדברתיך” רומז על התורה. ושבט לוי נשאו על עצמם עול התורה.

וגם:

” ישא ברכה מאת ה’ ”

ברכה רבה (”א, ב”): ” ישא ברכה מאת ה’ זה משה. אמר ר’ תנחומא אל תהי קורא בו

אלא ישא ברכה לאחרים”

ובספר הכוזרי נאמר – ’תורת משה נחלקה בין יראה אהבה ושמחה’

במישור הרעיוני:

המילה ”ישא” רומז לנו על דרך עבודת ה’ בלימוד וקיום תורתו, וזה:

”ישא” אותיות: י’, ש’, א’

י’ – יראה

ש’ – שמחה

א’ – אהבה

קיום המצוות דרך יראה, שמחה, ואהבה. ומי שעובד את ה’ ככה (”ישא מדברתיך”) יזכה

לכתוב ” ישא ברכה מאת ה’ ”.

* * * * *

”אף חבב עמים”

דברים פרק ל”ג פסוק ג’:

”אף חבב עמים כל קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך”

”חבב עמים” עולה 172 ועוד 2 מילים עולה 174 למנין המילה ’תורה’ (ברתב”ש אפגץ).

לרמוז:

שישראל חבבים לפני המקום והם מקבלי ואוהבי ולומדי התורה.

ולפי:

תרגום ירושלמי:

”הלא כל גלי וידע קדמוי דלאו בנוי דעשו ובנוי דישמעאל מקבלין אורייתא אלא כל
קדין למחבביה עמיה בית ישראל כנות ריבון דמלאכין קדישין דאף על גב דמייתי
עליהון יסורין סגין לא נייחין ולא שדכין מן אוילפן אורייתא והא אנון מדברין ואתיין
לרגל ענני ונטלין ושרין על פום דבירוי:

ואולי נגיד:

”אף” – שם של מלאך משחית (משה רבנו אמר, דברים ט’, י”ט-”כי יגרתי מפני האף והחמה”).

ואולי רמוז כאן במילה ’אף’ לייסורים.

”אף חבב עמים” – (בכיוון הפוך) ’עמים חבב אף’.

”עמים” – ישראל שנקראו ”עמים”

”חבב” – מקבלים באהבה

”אף” – הייסורים (הבאים עליהם כדי לנקות אותם).

ולמרות הייסורים בני ישראל לא זזים מבית המדרש, לא מפסיקים ללמוד את התורה

(האהובה להם).

* * * * *

”בישרון מלך”

פרק ל”ג פסוק ה’:

”ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל”

ספורנו: ”בהתאסף ראשי עם, במתן תורה”

אבן עזרא: ”ויאמר ר’ יהודה הלוי ז”ל, כי המלך רמז לתורה”

אור החיים: ” כי התורה היא המולך עלינו שיהיה מלך בישראל לבד התורה”

לפי חז”ל המילים ”ויהי בישרון מלך” רמז להקב”ה, או למשה רבנו, או לתורה.
ורמזים:

(1) ”בישרון מלך” ראש וסוף תיבות, אותיות: **ב+ן, מ+ד** עולה **112**
הקב”ה עולה **112**

(2) ”ויהי בישרון” עולה 599 ועוד 10 אותיות ועוד 2 מילים עולה **611**
תורה עולה **611**
משה רבנו עולה 603 עוד 7 אותיות ועוד 2 מילים עולה **611**

* * * * *

"ויהי מתיו מספר"

פרק ל"ג פסוק ו':
"יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיו מספר"

רמב"ן: "שלא יגרום חטאו והכעס הגדול אשר כעס עליו אביו בחללו יצועיו להכרית שמו מישראל"
רש"י: "לעה"ב שלא יזכר לו מעשה בלהה"

"מתיו" עולה 456 ועוד המילה עולה **457**
מעשה בלהה עולה **457**

"ראובן ואל ימת ויהי" עולה 777 ועוד 4 מילים עולה **781**
"וישכב את בלהה" עולה **781**

רמב"ן: "על כבוש הארץ יאמר שיחיה ראובן בעברם חלוצים למלחמה לפי בני ישראל"
"ויהי מתיו מספר", ראש וסוף תיבות, אותיות: ו' + י', מ' + ו', מ' + ר' עולה **302**
שב עולה **302**
שהם ישובו בחיים מהמלחמה.

רש"י: "נמנין במנין שאר אחיו"
"ויהי מתיו מספר" עולה 867 ועוד 12 אותיות עולה **879**
נמנין במנין שאר אחיו עולה **878**

* * * * *

”וזאת ליהודה”

פרק ל”ג פסוק ו’:

”וזאת ליהודה ויאמר שמע ה’ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה”
רש”י (על המילים ”שמע ה’ קול יהודה”): ”תפלת דוד ושלמה ואסא מפני הכושים ויהושפט
מפני העמונים וחזקיהו מפני סנחריב”
רש”י (על המילים ”ועזר מצריו תהיה”): ”...על יהושפט התפלל על מלחמת רמות גלעד.
ויזעק יהושפט וה’ עזרו (דה”ב י”ח, ל”א)”

ורמזים:

- (1) ”וזאת ליהודה ויאמר שמע ה’ קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב”
ראש וסוף תיבות, אותיות:
ו’+ת’, ל’+ה’, ו’+ר’, ש’+ע’, י’+ה’, ק’+ל’, י’+ה’, ו’+ל’, ע’+ו’, ת’+ו’, י’+ו’,
ר’+ב’ עולה 1913
תפלת דוד שלמה אסא יהושפט וחזקיהו עולה 1913
- (2) ”שמע” עולה 410
יהושפט עולה 410
- (3) ”שמע ה’ קול” ראש תיבות, אותיות: ש’, י’, ק’ עולה 410
יהושפט עולה 410
- (4) ”ליהודה ויאמר שמע ה’” עולה 753
רמות גלעד עולה 753
- (5) ”קול” עולה 136
חזקיהו עולה 136
- (6) ”תביאנו ידיו רב”
סוף תיבות, אותיות: ו’, ו’, ב’ עולה 14
דוד עולה 14
- (7) ”ידיו רב לו”
סוף תיבות, אותיות: ו’, ב’, ו’ עולה 14
דוד עולה 14
- (8) ”קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר”

באתב"ש :
דפך מצפקץ פתך זיף אשמתטף מקמף גש כף פזעג
 סוף תיבות, אותיות : ד', צ', ד', ר', ר', ר', ר', ש', ר', ג'
 עולה 753
רמות גלעד
 עולה 753

(9) "ואל עמו"
 באתב"ש :
פתך זיף ולה 597 ועוד 6 אותיות עולה 603
"ויזעק יהושפט"
 עולה 603
 שיעזור לו במלחמתו.

רש"י (על המילים "שמע ה' קול יהודה"): "כאן רמז ברכה לשמעון מתוך ברכותיו של יהודה, ואף כשחלקו ארץ ישראל נטל שמעון מתוך גורלו של יהודה"

(1) "קול יהודה ואל"
 באתב"ש
דפך מצפקץ פתך עולה 1004
חלקת שמעון עולה 1004

(2) "יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר"
 באתב"ש :
מצפקץ פתך זיף אשמתטף מקמף גש כף פזעג
 ראש וסוף תיבות, אותיות :
 מ'+צ', פ'+ד', ז'+ר', א'+ר', מ'+ר', ג'+ש', כ'+ר', פ'+ג'
 עולה 1004
חלקת שמעון עולה 1004

* * * * *

”שמע ה' קול יהודה”

בברכות של משה רבנו לשבטים לא ברך את שבט שמעון :
דעת זקנים מבעלי התוספות : ”ושמעון לא ברך כמו שלא ברכו אביו משום מעשה דשכם
אמר אתם 'עכרתם אותי' ועוד הוסיף על חטאתו פשע במעשה זמרי...”
חזקוני : ”ושמעון לא רצה להזכיר בברכה לפי שהיה בלבו של משה עליו על שקדם בניכלו
של יוסף”

יוצא מזה שבגלל המעשים של שמעון בשכם, ביוסף, ובשטים, הוא לא זכה לברכה בפני
עצמה.

אבל בברכת יהודה כתוב :

פרק ל"ג פסוק ז' :

”וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה...”

רש"י : ”(ספרי) כאן רמז ברכה לשמעון מתוך ברכותיו של יהודה ואף כשחלקו ארץ ישראל
נטל שמעון מתוך גורלו של יהודה שנאמר (יהושע י"ט) מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון
(ומפני מה לא ייחד לו ברכה בפני עצמו? שהיה בלבו עליו על מה שעשה בשטים כ"כ באגדת תהלים)
לפי פרוש רש"י (וגם דעת זקנים מבעלי התוספות) למרות שמושה רבנו לא ברך את שמעון
ברכה בפני עצמה הוא כלל לו ברכה בתוך ברכת יהודה.

ונשאלת השאלה :

מה הקשר בין המילים ”שמע ה' קול יהודה” לשמעון?

ומפרש :

שפתי חכמים : ”ויהיה מלת 'שמע' רמז לשם שמעון”

המילה 'שמע' כולל רוב האותיות של שם שמעון ולפי זה רמז לשמו.

אבל נראה שיש כאן עוד רמזים חזקים במילים האלו לשמעון, ואסביר :

כאשר לאה אמנו קראה שם לשמעון כתוב :

בראשית פרק כ"ט פסוק ל"ג :

**”ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו
שמעון”**

לאה אמנו השתמשה במילים **”כי שמע ה'”**.

”כי שמע ה'” עולה 466 למנין המילה **’שמעון’** (ולפי זה קראה לו שמעון).

המילים **”שמע ה'”** זהה לחלוטין למילים בברכת משה רבנו ליהודה.

בברכת משה רבנו ליהודה כתוב, **”שמע ה' קול יהודה”**. אם נדלג לרגע על מילת **”קול”**

ונצטרף למילים **”שמע ה'”** את המילה **”יהודה”** (שבא אחרי המילה **”קול”**) נקבל ערך

המילה **’שמעון’**, ולפי :

”שמע ה' יהודה” עולה 466 למנין המילה **שמעון’**.

והמילה **”קול”** רומז על מעשיו של שמעון.

**"קול" באתב"ש : 'דפכ'
ד'—דינה
פ'—פסים
כ'—כזבי**

כאילו בתוך הברכה "שמע ה' קול יהודה" יש גם רמז לשמוע לקול (לתפלת) שמעון כאשר יבקש סליחה על המעשים שעשה, והם הרמוזים במילה "קול" (באתב"ש "דפכ"), והם :
מעשה שכס - הרמוז באות ד' הרמוז על 'דינה'.
(שמעון ולוי הרגו אנשי שכס בגלל שלקחו וענו את דינה אחותם)

מעשה יוסף - הרמוז באות פ' הרמוז על 'פסים'.
(כאשר יוסף התקרב לאחיו כתוב : "ויראו אתו מרחוק", ולפי הפשט כי לבש כתונת פסים ראו אותו מרחוק. "ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא", דורשים שזה היה שמעון שאמר ללוי. והם רצו להרוג את יוסף. אבל ראובן הציל אותו מידם ואמר להם לזרוק אותו לבור כדי להציל אותו

אחר כך. ובסוף "ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו". וכאשר האחים הגיעו למצרים יוסף עצר דווקא את שמעון לעיניהם כי הוא ידע מי רצה לפעול נגדו)

מעשה כזבי - הרמוז באות כ' הרמוז על 'כזבי'.
(שקרה בשטים עם זמרי שהיה משבט שמעון וכזבי).

* * * * *

”וזאת ליהודה”

פרק ל"ג פסוק ז':

”וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה”

אור החיים: "...לפי שיהודה חטא במעשה תמר והתודה על חטאו באוי 'צדקה ממני' בקש משה שיקבל ה' קולו בהודאתו... ואומרו 'ועזר מצריו תהיה' פירוש שהגם שירויה פרץ וזרח בכח מעשה תמר אף על פי כן עדיין לא האירה מלכות בית דוד כי צריכה לניצוץ הקדושה שעדיין בין האומות והיא רות המואביה לזה אמר 'ועזר מצריו תהיה לשון נקבה..."

ורמז לתמר, רות, דוד ומשיח:

- (1) **”תביאנו ידיו רב לו”**
ראש תיבות, אותיות: **ת', י', ר', ל'** עולה 440 למנין המילה **'תמר'**
- (2) **”רב לו ועזר מצריו תהיה”** בדילוג אות אחת, אותיות: **ר', ו', ת'** המילה **'רות'**.
- (3) **”קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה”**
ראש תיבות, אותיות: **ק', י', ו', ע', ת', י', ר', ל', ו', מ', ת'** עולה 1272
ניצוץ הקדושה **רות** עולה 1272
- (4) **”וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה”**
עולה 1333 ועוד 30 אותיות עולה 1363
ניצוץ הקדושה והיא **רות המואביה** עולה 1363
- (5) **”וזאת ליהודה ויאמר שמע”**
סוף תיבות, אותיות: **ת', ה', ר', ע'** עולה 675
רות המואביה עולה 675
- (6) **”ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו”**
סוף תיבות, אותיות: **ר', ע', ה', ל', ה', ל', ו', ו', ו'** עולה 358
משיח עולה 358
- (7) **”שמע ה' קול יהודה”** עולה 602 ועוד 4 מילים עולה 606
רות עולה 606
- (8) **”ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו”**
ראש תיבות, אותיות: **י', ק', י', ו', ע', ת', י'** עולה 606
רות עולה 606
- (9) **”תביאנו ידיו רב”** סוף תיבות, אותיות: **ו', ו', ב'** עולה 14

14 עולה **ו', ב', ו'** סוף תיבות, אותיות: **"ידיו רב לו"**
14 עולה **דוד**
14 עולה **תמר באתב"ש: איג**

(10) **"ה' קול יהודה"**

באתב"ש:

מ-ץ דפך מצפקץ

84 עולה **מ', ד', מ'** ראש תיבות, אותיות: **רות באתב"ש: גפא**

84 עולה **רות באתב"ש: גפא**

(11) **"ליהודה ויאמר שמע ה'"**

באתב"ש:

1272 עולה **ץ-מ-ץ** כמצפקץ פמתיג ביז מ-ץ

1272 עולה **ניצוץ הקדושה רות**

(12) **"ליהודה ויאמר שמע ה'"**

באתב"ש:

ץ-מ-ץ כמצפקץ פמתיג ביז מ-ץ

1294 עולה **ועוד 18 אותיות ועוד 4 מילים** עולה **ניצוץ הקדושה והיא רות**

1294 עולה **ניצוץ הקדושה והיא רות**

(13) **"ואל עמו תביאנו ידיו רב לו"**

באתב"ש:

פתך זיף אשמתטף מקמף גש כף

640 עולה **ד', ק', ק', ק', ש', ק'** סוף תיבות, אותיות: **תמר**

640 עולה **תמר**

(14) **"ידיו רב לו ועזר"**

באתב"ש:

מקמף גש כף פזעג

606 עולה **מ'+ק', ג'+ש', כ'+ק', פ'+ג'** ראש וסוף תיבות, אותיות: **רות**

606 עולה **רות**

*****

שבט לוי מלו במדבר

פרק ל"ג פסוק ט':

"כי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו"

רש"י: "והם היו מולין ומלין את בניהם (ס"א אותם שנולדו במדבר שישראל לא מלו את בניהם והם היו מולין)"

ורמזים:

(1) **"ובריתך"** עולה 638 ועוד 6 אותיות עולה 644
"ומלין את בניהם" עולה 644

(2) **"ינצרו"** באתב"ש: **מטהגף** עולה 137
"מולין" עולה 136 ועוד המילה עולה 137

* * * * *

שבט לוי

פרק ל"ג פסוק ט':

"האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע..."

יונתן בן עוזיאל: " נפקין שיבט לוי לפולחן משכן זמנא ומתפרשין מן משכניהון, אמרין לאבוהון ולאמתהון לא חמיתינו, וית אחוהון דלא בני תלתין שנין אשתמודעון יתהון, וית בניהון לא ידעין, מטול דקיימין עשרין שנין במטררתהון במימרד וקיים פולחון קודשך נטריין"

פ' יונתן: "פירוש לעבודת אוה"מ נכנסים מבן ל' שנה, ומחמשים יוצאים מן אהל, לא יעבדו עוד כמפרש בפסוקים להדיה. נמצא שכל משך עבודתם כ' שנה, והא דכתיב, 'מבן עשרים וחמש שנה', זהו ללמוד, אבל לעבוד, אינו בא אלא מבן שלשים. וזהו שתרגם כל כ' שנה של עבודה אינם רואים את אביהם, שהרי אבותיהם יצאו מכלל העבודה כשהגיעו לכלל חמשים, ואחיהם שהם פחותים מבן ל', שעדיין לא באו לכלל העבודה לא הכירום, ובניהם שנולדו להם קודם לא ידעו מהם כל אותם כ' שנה של עבודה"

ונשאלת השאלה, מה המשמעות של "ראיתיו", "הכיר", "ידע"?

אולי "ראיתיו", "הכיר", "ידע", הן רמות שונות בהכרות.

הרמה השטחית ביותר זה "ראיתיו". אדם רואה מישהו מרחוק אבל לא תמיד מצליח לזהות אותו.

"הכיר" זה פעולת הכרות יותר חזקה.

מתי זמן קריאת שמע? משיכיר חברו בדי אמות.

"ידע" זה המעלה הגבוהה בהכרות.

חז"ל השתמשו במילת ידע גם לדברים האינטימיים ביותר.

אולי אפשר להסביר את ההבדלים בסגנון המילים שבפסוק.

"לאביו ולאמו לא ראיתיו"

אביו ואמו לא ראה כי הוא לא היה בבית, הוא היה במקום אחר.

"ואת אחיו לא הכיר"

יכול להיות שהם היו באותו מקום, אלא הוא, וגם הם, היו עסוקים מדי להתקרב ולהכיר אחד את השני.

"ואת בנו לא ידע"

אולי הם היו קרובים אליו, אבל בגלל טרדתו לא הספיק לדעת את האלמנטים הפנימיים שלהם.

וכל זה למה?

שבט לוי היו עסוקים בלימוד התורה ולימוד מלאכת העבודה במשכן ובמקדש, ולא היה להם פנאי למשפחה. הם לא היו בבית, אלא בישיבה, לומדים עבודתם עד לגיל השירות.

* * * * *

נפילת מלכות יוון בידי חשמונאים

פרק ל"ג פסוק י"א:
"ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו"
רש"י: "ד...א ראה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם יונים והתפלל עליהם לפי שהיו מועטים י"ב בני חשמונאי ואלעזר כנגד כמה רבבות לכך נאמר ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה"
אור החיים: "או' מן יקומו' לדבריהם ז"ל, שנתנבא על מלכות יון שעתידה ליפול ביד חשמונאי..."

לפי חז"ל מדובר במלחמה בעתיד של בני חשמונאי נגד מלכות יון הרשעה. ואולי יש רמזים לזה מהפסוק:

(1) "חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן" עולה 2302
עתידה מלכות יון הרשעה ליפול בידי חשמונאי ובניו עולה 2302

(2) "מחץ מתנים קמיו" ראש וסוף תיבות, אותיות: מ'+ץ, מ'+ם, ק'+ו' עולה 316
יוחנן כהן גדול ובניו עולה 316

(3) "מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו" סוף תיבות, אותיות: צ', ס', ו', ו', ו', ו' עולה 242
יוחנן כהן גדול עולה 242

(4) "מתנים קמיו ומשנאיו מן" סוף תיבות, אותיות: ס', ו', ו', ו' עולה 102
יהודה מכבי עולה 102

(5) "קמיו ומשנאיו מן יקומו" סוף תיבות, אותיות: ו', ו', ו', ו' עולה 112
מכבים עולה 112

(6) "ומשנאיו מן" ראש וסוף תיבות, אותיות: ו'+ו', מ'+ן' עולה 102
יהודה מכבי עולה 102

(7) "ומשנאיו מן יקומו" ראש וסוף תיבות, אותיות: ו'+ו', מ'+ן, י'+ן' עולה 162
אנטיוכוס עולה 162

(8) "מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו"

באתב"ש :

1142 עולה **יט מדפיפט** עולה **1142**
מלכות יון הרשעה

(9) "מן יקומון"

באתב"ש :

242 עולה **יט מדפיפט**
242 עולה **יוחנן כהן גדול**

(10) "ופעל ידיו תרצה מחץ"

באתב"ש :

562 עולה **פוזד מקמף אגהץ יסה** עולה **547** ועוד **15** אותיות עולה **562**
מלכות יון

(11) "מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן"

באתב"ש :

יטה יאטמי דימף פיבטתמף יט
עולה **919** ועוד **21** אותיות ועוד **5** מילים עולה **945**
מונת ימי חנוכה

(12) "ומשנאיו מן"

באתב"ש :

פיבטתמף יט
סוף תיבות, אותיות : **ט', ט'** עולה **89**
חנוכה

(13) "ידיו תרצה מחץ"

באתב"ש :

437 עולה **מקמף אגהץ יטה** עולה **434** ועוד **3** מילים עולה **437**
רביס ביד מעטים

* * * * *

ברכת לוי

וללוי אמר :

פרק ל"ג פסוק י"א :

"ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומו"

רש"י : "ד"א ראה שעתידין חשמונאי ובניו להלחם עם היונים והתפלל עליהם לפי שהיו מועטים י"ב בני חשמונאי ואלעזר כנגד כמה רבבות..."

"ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה"

סוף תיבות, אותיות: ד', ה', ו', ל', ו', ה' עולה 72
מכבי
עולה 72

וגם :

"קמיו ומשנאיו מן יקומו"

סוף תיבות, אותיות: ו', ו', ו', ו', ו' עולה 112

מכבים
עולה 112

(י"ומשנאיו" של מכבים לא יהיה להם תקומה)

וגם :

"חילו ופעל ידיו"

ראש וסוף תיבות, אותיות: ח'+ו', ו'+ל', י'+ו' עולה 66

יון
עולה 66
(ברך חילו ופעל ידיו נגד יון)

וגם :

"ברך ה'" באתב"ש : שגל מ-ץ

ראש וסוף תיבות, אותיות: ש'+ל', מ'+ץ' עולה 460

החשמונאים
עולה 460

וגם :

"ה' חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו"

באתב"ש :

מ-ץ סמכף פוזך מקמף אגהץ יסה יאטמי דימף

סוף תיבות, אותיות: צ', ו', ד', ו', ח', ה', י', ו' עולה 455

חשמונאים
עולה 455

וגם :

"מחץ מתנים קמיו ומשנאיו"

באתב"ש :

יסה יאטמי דימף פיבטתמף

סוף תיבות, אותיות: ה', י', ו', ו', ו' עולה 175

מועטים
עולה 175

(המועטים, המכבים, ימחצו מתניו של קמיו ומשנאיו היונים)

וגם :

"ופעלי"

באתב"ש:

פוזך עולה 113 ועוד 4 אותיות עולה 117
המכבים עולה 117

* * * * *

”ובין כתפיו שכן”

פרק ל”ג פסוק י”ב:
”לבנימן אמר ידיד ה’ ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום
ובין כתפיו שכן”

1. בלי יקר: ”...ובין כתפיו שכן, כי שם היו נושאי האפוד כי השכינה הית’ באורים ותומים שנשא הכהן בין שתי כתפיו...”
” ובין כתפיו שכן ”, יש כאן 12 אותיות.
אולי רמז ל 12 אבנים בחשן המשפט (באורים ותומים).

2. רש”י: בגובה ארצו היה בהמ”ק בנוי אלא שנמוך עשרים ושלש אמה מעין עיטם...”

” ובין כתפיו שכן ” עולה 954 ועוד 12 אותיות
היה בהמ”ק בגובה ארצו, נמוך 23 אמה מעין עיטם
עולה 966
עולה 966

* * * * *

דם חילזון

פרק ל"ג פסוק י"ט:

**"עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו
ושפני טמוני חול"**

1. יונתן בן עוזיאל: "...וחלזונא יאחדון תמן ויצבעון מאדמיה תיכלא לחוטי
גוליתהון..."
ספורנו: "...וטמונים בחול, כמו דם חלזון, וזכוכית לבנה בחולית שבחול"

א. **"ושפני טמוני חול"** עולה 605 ועוד 13 אותיות ועוד 3 מילים עולה 621
דם של חלזון בחלקו עולה 621

ב. **"חול"** עולה 44
דם עולה 44

ג. **"טמוני חול"** עולה 150
דם החלזון עולה 150

אולי רמז לדם החלזון. מדם החלזון הפיקו התכלת לצבוע חוטי הציצית.

2. גמרא מסכת סוטה דף י"ז עמוד א':
בשכר שאמר אברהם אבינו "אם מחוט ועד שרוך נעל", זכו בניו לשתי מצוות,
לחוט של תכלת ולרצועה של תפלין.

"ושפני טמוני חול", ראשי תיבות, אותיות: ו', ט', ח'
המילה: **חוט**

אולי רמז לחוט של תכלת. התכלת בא מדם חלזון הנמצא בים. שבת זבולן
אסף את החלזון מחלקו.

3. ילקוט רמז תתקס"א: " ...דבר אחר, 'כי שפע ימים יינקו', זו ימה של יפו שגנוז לצדיקים לעתיד לבא...וכל כלי חמדה שהים הגדול מקיאן לימה של יפו, שגנוז לצדיקים לעולם הבא..."

עולה 736
עולה 736

א. " כי שפע ימים יינקו"
ימה של יפו, הגנוז לעולם הבא

ב. " ושפני " אותיות (בדילוג): ו', פ', י', המילה, יפו (בכיוון הפוך).

* * * * *

בנות שבט אשר נשואות לכהנים גדולים

פרק ל"ג פסוק כ"ד:
"ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו"
רש"י: "...ד"א, 'יהי רצוי אחיו', שהיו בנותיו נאות, והוא שנאמר
(בדברי הימים א', ז') 'הוא אבי ברזית', שהיו בנותיו נשואות
לכהנים גדולים הנמשחים בשמן זית"

"ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו"

עולה 2683

עולה 2683

בנותיו נשואות לכהנים גדולים הנמשחים בשמן משחה

* * * * *

”ויגרש מפניו”- מלכי כנען

פרק ל”ג פסוק כ”ז :

” **קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד**”
רש”י : ”סיחון ועוג ומלכי כנען שהיו תקפו וגבורתו של עולם, לפכך על כרחם יחרדו ויזועו וכחם חלש מפניו, לעולם אימת הגבוה על הנמוך, והוא שהכח והגבורה שלו בעזרך”
יהושע ובני ישראל הכו 31 מלכי כנען.
(ראה יהושע פרק י”ב פסוק כ”ד).

1. ”זרעת עולם” עולה 823 ועוד 8 אותיות עולה **831**
31 מלכי ארץ כנען, סיחון ועוג עולה **831**

2. ”ויגרש מפניך אויב ויאמר” עולה 995
שלושים ואחד מלכי כנען עולה 995

3. ”מפניך אויב” עולה 219
סיחון ועוג עולה 219

4. ”מפניך אויב ויאמר השמד” עולה 825
ל”א מלכי ארץ כנען, סיחון ועוג עולה 825

5. ”מפניך” עולה 200
עמלק סיחון עוג, ראש תיבות, אותיות: ע’, ס’, ע’ עולה 200
(המילה סיחון מופיע בתורה מלא או חסר, ראה במדבר פרק כ”א פסוקים כ”ג, כ”ו, וכ”ז)

* * * * *

”ויעל משה”

כתוב פרשת האזינו :

פרק ל”א פסוק ב’:

”וואמר אלהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא”

רש”י: ”יכול שתשש כחו ת”ל לא כהתה עינו ולא נס לחו. אלא מהו לא אוכל, איני רשאי שנטלה ממני הרשות ונתנה ליהושע”

רש”י: ” (ר”ה י”א) היום מלאו ימי ושנותי ביום זה נולדתי, וביום זה אמות. דבר אחר, לצאת ולבא בדברי תורה מלמד שנסתמה ממנו מסורות ומעינות החכמה”

דורשים את המילה ”היום” - שהיה ביום ז’ אדר, יום שנולד משה רבנו ויום שנפטר. ובאותו יום עלה משה רבנו להר נבו לראות את הארץ, וכמו שכתוב:

פרק ל”ד פסוק א’:

”ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו”

”ויעל” עולה 116 ועוד 4 אותיות עולה **120**.

רמז שעלה להר נבו ביום שמלאו לו 120 שנה.

כתוב כאן **”ויעל משה”** וכתוב בקבלת התורה בהר סיני **”ויעל משה”** (שמות י”ד, ”ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר”). ואולי שימוש באותו מילים מראה (רומז) שמדובר באותו הנושא, בנושא תורה. בהר סיני הוא עלה למרום להוריד התורה, וכאן הוא עלה להר נבו להשאיר את התורה (”לא אוכל עוד לצאת ולבוא”).

וגם **”ויעל משה”** אולי מעיד על (במדבר י”ב, ז’) **”לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא”**. הוא עלה להר סיני בציווי (לקבל התורה), והוא עלה להר נבו בציווי (להיפרד מהתורה).

ואולי ניתן עוד להגיד:

”ויעל משה”, כשם שעלייתו למרום במתן תורה כך **”ויעל משה”** עלייתו להר נבו גם למרום, ולפי:

גמרא סוטה דף י”ג עמוד ב’:

”ויש אומרים לא מת משה. כתיב הכא וימת שם, וכתיב התם (שמות ל”ד כ”ח) ויהי שם עם ה’ ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים” - מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש.

לפי היש אומרים, משה רבנו לא מת אלא הוא משמש למעלה במרום. (ונשים לב: מקום קבורתו של משה רבנו לא נודע לאף אחד. וזה אחד מהדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות, וכפי הכתוב אבות פרק ה’ משנה ח’, **”עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות...ויש אומרים...וקבורתו של משה”**)

ומעיד הכתוב עליו:

פרק ל”ד פסוק ז’:

”ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה”

גופו טהור בכל מיני טהורות ולא תש כוחו ולא כהתה עינו ולא נתייבש לחה. ולא ניתן לו עוד הרשות לצאת ולבוא בדברי תורה.

ואולי רמז, מהמילה **”ויעל”**, שבעלייתו להר נבו נתקיימו בו כל הדברים הללו.

"ויעל", אותיות: ו', י', ע', ל'

ו' – רמז לתורה (שניתנה ביום 6 לסיוון, "לא אוכל עוד לצאת ולבוא" בדברי תורה)

י' – ימי (באותו יום מלאו ימיו, ז' באדר)

ע' – עינו ("לא כהתה עינו")

ל' – לחה ("ולא נס לחה")

שלא היה רשאי עוד לצאת ולבוא בדברי תורה. וביום שמלאו ימיו עלה להר. ולא תש
כוחו, ולא כהתה עינו ולא נס לחו.

* * * * *

”אשריך ישראל”

פרק ל”ג פסוק כ”ט:

”אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה’ מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו אויביך לך
ואתה על במותימו תדרך”

סוף תיבות, אותיות: ד’, ל’, י’, ד’, ס’, ע’, ה’, ו’, ד’, ר’, ב’, ד’, ו’, ד’, ל’, ה’, ל’, ו’, ד’
עולה 594 ועוד 19 אותיות עולה 613 למנין ’תרי”ג’.

ועוד:

(1) ”ויכחשו אויביך לך ואתה על במותימו תדרך”

ראש וסוף תיבות, אותיות:

ו’+ו’, א’+ד’, ל’+ד’, ו’+ה’, ע’+ל’, ב’+ו’, ת’+ד’ עולה 622
י’ דברות עולה 622

(2) ”כמוך עם נושע” עולה 622

י’ דברות עולה 622

והרמז:

אשריך ישראל מי כמוך מקבלי עשרת הדברות ושומרי תרי”ג מצוות.

ואמרו חז”ל:

איכה, פתיחתא: ’התורה שומרת על ישראל למרות חטאיהם’

’שמירת הכתוב בתורה שומרת על ישראל לדורותיו’.

יוצא מזה שיותר ממה שבני ישראל שומרים את התורה, התורה שומרת עליהם.

* * * * *

"מלא רוח חכמה"

פרק ל"ד פסוק ט':

"ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמענו אליו בני ישראל ויעשו כאשר צוה ה' את משה"
רס"ג (על המילה "מלא"): "נתמלא"

כאילו כל כלו של "ויהושע בן נון" נתמלא רוח חכמה, רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו:

(1) **"מלא רוח חכמה כי סמך משה"** עולה 853 ועוד 18 אותיות עולה **871**
רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
לה 871

(2) **"מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו"**
באתב"ש:

יכת גפס סליץ לס חיל יבץ תא מקמף זכמף
סוף תיבות, אותיות: **ת', ס', צ', ס', ל', צ', א', פ', פ'** עולה 871
רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
עולה 871

וגם:

(1) **"מלא רוח חכמה"** ראש תיבות, אותיות: **מ', ר', ח'** אותיות המילה 'רמ"ח'.

(2) **"מלא רוח חכמה"** עולה 358 ועוד 10 אותיות ועוד 3 מילים עולה **371**
ושס"ה
עולה 371

ועוד רמזים:

(1) **"רוח חכמה כי סמך"**
באתב"ש:

גפס סליץ לס חיל עולה 451 ועוד 12 אותיות ועוד 4 מילים עולה 467
רמ"ח אבריו
עולה 467

(2) **"מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו וישמענו"**
סוף תיבות, אותיות: **א', ח', ה', י', ד', ה', ת', ו', ו', ו'** עולה 467
רמ"ח אבריו
עולה 467

(3) **"מלא רוח חכמה כי"** עולה 388 ועוד 12 אותיות ועוד 4 מילים עולה **404**
ושס"ה גידיו
עולה 404

(4) **"ויהושע"** עולה 397 ועוד המילה עולה **398**
שס"ה גידיו
עולה 398

(5) **"בו נון"** באתב"ש: **שף טפט**
ראש וסוף תיבות, אותיות: **ש'+פ', ט'+ט'** עולה 398
שס"ה גידיו
עולה 398

אבן עזרא (על המילים "מלא רוח חכמה"): "היא רוח ה' והעד כי סמך משה ידיו עליו כי לא ימצא כמותו בישראל שישען עליו"

"בן נון מלא" עולה 229 ועוד 8 אותיות ועוד 3 מילים עולה 240
"רוח ה'" עולה 240

יהושע היה מלא רוח ה', רוח הקדש, ובתורה.
ועוד רמזים:

(1) "מלא רוח חכמה" באתב"ש: יכת גפס סליץ
ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ת', ג'+ס', ס'+ץ' עולה 623
רוח הקדש עולה 623

(2) "ידיו עליו וישמעו" באתב"ש: מקמף זכמף פמביזף
סוף תיבות, אותיות: ף', ף', ף' עולה 240
רוח ה' עולה 240

(3) "עליו וישמעו אליו" באתב"ש: זכמף פמביזף תכמף
סוף תיבות, אותיות: ף', ף', ף' עולה 240
רוח ה' עולה 240

(4) "מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו"
ראש תיבות, אותיות:
מ', ר', ח', כ', ס', מ', א', י', ע', ו', א', ב', י', ו' עולה 474
בתורה באתב"ש: שאפגץ עולה 474

(5) "ויהושע בן" באתב"ש: פמצפבז שט עולה 608 ועוד 8 אותיות עולה 616
התורה עולה 616

ובני ישראל שמעו אליו ואל התורה:

(1) "ויעשו כאשר צוה ה' את"
סוף תיבות, אותיות: ו', ר', ה', ה', ת' עולה 616
התורה עולה 616

(2) "כאשר צוה" באתב"ש: לתבג הפץ עולה 610 ועוד 2 מילים עולה 612
דברות עולה 612

* * * * *

לוחות בידי משה רבנו

פרק ל"ד פסוק י"ב:

"ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל"
רש"י (על המילים "ולכל היד החזקה"): "שקיבל את התורה בלוחות בידיו"
"היד החזקה" רמז לידיו של משה רבנו שאחזו בלוחות (שקיבל את התורה).

ורמזים:

(1) "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול" עולה 616
התורה עולה 616

(2) "היד החזקה ולכל המורא" עולה 482
לוחות בידי עולה 482

(3) "החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני"
עולה 1902 ועוד 33 אותיות ועוד 8 מילים עולה 1943
שקיבל את התורה בלוחות בידי עולה 1943

(4) "ארצו. ולכל היד החזקה ולכל" עולה 613
"ולכל ארצו. ולכל היד החזקה" עולה 613
עולה תרי"ג.

(5) "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול"
באתב"ש:
פכלך צמק צסעדך פכלך ציפגת צרקפך
עולה 1917 ועוד 26 אותיות עולה 1943
שקיבל את התורה בלוחות בידי עולה 1943

(6) "היד החזקה ולכל"
באתב"ש:
צמק צסעדך פכלך
ראש וסוף תיבות, אותיות: 'צ'+ק', 'צ'+ץ', 'פ'+ך'
עולה 470 עולה 470
י"ז תמוז
בי"ז תמוז קיבל הלוחות בידיו.

(7) "ולכל היד החזקה ולכל המורא"
באתב"ש:
פכלך צמק צסעדך פכלך ציפגת עולה 1427
י"ז תמוז שבר הלוחות עולה 1427
בי"ז תמוז קיבל הלוחות בידיו, וירד עם הלוחות, ושבר אותם לעיניהם.

רש"י (על המילים לעיני בני ישראל): "שנשאו לבו לשבור הלוחות לעיניהם"

(1) "ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני"
באתב"ש:

פכלך צמק צסעדץ פכלך ציפגת צרקפך תבג זבץ יבץ כזמטם
ראש תיבות, אותיות: פ', צ', צ', פ', צ', צ', ת', ז', י', כ'
957 עולה
957 עולה שבר הלוחות

(2) "היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני"
באתב"ש:

צמק צסעדץ פכלך ציפגת צרקפך תבג זבץ יבץ כזמטם
ראש וסוף תיבות, אותיות:
צ'+ק', צ'+ץ', פ'+ד', צ'+ת', צ'+ד', ת'+ג', ז'+ץ', י'+ץ', כ'+ס', עולה 1730
1730 עולה שבר הלוחות לעיני בני ישראל

רש"י (על המילים ולכל המורא הגדול): "נסים וגבורות שבמדבר הגדול והנורא"

(1) "המורא הגדול אשר עשה משה לעיני"
באתב"ש:

ציפגת צרקפך תבג זבץ יבץ כזמטם
ראש תיבות, אותיות: צ', צ', ת', ז', י', כ'
617 עולה
617 עולה גבורות

(2) "משה לעיני"
באתב"ש:

יבץ כזמטם
ראש וסוף תיבות, אותיות: י'+ץ', כ'+ס', עולה 160
160 עולה נסים

*****